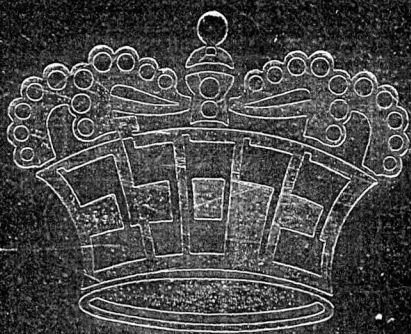

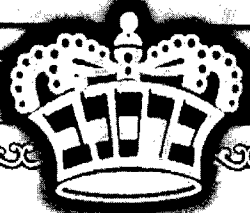
77

סֵפֶר
אֲשֶׁר בַּיְהוּדָה

חֵלֶק קָנֵג

ספר

אֲשֶׁר בַּנְחַל

חֵלֶק קָבֵג

וְהוּא קִבְץ מַכְתָּבִים וּשְׁאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת אֲשֶׁר בַּנְחַל הַנּוֹבֵעַ מִקּוֹר חֲכָמָה
יְסֻדָתָם, עֲנִינִים נוֹרָאִים וְנִפְלְאִים, מַעֲצוֹת יְקָרוֹת, הַתְּחִינּוֹת
וְהַתְּעוֹרְרוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל ה' יִתְפָּרֵד בְּכָל דְּרָגָה וְדְרָגָה מִכָּל מְקוֹם
שֶׁהוּא, יִהְיֶה מִי שִׁיחִית.

בְּנֵי וּמִיֻּסֵּד עַל פִּי דְבָרֵי

רַבֵּנוּ הַקְּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אֹר הַגְּנוּ וְהַצִּפּוֹן

בּוֹצִינָא קְדִישָׁא עֵילָא, אֲדוֹנֵנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבֵּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וְעַל פִּי תַלְמִידוֹ מוֹרְנוּ הַגָּאוֹן הַקְּדוֹשׁ, אֹר נִפְלֵא, אֲשֶׁר כָּל רֹו לֹא אָנִים

לִיָּה

רַבֵּי נֵתָן מִבְּרֶסְלֵב, זְכוּתוֹ יִגַּן עֲלֵינוּ

וּמִשְׁלֵב בְּפִסְקֵי תוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמֵאֲמָרֵי חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים

מִגְּמָרָא מִדְּרָשִׁים וְהַר הַקְּדוֹשׁ

הוֹבֵא לְדַפּוּס עַל יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלֵב

עִיר הַקֹּדֶשׁ יְרוּשָׁלַיִם תּוֹכְב"א

שְׁנַת תְּשַׁע"ד לַפ"ק.

הכתבת להשיג את הספר הקדוש הזה
ובל ספרי אדמו"ר מוהר"ן מברסלב ז"י
וספרי תלמידיו הקדושים:

בארץ ישראל
בבניאל עיר ברסלב
גליל

בארצות הברית
מתיבתא היכל הקדוש

Mesifita Heichal Hakodesh

1129-42hd street

Brooklin N.Y. 11219

מוסדות היכל הקדוש חסידי ברסלב בארץ ובחו"ל
שעל ידי עמותת 'ישמח צדיק - קהלת ברסלב בגליל'
בנשיאות כ"ק מוהרא"ש שליט"א - הצדיק מיבניאל
רחוב רבי נחמן מברסלב 1 ת.ר. 42 בבניאל 15225
טלפון רב קוי 04-6708356 פקס 04-6708359

"והנה הרב רבי נחמן
זכרונו לברכה הפליא
לעשות צוה כל ימיו לקרב
צני אדם לעבודת השם
יתפרך, ולהודיע להם
מנוראות נשגבות מעלת
קדשת רצונו וזכר לדיק
לברכה, ומעלת קדשת
פורתו ושיחותיו וכו' וכל
עניניו הקדושים והרצה
לכאז ספרים קדושים צוה
ולהדפיסם, בצדי לקיים
'פיונו מעינותיך חולה'."

(הקדמת ימי מוהר"ן)

פֶּתַח דְּבָר

הִנֵּה חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", נִדְפְּסוּ כְּבָר כַּמָּה פַּעַמִּים בְּכַמָּה מִהֲדוּרוֹת, וְנִתְפָּשְׁטוּ מְאֹד בְּעוֹלָם, עַד שֵׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שְׂמַחִים וּמְחֻזְקִים עֲצָמָם עִם סְפָרִים אֱלוֹ, וְכֹל חֵיוֹתָם וְהִתְמַדְתָּם בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, הִיא רַק עַל יָדָם, וּמָה גַם שְׂאֵפְלוּ אֶת הַנְּהַגְתָּם בְּגִשְׁמִיּוֹת הֵם גַּם-כֵּן לִוְקָחִים מִסְפָּרִים אֱלוֹ, כִּי הַסְפָּרִים מְדַבְּרִים אֶל הָאָדָם כְּדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ, וְהָאֵב אֶל בְּנוֹ, וְהָרֵב אֶל תַּלְמִידוֹ.

וְהִנֵּה סְפָרִים אֵלֶּה נִדְפְּסוּ עַד עַתָּה שְׁלֹא כְּסֹדֵר הַשָּׁנִים, רַק בְּכֹל כַּרְךָ מְעַרְבִים מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, וְכֵן חֲסֵרִים הַרְבֵּה מְכַתְּבִים מְכַמָּה שָׁנִים, לְזֹאת לְקַחְנוּ עַל עֲצִמְנוּ לְסֹדֵר אֶת כָּל חִלְקֵי שְׂאֵלוֹת וּתְשׁוּבוֹת "אֲשֶׁר בַּנַּחַל", מִהַמְּכַתֵּב הָרִאשׁוֹן שְׁנִדְפַס עַד עַתָּה, דְּבַר הַמְּסַתֵּם בִּיּוֹתֵר מִשְּׁבָעִים אֶלְף מְכַתְּבִים, וְסִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים עַל-פִּי סֵדֵר הַשָּׁנִים, וְכֵן הוֹסַפְנוּ מְכַתְּבִים רַבִּים שֶׁהִגִּיעוּ לְיַדֵּינוּ אַחֲר־כֵּן מִכְּתַב יָד, אֲשֶׁר טָרַם רָאוּ אֶת עֵין הַדְּפוּס, וְכִמוֹ-כֵן סִדְרְנוּ אֶת הַמְּכַתְּבִים בְּהַדְפָּסָה מְחֻדָּשֶׁת עִם נִקּוּד בְּתַכְלִית הַהֲדוּר וְהִיפִי, וְהַכְּנִסְנוּ אֶת כָּל מְרָאֵי הַמְּקוֹמוֹת מִפְּסוּקֵי תַנ"ךְ וּבְחֻמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים ו"ל, כְּאֲשֶׁר עֵינֵיכֶם תִּרְאִינָהּ, גַּם הוֹסַפְנוּ מִפְּתַח הָעֲנֻנִים עַל

כָּל מִכְתָּב וּמִכְתָּב, הַמְבִיא תְּמִצִּית הַנוֹשָׂאִים שֶׁמְדַבֵּר עֲלֵיהֶם
בְּמִכְתָּב.

וְלֵאחֶר עָמַל וַיְגִיעָה רַבָּה, אָנוּ מְדַפְּיִסִים עֵתָה אֶת כָּרֶךְ קַכְג,
וּמְקוּיִם לְהוֹצִיא אַחֲרָיו אֶת כָּל שְׂאֵר הַכָּרְכִים כְּפִי סֵדֶר
הַשָּׁנִים, כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ, וּבְלִבְנוֹ תִקְנָה, שֶׁכָּל מִי שִׁיקְרָא בְּזוֹה,
יִהְיֶה וַיִּחְיֶה אֶת עֲצָמוֹ מָאד, כִּי מִכְתָּבִים אֵלֹו הֵם אוֹצֵר כְּלֵי
חֻמְדָּה, הַפּוֹתְחִים דְּרֶךְ חֲדָשָׁה בְּפְרוּשִׁים נִפְלְאִים עַל פְּסוּקֵי
תַנ"ךְ וְעַל מֵאֲמָרֵי חַז"ל הַקְדוּשִׁים בְּגִמְרָא וּמְדַרְשִׁים וּבְזוֹהַר
הַקְדוּשׁ וְכו', וְגִלּוּיִים חֲדָשִׁים בְּהַשְׁגוֹת אֱלֻקוֹת, מְלַבְּשִׁים
בְּכַמָּה לְבוּשִׁים מְלַבּוֹשִׁים שׁוּגִים, עַד אֲשֶׁר אֶפְלוֹ הִירוּד
וְהַנְּמֹד בְּיוֹתֵר, יוּכַל גַּם-כֵּן לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ הַשְׁגוֹת
אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ בְּאִפְּן נִפְלֵא וְנִעְלָה מָאד, מִשְׁכָּל עֲלִיוֹן לְשִׁכָּל
תַּחְתּוֹן, מֵעִלָּא לְעָלוּל, כְּאֲשֶׁר יוֹדֵה מִי שְׁרָגִיל בְּהֶם.

וְכָל הַמִּכְתָּבִים הֵם עֲצוֹת נוֹרְאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
יִתְבָּרֵךְ, אֵיךְ לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד עַל כָּל מַה שֶׁעוֹבֵר עָלָיו
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת, בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְנוֹתְנִים עֲצוֹת נִפְלְאוֹת
אֵיךְ לְהַתְמוּדֵד עִם כָּל בְּעִיּוֹת הַחַיִּים שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד
וְאֶחָד בְּזוֹה הָעוֹלָם מִקְטָן וְעַד גְּדוֹל.

אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיתְמִיד בְּהֶם, וְאִזּוּ יִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ עֲרֻבוֹת,
נְעִימוֹת, יְדִידוֹת, זִיו וְחַיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיִּזְכֶּה
לְאֲשֶׁר אִמְתִּי וְנִצְחִי לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים, ח'בְּלִים נִפְלוֹ לְנוֹ
בְּנְעִימִים, אוֹר הַגְּנוּז וְהַצָּפוּן שֶׁעָלָיו נֶאֱמַר עִין ל'א ר'אֲתָה
אֲלֻקִּים ז'וֹלְתִיךְ י'עֲשֶׂה, וַיִּזְכֶּה לְגֵאֲלָה שְׁלִ'מָה', אָמֵן וְאָמֵן!

הַמוֹצִיאִים לְאוֹר

הַקְדָּמָה

מבוא בלקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ס"א: על-ידי אמונת חכמים יכולין להוציא משפטינו לאור.

הינו מכל הלמודים שאדם לומד, צריך שיקבל ויוציא מהם משפטי אמת, שלא יהיה משפט מעקל, שיקבל וילמד מכל הלמודים שלומד משפטי הנהגות, שידע איה להתנהג — הן לעצמו והן לאחרים, שמתנהגים לפי דעתו כל אחד ואחד בפני בחינתו, וכפי הממשלה והרפנות שיש לו, הן לרב או למעט, וכל זה זוכים על-ידי אמונת חכמים וכו'.

והנה עקר שלמות אמונת חכמים הוא, כשיזכה לסלק את דעת עצמו לגמרי, וידע ויבין באמת באיזה מעמד ומצב אני נמצא, ועל-כן עלי לסלק את דעתי לגמרי, וכל מה שאומר לי החכם הרב האמת, אני צריך לקבל עלי כל אשר יאמר כהוא זה — דבר קטן ודבר גדול, ולבלי לנטות, חס ושלום, מדבריו ימין ושמאל, וכמו שאמרו חכמינו, זכרונם לברכה (ספרי, שופטים יא): אפלו אומר לך על ימין שהוא שמאל וכו'; ולהשליך מאתו כל החכמות, ולסלק דעתו כאלו אין לו שום שכל בלעדי אשר יקבל מהצדיק והרב שבדור. וכל זמן שנשאר אצלו שכל עצמו, הוא אינו בשלמות ואינו מקשר ומקרב לצדיק, אבל כשזוכה לבטל את עצמו לגמרי אל

הצדיק והרב האמת, אז יכול לקבל ממנו עצות על כל דבר, הן לו והן לאחרים — החפצים לשמע בקולו (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קכג), וגם יזכה לצאת משגעונו ומשטיותיו, שנדבקו בו על-ידי עוונותיו (עין שיחות-הר"ן, סימן סז), כי הצדיק הוא מלא עצות וחדושים נוראים ונפלאים מגדול ועד קטן, דרי מעלה ודרי מטה, ועל-כן עלינו רק להעתיק דברי הצדיק בפשוטם ולהלבישם בכלים מכלים שונים לכל השואלים אותנו דבר השם, ולבלי לומר ולהמציא סברות פרסיות וכו', כי כל אלו החולקים על הצדיק, למודם הוא ממותרות, אשר משם יוצא משפט מעקל, ולא די שאינם יכולים אפלו להנהיג את עצמן, מפל שכן שאינם יכולים להנהיג את אחרים וכו'.

ועל-כן העקר לשוב על פגם אמונת חכמים, וכשאחד שואל איזה דבר או איזו עצה בעבודת השם, העקר להשיב דברי הצדיק האמת, ועל-ידי שזה מקשה ושואל, וזה משיב ומתרץ את השאלה, על-ידי-זה נעשה ספר שאלות ותשובות, ועל-ידי-זה יתחדשו הרבה ספרים לגלות ולפרסם את הרב האמת, שהוא שכל הכולל כל העולמות וכל הדרגות וכו'.

ואמר רבנו ז"ל: יש כמה ספרים עכשו וגם עתידים להיות עוד כמה ספרים, וכלם צריכים לעולם, ואסור ללעג עליהם, חס ושלום (עין לקוטי-הלכות, קדושין, הלכה ג), כי רק הספרים המדברים מחקירות צריכין להרחיקם כמטחוי קשת, ולבערם מביתו בבעור חמץ ושאור ויותר ויותר וכו', וראוי לגזר שלא להדפיסם עוד, כי שורפים נשמות הקוראים בהם וכו', אבל כל הספרים ההולכים בדרך התורה הקדושה, בדרך אבותינו, בדרך האמונה הקדושה, בודאי מצוה גדולה להדפיסם להרבות ספרים כחול הים, כי כל ספר שמדבר מעניני תורה הן בדרך פשט, או דרוש, או רמז, או סוד, או פרוש, או באור, או ספרי הפוסקים ושאלות ותשובות, או

ספרי מוסר ואגדות וכיוצא בהם, כלם נכוחים למבין, וכלם צריכים לעולם, כלם אהובים, כלם קדושים, פי כלם מדברים מרצונו יתברך, הנעלם בתורה ובמצוות, ובדאי אסור לקוץ ברבוי ספרים, כמו שנמצאים קצת, אשר עינם צרה כשרואים שנתחדש עוד איזה ספר חדש, ועתק יוצא מפייהם כאלו מצטערים על הראשונים, שכבר יש הרבה ספרים, ולמה להם עוד; ובאמת לא בדעת ידברו, פי "לכל זמן ועת לכל חפץ" (קהלת ג, א), פי מי יכריח אותם ללמד זה הספר, ואם לא יהיה להם פנאי ללמד זה הספר החדש, רק יבלו ימיהם בספרים שיש מכבר, מי ימחה בידם, ומה אכפת להם, שיש עוד ספרים בעולם, אולי יש בני-אדם שמסגל להם זה הספר דוקא, כמו שרואים בחוש, שיש בני-אדם שיש להם חיות מספר זה, ויש בני-אדם שמחיה אותם ספר אחר, וגם באדם אחד בעצמו יש שנויים בין הזמן, לפעמים מתעורר להשם יתברך על-ידי דבר זה שבספר זה, ולפעמים אינו יכול להתעורר פי אם על-ידי דברי תורה ומוסר שבספר אחר, וגם מי שנפשו חשקה בתורה, ומבלה ימיו עליה פראוי פי לכך נוצר, יש פנאי בימי האדם אשר הוא חי על פני האדמה לעין ולהביט בספרים הרבה מאוד, כמו שראינו כמה גדולים, שהיו בקיאים בכמה ספרים הרבה מאוד, ולמה לא נלמד קל וחסר מהגוים, שלא קבלו את התורה הקדושה, וכל עניני חכמתם בעסקי העולם הזה, שהוא הכל וריק, צל עובר, ואף-על-פי-כן יש להם הרבה ספרים באריכות גדולה מאוד, ובכל מדינה ומדינה נתחדשים אצלם ספריהם הרבה מאוד בכל שנה וכמעט בכל יום, ואינם קצים ברבוי ספריהם, ומדוע נבגד אנחנו, חס ושלום, להקפיד, חס ושלום, על רבוי הספרים של התורה הקדושה, אשר היא חיינו וארץ ימינו בעולם הזה ובעולם הבא, לעולם שכלו ארץ וטוב לעולמי עד ולנצח

נצחיים?! והלא כִּמָּה תַּחבּוּלוֹת עוֹשִׁים וְכִמָּה סִפְרִים לְאֲלָפִים
 וְלִרְבּוֹת מִחֲבָרִים בְּשִׁבִיל עֶסְקֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, קַל וְחֹמֶר בֶּן בְּנוֹ
 שֶׁל קַל וְחֹמֶר כִּמָּה אֲלָפֵי אֲלָפִים וְרַב רַבִּי רַבּוֹת רַבּוֹת וְכוּ',
 סִפְרִים עַד אֵין קֶץ, אָנוּ צְרִיכִים לְחַבֵּר וּלְהַדְפִּיס בְּשִׁבִיל
 הַתְּכָלִית הָאֲחֵרוֹנָה לְעוֹלָם הַבָּא, כִּי אָנוּ צְרִיכִים לְהַכִּין
 לְעֲצֻמְנוּ צִידָה לְדַרְכֵנוּ הַרְחוּקָה מְאֹד מְאֹד, וְכִבֵּר נִלְכְּדוּ רַבִּים
 מְאֹד מְאֹד בְּתַאווֹת הָעוֹלָם הַזֶּה וּבַהֲבָלָיו וּבִטְעוּיֹתָיו וְכוּ',
 וְכִמָּה סִפְרִים וְתַחבּוּלוֹת אֵין מִסֵּפֶר אָנוּ צְרִיכִים לְחַדֵּשׁ בְּכָל
 יוֹם, בְּדִי לְמִצָּא עֵצָה וְתַחבּוּלָה לְהַצִּיל אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ וְנַפְשׁ
 בְּנֵינוּ וּבְנוֹתֵינוּ וְהַתְּלוּיִים בָּנוּ לְהַצִּיל בְּלֵם מִנֵּי שַׁחַת,
 וְלְהַחְיֹתָם עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה בְּחַיִּים נְצִחִים, לְקַרְבֵּם אֶל הַתּוֹרָה
 וְאֶל הָעֲבוּדָה, וְגַם כִּי הָעוֹלָם אוֹמְרִים בְּשֵׁם הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב
 הַקְּדוֹשׁ, כִּי תוֹרַת ה' תְּמִימָה, כִּי לֹא נִגְעוּ בָּהּ עַדִּין.

נְמַצָּא, שֶׁכֵּל הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים וְהַנּוֹרָאִים שֶׁכָּבַר נִמְצָאִים
 בְּעוֹלָם, עַדִּין לֹא נִגְעוּ בְּעֵצָם הַתּוֹרָה, וְעַתָּה רָאָה וְהָבֵן
 כִּמָּה סִפְרִים צְרִיכִים עוֹד, עַד שְׁנַתְּחִיל לִגַּע בַּתּוֹרָה, מִכָּל שָׁכַן
 וְכָל שָׁכַן לְבוֹא לְחַדְרֶיהָ וְלִירֵד לְעִמְקָהּ, עַל-בֶּן כָּל הַסִּפְרִים
 הַקְּדוּשִׁים שֶׁחָבְרוּ עַד הַנָּה, עַדִּין אֵינָם חֹלְקִים אֶחָד מֵאֶלֶף מֵעִמְקֵי
 רַבּוּי הַסִּפְרִים שִׁיתְּגַלוּ עוֹד, בְּעַת שִׁיתְּגַלוּ סִתְרֵי וְרוּי הַתּוֹרָה
 הָאֲמִתִּיִּים, עַל-בֶּן צְרִיכִים לְהַזְהֵר לֹא לְלַעַג וּלְבַזּוֹת שׁוֹם סֵפֶר
 הַהוֹלֵךְ עַל-פִּי דֶרֶךְ הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַל-פִּי הַגְּמָרָא
 וְהַמְדַרְשִׁים וְסִפְרֵי הַזְּהָר הַקְּדוֹשׁ וְהָאֲרִיז"ל, כִּי כָּלֵם צְרִיכִים
 לְעוֹלָם, וְגַם כִּי יֵשׁ כִּמָּה וְכִמָּה מְדִינוֹת וְעִירוֹת שֶׁל יִשְׂרָאֵל,
 וּבְמִקּוֹמוֹת אֵלוּ מִתְּפַשְׁטִים אֵלוּ הַסִּפְרִים וְהֵם מְחַיִּין אֶת עֲצֻמָּן
 בָּהֶם, וּבְמִקּוֹמוֹת אֲחֵרִים מְחַיִּין אֶת עֲצֻמָּן בְּסִפְרִים אֲחֵרִים
 דִּיקָא וְכוּ'.

והנה תמצית הספר הזה היא מכתבים, אשר נכתבו למקורבים חדשים, אשר, תהלה לאל, באים ומתקרבים אל האור הגנוז והנעלם, אורו של רבנו ז"ל, ומריצים מכתביהם להורותם הדרך, לראות אור ולצאת מהחשך והרע שנלכדו בו וכו' וכו', והמכתבים האלו נכתבו תשובות על מכתביהם.

ובאמת לא נתחדש בו שום דבר, כִּאֲשֶׁר יראה הרוֹאֵה, רק נלקט מכל ספרי רבנו ז"ל בכלים מכלים שונים,

ובדרך הרופא אשר מערב כמה סמים יחד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נז), כי כל הרפואות הן הרפבות, דהינו שלוקחים סם פלוני ועשב פלוני במדה ובמשקל כף וכף, וכן עשב אחר, שמשקלו כף וכף, וכן שוקלים מכמה מינים, וכל עשב ועשב יש לו כח אחר, ומערבין אלו המינים ביחד, ועושין מהם ההרפכה, וזאת ההרפכה יש לה כח לרפא החולאת, כי עקר הרפואה הוא על-ידי הרפכה דיקא, שנעשה לה כח אחר חדש, על-ידי הכח שקבלה מכל אלו העשבים שנתערבו, ובזה הכח החדש של ההרפכה דוקא מרפאין כל מיני חולאות וכו', עין שם; ודבר זה יכול כל אחד מאנשי שלומנו ומחייב לעשותו — לגלות ולפרסם את הצדיק האמת בעולם, ולהציל נפשות מרדת שחת, ובפרט אם בא אחד ושואל אותו, מטל עליו חיוב לענות לו, כי הרבה דורות תלויים בנפש זו, ואם תרחקוהו בעונה של שקר, אתה הורג אותו וכל התלויים בו וכו', וזהו החסד הגדול ביותר בעולם, ואין עוד חסד גדול מזה — בשזוכין להכניס את הדעת האמת בחבריו, ובפרט בעתים הללו אשר החשך והאפלה נתפשטו בעולם, ונתקיים בעוונותינו הרבים (איכה ד, א): "תשתפכנה אבני קדש בראש כל חוצות", דהינו ישראל קדושים מתגלגלים, רחמנא לצלן, בראש כל חוצות, ובפרטיות נערי ישראל, אשר עוברים

עליהם בעתים הללו נסיונות כאלו, אשר לא שערום אבותינו ואבות אבותינו בלי שום גזמא כלל, ממש כמו בדור המבול, רחמנא לצלן, ואין מי שירחם עליהם כלל, כי נתפשטו ספרי מינות ונאוף לאלפים ולרבבות, אשר רבים נתפסו בזה ביודעים ובלא יודעים, רחמנא לצלן, וחברא חברי אית ליה, וחברא דחברי חברי אית ליה, ואחד מכשיל את חברו, ושום ראש ישיבה ומשגיח אינו יודע מזה כלל (או עושה את עצמו כאינו יודע), ועל-ידי-זה נשקעים יותר ויותר, השם יתברך ירחם; על-פן ההכרח להרחיב את הדבור בכמה מיני דבורים, כאשר אמר רבנו ז"ל, למוהרנ"ת ז"ל: כשיגיע בכתיבתו לענין "אמונה" או "צדיק", ירחיב את העט, כי אי אפשר להנצל ולצאת מהחשף, כי אם על-ידי התקרבות אל הצדיק האמת, אשר מגלה אמונתו יתברך, אמתתו יתברך ורחמנותו יתברך, כי הוא הרופא האמתי, הרופא הממחה מאד מאד (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ל), והוא ואנשיו יכולים לירד אל כל מיני צנורות של הסטרא אחרא להכניעה, לשברה ולבטלה, ולהרים את הנפשות שנשקעו שם (עין לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ח).

על-פן אשרי הזוכה להתקרב אל הצדיק האמת מיחידי
 הדורות, שהוא גמר כל התקונים וכו', שהוא תקות כל בית ישראל, ותקות כל הדורות ותקות כל העולמות וכו', נחל הנובע בו מקור החכמה הקדומה היוצאת משלש ראשונות דעתיק וכו', גאלתן של ישראל וכו', ואל אנשיו היקרים שבכל דור, שהם צדיקי האמת שבדור, כי כל אחד מאנשיו הוא איבר לצדיק, ובהתחברותם יחד, שם כל הצדיק וכו'.

ואז יזכה לתקון אמתו ונצחיו, ויזכה להתגלות האור הגנוז, אשר עין לא ראתה אלקים זולתך יעשה ויזכה לגאולה שלמה, אמן פן יהי רצון!

ספר

אֲשֶׁר בִּנְחָל

פֶּרֶךְ קכג

כט ריד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר פְּזוּרִיעַ, כ"ז אֲדֹר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח נִגְיָעוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֹז, רְאִיתִי אֶת
כָּל הַפֶּתָה, וְהֵם יְלָדִים גִּפְלָאִים מְאֹד, וְיִכּוּלִים לְהַצְלִיחַ אִתָּם מְאֹד,
כִּי יֵשׁ לָהֶם רְצוּנוֹת וְחֻשֶׁק חִזּוֹק, וְלָכֵן רְאֵה לְלִבְּךָ אֶת לִבְּךָ לְעִבּוּדַת
הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּתְדַבֵּר אִתָּם תָּמִיד יִרְאֵת שְׁמִים שְׁלֵמָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה
נִזְכָּה לְהִקָּים דוֹר שֶׁל עוֹבְדֵי ה'.

אִתָּה רַק תִּתְחַזַּק, וְתִמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אֶת אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד
תִּצְיֵר בְּדַעְתְּךָ אִיךָ שֶׁכָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ הוּא אוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא,
וְאֵין שׁוּם מְצִיאֹת בְּלַעֲדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מִתְּחִילָה
וּמִהֵנָּה וּמִקָּדִים אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְעַל-יְדֵי שְׁתַּכְנִיס דְּבָרִים אֵלוֹ
בְּחוּף לְבָךְ וְדַעְתְּךָ, תַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּפְּסִיק לַעֲשׂוֹן, כִּי רַבְּנוּ ז"ל
הִזְהִירָנוּ מְאֹד מְאֹד שְׁלֵא לַעֲשׂוֹן. וְכֵן יְדוּעַ, שְׁהִרְוֹפָאִים אָמְרוּ, שְׁזֶה

מזיק ומביא כָּל מִינֵי מַחְלוֹת וְחִלָּאִים רָעִים, וּבִפְרָט סְרָטָן לְרֵאוֹת רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רטו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, כ"ז אֲדַרְכִּי הִתְשׁוּסׁ.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּלְךָ בְּכָל יוֹם קִדְּם הַתְּפִלָּה לְמַקְוֵה דִּיקָא, כִּי כָּל מִי שֶׁמְנִיחַ תְּפִלִּין, עָלָיו לְלַכֵּת לְמַקְוֵה קִדְּם הַתְּפִלָּה דִּיקָא.

אֲנִי מָאד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּתַפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן דִּיקָא, וְכֵן אֶל תִּשְׁכַּח בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְלַמַּד חֲמֵשׁ וְרִשׁוּ"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּפִרְשַׁת הַשָּׁבוּעַ, כְּדֵי שֶׁתּוּכַל לְהַשְׁלִים אֶת הַפְּרִשָּׁה עַד שְׁבַת-קִדְּשׁ.

וְכֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּתַמִּיד בְּלַמּוּד מְשֻׁנּוּת, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתּוֹזְכֶׁה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמַּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת, וְכֵן אֲנִי מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּלְמַד בְּכָל יוֹם שְׁבַעַה דְּפִים גְּמָרָא בְּגֵרְסָא, וְזֶה יַעֲזוּר לְךָ מָאד.

וְאִם תּוּכַל לְחַזֵּר עַל הַשְּׁנַי פְּרָקִים הַרְּאשׁוֹנִים בְּסִנְהֶדְרִין שְׁלַמְדַּת בְּזִמְן הַחֲרֵף הַזֶּה פּוּה, מַה טוֹב וּמַה נְּעִים.

הַעֲקֹר רְאֵה לְצִיַּת אֶת הוֹרֵיךָ הַיְּקָרִים, וְאֲנִי רוֹצֶה, שֶׁתְּרַאֶה דְּגָמָא לְכָל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בְּכָלֵל, וּבִפְרָט לְתַלְמִידִים הַצְּעִירִים — אֵילוּ פְּרוֹת הָאֵילָן שְׁלָנוּ מוֹצִיא.

תזכר מה שהזהרתי אותך לא להתחבר עם שום חבר רע בכלל, ובפרט עם מי שהזהרתיך.

אני מאד מקווה, שהחדש הזה יהיה לך חדש של מנוחה, ותחזור לכאן עם חשק חדש.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רטז.

בעזרת השם יהברך, יום שלישי לסדר תזריע, כ"ח אדר"ב ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך המזעזע מאד, אבל את צריכה להבין, שעם האדם הזה יש לנו הרבה בעיות בענין החנוף, ואת לא המנהלת הראשונה שקבלה שטיפה ממנו, גם אלו שהיו לפניך, הוא חושב שבזה שהוא ה... יש לו פרוטקציה, אבל באמת הוא הורס את הילדים שלו כמו ידיו, אם הוא נותן להם גבוי, ואוי לו ואוי לנפשו וכו', ואני בודאי אכתב לו מכתב מאד חריף, או אפלו אדבר איתו. ולכן ראי לעשות מה שאת מבינה, את לא צריכה להיות קרן של אף אחד! את המנהלת, ואם בת מדברת נבול פה וכו', תעשי כפי שאת מבינה.

זה חלק מהעבודה, שצריכים לסבל עלבונות ושפיכות דמים, ותתארי לעצמך כמה אני סובל — עלבונות ושפיכות דמים. יעזר הקדוש־ברוך־הוא שימתקו כל הדינים מאתנו.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מאד מקווה להקדוש־ברוך־הוא, שהכל יתהפך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט ריז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע, כ"ח אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לבנך יש עוד זמן לכל הפחות שנתיים עד שיתחתן, על-כן
תוציא את כל השטיות מהראש שלך, ותקח את עצמך בידיך, ושום
דבר שבעולם לא יבלבל אותך, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא,
שתתחיל להיות רציני, ותפסיק לחלום חלומות בהקיץ...

המאחל לך בריאות השלמה...

כט ריח.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר תזריע, כ"ח אדר-ב' ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידידי הנקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה לא יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך בזוה
שאתה עוסק בהפצת מעינות החכמה חוצה, כי רק זה יביא את
הגאולה. ולכן הסמ"ך-מ"ם עובד מאד חזק לשבר אותנו בכל מיני
אפנים שבעולם, העקר שלא נפיץ. ולכן ראה לקחת את עצמך
בידיך ביתר שאת וביתר עז, והעקר מה שצריכים — יותר שלוחים
בכל חלקי הארץ. ולכן שמחתי שישנם מפיצים ביישיבה בבאר
שבע, ראה לכתב לי את השמות שלהם, ואכתב להם, כי לא כתבת
את השמות במכתבך.

אודות המזונה, תקבע אִתָּה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ,
שְׂתַהֲיֶה לָךְ הַצְלָחָה מְרֻבָּה, אֲסוּר לְהַתְּבַלְּבֵל מִשׁוּם דְּבָר.

תְּשׂוּאוֹת חַן לָךְ עַל סֵפֶר "סְמוּכִין לְעַד" שֶׁנִּתְּתָה לִי, וְזֶה סֵפֶר
נִפְלָא מְאֹד. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּהְיֶה שְׁלִיחַ טוֹב
בְּעִבּוּר סְפָרִים קְדוּשִׁים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט ריט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, כ"ח אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵל תִּפְחָדִי מִשׁוּם דְּבָר, הַעֲקֵר שְׂיֵהִיָּה לָךְ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, וְזֶה
יַעֲזֹר לָךְ לְעִבּוּר עַל הַכֹּל, תְּדַבְּרִי רַק דְּבוּרֵי אֱמוּנָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה לֹא
תִּכְשְׁלִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֵּן.

אודות הַבֵּן וְכוּ', אִם אַתָּם תִּשְׁמְרוּ עָלָיו, אַתֶּם יְכוּלִים לְקַנּוֹת לוֹ
וְכוּ', הַעֲקֵר רְאוּ לְחִזּוֹק אוֹתוֹ, לְעוֹדֵד אוֹתוֹ וּלְשִׂמְחוֹ, וּלְהַבְטִיחַ תְּמִיד
אֶת אֲהַבְתְּכֶם אֵלָיו, כִּי יֵלֵד צְרִיף תְּמִיד לְהַרְגִּישׁ שְׂהוּרִים אוֹהֲבִים
אוֹתוֹ, הוּא צְרִיף לְהַרְגִּישׁ חֵם.

בְּעִנְיַן פְּרֻנְסָה וְכוּ', אָמַר רַבְּנוּ ו'ל: הַעֲקֵר הוּא בְּטַחֲוֹן וּתְפִלָּה,
לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אֲנִי מְבַקֵּשׁ מִכֶּם אֵל תִּשְׁכְּרוּ מִהַמְצָב הַפְּסָפִי הַקָּשָׁה שְׁעוֹבֵר
עֲלֵיכֶם, כִּי גְדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה. הַעֲקֵר
לְהַחְזִיק מִמְעַמְד וְלֹא לְהִשָּׁבֵר, וְעוֹד תִּרְאוּ נִסִּים וְנִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזָרִיעַ, כ"ח אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שִׁיחִיו נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְתִרְאוּ אֶת הַנְּסִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַעֲקֹר לֹא לְפָחַד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְעוֹד תִּרְאוּ נְסִים נִגְלִים שִׁיעֲשֵׂה עִמָּכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזָרִיעַ, כ"ח אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, לְדַעֲתִי, אֵל תַּפְּנִסִי בְּדִין וּדְבָרִים עִמוּ וְכו', אֲנִי עוֹד אֲדַבֵּר אִתּוֹ מְזֶה בְּאֲרִיכוּת, וְלֹא אֲשַׁתֵּק לוֹ וְכו', אֶלֹא אֲנִי מִחֲכָה לְעַת הַצָּרָה, אֵל תִּקְחִי אֶת הָעֲלֻבוֹנוֹת וְהַבְּזִיוֹנוֹת שֶׁהוּא מְבַזֶּה אוֹתָךְ אִישִׁית, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁהוּא הַפְּסִיד עֲכָשׁוּ הַפְּסִד גְּדוֹל סְכוּם שֶׁל כְּעֶשְׂרִים וַחֲמֵשֶׁה אֶלְף ש"ח, וְלִכֵּן קִשָּׁה עֲכָשׁוּ לְדַבֵּר אִתּוֹ.

הַעֲקֹר תַּעֲשִׂי אֶת הָעֲבוּדָה שְׁלֶךְ, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הָאִשָּׁה שֶׁבָּאָה לְבַדֵּק אֶת הַקְּרֵאוֹנִים, הִיָּה עַל-יְדֵי מְסִירָה שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שֶׁהַקְּרֵאוֹנִים בְּבֵית-סֵפֶר לְבָנוֹת הֵם רִיקִים, וְלִכֵּן הֵם רוֹצִים לְקַחַת אֶת זֶה מֵאִתָּנוּ, וְזֶה כְּפֶמָה יָמִים שָׁר' ... גִּרוּ

יָאִיר, מִתְרוֹצֵץ בְּעֵבוֹר זֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂיִמְתְּקוּ מֵאִתְּנוּ הַדֵּינִים.

גַּם בְּאוֹלָם הַשְּׂמֵחֹת הַתְּחִילוּ לְהִצִּיק לָנוּ מְאֹד, וְאֲנִי רוֹאֶה
שֶׁהֲרָשַׁע לֹא נָח, וְנִצְטָרֵךְ לַעֲשׂוֹת עוֹד פַּעַם "יּוֹם תְּפִלָּה" עִם הַיְלָדִים,
שֶׁהֲרָשַׁע מְרָשַׁע הַזֶּה יִתְפַּגֵּר כְּבָר וַיַּעֲזֹב אוֹתָנוּ, כִּי בָאוּ מִיָּם עַד נֶפֶשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רכב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תְּזַרִיעַ, כ"ח אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

זֶה שְׂפִתְכֶת שְׂכַשְׂשׁוּבֹתִים עִם הַצְדִּיק בְּשִׁבְתָּ זֶה כְּמוֹ תַעֲנִית
מִשְׁבַּת לְשִׁבְתָּ, זֶה לֹא מֵאֲמַר חֲכָמֵינוּ, זְכוּרָנָם לְבְרָכָה, אֲלֵא רַבְּנוּ ז"ל
אָמַר: מִי שֶׁשׁוּבֹת עִם הַצְדִּיק, הָרִי זֶה כְּמוֹ שֶׁהִתְעַנָּה שְׁבַע פְּעָמִים
מִשְׁבַּת לְשִׁבְתָּ (עֵינַי מִי-מוֹתֵרֵן, סִימָן רצ"ז), שְׁרַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְאֶחָד
הַשְּׂבִתִּים שֶׁשׁוּבֹתִים אֲצִלָּם הֵם גְּדוֹלִים וְטוֹבִים יוֹתֵר מִשְׁבַּע פְּעָמִים
תַּעֲנִית מִשְׁבַּת לְשִׁבְתָּ.

רְאֵה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מֵאִתְּנוּ כָּל הַדֵּינִים.

רְאֵה לְתַלּוֹת אֶת הַמִּכְתָּב כְּלָלִי הַזֶּה עַל לִוּחַ הַמּוֹדְעוֹת, וּבְלִילָה
אֲחֵר הַשְּׁעוֹר כְּבָר לְהוֹרִיד אֶת זֶה, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהַסְתַּבֵּךְ עִם
הַרְשָׁעִים הַלְלוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רכג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ח אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, רְאִי לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי הוּא עֵבֶר בְּחַיִּים הַרְבֵּה מְשֻׁבְּרִים, אַתָּם זוֹג מְשֻׁמִּים, וְאַתֶּם לֹא צְרִיכִים לְדַאֵג.

כֹּל מֵה שְׁאַתְּ חוֹשֶׁשֶׁת וְכו', אֲדַרְבֶּה דִּיקָא מִפֶּה מִיבְנָאֵל תַּתְּחִיל הַגְּאֵלָה, מִי יִתֵּן, שְׁנֹזְכָה לְהַגִּיעַ לְזֶה כְּבָר, אִךְ מֵה לְעִשׂוֹת, אֱלוֹ רְאִישִׁי הַעֲדָה הֶרֶע־בְּנִים, הֵם אֲשֶׁר זוֹרְעִים שְׁנֹאָה בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, שְׁנֹאָת חֲנָם, וְזֶה מֵה שְׁמַעְעַב אֶת הַגְּאֵלָה, וְלוּלִי הֶרְשָׁעִים הָאֵלוֹ מִזְמַן כְּבָר הֵיינוּ נִגְאָלִים, כִּי כָּל הַגְּזַעְנוֹת שְׁנִמְצָאֵת עֲכָשׁוּ בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל — אֱלוֹ הַעֲרַב־רַב גּוֹרְמִים אֶת זֶה.

רַק תַּתְּחִיזְקִי וְאֵל תִּשְׁבְּרִי מִשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר, רַק תִּרְאִי לְדוֹן אֶת בְּעֵלְךָ תְּמִיד לְכַף זְכוּת וְכו', וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שְׁיִתְרַחֵב לְךָ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְתוּכְלִי לְרוּוֹת רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהִילָדִים שְׁלֹךְ.

הַמֵּאַחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ח אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד נִזְדַּעְזַעְתִּי מִמֶּה שֶׁכְּתַבְתָּ לִּי, וְאֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לְךָ, שֶׁתִּכְּף־וּמַד אַחַר הַחֵג אֲנַחְנוּ נִסְדֵּר שִׁיחִיה לָנוּ קִיטְרִינֵג מִשָּׁל עֲצֻמְנוּ, וּבְשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן לֹא רוֹצֵה קִיטְרִינֵג מִבְּחוּץ.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהִפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּמִי יִתֵּן, שְׁנֹזְכָה לְהַצְלִיחַ בְּמִשְׁמַתְנוּ הַקְּדוּשָׁה לְגַלוּת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרַךְ בְּעוֹלָם.

גַּא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאֵל תִּפְחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רכה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֵר תּוֹרִיעַ. כ"ח אֲדַרְבִּי הַיְתָשׁ"ס.

שָׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לִנְכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שֶׁהַבְּנוּת הֵן כְּכֹר בְּנוּת גְּדוּלוֹת, וְלֹא שִׁיף שֶׁהֵן תַּתְּנֵהֶנָּה כְּמוֹ יְלָדוֹת קְטַנּוֹת, כִּי עוֹד מְעַט הֵן הוֹלְכוֹת לְהַתְחַתֵּן, וְלִכֵּן אֶת לֹא יְכוּלָה לְתַבְּעַ מֵהֵן הַתְּנַהֲגוֹת כְּמוֹ בְּגַן יְלָדִים.

אֲדוּת הַבַּת ... תַּחֲוִיָּה, אִם אֶת כּוֹתֶבֶת שֶׁהִיא בְּעִתִּית, כְּכֹר לְשַׁלַּח אוֹתָהּ חֲזוֹרָה מֵאִיפָה שֶׁהִיא בָּאָה, אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים בְּעִתִּיִּים בְּקַהֲלָה שְׁלָנוּ, עַל הָרֵאשׁוֹנִים אֲנַחְנוּ מְצַטְעָרִים, מֵה אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְהוֹסִיף יוֹתֵר? ! וְלִכֵּן רְאִי לְהַתְחַזֵּק, וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהִקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהִפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ח אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אִם נִרְאָה לְךָ הַשְׂדוּף שֶׁהֲצִיעוּ לְךָ וְכו', וְיֵשׁ לָהּ מֵדוֹת טוֹבוֹת כְּמוֹ שֶׁאֵתָהּ כּוֹתֵב, אֵתָהּ לֹא צָרִיף לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוֹם דְּבָר, וְיַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיְהִיָּה בְּהַצְלָחָה גְּדוֹלָה, הַעֲקָר תִּתְחַזַּק בְּכָל מִינֵי אַפְגִּים שְׂבַע־עוֹלָם, כִּי גְּדוֹל אֲדוֹגְנוֹ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

וּמְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁתִּקְבַּע לְעֲצֻמָּךְ שַׁעוֹר בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל" כְּסֵדֶרֶן, וְשֵׁם תִּמְצָא מְרְגוּעַ לְנַפְשְׁךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזַּק בִּיְתֵר שְׂאֵת וּבִיְתֵר עֵז בְּעִנְיֵן תְּפִלָּה וְהִתְבּוֹדְדוֹת, כִּי זֶה עָקָר הַהַצְלָה שְׂאֵדָם צָרִיף לְהַצִּיל אֶת עַצְמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם.

הַרְגֵּל אֶת עַצְמְךָ לְעֵינַי בְּכָל יוֹם כְּמָה מִכְתָּבִים כְּסֵדֶרֶן בְּשׁו"ת "אֲשֶׁר בַּנְחַל", וְשֵׁם תִּהְיֶה לְךָ הַרְבֵּה הִתְחַזְקוֹת.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ח אֲדָר־ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵת לֹא צָרִיכָה לְחַשֵּׁשׁ כָּל-כָּף עַל בְּעִלְךָ, וְאֵת לֹא צָרִיכָה לְהִיּוֹת קַנְאִית עֲלָיו, כִּי הַכָּל הֶבֶל וְרַעוּת-רוּחַ, שְׁסֵתָם מְסִיתִים אוֹתְךָ,

וּמְכַנִּיִּים אוֹתָךְ בְּלֶחֶץ, אָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְתֵרָאֵי עוֹד הַרְבֵּה נַחַת בְּבֵית שְׁלֹךְ.

זְכָרֵי הַיֵּטֵב אֶת גְּדֹל הַנּוֹסִים וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט רכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, כ"ח אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל הַכּחוֹת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים חִזּוֹק בְּכָל יוֹם וְיוֹם מִחֲדָשׁ, כְּפִי רַבּוּי הַיְרִידוֹת וְהַנִּפְלְאוֹת שֶׁעוֹבְרוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד צָרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה, וְעַקֵּר הַהַתְחַזְּקוֹת זֶה לַמּוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן תִּהְיֶה מְאֹד מְאֹד חִזּוֹק בְּלַמּוֹד סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב הָהוֹשִׁיעַ, וְאָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הַרַע יָבוֹא הַטוֹב.

הַעֲקֵר חִזּוֹק וְאַמֵץ לִהְיוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין עוֹד טוֹב כְּמוֹ הַדְּבָקוֹת בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי בְּאַמַת אֵין שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלַעֲדֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהוּא יִתְבָּרַךְ מַחֲיָה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּחִזֵּק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר.

גַּא וְנָא הַרְגַל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁתִּזְכֶּה לִהְיוֹת כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עַל עֲצָמְךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְתִדְוֶן אֶת אֲשֶׁתְּךָ לְכַף זְכוּת, כִּי
בְּאֵמַת בְּעַת הַהֲרִיזוֹן הָאֵשֶׁה עוֹבְרֵת יְסוּרִים וְצָרוֹת גְּדוֹלִים, אֲשֶׁר
בֶּן-אָדָם אֵינוֹ יָכוֹל לְתַאֵר, וְלִכְּנֹן אֶתְּךָ צָרִיךְ לְדוֹן אוֹתָהּ לְכַף זְכוּת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רכט

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֹדֵר תּוֹרִיעַ, כ"ח אֲדָר-ב' ה'תש"ס.

שְׁלֹמֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׁיַחֲיוּ.

עֲכָשׁוּ כְּשֶׁהִתְחַלַּתִּי לְהַסְתַּכֵּל וְלְהַתְּבַוֵּן בַּהֲגָדָה שֶׁל פֶּסַח עִם
פְּרוּשׁ "אוֹר זְרוּעַ" שֶׁנִּתְּתָם לִי, הִיָּה צְמוּד לְזֶה קוֹנְטְרַס "עֵינַיִם יְפוֹת",
וְאֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם זֶה נִשְׁאָר אֶצְלָכֶם, אוֹ בְּטֻעוֹת הַחֲזוּרְתֶם לִי, וְלִכְּנֹן
תִּכְתְּבוּ לִי אִם זֶה נִמְצָא אֶצְלָכֶם.

וְכֵן אִם גִּמְרַתֶם כָּבֵד לְתַקְתֶּק וּלְנִקֵּד אֶת כָּל הַקּוֹנְטְרַסִּים עֲבוּר
קִדְשַׁת הָעֵינַיִם, כִּי רְצִיתִי מְאֹד לְהַדְפִּיס אֶת זֶה בְּקִרְוֹב מְאֹד, כִּי זֶה
דְּבַר הַנְּצָרָךְ מְאֹד בְּעֵתִים הַלְלוּ, שֶׁהַחֵם מִתְחִיל בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוֹשָׁה
וּבְכָל הָעוֹלָם, וְהַפְּרִיצוֹת עוֹשָׂה פְּרִצוֹת בֵּין נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְלִכְּנֹן
הַקּוֹנְטְרַסִּים הָאֵלּוּ מְאֹד נִצְרָכִים, וְרָאוּ לְהַדְפִּיס אֶת זֶה.

הַכֶּפֶל הַדְּבָר, תִּרְאוּ לְרִשֵּׁם לִי אִם יֵשׁ לָכֶם אֶת הַקּוֹנְטְרַס "עֵינַיִם
יְפוֹת".

הַמְּאַחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, רֵאש־חֲדָשׁ נִסְחַן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אָנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּבִנְיָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיָ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בִּאתִי לְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתֵּרְאוּ לְהַחְזִיק אֶת עֲצַמְכֶם בְּיַחַד בְּאַהֲבָה,
אֲחֵה וְרַעוּת, אֲשֶׁר זֶה יְסוּד גְּדוֹל בְּדַרְכֵי רַבְּנוּ ז"ל, כִּי אֵי אֶפְשָׁר
לְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ז"ל, אֶלָּא עַל-יְדֵי אַחֲדוּת, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצַמְכֶם מֵאֵד
מֵאֵד מִפְּרוּדִים, כִּי הַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע־עוֹלָם
לְעֲשׂוֹת פְּרוּדִים, כִּי כָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל הַסֵּמ"ך-מ"ם זֶה הַפֶּרֶד וּמִשְׁלֵל.
וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר,
וְאֵינוֹ מִתְפַּעֵל מִמֶּנּוּ כָּלֵל. עֲכָשׁוּ בּוֹנִים הַרְבֵּה דִירוֹת בְּכַמְּה מְקוֹמוֹת
בְּבִנְיָאֵל, שְׁכוֹנוֹת חֲדָשׁוֹת בְּעֵבֹר אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֵנִי מְכַרְיִז וּמוֹדִיעַ
לְכָל אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁהִשְׁלִיחִים שְׁלִי הֵם אֶךְ וְרַק ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר,
וְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְלֹא אַחֲרִים, וְתִזְכְּרוּ אֶת זֹאֵה הַיֵּטֵב, כִּי הֵם מוֹרִידִים
אֶת הַמְּחִירִים לְהִכִּי פְחוֹת, וְהֵם לֹא לּוֹקְחִים שׁוּם דְּמֵי תוֹנֵף, וְזָכְרוּ
זֹאת הַיֵּטֵב, שְׁאֵף אֶחָד לֹא יָבֵא וַיִּצִיעַ לְכֶם שֵׁשׁ דִּירוֹת בְּיֹתֵר זוֹל,
כִּי לְבִסוּף תִּשְׁלַמוּ כְּפוּל, וְדִי לְחַפְיָמָא. וּבְיֹתֵר אָנִי מְזַהֵר אֶת
הָאֲבָרְכִים הַזּוֹגוֹת הַצְּעִירִים, שֶׁיִּתְיַעֲצוּ רַק עִם שְׁנֵי שְׁלִיחֵי הַנֵּ"ל, שְׁלֹא
יַעֲבֹדוּ עֲלֵיכֶם.

מֵאֵד מֵאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶת אָנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְזַכֵּר, אֲשֶׁר הַגִּבְּאִי
בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ הוּא אֶךְ וְרַק ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֵנִי מְנִיתִי אוֹתוֹ לְגִבְּאִי,
וְכֵן גִּבְּאִי הַצְּדָקָה הֵם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהֵם מְמַנִּים
עַל כִּסְפֵי הַצְּדָקָה שֶׁשִׂיכִים לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְלִמְסַר אֶךְ וְרַק לְהֵם אֶת
הַצְּדָקָה הַשִּׁיכָת לְבֵית-הַמִּדְרָשׁ, וְכֵן ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, הוּא הַגִּבְּאִי
בְּעֵבֹר הַמוֹסְדוֹת שְׁלֵנוּ, וְלִמְסַר אֶךְ וְרַק לוֹ אֶת הַכֶּסֶף.

מֵה אִמַּר לְכֶם! הִנֵּה נִכְנַס חֲדָשׁ חֲדָשׁ, חֲדָשׁ אֲשֶׁר בּוֹ הִישׁוּעוֹת

מקיפות לכלל נשמות ישראל, ואשרי מי שזוכה לקבל את החדש הזה בשמחה, כי אמרו חכמינו הקדושים (ראש השנה יא.): בניסן נגאלו, ובניסן עתידין להגאל; וכבר הגיע הזמן שנגאל מהשנאת חנם והגזענות שנדבקה בנו, ונשתדל בכל מיני אפנים שבעולם לאהב את כל בר ישראל, כי כל הגלות שעם ישראל סובלים זה רק מפני הפרודים והשנאת חנם, שאחד מסית ומדיח נגד השני, כי לולי זאת מזמן היינו נגאלים, ואל יקל בעיניכם דבר זה, כי רק בזה תלוייה גאלתנו.

נא ונא הרגילו את עצמכם לצאת לשדה ולטייל שם, ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר גלה לנו רבנו ז"ל (לקושי-מוהר"ן, חלק ב', סימן יא): כשאדם מטייל בשדה, ומתבודד עצמו עמו יתברך, על-ידי-זה כל עשבי השדה נכללים בתוך תפלתו. ועכשו מתחיל הקיץ, טוב מאד להתבודד בין העשבים, וזה בריא גם בגשמיות, שאדם יוצא בחוץ ומטייל בין ההרים, שעל-ידי-זה זוכה לישוב הדעת אמתי, ובפרט כשיהידי זוכה ומדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, מפל שיח ותפלה הוא מעלה את הבריאה אליו יתברך, ותזכרו, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם הייתם יודעים מעלת השיחה בינו לבין קונו, הייתם מדברים בכל יום אליו יתברך, וזו המתנה הכי יפה שקבלנו מרבנו ז"ל. כי כשאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא אף פעם אינו לבד, כמאמר אליהו הנביא (תנא דבי אליהו רבא, פ"ק טו): לפי שכל המרבה שיחות ותפלות, הם המלויים את האדם עד שמגיע לבית עולמו; כשאדם מרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, הוא כבר אינו צריך את אף אחד, אלא מדבר רק אליו יתברך.

נא ונא ראו להיות חכמים, ו'תגנבו' עתים לתורה, כי התנא הקדוש אומר (אבות פ"ק ו'): אין מלויין לו לאדם לא כסף ולא זהב ולא אבנים טובות ומרגליות, אלא תורה ומצוות ומעשים טובים בלבד; ולכן אשרי האדם שזוכה ללמד בכל יום קצת מקרא מפרשת השבוע, קצת משנה פ"ק או שני פ"קים בכל יום, קצת גמרא דף

גְּמָרָא וְרִשְׁ"י עִם הַתּוֹסְפוֹת, קִצַּת מְדַרְשׁ בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ — מְדַרְשׁ רַבָּה וּמְדַרְשׁ תַּנְחוּמָא, שְׁעַל-יְדֵי הַד' לַמּוֹדִים הָאֵלוּ מִמְשִׁיף עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְדַעַת וְחַיִּית וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ מִהָאֲרַבְעָה עוֹלָמוֹת. וְעַל כָּלֵם — רָאוּ לְקַבֵּעַ לְעֲצָמְכֶם לְלַמֵּד שְׁלַחַן עָרוּף, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִזְהִירוּנוּ מְאֹד עַל לַמוֹד פּוֹסְקִים יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן כֵּט); וְאָמַר, שְׁפַל בַּר יִשְׂרָאֵל מִכָּרַח לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם כִּמָּה הַלְכוֹת פְּסֻדֵרְן.

רָאוּ כִּי יִמְיֵנוּ כְּצַל עוֹבֵר, הִנֵּה אֲנַחְנוּ כְּאֵן, וְהִנֵּה אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִכְּאֵן, וְחָבַל עַל כָּל יוֹם שְׁעוֹבֵר עָלֵינוּ בְּלִי לַמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּבְלִי תַפְלָה בְּצַבוּר וּבְלִי הַתְּבוּדוּת.

הַעֲקָר רָאוּ לִהְיוֹת בְּשִׂמְחָה, שְׂזַכִּינוּ לְהַתּוֹדֵעַ מִרְבֵּי אֱמֶת בְּזָה, רַבִּי אֱמֶת נוֹרָא וְנִפְלָא בְּזָה, אֲשֶׁרֵי הַשְּׂמַח בְּזָה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָכֶם חֲדָשׁ טוֹב...

כֵּט רֵלֵא

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר תּוֹרִיעַ, רֵאשִׁיחֲדָשׁ נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קְבֻלְתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּכְבֹר פְּתֻבְתִּי מִכְתָּב כָּלְלִי לְכָל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂרַק אַתָּה וְ... גֵּרוֹ יְאִיר, מִמְּנִים עַל הַדִּירוֹת, אֵל תִּפְחָד, אֲנִי אֶעֱשֶׂה תַעֲמוּלָה בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֵא יִלְכוּ לְמִקּוֹמוֹת אַחֲרִים, וְאֲנִי יוֹדֵעַ הֵיטֵב מֵה מִנְּחַ תַּחַת אֵלוֹ שְׂרוּצִים לְחַתֵּר וְכוּ', אֲבָל הֵם לֹא יִצְלִיחוּ.

רַק חֲזוּק וְאֶמֶץ, וְתִזְכֹּר הֵיטֵב אֶת כָּל הַלְמוּדִים שְׁלַמְדַת אֲצִלִּי, אִיךָ שְׂצָרִיכִים לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד, וְאִיךָ שְׂצָרִיכִים לְהַסְתַּדֵּר עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזָה הָעוֹלָם, כִּי זֶה אֶחָד מִפְּלֵאֵי הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ.

הַעֲקֹר רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָךְ לְהִיּוֹת תָּמִיד בְּשִׂמְחָה, וְכֵן לְדַבֵּר
הַרְבֵּה עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֶת
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרִי מִי שְׁחֹזַק בְּזֵה, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט רלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, רֵאשִׁיחֵדֶשׁ נִסְחָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּכְבֹר כְּתִבְתִּי מִכְתָּב כָּלְלִי לְאִנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנו, שְׂרַק אַתָּה וְר' ... גֵּרוּ יְאִיר, מִמְּנִים עַל הַדִּירוֹת.

פֶּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים בַּעֲבוּר כָּלְלִי אִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו שֶׁהִלְכוּ לְהַפְצֵה
מְרֻכָּזוֹת בְּשִׁבְלֵי הַמוֹסְדוֹת, וְתִמְסַר לָהֶם. רְצִיתִי מֵאֹד שֶׁתִּכְתֹּב לִי אִם
קַבְּלָתָּ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט רלג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תּוֹרִיעַ, רֵאשִׁיחֵדֶשׁ נִסְחָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת הַיְדִיעָה, שֶׁיִּצְאָתָּ לְהַפְצֵה מְרֻכָּזוֹת בַּעֲבוּר הַצְּלַת
מוֹסְדוֹתֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל הַחֶסֶד שֶׁאַתָּה
עוֹשֶׂה עִם הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְדִּי יִהְיֶה לָךְ
טוֹב בְּזֵה וּכְבָא לְנִצַּח וְנִצַּחִים.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש־ברוך־הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אל הקדוש־ברוך־הוא — הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם היו בני־אדם יודעים מה זה לדבר אל הקדוש־ברוך־הוא, היו תמיד עוסקים בזה, אלא בני־אדם אינם יודעים ממעלת הדבור לדבר אליו יתברך, ועל־ידי־זה הם מתרשלים בזה, לכן ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז לדבר אליו יתברך, וזה יחדיר בך אמונה ברוחה ומזככת בו יתברך.

הדבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, ותמיד תציר בדעתך איך שהקדוש־ברוך־הוא ממלא כל עלמין וסוכב כל עלמין, ואין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל, ודבר גדול ודבר קטן אינו נעשה מעצמו, אלא בהשגחת המאציל העליון. ולכן אתה לא צריך להחלש משום ברירה שבעולם, ואתה לא צריך להכנס בעגמת נפש משום ברירה, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואם תהיה חזק בזה, תצליח דרכך.

ראה ללמד בכל יום חמש ורש"י עם התרגום באפן שתזכה לסיים בכל שבוע את פרשת השבוע — שנים מקרא ואחד תרגום. ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות ת.): לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הצבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הצבור — מאריכין לו ימיו ושנותיו. וזו הסגולה הכי גדולה לאריכות ימים.

נא ונא תשתדל להתפלל בכל יום במגן דיקא, ואז יהיה לך תמיד דבר שבמגן — פרנסה בנקל.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רלד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תזריע, ראש-החדש ניסן ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תהיה.

מאד מאד שמחתי לשמע, שיצאת בעבור הפצה מרפזות.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תעסקי במצוות, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב אשה שעוסקת במצוות צדקה וגמילות חסדים.

נא ונא ראי לבקש הרבה ממנו יתברך בעת הדלקת הנרות, שאז הוא העת רצון בשמים לאשה, ואשרי האשה ששופכת דמעות בעת הדלקת הנרות, ומתפללת אז על כל מה שהיא צריכה, ובוודאי היא תקבל את זה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רלה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תזריע, ראש-החדש ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'קדש לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע בשורה טובה שבשרת לי.

לדעתי, תראה לשפץ מה שאתה צריף בשביל הדירה שתהיה לך רחבות, ותקנה מקרר חדש, תנור חדש, מכונת כביסה חדשה, ותשלם את מה שאתה חייב, והשאר תכניס בחסכון.

אודות הקיטרינג וכי, אני רוצה שאתה תקח את זה בדיף אחר

חג הפסח, ואני אעמד חזק על כף, שרק אתה תהיה ממנה על זה, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לך מזה גם כן פרנסה.

העקר ראה לזבק את עצמך באין סוף ברוך הוא, כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, וככל שאדם מחזיר בעצמו אמונה ברורה ומזככת בו יתברך, הוא הכי מאשר. לכן תעשה כל מיני פעולות שבעולם להחזיק מעמד ולא להשבר.

העקר אתה לא צריך לגלות ולפרסם לאף אחד מה שעזר לך הקדוש-ברוך-הוא, כי יפה היא השתיקה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רלו.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר תזריע, ראש-חודש ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אהובי, תלמידי ... גרו יאיר.

מאד מאד התפלאתי, שכל השבת לא ראיתיך וכו', כנראה שאתה ממרמר וכו' מהמכתב שכתבתי לך, אבל כבר אמר החכם מכל האדם (קהלת ו, ה): "טוב לשמע גערת חכם מאיש שמע שיר כסילים", כי בזה שכתבתי לך מכתב, והוכחתי אותך, פשוט אני מציל את הבת שלך וכו', ומה לא יעשה אדם שינצל? לדיו? האם כוננתי לצער אותך?! הרי אני רוצה לראות בהצלחתך הגשמית והנפשית, והנה לצערי הרב, התחלף להדרדר, הפאות שלך מתחילות להתקצץ, ומה גם מה שנשא, אתה עוד מכניס אחורי האזניים, כאלו אתה מתבייש בהם, הרי הם הסימנים שאנחנו יהודים מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא וכו', ומה גם שכל היראת שמים שלך לאט לאט יורדת, ולכן אני בא ומבקש אותך, חוס וחמל על נפשך, ותחזר אליו יתברך, כי אין כוננתי לצער אותך, אדרבה אני אוהב

אוֹתָךְ מְאֹד מְאֹד, וְכָל הַחַיִּים שְׁלִי רַק לְעֹזֵר לְךָ. וְלִכֵּן רָאָה לְהַחְזִיק מְעַמֵּד.

תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ קְבִיעוֹת עֵתִים לַתּוֹרָה, שְׁלֹא יַחֲסֹר לְךָ יוֹם אֶחָד שְׁלֹא תִלְמַד מִקְרָא — חֲמֵשׁ וְרִשְׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, בְּאִפְּן שְׁתַּסִּים בְּכָל שְׁבוּעַ פְּרֻשַׁת הַשְּׁבוּעַ, אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּרֻכּוֹת ח.): לְעוֹלָם יִשְׁלִים אָדָם פְּרֻשֵׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, שְׁכָל הַמְּשָׁלִים פְּרֻשֵׁיוֹתָיו עִם הַצְּבוּר, מְשָׁלִימִים לוֹ יָמָיו וְשִׁנּוּתָיו; וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם פָּרָק אוֹ שְׁנֵי פָּרָקִים מְשֻׁנָּיוֹת, אֲשֶׁר מִ'שְׁנֵי' הֵיא אוֹתִיוֹת נִשְׁמָ'ה, שְׁמוֹזְפַכַּת אֶת הַנְּשָׁמָה. וְכֵן תִּהְיֶה חֹזֵק לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם דָּף גְּמָרָא רִשְׁ"י עִם תּוֹסְפוֹת, שְׁזֵה מְאִיר אֶת הַנֶּפֶשׁ בְּהֶאֱרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד. וְעַל כָּלֵם תִּלְמַד הַרְּבָה הַלְּכָה.

תִּשְׁתַּדֵּל מְאֹד לְהַתְּפַלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיַן דִּיקָא מֵתוֹךְ הַסְּדוּר בְּכֻנְנָה גְּדוּלָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּמְשִׁיךְ עַל עֶצְמְךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוּת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

זְכוֹר מֵה שְׁאָמַר הַחֲכָם מִפֶּל הָאָדָם (מְשָׁלִי כד, כה): "וְלִמּוֹכִיחִים יִנְעָם, וְעַלֵּיהֶם תְּבוֹא בְּרַפְתַּ טוֹב", וְלִכֵּן אַל תִּקַּח אֶת תּוֹכַחְתִּי לְצַעַר, אֲלֵא קִבַּל הָאָמֶת מִמִּי שְׁאָמְרָה, וְכֻנְנָתִי הֵיא רַק לְטוֹבְתְךָ הַנְּצַחִית, כִּי הִנֵּה אֲנַחְנוּ כָּאֵן וְעוֹד מְעַט אֲנַחְנוּ יוֹצְאִים מִפֶּה, וּמִי יוֹדֵעַ מִתִּי זֶה יִהְיֶה. וְלִכֵּן אָדָם צָרִיךְ תְּמִיד לְחַשֵּׁב אוֹלֵי זֶה הַיּוֹם הָאֲחֵרוֹן שְׁלִי, וְעַלֵּי לְהַצִּיל אֶת נַפְשִׁי מִרְדַּת שְׁחַת.

אֲנִי מְאֹד מְקוּנָה שְׁתִּקְבַּל אֶת דְּבָרִי, וְתִקְּים (שֵׁם כז, יא): "חֲכָם בְּנֵי וְשִׂמַח לְבִי וְאֲשִׁיבָה חֲרָפִי דְּבָרִי".

הַמְּאַחֵל לְךָ חֲדָשׁ שְׂמֵחַ...

כט רלוז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, רֵאשִׁיחֵדֶשׁ נִסְכֵּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים בְּעֵבוֹר הַמְּפִיצִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

אַתָּה צְרִיף מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק לְהַמְשִׁיךְ לְהַפְיִץ וּלְהַבִּיא מֵה
שְׁיֹתֵר מְפִיצִים, הַעֲקֵר זֶה הַפְּצָה, וְזֶה תִקּוֹן עַל הַכֹּל, כִּי בְּזֶה שְׂמֹזְכִים
נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל לְשׁוֹב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מוֹחֵל עַל
כָּל הַעֲוֹנוֹת.

הַעֲקֵר הוּא אָמוּנָה, לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאָמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁסוּף כָּל סוּף נִזְכָּה לְהַחֲדִיר אֶת
הָאָמוּנָה בֵּין נִשְׁמֹת יִשְׂרָאֵל.

עֲכָשׁוּ אֲנִי מִחֲפֵשׁ אַחֵר הַשְּׁמֹת שֶׁל הַמְּפִיצִים וְלֹא מְצֵאתִי
אוֹתָם, לְכֵן אֲנִי כּוֹתֵב מִכְתָּב כָּלְלִי בְּעֵבוֹרָם, וּבַפֶּעַם הַבָּאָה אֶכְתֹּב
לְכָל אֶחָד בַּפְּרָטִיּוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רלח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, רֵאשִׁיחֵדֶשׁ נִסְכֵּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה אֶל בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל, הַזּוֹכִים
וּמוֹזְכִים אֶת הַרְבִּים בְּהַפְצַת מַעֲיָנוֹת הַחֲכָמָה חוּצָה, הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם
יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָכֶם עַל גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם מֵה שְׁאַתָּם

עושים, שאתם מפיצים את ספרי רבנו ז"ל בכל שכבות העם, אשר אין עוד דבר יותר גדול מזה, כי ידוע, שהערב-רב מתפשטים עכשו על נשמות ישראל לארצם ולרחבם, הפירות והאפיקורסות מתגברת ומתפשטת, הנאוף, רחמנא לישזבן, הורס את כל חלקה טובה מנשמות ישראל, ובפרט מבחורי ישראל הנכשלים בפגם הברית, רק על-ידי הפריצות שעושים פריצות בין נשמות ישראל, כי חם היום בוער כתנור, ומה יעשה הבן שלא יחטא, כשרואה, חם ושלום, פרוצות הולכות, רחמנא לישזבן, שזו עצת בלעם הרשע, ולכן עקר התקנה זה רק ספרי רבנו ז"ל. ולכן ראו לעשות כל מה שבידכם להפיץ את אור רבנו ז"ל, ואז טוב לכם כל הימים.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר לכם, בזכות ההפצה, שיאיר לכם האור אין סוף ברוך הוא תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט רלט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר תזריע, ב' ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד, הרב ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אודות מכירת חמץ וכו', אין לך מה לפחד, כי בפרוש יש לנו פסק מהבית-דין "בית יוסף", שאנחנו קהלה נפרדת, ומתור לנו לעשות מה שאנחנו רוצים, העקר לא להפגס בתחום של הרשע, ובאמת מי נכנס בתחום שלו, ומי יש לו שיכות אליו? ! אנחנו רק צריכים להזהיר את כל החנייות, אם הם לא ימכרו אצלנו את החמץ, אנחנו לא נקנה מהם, כי אנחנו לא סומכים על הסמ"ך-מ"ם, ימח שמו וזכרו.

אודות המריבות וכו', אני לא מפיר שם פנה, עם כל זאת

צְרִיכִים לְדַבֵּר אֶתוֹ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּלִי
 יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַעֲקָר רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָהּ וְתַחֲזֹק אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאֵל
 תִּפְחָד מִשׁוֹם דְּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ,
 שְׁסוּף כָּל סוּף הַפֶּל יִסְתַּדֵּר, וְהַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחִזְקוֹת, לֹא
 לִפְלִי בְדַעְתּוֹ כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כֵּט רֵמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֵדֶר תְּזַרִיעַ, ב' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

חֲכַמֵּינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֹא מְצִיעַא נֵט.): "אוֹקִירוּ לְנַשְׂיֵכוּ, כִּי
 הֵיכִי דִתְתַעְתְּרוּ" [תִּכְבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׂוֹתֵיכֶם, כְּדִי שֶׁתִּתְעַשְׂרוּ]; אִם
 אַתָּה רוֹצֵה שֶׁתִּהְיֶה לָּךְ הַצְּלָחָה בְּפִרְנֹסָה, רְאֵה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר אֶת
 אִשְׁתְּךָ, וְכֵן אוֹמֵר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סט), שֶׁעֲקָר
 הַכֶּסֶף בָּא מֵצַד הָאִשָּׁה, וְלִכֵּן אִם יִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת, וְלֹא יִהְיוּ
 בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וְאֵי הִבְנוֹת, אִזּוֹ תִּהְיֶה בְּטוֹחַ שְׂיִהְיֶה לָּךְ כֶּסֶף.

הַעֲקָר רְאֵה לְקַבֵּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה, שֶׁלֹּא יִחְסַר לָּךְ יוֹם אֶחָד מִבְּלִי
 לְמוֹד מְקַרָּא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדַרְשׁ, אֲשֶׁר הָאֲרַבְעָה לְמוֹדִים הָאֵלּוּ
 מְמַשְׂיכִים עַל הָאָדָם שֶׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂי יְדָיו.

וּמַחֲמַת טְרָדוֹת הַשַּׁבַּת — אֲקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָּךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כט רמא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּזוּרִיעַ, ב' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

כְּמָה פְּעָמִים אָנִי צְרִיף לְדַבֵּר אֶתְךָ וּלְהִסְבִּיר לְךָ, פִּי חֲכָמִינוּ
הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (בַּמְדָּבָר רַבָּה, פָּרָשָׁה כֹּא, סִימָן ב'): כַּשֵּׁם שֶׁפָּרְצוּפִיָּהֶם
שׁוֹנִים — כִּף דַּעוֹתֵיהֶם שׁוֹנוֹת; צְרִיכִים לְשַׁחַק עִם כָּל אֶחָד כְּמוֹ
שֶׁהוּא, לֹא יְכוּלִים לְלַכֵּת רֹאשׁ בְּרֹאשׁ וְכוּ', פִּי אִם אַתָּה רוֹצֵה
לְהִשָּׂאֵר עִם קְהֵלָה, צְרִיכִים לְשַׁחַק עִם כָּל אֶחָד וְאֶחָד כְּפִי דַעְתּוֹ, לֹא
יְכוּלִים לַעְרוֹף רֹאשִׁים, כְּפִי שְׁאֲנִי מְדַבֵּר, כִּף צְרִיכִים לְדַבֵּר. וְכִף הִיָּה
אֶצְל רַבְּנוּ וְ"ל, כָּל אֶחָד אָמַר לוֹ מַה לַּעֲשׂוֹת, וְהוּא הִסְכִּים, וּלְבַסּוֹף
נַעֲשֶׂה כְּפִי שֶׁהוּא רָצָה... אִי אֶפְשֶׁר לְלַכֵּת רֹאשׁ בְּרֹאשׁ, פִּי לְכֹל אֶחָד
וְאֶחָד יֵשׁ לוֹ אֶת הַדַּעָה שְׁלוֹ, וְאֶנְחֵנוּ רוֹאִים, שְׁגָם בְּרוּסְיָה לְקַח לָהֶם
שְׁבָעִים שָׁנָה, שֶׁהִלְכוּ בְּתַקְוָה וְעֵז, וּלְבַסּוֹף הִתְפֹּרְרוּ כְּמוֹ מַגְדָּל שֶׁל
קְלָפִים, וְלָכֵן גַּם קְהֵלָה אִי אֶפְשֶׁר לְהִנְהִיג בְּתַקְוָה וְעֵז, פִּי אַחֲר־כִּף
נִשָּׂאֵר עִם פְּחוֹת מִמֶּנִּין. וְלָכֵן אִם אָנִי אֲמַרְתִּי לְךָ שְׂאֵתָה וְ... גֵּרוֹ יֵאִיר,
תִּתְעַסְקוּ עִם הַבְּנִיָּה — כִּף זֶה יְהִיָּה, אִם הַשְּׁנִי אוֹמֵר בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ
— זֶה הַבְּעִיָּה שְׁלוֹ, וְשִׁיחִיָּה בְּאִשְׁלִיּוֹת, אֲבָל לֹא שְׂתִהִיָּה לְךָ חִלִּישׁוֹת
הַדַּעָת, וְלֹא שְׁאֲנִי אֶצְטַרֵּף לְהִסְבִּיר אֶת עֲצָמִי בְּכֹל פֶּעַם בְּפַעַם
מִחֲדָשׁ, אָנִי מְקַוֶּה שְׂתִבִּין דְּבַר מִתּוֹךְ דְּבַר, וְהַמְכָּתֵב הַזֶּה שִׁיף גַּם
ל... גֵּרוֹ יֵאִיר, שְׂפֶתֵב לִי הַיּוֹם מְכָתֵב תְּלוּנָה, אָנִי אוֹמֵר לָכֶם שְׂאֵתָם
שְׁנִיכֶם תִּהְיוּ עֲסוּקִים בְּזֶה, וּבְגִי־אָדָם לֹא טְפֹשִׁים, הֵם הוֹלְכִים הֵיכָן
שִׁישׁ לָהֶם אֲמוּן, וְתַעֲשׂוּ כְּמוֹ שְׁאֲנִי אֲמַרְתִּי לָכֶם.

אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶת שְׁנִיכֶם ... וְ... תִּרְאוּ לְהִבִּיא אֶת זֶה לִישִׁיבַת
מוֹעֲצָה, שֶׁהַבְּנוֹת תִּכְנְסֶנָּה לְמִבְנֵה הַמִּתְנַ"ס, וְכִף הוּא יַעֲזֹב אוֹתָנוּ עִם
הַשְּׂכִירוֹת. אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל
הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

כט רמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּזַרְיעַ, ב' גִּסְנֵן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֶךְ מֵרַב טְרָדוֹתַי לֹא הִיָּה הַפְּנָאִי
לְהַשִּׁיבְךָ, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ, שֶׁהִרְשָׁעִים זִמְמִים לְקַחַת לָנוּ אֶת הַקְּרִוּוֹנִים
שֶׁל הַבֵּית־סֵפֶר בְּנוֹת, אֲנִי מְאֹד מְאֹד עֲסוּק אִיךָ לְהַצִּיל אֶת הַמַּצָּב,
וּלְצִאת מֵהַגְּזֵרָה הַרְעָה הַזֹּה.

אֲנִי מְקַנְהָ שְׂעֵד אַחַר פֶּסַח, לֹא יִהְיוּ שׁוּם אַרְוּעִים, וּבֵינֵן כָּךְ
תִּרְאֶה לְנִקּוֹת מְסַכִּיב וּלְעִשׂוֹת גָּדֵר, רַק תִּכְתָּב לִי בִּפְרָטִיּוֹת מֵה
שְׁצָרֶיךָ, וְאֲזִ אֲנִי אֲבַקֵּשׁ הֵן אֶת הַבַּחֲוִירִים וְהֵן אֶת ... מֵה נַעֲשֶׂה,
שֶׁהִסְמֵ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אִינוּ נַח כְּרַגַע, וְאֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלִים.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים בְּעֵבֹר אֵלּוֹ שְׁיִצְאוּ לְהַפְּצָה מְרֻפּוֹת.

הַמְּאֵחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט רמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר תְּזַרְיעַ, ב' גִּסְנֵן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אִין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שִׁישׁ לִי, שְׁיִצְאָתָּ
לְהַפְּצָה מְרֻפּוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּעֲזֹר לִי לְהַפִּיץ
אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, וְנִזְנֶה כָּבֹד לְהִתְחַיֵּל לְבָנוֹת אֶת
בֵּית־הַמְּדֻרָשׁ.

גַּא וְנָא רְאֵה לְחֻזַּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלִים, וְאַפְלוּ
שְׁבִינֵן כָּךְ וּבֵינֵן כָּךְ אַתָּה נוֹפֵל וְכוּ', עִם כָּל זֹאת רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, כִּי

פְּתוּב (מְשָׁלִי כד, טז): "כִּי שָׁבַע יִפְּל צְדִיק וְקָם", וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן יט), שֶׁזֶה סוֹפֵי תְבוּת עֲמֶל"ק, כִּי הוּא שָׁם אָבֵן נִגְף לְאָדָם שִׁיפֵל, וְלִכֵּן אֶפְלוּ צְדִיק נוֹפֵל בְּכָל פַּעַם, אֲכָל הוּא מַגִּיעַ לְמִדְרָגָה שֶׁל "וְקָם", שֶׁהוּא קָם, וְאֵינוֹ נוֹתֵן אֶת עֲצָמוֹ לִפְּל, וְזֶה הָעֵקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם — לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֶפְלוּ שֶׁאָדָם עָשָׂה מַה שֶׁעָשָׂה, אָסוּר לְהִשָּׁבֵר, רַק לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הִתְחַלָּה חֲדָשָׁה, וְעֵצָה לְכוּא לְהִתְחַזְּקוֹת גְּלוּה לְנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קו), לְחַזֵּק אַחֲרִים, עַל-יְדֵי שֶׁהָאָדָם מְחַזֵּק אַחֲרִים, עַל-יְדֵי-זֶה יֵשׁ לוֹ הִתְחַזְּקוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחַזֵּק אֶת עֲצָמוֹ וּמְחַזֵּק מֵעַמָּד.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׁמְחָה עַל נֵעַם חֶלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחֵל שָׁם חֶלְקֶךָ וְגוֹרְלֶךָ, שֶׁאַתָּה יוֹדֵעַ מְרַבֵּי אֱמֶת בְּזֶה, רַבִּי שֶׁמְעוֹדֵד וּמְשִׁמְחָה אוֹתָנוּ, וּמָה הֵינּוּ עוֹשִׂים בְּלִי רַבְּנוּ ז"ל. וְתוֹדַע לְךָ, שֶׁעֵקֶר הִתְחַזְּקוֹת זֶה שְׂמֵחָה, שֶׁצָּרִיכִים לְשִׁמְחָה מְאֹד מְאֹד, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מְטַעֵה אֶת עֲצָמוֹ בְּזֶה הָעוֹלָם, וְאִזּוֹ טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל זֶה שֶׁיִּצְאָתָּ לְהַפְּצָה מְרַפְּזוֹת בְּעִבּוֹר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שְׂבַת שְׁלוֹם...

כט רמד.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְרַת תּוֹרִיעַ, ב' נִסָּן ה'תשס"ט.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

תּוֹדָה רַבָּה שֶׁיִּצְאָתָּ לְהַפְּצָה מְרַפְּזוֹת בְּעִבּוֹר בֵּית-הַכְּנֶסֶת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ, יַעֲזוֹר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעַל-יְדֵי-זֶה תִּתְבָּרַכוּ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן, וְיִתְרַחַב לְךָ בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֹנֵי.

הָעֵקֶר רְאֵי לְשִׁמְחָה אֶת עֲצָמְךָ, וּלְשִׁמְחָה אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,

אָשֶׁר אֵין עוֹד מְצוּה גְדוּלָה מְזוֹ — מְלֻשְׁמַח אֶת אַחֲרִים, שְׂזוּ הַצְדָקָה
הַכִּי גְדוּלָה שְׂיִכּוּלִים לְחִזּוֹק אַחֲרִים.

הַמֵּאחַל לָךְ שֶׁבֶת שְׁלוֹם...

כּט רמח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תּוֹרִיעַ, ג' גִּיסוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ בְּצַח.

פֹּה תִקְבְּלוּ אֶת הַתּוֹרָה ט"ו בְּלִקוּטֵי־מִוְהַר"ן עִם בְּאוּר "שֶׁפֶת
הַבַּחַל", וְלִדְעַתִּי, בְּזֶה נִגְמַר כֶּרֶךְ א', וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא, שְׁנִזְכָּה לְהַדְפִּיס אֶת זֶה כֶּבֶר, וְעַכְשָׁו אֲנִי מִתְאַמֵּץ לְגַמֵּר אֶת
הַסֵּדוּר.

בְּעִנְיַן הַטְּחוּרִים וְכו', יֵשׁ הַיּוֹם עַל זֶה תְּרוּפָה, וְאַתָּה צְרִיךְ מְאֹד
לְשַׁמֵּר, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, שְׁלֹא יַחֲזוּר לָךְ,
הַעֲקֵר אֶל תִּפְחַד, כִּי כָּל הַמַּחְלוֹת בָּאוֹת לְאָדָם מֵרַב פִּחַד, שְׁאָדָם
מִפְחַד מְכַל דְּבָר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׁעַכְשָׁו שְׁנִכְנַס הַקִּיץ, שְׂתַדְפִּיסוּ אֶת כָּל
הַקּוֹנְטְרַסִים, הַחֲדָשִׁים שְׂחִבְרַתִּי בְּעִבּוּר קִדְשַׁת הָעֵינַיִם, שֶׁהֵם: "טָהוּר
עֵינַיִם", "יִפֶּה עֵינַיִם", "עֵינַיִם יְפוֹת", "עֵינַיִם קְדוּשׁוֹת" וְכו' וְכו', כִּי
הֵם מְאֹד מְאֹד נִצְרָכִים.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַזְּכוּת שְׂיֵשׁ לָכֶם,
שְׂאַתֶּם עוֹסְקִים בְּעֶסֶק קְדוּשׁ וְנוֹרָא כְּזֶה — לְהַדְפִּיס וּלְהַפְיץ אֶת
מַעֲיִנוֹת הַחֻכְמָה חוּצָה, וּמִי יִתֵּן, שְׂתִזְכְּוּ לְהַדְפִּיס כֶּרֶךְ אַחֵר כֶּרֶךְ
מִשׁוֹ"ת "אָשֶׁר בַּבַּחַל", עַד שְׁנִגְיַע לְתַאֲרִיךְ שֶׁל הַיּוֹם.

אַתֶּם צְרִיכִים לְדַעַת, שְׂהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא גְדוּל מְאֹד מְאֹד,

וְלַגְדְּלָתוֹ אֵין חֶקֶר, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

הַמֵּאחַל לָכֶם שְׂבוּעַ טוֹב...

כט רמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שִׁבְת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר תּוֹרִיעַ, ג' נִסְן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּאִתִּי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִוְדִיעַ לְמַפְלַת הַיְכָן שֶׁהוּא קוֹנֶה, אִם הוּא לֹא יִמְכֹר אֶת הַחֲמִץ שְׁלוֹ אֶצֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲנַחְנוּ לֹא נִקְנֶה אֶצְלוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֹן, כִּי זֶה חֲמִץ שֶׁעֵבֵר עָלָיו הַפֶּסַח, כִּי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, הוּא מִפְקָר, וְאִי אֶפְשֶׁר לְסַמְךָ עָלָיו בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֹן, כִּי עַל בְּצַע כֶּסֶף יִמְכֹר לְךָ חֲזִיר בְּהֶכְשָׁרוֹ, רַחֲמָנָא לְצִלָּן, מֵרַע־בְּנִים כְּאֵלוֹ, שֶׁהֵם אֲשֶׁר גּוֹרְמִים, שְׂיִהְיֶה כָּל־כֶּף שֹׁנְאָה וּפְרוּדִים בֵּין נִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי־דוּעַ דְּבָר זֶה לְמִי שֶׁבָקִי — מַה שֶׁקוֹרָה בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר אֵלוֹ הַהֶסְתוֹת וְהַשְׁנְאָה שֶׁיֵּשׁ בֵּין נִשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, כָּל זֶה בָּא עַל־יְדֵי רַע־בְּנִים וְשָׁעִים אַרוּרִים, שְׁלוּחֵי הַסֵּמ"ךְ־מ"ם. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיַעֲמְדוּ עַל זֶה חֲזֵק — מִי שֶׁלֹּא יִמְכֹר אֶת הַחֲמִץ אֶצֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר, וּמַה גַּם שֶׁהוּא יְבוֹא לְכַדֵּק בְּאִמְצַע חַל הַמוֹעֵד, אִם אֵין שֵׁם מוֹצְרִים שֶׁל חֲמִץ, לֹא נִקְנֶה אֶצְלוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֹן.

הַמֵּאחַל לָכֶם שְׂבוּעַ טוֹב...

כט רמוז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר מצרע, ד' בניסן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיטוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי־אֵל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצִילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכֹל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

הִנֵּה אֲנַחְנוּ נִמְצָאִים הַשְּׁבוּעַ הָאַחֲרוֹן קֹדֶם הַפֶּסַח. הַשַּׁבָּת הַזֹּאת
שֶׁתּוֹבָא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, תִּהְיֶה 'שַׁבָּת הַגְּדוֹל'. וְלָמָּה נִקְרָאת שַׁבָּת זוֹ
'שַׁבָּת הַגְּדוֹל'? כִּי בָּהּ נַעֲשׂוּ נְסִים גְּדוֹלִים לְעַם יִשְׂרָאֵל. וְכַתּוּב בְּזוֹהַר,
שְׁכָל הַהִשְׁפָּעוֹת הַבָּאוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּשֵׁשֶׁת יָמֵי הַחֹל, כָּבֵד
מִתְחִילוֹת בְּשַׁבָּת. וְלָכֵן מִלְּבַד הַנְּסִים שֶׁהָיוּ לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּשַׁבָּת
הַגְּדוֹל, שָׂאוּ הַבְּכוֹרִים הַרְגוּ אֶת הַמִּצְרִים, כְּמוֹ שֶׁפָּתוּב: "לְמַכָּה
מִצְרַיִם בְּבְכוֹרֵיהֶם", כִּי הֵם צָעְקוּ עַל הַמִּצְרִים: 'לָמָּה אַתֶּם מַפְקִירִים
אוֹתֵנוּ שְׁנֵמוֹת?! תּוֹצִיאוּ אֶת עַם יִשְׂרָאֵל'; וְלָכֵן זֶה הָיָה נֶס גְּדוֹל,
שֶׁהַבְּכוֹרִים הַרְגוּ בָּהֶם. וְלָכֵן נִקְרָאת 'שַׁבָּת הַגְּדוֹל', שֶׁמֶה־שַׁבָּת הַזֹּאת
כָּבֵד הַהִשְׁפָּעָה עַל חַג הַפֶּסַח.

יְדוּעַ, שֶׁהַרְבֵּי הַקְּדוּשָׁה מִבְּרִדֵיטָשׁוּב זִי"ע אָמַר, שְׁכָל אוֹתָם
הַמְּלֹאכִים הַיּוֹצֵאִים מִתְּקִיעַת שׁוֹפָר, יּוֹצֵאִים מִהִיגִיעָה וְהַטְּרָחָה שֶׁל
נְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁמְנַקּוֹת אֶת הַבֵּית לְכַבּוֹד פֶּסַח. וְלָכֵן עֲלֵיכֶן לִשְׂמַח
מָאֵד, שֶׁהַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא נִתֵּן לָכֵן זְכוּת כְּזוֹ לְהַכִּין אֶת הַבֵּית לְפֶסַח,
עַד כְּדֵי כָּהֵן, שְׁכָל יִגִיעָה וַיִּגִיעָה, וְכָל טְרָחָה וְטְרָחָה שֶׁאִשָּׁה מִתְּיַצֵּעַת
וְטוֹרַחַת בְּשִׁבִיל חַג הַפֶּסַח, נִבְרָאִים מִזֶּה מְלֹאכִים. וּבְאֵמַת אוֹמְרִים
חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (שְׁמוֹת רַבָּה, פָּרָשָׁה לֵב, סִימָן ו'): עוֹשֶׂה אָדָם מִצְוָה
אַחַת, הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא נּוֹתֵן לוֹ מְלֶאכֶת אַחַד, עוֹשֶׂה שְׁתֵּי מִצְוֹת,
הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא נּוֹתֵן לוֹ שְׁנֵי מְלֹאכִים, עוֹשֶׂה הַרְבֵּה מִצְוֹת,
הַקְּדוּשָׁת־בְּרוּךְ־הוּא נּוֹתֵן לוֹ חֲצֵי מַחְנֵהוּ. כָּל־כֶּף חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ

כְּשֶׁעוֹשִׂים מִצְוָה, וּבִפְרָט מִצְוָה כְּזוֹ, לְהַכְשִׁיר אֶת הַבַּיִת לְפָסַח, וְלִשְׁמֵר שְׁבִיבֵית לֹא יִשְׂאֵר חֶמֶץ — זֶה תְּלוּי בְּאִשָּׁה, כִּי הִיא נִקְרָאת: 'עֲקֵרֶת הַבַּיִת'. וְלָכֵן אֵין לְתֹאֵר וְלִשְׁעֹר גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שְׂאִשָּׁה צְרִיכָה לְשִׂמְחָה, כְּשֶׁרוֹאֶה שְׁבִיבֵיתָה נִעֲשֶׂה כְּשֶׁר לְפָסַח עַל יָדָהּ.

אף צְרִיכִים לְשְׁמֵר עַל הַבְּרִיאוֹת, וְלֹא לְהִתְפָּרֵץ עַל הַיְלָדִים. סוּף כֹּל סוּף הֵם יְלָדִים, וְאֵי אֶפְשֶׁר לְהַצְלִיחַ עִמָּהֶם רַק עַל-יְדֵי סְבָלָנוֹת. בְּיַדֵּי צְרִיכִים לְשְׁמֵר עֲכָשׁוּ בְּבֵין הַזְּמַנִּים יוֹתֵר מִכֹּל הַשָּׁנָה, עִם מִי הַיְלָדִים מִתְחַבְּרִים, וְאֵל תִּקְחָנָה אֶת זֹאת בְּנִקְלָל וְכִלְלִי, כְּאֵלוֹ זֶה 'בֵּין הַזְּמַנִּים', וַיְכֹלִים לְהִסְתַּוֵּבֵב הַיְלָדִים כְּאֹת וּנְפֹשׁ, אֲלֵא צְרִיכִים לְשִׂים עֵינַי עֲלֵיהֶם. וְכֵן צְרִיכִים לְהִשְׁמֵר לֹא לְנַבֵּל אֶת הַפֶּה, וְלֹא לְקַלֵּל, חֵס וְשְׁלוֹם, כְּדֵי שֶׁהַיְלָדִים לֹא יִלְמְדוּ, כְּמֵאֲמָרָם ז"ל (סֵפֶה נו): שׁוֹתֵא דִינּוּקָא בְּשׁוּקָא — אוּ דְאָבוּהּ אוּ דְאִמִּיהּ; מַה שֶׁהַיְלָדִים מְדַבְּרִים בַּחוּץ, שְׂמַעוּ אֶת זֹאת בְּבֵית; כִּי חֲנוּף מִתְחִיל בְּבֵית. וְרוֹאִים יְלָדִים בְּעֲלֵי דֶרֶךְ אֶרֶץ, אֲשֶׁר רָכְשׁוּ אֶת זֹאת בְּבֵית. לָכֵן אִם רָצוּנְכֶן בַּיְלָדִים טוֹבִים וּמְנַמְסִים, עֲלִיכֶן לְהִרְאוֹת לָהֶם דְּגָמָא. וְעַל כָּלֵם — לְבַקֵּשׁ עֲלֵיהֶם לְפָנָיו יְתִבְרַךְ. וּבִפְרָט בְּעַת הַדְּלָקָת הַנְּרוֹת, שְׂאֵז הוּא עַת רָצוֹן גְּדוֹל לְאִשָּׁה.

וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֻכּוֹת יז): גְּדוּלָה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחָן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מִן הָאֲנָשִׁים; הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַבְּטִיחַ שְׂכָר לְנָשִׁים הַרְבֵּה יוֹתֵר גְּדוֹל מִהָאֲנָשִׁים. וְכֵן אוֹמְרִים (שם): נָשִׁים בְּמָה זֹכֵינָן? בְּאִקְרוּיָי בְּנִיְהוּ לְבִי כְּנִישְׂתָא; בְּזֶה שְׂמִסְיַעוֹת לְבַעַל וְלִילָדִים שִׁילְמְדוּ תוֹרָה. כִּי לְאִשָּׁה יֵשׁ כַּחוֹת הַנְּפֹשׁ בְּלִתֵּי רְגִילִים לְפַעַל אֲצֵל בְּעֵלָה שִׁילְמַד תוֹרָה. בְּיַדֵּי לֹא צְרִיכָה לִילֵף עִמּוֹ בְּתַקִּיפוֹת, אֲלֵא לְשַׁדְּלוּ בְּדַרְכֵי נַעֲם, כִּי דֶרֶךְ הַתוֹרָה זֶה נַעֲם, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם: "דְּרַכֵּיהּ דְּרַכֵּי נַעֲם וְכֹל נְתִיבוֹתֶיהּ שְׁלוֹם". וְלָכֵן בְּדֶרֶךְ נַעֲם יְכֹלִים לְפַעַל אֲצֵל הַבְּעֵלִים מַה שְׂרוּצִים.

לְזֹאת, אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלֵךְ שֶׁתְּעוֹרְנָנָה אֶת בְּעֲלִיכֶן, שִׁילְמְדוּ לְכֹל הַכַּחוֹת בְּלִילָה שְׂעָה אַחַת. יֵשׁ לָנוּ כּוֹלֵל עֲרֹב, שְׂמַנְהֵל הָאֲבָרָה הַיְקָר

... גרו יאיר, וחבל מאד שבעליכן לא יצטרפו לכל הפחות שעה אחת ללמד תורה, יכול לחלף זמן רב ואין לומדים תורה. ולבסוף — מה נשאר מהאדם? הלא רק התורה נשארת לו לנצח; ונאמר על התורה: אם תעזבני יום — יומים אעזבך. לזאת אבקשכן לראות לעורר את בעליכן לבוא ללמד תורה בכולל ערב.

ורציתי לעורר את נשות אנשי שלומנו, שתאמנה לבעל המפלת שאתן קונות שם, שאם לא ימכר את החמץ לרב ... גרו יאיר, לא תקנינה אצלו. כי באמת אין לסמך על הסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו, כי יכול למכר לכן חזיר בהכשרו, באשר הוא איננו אמין כלל. ולכן אם איזו מכלת לא תמכר את החמץ להרב ... גרו יאיר, אסור להפגס לחנות זו, כי זה חמץ שעבר עליו הפסח. ומה גם ראינו בשנה שעברה, שבאמצע הפסח מכרו חמץ באיזו חנות. ולכן השנה הרב ... גרו יאיר, יפגס לחנות ויבדק אם אין שם חמץ בפסח, רחמנא לצלן. כי תדענה לכן, אשר חמץ בפסח זה פרת. וצריכים להשמר בזה מפל משמר, ולהזהר מה קונים, וכל דבר ההכרח שיהא עליו הכשר של רבנים מפרסמים ליראי ה', ולא סתם רבנות, שזה טרפה בעלמא. צריף שיהיו רבנים מסמכים וכן בית-דין מסמך.

אני מאד מאד מבקש את נשות אנשי שלומנו, עכשו הוא זמן שאנו מנקים את הבית מהחמץ, ובתוף החמץ נמצאים גם בגדים לא צנועים, בגדים צרים, קצרים, צמודים, וכן פאות גלוזות, שכל זה בכלל חמץ שצריכים לזרקו ולשרפו, כי דברנו כבר הרבה מענין צניעות, שזו חובה גדולה על כל אשה לשמר על בגדיה, איך היא הולכת, ולא לקחת את זאת בנקל, כי למעלה בשמים מאד מקפידים על אשה ההולכת בבגדים צרים וכו', אשר מכשילה, רחמנא לצלן, את הגברים בהסתכליות רעות. ולכן אני מאד מבקש אתכן לראות להוציא מהבית את כל הבגדים הבלתי צנועים.

וכן אבקש אתכן, הרי פלנו חוזרים עכשו בתשובה שלמה להקדוש-ברוך-הוא, ואומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהרן, חלק א', סימן מט),

שְׁיָמִי נִסֵּן וַיְמִי תִשְׁרִי הֵם יְמֵי תְּשׁוּבָה; אֲזַי עֲכָשׁוּ הַזְּמַן שְׁאָנוּ נִחְזֹר
 בְּתִשְׁוּבָה שְׁלֵמָה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲלֵא יְמֵי נִסֵּן הֵם תְּשׁוּבָה
 שֶׁל אֲהָבָה, שְׁאָנוּ אוֹהֲבִים כָּל-כָּף אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְעוֹשִׂים
 תְּשׁוּבָה, לְכֵן לִפְנֵי חֹדֶשׁ נִסֵּן מְקַדְּיָמִים חֹדֶשׁ אֶדְר, חֹדֶשׁ שֶׁל שְׂמֻחָה,
 שֶׁהַתְּשׁוּבָה שְׁלָנוּ הִיא תְּשׁוּבָה שֶׁל שְׂמֻחָה, שְׁאָנוּ כָּל-כָּף שְׂמֻחִים
 וְעֲלִיּוֹת מְרֹב הַתְּשׁוּקָה שְׁיֵשׁ לָנוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וַיְמִי תִשְׁרִי אֲז
 הִיא הַתְּשׁוּבָה מִיְרָאָה, שְׁאָנוּ פּוֹחֲדִים מִי יוֹדֵעַ מַה יִּגְזְרוּ עָלֵינוּ הַשָּׁנָה,
 שְׂאֲז סִפְרֵי הַחַיִּים וְהַמְּתִים פְּתוּחִים. וְלָכֵן מְקַדְּיָמִים חֹדֶשׁ הַרְחֻמִּים
 וְהַסְּלִיחוֹת, שֶׁהוּא חֹדֶשׁ אֱלוֹל. נִמְצָא, שְׁיָמִי תִשְׁרִי הֵם תְּשׁוּבָה
 מִיְרָאָה, שְׁאָנוּ חוֹשְׁשִׁים מִי יוֹדֵעַ מַה יִּקְרָה עִמָּנוּ, שׁוֹמְעִים מְקָרִים
 מְזַעְזָעִים, נְשִׁים צְעִירוֹת נִפְטָרוֹת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, סוֹבְלֵי חֲלָאִים יִשְׁנִם,
 לְכֵן אֲז הִיא תְּשׁוּבָה מִיְרָאָה, שְׁחוֹשְׁשִׁים מַה יִּגְזְרוּ עָלֵינוּ, מַה יִּהְיֶה
 הַתְּקִצִּיב. וְלָכֵן מְקַדְּיָמִים אֶת חֹדֶשׁ אֱלוֹל — חֹדֶשׁ הַרְחֻמִּים
 וְהַסְּלִיחוֹת, לֹא-כֵן יְמֵי נִסֵּן יְמֵי תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה, שְׁאָנוּ כָּל-כָּף
 אוֹהֲבִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְכֵן נוֹתְנִים לָנוּ חֹדֶשׁ הַשְּׂמֻחָה, חֹדֶשׁ
 אֶדְר לִפְנֵי-כֵן, לְשִׂמְחַת בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה. וְהֵנָּה הַגַּעַנּוּ לְחֹדֶשׁ נִסֵּן, לְכֵן
 עָלֵינוּ לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה מֵאֲהָבָה, וְאֲנִי מְקַוֶּה מְאֹד לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
 שְׁנִקְבֵּל עַל עַצְמָנוּ תְּשׁוּבָה אֲמִתִּית, תְּשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְנִשְׂרֹף אֶת
 הַבְּגָדִים, שְׁיֵשׁ בְּזֶה חֲשֵׁשׁ דַּחֲשֵׁשׁ שֶׁל פְּרִיצוֹת, וְנִתְחִיל לִילֵךְ בְּצַנִּיעוֹת
 גְּדוֹלָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, יַעַן שְׁאָנוּ
 עוֹמְדִים קִדְּם הַפְּסַח, וְהַעֲבוּדָה קָשָׁה מְאֹד, עָלֵינוּ לְרְאוֹת לַעֲשׂוֹת כָּל
 מִיָּנִי פְּעֻלוֹת שְׂבַע עוֹלָם, לֹא לְקַחַת אֶת כָּל דְּבָר בְּנִקְל, מִחֵד גִּיסָא —
 זֹו אַחֲרִיּוֹת מְאֹד גְּדוֹלָה, כִּי אֲסוּר שְׁיִהְיֶה בְּבֵית אֶפְלוּ מִשְׁהוּ חֲמִץ,
 וּמִצַּד שְׁנַי — צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל הַבְּרִיאוֹת. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד
 מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶן, רְאִינָה לְשִׁמּוֹר עַל בְּרִיאוֹתְכֶן, כִּי בְּכָל שָׁנָה וְשָׁנָה נֶאֱרָע
 שְׁנַשִּׁים הַעֲבוּדוֹת קָשָׁה מְאֹד, וְאַחֲר־כָּף קוֹרְסוֹת תַּחַת הַנְּטֵל, וְאִין זֹו
 חֲכָמָה, כִּי צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל הַבְּרִיאוֹת.

וְהַעֲקֹר שְׁאָנִי רוֹצֶה, תִּרְאִינָה לְחִזּוֹק זֹו אֶת זֹו. חֲסָדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ,
 שְׁבוֹנִים לָנוּ עִתָּה דִּירוֹת וְעוֹד יִבְנוּ דִּירוֹת, וְרוֹצִים לְהַפְּנִס כְּאֵן קָהֵל

גָּדוֹל, אֵינְכֶן יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה מַחֲפָה עֲלֵינוּ פֹה בִּיבְנָאֵל, תִּהְיֶה לָנוּ בְּעֶזְרְתוֹ יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ, קִהְלָה קְדוּשָׁה שֶׁל מִשְׁפָּחוֹת רַבּוֹת מְאֹד, שְׁלֹא שְׁעָרְתָן וְתִאֲרַתָּן כָּלֵל. הַקְּבוּץ שֶׁלָּנוּ יִהְיֶה קְבוּץ גָּדוֹל מְאֹד מְאֹד. אָבֵל רְצִיטֵי מְאֹד שֶׁהִסּוֹד שֶׁל הַקְּבוּץ שֶׁלָּנוּ יִהְיֶה שֶׁל אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת, כִּי רַק בְּזֶה תִּלְוִיָּה הַגְּאֻלָּה. אָנוּ שׁוֹמְעִים כָּל־כָּף הַרְבֵּה מִקְרִים מְזַעְזְעִים, אֲלֻמְנוֹת צְעִירוֹת, יְתוּמִים, אֲנָשִׁים צְעִירִים נִסְתַּלְקִים, וְאֵין יוֹדְעִים עַל מֶה וְלָמָּה, מַחֲפָשִׁים וּמְחַטְטִים אַחַר עֲוֹנוֹת, וְכֹל אֶחָד אוֹמֵר סִבְרָה אַחֲרַת, וּבְאֻמַּת רַק בְּעִבּוֹר שְׁנֵי דְבָרִים בְּאוֹת כָּל הַצָּרוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל: א. שְׁנֵאת חֲנָם, הַשְּׁנֵאָה שֶׁשׁוֹנְאִים זֶה אֶת זֶה, הַגְּזַעְנוּת שֶׁיִּשְׁנֶה עִתָּה בֵּין סִפְרָדִים לְאֲשְׁכְּנָזִים וּבֵין אֲשְׁכְּנָזִים לְסִפְרָדִים, זֶה מֵה שְׁגוּרָם, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן כָּל הַצָּרוֹת. כִּי צְרִיכִים לְאַהֲבָה זֶה אֶת זֶה, וְלַעֲזֹר זֶה לְזֶה. ב. צְנִיעוּת שְׁבֹאֲשָׁה. לְדַאֲבֹנְנוּ הַרְבֵּי, לֹא מִקְפִּידִים עַל הַצְּנִיעוּת, מְכַשִּׁילִים אֶת אַחֲרִים, וּבְעִבּוֹר זֶה בָּאִים עֲנָשִׁים קָשִׁים וּמְרִים. וְלָכֵן עֲלֵינוּ לְקַבֵּל עַל עַצְמָנוּ בִּימֵי נִסְן לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֶל הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, לְעַקֵּר מֵאֲתָנוּ שְׁנֵאת חֲנָם, לְעֹזֵר זֶה לְזֶה, וְלִהְשַׁתְּדֵל מְאֹד מְאֹד בְּכִסּוּי רֹאשׁ, שְׁזֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד שְׁנֵתְגַלּוֹת הַשְּׁעָרוֹת. וְכֵן לְשַׁמֵּר עַל טְהָרַת הַצְּנִיעוּת, שְׁלֹא תִהְיֶינָה חֲלֻצוֹת שְׁקוּיפוֹת, אוֹ חֲצֵאִיוֹת קְצָרוֹת יֵתֵר עַל הַמְּדָה, אוֹ אֲרַכּוֹת יֵתֵר עַל הַמְּדָה, כִּי כָּל דְּבַר הַמוֹשֵׁף אֶת הָעֵינַי — אֵינָנוּ כֹּהֲלֵכָה. וּבִזְכוּת זֶה שֶׁתִּקְפְּדֶנָּה עַל אֶהְבָּה וְאַחֲדוּת וְעַל הַצְּנִיעוּת, הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יִתֵּן לָנוּ חֵג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה, וְיִשְׁפִּיעַ עֲלֵיכֶן שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה, וְיִהְיֶה לָכֵן הַרְבֵּה נַחַת מִהֵילָדִים, וְלֹא יִחַסֵּר לָכֵן מְאוּמָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁגַם הַשְּׁנֵה יִהְיֶה לָכֵן שְׁפַע גָּדוֹל עַל צְרִכֵי פֶסַח, הָעֵקֶר מֵה שְׁרִצִּיתִי, שֶׁתִּתְחַלְּלֶנָּה עָלַי וְעַל אֲשֵׁרִי, שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וְשִׁנְצִלִיחַ לְהַגִּיעַ בְּעֶזְרְתוֹ יִתְבַּרֵךְ בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, וְאֵל תִּקְחֶנָּה דְּבַר זֶה בְּנִקְל, כִּי כָּל תְּפִלָּה וְתְפִלָּה פּוֹעֵלֶת יְשׁוּעוֹת, וְעוֹשֶׂה רָשָׁם בְּשָׁמַיִם. וְלָכֵן כְּדָאֵי שֶׁתִּרְגְּלֶנָּה עֲצַמְכֶם לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. וְתִדְעֶנָּה לָכֵן, שֶׁתְּפִלָּה אֵין רוֹאִים תִּכְף־וּמִיד מֵה פּוֹעֲלִים, אֶךְ צְרִיכִים לְדַעַת, שְׁכָּל תְּפִלָּה וְתְפִלָּה עוֹשֶׂה רָשָׁם גָּדוֹל בְּשָׁמַיִם. אִם הֵייתֶן יוֹדְעוֹת אֵיזָה רַעַשׁ תְּפִלוֹתֵיכֶן

עוֹשׂוֹת בְּשָׁמַיִם, הֵייתֶן כָּל יוֹם מִתְפַּלְלוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא —
הֵן בְּעֵבֹר בְּעֲלִיכֶן, הֵן בְּעֵבֹר הַיְלָדִים וְהֵן בְּעֵבֹר כָּלֵל נְשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וּבֵין כֹּף אֶל תְּשַׁכְּחֶנָּה מִמֶּנִּי וּמֵאֲשֵׁרִי, שְׁאֲנוּ זְכוּקִים לְהִרְבֶּה
יְשׁוּעוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁמֵה שְׁבַקְשָׁתִי עִכְשָׁו
— תִּרְאִינָה לְקִיָּם: הֵן שְׁתַּעֲזֹרְנָה בְּעֲלִיכֶן שְׁיִלְכוּ בְּכָל עָרֵב לְלִמֵּד
שְׁעָה אַחַת בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת, שְׁעָה דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְהֵן בְּעֵנִין הַצְּנִיעוּת,
וְהֵן בְּעֵנִין הַעֲזֹר לַזּוֹלָת וְהִרְבּוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד, וְהֵן לַעֲקֹר מֵאֲתָנוּ
שְׁנֵאת חֲנוּם, וְלֹא לְדַבֵּר לְשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, אֲשֶׁר לֹא יוֹצֵא
מִזֶּה מְאוּמָה רַק הַזֶּקֶק, רַחֲמָנָא לְצִלָּן. וַיַּעֲזֹר לָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁיִהְיֶה לָנוּ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה, וְנִזְכֶּה כָּכֵר לְבוֹא לְגוֹר אֲתֻכֶם בְּיַחַד
בְּיִבְנָאֵל, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִבְנֶה לָנוּ אֶת בֵּית-הַמִּקְדָּשׁ, וַיִּגְאֲלֵנוּ
גְּאֻלַּת עוֹלָם.

הַמְּאַחַל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רמח.

בְּעֵזֶרֶת הַשָּׁם יִתְבַּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהָרָה, ד' נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיִחִיו נֶצַח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ, שְׁאַתֶּם
רוֹוִים נַחַת מִבְּנֻכֶם. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִאָמַת תִּשְׁמְרוּ עֲלֵיו,
כִּי הוּא יִהְיוּם, וְהַמוֹן הַשְּׁקֵעֵתִי בּוֹ, אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר, שְׁלֹא
הִנֵּה לִי — לֹא יוֹם וְלֹא לַיְלָה, וְלִכֵּן אִם אַתֶּם כָּל-כֹּף מְרַצִּים מִבְּנֻכֶם,
אֲנִי מְאֹד מְרַצָּה.

רְצִיתִי מְאֹד שְׁתִּשְׁמְרוּ עֲלֵיו, שְׁלֹא יִתְחַבֵּר עִם חֲבֵרִים רָעִים, כִּי
חָבַל, אַחֲרֵי שֶׁהִשְׁקַעְתִּי בּוֹ כָּל-כֹּף הַרְבֵּה, שְׁתַּלְּךְ הַהִשְׁקָעָה לְאַבוֹד.

הַעֲקֹר תִּרְאוּ לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָכֶם, שְׁיִהְיֶה

לְכֶם הַרְבֵּה נַחַת מִפֶּלַי יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם, וּבִפְרֹט שְׁתַּזְכְּפוּ כְּכֹר לְצֵאת מִפֶּלַי
הַצְרוֹת וְהַחֹבוֹת שְׁמִסְבְּבִים אֶתְכֶם.

הַמֵּאֲחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהָרָה, ד' גִּיסוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, יְדִידֵי
הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּתְשׁוּאוֹת חֵן לְךָ.

בְּעֵינַי שְׂאֵתָה כּוֹתֵב, שְׂאֵתָה לֹא יְכוּל לְסַבֵּל עֲוֹנוֹתַיִם. מָה אִמַּר
לְךָ! מָה אֲנִי יְכוּל לְהַגִּיד כְּכֹר, עוֹשִׂים דְּבָרִים נֶגֶד רְצוֹנִי, וְזֶה פְּשׁוּט
עוֹלָה לִי עַל הַבְּרִיאוֹת, יֵשׁ לִי פֶל-כֶּף הַרְבֵּה עֲגַמַת נֶפֶשׁ מִכָּל-כֶּף
הַרְבֵּה אֲנָשִׁים וְכוּ', גַּם פֹּה עִם הַיְלָדִים זֶה לֹא קָל, יֵשׁ הוֹרִים שֶׁהֵם
סֵתֶם מִפְּקָרִים, לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מִיְלֻדֵיהֶם, לְקַחוּ אֶת הַבִּיזָה, וְזָרְקוּ
אוֹתָהּ אֶל הַתְּרַנְגָּלֶת לְחַמֵּם אוֹתָהּ וְכוּ' וְכוּ', וּמֵה שִׁיְהִיָּה אַחֲרֵי-כֶּף מָה
אֲכַפֵּת לָהֶם וְכוּ', בֶּן הַדְּבָר בְּלִי שׁוּם גְּזֻמָּא! וְאֲנִי לֹא מִבִּין הוֹרִים
כְּאַלְהָ! שְׁלֹא אֲכַפֵּת לָהֶם מִיְלֻדֵיהֶם. לְכָל הַפְּחוֹת כְּשֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ
שְׁמֵרְצִים מֵהֶבֶן, וְנוֹתְנִים תּוֹדָה עַל הַהִשְׁקָעָה שֶׁהִשְׁקַעְתִּי — זֶה חֲצִי
נַחְמָה, כִּי אַחֲרִים גַּם אֶת זֶה לֹא עוֹשִׂים.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכָּה לְחוּג אֶת חַג הַפֶּסַח
בְּדִיצוֹת וּבְשִׁמְחָה, וְשׁוּם דְּבָר שְׁפַעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָנוּ.

אֵין לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל מֵה שִׁיִּגְעַת בְּשִׁבְלִי, תִּקְנַת לִי
חֶדֶר, שְׂאֲנִי לֹא רְאִיתִי יְפִי כְּזֶה וְכוּ', תְּהַלֵּה לְאֵל, יֵשׁ לְךָ טַעַם טוֹב
וְכוּ', יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזַכָּה כְּכֹר לְרֵאוֹת בְּשִׁמְחַת יְלֻדֶיךָ,
וּבְיֻדָּאֵי בֹא יְבוֹא גַם לְזֶה הַזְּמַן, הַעֲקָר לֹא לְדַחַק אֶת הַשְּׁעָה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ד' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֶר שְׂאֵת וּבְיָתֶר עֹז, וְעֲלִיךָ לְדַעַת, שְׂאִין לְנוּ אֶלָּא אֶת אָבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְאִין אֶת מִי לְבַקֵּשׁ רַק אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי סוּף כָּל סוּף הוּא אָבִינוּ, וְהוּא מְחִיָּה אוֹתָנוּ, וְהוּא זֵן וּמְפָרְגֵם אוֹתָנוּ, וְלִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְבוֹא רַק אֵלָיו, תַּמְשִׁיכִי לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם נְסִים וּנְפִלְאוֹת. הֶעֱקֵר לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רנא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ד' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

עֲכָשׁוּ נוֹדַע לִי מַה שְׁעָשָׂה לְךָ הַסַּמ"ךְ-מ"ם הַשְּׁנָה, שְׁמִסְפָּסֵד אֶת הַשְּׁחִיטָה, וְשִׁיּוּכְלוּ לְשַׁחֵט בַּחֲנָם, הֶעֱקֵר לְשֹׁבֵר אוֹתָךְ וְכוּ' וְכוּ'.

מַה אִמַּר לְךָ! רְאֵה לְהִתְחַזֵּק, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְתוֹדַע, שֶׁהַפְּרָגְסָה הִיא בְּיַד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא בְּיַד הַרְשָׁע הַזֶּה, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, אִין לְנוּ מִשְׁגַּח מַה נִּקְרָאת רְשָׁעוֹת, וְאִין לְעוֹלָם הַשְּׂגָה אִיךָ יָכוֹל לְהִיּוֹת רַע-בְּנִים כְּאֵלוּ מְשַׁחֲתִים, מְאָכִילֵי טְרֵפוֹת וּנְבִלוֹת לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, מְעַבְרִים עַל הַדַּת וְכוּ', וְלֹא בַּחֲנָם שִׂישׁ

חלוֹנִים, כִּי רַק אֵלֹה הִרְעֵ-בָנִים הֵם חַיִּים בְּזֶה, כִּפִּי הִהְסָתוֹת שְׁלֵהֶם שֶׁהֵם מְסִיתִים וּמְדִיחִים אוֹתָם נֶגְדַת חֲרָדִים לְדַבֵּר ה', וְאִף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יִרְצֶה לְהֶאֱמִין לָזֶה, מַה לַעֲשׂוֹת? עָלֵינוּ לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִתְפַּעֵל.

חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אָמְרוּ (יוֹמָא לַח): בְּשִׁמְךָ יִקְרְאוּךָ וּבִמְקוֹמְךָ יוֹשִׁיבוּךָ, אֵין אָדָם נוֹגֵעַ בְּמָה שְׁמוּכָן לְחַבְרוֹ. וְלִכֵּן אַל תִּפְחַד, תִּרְאֶה שֶׁהַשָּׂנֵה יִהְיֶה לְךָ שֹׁפֵעַ כְּפוֹל, וְלֹא נִצְטָרְךָ לְהִגִּיעַ לְטוֹבוֹת שֶׁל אִף אֶחָד. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּהְיֶה בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְהִרְשַׁע מְרֻשַׁע הַזֶּה גַּם הַסוֹף שֶׁלוֹ יִגִּיעַ, אֵין לָנוּ רַק כַּחוֹת וְעֲצָבִים לְחַכּוֹת, אֲבָל הַסוֹף הַמֵּר שֶׁלוֹ יָבוֹא, וּמִי יִתֵּן מַה שְׂיִוְתֵר מֵהָר.

רַק חֲזוֹק וְאֶמֶן לִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה, וְתִסְתַּפֵּל עַל הַחֲסָדִים וְהַרְחָמִים גְּמוּרִים שֶׁעָשָׂה עִמָּךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁחֲתַנְתָּ כְּבָר חֲמִשָּׁה מֵלְדִידְךָ וְכו', מִי הֶאֱמִין שֶׁבְּדַחֲקוֹת כְּזוֹ וְכו' וּבְצָרוֹת כְּאֵלוֹ וְכו' שֶׁעָבְרוּ עָלֶיךָ בְּחַיֶּיךָ, שֶׁתִּזְכֶּה לִרְאוֹת נַחַת מִיוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ, שֶׁתִּרְאֶה בָּנִים לְבָנֶיךָ — זֶה הַנַּחַת הַכִּי גָדוֹל. וְלִכֵּן רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, וְאַל תִּמְשֹׁךְ אַחֵר הַצָּעֵר, כִּי סוֹף כָּל סוֹף אַחֵר הִרְעֵ יָבוֹא הַטּוֹב, וְאֲנִי רוֹאֶה פֹה בְּיַבְנָאֵל לְכָל הַפְּחוֹת אֵלַי מְשֻׁפְחוֹת, וְיִתְרַבּוּ הַשְּׂמֻחוֹת, וְלֹא תִחְסַר לְךָ פְּרוֹנְסָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר טְהָרָה, ד' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב

מִמָּךְ.

ראי להתחזק, והקדוש-ברוך-הוא ישלח לך רפואה שלמה, ויתן לך כחות הנפש בגשמיות וברוחניות גם יחד, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

אם יכולים לעורר את הבנות שיעזרו קדם לאמא — זו המצוה הכי גדולה, כי קדם צריכים לעזור בבית, ואחר-כך אם אין כבר מה לעשות, יוצאים בחוץ לעזור למשפחות מרבות ילדים, שהם צריכים עזרה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי הרבה תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רנג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר טהרה, ד' ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי העקר לי מאד, אהובי, יקירי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. רק חזק ואמץ להיות בשמחה, ואז טוב לך כל הימים.

רבנו ז"ל אמר שבשבעות העקר להיות ער, ובהושענא רבא העקר לומר הרבה תהלים ותפלות, מה שמוהרנ"ת ז"ל מביא (לקושי-הלכות, ספה, הלכה ו', אות יג), שנוהגים להיות נעורים כל הלילה בליל הושענא רבא, זה מנהג העולם על-פי האריז"ל, אבל רבנו ז"ל הדגיש שזה לא כל-כך הכרח, כי בליל הושענא רבא, אז העקר לשמע את כל המשנה תורה, שאצלנו נוהגים לקרא מתוך ספר תורה, ומי שיש לו עוד כח לסיים את כל התהלים — מה טוב ומה נעים, כי העקר בהושענא רבא להתפלל בכונה גדולה רב היום, ואז הוא זמן מסירת הפתקאין, וצריכים לפעל ישועות בשמים. ולכן רבנו ז"ל נתן יעצה, שיכולים ללכת לישן, כי העקר הוא ביום

לַעֲשׂוֹת שְׁבַע הַקְּפוֹת, וְאַצְּלֵנוּ נוֹהֲגִים גַּם לְתַקַּע שְׁבַע פְּעָמִים,
וְעֹבֹדֵת הַיּוֹם קָשָׁה מְאֹד, וְצָרִיכִים הַרְבֵּה לַפֶּעַל, וְאִם אָדָם עַר כָּל
הַלְּיָלָה, אִזּוֹ הוּא שְׂכוֹר כָּל הַיּוֹם, וְלָכֵן רְאֵה לְהִתְחַזֵּק.

בְּעֵינַי מַה שֶּׁשָּׂאֵלָתָּ, שָׂרְבֵנוּ ז"ל רְצָה שְׁנוֹלִיד הַרְבֵּה יְלָדִים, הֲרִי
זוֹ מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל 'פְּרוּ וּרְבוּ', וּבּוֹדָאֵי עַקֵּר הַמִּצְוָה לְהוֹלִיד בְּנֵי דְעָה,
כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ז'), אֲלֵא רַבֵּנוּ ז"ל
מְחֻזָּק, שְׁמִי שְׁלֵא הִצְלִיחַ עִם יְלָדִים, עַל-כָּל-פָּנִים שְׁלֵא יִתְיַאֲשׁ,
אֲסוּר לְהִתְיַאֲשׁ.

וּבְעֵינַי מַה שֶּׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ה'),
שֶׁצָּרִיךְ אָפְלוֹ לְהִתְנַהֵּג וְלַעֲשׂוֹת דְּבָרִים שֶׁנִּרְאָה כְּמִשְׁגָּע בְּשִׁבִיל
עֹבֹדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ וְכוּ', הֵינּוּ שְׁבֵה־תְחִלָּה יוֹצֵא לְאָדָם תְּנוּעוֹת
וְהוֹיּוֹת מְשֻׁנוֹת, וְזֶה נִרְאָה מְאֹד מוֹזֵר לְבְנֵי אָדָם, אֲבָל לֹא שֶׁאָדָם
לְכַתְּחִלָּה יַעֲשֶׂה אֶת זֶה. וְאֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְרְאוּתָךְ
בְּקָרוֹב, וְתַכְתֵּב לִי בְּכָל פַּעַם מְכַתֵּב וּמְמַשׁ תְּחִינֵי, כִּי נִפְשֵׁי קְשׁוּרָה
בְּנַפְשֶׁךְ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהִצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רנד.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרַת טְהָרָה, ד' גִּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל יְדִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אִם אַתָּה יְכוֹל לְרַשֵּׁם לִי אֶת מִסְפַּר הַטֵּלְפוֹן אֵיפֹה ... גֵּרוֹ יְאִיר,
יֹושֵׁב שְׁבַעָה, לֹא עֲלִינוּ.

אֲנִי מְקַנֶּה שֶׁקִּבַּלְתָּ אֶת כָּל הַמְּכַתְּבִים בְּעִבוּר הַפָּצָה מְרֻכָּזָה.

אֵיךְ הָעֵינַיִם מְסַתְּדָרִים אֲצִלְךָ, פֹּה בֵּין כֶּף יָרֵד שֶׁלֶּג גָּדוֹל
שְׁבוּעִים לְפָנַי פֶּסַח, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמְחַלֵּף אֶת

הַזְמַנִּים, בְּאַרְצֵן יִשְׂרָאֵל יֵשׁ חֹם גְּדוֹל וּפַחַ קָר גְּדוֹל, רוֹאִים מִזֶּה אֶת
גְּדֹל הַשְּׁנוּיִים שֵׁישׁ בְּחֻלְקֵי הָעוֹלָם, הָעֶקֶר רַק לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי
אָפְנִים שְׂבָעוֹלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רנה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל פְּלִיּוֹת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

מָאֵד מָאֵד אַבְקָשׁ, שְׁפָל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ וּבְפָרְט הַבְּחוּרִים,
בְּחוּרֵי יִשְׂרָאֵל "דְּמִשְׁק אֱלִיעֶזֶר", הָיִיתׁ שְׂשֻׁמְעָתִי שְׂבַחְצוֹר רַחֲבַת
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ יֵשׁ הַרְבֵּה זָכָל וְזִכּוּכֵיּוֹת וְקָרְשִׁים וְכַדוּמָה, וְזֶה פְּשׁוּט
מְסַפֵּן לִילָדִים, תַּעֲשׂוּ עִמִּי חֶסֶד, וְתִרְאוּ לְהַעֲמִים אֶת זֶה עַל הָעֲגָלָה,
כְּדֵי שֶׁהַמוֹעֵצָה תּוּכַל לְקַחַת אֶת זֶה, וּבְכָלֵל אַבְקָשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד
מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, מִי שָׂרָק יְכוֹל לַעֲזוֹר, שְׁהַד' אֲמוֹת שְׁלָנוּ יִהְיוּ גָקִיִּים
בְּרוּחָנִיּוֹת, שְׁלֵא יִמְצֵא שֵׁם שׁוּם לִיצָן אוֹ גֹזֵעַן אוֹ בַעַל מַחְלָקַת וְכוּ',
וְכֵן בְּגִשְׂמִיּוֹת, פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ, לְרֹאוֹת שֶׁהַמְּקוֹם שְׁלָנוּ יִהְיֶה תָּמִיד
גָקִי, תְּבוֹא עֲלֵינוּ בְּרָכָה מִן הַשָּׁמַיִם.

אֲנִי מָאֵד מָאֵד מְקַוֶּה, שְׂאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ "בְּפָרְט הַבְּחוּרִים", יַעֲשׂוּ
עִמִּי אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה, לְנִקּוֹת אֶת הַרְחָבָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רנו.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר טהרה, ה' ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

אתמול שלחתי לך כמה מכתבים, אקנה שקבלת אותם, ומסרת אותם לייעדם, כי בדרך כלל אתה כותב לי תכף ומיד אם קבלת אותם.

פה תקבל מכתב כללי לאנשי שלומנו, לא ידעתי עד עכשו שהוריקו את הזבל מלמעלה על רחבת בית המדרש, אשר זו חצפה מאד גדולה, עושים מה שרוצים וכו'.

אם תוכל לתת ל... גרו יאיר, טשעק אפלו דחוי — על סף שלשת אלפים ותשע-מאות ש"ח, זה יהיה לי חסד גדול, כי זה אני צריך לתת לבשר לאברכי הכולל בעבור חדש אדר"ב, ואם יבגס כסף פדיון, תפדה עם הכסף הזה את הטשעק, וכן שכחתי לשאל אותך מה החשבון שלי במפלת, וכמה עדין אני חייב, כי אני לא רוצה להיות חייב בזה העולם אף אגורה לאף אחד, ואני מקנה להקדוש-ברוך-הוא לצאת מזה העולם עם ידים נקיות, שלא נגעתי בפרוטה של אף אדם.

העקר ראה להתחזק, ואל תהיה בחלישות הדעת, כי כף החיים — עובר על כל אחד ואחד מה שעובר צרות ויסורים, ואשרי מי שמחזיק מעמד תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רנז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֵדֶר טְהָרָה, ה' נִסְכֵּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

רְאֵה לְשִׁמּוֹר מְאֹד מְאֹד לֹא לְהַתְגַּרֵּשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, כִּי אֵין עוֹד עֶזְרַת יוֹתֵר חֲמוּר מִזֶּה, עַד שְׁאֲמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (גִּטִּין צ:): הַמְגַרֵּשׁ אֶת אִשְׁתּוֹ רֵאשׁוֹנָה, אֲפִלּוּ מִזִּבְחַ מוֹרִיד עָלָיו דְּמָעוֹת; וְאֲמַרְתִּי פַעַם — לָמָּה הַמִּזְבֵּחַ מוֹרִיד דְּמָעוֹת, וְלֹא הַמְנוּחָה, אוֹ הַשְּׁלֵחָן, אוֹ הָאָרוֹן, אוֹ הַכַּפֶּרֶת, אוֹ הַפְּרָכֶת וְכוּ' וְכוּ', כִּי הֲרִי הָיָה בְּבֵית־הַמִּקְדָּשׁ עוֹד כְּלִים, וּבַכֶּרֶט הַכִּיּוֹר, שֶׁהוּא מְרַמֵּז עַל שְׁלוֹם־בֵּית, וְלָמָּה רַק הַמִּזְבֵּחַ מוֹרִיד דְּמָעוֹת? אֵלָּא יְדוּעַ, שֶׁעַל הַמִּזְבֵּחַ הַקְּרִיבֵי קֶרְבָּנוֹת, וְלָכֵן הַמִּזְבֵּחַ מוֹרִיד דְּמָעוֹת — כְּאוֹמֵר: מִסְפִּיק קֶרְבָּנוֹת הַקְּרִיבֵי עָלַי, אֲנִי לֹא צָרִיךְ עוֹד קֶרְבָּנוֹת, כִּי כְּשֶׁמִּתְגַּרְשִׁים מִי סוֹבֵל? רַק הַיְלָדִים! וְלָכֵן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן אֵל תַּתְגַּרֵּשׁ, וְאִם עוֹבֵר עָלֶיךָ מֶה שֶׁעוֹבֵר, עָלֶיךָ לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, כִּי כֶּף אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יְבָמוֹת טג): זָכָה — עוֹזְרָתוֹ לֹא זָכָה כְּנִגְדּוֹ; נִמְצָא שֶׁהַכֹּל תְּלוּי רַק בַּבְּעַל, וְלָכֵן הַעֲקָר שֶׁתַּחֲזֹר בְּתַשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּיָדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

אֵתָּה צָרִיךְ מְאֹד לְכַבֵּד אֶת אִשְׁתְּךָ, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ (בְּבֵא מְצִיעָא נט): אוֹקִירוּ לְגִשְׁיִכוֹ כִּי הֵיכִי דִתְתַעֲתְרוּ [תַּכְּבְּדוּ וְתִיקְרוּ אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם כְּדִי שֶׁתַּתְעַשְׂרוּ], וְרַבְּנֵנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי־מִוְהַר"ן, חֵלֵק א', סִימֵן ט), שֶׁעֲקָר הַפְּרִנְסָה בָּאָה בְּזָכוֹת הָאִשָּׁה, וְלָכֵן תִּרְאֶה לְכַבֵּד וּלְיַקֵּר מְאֹד אֶת אִשְׁתְּךָ. וְרַבְּנֵנוּ ו"ל הַקְּפִיד עַל זֶה מְאֹד בְּיוֹתֵר, כְּמוֹבָא בְּשִׁיחוֹת־הַר"ן (סִימֵן רסג, רסד), וְאָמַר שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם עוֹשָׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לְהַפְרִיד בֵּין בְּנֵי הַנְּעוּרִים, כְּדִי לְהַכְשִׁיל אוֹתָם בַּפְּגָם־הַבְּרִית, וְלָכֵן בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן אֵל תַּתְגַּרֵּשׁ, אִם תַּחֲזֹר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, עַל־יְדִי־זֶה אִשְׁתְּךָ תִּשְׁתַּנֶּה. אֵתָּה צָרִיךְ לְרֵאוֹת לְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח

את אֲשֶׁתְּךָ, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (יבמות סב.): הָאוֹהֵב אֶת אִשְׁתּוֹ כְּגוּפוֹ, וְהִמְכַבְּדָהּ יוֹתֵר מִגּוּפוֹ, עָלָיו הַפֶּתוּחַ אוֹמֵר (איוב ה'): "וַיִּדְעַתְּ כִּי שְׁלוֹם אֹהֶלְךָ"; וְלִכֵּן תִּשְׁמֹר מְאֹד מְאֹד, וְהִפֵּל יָבוֹא עַל נִכּוֹן.

אודות מה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ וְכוּ' וְכוּ', הָעֵקֶר לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁמְצִיל אֶת הָאָדָם מִכָּל מִינֵי חַטָּאִים וְעוֹנוֹת, וּבִפְרָט מִפְּגַם הַבְּרִית כְּמוֹ לִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כִּי אִם אָדָם לּוֹמֵד תּוֹרָה, עַל-יְדֵי-זֶה נִמְתָּקִים מִמֶּנּוּ כָּל הַדִּינִים.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁהֵכֵל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' גִּסְזַן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתַּב הַתּוֹדָה.

מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, יַעַן שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵת עוֹשֶׂה הַתְּעוֹרוּרוֹת לְצַדִּיקָה וְחֶסֶד וְכוּ', אֲשֶׁר זֶה דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד, עִם כָּל זֹאת לְדַעַתִּי לְקִנּוּת לְבָנְךָ ... גֵּרוֹ גְּאִיר, תְּפִלִּין דְּרַבְּנּוֹ תָּם, זֶה הַרְבֵּה יוֹתֵר חָשׁוּב, כִּי יֵשׁ דַּעוֹת בְּפוֹסְקִים, אֲשֶׁר מִי שְׂאִינוֹ מְנִיחַ תְּפִלִּין דְּרַבְּנּוֹ תָּם, הוּא נִקְרָא קַרְקַפְתָּא דְּלֹא מְנַח תְּפִלִּין. וְלִכֵּן כָּבֵר בְּקִשְׁתִּי מִבְּעַלְךָ פְּעָמִים לְדַאֵג שְׂיִהְיֶה לוֹ תְּפִלִּין דְּרַבְּנּוֹ תָּם, שְׂזֶה קוֹנִים פַּעַם אַחַת בְּחַיִּים לְיָלֵד, וְזוֹ סִגְלָה לְאוֹר גְּדוֹל מְאֹד לְנַשְׁמָה, וְכֵן לִירֵאת שָׁמַיִם, וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, תִּרְאִי לְעוֹרֵר הֵן אֶת גִּיְסַתְךָ ... תְּחִיָּה, שְׁגַם הִיא תִּקְנֶה לְבָנָה תְּפִלִּין דְּרַבְּנּוֹ תָּם, שְׁמִסְכֵּן הֵילֵד, אֵין

לו תִּפְלִין דְּרַבְּנוּ תָּם, וְשִׁזָּה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ, וְהֵן אֶת בְּעֶצְמָךְ
תִּתְעוֹרְרִי.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

בְּעֵינַי לְהִיּוֹת אֶצְל הַהוֹרִים בְּפֶסֶח, זֶה תְּלוּי בְּכֶם, וְאִף אֶחָד אֵינּוּ
יְכוֹל לְהַכְרִיחַ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם מְרַגְּשִׁים שְׂמָה נוֹחַ — מַה טוֹב וּמַה
נָעִים, וְאִם אַתֶּם מְרַגְּשִׁים שְׂלֵא בְּנוֹחַ, תַּעֲשׂוּ כְּטוֹב בְּעֵינֵיכֶם, הָעֶקֶר
לֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

אָדָם צָרִיךְ לְהִיּוֹת חֲזָק בְּאֲמוּנָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרְאוֹת עִם
עֵינֵי הַשָּׁכֵל וְעִם עֵינֵי הַבָּשָׂר אֶת הָאֱלֻקוֹת הַמְּתַיָּה אֶת כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט
מִפְּרִטֵי הַבְּרִיאָה, וְלֹא לִפְחֹד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲעוֹלָם, וּכְשֶׁאָדָם חֲזָק
בְּאֲמוּנָה, אִזּוֹ הוּא אֵינּוּ מִתְבַּיֵּשׁ מֵאִף אֶחָד, אֲלֵא מְקַיֵּם (תְּהִלִּים קיט):
”וְאֹדְבָרָה בְּעֶדוֹתֶךָ נִגְדַּ מְלָכִים וְלֹא אִבּוּשׁ”, צְרִיכִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם
לְכָל הַמְּשַׁפְּחָה רַק אֲמוּנָה, שְׂאִין לְנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבִסוּף אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים רַק אֵלָיו, וְלֹא יוֹעִיל שׁוּם דְּבָר —
לֹא כְּפִירוֹת וְלֹא אֲפִיקוֹרְסוֹת וְכוּ' וְכוּ', נִצְטָרֵךְ מִקֵּדָם אוֹ אַחֲרֵיכֶם
לְחֹזֵר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאִם כֵּן לְמַה לְחִכּוֹת עַד שְׁנִקְבֵּל עֲנָשִׁים קְשָׁרִים
וּמְרִים, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְדַבֵּר וּלְגַלוֹת לְכֻלָּם, וְזֶה עֶקֶר הָאֲמֵת: א'
— אֶהְיֶה מֵת', כִּי רַק זֹו אֲמֵת, שְׁנִצְטָרֵךְ לְצֵאת מִזֶּה הָעוֹלָם, וְזֶה
צְרִיכִים לְבָרֵר לְכֻלָּם בְּבִירוֹר אַחֵר בְּרִוּר, עַד שְׂיִתְבָּרַר לְכָל, שְׂאִין שׁוּם
תְּכִלִּית בְּזֶה הָעוֹלָם, אֲלֵא לְהִתְחַזֵּק וּלְבָרֵחַ אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

אָשֶׁר כַּט רֶס — כַּט רֶסָא בְּנַחֵל נה

נָא וְנָא הִרְגִילוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּחַיֵּיכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט רֶס.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' גִּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל אַהוּבֵי, תְּלַמִּידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

בְּאִפְּן שֶׁהִמוּעֵצָה תִּקַּח אֶת זֶה, צְרִיכִים לְשַׁכֵּר בְּעֲצָמוֹ עֲגָלָה, וְזֶה
עוֹלָה כֶּסֶף, וְאִין מַה לַעֲשׂוֹת, וְתוֹרִיד אֶת זֶה מִחֻשְׁבוֹן ה"קָרָן
הַדְּפָסָה", לֹא יִכּוֹלִים לְהַשְׁאִיר אֶת הַזָּבֵל שְׁמָה אֲפֵלוּ שְׁעָה אַחַת, וְאִם
אֲנִי הֵייתִי יוֹדֵעַ לְכַתְּחֵלָה, שְׁיִזְרְקוּ אֶת כָּל הַזָּבֵל בְּרַחֲבַת בֵּית-
הַמְּדֻרָשׁ, לֹא הֵייתִי מְרַשָּׁה לָכֶם, כִּי אִיךָ עוֹשִׂים דְּבַר כְּזֶה — לְזַרֵּק
לְכֻלּוֹךְ וְגַם דְּבָרִים מְסַכְּנִים בְּרַחֲבַת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, שְׁיִלְדִים קְטַנִּים
יִכּוֹלִים לְהַנְזֹק מִזֶּה, לְכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּהְיֶה בְּקִשְׁר
עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְתִכְרַף-וּמְיָד לְשַׁכֵּר עֲגָלָה שְׁיִקְחוּ אֶת זֶה, וְזֶה מְאֹד
מְאֹד נְחוּץ עוֹד הַיּוֹם דִּיקָא לְהוֹצִיא אֶת זֶה מִשָּׁם.

רַק חֲזוּק וְאַמֵץ לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַקְּדֻשׁ שֶׁל "קָרָן הַדְּפָסָה", כִּי
זוֹ זְכוּת גְּדוֹלָה מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט רֶסָא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' גִּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מאד מאד אַבְקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּשְׁתַּדֵּל לְזַרְזוּ הֵן אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, וְהֵן אֶת ... גֵּרוֹ יֵאִיר, לְשֹׁכֵר עֲגָלָה, וְהֵם יִשְׁלְמוּ אֶת זֶה מִכֶּסֶף "קָרָן הַדְּפֹסָה", לְהוֹצִיא אֶת כָּל הַלְּכָלוּף מִהֶרְחָבָה, כִּי זֶה בְּזִיוֹן לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, וּמֵה גַם זֶה מִסְכָּן לִילָדִים.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה, שְׁתַּצְלִיחַ הַלְּיָלָה עִם הַדִּירוֹת, אַתָּה אַל תִּבְלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ מֵאַחֲרֵים, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רסב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצִטְעֵר מֵה שִׁקְרָה לְךָ, שֶׁבְּאַמְצַע הַשִּׁבְעַ בְּרָכוֹת נִפְטָר לְךָ אֲבִיךָ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, הַמְּקוֹם יִנְחַם אֶתְכֶם בְּתוֹךְ שְׂאֵר אֲבֵלֵי צִיּוֹן וִירוּשָׁלַיִם, וְלֹא תִדְעוּ עוֹד מִשׁוֹם צַעַר.

בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְּבֵה הַתְּחַזְּקוֹת, וּבְכַפְרֵט אַתָּה, שֶׁהַשְּׂמִחָה נִהְפְּכָה לְךָ לְתוֹגָה, בְּוַדָּאֵי אֶת צְרִיכָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר לְהַתְּחַזֵּק, אֲבָל עָלֶיךָ לְזַכֵּר, שֶׁהָאָבָא הֵלֶךְ מִמֶּךָ רַק עִם גּוֹפּוֹ, אֲבָל נִפְשׁוֹ עֲדִין נִמְצְאָת אַתָּה, וְלִכֵּן כָּל מְצוּהָ וּמְצוּהָ שְׁתַּעֲשִׂי עֲכָשׁוּ, אַתָּה גּוֹרְמֵת נַחַת-רוּחַ לְאָבָא, וְכָל שְׂכָן כְּשֵׁאת מְדַבְּרֵת דְּבִוְרֵי אֲמוֹנָה, כָּל דְּבִוְרֵי וְדְבִוְרֵי זֶה נַחַת רוּחַ לְאֲבִיךָ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם, כִּי שָׂמָה לְמַעַלָּה בְּשָׁמַיִם מְאֹד יָקָר לְנַשְׂמָה שֶׁהַשְּׂאִירָה בֵּן אוֹ בַת, שְׁמִגְלִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן צְרִיכָה לְהִיּוֹת הָעֵבוּדָה שְׁלֹךְ רַק לְגַלוּת אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה יַעֲשֶׂה נַחַת-רוּחַ לְאֲבִיךָ, עָלָיו הַשְּׁלוֹם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רסג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָאד מָאד אָנִי מְצֻטְעָר מִמָּה שֶׁקָּרָה לָכֶם, שֶׁבְּתוֹךְ הַשְּׁבַע בְּרָכוֹת
נִפְטַר חֲמִיךָ, עָלִיו הַשְּׁלוֹם. מַה שְּׂאֵתָה צָרִיךְ עֲכָשׁוּ — לְחִזּוֹק מָאד
מָאד אֶת אֲשֶׁתְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְכִתְבֵתִי לָהּ בְּדִיוֹק מַה
לַעֲשׂוֹת, וְאָנִי מָאד מָאד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְחַזְּקוּ אַחַד
עִם הַשְּׁנֵי, כִּי בְּמִצָּב כְּזֶה זֶה מָאד מָאד קָשָׁה, וּבִפְרָט אֶסוֹן כְּזֶה,
שֶׁבְּאֲמִצֵּעַ הַשְּׁבַע בְּרָכוֹת נִפְטַר אָבָא, וּמַה גַּם שֶׁהָאֲמָא חוֹלָה, לֹא
עָלִינוּ, בְּמַחֲלָה זֹאת, אֲזוֹ צְרִיכִים מָאד מָאד לְהִתְחַזְּקַת, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעְתְּךָ
כָּלֵל, אֲדַרְבָּה צְרִיכִים לְגִלוֹת אֶת הָאֲמוּנָה לְכָל הַמְּשַׁפְּחָה, תְּדַבֵּר רַק
מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּכְכֹל שֶׁנִּגְלָה אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כֵּן נִצְלִיחַ
יִוְתֵר, אֲשֶׁרִי אָדָם שֶׁמִּתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲזוֹ טוֹב לוֹ
כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רסד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אָהוּבֵי, יְדִידֵי,
תְּלִמִּידֵי ... גְּרוֹ יְאִיר וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שְׂיִישׁ לִי מִמִּכְתָּבְךָ, וְרָאָה לְכַתֵּב לִי מֵדֵי פַעַם בְּפַעַם, וּמִמַּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַעֲקָר מַה שְּׂחִזְקָתָ אוֹתִי בְּזֶה שְׂכַתְבְּתָ: "אֲנִי אֶת יִבְנָאֵל אֶף פַּעַם לֹא אֶעֱזֹב", מִי יִתֵּן וְיִהְיֶה כֵּן.

מָה אִמַּר לְךָ! מִי שְׂרוּצָה לְלַמֵּד, לֹא שָׂיף אֶצְלוֹ מְקוֹם, אֲלֹא בְּכָל מְקוֹם הוּא יִמָּצָא אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבִפְרָט פֹּה בְּיִבְנָאֵל, מְקוֹם שְׂקֵט, מִי שְׂבוּעֵר בּוֹ הַלֵּב לְסִיִּים תַּנְיָף, שְׂשָׂה סְדְרֵי מְשָׁנָה, בְּכָלִי, יְרוּשְׁלָמִי, תּוֹסַפְתָּא, רַמְבַּ"ם, טוֹר, שְׁלַחַן עֲרוּךְ, מְדַרְשִׁים, זֶהר וְתַקוּנִים, סְפָרֵי רַבְנּוֹ וְ"ל, סְפָרֵי חֲסִידוֹת, סְפָרֵי מוֹסֵר וְכוּ' וְכוּ', הוּא יְכוּל לְהַתְעַלּוֹת בְּתַכְלִית הַעֲלִיָּה, לֹא צְרִיכִים לְהַסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, אָדָם צְרִיף לְהַמְשִׁיף לְגַמְרֵי אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְצִאת בֵּין הַהָרִים לְהַתְבוּדֵד אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְהַסְתַּכֵּל עַל שׁוּם דְּבָר, עַל שׁוּם מוֹנֵעַ וּמַעֲכָב, עַל שׁוּם מְסִית וּמְדִיחַ, כִּי הַיּוֹם מְסִיתִים וּמְדִיחִים אֶת הָאֲבָרְכִים אַחַד נֶגֶד הַשְּׁנִי, וְלִכֵּן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר עַל זֶה.

הַעֲקָר תַּקַּח אֶת הַנְּקֻדָּה שְׁלֶךְ לְבַעַר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְבַעַר אֵל הַתּוֹרָה, לְבַעַר בְּתַפְלָה, אֵל תַּסְתַּכֵּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׂבַעוּלָם, וְאִזּוֹ תַתְעַלֶּה יוֹתֵר וְיוֹתֵר, אֵל תַּתְּפַעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה, וְאִזּוֹ תַצְלִיחַ בְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רסה.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר טְהָרָה, ה' נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

מָה אִמַּר לְךָ! יֵשׁ לִי צַעַר גְּדוֹל מְאֹד אֵיף אַתָּה מְתַנְהֵג עִם

חֲמִידָה, גֵּרוֹ יְאִיר, אֶתָּה יוֹרֵק לוֹ בְּפָנַיִם, אִיזוֹ בּוֹשָׁה וְחֲרָפָה אֶתָּה גֹרֵם לִי! אֵיפֹה לְמִדַּת הַנְּהֻגָה כִּזּוֹ?! וְאֶפְלוּ אִם חֲמִידָה יֵרֵק עֲלֶיךָ וְכוּ' מִי אוֹמֵר שְׂאֵתָה צְרִיף לְעֻנּוֹת לוֹ חֲזֹרָה? וְלָמָּה זֶה בָּא?! מֵאֵיפֹה לְקַחְתָּ הַנְּהֻגוֹת כְּאֵלוֹ לְלַכֵּת בְּאֵלִימוֹת עִם אֲשֶׁתְּךָ?! מְתִי תִתְחִיל לְחֹשֵׁב מִהֶתְכַלִּית, שְׂיוֹם אַחַד אֶתָּה תִהְיֶה מֵת וְגוֹסֵס, וְתִתְחַרֵּט עַל כָּל יוֹם וְכָל שָׁעָה וְכָל רֵגַע שְׁלֹא דִבַּרְתָּ מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זוֹ מְצֻנֵת עֲשֵׂה לְדִבַּר תְּמִיד עִם בְּנֵי-אָדָם מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת הֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד מְאֹד לֹא לְדַבֵּר אַחַד עַל הַשָּׁנִי, זֶה עֲבוּדָה זָרָה מִמֶּשׁ, אָדָם עוֹקֵר אֶת עֲצָמוֹ מִהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלָכֵן רְאֵה לְשֹׁמֵר אֶת עֲצָמְךָ מְאֹד מְאֹד, וְהֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָאִי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִבְקֵשׁ סְלִיחָה וּמְחִילָה מֵאֲשֶׁתְּךָ וּמִחֲמִידָה, וְאֵל תִּחְשְׁבוּ מִחְשָׁבוֹת שֶׁל רְשָׁעוֹת לְהִתְגַּרֵּשׁ. רְאֵה מֵה שְׂקָרָה אֶתְךָ בְּמִשְׁךָ כָּל הַשָּׁנִיִּים, הַכַּעֲס הָרַס אוֹתְךָ לְגַמְרִי. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַעֲזֹב כְּבָר אֶת כָּל הַשְּׂטִיּוֹת שֶׁלְּךָ, וְתִחְזֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּבִמְקוֹם שְׂתִרִיב כָּל יוֹם עִם אֲשֶׁתְּךָ, עִם הַיְלָדִים וְכוּ', תִּרוּץ אֶל הֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הֶקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעִדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרִכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רסו.

בְּעֻזַּת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר טְהָרָה, ה' גִּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרִכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבָרָה הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲחֵרֵי שְׂצֻלְצֻלָּתְךָ אֵלַי בְּטֻלְפוֹן, וּסְפַרְתָּ לִי מֵה שְׁעוֹבֵר הַיּוֹם

נסיונות קשים על בני הנעורים, שמשיתים ומדיחים אותם מתוך אנשי שלומנו, מאד נשבר לבי בקרבי, והלכתי לטבל במקוה, וביעת טבילתי אמרתי לחבר קוונטרס: "התנגדות על ברוסלב" בעבור כל אלו המקרבים החדשים. ותכף-ומיד התחלתי לכתב, וזה יצא ראשונה, ולכן הזכות של קוונטרס שיקת אליך, וזו רק התחלת סדרת הקונטרסים מה שאני אעשה רק בשביל זה, כי לצערנו הרב, אלו השועלים קטנים מחבלי פרמים גורמים, שנשמות קדושות, נשמות טהורות, יתרחקו ממנו יתברך, פי עכשו יש התעוררות גדולה בין נשמות ישראל, בין בני ובנות ישראל להתקרב אל הקדוש-ברוך-הוא, כי מה שעשו חרבן הערב-רב זה חמשים שנה, עכשו רבנו ז"ל מפוצץ את הקלפה, ומוציא את הפרי, ולצערנו הרב, התולעים נכנסים בתוך הפרות ומקלקלים אותם, ולכן צריכים לגלות את האמת כמו שהיא.

ולכן אני נותן לך תודה והודאה, שבזכותך חברתי את קוונטרס הזה, שהוא הראשון בסדרת הקונטרסים, שאכתב על נקדה זו. ויעזר הקדוש-ברוך-הוא, שהדברים האלו יעשו את הפעולות.

אתה אל תבלבל את עצמך משום בריה שבעולם, אתה רק תדבר לכלם משבח הצדיק, כי כף אמר רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן צח): מהות אדם נפר על-ידי התקרבותו, כשרואים למי הוא מקרב. ואמר רבנו ז"ל (שם, סימן קסא): על-ידי שבח שמשבחים את הצדיקים, מפילים את הרשעים נפילה גדולה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיקים אצלך דבר זה בשלמות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רסז.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר טהרה, ו' ניסן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יְאִיר.
שְׁמַעְתִּי שְׁחַפְשַׁת אֹתִי.

אודות הדירות שהראה היום ר' ... גרו יאיר, ו' ... גרו יאיר, אַתָּה יְכוֹל לְלַכֵּת עַל זֶה, כִּי זוֹ מִמֶּשׁ מְצִיֵּאָה גְדוּלָּה, וְזֶה יִתְבַּצֵּעַ מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר.

ואתה יכול להודיע לעוד זוגות צעירים שילכו על זה, כִּי זֶה עֲנִין בְּטוֹחַ, מֵה שְׁאִין פֶּן אֶחָד שֶׁהוּא מְתִימֵר שְׁיִכּוֹל וְכוּ', צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מִמָּנוּ מְאֹד, וְדִי לְמִבִּין.

אני מכרח להגיד את שלי, כִּי אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁגַם בְּטִיסוֹת שֶׁל אוֹמֵן, מִי שְׁנֹסַע עִמּוֹ אֵבֶד אֶת הַכֶּסֶף וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיכִים בְּדִירוֹת גַּם-כֵּן אִישׁ אֲמִין.

גא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כִּי גְדוּל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשִׁמְעַ מִמֶּךָ בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אל תשפח להתבודד בכל יום ויום אליו יתברך, כִּי זוֹ הַמִּתְנַהֵּה הִכִּי יָפֵה שְׁקִבְלָנוּ מִרְבֵּנוּ וְל'.
המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רסח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר טהרה, ח' ניסן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שְׁיִחִיו נִצָּח.

בִּאתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרַפֶּת "מִזֶּל-טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית, עַל שְׁאַתֶּם
מְכַנְיָסִים הַיּוֹם אֶת בְּנוֹכֶם לַחֲפָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה מֵהֶם, וַיִּצְאוּ
מֵהֶם דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים, וְתִתְבָּרְכוּ תָּמִיד מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתָּרוּ רַב נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חַלְצֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַפֶּת מִזֶּל-טוֹב חֲמָה וּלְבָבִית...

כט רסט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֹדֵר טְהָרָה, ח' גִּסְוֵן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַחֲתָן וְהַכֶּלֶה ... שְׂיִחִיו.

בִּאתִי לְבָרַךְ אֶתְכֶם בְּבְרַפֶּת "מִזֶּל-טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל יוֹם
כָּלוּלוֹתֵיכֶם, שְׁאַתֶּם מְתַחַתְּנִים הַיּוֹם, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה
בְּסִימָן-טוֹב וּבְמִזֶּל-טוֹב.

וְאֲנִי מְבָרַךְ אֶתְכֶם, שְׂיִצְאוּ מִכֶּם דּוֹרוֹת יִשְׂרָאֵל מְבָרְכִים, וְתָמִיד
תִּזְכְּרוּ שְׁאַתֶּם נְעֻשִׂים הַיּוֹם שְׁתַּפִּים בְּחַיִּים.

שְׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִלְוֶה אֶתְכֶם לְכָל אַרְבֵּי חַיֵּיכֶם, וְתַחֲיוּ בְּיַחַד
בְּאַהֲבָה וּבְהַבְנָה הַדְּדִית, וְתִכְבְּדוּ אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי, וְעַל-יַדֵּיזָה
תִּצְלִיחוּ כָּל יְמֵי חַיֵּיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַפֶּת "מִזֶּל-טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית...

כט ער.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ח' גִּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וַיְרַדְפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי
... נְרוּ יְאִיר.

בְּאֵתִי לְעוֹרֵר וּלְחַזֵּק אוֹתְךָ, שְׁתַּתְּפַלֵּל בְּכֹל יוֹם בְּמַגֵּן דִּיקָא,
אַשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה.

נָא וְנָא הֲרַגְל אֶת עֲצָמְךָ לְגֵרִס בְּכֹל יוֹם פְּמָה פְּרָקִים מְשֻׁנּוֹת,
שְׁזֶה מְזוֹן לְנַפְשׁ, אִם הֵייתָ יוֹדֵעַ מַעֲלַת לְמוֹד מְשֻׁנּוֹת, הֵייתָ גּוֹרֵס
בְּכֹל יוֹם הֲרָבָה פְּרָקִים, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׁמוֹנֶפֶךְ אֶת הַנְּשֻׁמָּה
וּמְצַחֲצַח אוֹתָהּ כְּמוֹ לְמוֹד מְשֻׁנּוֹת.

אוֹדוֹת הַדִּירוֹת הַחֲדָשׁוֹת בְּפִרוּיָקֵט שֶׁל הַשְּׁתִּימִים-עֲשָׂרָה דִּירוֹת,
לְדַעֲתִי, כְּדָאֵי לָךְ לְתַפְס אֶת זֶה תַּכְּף-וּמִיד, כִּי זוֹ מְצִיאָה גְּדוֹלָה, וּמָה
גַּם כְּשֶׁתִּתְרַחֵב לָךְ הַמְשַׁפְּחָה, בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, אִתָּהּ תְּמִיד יָכוֹל
לְמַכּוֹר אֶת זֶה עִם רוּחַ, אֲבָל לַעֲת עֵתָהּ זוֹ מְצִיאָה גְּדוֹלָה, וּכְדָאֵי לָךְ
לְלַכֵּת עַל זֶה.

תְּהִיָּה תַּכְּף-וּמִיד בְּקֶשֶׁר עִם ר' ... נְרוּ יְאִיר, וְעִם ר' ... נְרוּ יְאִיר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רעא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר טְהָרָה, ח' גִּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה גִּיעֵנוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וְתֵאֱמִין לִי, שְׁנִשְׁבַּר לִי הַלֵּב מְרַב
הַדְּאָגוֹת וְהַצְּרוֹת שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ מְצַרְכֵי צְבוּר וְכוּ', אֲבָל אִם הֵייתָ

יודע את מעלת העוסק בצרכי צבור בשמים, לא הייתה כל-כך מותר על זה, אף שזה תלוי בכל-כך הרבה שפיכות דמים.

חכמינו הקדושים אומרים (ירושלמי ברכות, פרק ה', הלכה א'): העוסק בצרכי צבור — כעוסק בתורה; וכן אומרים חכמינו הקדושים (יומא כב:): כיון שנתמנה אדם פרנס על הצבור מתעשר. אבל בפרוש אמרו חכמינו הקדושים (שם): אין מעמידין פרנס על הצבור, אלא אם-כן קפה של שרצים תלויה מאחריו; ויש לומר שתמיד מי שעוסק בצרכי צבור והוא פרנס, במכרח הוא שירדפו אחריו קפה של שרצים, והם יציקו לו, וזה הולך ביחד. ואני יכול להעיד לך, כי אני סובל כבר זה ארבעים שנה, עם כל זאת עיני אל הקדוש-ברוך-הוא תמיד צופיות.

נא ונא החזק מעמד, ואל תשבר משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

תשואות חן לך על זה שפכת לי את החמץ.

עכשו גמרתני את השעור של ליל ששי, וזה כבר שעה שתים בלילה, ואני מאד עיף מרב טרדות שהיו לי כל היום, ועניות ודחקות וחובות וכו', ועל כלם — היו לי שתי דרשות לצבור, ועוד הנה לי עסק עם כמה וכמה אנשים להשפין שלום-בית וכו', וכו', ולכן אקצר, ומחר אכתב את כל המכתבים שבקשת.

פה רק תקבל כמה מכתבים נחוצים, ואני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שסוף כל סוף הכל יתהפך לטובה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט ערב.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר טהרה, ח' ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל הרב ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין מלים להודות לך על הטרחה שאתה טורח בשביל להשלים בין הזוגות וכו'. מה אמר לך! אני לא יודע מהיכן הם למדו הרף של אלימות, ללכת אחד נגד השני, הרי זה נגד דעתי ונגד דעת רבנו ז"ל ונגד האנושות, ולכן מצוה גדולה להמשיך בזה. רק תחזיק מעמד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שנשמע ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

אני מאד מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא לכתב לך יותר באריכות במשך היום, רק חזק והתחזק, ורצייתי מאד, שתדרש לאנשי שלומנו בשבת את הלכות פסח בקצרה, כי זה מאד מאד נחוץ.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רעג.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר טהרה, ח' ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, ר' ... גרו יאיר.

מאד מאד אבקש אותך, אם תוכל לסדר, שתקרב ... גרו יאיר, ידרש לאנשי שלומנו בשבת באיזו שעה שנח לכלם בהלכות החג, כי זה מנהג ישׂראל, שבשבת הגדול דורשים בהלכות החג, וזה דבר

חיוני, פי יש הרבה אנשים שמסכנים, אינם יודעים כלום, וההכרח שישמענו שעור בקצרה בכל הלכות פסח.

אין אפה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שתושבי המקום רוצים רק שאפה תשחט בעבורם, וזו מכה להסמ"ך-מ"ם הרשע, ימח שמו וזכרו, והוא מתפוצץ מזה מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רעד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר טהרה, ח' ניסן ה'תש"ס.

שלום ובכרחה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל כלליות אנשי שלומנו היקרים, "חסידי ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכנתו תמיד, אמן.

מה אמר לכם! אשרנו מה טוב חלקנו מה נעים גורלנו, שזכינו להתקרב אל רבנו ו"ל, והוא הביא לנו שפע גדול על חג הפסח, כי הפל בא רק בזכות הצדיק, פמוכא בדברי רבנו ו"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן לג): בזכות הצדיק תלמידיו מתפרנסים, ולכן ראוי לנו לשמח מאד מאד עם הקהלה שלנו.

אבל אני מאד מבקש את כל אחד מאנשי שלומנו תעשו כל מיני מאמצים שבעולם, שיהיה שלום ואהבה ואחדות בינינו, ומי שחיב כסף לנדרים ונדבות לבית-הכנסת, שיראה לשלם את זה, פי עון נדרים חמור מאד מאד, וחכמינו הקדושים אמרו (ילקוט מטות, רמז תשפד): הוו זהירים אם נדרתם להיות משלמים נדריכם, דעו מיונה, שבשביל שנדר ולא שלם, ירד במצולות ים, פיין שהשלף לים, נזכר שנדר, והתפלל לפני הקדוש-ברוך-הוא, אמר: רבנו של

עולם, יודע אני שנדרתי ולא שלמתי, אלא אם אנצל מן הצרה הזו אני משלם מה שנדרתי, עין שם.

ולכן למה אתם צריכים לחכות שתבוא עליכם, חס ושלום, צרה? ! ולכן כל מי שחייב לבית-הכנסת אוי למקוה שישלם, פי זה 'טובל ושרץ בידו', סוף כל סוף עולה חשמל, מים, ארנונה וכו'. ולכן אני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו, תראו להתחזק אחד עם השני, ותעזרו לשלם את כל הנדרים והנכבות שאתם חייבים, פי אנחנו נכנסים אל חג קדוש ונורא, חג החרות, ואנחנו צריכים להכנס בלי שום חטאים ועוונות, ולהיות מנדב ולא משלם — זה עון חמור מאד. ולכן אמרו חכמינו הקדושים (נדרים ט): טוב מזה ומזה שאינו נודר כל עקר.

מאד מאד רציתי, שכל אנשי שלומנו בלי יוצא מן הכלל יבואו לשמע את הדרשה של הרב ... גרו יאיר, שידרש בפעם שנח לכל אנשי שלומנו לשמע את הלכות החג, פי זה מאד מאד נחוצ, ומנהג ישראל תורה הוא, ששואלין ודורשין בהלכות החג בשבת הגדול.

מאד מאד אבקש את אנשי שלומנו, שישתדלו מאד שיהיה שלום בינם לבין נשותיהם, פי הענין של שלום-בית פמה שרק לא נדבר זה לא מספיק, פי בפרוש גלו לנו חכמינו הקדושים (יבמות טג): זכה — עוזרתו, לא זכה — כנגדו, אם אדם זוכה והוא דבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ויש לו אמונה, אזי אשתו עוזרת לו, אבל אם הוא רחוק מהקדוש-ברוך-הוא, הוא טובל מאשתו, ולכן זה לא תלוי באשה אלא בבעל, אם הבעל חוזר בתשובה, ומתנהג כמו שצריך, והוא מתנהג בדרך ארץ עם חמיו וחסותו, ואינו מתחצף נגדם, וכן הוא מכבד ומיקר את אשתו, הרי זה בא עליו שפע גדול. כמו שאמרו חכמינו הקדושים (בבא מציעא נט): אוקירו לנשיכו פי היכי דתתעתרו [תכבדו ותיקרו את נשותיכם כדי שתתעשרו], פי העשירות תלויה רק על-ידי כבוד האשה, פמובא בדברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן ט), שהכסף בא רק על ידה, ולכן אני מאד מאד מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו היקרים, ראו

לְכַבֵּד אֶת נְשׁוֹתֵיכֶם, וְזֶה הָיָה רְצוֹנוֹ שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי ו"ל (שיחות-הַר"ן, סימן רסג, רסד), שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבָעוּלָם לְהַפְרִיד בֵּין הַזּוּגוֹת הַצְעִירִים, כְּדֵי לְהַכְשִׁילָם בַּעֲבֻרוֹת חֲמוּרוֹת. וּבַכֵּלָל כָּל הַעֲנִינֵי שֶׁל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם זֶה רַק הַפֶּרֶד וּמִשְׁלֵי, כְּמוֹ שְׁאַנְחָנוּ רוֹאִים פֶּה בַּיַּבְנָאֵל, שְׁשׁוּרָה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם בַּעֲצָמוֹ, וְכָל הַפֶּחַ שְׁלוֹ רַק לְהַפְרִיד בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמָּקוֹם, לְהִסִּית אוֹתָם נְגַדְנוּ, וְאַנְחָנוּ לֹא צְרִיכִים לְהַתְפַּעֵל מִהַרְשָׁע מִרְשָׁע הַזֶּה, טָמֵא מִטָּמֵא, נִגַע צָרַעַת, כִּי בֹא יָבוֹא גַם סוֹפוֹ, מִהַשָּׁמַיִם מְנִיחִים אוֹתוֹ לְחַיּוֹת, כְּדֵי שְׂרָאָה בְּהַצְלָחַתְנוּ וְיִתְפּוֹצֵץ מֵרַב קִנְיָאָה.

הִנֵּה בּוֹנִים לָנוּ עֲכָשׁוּ שְׁכוֹנוֹת חֲדָשׁוֹת בְּלֵב יַבְנָאֵל, וְלֹא יוֹעִיל לְסֵמ"ךְ-מ"ם שׁוּם דָּבָר, וְהִנֵּה עוֹד מְעַט נִתְחִיל לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַכְּנֶסֶת עַל אִפְסָם וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל שׁוֹנְאֵינוּ וְשֶׁל מִתְנַגְּדֵינוּ, וְכֵן יִהְיֶה לָנוּ מְבָנִים שֶׁל קֶבֶע — הֵן בַּתְּלֻמוּד-תּוֹרָה וְהֵן בְּבֵית-סֵפֶר וְהֵן בַּגָּנִים וְהֵן בַּפְּעוּטוֹן, וְשֵׁם יִהְיֶה מִתְכַנֵּן מְקַנָּה טְהוֹרָה גְּדוֹל, וְלִכְן הָעֶקֶר תַּחֲזִיקוּ אֶת עֲצָמְכֶם בְּאַחֲדוּת אַחַת.

תִּתְּנוּ תּוֹדָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂזַכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁהַשְּׁפִיעַ לָנוּ שְׂפַע כָּל-כֶּף גְּדוֹל עַל חַג הַפֶּסַח בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְעֲכָשׁוּ אֲנַחְנוּ צְרִיכִים שְׂיִמְשֵׁךְ עֲלֵינוּ שְׂפַע גְּדוֹל בְּרוּחַנִיּוֹת, שְׁנַרְגִּישׁ אֶת אוֹרוֹ יִתְבַּרְךָ, וְנִזְכֶּה לְהַפְלִיל בּוֹ יִתְבַּרְךָ בְּאַמֶּת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁתְּשַׁתְּדְּלוּ מְאֹד לְרֵאוֹת שְׂיִהְיֶה נָקִי בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וְסָבִיב לְבֵית-הַכְּנֶסֶת, שְׂזַהוּ קְדוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט ערה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֵב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה, ט' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לֵיאוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שְׁבִיּוֹם שַׁבַּת אַחַר הַצְּהָרִים בְּשַׁעַה שֵׁשׁ, יִתְקַבְּצוּ כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּבֵית־הַמִּדְרָשׁ אֶל הַדְּרָשָׁה שֶׁל הָרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׂיִדְרֹשׁ בְּהִלְכוֹת הַחֹג הַנְּחוּצִים מְאֹד, אִישׁ בֶּל יַעֲדֵר, כִּי הֵן הִלְכוֹת נְחוּצוֹת מְאֹד מְאֹד, וְכֵדָאֵי שְׁפָל אֶחָד יִשְׁתַּתֵּף.

לְאַחֲרוֹנָה שְׁמַעְתִּי, שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, מִתְחִיל לְהִתְקַרֵּב אֶל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ בְּלִשׁוֹן חִלְקָלְקוֹת וְכוּ', וְלִכֵּן עֲלֵיכֶם לִידַע אִיזוֹ סִבָּנָה זֹאת, הָאָדָם הַזֶּה מְשַׁחֵת, טֵמָא מְטֵמָא, אָבִי אַבּוֹת הַטְּמָאָה, כָּל הַסֵּבֶל שְׁאַנְחָנוּ סוֹבְלִים מְאֹד שְׁנִכְנַסְנוּ לְיַבְנָאֵל, זֶה רַק מִהֲרָשַׁע הַזֶּה, חוֹטָא וּמְחֻטָּיא אֶת הַרְבֵּים, תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם מְזַמֵּן הָיוּ חוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אִם לֹא הַמְּסִית הַמִּדִּיחַ הַזֶּה, וְלִכֵּן אֲנִי מְזַהֵר אֶת כָּל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֵף אֶחָד לֹא תִהְיֶה לוֹ שְׂיִכוֹת עִם הַטְּמָא מְטֵמָא הַזֶּה, שְׂאִסּוֹר לְאָדָם לְהִסְתַּפֵּל בְּצֵלֶם דְּמוֹת אָדָם רָשַׁע (מְגִלָּה כח.), נֶאֱמַר עַל הַרְשָׁע מְרָשַׁע הַזֶּה, וּמְכַל שְׂפָן וְכֹל שְׂפָן שְׁחִיבִים לְהַזְהִיר אֶת הַיְלָדִים, שְׂלֹא יִתְקַרְבוּ אֶל הַטְּמָא מְטֵמָא הַזֶּה, וְיִכְבֵּר יְדוּעַ מֵהַ שְׂאִמְר רַבְּנוּ וְ"ל: חֲסִיד שְׁנַפְל גְּרוּעַ מְמַשְׁמֵד, כִּי מְמַשְׁמֵד כָּל אֶחָד יוֹדַע לְהַזְהִיר, אָבֵל מְאָדָם עִם שְׂטָרִימֵל וּבְגָד מְשִׁי, מִי יוֹדַע אִיךָ לְהַשְׁמֵר מִמֶּנּוּ. וְאִם נִתְחִיל לְהַאֲרִיךְ אֶת הַטְּמָאָה וְהַזְהֵמָה שֶׁל הַרְשָׁע הַזֶּה, כִּמְה סְפָרִים לֹא יִסְפִּיקוּ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ וּמְזַהֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂלֹא

יִסְתַּכְּלוּ עַל הַטָּמֵא מְטָמֵא הַזֶּה, וְלֹא יִלְכוּ בְּדַ' אַמּוּתָיו, כִּי טָמֵא טָמֵא יִקְרָא, אוֹי לוֹ וְאוֹי לְנַפְשׁוֹ הַטָּמֵא, חוֹטֵא וּמַחְטִיא אֶת הַרְבִּים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְפָה לְבַעַר אֶת הַחֲמִץ מִתּוֹכָנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כַּט רַעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה, ט' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כְּלָלִי שֶׁתִּשְׁתַּדֵּל לְהַכְנִים אֶת זֶה בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת תַּכְף-וּמִיד, כִּי אֲנִי רוֹצֶה שְׁאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְרְאוּ אֶת זֶה עוֹד בְּשַׁבַּת-קֹדֶשׁ, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נַחוּץ, כִּי שָׁמַעְתִּי שֶׁהַסֵּמ"ך-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת לְהִתְקַרֵּב אֶל יְלָדֵי אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כְּדֵי לְהַכְנִים רַגְלָם בְּתוֹכָנוּ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִתְבַּטֵּל וְיִתְבַּעַר לְגַמְרֵי עִם הַחֲמִץ בְּיַחַד, וְנִזְכָּה לְגֵאֲלָה שְׁלָמָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כַּט רַעוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה, ט' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, ר' ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אַךְ מְרַב טְרִדוֹתֵי וְצָרוֹתֵי בְּעֵתֵים הַלָּלוּ, לֹא הִיָּה הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבְךָ.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הַיָּא הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין עוֹד

התחזקות יותר גדולה מזו, שהאדם מדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ומרגיל את עצמו לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר זה דבר גדול מאד. רבנו ז"ל מגלה לנו (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן כט), על-ידי שבח הצדיקים זוכה לדבור הנשמע ונתקבל, שנתקבלים דבריו לעיני כלם. וכן מובא בדברי רבנו ז"ל (ספר-המדות, אות צדיק, סימן מ'): בזכות שמוש אדם גדול אדם נצול ממיתה; וכן אמר (שם סימן קלט): מי ששומר את הצדיק, שלא יפל בו שום צער, יזכה לכבוד ויהנה מצדקת הצדיק. וכן (שם): על-ידי ספורי מעשיות מצדיקים, על-ידי זה זוכים להתקרב אליהם; וכן (שם, סימן קסא): על-ידי שבח שמשבחים את הצדיקים, מפילים את הרשעים נפילה גדולה; ולכן דבר גדול יהיה אם תזכה לרשם את כל מה ששמעת וראית. והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שזוכה להפיל את הרשעים, רשעי הערב-רע, המתחצפים על־שם נגד חכמי ישראל, חכמי התורה, צדיקי הדור, וזוכה לראות בשרפת הסמ"ך-מ"ם ערב פסח בשעת החמץ, במהרה בימינו, אמן.

המאחל לך שבת שלום...

כט רעח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי הַיָּקָר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדונינו ורב להושיע, ובזה העולם צריכים הרבה התחזקות, ועקר ההתחזקות להיות בשמחה, כי אין עוד טוב יותר משמחה, כי השמחה רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אפלו בעת

הקטנות שלך, כי שמעתי מאנשי שלומנו בשם מוהרנ"ת ז"ל, שמה שאמר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן קיב): המשפיל המבין יש לו להתפלל כל יום, שיזכה פעם אחת בכל ימי חייו לדבר דבור אחד של אמת לפני ה' יתברך כראוי, זה סובב דיקא בעת שהאדם בקטנות וכיאוש, ונדמה לו כאלו אבד מנוס ותקוה ממנו.

ולכן ראה להתחזק לדבר בכל יום אליו יתברך כמה דבורים, אשר כל דבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

המאחל לך שבת שלום...

כט רעט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך המלא שברון לב ועגמת נפש וכו'.

ספר לי הרב החסיד ר' לוי יצחק ז"ל, שפעם בהושענא רבה בשעה שמים אחר הצהריים, נגש אליו הרב החסיד המפא"ר געציל מאומן ז"ל (הוא היה עובד ה' גדול מאד, ועבד את הקדוש-ברוך-הוא במסירות נפש, היה מתפלל באריכות גדולה מאד, התחיל להתפלל בנתיקין, ונמר אחר הצהריים), והיה כבר שעה שמים אחר הצהריים, ואמר לר' לוי יצחק ז"ל, שהיה עדין בחור: תאמין לי, שאין לי עדין על צרכי החג, ואפלו על סעדת היום אין לי. ואמר לו ר' לוי יצחק ז"ל: למה לא אמרתם לי בבקר כשהיו כל הבתי כנסיות פתוחים, הייתי יכול לילך ולסבב ולעשות בעבורכם צדקה, מאיפה נקח עכשו? ! אף-על-פי-כן הסתובב על הבתים, והביא לו סכום, וגם אכל שיהיה לו על היום ועל צרכי החג.

לגבי מה אני מספר לך את הספור? תהלה לאל, דאגתי לאנשי

שְׁלוֹמֵנוּ בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחַנְיּוֹת, וְלִי עֲצָמֵי עֲדִין אֵין עַל צָרְכֵי הַחֵג, וְעֲדִין אֲנִי נִמְצָא בְּמִצָּב מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְעֲדִין אֲנִי צָרִיף לְדָאג עַל צָרְכֵי הַחֵג לְכָל הַבְּחוּרִים, וְאֶפְלוּ תוֹדָה לֹא אֶקְבֵּל עַל זֶה, וְאֲנִי כָּבֵד מִחֶפֶז עַל הַבְּזִיוֹנוֹת וְהַטְעָנוֹת שֶׁאֶקְבֵּל, וְלִכֵּן זֶה שְׂכָרִי בְּעוֹלָם הַזֶּה.

מְאֹד מְאֹד אֶבְקֵשׁ אוֹתְךָ שְׁתַּחֲזֹק, וְשׁוּם דְּבָר שֶׁבְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כט רפ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה, ט' גִּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

זֶה דְּבָר עֲדִין מְאֹד לְדַבֵּר כֶּף עִם הָאָבָא, עִם כָּל זֹאת עֲלִיף לְדַעַת, שְׁאֵתָה צָרִיף לְדַבֵּר אִתּוֹ, כְּדֵי שְׁלֹא תִהְיֶה אַחֲר־כֶּף מִחֻלְקָת, וְזֶה לְנִשְׁמָה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כְּשֶׁהִילָדִים שָׁלוּ רַבִּים בְּיַנְיָהֶם.

מְכַל זֶה יְכוּלִים לְלַמֵּד מוֹסֵר הַשֶּׁפֶל מֵהַ תְּכַלִּיתוֹ שֶׁל הָאָדָם, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוּכָה לְהַחֲדִיר בְּכָל יוֹם לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר רַק זֶה מֵהַ שֵׁי־שָׂאֵר מֵהָאָדָם, וְזֶה קָשָׁה וְכָבֵד לְהַסְבִּיר לְבְנֵי־אָדָם. וּבְאֵמֶת עֲלִיף לְשַׁמַּח מְאֹד, שְׁזוּכִית אֶת אֲבִיךָ בְּדָבָר גְּדוֹל כְּזֶה — לְהִיּוֹת אֶצְל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר בְּוִדְאֵי רַבְּנוּ ז"ל יִתְקַן אוֹתוֹ בְּתַקוּן נִצְחִי, וְאֵין עוֹד דְּבָר גְּדוֹל מִזֶּה, וּבְזוּכוֹת הַזֶּה אֵתָה צָרִיף מְאֹד מְאֹד לְשַׁמַּח.

אֵתָה צָרִיף לְהַתְחַזֵּק עִכְשָׁו בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עֵז לֹא לְהַשְׁבֵּר, כִּי הַכָּאֵב מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל, כְּשֶׁרוֹאִים אֶת הַסֶּכֶל שֶׁל הָאָבָא, וְזֶה מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב, וְלִכֵּן רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כט רפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ט' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, עַל־יְדֵי ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְדַעֲתִי, תִּלְךָ בְּנֻדָּאֵי עַל הַדִּירוֹת, כִּי זוֹ מְצִיָּאָה טוֹבָה מְאֹד, וּמָה
גַּם כְּשֶׁתִּתְרַחֵב לָךְ הַמְשַׁפָּחָה, תּוּכַל לְמַכּוֹר אֶת זֶה בְּרוּחַ, כִּי הַדִּירוֹת
רַק יַעֲלוּ בִּיבְנָאֵל, בְּדִיוֹק כְּמוֹ בְּמַרְכּוּז, וְלִכֵּן הֵייתִי מְצִיעַ לָךְ תְּקַפֵּץ
עַל זֶה, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּנֻדָּאֵי יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּהַיְגֶה לָךְ דִּיָּרָה,
וְאַחֲר־כֵּן תּוּכַל לְמַכּוֹר אוֹתָהּ עִם רוּחַ גְּדוֹל מְאֹד, וְלִהְרַחֵיב אֶת
הַדִּיָּרָה.

נָא וְנָא הַחֲזִיק מֵעַמָּד, שְׁשׁוּם דְּבָר שְׁפָעוּלָם לֹא יִשְׁבֵּר אוֹתָךְ.

הַמְאֲחִיל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט רפב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר טְהוֹרָה, ט' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רַק תִּתְאָזֵר בְּסִבְלָנוֹת, כִּי בְּזֶה הַעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה סִבְלָנוֹת,
וְלֹא לְהִשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר, אֲנִי מִבִּין אֶת צַעֲרְךָ הַקָּשָׁה מֵה שְׁעוֹבֵר
עָלֶיךָ, עִם כָּל זֹאת תִּדַע לָךְ, שְׁכַן הַחַיִּים, שְׁעַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר מֵה
שְׁעוֹבֵר — צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת, וְאַשְׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמָּד וְאִינוֹ
נִשְׁבֵּר מְשׁוּם דְּבָר.

אֲשֶׁר כט רפג — כט רפד בַּנְחָל עה

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁאַחַר הַרַע יָבוֹא הַטּוֹב, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים, הָעֶקֶר לֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשִּׂמְחָה הוּא דְבָר גָּדוֹל מְאֹד.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר טְהוֹרָה, ט' נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי, שְׂאֵת מְשִׁמַּחַת אֶת נְשׂוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִצְוָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה — מְלַשְׁמַח אֶת אַחֲרִים, וְזֶה מְאֹד יָקָר בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי הָאִישׁ שְׂזוּכָה לְשִׂמְחָה אֶת זוּלָתוֹ, וּבִזְכוּת הַשִּׂמְחָה הַזֶּה תִּמְשֵׁךְ עָלֶיךָ תְּמִיד שִׂמְחָה, וְתִהְיֶי תְּמִיד שִׂמְחָה וְעֲלִיזָה.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישְׁמְעוּ אֶצְלָכֶם בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמַּחוֹת. רְאֵי לְחֻזֵּק אֶת בְּעֲלֶיךָ, כִּי הוּא צְרִיף עֲכָשׁוּ הַרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי הַמְּצַב שֵׁם מְאֹד חָמוּר, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמַּחוֹת תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כט רפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסִדְר טְהוֹרָה, ט' נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הַעֲקֹר מֵה שְׂאֵת צְרִיכָה הוּא לְבַדֵּק אֶת הַמַּדּוֹת שְׁלוֹ, אִם אֵינּוּ כְּעֶסֶן אוֹ קִמְצָן וְכוּ', כִּי הַמַּדּוֹת הֵן עֲקֹר הָאָדָם.

בְּיָדָי אֵת צְרִיכָה לְרֵאוֹת, שְׂיִקְפִיד בְּקִיּוֹם הַמַּצּוֹת קֵלָה כְּבַחֲמוֹנָה, כִּי סוֹף כָּל סוֹף מֵה נִשְׁאָר מֵהָאָדָם? רַק זֶה, וְלִכֵּן אִם הַכֹּל מִסְתַּדֵּר, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִלְךָ בְּנִגְל, הַעֲקֹר לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִמְצָאֵי אֶת הַזּוּוּג הַשִּׁיף לְשִׁרֵשׁ נִשְׁמַתֶּךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כַּט רֶפֶה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר טְהוֹרָה, ט' גִּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיֶה, הַלּוֹמְדֵת בְּמִדְרָשׁוֹת "בֵּית מִלְכָּה".

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵת צְרִיכָה לְהַחֲלִיט פְּעַם וּלְתַמִּיד מָה אֵת רוּצָה, וְאֵיךְ אֵת רוּצָה לְהַתְחַתֵּן וְעַם מִי, וְלִכֵּן הֵייתִי מֵיַעֵץ לְךָ לְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתִזְכְּי לְיִשׁוּב הַדַּעַת, כִּי חָבֵל שְׂתַעֲשִׂי דְבָר בְּפִזְזוֹת, וְתִשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד לֹא לִפְלַ בְּפַח.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תַּמִּיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כַּט רֶפּוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְר טְהוֹרָה, ט' גִּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גִּירוּ וְאִיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין, אשר אצל רבנו ו"ל היה היסוד והעקר השלום-בית, והיות שכל ענין "היכל-הקדש" רק לקיים את דברי רבנו ו"ל בתמימות ובפשטות גמורה, לכן אצלנו מאד מקפידים לקיים את כל דברי רבנו ו"ל כפשוטו, ולכן אני מאד מבקש אותך מהיום והלאה, שלא יהיה ריב בינך ובין אשתך, ומכל שכן וכל שכן שלא ישמע קולי קולות מכתלי ביתך, כי אחרת לא תוכל להשאיר בקהלתנו, כי אצלנו היסוד הוא דרך ארץ בבית עם אשתו, כמה שאני עובד במסירות נפש הכי גדולה, שאנשי שלומנו ישתדלו בכל מיני אפנים שבעולם להתנהג כמו שצריך, ולעשות נחת רוח לבורא כל עולמים. לכן אני מאד מאד מבקש אותך, שתעשה כל מיני פעולות שבעולם לא לריב עם אשתך.

אני מאד מקוה להקדוש-ברוך-הוא, שישמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד אצלכם.

העקר ראה לדבר בכל יום אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך, זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל, ואם בני-אדם היו יודעים מה זה לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, תמיד היו מדברים אליו יתברך. ולכן ראה לקחת את עצמך בידיך, והקדוש-ברוך-הוא בנדאי לא יעזב אותך.

המאחל לך שבת שלום...

כט רפו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע את הבשורה המשמחת, שיצא לאור עולם "לקוטי-הלכות", כרך י'.

מָה אָמַר לָךְ! אַתָּה צָרִיךְ לְרַקֵּד וְלִשְׁמַח עַל גְּדֹל הַזְּכוֹת הַזֹּה, כִּי עוֹד לֹא הִיָּתָה הַדְּפֶסֶה כָּל־כֶּף יָפָה כְּמוֹ הַ"לְקוּיֵי־הַלְכוֹת" שֶׁהַדְּפֶסֶת אַתָּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּזְכֶּה לַהַדְפִּיס אֶת כָּל חֲלָקֵי הַ"לְקוּיֵי־הַלְכוֹת", וַיִּתְּמִידוּ בְּזֶה מְאֹד.

וְכֵן אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁכָּבַר גְּמֵרָתָ עִם כֶּרֶךְ כ"ב שָׁל "אֲשֶׁר בְּנַחַל", אֲשֶׁר הִסְפֵּר הַזֶּה יַחֲיֶה אֶלְפֵי וְרַבָּבוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, כִּי גַם עֲכָשׁוּ יִהְיוּ עוֹד אֶלְפֵי אֲנָשִׁים מְקַבְּלִים חַיִּית מִסְפָּר זֶה, וְלָכֵן אֲשֶׁרֶךְ וְטוֹב לָךְ, אֲשֶׁרֶךְ בְּעוֹלָם הַזֶּה, וְטוֹב לָךְ לְעוֹלָם הַבָּא — עַל הַזְּכוֹת הַגְּדוֹלָה שֵׁישׁ לָךְ, שֶׁהוּצַאתָ סֵפֶר זֶה.

הַעֲקֹר תִּרְאוּ לְשִׂמְחָה עַל נַעַם חֲלָקְכֶם, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֲלָקְכֶם וְגוֹרְלְכֶם, אֲשֶׁרִיכֶם מֵה טוֹב חֲלָקְכֶם.

מִחֲמַת הַשְּׁבֵת הַמְּמֻשְׁמֶשֶׁת וּבָאָה — הַהֲכָרַח לְקַצֵּר.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שְׁבֵת שְׁלוֹם...

כַּט רַפָּח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר מְצֻרַע, ט' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלַח יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרְם יְאִיר וַיִּזְרַח לְנִצָּח.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וְגֵדֵל שְׂמִיחָתִי לְשִׂמְעַע הַטוֹב מִמְּכֶם — אֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתֶּם שְׂנִיכֶם חֲקוּקִים אֶצְלִי מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מִתְגַּעְגַּע אֲלֵיכֶם, וְאֲנִי רוֹצֵה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשִׂמְחָה שְׁלָכֶם בְּקִרְוֹב.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְלִיָּקֵר זֶה אֶת זֶה, וְלִהְבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, כִּי זוֹ שְׂתַפּוֹת אֲמֵתִית, וְאַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ שֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְלִהְפֹּךְ — אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתֹאֵר וְלִשְׁעַר אֶת גְּדֹל הַצִּעֵר

וְהֶעֱגַמְתָּ נַפֶּשׁ שְׂיִישׁ לִי, שְׂיִישׁ בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וְאֵי הַבְּנוֹת, זֶה מִמֶּשׁ
אוֹכֵל אוֹתִי וְשׁוֹרֵף אוֹתִי. וְלִכֵּן רַק כְּדֵי שְׁלֵא לְצַעַר אוֹתִי תַעֲשׂוּ כֹל
מִיְנֵי מֵאֲמָצִים, שְׂיִהִיָּה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה אֲמִתִּית, לְכַבֵּד אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי, וְאִז תִּרְאוּ אִיךָ שֶׁתְּצַלִּיחוּ בְּחַיֵּי נְשׂוֹאֵיכֶם, כִּי אַתֶּם זׁוּג מְאֹד
מֵתָאִים, אָבֵל פֹּה וְשֵׁם נְכֻנֶס בְּכֶם הַשְּׁטָן, לְהַפְרִיעַ לְכֶם.

גַּא וְנָא אֵל תִּפְחָדוּ מִשׁוּם דְּבַר, אֲנִי הֵייתִי מְצִיעַ לְכֶם לְקַפֵּץ עַל
הַפְּרוֹיִקֻט הַחֲדָשׁ שֶׁל הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, כִּי יְכוּלִים לְקַבֵּל מִשְׁפָּנְתָא
גְּדוּלָה, וְגַם הַהוֹצָאוֹת הֵן לֹא כָּל־כָּף גְּדוּלוֹת, וְכִשְׁתַּגְּדֵל הַמִּשְׁפָּחָה
אַתֶּם יְכוּלִים תָּמִיד לְמַכֵּר אֶת זֶה עִם רְוַח, וְלִקְנוֹת מִשְׁהוּ יוֹתֵר גְּדוּל,
הַעֲקָר רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיְנֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי גְדוּל אֲדוּנָנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רפט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קָדֵשׁ לְסֵדֵר מְצֻרֵעַ, ט' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַתְּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, עִם הַרְשִׁימָה שֶׁל אֱלוֹ שְׁרָשְׁמוּ אֶת
עֲצָמָם לְקִנּוֹת דִּירוֹת, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁעַד יוֹם
רֵאשׁוֹן כָּבָר כֹּל הַשְּׁתִּימִים־עֲשָׂרָה דִּירוֹת תְּהִינָה מְכוּרוֹת, הַעֲקָר לֹא
לְהִתְיָאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֲפָן, כֹּל קִיּוּמָנוּ בִּיבְנָאֵל זֶה גַם אֶחָד גְּדוּל,
וְלִכֵּן כֹּל הַעֲנִיָּן שֶׁל הַדִּירוֹת, שֶׁהִתְחִיל עַל־יְדֵי כַּמָּה יְזָמִים, זֶה גַם־בֵּן
גַם בְּתוֹךְ גַם, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא לְרְאוֹת רַק נְסִים
וְנִפְלְאוֹת כֹּל יְמֵי חַיֵּיכֶם, הַעֲקָר רַק לְהִתְחַזֵּק, וְאִז תִּרְאֶה יְשׁוּעוֹת
גְּדוּלוֹת.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרֶב-שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסֹדֵר טְהָרָה, ט' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי, יְדִידֵי, תְּלִמִידֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנֹכַח קַבְלָתִי אֶת כָּל מְכַתְּבֶיךָ.

אִתָּה צְרִיף לְהַבִּין, שְׁטֵרֵדוֹתֵי רַבּוֹ כְּמוֹ שְׂרַבּוֹ, וְאֵין לִי יוֹם שְׁאֵין לִי טְרָדוֹת גְּדוּלוֹת כְּמוֹ שְׂרָאִית אֶצְלִי, אֲשֶׁר בְּקִשִּׁי יֵשׁ לִי זְמַן. וּבִאֲמַת זֶה נִפְלְאוֹת תְּמִים דְּעִים, אֵיךְ אֲנִי מִחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא נִשְׁבֵּר מִכָּל מָה שְׁעוֹבֵר עָלַי בְּעֵנִין עֶסֶק הַרְבִּים, וּבִפְרָט עִכְשׁוֹ קֵדָם הַחֲגִ, שֶׁהַזְמַן דְּחֹק לִי מְאֹד בְּגִשְׁמִיּוֹת, וְלִכֵּן אִתָּה צְרִיף לְדוֹן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, אִם אִתָּה לֹא מְקַבֵּל מִמּוֹנֵי תַכְף-וּמִיד מְכַתֵּב חֲזָרָה.

הַעֲקֹר רְאֵה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוֹף בְּרוּף הוּא, כִּי הַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַדְּבֻקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם שְׂזוּכָה תְּמִיד לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּאֵין סוֹף בְּרוּף הוּא, וּמִבְטָל אֶת עֲצָמוֹ לְגִמְרֵי אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב וְנֵעַם וְזִיו וְחִיּוֹת וְדְבֻקוֹת, כְּמוֹ לְדַבֵּר אֶל הָאֵין סוֹף בְּרוּף הוּא.

גַּא וְנָא תַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוֹלָם לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ — זוּ הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הָיוּ יוֹדְעִים אֶת מַעֲלַת הַמְּדַבֵּר אֱלֹוֵי יִתְבָּרַךְ, הָיוּ עוֹסְקִים בְּזֶה כָּל הַיּוֹם תְּמִיד, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חֹשׁוֹב, שְׁנִשְׁמָה הַמְּסֻתוֹכֶכֶת בַּעוֹלָם הַגִּשְׁמִי וְהַחֲמֵרֵי הַזֶּה, נִמְשַׁכֵּת אַחֲרָיו יִתְבָּרַךְ, נִשְׁמָה כְּזוֹ מַעֲלָה שְׁעִשׂוּעִים גְּדוּלִים בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. לְכֵן תִּמְשִׁיף לְטִיֵּל עַל הַהָר וְלִהְתְּבוֹדֵד אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, וְאֵז תִּרְאֶה אֶת הַנְּסִים נְגִלִים שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

וּבִאֲמַת אֲמָרוֹ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה ל'): לַעוֹלָם אֶפְלוּ בַעַל הַנֶּסֶם

אינו מכיר בנסו. ולכן חזק ואמץ, ששום דבר בעולם לא יוכל לשבר אותך.

ומה ששאלת, שרבענו ז"ל אמר, שכל מה שהוא נותן תקוין — זה על עכשו ועל העתיד, זה סובב על כל עצה ועצה שלו.

מה אמר לך! ההנהגה הנוראת והנפלאה של רבענו ז"ל, שהוא תקוין על הכל, הוא ענין ההתבודדות — לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אבל בשביל זה צריך להשליך את שכלו לגמרי, עד שלא יהיה לו שום שכל כלל. ואשרי מי שזוכה להגיע אל זה — לבטל את עצמו לגמרי אל דברי הצדיק, וכל מה שהצדיק אומר פהוא זה הוא יקיים, כמובא בדבריו ז"ל (לקוטי-מותר"ן, חלק א', סימן קכג); ומאד מאד רציתי, שתלמד הרבה ספרי רבענו ז"ל, עד שיהיו שגורים על פיך בעל-פה ממש, בלי שום חכמות.

מה טוב ומה נעים, אם תרגיל את עצמך ללמד בכל יום ב"אשר בנחל" כסדרן, ואז תמצא מרגוע לנפשך, כי כל המכתבים נכתבו רק בשבילך, ובודאי אינו דומה מכתב שפותבים לאדם בפרטיות למכתב שחושבים שכתבתי את זה גם לאחרים, אבל באמת פונתי אליך.

נא ונא הדבק את עצמך אל האין סוף ברוך הוא, ותמיד תציר בדעתך, איך שכל העולם כלו זה אלקות, ואתה נמצא בתוכו, ועל-ידי-זה תתעלה מעלה מעלה, ותודבק נשמתך בזכוף אחר זכוף.

המאחל לך שבת שלום...

כט רצא

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויךדפו אל ... גרו יאיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וּבּוֹדָאֵי אֲנִי מִתְפַּלֵּל תָּמִיד עַל
כָּל אֵלוֹ הַשָּׁמַיִם הָאֵלֹהִים שְׁנַתָּה לִי.

עֲכָשׁוּ לִפְנֵי הַחַג אַתָּה יְכוֹל לְקַבֵּץ פְּדִיוֹנוֹת מֵהָאֲנָשִׁים, וְלִשְׁלַח
אֶת זֶה לִידֵידֶנּוּ הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת דְּבוּק בּוֹ יְתָבְרָךְ, וְזֶה זֹכִים עַל-יְדֵי שְׁמֵדבָּרִים
אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל דְּבוּר וְדְבוּר הוּא כְּלִי לְהַמְשִׁיךְ עַל
עֲצָמוֹ אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת הַבוֹרָא יְתָבְרָךְ שָׁמוּ, וְאֲשֶׁרֵי הָאָדָם
שֶׁהוּא דְבוּק בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתָמִיד חוֹשֵׁב מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְאֵינוֹ מְסִיחַ דַּעַת כְּרָגַע מֵהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁרֵי הָאָדָם שֶׁמְגִיעַ
לְמַדְרָגָה כְּזוֹ.

תְּשׁוּאוֹת חַן לָךְ עַל כָּל הַסְּפָרִים שֶׁשְׁלַחְתָּ לִי, כִּי זֶה פָּשׁוּט מְחִיָּה
אוֹתִי, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רצב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר טְהָרָה, ט' גִּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבֶיךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שְׁבַע-עוֹלָם, כִּי אֵין זוֹ עֲצָה לִפְלֵ
בְּדַעְתָּךְ בְּכָל פַּעַם, אֲדַרְבֵּהּ, עֲקָר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל — לְהַחְזִיק מֵעַמְד
וְלֹא לְהִשָּׁבֵר.

אֲנִי תָּמִיד מִתְפַּלֵּל עֲלֶיךָ, שִׁיְהִיָּה לָךְ רַק טוֹב בְּחַיִּים, אֵל תְּדַאֲגֵי,
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רצג.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר טהרה, ט' ניסן ה'תש"ס.
שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּכֹל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם לְהִיּוֹת
בְּשִׂמְחָה, וְעַקֵּר הַשִּׂמְחָה הוּא לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְלֹא לְהַסִּיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כְּרַגַע, וְלִזְה תִּזְכֶּה עַל-יְדֵי שְׁתַּדְּבֵר
תָּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רֵאָה לְשֹׁמֵר מֵאֵד עַל שְׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר זֶה הִיְסוּד אֲצֶל רַבְּנוּ ו"ל,
וְתִשְׁתַּדֵּל לְהִתְחַזֵּק לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר — הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר
כָּלֵל, כִּי הַדְּבוּר הוּא כְּלֵי הַשִּׁפְעַ, כַּמּוּבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן ל"ד); וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂזוּכָה לְדַבֵּר בְּכֹל יוֹם אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ שֶׁבֵּת שְׁלוֹם...

כט רצד.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-שבת-קדש לסדר טהרה, י' ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יֵאִיר.

מֵאֵד מֵאֵד שְׂמִיחָתִי לְשִׁמְעַ, שְׂיִצְאָתָּ לְהַפְּצָה מְרִכּוֹת בְּעִבּוּר בְּנִין
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְלְשִׁלֵּם אֶת חוֹבוֹתֵי, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת
זֶה, שְׂאֵף פַּעַם לֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוּם חוֹבוֹת.

הַחַיִּים הֵם מְלֵאִים נְסִיווּנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְצָרִיכִים לְהַרְגִיל אֶת

עצמו במדת הסבֵּלנות, וְשָׁלֵא יִהְיוּ לוֹ טַעֲנוֹת עַל שׁוּם אָדָם, רוֹאִים בְּנֵי-אָדָם יֵשׁ לָהֶם כְּבוֹד זָקֵן לְבָן, אֲבָל הֵם מְלֵאִים טַעֲנוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד וְכוּ', וּמְסַכְּנִים, מֵהַ יַעֲשׂוּ בְּקָבֶר וְכוּ', לְמִי יִהְיוּ לָהֶם אִז טַעֲנוֹת!?! ... אָדָם צָרִיף לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לְבָרוּחַ רַק אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, וְשָׁלֵא יִהְיֶה לוֹ שׁוּם דְּבָר, הוּא צָרִיף לַעֲשׂוֹת אֶת שְׁלוֹ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא יַעֲשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, אִי אֶפְשָׁר לְהִתְבַּלְבֵּל בְּכָל יוֹם מֵאַחֲרִים, וְאִי אֶפְשָׁר בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן שִׁיְהִיו לְאָדָם רַק טַעֲנוֹת עַל הַזּוּלָת, זֶה לֹא בְּרִיא לְגוּף, כִּי נַעֲשִׂים מִזֶּה חוּלָה כְּשִׁרוּאִים עוֹלוֹת אֶצֶל אַחֲרִים וְכוּ', וְזֶה לֹא בְּרִיא לְנַשְׁמָה, כִּי צָרִיכִים לְדַבֵּר בְּכָל פֶּעַם לְשׁוֹן-הָרַע עַל הַזּוּלָת וְכוּ'. וְלִכֵּן רָאֵה לְהִדְבִּיק אֶת עַצְמְךָ רַק בּו יִתְבָּרַךְ, וְתַרְגִּיל אֶת עַצְמְךָ לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד מִדְּרָגָה יוֹתֵר גְּדוּלָה מִזֶּו — לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת. הַרְבֵּה פְּעָמִים נִדְמָה לְאָדָם, כְּאֵלוֹ הַזּוּלָת הוּא גָּנַב וְכוּ', חָיַב וְכוּ', בְּשַׁעַה שָׂאף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ מֵהַ קוֹרָה בְּתוֹף הַיְבִית שְׁלוֹ. וְלִכֵּן אֲשַׁרִי הָאָדָם שְׂזוּכָה לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְאִז טוֹב לוֹ בְּזֶה וּבְכָא לְנַצַּח נְצַחִים.

הַרְגֵּל אֶת עַצְמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶו הַצְּלָחָה נְצַחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

תַּעֲשֶׂה לַעֲצְמְךָ קְבִיעוֹת לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא, וּצְרִיכִים לְמַסַּר אֶת נַפְשׁוֹ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, כִּי מִי שֶׁמִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן — יֵשׁ לוֹ דְּבָר שֶׁבְּמִנְיַן, וְעַקֵּר הַעֲנִיּוֹת שְׁעוֹבֶרֶת עַל בְּנֵי-אָדָם, זֶה רַק מַחֲמַת שְׁלֵא נִזְהָרִים לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן, עַד שִׁישׁ בְּנֵי-אָדָם שֶׁנַּעֲשֶׂה אֶצְלָם דְּבָר זֶה קָל מְאֹד, וְלִכֵּן רָאֵה לְמַסַּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֵנִי מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט רְצָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם חַג הַפֶּסַח, י"א נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

שְׁמַעְתִּי שִׁיצֵאת לְהַפְצָה מְרֻכָּזת בְּשִׁבִיל בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּבַעֲבוּר לְשֵׁלֶם אֶת הַחֻבּוֹת שְׁלִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּתְּבָרְכִי מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

הַעֲקֹר רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְלִזְכּוֹת לְהַגִּיעַ אֶל מִדַּת הַסְּבָלָנוּת, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבַר גְּדוֹל מִזֶּה, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּמִּיד תּוֹכִי לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר זֹו הַמְּדַרְגָּה הִכִּי עֲלִיּוֹנָה, כִּי אֵין עוֹד מְדַרְגָּה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֹּו.

רוֹאִים שְׁבָנֵי-אֲדָם לֹא דְנִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנֵי לְכַף זְכוּת, וְאֵין לָהֶם סְבָלָנוּת, בְּשִׁבִיל זֶה עוֹבֵר עֲלֵיהֶם מָה שְׁעוֹבֵר, וּכְשֶׁאֲדָם שׁוֹנֵא אֶת אַחֲרִים, אֲזֹ שׁוֹנֵאִים אוֹתוֹ, וּמִסְפִּיק סְבָלָנוֹ מִהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ.

וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּסְבָלָנוּת, וְלְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְעַל-יְדֵי-זֶה תַּצְלִיחִי בְּחַיִּיךָ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט רְצו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם חַג הַפֶּסַח, י"א נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, וּמְאֹד מְאֹד אֲנִי מִתְפַּלֵּא עֲלֶיךָ, שְׁאֵתָה כּוֹתֵב לִי כְּאִלוֹ אֲנִי דְבַרְתִּי עִם ... בְּעֵנִין הַחֻבּוֹ שֶׁהוּא חַיֵּב לָךְ, וּמָה גַם שָׁר' ... גְּרוֹ יֵאִיר, אוֹמֵר בְּשְׁלִיחוּתִי לְהוֹרִיד לָךְ מִהַמְּשַׁכְּרֵת, פְּלֵא

על גבי פלא שמצעררים אותי, ועושים דברים תחת הגב שלי, שאף פעם לא אמרתי דבר זה, ואף פעם אפלו לא ידעתי מה קרה, ולכן פלא למה אתה כותב לי מכתב כזה? ! ואתה יכול להראות לכלם את המכתב הזה, פשוט מצעררים אותי, וידוע לכל שאני נגד כל זה, ואני לא צריך שוב גנב ומשחת בקהלתי, מי שלוקח כסף מהזולת, ומי שמשחית דברים של בית-הכנסת ושל המקוה של צרכי צבור, אין על זה שום מחילה בעולם.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רצז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון קדם חג הפסח, י"א ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ... גרו יאיר.

קבלתי מכתב מ... גרו יאיר, והוא אומר, שאתה אמרת לו בשליחותי להוריד לו מהמשכרת וכו', עד שאתה לא אומר לי את גרסתך, איני רוצה להתערב, ואני לא יודע מה קרה וכו', אבל אתה יודע, שלא אמרתי לך דברים כאלו.

אני מאד מאד מצטער, שלאחרונה יש כל מיני משחיתים, שמשחיתים דברים של בית-הכנסת ושל המקוה, וכשמעירים להם, הם עונים בחצפה גדולה, ולכן ראה להעביר לי מה קרה בענין המשכרת של ... אני מאד מקפיד על גנבים ומשחיתים, שגונבים ומשחיתים רכוש הצבור, ואין על זה שום מחילה. נא להבהיר לי מה קרה עם המשכרת של ... ולמה אמרת שזה בשליחותי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט רחצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם חַג הַפֶּסַח, י"א נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אודות ... וכו', לְדַעְתִּי, הוּא סֶתֶם מְדַבֵּר גְּדוּלוֹת וְכוּ', וְלֹא יֵצֵא
מִזֶּה שׁוֹם דָּבָר. בְּעֶזְנֵן הַפְּרוֹיֶקְט שֶׁל הַדִּירוֹת הַשְּׂתִימ־עֶשְׂרֵה יַחֲדוֹת
דִּיּוֹר — פְּלָן נִמְכְּרוּ, תִּהְיֶה לְאֵל ... נְרוּ יְאִיר וְ... נְרוּ יְאִיר, עוֹמְדִים
חֲזָק לְהוֹרִיד אֶת הַמְּחִירִים עַד הַמִּינִימוּם, בְּאִפְּן שְׂאֲבָרְכִי אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ יוֹכְלוּ לְעַמֵּד בְּזֶה, כִּי הָעֵקֶר לְעֹזֵר שְׂיוֹכְלוּ לְרַכֵּשׁ מַה שְׂיוֹתֵר
מִהַר, וְאֲנִי מָאד מְעַנֵּן בְּקִבְלָנִים וַיִּזְמִים רְצִינָיִים, לֹא שְׂמֻדְבָּרִים סֶתֶם,
וְלִבְסוֹף גַּם רוֹצִים לְקַחַת דְּמֵי תוֹרָה מִכָּל אֶחָד — עֶשְׂרֵת אֲלָפִים
דוֹלָר, אֲשֶׁר זֶה רְצִיחָה גְּמוּרָה, כִּי מֵהֵיכָן יִהְיֶה לְאֲבָרְכִי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמֵנוּ
כְּסָפִים כְּאֵלוֹ, אֲשֶׁר הֵם לוֹחֲמִים עַל כָּל פְּרוּטָה וּפְרוּטָה כְּדֵי מַחֲתָם.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיָּקָר! רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים
שְׂבַע עוֹלָם, וְכָל-כֶּף כּוֹאֵב לִי מֵהַשְּׂמִי"ף-מ"ם הַרְשָׁע, יִמַּח שְׁמוֹ
וְזָכְרוּ, זוֹמֵם עָלֶיךָ וְכוּ', אֲבָל אֲצַלְךָ נִתְקַיֵּם מֵהַשְּׂכָתוֹב (תְּהִלִּים לז, יב):
"זוֹמֵם רָשָׁע לְצַדִּיק וְחָרָק עָלָיו שְׂנִיּוֹ, ה' יִשְׁחָק לוֹ, כִּי רָאָה כִּי יָבֵא
יוֹמוֹ" וְגו'; אֲנִי רוֹאֶה עֲתִיד גְּדוֹל פֹּה בִּיבְנָאֵל, שְׂיִכְנָסוּ לְגוֹר פֹּה כְּמֵה
אֲלָפֵי מִשְׁפָּחוֹת, וְנִבְנָה אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, וְכֵן מְבָנִים שֶׁל קִבְע
לְתַלְמוּד תּוֹרָה וְלִבְיַת-סֵפֶר וְלַמְעוֹן, וּמְקַנָּה עֵנֶק לְנָשִׁים, הַקְּדוּשָׁ-
בְּרוּךְ-הוּא לֹא יַעֲזוֹב אוֹתָנוּ, רַק חֲזָק וְאַמֵץ, שְׂנִשְׁמַע רַק בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמָחוֹת תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט רצט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון קדם חג הפסח, י"א ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וינדפו אֶל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב
מך, איך שאתה נותן תודה והודאה להקדוש-ברוך-הוא על כל
החסד חנם שעשה עמך.

מה אמר לך, ידידי היקר! אי אפשר לעבר את זה העולם בשום
פנים ואפן, אלא על-ידי תודה והודאה, כמו שגלה לנו רבנו ז"ל
(לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן ב'), אשר תודה והודאה זה שעשוע עולם
הבא. ולכן מאד מאד שמחתי, איך שאתה נותן תודה והודאה
להקדוש-ברוך-הוא על כל החסד שעושה עמך.

ובאמת אתה צריך לדעת, שאין לנו בזה העולם רק תודה
והודאה, כפי הצרות והיסורים והמרירות שעוברים על כל אחד
ואחד בזה העולם, אי אפשר להחזיק מעמד, אלא על-ידי תודה
והודאה, והקדוש-ברוך-הוא, יעזר לך, שבזכות שאתה מודה
ומשבח אותו יתברך, שיהיה לך רק טוב בחיים.

גא ונא החזק מעמד, כי זה עקר גדלת בר ישראל — להחזיק
מעמד, ולא להשבר, כי עובר על כל אחד ואחד משברים וגלים,
וכל אחד סובל כפי בחינתו, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר.

ומחמת טרדותי הרבות — אקצר.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כּט ש.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם חַג הַפֶּסַח, י"א נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תִלְמִידֵי
... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאַשְׁתְּךָ, וְתִזְכְּוּ לְגַדֵּל
אֶת הַיְלָדִים בְּקִלּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֶצְלָכֶם בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

בְּעֵינֵי הַדִּירוֹת, כְּפִי מֵיטֵב יִדְיַעְתִּי כָּל הַדִּירוֹת שֶׁל הַפְּרוֹיִקֵט כְּבָר
נִמְכְּרוּ, וּכְדֹאֵי לָךְ לְבָרַר אִם אֶחָד עֵדִין לֹא הִתְחַרַּט, כִּי זֶה מְצִיָּאָה
מְאֹד מְאֹד גְּדוּלָה, וּבְפְרוֹיִקֵט הֵבֵא רְאָה לְלִכְתּוֹ, כִּי מֵה שְׁהָאֲבָרְכִים
... גֵּרוּ יְאִיר וְ... גֵּרוּ יְאִיר, לוֹקְחִים בְּיַדֵּים — זֶה מְצַלַח מְאֹד, כִּי
הֵם דוֹחְקִים עַד הַמִּינִימוּם, שְׂיִהְיֶה לְשֵׁלֶם לְאַבְרָכֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט שא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם חַג הַפֶּסַח, י"א נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוּ יְאִיר.

הַיּוֹם קִבְּלֹתִי הַדְּעָה, שְׁבִבִית שְׁלָךְ הוֹלֵךְ תְּקִיפוֹת וְאֵלִימוֹת,
וְלִכְּנֵי אֲנִי מִכְּרַח לְהַזְהִירָךְ, אִם לֹא תוּכַל לְשַׁנּוֹת אֶת דְּרָכְךָ לְגַבִּי
אַשְׁתְּךָ, אֵינִן לָךְ מֵה לַעֲשׂוֹת בְּקִהְלָתְנוּ! הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ לֹא קִהְלָה שֶׁל
אֵלִימוֹת! הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ זֶה רַק לְצִיַּת אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְרַבְּנוּ ו"ל מְאֹד
הַקְּפִיד עַל עֵינֵי שֶׁל שְׁלוֹם-בֵּית, וְאִם אֲתָה לֹא תוּכַל לַעֲצֹר אֶת עֲצָמְךָ
מִלְּפָגַע בְּאַשְׁתְּךָ, אֲזִי אֵינִן לָךְ בְּכָלֵל מֵה לַעֲשׂוֹת אֶצְלָנוּ! אֲנִי מְאֹד
מְצַטְעֵר לְהַגִּיד לָךְ דְּבַר כְּזֶה, אֲבָל אֲנִי מִכְּרַח לְהַבְּהִיר לָךְ פְּעַם

וּלְתַמִּיד, אִם אַתָּה לֹא יָכוֹל לְהַרְגִיעַ אֶת כַּעַסְךָ, אֵין לְךָ שׁוֹם עֶסֶק
בְּקִהְלָתְנוּ.

עֲלִיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים סְבָלָנוֹת, וְאֲסוּר לְזַרֵּק
אֶת הָאִשְׁמָה עַל הָאִשָּׁה, אָדָם צְרִיךְ לְהִיּוֹת יוֹתֵר פֶּקֶח, לֹא צְרִיכִים
לְהִבִּיא אֶת הָאִשָּׁה לְכַעַס, שֶׁהִיא תִּגְבִּייה סָפִין, עַל־כָּל־פְּנִים יְהוּדִים
לֹא מְגַבִּיהִים סְפִינִים אַחַד עַל הַשָּׁנִי, וְלָכֵן אִם אַתָּה לֹא יָכוֹל לְשַׁלֵּט
עַל עַצְמְךָ, תַּעֲשֶׂה לִּי טוֹבָה וְתַעֲשֶׂה טוֹבָה לְרַבְּנוּ ז"ל וְלְכָל קְהֵלָתְנוּ,
וְתִצֵּא מִפֶּה מַה שְּׁיּוֹתֵר מִהֵר! אֲנִי מְאֹד מְקַפֵּיד עַל פְּרָאוֹת.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתִּשְׁמַע בְּקוֹלִי, כִּי
אֲחֵרֶת אֶהְיֶה מְכַרְח לְהוֹצִיא אוֹתְךָ מִקְהֵלָתְנוּ לְגַמְרִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט שֶׁבַע.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קֳדָם חַג הַפֶּסַח, י"א נִיטָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שְׁיִישׁ לִי,
שֶׁשְׂמֵעָתִי שְׁלַמְדָּת אֶת הַלְכוֹת חַג הַפֶּסַח בְּשַׁבָּת לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כֵּן
יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁתַּמִּיד תִּלְמַד הַלְכוֹת עִם אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ,
כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִיד מְאֹד עַל לְמוּד הַלְכָה יוֹתֵר מִכָּל הַלְמוּדִים,
וּבִפְרָט אֵלוֹ שֶׁעֲכָשׁוּ חוֹזְרִים בְּתִשְׁבָּה, לֹא יוֹדְעִים שׁוֹם דְּבַר אֵיךְ
לְהִתְנַהֵג וְאֵיךְ לְלַמֵּד הַלְכוֹת.

מַה טוֹב וּמַה נְעִים, אִם תִּדְבַּר בְּכָל פַּעַם עַל אֵלוֹ שֶׁשְּׂמִיחָתִים
וּמְחַבְּלִים בַּמְקוּהָ וְכֵן בְּבֵית־הַפְּנִסָּת, שֶׁאֵין עַל זֶה שׁוֹם מְחִילָה, וְזוֹ
רְשָׁעוֹת לְשֵׁם רְשָׁעוֹת, וּבִפְרָט מִי שֶׁלֹּא מְשַׁלֵּם דְּמֵי מְקוּהָ, אֵין לוֹ מַה
לְהַפְּנֵס בַּמְקוּהָ, הוּא פָּשׁוּט טוֹבֵל וְשָׂרֵץ בְּיָדוֹ! הֲרִי אֲנַחְנוּ לֹא גוֹנְבִים

כֶּסֶף, עוֹלָה מִים, עוֹלָה חֲמוּם, עוֹלָה אֲרֻנוֹנָה, שְׁפוּצִים וּשְׂאָר
הוֹצֵאוֹת, וְאִף אֶחָד אֵינּוּ לֹקֵחַ אֲגוּרָה בְּשָׁבִיל עֲצֻמוֹ, וְאִיךָ יִהְיֶה
מְשַׁחֲתִים כְּאֵלוֹ לְהַשְׁחִית וְכוּ', הֲרִי זֶה מְאֹד מְאֹד מְצַעַר אוֹתִי, וְכוֹאֵב
לִי מְאֹד. וְתִגִּיד לְאֵלוֹ שֶׁהַשְׁחִיתוֹ, שָׂאֵם לֹא יִשְׁלֹמוּ, אֵין לָהֶם מְחִילָה
עוֹלָמִית, כִּי כֶּסֶף שֶׁל צְדָקָה — אוֹי וְאֵבוֹי לְאָדָם שֶׁמְשַׁחֲתִית.

אוֹדוֹת הַזּוּג ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲנִי כְּתִבְתִּי לוֹ מִכְּתָב חֲרִיף, שָׂאֵם הוּא
לֹא יִכּוֹל לְעַצֵּר בְּעֲצֻמוֹ וְלִהְפָּסִיק לְרִיב עִם אִשְׁתּוֹ, אֵין לוֹ מָה לְעַשׂוֹת
בְּקִהְלָתְנוּ, אֲנִי לֹא אֶתֵּן, שֶׁבְּקִהְלָתְנוּ יִהְיֶה אֲנָשִׁים פְּרָאִיִּים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד...

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט שֵׁג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קָדָם חַג הַפֶּסַח, י"א נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים
שְׁבַעוּלָם, וְתִדְעִי שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אָבִיךָ, וְכוּדָאֵי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתְךָ, אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִשְׁתַּנֶּה עַל הַצַּד
הַכִּי טוֹב, וְיִהְיֶה לְךָ רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט דֵּש.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קָדָם חַג הַפֶּסַח, י"א נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל יְדִידִי הִיָּקֵר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ. מְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַ שְׁנֵרְשֵׁמָת

לְפָרוּקֵיט שֶׁל הַשְּׁתִּים-עֶשְׂרֵה דִירוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שְׁתַּזְכֶּה לְבוֹא לְגוֹר אֲצִלְנוּ מִה שִׁיתָר מֵהָר.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְשׁוּם דְּבָר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ.

אֲנִי מְאֹד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁימְתְּקוּ כָּל הַדֵּינִים מִמֶּךָ
וּמַעַל אֲשַׁתְּךָ וּמִכָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ, וְיִמְשְׁכוּ עֲלֶיךָ בְּרֻכָּה וְרוּחַמִּים רַבִּים.

אֵת כָּל כֶּסֶף הַפְּדִינּוֹת אַתָּה יְכוּל לְשַׁלַּח לִידֵידְנוּ הַיְקָר ר' ...
גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא גִבְּאֵי נְאֻמָּן שֶׁל צְדָקָה.

הַעֲקָר רְאֵה לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר בְּנֻדְאֵי לֹא יַעֲזֹב
אוֹתָךְ.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קָדָם חַג הַפֶּסַח, י"א נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה וְכָל טוֹב סָלָה אֶל הַיְקָר ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי מִמֶּךָ אֵת הַחֲמֵשׁ-מֵאוֹת דּוּלָר "מַעוֹת חֲטִיִּים"
לְחַלְקֶם לְחֲמֵשׁ מִשְׁפָּחוֹת וְכֵן עֲשִׂיתִי. יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזִכּוֹת
הַצְּדָקָה הַזֹּאת, שְׁתַּזְכֶּה לְמַצֵּא אֵת בֵּית זוּגָה, הַעֲקָר תִּמְשִׁיךְ לְהַזְרִים
צְדָקָה, כִּי בְּתוֹב (דְּנִיאל ד, כה): "וְיִחַטְּיָךְ בְּצְדָקָה פָּרָק", וְכִשְׁאַדָּם נוֹתֵן
צְדָקָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נוֹתֵן לוֹ חֲזוֹנָה שְׁפַע, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי
מֵאֲמָצִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהַרְבּוֹת בְּצְדָקָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֻדְאֵי לֹא
יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם חַג הַפֶּסַח, י"א נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁמַר עַל עֲצָמְךָ, וְחַס וְשְׁלוֹם, אֶל תֵּלֵךְ לְשׁוֹם מְקוֹמוֹת הַמְטַנְפִים וְכוּ', תִּזְהַר מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן דִּיקָא כָּל יוֹם, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר חָשׁוּב אֲצִלוֹ יִתְבָּרֵךְ כְּמִי שֶׁנִּזְהַר לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיַן.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁמַר עַל הַבְּחוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר, שְׁלֵא יִדְרָדֵר, כִּי זֶה עוֹן חֲמוּר מְאֹד לְהִיּוֹת חוּטָא וּמְחֻטָּיא אֶת הַרְבִּים, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר עָלָיו מְאֹד מְאֹד.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּתְחַזֵּק וְתִקְבַּע לְמוֹד תּוֹרָה הַקְדוּשָׁה, וְתִשְׁמַר אֶת עֲצָמְךָ לֹא לְלַכֵּת אֶל שׁוֹם מְקוֹמוֹת הַמְטַנְפִים.

הַמְאֻחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם חַג הַפֶּסַח, י"א נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי, תִּלְמִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מְאֹד אֲנִי מִשְׁתַּוָּקֵק שְׁתִּכְתַּב לִי מִכְּתָב.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצַּעַר שֶׁיֵּשׁ לִי. אַתָּה צָרִיף לְקַחַת אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדְךָ, סוּף כָּל סוּף יֵשׁ לְךָ אֲמָנוּת קְדוּשָׁה, וְהִיא — לְהִיּוֹת שׁוֹחֵט, וְזוֹ עֲבוּדָה קְדוּשָׁה עַד מְאֹד, כִּי אִם עוֹשִׂים רַק טְעוֹת אַחַת, מְאָכִילִים נְבָלוֹת וְטֵרָפוֹת, וְלִכֵּן שׁוֹחֵט צָרִיף לְהִיּוֹת יְרֵא שָׁמַיִם. וְאֲנִי זוֹכֵר אִיף שְׁתַּמִּיד הַתְּפָאֲרָתִי אַתָּה אִיף הַתְּנַהֲגָתְךָ בְּדִרְךָ

הטוב, וְהֵייתָ לְאוֹת וְלִמּוֹפֶת לְשֶׁאֶר הַשּׁוֹחֲטִים. וְלִכֵּן תִּמְשִׁיךְ לְהַתְנַהֵג בִּירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

וְכֵן אֲנִי מִבְקֵשׁ אוֹתְךָ, רְאֵה לְרִשְׁם לִי עַל-כָּל-פְּנִימֵי שׁוֹרוֹתַיִם, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט שַׁח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן קִדְּם חַג הַפֶּסַח, י"א בְּנִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן שְׁלַחְתִּי לְךָ כַּמָּה מִכְתָּבִים מְאֹד מְאֹד נְחוּצִים, אִם תִּהְיֶה לְךָ אֶפְשָׁרוֹת לְמַסֵּר אֶת זֶה אוֹ עַל-כָּל-פְּנִימֵי עַל-יְדֵי שְׁלִיחַ, אֲכַל מֵה שְׁיֹתֵר מֵהַר, תַּעֲשֶׂה עִמִּי חֶסֶד, כִּי הֵם מִכְתָּבִים מְאֹד נְחוּצִים, וְכֹל מִכְתָּב וּמִכְתָּב זֶה מְאֹד נִצְרָךְ — בְּאֲשֶׁר תִּבִּין מַעֲצָמְךָ.

מֵה אֵמַר לְךָ! בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְחַזְקוֹת לְהַתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבָר, אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמְחַזֵּק מִעֲמֵד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט שֵׁט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן י"א בְּנִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בְּיִבְנָאֵל "עִיר בְּרִסְלָב", הַזֵּה עֲלִיהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיִצְלִלֵן מִכָּל

צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נִגְעַת וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהִצִּילָהּ בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיהֶן, אָמֵן.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, שְׂאֵנו עוֹמְדִים עִתָּה קֶדֶם חַג הַפֶּסַח, חַג הַחֲגִים, שְׁכָל הַחֲגִים הֵם זָכָר לַיְצִיאַת מִצְרַיִם, שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה לָנוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת בְּעֵת שִׁיּוֹצֵאנוּ מִמִּצְרַיִם. וּבְאֵמַת אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (פְּסוּחִים טו): בְּכָל דוֹר וְדוֹר חָיָב אָדָם לְרְאוֹת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם; וְעֲלֵינוּ לַחֲשֹׁב תָּמִיד אִיךָ הָיִינוּ בְּגִלוֹת מִצְרַיִם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לָנוּ, וְאַנְחָנוּ יוֹצֵאִים מִשָּׁם. וּבְכָל־זֶה — כָּל הַצְּמִצּוּמִים, כָּל הַמְּרִיבוֹת וְהַקְּנָאָה וְהַשְּׁנָאָה שֵׁישׁ בֵּין אִישׁ לְאִשְׁתּוֹ, בֵּין אָדָם לְחֵבְרוֹ, בֵּין אִשָּׁה לְרַעוּתָהּ, זֶה הַחֲמִץ, זֶה הַגָּלוּת, רַחֲמָנָא לְצַלָן. רוֹאִים בְּתִים שֵׁשׁ מִמֶּשׁ מִצְרַיִם, רְבִים, מַגְבִּיחִים אֶת הַקּוֹל, מְנַבְּלִים אֶת הַפֶּה, רַחֲמָנָא לְצַלָן, מְקַלְלִים, וַיֵּשׁ מְקוֹמוֹת שְׂמֵגְבִיחִים יָדַים מִשְׁנֵי הַצְּדָדִים, שְׁכָל זֶה בְּכָל־חֲמִץ, וְעֲלֵינוּ לְצַאת מִהַהֲרָגִלִים הַרְעִים הֶלְלוּ, מִהַמְּרִיבוֹת בְּבֵית. וְזֶה תְלוּי בְּשִׁנְיָהֶם — הֵן בַּבְּעַל וְהֵן בְּאִשָּׁה, עִם כָּל זֹאת הָאִשָּׁה נִקְרְאת עֶקְרַת הַבַּיִת, שֶׁהִיא עֶקֶר הַבַּיִת. לָכֵן עַל הָאִשָּׁה לְשָׁמֵר יוֹתֵר וְיוֹתֵר עַל הַשְּׁלוֹם בְּבֵית. אִם הִיא רוֹאָה, שֶׁהַבְּעַל עֲצָבָנִי, תֵּצֵא בַחוּץ, הוּא צוֹעֵק וְצוֹרֵחַ, הִיא לֹא תִכְנַס לְבֵית עַד שִׁירְגַע. וַיְכֻלָּה לֹאמַר לוֹ: "אֵתָּה רוֹצֵה לְצַעֵק? תִּצְעַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא עָלִי". רַבְּנוּ ז"ל מְאֹד הַקְּפִיד שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵית, צְרִיכִים לְהַשְׁתַּדֵּל מְאֹד מְאֹד עַל הַעֲנִיָּן שֶׁל שְׁלוֹם-בַּיִת, כִּי בְּדֶרֶךְ כָּלֵל, רַחֲמָנָא לְצַלָן, הַמְּרִיבוֹת בְּבֵית, זֶה עוֹשֶׂה חֲרָבָן בְּבֵית. כִּי הַיְלָדִים רוֹאִים, שֶׁהַהוֹרִים רְבִים בֵּינֵיהֶם, וְזֶה מוֹתִיר צִלְקַת מְאֹד מְאֹד עֲמָקָה בְּנַפְשָׁם. וְלָכֵן אֶפְלוּ אִם יֵשׁ אִי הַבְּנוֹת בֵּין הָאִישׁ לְאִשָּׁה, אֲזִי סוּף כָּל סוּף אָנוּ בְּנֵי-אָדָם בְּעָלִי בַחֲרִיָּה, נִמְצָאִים בְּזֶה הָעוֹלָם, וְצְרִיכִים לְרְאוֹת תָּמִיד, שְׁלֹא יִהְיוּ הוֹכּוּחִים וְהַדְּבוּרִים בְּפָנֵי הַיְלָדִים, כִּי זֶה עוֹשֶׂה לָהֶם צִלְקַת וְכוּ', וְאַחֲרֵיכֵן הֵם גְּדֻלִים בְּעָלִי מוֹמִים בְּנַפְשָׁם, רַחֲמָנָא לְצַלָן. וְלָכֵן עֲכָשׁוּ לְפָנֵי פֶסַח, עֲלֵינוּ לְשַׁרְף אֶת הַחֲמִץ, אֵת הַשְּׁנָאָה שֵׁישׁ בֵּין הָאִשָּׁה לְבְּעָלָהּ, בֵּין הַבְּעַל לְאִשָּׁה, לְהַשְׁתַּדֵּל שְׁתִּהְיֶה רַק שְׂמִחָה בְּבֵית, לְעֻזֵּב אֵת הַשְּׁטִיּוֹת וְהַשְּׁנָאוֹת. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (ירושלמי בְּרַכּוֹת

ט: אי אַפְשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, וְאִי אַפְשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אַפְשֶׁר לְשִׁנְיָהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה; וּשְׁנֵיהֶם צְרִיכִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (נִדָּה ל.א.): שְׁלֹשָׁה שְׂתָפִים יֵשׁ בְּאָדָם: הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָבָא וְאִמָּא; וְלִכְּנָן צְרִיכִים לְהִזְהַר מִוּפְתוּחִים בְּבֵית, וְכָל הַמַּחְלָקֶת שֵׁישׁ בְּבֵית — זֶה הַחֲמִץ. וְזֹאת עָלֵינוּ לְשׂוּרָף.

כְּמוֹ-כֵן שְׁלֹא תִהְיֶה שְׂנֵאָה בֵּין אִשָּׁה לְרַעוּתָהּ, שְׂנֵאָה גַם-כֵּן הַחֲמִץ שֶׁעָלֵינוּ לְשׂוּרָף. וְהַשְׂרָפָה שֶׁל הַחֲמִץ, פְּתוּב בְּתַקוּנֵי זֶהר, שְׁבַעֲרַב פֶּסַח שׁוֹרְפִים אֶת הַסֶּמֶךְ-דְּ"מ"ם, פִּי כָּל הַקְּנָאוֹת וְהַשְּׂנָאוֹת בָּאוֹת מִהַסֶּמֶךְ-דְּ"מ"ם, שְׁכָּל כָּחוֹ — 'הַפְּרִד וּמִשְׁל', לְהַפְּרִיד אֶת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל זוּ מִזּוֹ. וְזֹאת לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, קוֹרָה בְּכָל הָעוֹלָם, שֵׁישׁ לְסֶמֶךְ-דְּ"מ"ם אֶת שְׁלִיחֵיו, וְהוּא גוֹרֵם שְׂתֵּהִינָה הַסְּתוּת וּמְרִיבוֹת. תַּתְּבוּנָה פֶּה בִּיבְנָאֵל מֵהַ קוֹרָה, יֵשׁ לָנוּ סֶמֶךְ-דְּ"מ"ם רֶשַׁע מְרָשָׁע, טָמֵא מְטָמֵא, שֶׁהוּא מְסִית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי יְבְנָאֵל. אֲנַחְנוּ פֶּה שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה לֹא נִגְעָנוּ בְּזָכוּב, לֹא הִיָּה לָנוּ עֶסֶק עִם אֶף אָחָד, אֶף-עַל-פִּי כֵן הַשְּׂנֵאָה וְהָאָרֶס שֶׁהַחֲדִיר בְּתוֹשְׁבִים, זֶה אִים וְנוֹרָא, זוּ הַטְּמָאָה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְעָלֵינוּ לְבַקְשׁוֹ יִתְבַּרַךְ, שְׂאֵת הַחֲמִץ הַזֶּה יִבְעַר, וְרַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְכוּל לְבַעֲרוֹ, רַק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ אָנוּ מְבַקְשִׁים, שִׁישׁוּרָף אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה, וְיִוצִיאָנוּ מֵאֲתָנוּ. וְכֵן בְּכָל מְקוֹם וּמְקוֹם יִשְׁנוּ סֶמֶךְ-דְּ"מ"ם, שְׂמִסִּית וּמְדִיחַ, וְכֵן בְּכָל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, הַהַסְּתוּת הַפְּרוּעוֹת שִׁישְׁנָן בֵּין הַבְּרִיּוֹת, הַכָּל נוֹבֵעַ מִהַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחְרָא, וְזֶה בְּכָלל חֲמִץ שֶׁעָלֵינוּ לְשׂוּרָף קִדְּם הַפֶּסַח, וְלִרְאוֹת שְׂתֵּהִיָּה אֶהְבָּה וְאַחֲדוֹת בֵּין נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁזוּ הַשְּׂמִחָה וְהָאֲחֻדוֹת שֵׁישׁ בִּינֵיהֶם. יַעֲזוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִזְכָּה לְהַגִּיעַ בְּעוֹד שְׁלֹשָׁה יָמִים לְנִקּוֹת אֶת הַבֵּית מִהַחֲמִץ, וְנִזְכָּה כְּבָר לִרְאוֹת אֶת הַיּוֹם הַמִּיחָל, שֶׁהוּא יוֹם חַג הַפֶּסַח.

בְּלִיל פֶּסַח אוֹמֵר הָאָר"י ז"ל, אֲזוּ מִתְגַּלֶּה אוֹר גְּדוֹל מְאֹד, וְלִכְּנָן צְרִיכִים לְהִיּוֹת פְּקוּחִים מְאֹד, שְׁלֹא לְרִיב אֲזוּ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם. אֲדַרְבָּה, הַבֵּית צְרִיף לְהִיּוֹת נְקִי וּמְצַחֲצַח, מְלֹא אוֹר, הַשְּׁלִחָנוֹת מְסֻדְרִים, לְהַכְנִיס אוֹרְחִים, וּבִיחַד לֹאֹמֵר אֶת הַהֲגָדָה בְּשְׂמִחָה עֲצוּמָה, לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ עַל גְּדֹל הַנְּסִים וְהַנִּפְלְאוֹת

שַׁעֲשֵׂה עִמּוֹנוּ וְעוֹשֵׂה אֶתְנוּ. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים: בְּכָל יוֹר
 וְדוֹר חָיֵב אָדָם לְרֵאוֹת עֲצֻמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא מִמְצָרִים. וְזוֹ צְרִיכָה
 לְהִיּוֹת שְׂמֵחַתְנוּ, שְׂאֲנוּ יוֹצְאִים מִמְצָרִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ
 שְׂנַגְמַר הַחֲרָף, הִיָּה לָנוּ חֲרָף אַרְף־שָׁל שְׂשֵׂה חֲדָשִׁים, וְהִנֵּה אָנוּ
 נִכְנָסִים אֶל הַחֵג הַקְדוּשׁ וְהַנּוֹרָא: חֵג הַפֶּסַח. וּמוֹבָא מִצְדִּיקִים,
 בְּשָׁבִיל זֶה נִקְרָא "לַיִל הַסֶּדֶר", כִּי כְּמוֹ שְׂמֵחַתְהֵגִים בְּלַיִל הַסֶּדֶר, כִּי
 יִתְנַהֲגוּ כָּל הַשָּׁנָה.

וְלָכֵן אָנִי מְבַקֵּשׁכֶן מְאֹד, הֵיִינָה פְקָחוֹת, בְּלַיִל הַסֶּדֶר תִּשְׁמְרֵנָה
 מְאֹד לֹא לִצְעַק עַל הַיְלָדִים, וְלֹא לְרִיב, רַק סְבָלְנוֹת, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
 צְרִיכִים סְבָלְנוֹת שֶׁל בְּרוּל, צְרִיכִים עֲצָבִים שֶׁל בְּרוּל. וּבְאֵמֶת מִי
 שֵׁישׁ לוֹ יוֹתֵר סְבָלְנוֹת — הוּא הַמְנַצֵּחַ בַּחַיִּים. עִם סְבָלְנוֹת מְגִיעִים
 לְכָל מְקוֹם בְּעוֹלָם, לֹא-כֵן אִם אָדָם עֲצָבָנִי, וְנִכְנָס בְּעֲצָבִים וּבְכַעַס,
 אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (קְדוּשֵׁין מֵא): רַגְזוֹן, לֹא עָלְתָה בְּיָדוֹ אֶלֶּא
 רַגְזוֹנוֹתָא; וְלָכֵן כַּעַס וְרִצְיָחָה זֶה חֲמִץ, סְבָלְנוֹת וְשִׂמְחָה זֶה מֵצָה, וְזֶה
 מֵה שְׂאֲנוּ מְקַבְּלִים בְּחֵג הַפֶּסַח. לְזֹאת אֲבַקֵּשׁכֶן מְאֹד, תַּעֲשִׂינָה כָּל
 מִיָּנִי מְאֻמְצִים לְקִנּוֹת לְעֲצָמְכֶן מְדָה יְקָרָה זוֹ שֶׁל סְבָלְנוֹת וְשִׂמְחָה.
 וְעַל כָּל־כֵּן — לְמוֹד זְכוּת, צְרִיכִים לְלַמֵּד זְכוּת עַל כָּל אֶחָד, אֵינְכֶן
 יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר מֵה עוֹבֵר בְּכָל בַּיִת מִבְּתֵי יִשְׂרָאֵל, כָּל-כֶּף
 הַרְבֵּה צְרוֹת וְיִסוּרִים, פֹּה יֵשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, חוּלִים, פֹּה יֵשׁ, רַחֲמָנָא
 לְצַלֵּן, גְּרוּשִׁין, פֹּה יֵשׁ, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, דְּחִקוֹת. וְלָכֵן אִם אַחַת לֹא
 אָמְרָה לְכֶן שְׁלוֹם בְּחִיוֵךְ כְּפִי שְׂרָצִיתָן, תְּדוּנוּ אוֹתָהּ לְכֶף זְכוּת, כִּי
 מֵה אֶתֶן יוֹדְעוֹת מֵה עוֹבֵר עָלֶיךָ? ! צְרִיכִים לְהִזְהַר מְאֹד לְדוֹן
 לְכֶף זְכוּת. וְכֵן הַנְּשִׁים צְרִיכוֹת לְדוֹן לְכֶף זְכוּת אֶת בְּעֻלְיָהֶן.

וּמְאֹד מְאֹד אָנִי רוֹצֵה לְעוֹרֵר אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, בְּחִמְר
 אֲסוּר יְחוּד, הִיָּנוּ אִשָּׁה הַנְּמַצָּאת לְבַד בְּבֵית, אֲסוּר לָהּ לְהִתְיַחַד עִם
 שׁוֹם גָּבֵר, וְזֶהוּ אֲסוּר דְּאוּרִיתָא, וְאַחַר-כֵּךְ הוֹסִיפוּ חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל
 גְּזֵרוֹת וְסִגְיִים, כִּי קִדְּם לְכֶן יֵצְאוּ קְלָקוּלִים רַבִּים. וּבִפְרָט פֹּה בִּיבְנֵאֵל
 צְרִיכִים לְהִשְׁמֵר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, כִּי שְׂמֵעָתִי, שְׁהַסְמִ"ךְ-מ"ם עוֹשֵׂה
 כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת בְּעוֹלָם לְהַכְשִׁילָנוּ בְּכָל יְכָלָתוֹ, וְלָכֵן הִזְהַרְהָ עַל כָּל
 אִשָּׁה וְאִשָּׁה, תְּדַעְנָה לְכֶן, שְׂאֲסוּר יְחוּד שִׁיךְ לְאִשָּׁה, וְאֲסוּר לָהּ

לְהַתְיַחַד עִם יֶלֶד מַגִּיל תִּשְׁע וּמַעֲלָה, וְזֶה מְאֹד מְאֹד חָמוּר, וְאֵל
תִּקְחֶנָּה אֶת זֹאת בְּנֶקֶל. כִּי אִם לֹא נִזְהָרִים בָּזֶה, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, זֶה
יְכוּל לְהֵבִיא לְגֵרוּשֵׁינָּן, וְצָרִיכִים הֵרָבָה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
לְשַׁמֵּר עַל אֶסוּר יַחּוּד.

וְאֲנִי רוֹצֶה שׁוּב לְעוֹרֵר אֶת נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ עַל הַצְּנִיעוּת,
שְׂזֵה הַיְסוּד בִּיהֲדוּת, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂיִכּוּלָּה לְגַלַּח שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה,
וְאִם מִתְבַּיֶּשֶׁת בָּזֶה — יְכוּלָּה לִילֵף עִם פֶּאֶה, כִּי בְטִבְיָלָה, אִם שְׁעָרָה
אֶחָת יוֹצֵאת מֵהַמַּיִם — לֹא יֵצֵאָה יְדֵי חוּבָה. וְכֵן אִשָּׁה שְׂרוּאִים
שְׁעָרוֹתֶיהָ — אֶסוּר לַעֲשׂוֹת בְּקִרְבָּתָהּ בְּרָכָה, כִּי שְׁעַר בְּאִשָּׁה —
עֲרֹנָה, וּמִכָּל שֶׁכֶּן וְכָל שֶׁכֶּן מֵאַפְנַת הַגּוּיִים, צָרִיכִים לְהַשְׁמֵר בָּזֶה, לֹא
לִילֵף בְּבִגְדִים צְמוּדִים וְצָרִים, וְאַפְלוּ פְּאוֹת נְלוּזוֹת, וְהָאֶפּוֹר גַּם-כֵּן
צָרִיךְ לְהִיזוֹת עִם טַעַם יְהוּדִי, וְלֹא כְּגוּיִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן. וּכְשֶׁאֲנוּ
שׁוֹרְפִים אֶת הַחֲמִץ, עֲלִינוּ לְשַׂרְף אֶת הַבְּגָדִים הַבְּלַתִּי צְנוּעִים.
וּבְזָכוֹת זֶה תִּרְאִינָה מַה שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לָכֵן.

אֲנוּ יוֹדְעִים מְשֻׁךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, אִיזוֹ אִשָּׁה שְׂשִׁפְכָה דְּמַעוֹת בְּעַת
הַדְּלָקַת הַנְּרוֹת, בְּכַתְהָ הֵרָבָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזָכְתָה לִילְדִים
טוֹבִים. הִיָּה אֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁהָיוּ לוֹ יֶלְדִים טוֹבִים מְאֹד, לְמִדּוֹ
טוֹב, וְהָיוּ מִצְלָחִים בְּגוּפָם וּבְנַפְשָׁם, בְּמִדּוֹת וּבְדַרְךְ אַרְץ, שְׂאֵלוֹהוּ
תְּלַמִּידָיו: אֵיךְ זָכִיתָ לָזֶה? עָנָה וְאָמַר: וּמָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים? כָּל יוֹם
מִלְּאֲתִי כֶּפֶת רֵאשִׁי בְּדַמְעוֹת, וְרַחֲצֵתִי בָהֶם פְּנִי.

מַה שְׂדַמְעוֹת שָׁל אִמָּא גּוֹרְמוֹת בְּשָׁמַיִם, שׁוּם דְּבַר בְּעוֹלָם אִינוּ
יְכוּל לְגַרֵם. וְלָכֵן אֲבַקֶּשְׁכֶּן מְאֹד, אֲנוּ צָרִיכִים רַחֲמִים עֲכָשׁוּ בְּדוֹר
הַזֶּה עַל הַיֶּלְדִים שְׁלָנוּ, שְׂלֹא יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רַעָה, חֶס וְשְׁלוֹם, כִּי
הַדּוֹר מְסַכֵּן מְאֹד, וּבְכָל הָאָרֶץ וְהָעוֹלָם — בִּירוּשָׁלַיִם, בְּתַל-אֲבִיב,
בְּבִנְי-בְּרַק, בְּאַשְׁדּוֹד, בְּכִירוּקְלִין וְכוּ', מִמִּשְׁפָּחוֹת הַכִּי טוֹבוֹת יֶלְדִים
יוֹצֵאִים לְתַרְבוֹת רַעָה, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, הַדּוֹר עֲכָשׁוּ מְאֹד מְאֹד פְּרוּץ,
הַיֶּלְדִים רוֹאִים טְמֵאָה וְזִהְמָה, וּמַה יַעֲשֶׂה הַבֵּן שְׂלֹא יַחֲטֵא?! וְלָכֵן
חֲשׁוּבוֹת מְאֹד הַדְּמַעוֹת שֶׁל הָאִמָּהוֹת, שְׂתַבְּכִינָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂיִלְדִיכֶן יִהְיוּ צְדִיקִים וְצַדִּיקָנִיּוֹת, וּבְזָכוֹת דְּמַעוֹתֵיכֶן — הַקְדוּשׁ-

ברוך-הוא בּוֹדַאי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶן. אָבֵל צְרִיכִים לְשׁמֹר מְאֹד עִם מִי מִתְחַבְּרִים הַיְלָדִים, אֵל תְּהִינָה אֲדִישׁוֹת, וְשִׁמְנָה לֵב וְעֵינַי עִם הֵם מִסְתּוֹבְבִים וּמְתוֹרְעִים וְכוּ'. הֵן הַבָּנִים, שְׁצִרִיכִים לְשִׁמְרָם הֵיטֵב מִי הֵם חֲבֵרֵיהֶם, כִּי דֵי בְחֵבֵר אֶחָד רַע, תּפּוֹת רְקוּב אֶחָד מְרַקֵּב אֶת כָּל הָאֲרָגוֹ, פְּרִי מְתַלַּע אֶחָד מְקַלְקֵל אֶת הַכֵּל. וּכְמוֹ-כֵן עִם הַבְּנוֹת צְרִיכִים לְשׁמֹר מְאֹד מִי הֵן חֲבֵרוֹתֵיהֶן, וְעִם מִי הֵן מִסְתּוֹבְבוֹת, וְאֵל תִּקְחָנָה דְבָר זֶה בְּנִקְל, כִּי בְעֵתִים הִלְלוּ צְרִיכִים לְהִשְׁמֵר בְּזֶה מְאֹד. וְעַל הַבְּנוֹת צְרִיכִים לְשׁמֹר יוֹתֵר מִהַבָּנִים, כִּי הַדּוֹר פְּרוּץ מְאֹד, וְצְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים עֲלִיוֹנִים, רַחֲמִים עֲצוּמִים, וְלָכֵן בַּפְּרָט עֲכָשׁוּ בְּבֵין הַזְּמַנִּים, שְׂאִין תִּלְמוּד תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר, שִׁמְנָה עֵינַי הֵיטֵב עִם מִי בְנוֹתֵיכֶם מִתְחַבְּרוֹת, וְאֵל תִּקְחָנָה אֶת זֹאת בְּנִקְל. הֵיוּ אִמָּהוֹת, שֶׁהֵיוּ אֲדִישׁוֹת לְכֹף, וְגֵרְמוּ לְעֲצָמָן צְרוּת צְרוּרוֹת, וְעִתָּה מוֹרְטוֹת שְׁעֵרוֹת רֵאשׁוֹן, אִף מְאַחֵר מְדִי.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, לְאַחֲרוֹנָה נִכְנסוּ לְגוֹר אֶצְלָנוּ זוּגוֹת צְעִירִים, וְזוּ רַק הַתְּחִלָּה. הִנֵּה עַל הַכְּבִישׁ הָרֵאשִׁי נִפְתַּח פְּרוּיָקֵט חֲדָשׁ, וְתוֹף יוֹמִים כָּל הַשָּׁתִּים-עֶשְׂרֵה דִירוֹת נִמְכְּרוּ. וְכֵן יִהְיֶה עֲכָשׁוּ בְּכֹל יַבְנָאֵל, פְּלֵאֵי פְלֵאִים, שְׁכוּנוֹת שְׁכוּנוֹת, בְּכֹל מְקוֹם יִתְחִילוּ לְבְנוֹת יַחֲידוֹת דִּיור פּוּה וְשֵׁם, וְאֲשֶׁרֵי הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים שְׁיִקְפְּצוּ עַל זֶה, כִּי הַדִּירוֹת הִלְלוּ אִף שְׂאִינָן גְּדוֹלוֹת, בְּמִשְׁךְ הַזְּמַן כְּשֶׁתִּצְטָרְכוּ דִירָה רַחֲבָה יוֹתֵר, תּוֹכְלוּ לְמַכְרָה עִם רֹחַ. וְלָכֵן אֲנִי מְמַלִּיץ מְאֹד לַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, שֶׁתְּהִיוּ בְּקֶשֶׁר עִם ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְעִם ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי אוֹתָם מְנִיתִי לְשְׁלִיחִים, שְׁיִדְבְּרוּ עִם קְבֻלָּנִים וְיִזְמִים, וְהֵם מוֹרִידִים אֶת הַמְּחִירִים, עַד הַמִּינִימוֹם הָאֶפְשָׁרִי, וְאִינִם לוֹקְחִים דְּמֵי תוֹף וְכוּ' וְכוּ'. וְזוּ רַק הַתְּחִלָּה, תִּפְנֹסְנָה פּוּה עוֹד מְאֹד וְאֵלֶּפֶי מִשְׁפָּחוֹת, זְכַרְנָה הֵיטֵב מָה אִמְרָתִי לָכֶם לִפְנֵי פֶסַח תּש"ס! צְרִיכִים רַק סְבֻלָּנוֹת, לְדַעַת אִיךָ לְחַפּוֹת. כִּי כָּל דְבָר טוֹב בָּא בְּמִנְיַעוֹת. וּבַפְּרָט אֶצְלָנוּ, הַצְּרוּת וְהַמְּנִיעוֹת בְּאוֹת כָּל-כֹּף בְּקֶשֶׁי, מִמֶּשׁ לֹא יֵאָמֵן כִּי יִסְפֹּר, יֵשׁ לָנוּ פּוּה רֶשַׁע מְרֻשָּׁע, טְמֵא מְטֵמָא, נִגַּע הַצְּרַעַת, שְׁעוֹשָׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לְהַפְרִיעַ לָנוּ, מוֹסֵר אוֹתָנוּ עַל יָמִין וְעַל שְׂמָאל, וְאַחֲרֵי-כֵן הוֹלֵךְ וּמְסַפֵּר לְכֻלָּם כְּאֵלוּ אֲנוּ רוֹדְפִים אוֹתוֹ. אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶן, שְׁלֹא

יְהִיָּה לְכֵן שׁוּם מִשָּׂא וּמִתֵּן עִם הַטָּמָא מְטָמָא, נִגַּע הַצָּרַעַת הַזֶּה, הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם וְזָרַשׁ אֶשְׁתּוּ. אֵל תַּעֲמִדְנָה בְּד' אַמּוּתֵיהֶם! אֵל תִּסְתַּפְּלְנָה עֲלֵיהֶם! וּמִכָּל שֶׁכֶן וְכָל שֶׁכֶן, שְׁתַּזְהֲרָנָה יְלִדֵיכֶן, שְׁלֹא יִדְבְּרוּ עִמָּהֶם. שְׁמַעֲתִי, שְׁלֹא אַחֲרוּנָה מְנַסָּה לְהַשְׁפִּיעַ עַל יְלִדֵיכֶם: "אֲנִי גַם-כֵּן צִדִּיק, וּתְכַבְּדוּ גַם אוֹתִי" וְכוּ', זֶהוּ טָמָא מְטָמָא, בְּלִי שׁוּם בּוֹשָׁה. וְאַתָּן יוֹדְעוֹת, שְׁמָה שְׁאַנִּי אוֹמֵר — יְדַפִּיסוּ, וּמָה שְׁיִדְפִּיסוּ — יִפְּצוּ בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוּ. וְלָכֵן אֲנִי חוֹזֵר וּמְדַגֵּישׁ, רְאוּ אֵילוּ צְרוֹת וַיִּסּוּרִים אָנוּ סוֹבְלִים פֹּה בְּיַבְנָאֵל 13 שָׁנָה מִהַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם הַטָּמָא מְטָמָא, וְאַלְמָלָא הוּא, הֵיינוּ מִתְקַדְּמִים פֹּה עֲשֶׂרֶת מוֹנִים, בְּאַשֶּׁר כָּל דָּבָר שֶׁבְקִדְשָׁה בִּיְהוּדוֹת שְׁאַנּוּ רוֹצִים לַעֲשׂוֹת, עוֹמֵד עֲלֵינוּ הָרַע-בְּנֵי הַזֶּה לְמַנְעֵנוּ, וְרָקוּ אוֹתָנוּ עַד בֵּית-הָעֵלְמִין אַחֲרֵי הַמִּזְבֵּלָה, וְגַם שָׁם בְּקִשֵּׁי קִבְּלָנוּ אֶת הַקְּרֹאנִים, הָרַשְׁעוֹת שְׁלוֹ — לֹא יֶאֱמֵן כִּי יִסְפֵּר, רָשָׁע מְרַשָּׁע, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנְקֵם אֶת נַקְמָתָנוּ, וְאַנִּי חוֹזֵר שׁוֹב: הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִנְקֵם נַקְמָתָנוּ, כִּי זֶה תְּלוּי רַק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

עַל-כָּל-פָּנִים הִנֵּה קָרַב וּבָא חַג הַפֶּסַח, חַג הַחֲרוּת, תְּדַאגְנָה שְׁתַּהֲיֶה שְׂמֵחָה בְּבֵית, שְׁלוֹם בְּבֵית, שְׁלוֹם בֵּין הַיְלָדִים, הַבְּנֵה הַדְּרִית. וְהַעֲקֹר שְׂנֵהֲיֶה קְהֵלָה קְדוּשָׁה מְאַחֲדָת, וְנִעְזֹר זֶה לְזֶה. אֲנִי מִבְּקֵשׁ מְאֹד אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, תַּתְּאַסְּפֵנָה יַחַד, תַּעֲזֹרְנָה זוֹ לְזוֹ, הִבָּה נַעֲקֹר מֵאַתָּנוּ אֶת הַלְּשׁוֹן-הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת, לֹא לְדַבֵּר רַע עַל שׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם. לָמָּה לָנוּ אֶת זֹאת?! אָנוּ אֵינָנוּ רוֹצִים כְּלוּם, רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! בְּרוּךְ הוּא וּבְרוּךְ שְׁמוֹ, שְׁעִזֹר לָנוּ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל-כָּף תְּרַבָּה, הִנֵּה לְחַג הַפֶּסַח יֵשׁ שְׁפַע, וְאָמַר מוֹהַרְנ"ת ז"ל עַל חַג הַפֶּסַח יְהִיָּה, אֲבָל הֵיכֵן לוֹקְחִים אֶת אוֹר הַפֶּסַח בְּעֶצְמוֹ, וְלָכֵן הַתְּאַחֲדָנָה יַחַד, וַיַּעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזְפָה בִּימֵי פֶסַח הַקְּדוּשִׁים הָאֵלוּ לְהַמְשִׁיךְ יְשׁוּעוֹת לַעֲצָמָנוּ, וְלְכָלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

וְאַנִּי מִבְּקֵשׁ וּמִתְחַנֵּן מְאֹד מְאֹד לְכָל אַחַת וְאַחַת מִכֵּן, וּתְמַסְרָנָה אֶת הַמָּסֵר לְכָל אֵלוּ הַנְּשִׁים שְׁאֵינָן נִמְצְאוֹת פֹּה. בְּלִיל הַסֵּדֵר אֵל תִּשְׁכַּחְנָה לְהַתְּפַלֵּל בְּעִבּוּרֵי. אֲנִי צָרִיךְ יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת מִן הַשָּׁמַיִם.

וְאֵנִי מִבְּטִיחַ לְכַלְכֵּן, שְׁכַל אֱלוֹהַּ שֶׁתַּתְּפַלְלֵנָה עָלַי וְעַל בְּנֵי בֵּיתִי,
הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְלֵא מְשָׁאֲלוֹת לְבָן לְטוֹבָה, וְתַהַיְיְנָה לְהֵן רַק
יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת. כִּי אָנוּ צְרִיכִים רַחֲמִים רַבִּים, רַחֲמִים גְּדוּלִים, אֵין
כָּאֵן הַמָּקוֹם לְהֶאָרִיף, מִפְּנֵי טַעֲמִים מוֹכְנִים, אָבֵל אֲנִי מְאֹד
מִבְּקָשׁ, שֶׁתַּעֲתִירוּ בְּעַדֵּינוּ, בְּלִיל-הַסֵּדֶר תַּתְּפַלְלוּ עָלֵינוּ, שֶׁזֶה עֵת רְצוֹן
גְּדוֹל, וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹרְכֵן בְּזָכוֹת זֶה לְכַהֲנָה וְכַהֲנָה יְשׁוּעוֹת,
וְתַזְפִּינָה לְרֵאוֹת נֹחַת מִיְלִדְכֵן, וְתַזְפִּינָה לְהוֹלִיכֵם לַחֲפָה, וְאֲנִי מֵאֲחֵל
לְכֵן לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחַת יְלִדְכֵן תָּמִיד. חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה. וְהַעֲקֹר — מֵה
שֶׁדַּבְּרָנוּ, תַּחֲקֻקְנָה הֵיטֵב עַל לוֹת לְכֵן. וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר,
שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

שוב אָנִי מְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, תַּזְהִירוּ מְאֹד מִהַסְמִיךְ-מ"ם
וְזַרְשׁ אֲשֶׁתוֹ, אַל תֵּלְכוּ בְּד' אֲמוֹתֵיהֶם, וְאַל תִּסְתַּפְּלוּ עֲלֵיהֶם, וְתַזְהִירוּ
אֶת הַיְלָדִים מֵהֶם. וְהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְרַחֵם עָלֵינוּ כְּכֹר, וְנִזְכָּה
שִׁיחֵיהָ סוּף וְקֶץ לְצָרוֹתֵינוּ תַּחֲלָה וְרֵאשׁ לְפִדְיוֹן נַפְשָׁנוּ, וְנִזְכָּה לְבָנוֹת
אֶת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגְּדוֹל, וְכֵן יִהְיוּ לָנוּ תַּלְמוּד-תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר בְּמִבְּנֵי
קָבֵעַ, וְכֵן גְּנִים וּפְעוּטוֹן עֲנֻקֵי בְּמִבְּנֵי קָבֵעַ, שְׁנוּכַל לְהַכְנִים בְּפְעוּטוֹן
אֶת כָּל הַיְלָדִים הַנוֹלָדִים, כִּי לְדַאֲבוּנָנוּ אָנוּ נִמְצָאִים בְּצַמְצוּם. וְכֵן
נִבְּנָה שֵׁם מְקֻנָה גְּדוֹל, וְלְכָל זֶה אָנוּ צְרִיכִים יְשׁוּעוֹת גְּדוּלוֹת,
שֶׁהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר וַיִּגְאֹלֵנוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַפֶּסַח, י"ב נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אֶתָּה לֹא פוֹרֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן!
וַיֵּשׁ לִי עַל זֶה טַעֲמִים כְּמוֹסִים. וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֶת הַטַּעֲמִים, הֵייתָ
מְסַכֵּם אִתִּי.

זָקן לְבָן הִיָּה לָךְ עוֹד לְפָנַי שְׁנֹכְנִסְתָּ בְּעִבּוּדָה הַצְּבוּרִית, תִּסְתַּכַּל בְּתַמוּנוֹת וְכוּ'.

לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת צְרִיכִים מִמִּילָא, כִּי כְּשִׂיהוּדֵי דְבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאוֹהֵב אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אַז הוּא דִן אֶת כָּל יְהוּדֵי לְכַף זְכוּת, וְאַפְלוּ גִנְב, רַק עַל אֶחָד אָסוּר לְדוֹן לְכַף זְכוּת — מְבִיא רַבְּנוּ ו"ל (סִפְרֵ-הַמִּדּוֹת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן פּח): אֵין מְלַמְּדִין זְכוּת עַל הַמְּסִית; הִיָּנוּ מִי שְׁמִסִּית וּמְדִיחַ אֶת אָדָם נִגְדוּ יִתְבָּרַךְ, עַל זֶה אֵין שׁוּם לְמוֹד זְכוּת, אָבֵל עַל רְשָׁע גָּמוּר, אָמַר רַבְּנוּ ו"ל בְּפִרוּשׁ (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רַפּב) יֵשׁ לְמוֹד זְכוּת, וּמָה הַהֶבְדֵּל? כְּשֶׁאָדָם רַחֲמָנָא לְצַלְן, רְשָׁע גָּמוּר, גִּנְב, גִּזְלָן, נוֹאֵף וְכוּ' וְכוּ', יִצְרוּ מִתְגַּבֵּר עֲלָיו, וְעַל-כֵּן תָּמִיד יְכוּלִים לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, לֹא-כֵן מְסִית וּמְדִיחַ, שְׁאֶחָד מְסִית נִגְדַּד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַפְלוּ עוֹשֶׂה אֶת זֶה בְּעֶרְמִיּוֹת כְּמוֹ הַסֵּמ"ך-מ"ם, שְׁלֹא יִהְיֶה הַמְּקוּהָ כְּשֶׁר, אוּ יִלְחֹם נִגְדַּד תְּלַמּוּד-תּוֹרָה וּבֵית-סֵפֶר עַל לֹא דְבָר, שְׁאֵין לוֹ הַנְּאָה מְזָה, זֶה נִקְרָא מְסִית, שְׁעָלָיו אֵין שׁוּם לְמוֹד זְכוּת, כְּמוֹ-כֵן אֵלוּ הַמְּסִיתִים וְהַמְּדִיחִים הַיּוֹם בְּאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, אָבֵל כֶּף יְכוּלִים לְדוֹן אֶת כָּל יְהוּדֵי לְכַף זְכוּת בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל. וְאֵף שְׁאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה קִשָּׁה לָךְ, תִּאֲמִין לִי, אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא יְכוּל לְהִרְאוֹת אֶת זֶה — רַק רַבְּנוּ ו"ל בְּעִצְמוֹ וְתִלְמִידָיו הַמְּסוּרִים אֵלָיו, כְּמוֹבֵא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן א'): וְלִכֵּן אֶתָּה צְרִיךְ גַּם-כֵּן לְהַשְׁתַּדֵּל לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, וְזֶה לֹא בְּרִיא לְמַצֵּא חֲסוּרוֹנוֹת, אִם אֶחָד עָשָׂה גִזְק, צְרִיכִים תִּכְף-וּמְדִי לְהוֹדִיעַ וּלְתַקֵּן אֶת זֶה, אִם אֶחָד גִּנְב, צְרִיכִים תִּכְף-וּמְדִי לְהוֹדִיעַ אֶת זֶה, וְלַעֲמֹד עֲלָיו שִׁישְׁלֵם וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל כֶּף צְרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, זוֹ לֹא עֲצָה לַעֲקֹץ בְּנֵי-אָדָם וְכוּ', תִּאֲמִין לִי, שְׁכַמָּה פְּעָמִים גַּם בְּמִכְתָּבָךְ אֶתָּה עוֹקֵץ וְאֵינְךָ שֵׁם לֵב, וְלִכֵּן הִרְגַּל אֶת עֲצָמְךָ לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, אִם אֶחָד עָשָׂה עוֹלָה — צְרִיכִים רַק לְהוֹדִיעַ, תָּמִיד צְרִיכִים לְחַשֵּׁב מָה הֵייתָ עוֹשֶׂה אִם הַיְלָדִים שֶׁלָּךְ הָיוּ עוֹשִׂים דְּבָרִים כְּאַלוּ?!

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכָל מָה שְׁדַבַּרְתִּי

אָשֶׁר כּט שיא — כּט שיב בּנחל קג

עכְשׁוֹ אֵלַיךְ תִּכְנִיס הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּלִבְךָ, וְתוֹצִיא מִדַּעְתְּךָ אֶת הָעֲנָן
שֶׁל פְּרִישָׁה, וַיִּגִיעַ יוֹם, שֶׁתּוֹדָה לִי עַל שְׁשִׁמְתִי אוֹתְךָ גִבְּאֵי צְדָקָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט שיא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חג הַפֶּסַח, י"ב נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

עכְשׁוֹ סִפְרוּ לִי, שְׂאֵתָה קִלְפָתָ אֶת הַשְּׁלֵט בַּמְקוֹה וְכוּ', שְׁעֲלָה
אַרְבַּע-מֵאוֹת שְׁקָל וְכוּ', שְׁזוֹ גְּנֻבָה וּגְזֻלָּה שֶׁל פְּסָפֵי צְבוּר — אָנִי
כָּבֵר לֹא מְדַבֵּר, שְׁעַל זֶה הָעֲנֵשׁ מְאֹד חָמוּר, וְאֵתָה צְרִיךְ לָלוֹת עוֹד
הַיּוֹם כֶּסֶף וּלְשֵׁלֵם לְגִבְּאֵי צְדָקָה ר' ... נֵרוֹ יֵאִיר, אֵלָא אָנִי לֹא יוֹדֵעַ
אִיזוֹ רוּחַ שְׁטוּת נִכְנָסָה בְּךָ — לְהֵרֵס רְכוּשׁ צְבוּרִי, אָנִי לֹא מִבִּין,
אֵתָה לֹא שְׁפוּי בְּדַעְתְּךָ? ! אֵיךְ יֵשׁ לְךָ חֲצָפָה כְּזוֹ לְהֵרֵס פְּסָפֵי צְבוּר? !
הָרִי אֵינְךָ עַל זֶה שׁוֹם מְחִילָה עוֹלָמִית, אִם לֹא מְשִׁלְמִים אֶת זֶה! וְלִכֵּן
אָנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תִּכְרַף-וּמִיד לְשֵׁלֵם עוֹד הַיּוֹם, וְעַל-כָּל-פָּנִים קָדָם
הַחַג, וְאֵף שְׂאֵתָה מְלֵא חוֹבוֹת זֶה לֹא נוֹרָא, עֲכָשׁוֹ אָנִי מִבִּין לְמָה
בְּאוֹת לְךָ כָּל הַצְּרוֹת הָאֵלוֹ בְּבֵית, שְׂאֵינְךָ לְךָ שְׁלוֹם-בֵּית, וְאֵתָה מִתְּנַהֵג
כְּמוֹ פָּרָא אָדָם עִם אִשְׁתְּךָ. אִם אֵתָה יְכוּל לְלַכֵּת סֵתֵם כְּכָה לְהֵרֵס
חֲפִץ שֶׁל הַצְּבוּר, אוֹי לְךָ וְאוֹי לְגִנְפְּשֶׁךָ. וְעַל-כֵּן אָנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ
— תִּתְקַן מֵה שְׁקִלְקִלְתָּ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט שיב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חג הַפֶּסַח, י"ב נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נֵרוֹ יֵאִיר.

עכְשׁוֹ גִּלוּ לִי, שְׂאֵתָה קִלְפָתָ אֶת הַשֵּׁם מִלּוּחַ הַשְּׁעוֹנִים וְכוּ', וְאָנִי

מֵאֵד מְאֵד מִתְּפִלָּא עֲלֶיךָ, כִּי חֲשַׁבְתִּי שְׂאֵתָה אַבְרָהָ עֲדִין יִרְא שְׁמַיִם,
וְאִינִי יוֹדֵעַ אֵיךְ עֲשִׂיתָ דְּבַר שְׁטוּת כְּזֹה, שֶׁהוּא בְּכֻלָּל גְּנֻבָה וּגְזֻלָּה
מִכַּסְפֵּי צְבוּר. וְלָכֵן אֲנִי רוֹצֶה, שֶׁתִּכְתֹּב וּמִיד תִּרְאֶה לְתַקֵּן אֶת זֶה,
וּלְשַׁלֵּם אֶת הַהֶפְסֵד, וְאֲנִי מְשֻׁתָּמֵם עֲלֶיךָ מְאֵד מְאֵד — אֵיךְ תַּעֲשֶׂה
דְּבַר כְּזֹה. וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה לְתַקֵּן אֶת זֶה קוֹדֵם הַחֵג, כִּי
לֹא יֵאבֶה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא סֵלַח לְאָדָם שֶׁהוֹרֵס דְּבָרִים צְבוּרִיִּים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט שִׁיג

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קָדָם חַג הַפֶּסַח, י"ב נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אֵמַר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! מִי שֵׁישׁ לוֹ עֶסֶק עִם הַרְבֵּים, הַהִכְרַח
לוֹ לְסַבֵּל יִסּוּרִים. אָבֵל תֵּאֱמִין לִי, שֶׁזֶה מְשֻׁתָּלֵם, כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא,
אֲזִי הוּא בּוֹרֵא קְלָפוֹת וּמְשַׁחִיתִים, וְהֵם נוֹקְמִים בּוֹ, וְהַנִּקְמָה הַזֹּאת
יְכוּלָה לְהִיזוֹת בְּנַפְשׁוֹת, וְאִם לֹא עֲכָשׂוּ זֶה יִקַּח שָׁנִים, אָבֵל לְבִסּוּף
הוּא יִשְׁלַם עַל זֶה מַחִיר גְּבוּהָ, וְלָכֵן כְּדַאי לְעֶסֶק בְּצָרְכֵי צְבוּר, שֶׁבְּכָף
סוֹבְלִים צֶעַר וְיִסּוּרִים, וְיוֹתֵר טוֹב לְסַבֵּל צֶעַר וְיִסּוּרִים כְּאֵלוֹ, מֵאֲשֶׁר
לְסַבֵּל צָרוֹת וְיִסּוּרִים מְרוּרִים כְּשֶׁהֵם בָּאִים מְלִמְעֵלָה. וְלָכֵן תִּמְשִׁיף
בְּעַבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתְךָ.

אוֹדוֹת הַבְּחוּר וְכוּ', אֲנִי כּוֹתֵב לוֹ עֲכָשׂוּ מִכְתָּב, וְאִם לֹא יוֹעִיל
תִּכְתֹּב וּמִיד תִּשְׁלַח אוֹתוֹ, אֲנִי לֹא צָרִיךְ בַּחֲוָרִים שֶׁמְסֻתוֹבְבִים וּמְכַל
שֶׁכֵּן שֶׁמְעַשְׂנִים, זֶה אֲצִלִּי עוֹן חֲמוּד, כִּי רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן,
סִימָן רַעג), שֶׁאֲסוּר לְעַשׂוֹן, אֵינן פְּלִפּוּלִים כְּזֹה, כָּל דְּבוּר שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל
צָרִיךְ לְהִיזוֹת אֲצִלָּנוּ קֹדֶשׁ קִדְשֵׁים.

אודות שְׁשׂאַלְתָּ מֵה שׁוּרְבָנוּ ו"ל אָמַר (שיחות-הַר"ן, סימן קסג), שְׁהוּא יְכוּל לַעֲשׂוֹת מֵאֲתָנוּ צְדִיקִים כְּמוֹנֵי מִשָּׁשׁ, זֶה בְּיַדֵּי שִׁיף גַּם עֲכָשׁוּ, אִם רַק מְבַטְלִים אֶת הַדַּעַת וְאֶת הַשְּׂכָל לְגַבֵּי הַצְּדִיק וְשׁוֹמְעִים בְּקוּלוֹ. וְאֶפְלוּ שָׁזָה נִרְאָה בְּדִיוֹק הַהֶפֶךְ מִהַגִּיּוֹן, וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן מְקִימִים אֶת זֶה בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְלֹא יוֹדְעִים שׁוּם חֻכְמוֹת, אִזּוּ יְכוּלִים לְזַכּוֹת לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שְׁבַע-עוֹלָם. וְדַבֵּר זֶה אִי אֶפְשָׁר לְהַסְבִּיר לְאַחֵרִים.

מֵה אָמַר לָךְ, יְדִידֵי הַיָּקָר! חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, כְּשֶׁאֲנִי הַתְּקַרְבָּתִי אֶל רַבְּנוּ ו"ל, הָיוּ דְבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל גַּר לְרַגְלִי, לֹא הָיָה לִי אֶף אֶחָד בְּעוֹלָם לְדַבֵּר עִמּוֹ בְּדְבָרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְלֹא הָיָה לִי אֶף אֶחָד שְׂיִבִין אוֹתִי, וְלָכֵן לְמַדְתִּי מְאֹד מְאֹד בְּתַשׁוּקָה עֲצוּמָה וּבְהַתְמַדָּה נִפְלְאַה בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ו"ל, וְאֶצְלֵי אֵין חֻכְמוֹת — כָּל דְּבוּר וְשִׂיחָה מִרַבְּנוּ ו"ל — זֶה קִדְשׁ קִדְשִׁים וְכוּ'... וְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ לֹא יֵאֱמִינוּ לָזֶה, שְׁתַּהֲלֶה לְאֵל, דְּאֲגַתִּי לְכֻלָּם שְׁיִהְיֶה עַל צָרְכֵי חַג הַפֶּסַח, אֶף שְׁחוֹשְׁבִים שְׁכָל הַאֲגָדוֹת נִתְּנוּ אֶת הַצָּרְכִים וְכוּ', אֲבָל מִי מִתְבַּזֶּה וְדוֹפֵק עַל פְּתַחֵי נְדִיבִים, וּמְצַלְצֵל וְעוֹד פַּעַם מְצַלְצֵל וְשׁוֹלַח מְכַתְּבִים? זֶה אֶף אֶחָד אֵינוֹ יוֹדֵעַ... וְכֵן דְּאֲגַתִּי לְכָל הַבַּחּוּרִים כָּאֵן, שְׁיִהְיֶה לָהֶם בְּגָדִים עַל חַג הַפֶּסַח, וְכֵן שְׁיִהְיֶה לָהֶם שְׁפַע, וְלִי עַד אֲתָמוֹל בְּעָרֵב לֹא הָיָה כְּלוּם עַל צָרְכֵי הַפֶּסַח, וְיֵשׁ עוֹד הַרְבֵּה הַרְבֵּה לְדַבֵּר, אֶךְ אֶף פַּעַם לֹא דְבַרְתִּי מִצָּרְכֵי הַפְּרָטִיִּים וְכוּ'.

הָיָה בְּדַעַתִּי לַעֲשׂוֹת לְאֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ הַפְּתָעָה וְלִהְיוֹת בְּחַג הַפֶּסַח הַזֶּה בְּיַבְנָאֵל, וְלַעֲשׂוֹת אֶת הַסֵּדֵר בְּאוֹלָם הַשְּׂמֻחוֹת בְּכַמְבִּי עִם כָּל מִשְׁפָּחוֹת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, אֲבָל מִכַּמְּה טַעֲמִים בְּרַגַע הָאֲחֵרוֹן נִשְׁתַּנְּתָה כָּל הַתְּכֵנִית. לְגַבֵּי מָה אֲנִי כּוֹתֵב לָךְ אֶת כָּל זֶה? שְׂאֵל תַּחֲשַׁב שְׂאֲנִי מְלַקֵּק דְּבַשׁ, אֲנָשִׁים מְדַבְּרִים בְּשִׁמִּי מֵה שְׁלֹא עָלָה עַל רוּחִי, וְגוֹרְמִים לִי הַמּוֹן צַעַר וְעִגְמַת נֶפֶשׁ וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת וְכוּ' וְכוּ', אֶף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי מִחְזִיק מְעַמֵּד רַק עַל-יְדֵי שְׂאֲנִי לּוֹמֵד תּוֹרָה, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שְׂמַחְזִיק אֶת הָאָדָם כְּמוֹ לְמוֹד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וּמְצִיַת אֶת רַבְּנוּ ו"ל, וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמְּדוּת, אוֹת מְרִיבָה, סִימָן צה): עַל-יְדֵי עֶסֶק

התורה יכול לעמד בקשרי המלחמה, וזה מה שמחזיק אותי במשך כל השנים.

אודות השעורים, אני אבקש את ... גרו יאיר שישלח לך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט שיד.

בעזרת השם יתברך, יום שני קדם חג הפסח, י"ב ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, הנני מברך אתכם בברכת "מזל-טוב" חמה ולבבית, שנכנסתם בדירה חדשה, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד יהיה ביתכם בית ועד לחכמים, שתכניסו אורחים צדיקים בביתכם, ותרוו רב נחת מילדיכם, וזכרו נפלאותיו יתברך, שהקדוש-ברוך-הוא נתן לכם שתי מתנות יקרות, בלי עין הרע, הם שני יהלומים, ואתם צריכים לשמר עליהם מאד מאד, ואל תשפחו את החסד חנם שעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שהאבא ישחרר לכם את הפסך, וכך לא תהיו בעלי חובות.

את הדירה אני מאד מאד שמח, שאתם משכירים לאחד מאנשי שלומנו דיקא, וזה אני מאד מאד מבקש את כל אחד ואחד מאנשי שלומנו, שאם יש לו איזו דירה להשכיר, שישכיר לאחד מאנשי שלומנו.

הקדוש-ברוך-הוא יברך אתכם בחג פסח פשוט ושמח.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט שטו.

בעזרת השם ותברך, יום שני קדם חג הפסח, י"ב ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל פלליות אנשי
שלומנו היקרים "חסידו ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב",
הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, אמן.

באתי לבקש אתכם, היות שמחר בלילה הוא זמן של בדיקת
חמץ, וביום רביעי שורפים את החמץ, עליכם לזכור, שעקר החמץ
הוא חמוץ המח והלב, העצבות, השנאה והקנאה, ובפרט הגנבה
והגזלה, ולכן כל מי שיש בידו כספי גנבה או גזלה, שיראה להשיב
את זה עוד קדם חג הפסח וכו', ומי שחייב לשני כסף, שילך
תכף ומיד לפייסו, ויעשה אתו סדורים איך לתקן את זה, ומי
שהשתית דברים מכספי צבור, שזה גזל גמור, ואין על זה מחילה,
אני מאד מבקש, שתכף ומיד יראה לשלם את זה.

ואני מאד מאד מבקש את אנשי שלומנו, ראו לדון אחד את
השני לכף זכות, יהיה מה שיהיה ויהיה איך שיהיה, פי רבנו ז"ל
גלה לנו (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן רפב), שצריכים לדון לכף זכות
את כל אדם, ואפילו רשע גמור, הינו אפילו אחד גנב ונואף וכו'
וכו', צריכים לדון אותו לכף זכות, רק על אחד גלה לנו רבנו ז"ל
בפרוש, שאסור לדון אותו לכף זכות — והוא המסית. כמובא
בדברי רבנו ז"ל (ספר המדות, אות מריבה, סימן פח): אין מלמדוין זכות
על המסית, פי בכל דבר יכולים להבין את התאנה של האדם, פי
על כל אחד מתגברת תאנה אחרת — זה נאוף, וזה גנבה ויגזלה,
וזה לשון הרע ורכילות וליצנות, וזה מחלקת, אבל לילך ולהסית
בן-אדם נגד הקדוש-ברוך-הוא, על זה אין מחילה עולמית, שזה
העסק של הנחש, שהסית נגד הקדוש-ברוך-הוא, וזה הסמ"ך-מ"ם.
ולכן מובא בזהר (פנחס רמז), שהסמ"ך-מ"ם והנחש התלבשו בעשו
וישמעאל, והם מציקים לעם ישראל, ורק משה רבנו ילחם אתם

וַיִּכְנָיעַם, וּמָהֶם בָּאִים הַעֲרֹכ־רַב. וְלִכְּן הִסָּמ־יָמִים הַרְשָׁע, יִמַּח שָׁמוֹ וְזָכְרוּ, שְׁעוֹשֶׂה כָּל מִיּוֹנֵי פְעֻלוֹת לְסֹגֵר לָנוּ אֶת הַתְּלַמוּד-תּוֹרָה וְאֶת הַבֵּית-סֵפֶר, וְהַכְּשִׁיל יְהוּדִים בְּעוֹן גְּדַה הַחֲמוּר, עַל-יַדֵּי הַמַּקְוֶה שָׁלוֹ, שְׁלֹא הָיוּ שָׁם מִי גִשְׁמִים, וְכֵן הוּא מִסִּית וּמְדִיחַ אֶת תּוֹשְׁבֵי הַמַּקּוֹם נִגְדָנוּ, עַל רָשָׁע כְּזֶה אֵין שׁוֹם לְמוּד זְכוּת.

וְלִכְּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לְהַחְזִיק מְעַמְד, וְעַכְשָׁו קֹדֶם הַפֶּסַח צְרִיכִים לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וּלְפָיִס אֶחָד אֶת הַשָּׁנָי.

וְדַעַת לְנִבּוֹן, אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאָף פַּעַם לֹא יִדְבְּרוּ בְּשָׁמַי, אִם לֹא שָׁמְעוּ מִמֶּנִּי בְּעֲצָמִי, כִּי לֹא חֲרוֹנָה עוֹד פַּעַם מִתְּחִילִים לְהִיּוֹת דְּבוּרִים שָׁל כְּזֶב בְּשָׁמַי. לִכְּן אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם חַד מִשְׁמַעִית אִם אַתֶּם לֹא שׁוֹמְעִים מִפִּי — אַל תִּאֲמִינוּ לְאָף אֶחָד!

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאָנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְּפַלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שטז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי קֳדָם חַג הַפֶּסַח, י"ב נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ, וְאָנִי מִתְּפַלֵּל לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלַכְנֶךָ ... גְּרוּ זְאִיר, לֹא יִקְרָה שׁוֹם דְּבָר וְשִׁיחֶיָה בְּרִיא, וְנִשְׁמַע וְנִתְבָּשֵׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְתִרְוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שיז.

בעזרת השם יתברך, יום שני קדם חג הפסח, י"ב ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה אָל ... גרו יאיר.

שמעתי שהתחלת לעשן, וכן אין אתה מתנהג כמו שבחור ישיבה צריך להתנהג, ובפרט בישיבתנו, אני מאד מאד מקפיד על דברים פאלו, פי רבנו ו"ל הזהירנו לא לעשן (תי-מוהר"ן, סימן רעג), ומכל שכן לא להתנהג פרוע, ולכן אם אתה לא יכול לשנות את מעשיך, יהיה ההכרח לשלח אותך חזרה להיכן שבאת, ישיבתנו אינה מקום מקלט! וכן אין עונשין אלא אם פן מזהירין (סנהדרין נו), ואני מאד מבקש אותך — תשנה את מעשיך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט שיח.

בעזרת השם יתברך, יום שני קדם חג הפסח, י"ב ניסן ה'תש"ס.

שלום רב אָל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תבשרי לי בשורות משמחות. העקר תהיי בשמחה, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך חג פֶּשַׁח וְשִׂמְחָה...

כּט שיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי קִדְּם חַג הַפֶּסַח, י"ג נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אָהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיְקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִרְגִישׁ אֶת עֲצֻמְךָ אֲשֶׁם וְכוּ', וְכֵן שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ
רְגִשׁוֹת אֲשֶׁמָּה שְׁלֹא הִלְכְּתָּ, אֶתָּה צָרִיךְ לְהִיּוֹת עִם אֲשֶׁתְּךָ וְעִם כָּל
הַמְשִׁפְּחָה בְּלִיל הַסֵּדֶר, וְזוֹ דְרָכָם — לְפִתּוֹת אֶת אֲבִרְכֵי יִשְׂרָאֵל
לְלֶכֶת אֶל מְקוֹם זְמָה, וְלֶכֶן שְׁלֹא יִהְיֶה לְךָ שׁוֹם מִצְפוֹן שֶׁהַכְּנִיס בָּךְ,
כְּאִלוּ עֲכָשׁוּ עַל יְדֶךָ לֹא יִהְיֶה לָהֶם סֵדֶר, הַכֹּל הֵבֵל וְרִיק, כִּי זֶה בְּכֻלָּל
מֵה שְׁאֵמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (בְּבֹא קָמָא כּט.): אִי דְאִיכָּא דְרָכָא
אֲחֵרִינָא — פּוֹשַׁע הוּא, עֵינֵי שָׁם; כִּי זֶה מְקוֹם שֶׁל זְנוּת וְנֹאוֹף.
בְּוֹדָאֵי כְּשֶׁאֶתָּה מְכָרְחָ לְלֶכֶת לְשֵׁם מְטַעַם הַחֹק, כִּי אֵין לְךָ בְּרָרָה,
גַּם אִזּוֹ אֲמַרְתִּי לְךָ, שֶׁתִּקַּח חֲבִילַת קוֹנְטֵרְסִים וְתַפְיִצֵם עַל יָמִין וְעַל
שְׂמָאל, כִּי כֵךְ אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רמב), אֲשֶׁר
כְּשֶׁמְתַגְבֵּר הָאָרִיךְ אֲנִפִּין דְקַלְפָּה, צָרִיכִים לְהִרְבּוֹת בְּצַדְקָה, וְעַל-יְדֵי-
זֶה לֹא יוֹכְלוּ לוֹ, עֵינֵי שָׁם.

הַעֲקָר רְאֵה לְחֹזֵק אֶת עֲצֻמְךָ וְלִקְבֵּל אֶת הַחֹג בְּשִׂמְחָה, וַיֵּשׁ לְךָ
זְכוּת גְּדוּלָּה מְאֹד, שְׁאֶתָּה מְעַבִּיר אֶת הַשְּׁעוּרִים לְכָל אֲרָצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה.
וְעֲכָשׁוּ אֲנִי מִסְתַּפֵּל, זֶה כְּבָר שָׁנָה שְׁאֲנַחְנוּ מִחֲבָרִים קוֹנְטֵרְס אַחַר
קוֹנְטֵרְס, רַק מֵהַשְּׁעוּרִים שְׁאֲנַחְנוּ מוֹסְרִים, וְלֶכֶן הַזְכוּת הַזֹּאת תִּעֲזֹר לְךָ
שֶׁתִּפְקֹד בְּזֶרַע שֶׁל קָמָא.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שכ.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם חג הפסח, י"ג ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אני מאד רוצה שרק אתה תכנס בענינים, ולא נורא אם תקבל
משפחה, כי אני סומך עליך, כי צריכים איש נאמן, ואני מאד מקנה
להקדוש-ברוך-הוא, שעכשו נוכל לעשות בכל יבנאל טלאים
טלאים, שכוונות שכוונות — לאנשי שלומנו, אם הם לא רוצים
לעשות לנו שכוונה בנפרד בחוץ, שזו התכנית של "נוף יבנאל", אז
אנחנו נסדר את זה היטב היטב... ונבנה טלאים טלאים בכל חלקי
יבנאל, ויקים אצלם (שמות א, יב): "וכאשר יענו אתו — כן ירבה
וכן יפרץ, ויקצו מפני בני ישראל", וזה לא יועיל להם שום דבר,
על אפס ועל חמתם אנחנו נבנה שכוונות שכוונות, ואני אדאג שזה
יתמלא.

אל תהסס כרגע, אני רוצה מאד שאתה תקח את זה בידיך.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שיהיה לך חג כשר ושמח.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט שכא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם חג הפסח, י"ג ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הרב ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מאד מאד אני מבקש אותך, שבעת שאתה אומר שעור לרבים, תעורר ותכריז פעמים אין מספר על אלו שנוגעים בכספי צבור וכיו', ומשחיתים דברים בבית-הכנסת, שזה גזל, ואין על זה מחילה. ואני רואה שזה עושה רשם, כי עוד פעם עשו גזק, וצריך להזהיר אותם, שזה גזל גמור, ואוי לאדם שנוגע בכספי צבור.

העקר אתה תתחזק, ואני רואה שיש לך השפעה גדולה על אנשי שלומנו, אל תהיה קטן בעיניך, כי יש לך כחות עצומים, ותראה להחזיר אמונה ותורה בין אנשי שלומנו, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנצליח דרכנו תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט שכב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם חג הפסח, י"ג ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין שום תרוץ על מה שעשית. עשית גזק של ארבע-מאות שקל, אתה מכרח לשלם את זה, ואם אתה מחפש לתקן טעיות, תפתח ספרים ותהגה בהם, ואם תראה איזו טעות — תתקן את זה שם, ולא סתם ללכת להשחית דברים השייכים לצבור. פלא גדול — איך גמרת כבר עם עצמך, שאתה מחפש חסרונות בשלטים, ולמחק את זה לגמרי, בשעה שזה עלה לבית-הכנסת ארבע-מאות שקל. ולכן ראה לשלם את הגנבה ומה ששהשחת.

ואני מאד מאד מבקש אותך, שתשמר בכבוד אשתך, ולא תהיה כעסן וקפדן, אלא שתהיה לך סבלנות, כי אי אפשר לעבר

אָשֶׁר כּוּט שׁוּב בְּנַחֵל קִיג

אֶת זֶה הָעוֹלָם בְּלִי סִבְלָנוּת, לֹא צָרִיכִים לְהוֹצִיא אֶת הָעֲצָבִים שֶׁלָּךְ
עַל הַזּוּלָת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג בְּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כּוּט שׁוּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם חַג הַפֶּסַח, י"ג נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחְיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

אֶת גִּדְל הַצֵּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שְׂיִישׁ לִי, אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר
וּלְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי רַק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ כַּמָּה אֲנִי מְשַׁקִּיעַ
בְּיַלְדִים, כַּמָּה מְסִירוֹת נַפְשׁ יֵשׁ לִי עַל כָּל תְּלַמִּיד וְתַלְמִידָה, שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַחַנֵּן לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֲזַכֶּה לְהַקִּים תְּלַמִּידִים בְּעַלִּי
דְרָךְ אֲרָץ, בְּעַלִּי גִמוּס, בְּעַלִּי תוֹרָה, בְּעַלִּי יִרְאֵת שְׂמַיִם וְכוּ', וְכוּ',
וּלְבַסּוֹף אַתֶּם כּוֹתְבִים לִי מַה שְׂקָרָה עִם הַחֲתָן שְׁלַכֶם, שֶׁהוּא מְתַחַצֵּף
אֵלֵיכֶם, מִמָּשׁ דָּם נוֹטֵף לִי בַלֵּב, כַּמָּה יִגִיעוֹת וּטְרָחוֹת טְרַחְתִּי עִם
הַיֶּלֶד הַזֶּה, כַּמָּה עֲגַמַת נַפְשׁ הִיְתָה לִי.

אֲבָל מֵצַד שְׁנֵי אַתֶּם צָרִיכִים לְדוֹן אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, כִּי אַתֶּם
יוֹדְעִים שֶׁהַהוֹרִים שְׁלוֹ רַחֲקוּ אוֹתוֹ לְגַמְרֵי וְכוּ', הַמְשַׁפְּחָה מְרַבַּח
יְלָדִים וְכוּ', וְלֹא יָכוּלוּ לְהַשְׁתַּלֵּט עֲלֵיהֶם וְכוּ', וְעַל-כֵּן הַיֶּלֶד הַזֶּה
תְּמִיד הִיָּה יֶלֶד קָשָׁה וְלֹא מְחַנֵּךְ, עִם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְצַטְעַר
בְּצַעֲרְכֶם הַקָּשָׁה, וְאֲנִי אֲטַפֵּל בְּזֶה לְעַמְק, וְאֲקַוֶּה מְאֹד לְהַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שְׂעוֹד יִבְקֵשׁ מִכֶּם סְלִיחָה לְפָנַי הַחַג.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשְּׁמַיִם...

כט שכד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי קדם החג, י"ג ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי
היקר לי מאד ... גרו יאיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש
לי, שחמיד וחמותך פתבו לי מכתב, ובו הם מתלוננים שאתה
מתחצף אליהם, ודבר זה כואב לי מאד מאד, כי למה מגיע דבר
כזה להתחצף להורי אשתך — חמיד וחמותך, הרי הם אנשים
טובים, ומוסרים את נפשם בשבילך, נותנים לך כל מה שאתה
צריך, ובפרט שנתנו לך את כל היקר בעיניהם — את בתם, ולכן
במקום להיות אסיר תודה, אתה כפוי טובה, פשחמותך מבקשת
ממך איזו טובה, למה אתה צריך לענות בעזות?! איפה למדת דבר
כזה, כמה החדרתי בכם מדות טובות ודרך ארץ כלפי הזולת וכו',
ולבסוף אני לא פועל שום דבר. אני באמת לא מבין אותך, כי מה
שאני מבקש אותך אתה עושה להפך, תראה, בקשתי אותך שתתשם
בפרויקט של השתיים-עשרה דירות, כי זו היתה ממש מצויאה,
ותהלה לאל, כל השתיים-עשרה דירות נחטפו, תשעים אחוז
משלמים הבנק, ונשארו לך רק עשרה אחוז, ואת זה היתה יכול
לקבץ בארצות-הברית ובאנגליה וכו', וכך היתה לך דירה, לא ציפת,
ואין לך דירה עכשו. הלואי שתתשם בפרויקט הבא. עכשו אנחנו
בונים טלאים טלאים בכל מקום ביבנאל — על אפם וחמתם של
הסמ"ך-מ"ם והנחש וגנדיא דליה, ולכן אני מאד מבקש, תהיה פקח
מעכשו.

והעולה על הכל — כואב לי כל-כך כל מה שעובר עליך —
עניות ודחקות וכו', ואני רואה שאתה בעצמך גורם לך את זה, כי
הרי חמיד וחמותך רוצים רק את הטוב ממך, והם אנשים שקטים,
אני מפיר אותם כבר שנים רבות, והם לא רוצים שום דבר רק נחת

מהחֶתֶן שְׁלָהֶם, וּלְבִסּוּף אֵין לָהֶם אֶת זֶה, וְהֵם כָּל־כֶּךָ בַצַּעַר וּבַעֲגָמַת נַפֶּשׁ, וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתַּעֲשֶׂה לְמַעֲנֵי, עוֹד הַיּוֹם לָךְ וּתְבַקֵּשׁ מֵהֶם סְלִיחָה, וּתֹאכַל אֶצְלָם בְּלֵיל הַסַּדֵּר, וּתַעֲשֶׂה לָהֶם נַחֲת־רוּחַ, אֲתָה לֹא יוֹדֵעַ מַה זֶה לְהִיּוֹת חוֹתֵן, כִּי הֲרִי אֲתָה נַעֲשִׂיתָ בֵּן אֶצְלָם, וְלִכֵּן לְמָה לֹא תַעֲזוֹר לָהֶם; וְעַקֵּר הַעֲזוּרָה זֹאת מִלֵּךְ טוֹבָה, וּתְשַׁדְּלֵל לְכַבֵּד אוֹתָם.

תֵּאֱמִין לִי, שְׂאֲנִי לֹא מִתְפֹּנֵן לְדַקֵּר אוֹתְךָ, אֲלֹא מֵרַב אֲהַבָּה אָנִי אוֹמֵר לָךְ אֶת זֶה, כִּי כּוֹאֵב לִי מְאֹד לְמָה יֵצֵא מִהַתְּלַמִּידִים שְׁלִי כְּאֵלוֹ שֶׁמִּתְחַצְּפִים נֶגֶד חֲמִיו וְחַמּוֹתָיו. וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ — תִּהְיֶה פִקֻּחַ, וּתְבַקֵּשׁ מֵהֶם סְלִיחָה.

מְאֹד מְאֹד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם יְבַמְנִין עֲרֹב וּבְקֹר וְצִהָרִים, וְתִקַּח אֶת עֲצֻמְךָ בְּיַדְיךָ, וּמִמֶּשׁ תַּחֲיִינִי, כִּי אִם אֲתָה תִשְׁתַּדְּלֵל לְהִיּוֹת כְּמוֹ שְׂצָרִיךָ, אֵיזָה נַחֲת־רוּחַ תִּגְרַם לִי, וְאֵיזָה קִדּוּשׁ שֵׁם שְׁמַיִם תִּגְרַם לִי, כִּי אַחֲרַת שׁוֹפְכִים אֶת דְּמֵי, וְאוֹמְרִים לִי: רְאוּ גְדוּלִים שְׂגוּדְלָתָם; וְהֵם צוֹדְקִים. וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁרַף אֶת הַרֵעַ שְׁלֹךְ עַכְשָׁיו בְּשִׁרְפַת חֲמֵן, וְנִזְכָּה וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מִשְׁמַחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שכה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם הַחֵג, י"ג נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שְׁיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם שְׁלוֹם־בַּיִת, מִסְפִּיק מְרִיבוֹת, מִסְפִּיק עֲגָמַת נַפֶּשׁ, הַגִּיעַ הַזְּמַן, שֶׁתִּתְחִילוּ לְצִיַּת אֶת רַבְּנוֹ ז"ל, שְׂמֵאֵד מְאֹד הַקְּפִיד עַל שְׁלוֹם־בַּיִת. וּבְקִאֲמַת מִי שָׂרָק יִשְׁמַע

בְּקוֹל רַבְנוּ ז"ל, אֵין דְּבַר בְּעוֹלָם שְׁלֵא יִגִיעַ אֱלִיו. וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׂזוּכָה לְהַחְזִיק מַעֲמָד, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי, שְׂאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט שְׂכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם הַחֹג, י"ג נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... גְּרוֹ יְאִיר וַיְזַרְח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֵתָה צְרִיף לְדַעַת, שְׁמִשְׁלָמִים מְחִיר קָשָׁה עַל מְרִיבוֹת בְּבֵית, הַיְסוּד אֶצֶל רַבְנוּ ז"ל הָיָה שְׁלוֹם-בֵּית, וְצָרִיכִים לְהִיּוֹת וּתְרֵן בְּבֵית, וְאִם תִּלְךָ בְּצוּרָה כְּזוֹ — תַּצְלִיחַ. אֵתָה רַק תִּגִּיד לְרַבָּנִים שְׂאֵתָה רוֹצֵה שְׁלוֹם-בֵּית, וּמִמִּילָא לֹא יִהְיֶה גָט, תִּרְאֶה לְמִסֹּר אֶת נַפְשֶׁךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם שְׁלֵא יִהְיֶה גָט, כִּי אֲפִלוּ הַמְזַבֵּחַ בּוֹכָה כְּשֶׁמִּתְגַּרְשִׁים (גִּטִּין ז'), וְלִכֵּן בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן אֵל תִּסְכִּים לְגָט, וְאֵנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר. אֵתָה צְרִיף לְהִרְכִּין אֶת הָרֹאשׁ, וּלְבַקֵּשׁ סְלִיחָה — הֵן מִהַהוֹרִים שֶׁל אֲשֶׁתְּךָ וְהֵן מֵאֲשֶׁתְּךָ, וּבְזֶה תַּצְלִיחַ דְרָכְךָ, וּמִכָּאֵן וְהִלְאָה תִּשְׁמַר מְאֹד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט שְׂכוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם הַחֹג, י"ג נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיְרִדְפוּ אֶל אֶהוּבִי, תִּלְמִידִי, יִקְרִי ... גְּרוֹ יְאִיר.

אין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֶׁגִּרְמַתְּ לִי, שֶׁהִלַּכְתָּ לְפָנַי אֶת חֲמִיד וְחֲמוּתָךְ, מִמָּשׁ חַיִּים חֲדָשִׁים נִפְחַתְּ בִּי, וְאִם הֵייתָ יוֹדֵעַ אֶת הַשְּׂמִיחָה שֶׁגִּרְמַתְּ לִי, תְּמִיד הֵייתָ רוֹאֵה לְפָנַי, כִּי סוּף כָּל סוּף הֵם אַנְשִׁים שְׂבוּרִים, וְעוֹבֵר עֲלֵיהֶם מֵה שְׁעוֹבֵר — מִבֵּית וּמִבְּחוּץ, וְלִכְן אֲנִי מְאֹד מוֹדֶה לָךְ שֶׁצִּיַּתְּ אוֹתִי.

מָה אָמַר לָךְ! בְּעֵתִים הִלְלוּ עוֹבְרִים עָלַי הַרְבֵּה מְשֻׁבְּרִים, וְגַם אֲנִי מְרַגֵּשׁ חֲלָשָׁה מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, עַד שֶׁפָּמָה יָמִים נִדְמָה לִי כְּאִלוּ זֶהוּ וְכוּ', וּבְזֶה שֶׁהִלַּכְתָּ וְדִבַּרְתָּ אִתָּם בְּצוּרָה יָפָה, וְהֵם כָּל-כָּף שְׂמִיחִים, אַתָּה מְשַׂמַּח אוֹתִי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד תְּשַׂמַּח אוֹתִי, וְרַק הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ שְׂכוּרֵן לְבִי, וְרַק בְּזֶה שֶׁאֲנִי כָל-כָּף שְׂבוּר וְזָכִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְהוֹצִיא סְפָרִים כְּאִלוּ, כִּי אֲנִי לֹא יְכוּל לְהִסְבִּיר לָךְ אֵיזוֹ רִשְׁעוֹת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם גָּרַם לִי בְּשִׁלְשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנִים הָאֲחֵרוֹנוֹת, עַד שֶׁשָּׁבַר אוֹתִי לְגִמְרִי, וּמֵה שֶׁאָמַר רַבְּנּוּ ז"ל לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ עַל הַזִּקְנָן, שְׂאוֹתוֹ מִתֵּר לָכֶם לְשֹׂא, כִּי הוּא שָׁבַר אִתְּכֶם כְּחֶרֶס הַנִּשְׁבָּר, גַּם אֲנִי אוֹמֵר עַל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ, שְׂאוֹתוֹ אִתָּם מִכְּרָחִים לְשֹׂא בְּתַכְלִית הַשְּׂנֵאָה, כִּי הוּא אֲשֶׁר הָרַס אוֹתָנוּ בְּמִשְׁךְ שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה שָׁנָה, וְהוּא אֵינּוּ נוֹתֵן לָנוּ לְהִתְפַּתַּח בְּשׁוּם פָּנִים וְאָפֵן.

עַם כָּל זֹאת אֲנִי מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחַ עִם מַה שֶׁעֲשִׂיתָ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁיתְּרַחֵב לָךְ בְּגִשְׂמִיּוֹת וּבְרוּחֵינִיּוֹת, וּמְאֹד רְצִינִי, שֶׁתִּרְשַׁם בְּפְרוּיָקֻט הַבָּא, שֶׁהוּלָכִים לְבָנוֹת גַּם מִמוּל דִּירוֹת, כְּדַאי לָךְ לְקַפֵּץ וְלִקְנֹת, כִּי הַבִּנְיָן נוֹתֵן מִשְׁכַּנְתָּא שֶׁל תְּשַׁעִים אַחוּז, וְאֵת הָעֶשְׂרֵה אַחוּז אַתָּה יְכוּל לְהַבִּיא מֵעֶצְמְךָ, וּכְדַאי לָךְ לְדַבֵּר עִם ... גְּרוֹ יְאִיר, וּכְשֶׁתְּצַטְרֵךְ דִּירָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה, תְּמִיד תּוּכַל לְמַכּוֹר אֵת זֶה עִם רִוַח.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שֶׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דִּרְכָּךְ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט שִׁכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קָדָם הַחֹג, י"ג נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁתִּקַּח עַל עֲצָמְךָ אֶת הָאוֹטוֹבוֹס הַיּוֹצֵא בְּיוֹם חֲמִישֵׁי לַהַפְּצָה מְרֻכָּזָה בְּעֵבוֹר הַבֵּית, וּלְשֵׁלֵם אֶת חוֹבוֹתַי, מְלֻבֵד שֶׁתִּקְבַּל גַּם שְׂכָר עַל זֶה, כְּמוֹ שְׁיִגִּיד לְךָ יְדִידְנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֵבוֹרֵי, וְלוֹלֵי הוּא, לֹא הֵייתִי מְגִיעַ לְמָה שֶׁהִגַּעְתִּי, עוֹד זֹאת אֶת גְּדֹל הַמַּצְנָה הַזֶּה — אֵין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי סוּף כָּל סוּף יִקְבַּל הַתֵּר בְּנִיָּה, וְנִבְנָה בֵּית־הַמְדָּרֵשׁ מִפְּאָר, תִּסְתַּכַּל עַל הַדִּירָה שְׁלִי, כֶּף פִּי־אֶלְךָ יִהְיֶה הַבֵּית־הַכְּנֻסֵת, כִּי לִידִידְנוּ ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, יֵשׁ לוֹ טַעַם טוֹב בְּדַבְרֵים כְּאֵלוֹ, וְהוּא יִשְׁפֹּר וְיִתְכַנֵּן לְנוּ בֵּית־הַכְּנֻסֵת וְאוֹלָם שְׂמֵחוֹת וּמְקוֹנָה עֲנֻקִית, וְחֻדְרֵים לְבַחוּרִים, וְאוֹלָם לְטִישׁ, שְׁיִשְׁמַשׁ כָּל הַשְּׁבוּעַ לְבַחוּרִים לְלִמּוֹד, וְכָל זֶה יִהְיֶה לְהַפְּלִיא. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּקַּח אֶת הָאוֹטוֹבוֹס שֶׁל יוֹם חֲמִישֵׁי עַל עֲצָמְךָ, וְתִקְבַּל גַּם שְׂכָר בְּגַשְׁמִיּוֹת וְכָל שְׂכָן בְּרוּחֹנִיּוֹת.

הַעֲקֹר תְּחֻזַק אֶת עֲצָמְךָ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲזוֹר לְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחָ...

כַּט שִׁכַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קָדָם הַחֹג, י"ג נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ. אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוֹנָה לְהַשִּׁיג אֶת הַכֶּסֶף מִפֶּה וָשֵׁם, וְכֵן לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְצֵאת לַהַפְּצָה

אֲשֶׁר כַּט שֶׁל בְּנַחֵל קִיט
מְרֻפֶּזֶת, וְאֲנִי מְקַנְהָ, שֶׁעַד ל"ג בְּעֶמֶר שָׁאֲנִי בָּא עִם אֲשֶׁתִּי, הַכֵּל יִהְיֶה
מוֹכֵן.

רַק חֹזֵק וְאַמֵץ, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ
לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כַּט שֶׁל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי קִדְּם הַחַג, י"ג נִסָּן ה'תש"ס:

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי ...
נְרוּ יְאִיר.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

תִּגִּיד לִי ... נְרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא יָכוֹל לֶאֱכֹל מִהַכֶּבֶשׂ, כִּי גַם ר' ...
נְרוּ יְאִיר, נֶאֱמַן עָלַי מְאֹד, אֲלֵא כְּשֹׁשׁוּחֵיטִים הִרְבֵּה רְצִיתִי שְׂיִהְיֶה עוֹד
מְשֻׁנֵּחַ, וְעוֹד אֶחָד עוֹמֵד עַל גְּבִיּוֹ, אֲבָל הוּא בְּעֶצְמוֹ גַּם-כֵּן נֶאֱמַן
אֲצִלִּי, וְלִכֵּן הוּא יָכוֹל לֶאֱכֹל אֶת הַבָּשָׂר.

תִּלְחִיץ אֶת ... נְרוּ יְאִיר, שְׂיִשְׂאֵל אֶת אַחִיו מֵהַ יִתְעַכֵּב בְּעִנְיָן
הַמוֹעֵצָה הַדְּתִית.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּל הַחֶסֶד. יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂתַמִּיד תִּבְשֹׁר לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. אֵין עוֹד שְׂמִיחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה
מִזֵּו שְׂיִוָּצָא "לְקוֹטֵי-הַלְכוֹת" ו"אֲשֶׁר בְּנַחֵל", אֲשֶׁר זֶה יִחְיֶה אֶת כָּל
הָעוֹלָם כְּלוּ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְתִגַּל נִפְשָׁנוּ בִּישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

תִּגִּיד לִי ... נְרוּ יְאִיר, שְׂיִשְׁלַח לִי בְּדָאָר אֲוִיר, וּמִמֶּשׁ יִחְיֵנִי, כִּי
עֵינֵי וְלִבִּי צוֹפִיּוֹת אֵיךְ לְהַדְפִּיס וּלְהַאֲדִיר אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּבִים נְחוּצִים לְמִסַּר לְ... גֵרוֹ יָאִיר, שְׂיִמְסֹר אוֹתָם לְיַעֲדָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט שְׁלֹא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי קִדְּם הַחֵג, י"ג נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, וְאֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשִּׁמְחָה שְׂיֵשׁ לִי, שֶׁהַכֹּל הִסְתַּדָּר.

בְּאַמַּת אָנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׂיֵשׁ לִילָד שְׁלָכֶם כְּשִׁרוֹנוֹת נִפְלָאִים וְנוֹרָאִים מְאֹד, וְהַלְוִאי שְׂיִוְצִיא אֶת זֶה בְּקִדְשָׁה, וְאִזּוּ יִצְלִיחַ מְאֹד, אֲבָל אָנִי יוֹדֵעַ, שֶׁעֲכָשׁוּ עוֹבְרֵת עָלָיו עֲנִיּוֹת וְדַחְקוֹת עַד מְאֹד, וְאָנִי מִיַּעַץ אוֹתוֹ, שְׂיִקְנֶה דִינָהּ מִהַפְּרוּזִיקֵט הַחֲדָשׁ, הוּא בְּחוֹר מְאֹד מִכְּשֹׁר, וְאָנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדָּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְיִהְיֶה לָכֶם הַרְבֵּה נַחַת, וּבְקִרְוֵב מְאֹד אוֹכַל לְקַבֵּל גַּם אֶת בְּנֵיכֶם ... גֵרוֹ יָאִיר, לְלַמֵּד אֶצְלִי, אָנִי רַק מְחַכֶּה שְׂיִהְיֶה בְּגִיל אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה, וְאִזּוּ תִרְאוּ אֵיזָה יֵלָד יִהְיֶה לָכֶם.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאָנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם חֵג כְּשֹׁר וְשִׂמְחָה.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט שֶׁלֵב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי קִדְּם הַחֵג, י"ג נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם עִם הַבְּרָכוֹת.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְקַיֵּם אֲצִלְכֶם: כָּל הַמְּבָרָךְ —
מִתְבָּרָךְ מִפִּי אֵל עֲלִיוֹן.

רַק חֹזֵק וְאַמֵּץ, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שְׂרַק אֶתְּהָ תִּלְךָ עַל
הַדִּירוֹת, וְאֶף אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁלֵא יִתְעַרֵב לָכֶם, וְאֵל תִּתֵּן שׁוֹם
דִּין וְחֶשְׁבוֹן לְאֶף אֶחָד, וּבִפְרֹט לְזֶה שְׁפֹשֵׁט רִגְלֵ לְכַמָּה מֵאֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ בְּנִסְיָעוֹת שֶׁל אוֹמֵן, וְעֵדִין חַיֵּב לָהֶם חוֹבוֹת, אֵל תִּכְנֹס אִתּוֹ
בְּדִין וּדְבָרִים, זֶה לֹא כְּדָאֵי בְּכָלֵל, כִּי הַהֲצִלְתָּהּ בְּדִירוֹת תִּהְיֶה
סוּדִיּוֹת, הָעֵקֶר תּוֹרִיד אֶת הַמְּחִירִים כַּמָּה שְׂרַק אֶפְשָׁר, כִּי מִסְכַּנִּים
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּבִפְרֹט אֲבָרְכִי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאִין לָהֶם שְׁנֵה פְּרוּטָה
מֵרַב עֲנִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט שֶׁלֵג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי קִדְּם הַחַג, י"ג נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלַתִּי אֶת מִכְתְּבְּךָ.

הָעֵקֶר רָאָה לְדַבֵּק אֶת עֲצֻמְךָ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְתָמִיד תִּחְשַׁב בְּדַעְתְּךָ,
אֲשֶׁר אֵין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ כָּלֵל, וְתַצִּיר בְּדַעְתְּךָ, אֲשֶׁר כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ
הוּא אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ-הוּא, וְאֶתְּהָ נִמְצָא בְּתוֹךְ הָאֹר.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! בְּנֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה
הַתְּחַזְּקוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִשְׁפָּרִים וְגוֹלִים, וְכָל אֶחָד
וְאֶחָד נִדְמָה לוֹ שְׂרַק עֲלָיו עוֹבֵר, וְלִכֵּן רָאָה לְהַתְּחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים
שְׁבַעֲעוֹלָם, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת תָּמִיד. הָעֵקֶר תִּקְיָם אֶת רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּשֵׁי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק

א', סימן כא) לְצַעֵק בַּתְּפִלָּה כָּל יְמֵי הַפֶּסַח, וְכֵן תִּבְקֶשׁ רַחֲמִים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עַל כָּל מַה שְּׂאֲתָה צְרִיךְ, וּבִכְפָּרֵט בְּלֵיל הַסֵּדֶר תִּגִּיד בְּקוֹל רֶם, אֲשֶׁר זֶה תְּקוּן הַמַּחֲזִין.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי קֳדָם הַחַג, י"ג נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... נְרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

שְׁלַחְתִּי לְךָ קוֹנְטֵרַס "הַתְּנַגְדוֹת עַל בְּרִסְלָב", שֶׁחִבַּרְתִּי תְּכַף-וּמִיד אַחַר שְׁגִמְרָתִי לְדַבֵּר אֵתְךָ, רַק שְׁלַחְתִּי לְךָ אֶת זֶה הַיּוֹם, כִּי מִסְרַתִּי אֶת זֶה לְנִקּוּד, וְהֵלְוִאי שֶׁתְּחַדִּיר בְּעֶצְמָךְ מַה שֶּׁכְּתוּב שָׁמָּה.

אוֹדוֹת הַצְּדָקָה. מָה אִמַּר לְךָ! עֲדִין אֲנִי חַיֵּב חוֹבוֹת שֶׁפֶשֶׁט לִי עֲרָבֵי רֶגֶל, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, וּבִרַח עִם הַכֶּסֶף, אֲבָל אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹזְכָה לְבָנוֹת אֶת בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ וְגַם אֶת הָאוּלָם שְׂמֻחוֹת, וּלְמַטָּה יִהְיֶה אוּלָם גָּדוֹל לִישִׁיבָה וְחֲדָרֵי שְׁנָה, וְלָכֵן אִם אֲתָה יְכוֹל לְעוֹרֵר אֶת הַבְּחוּרִים שִׁיֵּצְאוּ לְמַעַן בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ — אֲשֶׁרִיָּהֶם וְאֲשֶׁרִי חֻלְקָם, כִּי סוּף כָּל סוּף יִבְנֶה בֵּית-הַמְּדֻרָשׁ, וְהָאוּלָם שְׂמֻחוֹת יִהְיֶה מֵיַעַד רַק לְאֲרוּעִים, וּלְמַטָּה יִהְיֶה אוּלָם גָּדוֹל לִישִׁיבָה לְלַמֵּד שָׁמָּה, וְחֲדָרֵי שְׁנָה וּמְקוֹה עֲנֻקִית וּמְטָבַח לִישִׁיבָה, וְלָכֵן אִם אֲתָה יְכוֹל לְעוֹרֵר אוֹתָם, שְׁיִלְכוּ לְצְדָקָה כָּל יוֹם שְׁנִי, כִּי עֲדִין אֲנִי חַיֵּב חוֹבוֹת, וְזוֹ הַצְּדָקָה הַכִּי גְדוֹלָה שְׂאֲתָה יְכוֹל לַעֲשׂוֹת עִמִּי.

הַעֲקָר לְצַעֵק בַּתְּפִלָּה עֲכָשׁוּ בִימֵי פֶסַח, שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל,

אָפּר כט שלה בנחל קכג
שְׁצַרִיכִים לְצַעֵק הַרְבֵּה, וְכֵן לְהַגִּיד אֶת הַהֲגָדָה בְּקוֹל רָם, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוֹזְפָה לְהוֹלִדֵת הַמַּחֲיָן.

אֲנַחְנוּ מוֹצְאִים, שְׁרַבְנוּ ז"ל בְּקֶשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שִׁיתְּפַלְלוּ
עָלֵינוּ, וּבּוֹדָאֵי רַבְּנוּ ז"ל לֹא הָיָה צְרִיף אֶת הַתְּפִלוֹת שְׁלָנוּ, אֲבָל עִם
כָּל זֹאת הוּא בְּקֶשׁ שְׁנוֹתְפַלֵּל עָלֵינוּ, וְכֵן מוֹהֲרֵנֵי ז"ל בְּקֶשׁ שִׁיתְּפַלְלוּ
עָלֵינוּ, וְהוּא אָמַר: תַּגִּידוּ בְּשִׁבְלֵי תְהִלִּים, יֹאמְרוּ כְמוֹ שִׁיאֲמָרוּ.

הַעֲקֹר תַּחֲזֹק אֶת עֲצָמָךְ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזְפָה לְהַקִּים
חֲבָרְיָא קַדִּישָׁא עוֹבְדֵי הַשֵּׁם עִם שִׁכְלֵי גְדוֹל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שלה.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, אִישׁ חֵי רַב פְּעֻלִים, הָרַב ... גְרוּ זָאִיר וְיִזְרַח.

בְּאֵתֵי לְבָרַךְ אוֹתָךְ בְּבִרְכַת חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שִׁתְּהִיָּה לָךְ הַצְּלָחָה בְּכָל עֲנִינְיָךְ, וּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה לָךְ וּלְבִנֵי
בֵיתְךָ וּלְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ, וְנוֹזְפָה וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַעֲקֹר חֲזוֹק וְאַמֵץ בְּכָל עֲנִינְיָךְ, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעוֹלָם לֹא יוּכַל
לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, כִּי אַתָּה שְׁלוּחָא דְרַבָּנָן, וְזִכּוֹת רַבּוּתֶיךָ וְתוֹרַתְךָ שְׁהִיא
תּוֹרָה לְשִׁמְחָה, וְהֵם מְאֹד חֲשׁוּבִים בְּשָׁמַיִם, תִּגַּן עָלֶיךָ מְכַל הַשְׁוֹנָאִים
אוֹתָךְ, וְכֻלָּם יִשְׁלִימוּ אֶתְךָ, וְרַק תַּעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה.

פֶּה תִקְבַּל מִמֶּנִּי תְשׁוּרָה סֶפֶר "זְכוֹת אָבוֹת" עַל פְּרָקֵי אָבוֹת,
שְׁזַכֵּנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבְר.

קכד אֲשֶׁר כט שלו — כט שלו בַּנְחַל

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

כט שלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, צְמוּד בְּפָנִימִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים, הָרַב ... גְּרוּ יְאִיר
וְיִזְרַח.

בְּאֵתִי לְבָרַךְ אוֹתְךָ בְּבְרָכַת חַג כְּשֶׁר וְשְׂמֵחַ, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, שֶׁתַּחּוּג אֶת הַחַג עִם בְּנֵי בֵיתְךָ בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְיִשְׁפַּע עֲלֶיךָ
שְׁפַע רוּחִנִּי וְשְׁפַע גְּשָׁמִי, וְתִזְכֶּה לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וְתִרְוָה רַב גַּחַת מְכָל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ, וְתָמִיד תְּבַשֵּׂר לִי בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

פֶּה תִקְבֵּל מִמְּנֵי תְשׁוּבָה לְכַבוֹד הַחַג סֵפֶר נִפְלָא "זְכוֹת אָבוֹת",
שְׂזַכְּנִי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחִבְר.

הַמְּאַחֵל לְךָ חַג שְׂמֵחַ...

כט שלו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֲסָד שְׂאֵת עוֹשָׂה עִמִּי, שְׂאֵת
מִתְקַתֶּקֶת אֶת הַסְּפָרִים בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, אֵין לְךָ יוֹם וְאֵין לְךָ

לִיְלָה וְכוּ', אָבֵל אֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ בְּזִכּוֹת זֶה, שֶׁתִּתְבָּרְכוּ בִּילְדִים יִרְאִי
הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, לוֹמְדִים תּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה בְּהַתְמַדָּה רַבָּה, וְתִזְכּוּ
לְבָנִים תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים וְלַחֲתָנִים תְּלַמִּידֵי חֻכְמִים, וְתַמִּיד תִּבְשְׂרוּ לִי
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

אִף שְׂאֵת גְּלַחְצַת מְאֹד וְכוּ', רְצִיתִי לְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, אִם אַתָּה יְכוּלָה
לְנַדֵּב כָּל יוֹם כְּחֻצֵי שְׁעָה לְהַמְשִׁיךְ לְסִדֵּר עוֹד כְּרֶךְ מִשׁוּ"ת "אֲשֶׁר
בְּנַחֵל" וְעוֹד כְּרֶךְ "אֲשֶׁר בְּנַחֵל", כִּי מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי לְהַגִּיעַ כָּבֵד אֶל
הַתְּאָרִיךְ שֶׁל הַשָּׁנָה, בְּאִפְנֵי שְׁכָךְ נוֹכַל לְהַדְפִּיס בְּכָל שָׁבוּעַ כְּרֶךְ, כִּי
תִהְיֶה לְאֵל, אֲנִי כּוֹתֵב בְּכָל יוֹם הַרְבֵּה מִכְּתָבִים לְהַמוֹן מְקוֹמוֹת, וְזֶה
מִצְטָרֶךְ לְמַעַלָּה מִמָּאָה מִכְּתָבִים לְשָׁבוּעַ, וְזֶה כְּרֶךְ שְׁלָם.

הַעֲקָר שֶׁיְהִיָּה הַכֹּל כְּסִדֵּר, כִּי אִם הוֹלְכִים בְּסִדֵּר מִצְלִיחִים: חֻצֵי
שְׁעָה "שֶׁפֶת הַנַּחֵל", שְׁעָה קוֹנְטְרָסִים, חֻצֵי שְׁעָה "אֲשֶׁר בְּנַחֵל" וְכוּ',
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שֶׁתְּצַלִּיחִי, וְשֶׁיְהִיָּה בְּרַכָּה בְּזִמְנֵי שְׁלָךְ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כּט שֶׁלַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, "י"ד נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סֵלָה אֶל הָרֵב הָאִי גְאוֹן הַגְּאוּנִים, רַב
רַבֵּן הַגְּאוֹן ... שְׁלִיט"א.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לְהוֹד כְּבוֹד מַעַלְתוֹ בְּרַכַּת חַג כֶּשֶׁר וְשְׂמֵחַ.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיֵּאֲרִיךְ יָמִים וְשָׁנִים טוֹבוֹת, וְיִמְשִׁיךְ
לְנֵהֵל אֶת קְהַל עַדְתּוֹ, וְיַפְסֵק הַלְכוֹת לְכָלֵל נְשֻׁמוֹת יִשְׂרָאֵל הַמְּחִיִּים
אֶת עֲצָמָם עִם פְּסָקִיו, וְיִרְאֶה בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יָדָיו.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמֹר אֶת כְּבוֹדוֹ מִכָּל אֱלוֹ הַרְשָׁעִים
הָאֲרוּרִים הַעֲרֹב-רַב, וְיַקְּיֵם אֶצְלָכֶם (וְשַׁעֲיָה נד, יז): "כָּל כְּלִי יוֹצֵר עָלֶיךָ
לֹא יִצְלַח, וְכֹל לְשׁוֹן תִּקּוּם אֶתְךָ לְמִשְׁפָּט תִּרְשִׁיעֵנִי" וְגו'. לְמוֹתָר

קבו אָשֶׁר כַּט שֶׁלֹט — כַּט שֶׁמ בְּנַחֵל

לְחִזֵּק אֶת הַיְהוּד כְּבוֹד מַעֲלָתוֹ, כִּי כָּלֵל נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מְאֻחָדִים
תַּחֲתֵכֶם.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחֵל לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה...

כַּט שֶׁלֹט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל הָרַב הַגָּאוֹן, אִישׁ חַי רַב פְּעֻלִים,
רֵאשׁ הַמְּקַרְבִּים נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה, הָרַב ... שְׁלִיט"א.

בְּאֵתִי לְאַחֵל לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִתְרַבֶּה גְבוּלְכֶם בְּתַלְמִידִים, וְתִזְכּוּ
לְקָרֵב עוֹד אֲלֵפִים וְרַבּוֹת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל תַּחַת כַּנְּפֵי הַשְּׂכִינָה, אָשֶׁר
דָּבַר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּשָׂמִים.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׂתַצְלִיחוּ בְּכֹל דְּרַפְּכֶם.

פֶּה תִקְבְּלוּ מִמֶּנִּי תְשׁוּבָה — סֵפֶר נִפְלָא "זְכוֹת אָבוֹת", שְׂזַכְּנִי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחֵל לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה...

כַּט שֶׁמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה אֶל אָהוּבִי, יְדִידִי הַיֵּקָר לִי מְאֹד,
ר' ... נְרוּ יְאִיר.

באתי לאחל לך ברפת חג כֶּשֶׁר וְשִׁמְח.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתחוג את החג עם משפחתך בהרחבת הדעת ובשמחה ובטוב לבב, ונזכה ונתבשר תמיד בשורות משמחות.

מאד מאד אני שמח, שמפעם לפעם אתה בורח אל ציון רבנו ז"ל, וכן אתה רגיל להשתטח על קברי צדיקים.

מה אמר לך, ידידי היקר! אין טוב מזה, כי אנו חיים רק בזכות הצדיקים הקדושים אשר בארץ המה, שהם מתפללים עבורנו תמיד, ועל-פני אשרי מי שבא אל קבריהם, ושוטח פּוֹ אֵלָיו יתברך, ומבקש שם בזכותם, כי במקום גניזת הצדיקים — שם יש אויר הנח והנח, והתפלה מאד מקבלת ומרצה שם בשמים.

נא ונא הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, אשר כל דבור ודבור שמדברים אליו יתברך — זו הצלחה נצחית, הצלחה כזו, שאין לתאר ואין לשער כלל.

ואני מאד מאד מבקש אותך, שתתחזק ותחזיק מעמד על אף גדל הנסיונות הקשים והמרים שאתה עובר וכו' וכו'. תאמין לי, שאין יום שאני לא חושב ממך, ואין יום שאני לא מתפלל בעבורך, שתצליח ורַכָּה, ולא יוכלו לעשותך דבר בעולם.

וצריך שתזכר, כל זמן שאתה תתפלל תמיד אל הקדוש-ברוך-הוא, ותחביא את עצמך בסתר צל כנפיו יתברך, לא יכולים לעשות לך שום דבר.

העקר תחזק את עצמך בבטחון חזק בו יתברך, כי מה יעשה לך אדם, אדם צריך להיות בטל ומבטל אל האין סוף ברוך הוא. ואמרו חכמינו הקדושים (ברכות י): אפלו חרב חדה מנחת על צוארו של אדם, אל יתיאש עצמו מן הרחמים; מה יכולים לעשות לך? הלא ימינו כצל עובר, הנה אנחנו כאן, והנה אנחנו כבר חוזרים למעלה. ולכן מה ולמה צריכים לפחד? העקר צריכים להיות

נִכְלָלִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלִהְמָשִׁיךְ עַל עֲצָמוֹ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת
וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ, וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תְּמִיד, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ.

פֹּה תִקְבַּל מִמְּנֵי תְשׁוּבָה סֵפֶר נִפְלֵא "זְכוֹת אָבוֹת", שְׂזַכְּנֵי
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחֵבֶר.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כט שמא.

בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, רְכִיעֵי עָרֹב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל כָּל הַחֲסָד שֶׁעָשִׂיתָ עִמָּדִי, וְעַם
עַנְיֵי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שֶׁעֲזַרְתָּ לָנוּ עַל צָרְכֵי הַפֶּסַח, וְכֵן הַזְכוֹת הַזֹּאת
שֶׁהִחַיִּיתָ כָּל-כֶּף הַרְבֵּה אֶלְפֵי מִשְׁפָּחוֹת עֲנִיּוֹת, הַזְכוֹת הַזֹּאת תִּגַּן עֲלֵיךָ
תְּמִיד, וְתִשְׁמַר אוֹתָךְ וְאֵת בְּעֵלְךָ וְאֵת הַיְלָדִים מִכָּל רַע, וְיִמְשֹׁף עֲלֵיכֶם
אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי בְּאַמַּת אֵין לָנוּ בְּזֵה
הָעוֹלָם רַק אֵת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵת זֶה צְרִיכִים לְחַקֵּק הַיֵּטֵב
הַיֵּטֵב בְּדַעַת, כִּי בְּנֵי-אָדָם חוֹשְׁבִים שֶׁיֵּשׁ אִיזוֹ עֲצָה בְּלַעֲדֵי הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, בְּשִׁבִיל זֶה הֵם סוֹבְלִים סָבֵל כָּל-כֶּף גְּדוֹל, אֲבָל אִם
מִבְּטָלִים אֵת עֲצָמָם לְגַמְרֵי אֵל הָאֵין הַסוּף בְּרוּךְ הוּא, וְיִוֹדְעִים אֲשֶׁר
אֵין לָנוּ בְּזֵה הָעוֹלָם רַק אֵת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזַי מְצַלִּיחִים לְעֹבֵר
עַל הַכֹּל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְּרָכְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כּט שמב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָרַב הַגָּאוֹן
הַמְּפֹאָא, אִישׁ חַי רַב פְּעָלִים, גָּאוֹן וְצַדִּיק, רַבִּי ... שְׁלִיט"א.

בְּאַתִּי לְאַחַל לְכֶם בְּרַכַּת חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲוֶנּוּ אֶת הַחַג בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לִבָּב
עִם כָּל מְשִׁפְחַתְכֶם, וַיֶּאֱרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ, וַיִּזְכֶּה לְרֵאוֹת נַחַת
מִכָּל יוֹצְאֵי חֶלְצִיו, וַיִּמְשִׁיךְ לְהָאִיר זֵיו אוֹר תּוֹרָתוֹ עַל כָּלֵל נְשָׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְנִזְכֶּה כְּלָנוּ לְהַתְּבַשֵּׁם בְּרִיחַ תּוֹרָתוֹ.

פֶּה תִקְבְּלוּ מִמֶּנִּי מִנְחָה מִתְּנָה סֶפֶר נִפְאָא "זְכוֹת אָבוֹת", שְׁזַכְּנִי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחֻבְרָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאַנִּי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַפְּכֶם.

הַמְּאַחַל לְכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה...

כּט שמג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל הָאִי גָאוֹן וְצַדִּיק
וּמְקַבֵּל עֲלֵיוֹן, מְרַבִּיץ תּוֹרָה לְעַדְרִים, ר' ... שְׁלִיט"א.

בְּאַתִּי לְאַחַל לְכֶם חַג כְּשֶׁר וְשִׁמְחָה. וַיִּמְשִׁיךְ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
עֲלֵיכֶם אוֹרוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁתַּזְכּוּ לַחֲזוֹת בְּנַעַם הַנְּי"ה וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ
תְּמִיד, וַיֶּאֱרִי בְּכֶם הָאוֹר הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא בְּקִבְיַעוֹת, וַיֶּאֱרִיךְ יָמִים
עַל מַמְלַכְתּוֹ לְהַרְבִּיץ תּוֹרָה לַתְּלַמִּידִים, וַיִּתְבַּדְּרוּן שְׁמַעְתִּיהָ בֵּין כְּתָלֵי
בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְנִזְכֶּה וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה...

כט שדמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, "י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֵב הַגָּאוֹן,
הַצַּדִּיק ר' ... שְׁלִיט"א.

בְּאֵתִי לְאֲחֵל לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשִׂמְחָה.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּזְכְּרוּ לְחוּג אֶת חַג הַחֲרוּת בְּשִׂמְחָה
וּבְטוֹב לֵבָב.

הַעֶקֶר הוּא לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְאֵל תִּתְפַּעֲלוּ
מִהַחֲרוּפִים וְהַגְּדוּפִים שֶׁמְחַרְפִּים וּמַגְדִּיפִים אֶתְכֶם הַכְּלָבִים שֶׁהֵם
הָעַרְב־רֵב, אֲדוּרְבָה, רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּיָתֵר שְׂאֵת וּבְיָתֵר עֹז, אֲשֶׁרִיכֶם
שְׁנֵתֶפְסֶתֶם עַל דְּבָרֵי תוֹרָה, יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּאֲרִיךְ יָמִים
עַל מַמְלַכְתּוֹ, וַיִּרְבֶּה גְבוּלוֹ בְּתַלְמִידִים.

פֶּה תִקְבְּלוּ מִמֶּנִּי מִתְּנָה סֶפֶר נִפְלָא "זְכוּת אָבוֹת", שֶׁזִּכְנִי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְחַבֵּר.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדוֹ, שֶׁיִּצְלִיחַ דְרָכּוֹ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שִׂמְחָה...

כַּט שְׁמָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל מָרְן הָאֲדָמוֹ"ר
הַקְּדוֹשׁ ... שְׁלִיט"א.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשִׁמְחָה.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂיֹאֲרִיךְ יָמִים עַל מַמְלַכְתּוֹ, וַיִּנְהַל אֶת
עֲדָתוֹ.

וּבְכַרְפַּת "מִזֶּל-טוֹב" עַל פְּתִיחַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ הַגָּדוֹל, שְׂיִהְיֶה תֵּל
תְּלַפְיֹת לְתוֹרָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם, וְנִזְכָּה לְהַתְּבַשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת
מְשֻׁמְחוֹת.

פֶּה תִקְבְּלוּ מִמְּנֵי מַתְנֵה סֶפֶר שְׁזַכְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "זְכוּת
אֲבוֹת".

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשִׁמְחָה...

כַּט שְׁמו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הַרְבּ הַמְּקַבֵּל
הַעֲלִיּוֹן ר' ... שְׁלִיט"א.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם חַג כָּשָׁר וְשִׁמְחָה.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַזְכְּנוּ לְחוּג אֶת הַחַג בְּשִׁמְחָה וּבְדִיצָה
וּבְטוֹב לִבָּב, וַיִּרְבֶּה גְבוּלְכֶם בְּתַלְמִידִים, וְתַרְבוּ לְחַבֵּר עוֹד סְפָרִים

נפלאים כמו שחברתם, ותשתעשעו בשעשוע דמלכא עלאה תמיד.
פה תקבלו ממני תשורה ספר נפלא "זכות אבות", שזכני
הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם כל הימים.

המאחל לכם חג פשר ושמח...

כט שמז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ערב חג הפסח, י"ד ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם עם האחולים על החג. ותשואות חן
לכם על זה, פי היו לי ימים קשים מאד מאד בשבועים האחרונים,
יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שימתקו ממני פבר כל הדינים, ואזכה
לצאת פבר מכל הצרות והחובות שמעיקים ומצרים מכל הצדדים.

אין אתם יכולים לתאר ולשער איך אני מעריך אתכם על מה
שאתם עושים בשבילי, אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שנוזכה
פבר לבוא לגור אתכם, או לכל הפחות לחוג אתכם את החג
בשמחות ובדיעות תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם, ויהיה לכם חג פשר
ושמח.

המאחל לכם חג שמח...

כט שמח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאד מָאד שִׂמְחָתָנִי.

מָה אָמַר לָךְ! יֵשׁ הֲרֵבָה דְּבָרִים שְׂאֵדָם עַד שְׂאִינוּ רוֹאֵה אוֹתָם
בְּחוּשׁ, הוּא לֹא יָכוֹל לְהֵאֱמִין, כְּשֶׁאֲמַרְתִּי עוֹד לְפָנַי שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה
שָׁנָה, שְׂיִבְנֶאֱל תִּהְיֶה עִיר — צַחֲקוּ, וְהַיּוֹם יֵשׁ כָּבֵד בְּגִנְזֵי הַמְּדִינָה
תְּכַנִּית מִפְּרֻטָּת עַל עִיר גְּדוֹלָה, אֵךְ הֵם לֹא יוֹדְעִים, שְׂזוּ תִהְיֶה "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", וּפֶה יִכְנָסוּ כַּמָּה אֲלֵפֵי מִשְׁפָּחוֹת שֶׁל אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, עַל
אִפְסָם וְעַל חֲמַתָּם שֶׁל כָּל מִתְנַגְּדֵינוּ, יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתִגַּל
נִפְשָׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרַךְ.

הַעֵקֶר רָאֵה לַחֲזֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גְדוֹל
אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וּבּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כְּמוֹ
שֶׁרְאִיתָ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, בֵּן עוֹד תִּזְכֶּה לְרְאוֹת הֲרֵבָה יְשׁוּעוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם שִׂתְּצִלִיחוּ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ חַג כֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כט שמט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

אני לא כל-כֶּף בְּטוֹחַ שְׁ... יֵלֶךְ אֶתְךָ וְכוּ', כִּי הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי שְׁמִינִיּוֹת לְהִסִּית נִגְדָנוּ יוֹמָם וְלַיְלָה.

קִבְּלָתִי דְוֹחַ מ... גֵּרוֹ יָאִיר, בְּעֵנִין הַמוֹעֵצָה דְתִית, שְׁהַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי תְרַגְלִים, וְכֹדָאֵי שְׁתַּצְלִצֵל אֵלָיו בְּמוֹצָאֵי הַחֶג, וְלִהְתְּדוּע בְּדִיּוֹק מַה קוֹרָה, לֹא צְרִיכִים לְהִיּוֹת נְאִיבִים! אַתָּה יוֹדֵעַ — מִצַּד אֶחָד אֲנַחְנוּ תְּמִימִים וְחוֹשְׁבִים שְׁכָל הָעוֹלָם תְּמִימִים, וּבְאֵמֶת עוֹבְדִים עֲלֵינוּ בְּעֵינִים! וְלִכֵּן הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁנִּפְתַּח אֶת הָעֵינַיִם וְלֹא נִהְיָה נְאִיבִים, תְּאֲמִין לִי, כְּשֶׁאָדָם מִתְּבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נִפְתַּח לוֹ הַמֶּחַ וְהִדְעַת לְגַמְרִי, וְאֲשֶׁרִי אָדָם שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ.

וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן נא): אֶת זֶה תִּקְבְּלוּ מִמֶּנִּי, שְׁלֹא יִטְעָה אֶתְכֶם הָעוֹלָם, כִּי הָעוֹלָם מְטַעָה מְאֹד, וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁאִינוּ מְטַעָה אֶת עַצְמוֹ.

רֵאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֵוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, שְׁיִהְיֶה לָנוּ יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת, רַק תִּתְחַזֵּק, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ חַג כְּשֶׁר וְשִׁמַּח...

כַּט שֵׁן

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַכְנוּ חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׁמִחָה שֶׁהִיְתָה לִי מֵאֹז שֶׁקִּבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתְּמִיד נִהְיָה בְּקִשְׁר בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

הַעֲקָר תִּשְׁתַּדְּלוּ שְׁיִהְיָה בֵּינֵיכֶם אֲהָבָה וְהִכָּנָה הַדְּדִית וְשְׁלוֹם אִמְתִּי, וְאֶחָד יַעֲזוֹר לְשָׁנִי, בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים הִרְבֵּה סְבֻלָּנוֹת, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מַה שְּׁעוֹבֵר — צְרוֹת וְיִסּוּרִים וּמִכְאוּבִים,

וְהַכֵּל מִפְּנֵי שֶׁהוּא אֵינוֹ זוֹכֵר אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי אִם הֵינּוּ מְכַנְיָסִים אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתוֹךְ הַחַיִּים שְׁלֵנוּ, כָּל הַחַיִּים שְׁלֵנוּ הֵיוּ כְּבָר חַיִּים אַחֲרַיִם לְגַמְרִי.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְגוּר אֶתְכֶם, שֶׁתְּמִיד תִּסְתַּכְּלוּ עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת הַמַּחֲיָה אֶת הָעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לִשְׁבֹּר אֶתְכֶם, וְזֶה הַנְּסִיּוֹן שְׁלָכֶם, שֶׁאַתֶּם צְרִיכִים לְהַתְּנִסּוֹת אִיךָ אַתֶּם אוֹחֲזִים בְּאִמוּנָה.

וְאֵנִי מְבָרֵךְ אֶתְכֶם, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יֵאִיר לָכֶם אוֹרוֹ הַגָּנוּז, וְתִזְכְּרוּ לְכָל טוֹב הַגָּנוּז.

הַמֵּאַחַל לָכֶם חַג שְׁמַח...

כּט שׁנא

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גְּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, עִם הָאֲחוּלִים לְחַג.

מָה אִמַּר לָךְ, יְדִידִי הַיְקָר! מַה שֶׁאַתָּה מְבַקֵּשׁ מִמֶּנִּי סְלִיחָה עַל מַה שֶׁצְּעַרְתָּ אוֹתִי כָּל הַשָּׁבוּעַ, בְּוִדְאֵי אֲנִי מְצֻטְעָר, אֲנִי לֹא מְלַמֵּד אֶת הַתְּלִמִּידִים שְׁלִי אֱלִימוֹת בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁתוֹ, וּבִפְרָט שׁוֹרְבֵנוּ ו"ל מְקַפֵּיד עַל זֶה בְּיוֹתֵר. הַקְּהֵלָה שְׁלֵנוּ זֶה קְהֵלָה שֶׁל רַבֵּנוּ ו"ל, וְאֲנַחְנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב מוֹסְרִים אֶת נַפְשֵׁנוּ לְקִיָּם אֶת דְּבָרֵי רַבֵּנוּ ו"ל. אֲנִי לֹא צְרִיךְ בְּקְהֵלָה שְׁלֵנוּ אֱלִימִים וְחֲצוּפִים וְכוּ', בְּנִיתִי קְהֵלָה עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, שֶׁאֲנַחְנוּ גַלְף רַק עַל-פִּי עֲצוֹת רַבֵּנוּ ו"ל, וְלָכֵן מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, שֶׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ שֵׁישׁ דְּבָרִים חֲרִיגִים.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתְּהִיָּה בְּשְׁלוֹם עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְשֶׁלֹּא יִשְׁמַע עוֹד פְּעַם צְעָקוֹת מִבֵּיתְכֶם, וּמִכָּל שֶׁכֵּן לֹא לְהַגְבִּיֵה יָדַיִם וְכוּ', שֶׁזֶּה בּוֹשָׁה וְחֲרָפָה, רַק גּוֹיִים מִתְּנַהֲגִים כֵּכָה, אֲנִי לֹא מִבִּין אִיךָ

קלו אֲשֶׁר כט שנב — כט שנג בנחל

כָּא לָךְ דְּבַר כְּוָה, וְאִיפֹה לְמִדַּת אֶת זֶה, וְזֶה הַצַּעַר הַכִּי גָדוֹל אִם
מִתְנַהֲגִים כֵּן.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלֵחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שנב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְהִנְנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ בְּבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה
וְאַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים, וְתוֹפִי לְהַמְשִׁיךְ לְתַקְתֶּק כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ בְּלִי
מַעְצוֹר וְכוּ', וְאֲזַכֶּה לְהַדְפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים שֶׁיִּשׁ תַּחַת יָדִי, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעוֹד תִּרְאֵי דְבָרִים יְפִים בְּחַיֶּיךָ,
וּבְזָכוֹת הַיְגִיעָה וְהַטְרַחָה שְׂאֲתָם יִגְעִים וְטוֹרַחִים בְּשִׁבִיל הַהַדְפָּסָה,
תּוֹכְפוּ לִילְדִים קְדוּשִׁים וְטָהוֹרִים, לוֹמְדֵי תוֹרָה, בְּגִין רַבָּנָן וְחַתָּנִים
רַבָּנָן.

וּבִרְפַת "מְזֵל-טוֹב" חֲמָה וּלְבָבִית עַל יוֹם הַהֲלָדָת, שִׁיְהִיָּה לָךְ
אַרְיכוֹת יָמִים וְשָׁנִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ חַג שְׂמַח...

כט שנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

פֹּה תִקְבַּל כְּמָה מִכְתָּבִים לְמָסֵר לְ... גְּרוּ יְאִיר, וְאֲנִי מְקַנָּה שִׁיְהִיָּה

לו שְׁלִיחַ לְמָסֹר אֶת הַסֵּפֶר לְאֲדָמוֹר שְׁלִיט"א, וּכְשֵׁנוֹתָנִים סֵפֶר
וּמֵאַחֲלִים בְּרָכָה, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם אֵינוֹ יָכוֹל לְגֶשֶׁת, כִּי הִרְשָׁע מְרָשָׁע
הַזֶּה עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם, וְהוּא רָץ וּמִתְרוֹצֵץ מֵרַב לְרַב
וּמֵאֲדָמוֹר לְאֲדָמוֹר וְכוּ' וְכוּ' לְדַבֵּר עָלַי כָּל דָּבָר אֶסוּר, וְגַמְיָרָא
שְׁלִשׁוֹן-הָרַע נִתְקַבֵּל, וְלִכֵּן רָצִיתִי מֵה שְׁיֹתֵר אֲדָמוֹרִים וְרַבָּנִים
שְׁיִקְבְּלוּ אֶת הַסֵּפֶר "זְכוֹת אָבוֹת", וְאֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַכֹּל יִתְהַפֵּךְ לְטוֹבָה.

הַמֵּאַחֵל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כַּט שֵׁנֵד.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל הָרַב הַגָּאוֹן, מִפְּלֵא
וּמִפְּלֵג רַבִּי ... גְּרוֹ יָאִיר וְיִזְרַח.

בְּאִתִּי לְאַחַל לָכֶם בְּרַפְתַּ חַג כָּשֶׁר וְשְׂמֵחַ.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכְּוּ לְחוּג אֶת הַחַג בְּשִׂמְחָה
וּבְדִיצָה.

אֵין אַתֶּם יְכוֹלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַזְכוֹת שֵׁישׁ לָכֶם
בְּחַבּוּרִים שְׂחַבְרַתְּם "יִלְקוּט יוֹסֵף", אֲשֶׁר נַעֲשֶׂה קִנְיָן לְכָלֵל יִשְׂרָאֵל,
וְאֶצְלָנוּ בִּישִׁיבָה הַבְּחוּרִים לוֹמְדִים אֶת זֶה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
שְׁיִרְבֶּה כְּהִנָּה וְכַהֲנָה, וְיַעֲלֶה מַעֲלָה מַעֲלָה בְּהַפְלָגַת הַתּוֹרָה, וְיִזְכֶּה
לְהִגִּיעַ אֶל מֵר אָבִיו גָּאוֹן הַגָּאוֹנִים שְׁלִיט"א.

פֹּה תִקְבְּלוּ מִמְּנֵי מִתְנָה סֵפֶר "זְכוֹת אָבוֹת", שְׂזַכְּנֵי הַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחַ...

כַּט שְׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֵב הַגָּאוֹן, זוֹכָה וּמְזַכָּה אֶת הָרַבִּים, ר' ... שְׁלִיט"א.

בְּאֵתִי לְאַחַל לָכֶם בְּרֶפֶת חַג פֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכְּוּ לְחוּג אֶת הַחֶג בְּשִׁמְחָה וּבְטוֹב לִבָּב.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתָאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל נִפְלְאוֹת הַסֵּפֶר "הַלְכָה בְּרוּרָה" שֶׁחִבְּרַתֶּם, כִּי זֶה מִמֶּשׁ קִילוּרִין לְעֵין, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתִּזְכְּוּ לְסִיִּים עַל כָּל ד' חֻלְקֵי שְׁלֶחַן עֲרוּף, וְתִזְכְּוּ לְעֵלוֹת מַעְלָה מַעְלָה.

פֶּה תִקְבְּלוּ תְשׁוּרָה מִמְּנֵי סֵפֶר "זְכוּת אָבוֹת", שְׁזַכְּנֵי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי מִבְּקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל, שֶׁתְּצַלִּיחוּ וְדַרְכְּכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם חַג שִׁמְחָה...

כַּט שָׁנָה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרֵב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֵב הַגָּאוֹן רַבִּי ... שְׁלִיט"א.

בְּאֵתִי לְבָרֵךְ אֶתְכֶם בְּבְרֶכֶת חַג פֶּשֶׁר וְשִׁמְחָה.

יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתַּחֲוֶנּוּ אֶת הַחֵג בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב עִם כָּל יוֹצְאֵי חַלְצִיכֶם.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחֶסֶד שֶׁעֲשִׂיתֶם עִמָּדִי בְּזֶה שְׁעֹרְתֶם לְתַלְמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר וְהַגְּנִיּוֹם וְהַפְּעוּטוֹן וְהַיְשִׁיבָה וְהַכּוֹלֵל בִּיבְנָאֵל עִם הַלְוָאָה שֶׁהַלְוִיתִם.

יַעֲזֹר לָכֶם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עִם בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְתִזְכּוּ תָמִיד לְשִׂמְשׂ אֶת אֲבִיכֶם גְּאוֹן הַגְּאוּנִים שְׁלִיט"א.

פֶּה תִקְבֵּל תְּשׁוּרָה מִמֶּנִּי סֵפֶר "זְכוֹת אָבוֹת", שְׁזַכְּנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאַחַל לָכֶם חַג שְׂמֵחָ...

כּט שׁנז

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל הָרֵב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לִנְכוֹן קִבְּלִיתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּדְּבֵר לְאִנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַרְבֵּה בְּעִנְיַן הָאַחֲדוּת וְהָאֶהְבָּה, וְשְׁאֲנִי מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי שֶׁהִקְהֵלָה תְּהִיָּה רַק עַל-פִּי דַעַת רַבֵּנוּ ז"ל, כִּי אֲנַחְנוּ חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, תַּלְמִידֵי רַבֵּנוּ ז"ל, אֲסוּר לָנוּ לְהִסְתַּכַּל עַל שׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, וְאֲנִי לֹא רוֹצֵה שְׁבַקְהֵלָה שְׁלָנוּ יִהְיוּ אֲנָשִׁים אֱלִימִים אוֹ גְּנָבִים אוֹ מְשַׁחֲתִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכָּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּיל לְבַעֲדְכֶם, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כט שנח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הָאֲחוּלִים.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתְּמִיד יֵאִיר לָךְ הָאוֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ
הוּא.

רַק חֲזַק וְאַמֵּץ, וְאַל תִּפְתָּח מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, כִּי גָדוֹל
אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַנִּי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקְרוֹב
יִהְיֶה אֲצִלְכֶם חֲדָשׁוֹת, וְהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וְתִזְכָּה לְמַכּוֹר
אֶת הַדִּירָה שְׁלָךְ, וְלִקְנֹת פֶּה דִירָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחִיב לָךְ
בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחָנִיּוֹת, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כט שנט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל אֲהוּבֵי ... גֵּרוֹ
יֵאִיר.

אַנִּי מְאֹד מְאֹד מְקַנְהָ שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב וְכוּ'.

אָשֶׁר כַּט שֵׁס — כַּט שֵׁסָא בְּנַחֵל קִמָּא

אם תוכל לדבר עם ... גרו זאיר, במשך החג, מה טוב ומה נעים, כי צריכים להתחיל כבר להכין את המקום, ורציתי לבנות. אודות המקלה של הילדים וכו' וכו', תתעסק בזה, ודי למבין. הקדוש-ברוך-הוא יוציא אותך מפל הצרות והחובות, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך חג שמח...

כַּט שֵׁס.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ערב חג הפסח, י"ד ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח. לנכון קבלתי את מכתבכם עם ברכת החג, ותשואות חן לכם על זה.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שיתרחב לכם בגשמיות וברוחניות, ותצאו מפל צרותיכם וחובותיכם, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

העקר ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ודרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כַּט שֵׁסָא.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ערב חג הפסח, י"ד ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם עִם הָאֲחֻלִּים לְחַג, וּתְשׂוּאוֹת חֵן
לְכֶם עַל זֶה.

הַעֲקֹר רְאוּ לְהִתְחַזֵּק וְתִאֲמִינוּ בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרֵךְ הַכֹּל
שִׁיף, וְהוּא בּוֹדֵאֵי יַעֲשֶׂה אֶתְכֶם נְסִים וְנִפְלְאוֹת, וּמִי שֶׁמְדַבֵּק אֶת
עַצְמוֹ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא תָּמִיד, יִרְאֶה נְסִים וְנִפְלְאוֹת, הִנֵּה אֵין לוֹ
עַל הַחֵג, וְהִנֵּה פִתְאֻם בָּא לוֹ שִׁפְעַ, וְאֲנִי כָּכָר רְגִיל בְּזֶה, זֶה לִי
אַרְבָּעִים שָׁנָה, הִנֵּה אֵין, וְהִנֵּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר, וְהִנֵּה עוֹד
פְּעַם אֵין, וְהִנֵּה עוֹד פְּעַם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹזֵר וְכוּ', וּבְאֵמַת זֶה
הַכֹּל מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי תַעֲנוּג תְּמִידִי אֵינוֹ תַעֲנוּג, אִם יָאִיר עַל הָאָדָם
תְּמִיד אֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וּדְבָקוֹת, אִז לֹא יוּכַל לְהַעֲרִיף אֶת הָאֹר, וְכֵן
אִם אָדָם יִהְיֶה עֲשִׂיר, לֹא יוּכַל לְהִבִּין אֶת דְּרָכֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
וַיִּחְשַׁב שֶׁזֶה מְכַרַח לְהִיּוֹת כֹּהֵן, לְכֵן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מֵאֲפִיל וּמֵאִיר
וְכוּ', פְּעַם אַחַר פְּעַם וְכוּ', וְלָכֵן הַעֲקֹר לְהִתְחַזֵּק בְּעַת שְׁחִשְׁף וּבְעַת
יְרִידָה אִז צָרִיף מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְאִם תַּעֲשׂוּ אֶת זֶה — תִּרְאוּ נְסִים
נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְכֶם חַג כָּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כַּט שֶׁכֶב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי עֶרֶב חַג הַפֶּסַח, י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם עִם הָאֲחֻלִּים לְחַג, וְגַם הַבְּשׂוּרָה
מְשַׁמַּחַת שֶׁהִתְפַּלְלְתֶם בְּאֵמַת לְבָרְכָה גְדוֹלָה, וְהִלּוּאֵי שְׁנֹזְפָה כָּכָר
לְרְאוֹת אֶת זֶה, כְּשֶׁהִסְמִ"ךְ-מ"ם שְׁלַמְעֵלָה יִשְׂרָף, גַּם הִסְמִ"ךְ-מ"ם
שְׁלַמְטָה יִשְׂרָף, כָּל עִם יִשְׂרָאֵל סוֹבְלִים מֵהִסְמִ"ךְ-מ"ם וְהִנְחָשׁ,
כְּמוֹבָא בְּזִהַר (פְּנִיחָס רְמוּ); וְרַק הַגּוֹאֵל הָאֲחֻרוֹן שֶׁהוּא מֹשֶׁה, יִכְנִיעַ
אוֹתָם.

אֲשֶׁר כַּט שֶׁסָג — כַּט שֶׁסָד בִּנְחָל קמג

ראו להתחזק יחד באהבה ובהבנה הדדית, ואחד יעזר את השני, ועל ידי זה תצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם חג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה...

כַּט שֶׁסָג.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ערב חג הפסח, י"ד ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סְלָה יִגְיעוּ ויִרְדְּפוּ אֶל הָאֲבֹרֶךְ ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך לדעת, אם אחד משחית כספי צבור אין על זה מחילה, ולכן תעשה כל מיני מאמצים שבעולם לשלם את זה, מי שמך לאיש לתקן מה ששהוא קללל וכו', ואתה יודע שזה לא כל-כך מדיק.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שהכל יתהפך לטובה, ומהיום והלאה תשמר על רכוש צבורי.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כַּט שֶׁסָד.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ערב חג הפסח, י"ד ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סְלָה יִגְיעוּ ויִרְדְּפוּ אֶל הַיָּקָר וְהַנְּעִלָה, הרב ... גרו יאיר ויזרח.

באתי לאחל לך חג פֶּשַׁר וְשִׂמְחָה.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתחוג את החג בשמחה עצומה, ותצליח במשימתך הקדושה, כי אתה שלוחא דרבנן.

פה תקבל ממני מתנה ספר שזכני הקדוש-ברוך-הוא — "זכות אבות".

הקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה...

כט ששה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ערב חג הפסח, י"ד ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הרב המפלא והמפלג, רבי ... גרו יאיר.

באתי לאחל לך ברכת חג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתחוג את החג בשמחה עצומה.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליך, בזה שאתה מזכה את הרבים, כי בעתים הללו אין עוד דבר יותר גדול מזה, להגדיל תורה, ולדבר דבורי אמונה וגלוי אלקות, ולקרב את נשמות ישראל אל הקדוש-ברוך-הוא, וזה עושה שעשועים גדולים בכל העולמות. ולכן אתה חקוק בלבי לטוב כל הימים.

פה תקבל ממני מתנה ספר "זכות אבות", שזכני הקדוש-ברוך-הוא.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך חג שִׂמְחָה...

כט שסו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ערב חג הפסח, י"ד ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידידי היקר לי מאד, הרב המזכה את הרבים ר' ... גרו יאיר.

באתי לאחל לך חג פשוט ושמח.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא שתחוג את החג בשמחה ובדיעות.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל הזכות שיש לך עם הדרשות קדש שהקמת. ותהיה חזק מאד מאד, פי אני יודע שהסמ"ך-מ"ם אורב עליך, ורוצה לשבר אותך, אבל אתה צריך להיות חזק, פי אתה יוצא במלחמה נגד הסטרא אחרא, ולא בחנם שהם אורבים עליך, ולכן חזק ואמץ לגלות ולפרסם את הקדוש-ברוך-הוא, ותזמין רבנים שילמדו הלכות עם נשמות ישראל, וכן שיאמרו דרשות, ואתה מאד מאד חשוב בשמים, ולכן תמשיך ואל תפחד משום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

פה תקבל ממני מתנה ספר "זכות אבות", שזכני הקדוש-ברוך-הוא.

המאחל לך חג שמח...

כט שסז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי ערב חג הפסח, י"ד ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל הרב ... גרו יאיר ויזרח.

בְּאֵתִי לְאַחַל לְךָ חַג כְּשֶׁר וְשִׂמְחָה.

יְעֹזֵר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׂתַּחֲוֶה אֶת הַחַג בְּשִׂמְחָה וּבְטוֹב לֵבָב.

וְתִזְכֶּה מֵאֵתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְהַצְלָחָה, וּבְכָל אֲשֶׁר תִּפְנֶה — תִּשְׁכִּיל וְתִצְלִיחַ.

אֵין אַתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַזְּכוּת שִׁישׁ לְךָ בְּזֶה שְׂאֵתָה מְזֻכָּה אֶת הַרְבִּים, כִּי אֶצְלוּ יִתְבָּרֵךְ מְאֹד מְאֹד חֲשׂוּבָה זְכוּת הַרְבִּים, וּבִפְרָט בְּעֵתִים הַלְלוּ, שְׁצַרִּיכִים לְגִלוֹת וּלְפָרְסֵם אֶת אַמְתַּת מְצִיאֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל, וּלְקַרְבָּם אֱלֹו יִתְבָּרֵךְ.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעֶדְךָ, שְׂתִצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

פֶּה תִקְבֵּל סֵפֶר "זְכוּת אָבוֹת", שְׂזַכְנִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמְּאַחַל לְךָ חַג שִׂמְחָה...

כט שסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי עָרַב חַג הַפֶּסַח, "י"ד נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

אֵין אַתָּה יְכוּלָּה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גִּדְּל הַזְּכוּת שִׁישׁ לְךָ שְׂיִצְאָת לְהַפְצָה מְרֻפָּזָה בְּעֵבוּר בֵּית-הַמִּדְרָשׁ שְׁלֵנוּ, וּבְעֵבוּר הַחֻבוּת שְׁלִי, יְעֹזֵר לְךָ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּזְכוּת זֶה, שְׂתַּהַיֵּי בְּרִיאָה, וְתָמִיד תְּבַשְׂרֵי לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְאֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְךָ עַל הַחֶסֶד חַנּוּם שְׂאֵת עוֹשֶׂה עִמִּי.

רַק אַתָּה וְעוֹד מְעַט דְּמַעַט מְנַשִּׂי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ יוֹדְעוֹת לְהַעֲרִיף אֶת הַיְגִיעוֹת וְהַטְרָחוֹת, שְׂאֲנִי מְכַנִּיס בְּבֵית-הַמִּדְרָשׁ. וְלִכֵּן אַתָּן עוֹשׂוֹת אֵתִי אֶת הַחֶסֶד הַזֶּה, וְלֹא אֶשְׁכַּח אוֹתוֹ אִף פְּעַם.

אָפֶּר כַּט שֶׁסֵּט — כַּט שֶׁע בְּנַחֵל קִמֵּז

תּוֹדָה רַבָּה מְקַרֵּב לָב, וַיִּשְׁלַם הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ פְּעֻלָּתְכֶם, וְתַחֲוּגוֹ אֶת
הַחַג בְּשִׂמְחָה גְדוֹלָה וּמְתוֹךְ הִרְחַבְתִּי הַדַּעַת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שִׂמְחָה...

כַּט שֶׁסֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, יִיזוּ נִסְּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ שְׁהַכֵּל
בְּסֹדֶר.

אֵל תִּירְאוּ וְאֵל תִּפְחָדוּ כָּלֵל, רַק תַּעֲשׂוּ מַה שְׁהַרֹּפְאִים יִגִּידוּ,
אִם הַרֹפְאִים יִגִּידוּ שְׁצָרִיכִים זְרוּז, תַּעֲשׂוּ זְרוּז וְלֹא לְהַסֵּס כְּרַגְע,
הַעֲקֹר לֹא לְפַחַד. מִכָּל הַפְּחָדִים שְׂמַפְחִידִים אֶתְכֶם, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַהַיֶּה לְדָה רְגִילָה.

נָא וְנָא תִקְבְּלוּ עַל עֲצַמְכֶם אִיזוּ מְצוּהַ שְׂתוֹכּוּ לְקַיִם, וְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת, וְתִלְדִי בְּקַלּוֹת, וְתִבְשְׂרוּ לִי
בְּשׂוֹרוֹת מְשִׂמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כַּט שֶׁע.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ, חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, יִיזוּ נִסְּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב
מִכֶּם, שְׂקַנִּיתֶם דִּירָה, יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקַלּוֹת
וְתוֹכּוּ לְהַכְנִס שָׁם, וַיְהִיָּה בֵיתְכֶם בֵּית וַעַד לְחַכְמִים.

אודות הכולל, מאד מאד אָני שְׂמַח, שְׂאֵתָה מִתְעַסֵּק בְּזֶה, וְרָצִיתִי מְאֹד מְאֹד, שְׁבַקִּיץ הִזֶּה נִבְנָה כּוֹלֵל רְצִינֵי שְׁלוֹמֵדִים טוֹב וְנִבְחָנִים, כִּף שִׁיְהִיָּה בֵּין אַבְרָכִי אָנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנּוּ תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים וּמוֹרֵי הוֹרָאָה, וְאָנִי אֶשְׁתַּדֵּל כִּמָּה שְׂאָנִי יְכוּל לְעֶזֶר לָכֶם, הָעֵקֶר שְׁיִלְמְדוּ הַלְכָה, בְּאִפְּן שִׁיְהִיו מוֹרֵי הוֹרָאָה.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שעא.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֵׁבֶת־קִדְשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ז נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גַּרְם יָאִיר וְיִזְרַח לְנֶצַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטוֹב מִכֶּם, יְעֶזֶר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּמִּיד תַּצְלִיחוּ, וְתִבְשְׂרוּ לִי בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, וְשׁוּם דָּבָר שְׁבַעוּלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אֶתְכֶם.

תִּרְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אִפְּנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַכֹּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה, כִּי יֵשׁ עֲנִין שְׁנֵת־הַפֶּה הַכֹּל לְטוֹבָה, כִּמּוֹ שְׁגָלָה לָנוּ רַבֵּנוּ ז"ל, וְלָכֵן אֶסוּר לָכֶם לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דָּבָר, וְאָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁתַּמִּיד תִּהְיוּ לִי לְעֶזֶר.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאָנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דְרַכְכֶם תַּמִּיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

כט שעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי־שֵׁבֶת־קִדְשׁ חַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, י"ז נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֵל ... שִׁיְחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמָאד מָאד אָנִי מַצְטַעַר בְּצַעֲרְכֶם
הַקָּשָׁה מֵה קוֹרָה אִתְּכֶם וְכוּ', מֵה זֶה לְהַכּוֹת אִשָּׁה וְכוּ', אִיפֹה
לְמִדְתֶּם דְּבָרִים כָּאֵלוּ, אִם לֹא יִשְׁתַּנֶּה הַשְּׁלוֹם-בֵּית שְׁלָכֶם, אִין לְכֶם
מֵה לַעֲשׂוֹת בְּכֻלָּל בְּיַבְנָאָל.

... גַּרוּ יְאִיר! אָנִי לֹא מִבִּין אוֹתְךָ, מֵאִיפֹה לְמִדַּת מִדַּת הָאֲכֻזְרִיּוֹת
כְּזוֹ, אַתָּה שׁוֹפֵף עָלֶיךָ יִין וְהִיא שׁוֹפֶכֶת חֲזָרָה עָלֶיךָ יִין וְכוּ',
וְאַחַר-כֵּן אַתָּה מְפֶה וְכוּ', כִּף עוֹשִׂים סֵדֵר וְכוּ', הֲלֹא זֶה חוֹכָא
וְאֵטְלִילָא... וְלִכֵּן אִם לֹא תִקְנֵנוּ לַעֲצֻמְכֶם אֶת מִדַּת הַסְּבָלְנוּת, לְבִסּוּף
יְהִיֶה הַהֲכָרַח לְכֶם לְהַתְגַּרֵּשׁ, וְצַר לִי מְאֹד לְהַגִּיד לְכֶם דְּבַר כְּזֶה,
אִיפֹה שְׁמַעְנוּ דְּבַר כְּזֶה שְׁמַגְבִּיחִים יָדַים אֶחָד עַל הַשְּׁנַי, הֵן הַבַּעַל לֹא
צוֹדֵק, וְהֵן הָאִשָּׁה לֹא צוֹדֵקָת, מִמְתִּי שׁוֹפְכִים יִין אֶחָד עַל הַשְּׁנַי?!
צְרִיכִים לְשִׁתּוֹת אַרְבַּע כּוֹסוֹת יִין, וְלֹא לְשִׁפּוֹף זֶה עַל זֶה, זֶה מִתְאַים
לְגוֹי שְׂכוֹר. וְלִכֵּן אָנִי מְאֹד מְאֹד מְזַהֵיר אֶת שְׁנֵיכֶם, אִם אַתֶּם לֹא
תִקְבְּלוּ עַל עֲצֻמְכֶם לְשַׁפֵּר אֶת מַעֲשֵׂיכֶם, לְבִסּוּף שְׁנֵיכֶם תִּתְגַּרְשׁוּ,
וְלְבִסּוּף כָּל הַחַיִּים שְׁלָכֶם יִהְיוּ מְרִים כְּמֵרוֹר, וְלִכֵּן אַתֶּם מְכַרְחִים
לְשָׁנוֹת אֶת הַנְּהַגְתְּכֶם, וְלִהְיוֹת מֵהַיּוֹם וְהַלָּאָה בְּשָׁלוֹם וּבְאַהֲבָה וְלַעֲזֹר
אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי.

אָנִי רוֹצֶה הַבְּטָחָה בְּכֻתְבִּי, כִּי אַחֲרַת אַתֶּם תִּצְאוּ מִיַּבְנָאָל,
וְלְבִסּוּף מִמִּילָא יְהִיֶה שְׁתַּתְגַּרְשׁוּ, וְרַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, לְשְׁנֵיכֶם יְהִיֶה רַע,
וְלִכֵּן תַּחֲזִרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁמַר אִתְּכֶם.

הַמֵּאחַל לְכֶם מוֹעֲדִים לְשִׁמְחָה...

כּט שעג.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֵר אַחֲרֵי-מוֹת ג' דְּחַל הַמוֹעֵד פֶּסַח ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלִלְיוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאָל "עִיר
בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עָלֶיהֶן יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיִצְלִילֵן מִכָּל

צָרָה וְצוּקָה, מִפֶּל נִגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וַהֲצִלָּחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיהֶן, אָמֵן.

חֲסֵדֵי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׂזַכֵּינוּ לְהַבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְזוֹ צְרִיכָה לְהִיּוֹת לָנוּ הַשְּׂמִחָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר.

רַבְּנוּ וַיִּלְאוּ אֹמֵר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן י'), שֶׁעֵקֶר הַשְּׂמִחָה שְׂיֵהוּדֵי צְרִיף לְשִׂמְחָה — עִם 'שְׁלֹא עֲשֵׂנִי גוֹי'. כִּי מָה הָיִינוּ עוֹשִׂים, חֵס וְשָׁלוֹם, אִם הָיִינוּ נִבְרָאִים גּוֹיִים? ! לֹא הָיוּ לָנוּ מְצוּוֹת, לֹא הִיְתָה לָנוּ תוֹרָה, הָיִינוּ נִדְמִים כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. וּבְזֶה שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְרָאֵנוּ מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, זֶה צְרִיכָה לְהִיּוֹת הַשְּׂמִחָה הַכִּי גְדוֹלָה שֶׁלָּנוּ. וְזוֹ הַמְצָוָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר. כִּי בְּזֶה שֶׁאָדָם שִׂמַח בְּנִקְדַת יְהוּדוּתוֹ, וּבִפְרָט שִׂישׁ לָנוּ מְצוּוֹת כְּאֵלוֹ: פֶּסַח — שְׂנוֹזְהָרִים לֹא לֶאֱכֹל חֶמֶץ, חֵס וְשָׁלוֹם. וְאוֹכְלִים רַק מִצָּה. אִיזוֹ שְׂמִיחָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת לָנוּ עַל כָּל הַשְּׂנָה? ! וְאָמַר הָאֲר"י הַקְּדוֹשׁ (מוֹבָא בְּבֵּאֵר הַיֵּטֵב סִימָן תִּמּוּ, סְעִיף קָטָן א'): מִי שְׂנוֹזְהָר מִמְּשֵׁהוּ חֶמֶץ בְּפֶסַח, מִבְּטָח לוֹ, שְׁלֹא יִחְטָא כָּל הַשְּׂנָה. וּבְאֵמַת נִשְׁאֵלֶת הַשְּׂאֵלָה, הֲנֵה אָנוּ רוֹאִים, שְׂבִנֵי-אָדָם נִזְהָרִים לֹא לֶאֱכֹל חֶמֶץ בְּפֶסַח, וְאוֹכְלִים רַק מִצָּה, וְאִף-עַל-פִּי-כֵן נִכְשָׁלִים בְּעוֹנוֹת בְּמִשְׁךְ הַשְּׂנָה? אֵלָּא הַשְּׂמִיחָה שֶׁל הַמְצָוָה הִיא שׁוֹמֵרֶת אֶת הָאָדָם מִעוֹנוֹת. לָכֵן גָּלָה הָאֲר"י וַיִּלְאוּ לְתַלְמִידוֹ ר' חַיִּים וַיִּטְאַל (הַקְּדַמַת סֵפֶר הַחֲרָדִים): אֵיךְ זְכִיתִי לְהִגִּיעַ לְמִדְרַגְתִּי? הִיְתִי שִׂמַח בְּכָל מְצָוָה וּמְצָוָה שְׁעֵשִׂיתִי, יוֹתֵר מִמָּה שֶׁאָדָם הִזָּה שִׂמַח כְּאֲשֶׁר הִזָּה מְרוֹיַח כָּל הוֹן דְּעָלְמָא. וּמִחֲמַת רַב הַשְּׂמִיחָה שֶׁהִיְתָה לוֹ, זֶה הִבִּיאוֹ לְהִגִּיעַ לְמִדְרַגְתּוֹ.

עַל-כֵּן עָלִינוּ לְהִתְחִיל לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד, שְׂזַכֵּינוּ לְהַבְרָא מִזֶּרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנוּ כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת. אֲשֶׁר אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּכַמוֹת סב.), שֶׁהַגּוֹיִים הֵם עִם הַדּוּמָה לְחִמּוֹר; וְאָנוּ עֲדִים, מָה עָשׂוּ לָנוּ הַגּוֹיִים מִשְׁךְ כָּל הַדּוּרוֹת: הֲרָגוּ וְשִׁחְטוּ אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל עַל לֹא דְבָר. וּבְזֶה בְּעֲצָמוֹ עָלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד, וּבְכַרְגַע שֶׁתִּהְיֶה לָנוּ שְׂמִיחָה — יִתְרַחֵב לָנוּ הַדַּעַת. כִּי לְמָה אָדָם סוֹבֵל כָּל-כָּף הַרְבֵּה צְרוּת וַיִּסְוֵרִים? לְמָה אָדָם כָּל-כָּף מְמַרְמֵר וּמְדַכָּא בְּדַכְאוֹן פְּנִימִי? כִּי חֲסֵרָה

לו השמחה. ולמה אדם באמת איננו שמח? כי איננו יודע להעריך את הנקודות הטובות שיש בו, את המצוות שזכה לקיים. אומרים חכמינו הקדושים (ברכות נו.): אפלו ריקנין שפך, מלאים מצוות פרמון; אדם שהוא ריק לגמרי, אבל מלא מצוות פרמון; וכתבו המקבילים, למה נקטו חכמינו הקדושים רמון דיקא? אלא ברמון יש תרי"ג גרעינים, כנגד תרי"ג מצוות, הינו אפלו אחד ריק לגמרי, ונדמה שאין לו שום מצוה, עם כל זאת הוא מלא מצוות פרמון. הכיצד? כי ישנן מצוות השקולות ככל המצוות, וכמאמרם ז"ל (הוריות ח.): שקולה עבודה זרה ככל המצוות; אם אדם שומר עצמו מעבודה זרה, כאלו קיים כל התרי"ג מצוות. וברוך הוא וברוך שמו, אף יהודי איננו עובד עבודה זרה. אומר רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן פ'), שאפלו רשעי ישראל שהיו הכי גרועים, אבל עד הגיעם לשמד, רחמנא לישזבן, אם הכריחו אותם לבגד בעמם ובבוראם ולעזוב את האמונה הקדושה, לא גאותו, ומסרו נפשם על קדוש השם. ולכן אומרים חכמינו הקדושים: איזוהי מצוה השקולה ככל המצוות? הוי אומר: עבודה זרה. ולכן אדם שרחוק מעבודה זרה, כאלו קיים את כל התורה. ואם-כן אפלו פושעי ישראל, אף שעברו על עברות חמורות, אבל על נקדת היהדות לא יעברו, ולא יחליפו ולא ימירו דתם. ויש די בזה, שיהיו מלאים מצוות פרמון. כמו-כן אמרו חכמינו הקדושים (בבא בתרא י.): גדולה צדקה שמקרבת את הגאולה; וכן אומרים (שם ט.): שקולה צדקה ככל התורה. בזה שיהודי עוזר לזולתו, ונותן צדקה, כאלו קיים את כל התרי"ג מצוות, וזה יעזר לקרוב הגאולה, כמו שכתוב (ישעיה א, כז): "ציון במשפט תפדה, ושביה בצדקה"; למדים מפאן, שיש מצוה שמי שמקימה, כאלו קיים כל התורה כלה. ולכן אם אדם מרגיש שהוא פלוס, אבל אם מקיים מצוות צדקה, עוזר לזולת, נחשב כאלו קיים את כל התורה. וכן אומרים חכמינו הקדושים (שמות רבה כה, טז): שקולה שבת ככל המצוות; כשאדם שומר שבת ואינו מחללה, כאלו שומר כל המצוות.

ובזה צריכים לשמח מאד מאד, ברוך השם, שזכינו להברא

מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אֵינָנו עוֹבְדִים עֲבוּדָה זָרָה, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אָנוּ שׁוֹמְרִים שְׁבֵת, בְּזֶה עָלִינוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, אָנוּ נוֹתְנִים צְדָקָה; שֶׁדָּבָר זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב בְּעֵינָיו יִתְבָּרַךְ. וְלָכֵן עִם מְצוֹת אֵלוֹ עָלִינוּ לְשִׁמְחַ מְאֹד מְאֹד. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (סוֹטָה ג'): כָּל הָעוֹשֶׂה מְצוּהָ אַחַת בְּעוֹלָם הַזֶּה, מְקַדְּמָתוֹ וְהוֹלֵכֵת לְפָנָיו בְּעוֹלָם הַבָּא, שֶׁנֶּאֱמַר (יִשְׁעִיָּה נח, ח): "וְהִלֵּךְ לְפָנָי צְדָקָה". מֵה שֶׁעָשָׂה אָדָם בְּזֶה הָעוֹלָם, זֶה הוֹלֵךְ לְפָנָיו. וְלָכֵן עָלִינוּ לְהִתְחַזֵּק עִכְשָׁו עִם כָּל הַנְּקֻדּוֹת טוֹבוֹת שֵׁישׁ בָּנוּ, אֵין זֶה חֲכָמָה לְהַפִּיל עֲצָמוֹ, אֵין זֶה עֲצָה לְהַמְשִׁיךְ אַחַר הָעֲצָבוֹת, אֲדַרְבָּה, כְּכֹל שֶׁמִּתְגַּבְּרֵת עָלֵינוּ הָעֲצָבוֹת וְהַדְּפָאוֹן, עָלֵינוּ לְשִׁמְחַ יוֹתֵר וְיוֹתֵר, שֶׁתְּהִלָּה לְאֵל, נִבְרָאנוּ מִזְרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא מִזְרַע אַמּוֹת הָעוֹלָם, שֶׁהֵם רוֹצְחִים בְּדָם קָר. וְלָכֵן אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּשִׁי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן כד): מְצוּהָ גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה תְּמִיד; וְהִגַּם שֶׁזֶּה מְצוּהָ גְדוֹלָה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲבָל אוֹמַר רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁזֶּה הַדְּבָר הַכִּי קָשֶׁה לְאָדָם לְהַגִּיעַ אֵלָיו, כִּי אָדָם בְּטַבְּעוֹ נִמְשָׁךְ אַחַר עֲצָבוֹת וְעֲצָלוּת, וְגַם חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שֶׁכָּל הַמַּחְלוֹת וְהַחֲלָאִים רְעִים בָּאִים מִהַעֲדָר הַשִּׁמְחָה.

וְלָכֵן נִיָּקָא עֵתָה בֵּימֵי הַפְּסַח הַקְּדוֹשִׁים, אֵיזוֹ שִׁמְחָה צְרִיכָה לְהִיּוֹת לָנוּ, שֶׁאָנוּ זֹכִים לְמְצוֹת כְּאֵלוֹ: סִדְרָנוּ אֶת הַסֵּדֶר, שֶׁתִּינּוּ אַרְבַּע כּוֹסוֹת, אֲכַלְנוּ מִצָּה וּמְרוֹר, סִפְרָנוּ אֶת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עָשָׂה עִמָּנוּ בִּיצִיאַת מִצְרַיִם, אֵיזוֹ נִחַת-רוּחַ גְּרַמְנוּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְזֶה צְרִיךְ לְהַכְנִיס בָּנוּ שִׁמְחָה. וְכַרְגַּע שֶׁתְּהִיָּה בְּכֵן שִׁמְחָה, יִתְרַחַב לָכֵן הַדַּעַת וְהַשִּׁכָּל, וְתִזְכְּיָנָה לְשִׁלּוּם-בֵּית.

כִּי לְמָה אֵין שִׁלּוּם-בֵּית? מֵאַחַר שֶׁמִּכָּל דְּבַר פְּעוּט מִתְרַגְּזִים, הַבַּעַל עֲצָבָנִי, וּבְצַדֵּק — מִסָּפֵן, סוֹבֵל הַשְּׁפָלוּת, אֵין לוֹ עֲבוּדָה, עַל-פֶּן הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְחַזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמְחַ אוֹתוֹ, לוֹמַר לוֹ מְלָה טוֹבָה. הֵן אָמַת, שֶׁהָאִשָּׁה רוֹצָה לְשִׁמְעַ מְלָה טוֹבָה, וְאִף פַּעַם אֵינָה מְקַבֶּלֶת יַחַס וְתִשׁוּמַת-לֵב, אֲבָל שְׁלֵמָה הַמְּלֵךְ אוֹמַר (מְשָׁלִי יד, א): "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה, וְאוֹלֵת בְּיָדֶיהָ תִּהְרַסְנוּ"; אִשָּׁה חֲכָמָה יְכוּלָה לְבַנּוֹת אֶת הַבֵּית, וְאִשָּׁה שׁוֹטָה מִחְרִיבָה אוֹתוֹ בְּמוֹ יָדֶיהָ; כִּי אִם אִשָּׁה תִּחַזֵּק וְתִאֶמֶץ אֶת בַּעְלָהּ, וְתֹאמַר לוֹ מְלָה טוֹבָה, דְּבוֹר

נְעִים, בְּזֶה מִתְרַחֵב לְבוֹ וְדַעְתּוֹ, וּמִמִּילָא יִרְאֶה שֵׁישׁ לוֹ אִשָּׁה טוֹבָה וְחִמָּה הָאוֹהֶבֶת אוֹתוֹ, אֲזִי כַפַּיִם הַפְּנִים לַפְּנִים, כֵּן לֵב הָאָדָם לְאָדָם (מִשְׁלֵי כו, יט). אָבֵל אִם הָאִשָּׁה מִתְנַפְּלֶת עַל הַבַּעַל, מִדְּבַרְתַּת רַע עָלָיו, מִבְּקָרַת דְּרָכָיו וּמַעֲשָׂיו, וּמִנְבִּילַת פִּיהָ, חַס וְשָׁלוֹם, עָלָיו, אֲזִי בּוֹרַח, עַד שֶׁנֶּחֱרַב הַבַּיִת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וּכְבָר אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (נִדָּה מֵה:): מִלְמַד, שֶׁנִּתְּנָה בֵּינָה יִתְרָה לְאִשָּׁה יוֹתֵר מִן הָאִישׁ; וְאָנּוּ רוֹאִים זֹאת בְּחוּשׁ, בַּת גַּעֲשִׁית בַּת-מִצְוָה בְּגִיל שְׁתִּים-עֶשְׂרֵה וַיּוֹם אָחֵד, וְהִבֵּן גַּעֲשָׁה בַר-מִצְוָה בְּגִיל שְׁלֹשׁ-עֶשְׂרֵה וַיּוֹם אָחֵד. וְאִם-כֵּן אִשָּׁה הִיא פְּקֻחִית יוֹתֵר, וְכַח זֶה עַל הָאִשָּׁה לְנַצֵּל. וְאִם תִּזְכְּינָה לְחֻזַּק אֶת בְּעַלְיָכֶן, לְעוֹדְדָם וּלְשִׁמְחָם, לְפֶתַע תִּרְאִינָה בַעַל אַחַר לְגַמְרִי. אָבֵל אִם אִתֶּן מִתְפַּעְסוֹת עָלָיו, וְצוּעֶקוֹת: "לָמָּה אֵינְךָ עוֹבֵד? לָמָּה אִתָּה בְּקָשִׁי מִתְפַּלֵּל?! מִדּוּעַ אַף פָּעַם אֵינְךָ פּוֹתַח סֶפֶר לְלַמֵּד?!" רַחֲמָנָא לְצַלָּן, אִתֶּן יוֹדְעוֹת מֵהֵן הַתּוֹצְאוֹת. וְלָכֵן, הֶעֱקָר לְשִׁמְחַת אֶת הַבַּעַל, וְאֲזִי נִתְרַחֵבֶת דַּעְתּוֹ. וְכֵן לֹאמַר לוֹ: "בְּעַלִּי הֵיכָר, אִתָּה יוֹדַע מַה זֶה לְלַכֵּת לְבַיַּת-הַכֶּנֶסֶת שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים וְלִהְיֶתפֵּלֵל בְּמִנְיָן?! אֲנִי מְקַנְאֶת בָּךְ, לִי אֵין הַזְכוּת הַזֹּאת וְלָךְ יֵשׁ." וְאִם תַּעֲשִׂינָה כֵּן, אִתֶּן מְקַבְּלוֹת הַשֶּׁכֶר שׁוֹהַ בְּשׁוּהָ עִם בְּעַלְיָכֶן. וְלָכֵן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (בְּרֻחוֹת יז): גְּדוּלָה הַבְּטָחָה שֶׁהַבְּטִיחַן הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְנָשִׁים יוֹתֵר מֵאֲנָשִׁים, נָשִׁים בְּמֵאִי זַכְיָן? בְּאִקְרוּיֵי בְּנִיּוֹהוּ לְבִי כְּנִישְׁתָּא; בְּזֶה שְׁלוֹקָחוֹת אֶת הַיְלָדִים לְבַיַּת-הַכֶּנֶסֶת, וּמִמְתִּינּוֹת עַל בְּעַלְיָהֶן שֶׁיִּלְמְדוּ תּוֹרָה וְיִשׁוּבוּ.

לְזֹאת, רְאִינָה לְחֻזַּק וְלְעוֹדֵד אֶת בְּעַלְיָכֶן, וְתִרְאִינָה שְׁבַבִּית תִּהְיֶה אוֹרְחָה שֶׁל שִׂמְחָה, וְאֵל תַּעֲרֹכְנָה עָלָיו בְּקָרַת, כִּי הַבַּעַל מִמִּילָא מְמַרְמֵר, מֵאִיזוֹ סָבָה שְׁלֵא תִהְיֶה, וְאִם תִּהְיִינָה פְּקֻחוֹת, וְתִטְיִנָה אֲזַנְיָכֶן לְדַבְּרֵי, תִּהְיִינָה בְּבַחֲיִנַת: "חֲכָמוֹת נָשִׁים — בְּנִתָּה בֵּיתָה", יִהְיֶה לָכֵן בֵּית טוֹב וְחָם. וְאוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (תְּנָא דְבִי אֲלִיָּהוּ רַבָּה ט'): אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה — הָעוֹשֶׂה רְצוֹן בַּעֲלָהּ; עַל-כֵּן שִׂמְחָנָה אֶת בְּעַלְיָכֶן, וְתִזְכְּינָה לְבַעַל אַחַר לְגַמְרִי; הֵלֵא כְּשֶׁפָּגַשְׁתָּן אוֹתוֹ לְרֵאשׁוֹנָה, בְּוִדָּאֵי רְאִיתָן אֲצִלוּ דְּבָרִים טוֹבִים, וּמִדּוּעַ לְפֶתַע אֵין אֲצִלְכֶם שְׁלוֹם-בַּיִת? אֲלֵא מֵרַב צְרוּת וְיִסּוּרִים שֶׁעוֹבֵר עָלֵיהֶם, בְּמִקּוֹם

לחזקו ולעודד, אתן מבישות ושוברות אותו, אזי נעשה בעצבים ובכעס, ומוציא עצביו עליכן ועל הילדים, כאלו הם אשמים.

ולזאת, עשינה זאת בעבורכן ובעבור ילדיכן, תדאגנה שתהיה רק שמחה בתוך הבית, ואל תסתכלנה על השטיות סביב: "אמר כזאת וכזאת, אחיותיך כך וכך" וכו', אשר זה נובע מקטנות הדעת, אבל כשיש שמחה, לא אכפת לי מה משפחתך מדברת עלי וכו', אני שמחה ועליזה שאני יהודיה ומקימת מצוותיו יתברך וזו השמחה הכי גדולה, שאין צריכים תשומת-לב מאף אחד. ואת זאת תקבלנה על עצמכן, שפלה וחסמותה אינן משתוות לעולם (שבת כו.), עם כל זאת אשה פקחית יודעת לנגט, ומה שחמותה אומרת, היא מסכימה לזה בנוכחותה, ובבית עושה כחפצה, וכן עם בעל — מצדיקים אותו: "אתה צודק" וכו', ולאט לאט עם חכמה, מתחמקים וכו' לעשות כרצונכן, וכך יהיה לכן בית שמח, אשר אין השכינה שורה אלא מתוך שמחה (שבת ל:); מי אינו רוצה את השכינה?! כשהשכינה בבית — הבית מברך, לא חסר כסף, לא חסר פרנסה, לא חסר בריאות והצלחה, ולכן אומרים חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות ט'): אי אפשר לאיש בלא אשה ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלא שכינה; הבעל צריך את האשה, והאשה צריכה את בעלה, ושניהם צריכים את הקדוש-ברוך-הוא. ולכן היינה פקחות, והכנסנה אותו יתברך בתוך ביתכן, ואין רוח-הקדש שורה, אלא על לב שמח (ירושלמי ספח ה, א); ולכן אבקשכן מאד, מעתה השתדלנה שתהיה בתוך הבית אורה של שמחה, של ותרגות, ואף שהבעל אמר איזו מלה, פגע כך או כך, לא צריך לקחת ללב, מי שדבוק בהקדוש-ברוך-הוא, ומרגיל עצמו לדבר רק אליו יתברך, אינו חושש כלל. נא ונא היינה פקחות, ואז תזכינה לבית חם, ואז הילדים יגדלו ומצלחים במאד מאד.

על-כן אבקש אתכן מאד מאד, תקבלנה את דברי אלו, ואז אינכן יכולות לתאר איזה בית ערב ונעים יהיה לכן. רק היינה פקחות, ותעודדנה ותחזקנה ידי בעליכן, שילכו להתפלל בכל יום בבית-הכנסת, ואל תאמרנה בדרך צווי, אלא תשבחנה מעלת האדם

המתפלל בצבור במנין, שאז זהו עת רצון, כמאמרם ו"ל (ברכות ה.):
 אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללים. הילדים יראו שהאב
 הולך לבית-הכנסת, אזי גם הם ילכו. ועליכן לעמד על זה חזק,
 ולומר בנעם: "בעלי היקר! דע שהקדוש-ברוך-הוא מחפה לך
 בבית-הכנסת, נא ונא פדאי שתלך". וכמאמרם ו"ל, כשהקדוש-
 ברוך-הוא בא לבית-הכנסת, ורואה שאין מנין — מתכעס. ולמה
 להגיע לזה?! הבה ונראה להקדים ולבוא לבית-הכנסת, והקדוש-
 ברוך-הוא יאהבנו. וכן צריכים לסייע בכך, שהבעל יקבע עתים
 לתורה.

ונא ונא מאד מאד להשקיע בחנוך הילדים, שילכו בדרך ה'.
 ואל תחשבנה שיצמחו מעצמם ילדים טובים, גם עץ עושה פרי
 אחר שהשקיעו בו וחרשו וזרעו וטפלו בעץ, גזמו אותו, והעניקו
 לו חם ומים, עד שמוציא פרות ערבים. וכמה תולעים רצו לעלות
 עליו ולהרסו?! ובא גנן וטפל בו, והסיר את התולעים עד שגדל
 פרי הלולים. כמו-כן עם ילד, צריכים להשקיע בו, לראות עם מי
 מתחבר, להשגיח על הבת עם מי מסתובבת. ובפרט עתה, שאין
 תלמוד-תורה ובית-ספר, צריכים לידע אם הבן הלך היום לבית-
 הכנסת, אם ישב ליד האבא, ולעמד על זה חזק. ומלבד זאת צריכים
 לשפך דמעות כמים להצלחתם.

היה אחד מאנשי שלומנו, שהיו לו ילדים טובים, וקנאו בו,
 כי לא כל אחד זוכה לזה; כי לזכות לילדים — זו זכות אחת, אבל
 לזכות לנחת מילדים — זו זכות שניה, ואדם זה זכה לשניהם —
 היו לו ילדים טובים ומצלחים, יראי ה'. ושאלוהו פעם: איך זכית
 שיהיו לך ילדים טובים? ענה ואמר: מה אתם חושבים, שצמחו לי
 על האילן?! אלא בכל יום ויום הפכתי את הפפה שלי, ומלאתי
 אותה בדמעות, ששפכתי כמים לפניו יתברך, ואחר-כך רחצתי פני
 עם הדמעות וכו'.

ועל-כן אתן בעת הדלקת הנרות קדם פניסת השבת, אז הוא
 עת רצון גדול בשמים, אל תזננה מהמקום, ותבקשנה אז ממנו

יתברך כל צרכיכן. כי אז זה עת רצון בשמים של האשה, כי בעת הדלקת הנרות אשה יכולה לפעל אצלו יתברך כל אשר היא רוצה. ולכן אבקש אתכן מאד, שתראינה לנצל את הזמן היקר שלכן בעת הדלקת הנרות, ותעמדנה חמש או עשר דקות, ותבכינה לפניו יתברך, ואל תשמנה לב לנעשה סביב, ולא יהיה אכפת לכן דבר, כי אז הוא עת רצון בשמים. וכן בעת הפרשת חלה, זהו גם-כן עת רצון בשמים, וכן בעת טבילה, זהו עת רצון גדול בשמים, כי אלו השלשה זמנים 'עת רצון' גדול לאשה, ותנצלנה רגעים קדושים אלו לבקש ממנו יתברך ילדים טובים, ושיהיה נחת מהם; כי צריכים על זה הרבה הרבה תפלות ודמעות. ובפרט בזמן הזה שהדור נופל ירידה אחר ירידה, נפילה אחר נפילה.

וכאן המקום לעורר אתכן, שתקפדנה מאד, שלא יהיה בביתכן — לא טלויזיה ולא וידיאו ולא אינטרנט, שזה כלי משחית לילדים, שיכולים לראות סרטים מגנים תחת גבכן, ואל תחשבו שהם קטנים, הם פקחים מאד, ולכן 'לא יראה ולא ימצא' בביתנו — איזה חמץ? טלויזיה, וידיאו, אינטרנט, זה כלי משחית המשחיתים את הילדים, ואל תאמרנה שהם עדין אינם מבינים וכו', כי הם רואים ומבינים וכו'; ואחר-כך יהיה כבר מאחר, ולכן תשמרנה מאד עם מי הילדים מתחברים.

ואם-כן אבקש את כלכן, הנה אנחנו עומדים בימי פסח הקדושים, איזו שמחה צריכה להיות לנו, שאנו יהודים מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, ויש לנו מצוות קדושות כאלו, איזו נחת-רוח אנו גורמים להקדוש-ברוך-הוא, שאין לנו חמץ בבית, ברוך הוא וברוך שמו. אבל עלינו לראות קדם לבער את החמץ הרוחני, שלא יראה במחננו, שאלו הבגדים הצמודים, רחמנא לצלן, שזה נורא ואים, ולכן בגדים צרים וצמודים, חלצות שקופות, תצאיות קצרות — זהו חמץ, 'בל יראה ובל ימצא' בינינו. שערות זה חמץ 'בל יראה ובל ימצא', אסור לראות את שערות האשה, וכתוב בזהר (נשא ככה:): תונבא ליתא על איתתא — קללה תבא על אשה, שרואים שערותיה בחוץ. ולכן נוהגות הנשים האשכנזיות הצדקניות לגלח

אֶת שְׁעֵרוֹת רֵאשֶׁן, אִם יֵשׁ קָלְלָה עַל זֶה, מִי צָרִיךְ אֶת הַקָּלְלָה?!
 שׁוֹמְעִים בְּכָל יוֹם כָּל-כֶּף הַרְבֵּה צְרוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, אֲנָשִׁים
 נִפְטָרִים צְעִירִים, מְקַבְּלִים סֶרְטֵן, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן, כָּל מִינֵי מַחְלוֹת
 וְחִלָּאִים רְעִים, מִי רוֹצֵה צְרוֹת וַיִּסּוּרִים אֵלֹהִי?! אַזִּי הֵן מְגַלְחוֹת
 רֵאשִׁיהֶן לְגַמְרִי. וְלִכֵּן הִתִּירוּ לָהֶן לִילֵךְ בַּפֶּאָה, כִּי מִתְבַּיְשׁוֹת לִילֵךְ
 בְּמִטְפַּחַת עַל הַקְּרַחַת וְכוּ', אַף שְׂאֵמִי עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, הִלְכָה רַק עִם
 מִטְפַּחַת וְכוּ', וְכֵן סִבְתִּי, עָלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, הִלְכָה רַק עִם מִטְפַּחַת, וְכֵן
 הַסִּבְתָּא שֶׁל הַסִּבְתָּא נִהְגָה כֵּן. אָבֵל הַדּוֹר הַזֶּה חִלְשׁוֹת יוֹתֵר וְכוּ',
 אַף דַּעֲנָה, אָשֶׁר זֶהוּ דְבַר גְּדוֹל מְאֹד לְגַלַּח אֶת הַשְּׁעֵרוֹת, וְאֵינְכֵן
 יְכוּלוֹת לְתַאֵר גְּדֹל הַזְּכוֹת הַזֶּה, וְזוֹכִים עַל יְדֵה לִילְדִים טוֹבִים.

הַעֲקָר מַה שְׂאֵבֶקֶשׁ אֶתְכֶן: צְנִיעוּת, כִּי בְּגָדִים פְּרוּצִים זֶה בְּלִי
 יִרְאָה וּבִלִּי יִמְצֵא, וּבְכָלֵל צְרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד עַל הַפֶּה, יֵשׁ בְּתֵים
 שְׁמֵנְבָלִים אֶת הַפֶּה, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, מְדַבְּרִים כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחֵם,
 וְזֶה גַעַל נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ, כִּי הַיְלָדִים לוֹמְדִים אֶת הַשְּׁפָה הַרְחוּבִית בְּבֵית.
 וְאֵל תֹּאמְרוּ שְׂשִׁמְעוּ אֶת זֹאת בְּרַחוּב, אֵין זֶה נְכוּן, אֲלֵא שְׂמְעוּ אֶת
 זֹאת בְּבֵית — אוּ מִהָאֵב אוּ מִהָאֵם. כִּי כֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים
 (סְפָה נוּ:): שׁוֹתָא דִּינוּקָא בְּשׁוּקָא — אוּ דְאָבוּה אוּ דְאָמִיָּה; מַה
 שְׁהִתִּינוּק מְדַבֵּר בַּחוּץ, שְׂמַע אֶת זֹאת אוּ מִהָאֵב אוּ מִהָאֵם. וְלִכֵּן
 עָקֵר גְּדוֹל בְּחֻנוּף לְחֻנוּף עֲצָמָנוּ, לְשֹׁמֵר עַל הַחֻנוּף בְּבֵית, וְלֵא לְבוֹא
 בְּטַעֲנוֹת לְמַלְמְדִים וְלַמּוֹרוֹת. מַה אֶתְּן רוּצוֹת, אִם הַיְלָד שׁוֹמֵעַ שְׁהָאֵב
 מִתְפָּרֵץ עַל הָאֵם אוּ הָאֵם עַל הָאֵב, וּמְנַבְּלַת פִּיהָ וּמְדַבְּרַת וּמְקַלְלַת
 אֶת חֲמוּתָהּ וְחֲמִיָּה וְכוּ', הַיְלָדִים יֵצְאוּ שְׁפוּיִים?! אֵינֶם יוֹדְעִים מַה
 קוֹרָה פֶּה! רַק מְדַבְּרִים זֶה עַל זֶה וְכוּ' וְכוּ'. וְלִכֵּן עֲשׂוּ זֹאת בְּעֵבוֹר
 יְלָדֵיכֶם, שְׂיִהְיֶה שְׂקֵט בְּבֵית, לְדַבֵּר בְּנִחַת, שְׂתִהְיֶה אֲהָבָה בְּבֵית.

וְעַל כָּלֶם — עֲלִינוּ לְרֵאוֹת לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים סְמוּךְ לְפָרְקֵם,
 לֹא שְׂאֲחֵר-כֶּף לֹא צְרִיכִים עוֹד תְּפִלוֹת שְׁהֵם יֵצְלִיחוּ, אוּ אֵיךְ צְרִיכִים
 תְּפִלוֹת שְׂיֵצְלִיחוּ בְּנִשׁוּאֵין, וְלֹא תִהְיֶה עֲגָמַת נֶפֶשׁ, אָבֵל לְכָל הַפְּחוֹת
 כְּשִׁמְתַּחַתֵּנִים סְמוּךְ לְפָרְקֵם, יְכוּלִים לִישֵׁן בְּרִגְיַעָה, יֵשׁ לְבֵן אִשָּׁה
 הַשׁוֹמְרַת אוֹתוֹ, וְיוֹדְעִים הֵיכֵן הִבַּת נִמְצָאת, יֵשׁ לָהּ בְּעַל הַשׁוֹמֵר
 עָלֶיהָ וְכוּ', אֵיזוֹ נַחַת לְחַתֵּן אֶת הַיְלָדִים בְּגִיל צְעִיר. אֲנִי יוֹדֵעַ

שְׁבַעֲבוֹר זֶה יֵשׁ לִי צְרוּת, הַסֵּמ"ף-מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ, שְׁיִתְבַטֵּל מֵהַ
 שְׁיִוְתֵר מֵהָר, לֹא פַעַם אַחַת מְסַר אוֹתִי, וְעוֹד מוֹסִיף שְׁמֵן עַל
 הַמְדוּוּרָה, וּמִמְצִיא דְבָרִים אֲשֶׁר לֹא הָיוּ וְלֹא נִבְרְאוּ, מֵהַ לַעֲשׂוֹת? גַּם
 סוּפוֹ יִגִיעַ... וְאֵף-עַל-פִּי-כֵן אֲנִי אוֹמֵר לָכֶם עוֹד פַּעַם, תִּרְחַמְנָה עַל
 יְלָדֵיכֶן, אֵינְכֶן יְכוֹלוֹת לְתַאֵר גְּדֹל הַהִשְׁקָעָה שְׁאֲנִי מִשְׁקִיעַ בְּיָלָדִים,
 וְזֶה לֹא בָּא לִי קָל, לֹא פַעַם אַחַת רְצִיתִי לְשַׁלְּחֵם הַבֵּיתָה, יֵשׁ לִי
 עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם יְלָדִים, אֲנִי אֶבְאֵ שֶׁל עֲשָׂרִים וּשְׁנַיִם בָּנִים, וְכָל בֶּן וּבִן
 צָרִיף טָפוֹל מִיָּחָד, תְּשׁוּמַת לֵב מִיָּחָדָת, מָה אֶתֵּן חוֹשְׁבוֹת יִהְיֶה
 בְּסוּף? יְבוֹאוּ אֵלַי בְּטַעֲנוֹת! בְּשַׁעֲהַ שְׁבַלִּילָה אֵינְנִי יְכוֹל לִישֵׁן, כִּי
 הֵם קוֹפְצִים וְצוֹהֲלִים, בְּבִקְרֵי אֵינִי יְכוֹל לְהִתְפַּלֵּל, כִּי עֲדִין הֵם יֹשְׁנִים,
 וְכֵן עָלַי לְבַדֵּק שֶׁהֵם אוֹכְלִים וּמְכַבְּסִים בְּגָדֵיהֶם, וּמָה אֶקְבֵּל עַל זֶה
 בַּחֲזָרָה? כִּמוֹ שְׁאֲנִי מְקַבֵּל מֵהַמְשַׁפָּחוֹת שֶׁל אֲנִישֵׁי שְׁלוֹמֵנו... כַּמָּה
 שָׂרָק עוֹזְרִים וּמוֹסְרִים הַנֶּפֶשׁ, לְפַתַּע יֵשְׁנוּ פֹה וַיֵּשְׁנוּ שָׁם שֶׁהֵם כְּפוּיֵי
 טוֹבָה... אֶתֵּן יוֹדְעוֹת, שְׂרַבְנוּ ו"ל אוֹמֵר (סִפְרֵי-הַמְדוּת, אוֹת מְרִיבָה, סִימֵן
 ב'): מִי שְׂרוּדָף אֶת חֲבֵרוֹ, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְבִיא עָלָיו רַע, כְּדִי
 שְׁיִשְׁפַח אֶת חֲבֵרוֹ מִלְרֵדָף אוֹתוֹ; הֵינּוּ שְׁנַעֲשֶׂה עֲסוּק עִם עֲצָמוֹ. וְלָכֵן
 מִי שְׁמַדְבֵּר רַע, עַל אֵף שֶׁקְּבֵל אֶצְלִי רַק טוֹבוֹת וַיִּשְׁוּעוֹת, אֲבָל יִהְיֶה
 עֲסוּק עִם עֲצָמוֹ, וַיִּשְׁפַח מִלְדַּבֵּר רַע.

הַעֲקָר מֵהַ שְׂאֲבָקֵשׁ אֶת כָּלְכֵן, עַכְשָׁו זֶהוּ חַג הַפֶּסַח, וְאֲנַחְנוּ
 צְרִיכִים כָּל-כָּף לְשִׁמּוֹח עִם הַמְצוּוֹת שֶׁנִּתְּנָנוּ הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְהִנֵּה
 יְבוֹאוּ יְמֵי הַפֶּסַח, וְנִתְחַרַט לָמָּה לֹא הֵינּוּ שְׂמֵחִים, שְׂאֲכַלְנוּ מִצֶּה
 וְלֹא אֲכַלְנוּ חֶמֶץ, אֲשֶׁר הַשְׂמֵחָה הַזֹּאת תְּבִיא לָנוּ שְׁלוֹם-בֵּית כָּל הַשָּׁנָה,
 תְּבִיא לָנוּ יְלָדִים טוֹבִים כָּל הַשָּׁנָה. לְזוֹת אֲבָקֵשְׁכֶן מְאֹד מְאֹד, רְאֵינָה
 לְשִׁמּוֹח!

הִנֵּה נִכְנָסִים יְמֵי סְפִירַת הָעֶמֶר, שְׂאֲסוֹר לְשִׁמְעַ מוֹסִיקָה, אֲבָל
 מִתֵּר לְשִׁמְעַ שִׁירִים בְּלֹא לוֹוֵי מוֹסִיקָה, כִּי יֵשְׁנֵם הַיּוֹם שִׁירִים שֶׁל
 פִּיטְנִים, שְׁמִזְמָרִים בְּלִי מוֹסִיקָה, וְזוֹת מִתֵּר לְשִׁמְעַ כָּל יְמֵי הַסְּפִירָה.

מָה הָיוּ אוֹתֵן הַצְּרוּת, שְׁאֲנוּ נוֹהֲגִים בְּעֵטֶן בִּימֵי הַסְּפִירָה יְמֵי
 אֲבָל? אֵלֹא לְרַבֵּי עַקִּיבָא הָיוּ עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה אֶלֶף תְּלַמִּידִים, אֵף

לא נהגו כבוד זה בזה ומתו ונפטרו בימי הספירה (יבמות סב.). ואת הפגם של 'לא נהגו כבוד זה בזה' — עלינו לתקן. אמן יודעות על-ידי מי זכה רבי עקיבא, שיהיו לו עשרים וארבעה אלף תלמידים? בזכות אשתו רחל. היא נתנה לו רשות לילך ללמד שתיים-עשרה שנה, ולא ראתה אותו כלל, משך כל השנים הללו. אחר שתיים-עשרה שנה, רבי עקיבא חזר מהישיבה עם שנים-עשר אלף תלמידים, ונזכר שיש לו אשה, וקרב אל הבית, ושומע איך השכן אומר לאשתו דברי עקץ ופגיעה: "הנה בעלך עובר שתיים-עשרה שנה וכו' וכו'. [ובאמת, מה רצה השכן הרשע הזה? איך מתר לו לדבר עם אשת איש? אשר צריכים להזהר מאד לא לשמע בקול גבר זר, ועל אשה להשמר בזה מאד, כי זהו עון חמור מאד], ורבי עקיבא שומע דרך הדלת את דברי השכן, וכן את תשובת רחל הצדקת, שאמרה: אם בעלי היה שומע בקולי, היה לומד עוד שתיים-עשרה שנים בישיבה. תכף פשטמע את זאת רבי עקיבא, חזר לישיבה, והביא עוד שנים-עשר אלף תלמידים, ובסוף הכל היו עשרים וארבעה אלף תלמידים; איזו תהלוכה, הרבי הולך עם אלפי אלפי תלמידים סביבו, אנשים באים לראות את כבוד התורה, והנה רחל יוצאת גם-כן לקבל פני בעלה, התלמידים אינם מכירים את אשתו, והנה דוחקת עצמה ביניהם לראות את בעלה, והתלמידים צנועים, ונסו למנעה, ומרמזים לה שתלך מהמקום, כי אין זה יאה וכו'. ולפתע ראה אותה רבי עקיבא ואמר: עזבו אותה, שלי ושלכם — שלה! מה שאני זכיתי ומה שאתם זכיתם — שלה! למדים מפאן, גדלתה של רחל אשת רבי עקיבא!

ואתן פלכן יכולות לזכות לזה, אם תדענה איך להתנהג עם בעליכן. אני יודע שיש לכן הרבה בעיות וטענות צודקות: הוא פך וכך וכך, אינני מאשים אתכן, לא ידעתן עד פה איך להתנהג עם בעל, אזי אני אומר לכן עתה, אם רצונכן להצליח עם בעליכן, תתנהגו לו את הכבוד. גבר הוא גאותן, וחפץ בכבוד וכו', וכן תחזקנה ותעודדנה אותו, ותרבינה במחמאות פלפיו; אז יראה שלכל הפחות יש אשה אחת שמבינה אותו ומעריכה אותו, וירגיש

שְׁהִיא חוֹשֶׁבֶת אוֹתוֹ לְמַצְלַח וְלְטוֹב בְּיֹתֵר. וְאִף שְׁאֵתָן חוֹשְׁבוֹת,
שְׁהוּא אַכְזָרִי מְאֹד וְכו', אַל תְּבַקְרָנָה מַעֲשֵׂיו, אֲלֵא לְכַנֵּה רַק בְּדַרְךְ
אֲהַבָה, בְּמִלָּה טוֹבָה, וְזֶה יִהְיֶה אוֹתוֹ לְגַמְרִי, תְּנַסִּינָה וְתוֹכַחנָה
בְּצַדִּיקַת דְּבָרֵי, כִּי לֹא אָנִי אוֹמֵר אֶת זֹאת, אֲלֵא חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים.
וְרַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב), שְׁכָל הַפֶּסֶף בָּא לְאָדָם
בְּזִכּוֹת הָאִשָּׁה. וְלָכֵן אִם אֵין פֶּסֶף בְּבֵית — אֵתָן אֲשֵׁמוֹת. וְלָכֵן
הַשְׁתַּדְּלָנָה שְׁיִהְיֶה בִּינֵיכֶם אֲהַבָה וְהַבְּנָה הַדְּדִית, וְאֵל תֹּאמְרָנָה: "אֲבָל
בְּעָלִי הוּא כְּעֶסֶן, קִמְצָן, עֲצָבָנִי, רָשָׁע" וְכו', כִּפִּי שְׁאֲנִי שׁוֹמֵעַ כָּל יוֹם
וְכָל שָׁעָה פִּתְגָמִים כְּאֵלוֹ. אֲבָל מֵאַחַר שֶׁכָּבֵר נִתְחַתְּנֹתָם, סִימָן שְׁאֵתָם
זוּג מִן הַשָּׁמַיִם, וּבְשָׁמַיִם אֵתָן נִשְׁמָה אַחַת, כְּמוֹ שְׁאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
(לְקוּטֵי־מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן רסה), שְׁלִמְעֵלָה הַנְּשָׁמוֹת הֵן אַחַד, וּבְאֹת
לְמִטָּה וּמִתְפַּצְּלוֹת, הַנְּשָׁמָה שֶׁל הַבַּעַל יוֹרֶדֶת דְּרָךְ זוּג הוֹרִים אַחַד,
וְהַנְּשָׁמָה שֶׁל הָאִשָּׁה יוֹרֶדֶת אֲצֵל זוּג הוֹרִים אַחַר, וְאֵלוֹ שְׁנֵי חֲלָקֵי
הַנְּשָׁמוֹת צְרִיכִים לְמִצָּא זֶה אֶת זֶה, בִּיּוֹן שְׁמִצָּאתָם זֶה אֶת זֶה, תִּדְעוּ
שְׁאֵתָם נִשְׁמָה אַחַת. וְלָכֵן רְאִינָה לִיקָר וּלְכַבֵּד אֶת בְּעֵלֵיכֶן, וְאִז
תִּרְאִינָה שֵׁישׁ לָכֵן בַּעַל אַחַר לְגַמְרִי.

אַקְנָה מְאֹד לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁדַבּוּרִים אֵלוֹ תְּכַנְסֶנָה בְּלִבְכֶן,
וְתַתְּחַלְּנָה דָף חֶדֶשׁ בְּחַיִּים, תִּרְאִינָה שְׁתַּהֲיֶה שְׁמִחָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶן,
כְּבוֹד וְהַעֲרֹכָה, תִּרְאִינָה לְקִרְא לְבַעַל "אָבֵא", וּמִמִּילָא הוּא יִקְרָא
לָכֵן: "אָמֵא", כִּי הַיְלָדִים אֵינָם צְרִיכִים לְשִׁמְעַ אֶת שֵׁם הָאָב וְהָאֵם,
וְזֶה מִשְׁפִּיעַ מְאֹד בְּעֵגְנֵן הַחַנוּךְ. כִּי אֵין דְּבָר טוֹב בְּחַיִּים כִּי־לָדִים,
הַיְלָדִים הֵם יִהְיוּמִים, וְצְרִיכִים לְלִטְשָׁם. צְרִיכִים לְשִׁמֹר הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב
לְהִיכֵן הוֹלְכִים הַיְלָדִים, הַבָּנִים מְכַרְחִים לְלָכֵת עִם הָאָב לְבֵית־
הַכְּנֶסֶת, וְלִשְׁבֵת לִידוֹ שֵׁם, וְאִף שְׁהֵילֵד יִצְעַק וְיִצְרַח וְכו' — לֹא
לְוִתֵר עַל כֶּף, וְכֵן הַבְּנוֹת צְרִיכוֹת לְהִיּוֹת תַּחַת הַשְּׂגָחָה, לְהִיכֵן
הוֹלְכוֹת, וְעִם מִי מִתְחַבְּרוֹת, וְעֵלֵיכֶן לְתַת תּוֹנָה וְהוֹדָאָה לְהַקְדוּשׁ־
בְּרוּךְ־הוּא, שְׁאֵתָן גְּרוֹת בְּיַבְנָאֵל, בְּאִיזָה כְּפָר וּמוֹשֵׁב נִדְחָ, שְׁהֵילָדִים
אֵינָם רוֹאִים אֶת הַזָּבֵל שֶׁל הַעֲזִרוֹת הַגְּדוּלוֹת: יְרוּשָׁלַיִם, בְּגוֹי־בְּרַק
וְאֲשֶׁדוּד וְכו' וְכו', כִּי שֵׁם הַיְלָדִים מְסֻגְלִים, הַשֵּׁם יִשְׁמֹר, לְהַרְבֵּה
יֹתֵר מֵאֲשֶׁר פֹּה.

בַּוֹדַאי גַם פֿה יֵשׁ לְכַלּוֹף וְכוּ', וּבִפְרֵט מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע, שְׁמוּסֵר אוֹתָנוּ עַל יְמִין וּשְׂמָאל, יְכַלְנוּ לְהִתְקַדֵּם מְאֹד מְאֹד וְכוּ' וְכוּ', אָבֵל לֹא יוֹעִיל לוֹ כְּלוּם, אָנוּ רְצִינוּ שְׂכוּנָה עַל הַהַר, וְתִקְרָא: נוֹף יִבְנָאל, בֵּין הַתְּלִמוּד תּוֹרָה לְבֵין הַבַּתִּים שֶׁל ... זֶה כָּבֵר אֲשֶׁר. וּמִי חִבֵּל אֶת זֹאת? הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, עִם חֵבֵר מְרַעֲיוֹ. וּמָה עָשָׂה הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא? לֹא רָצוּ לְתַת לָנוּ שְׂכוּנָה שָׁם, וּבְרוּךְ הַשֵּׁם, יֵשׁ לָנוּ שְׂכוּנוֹת שְׂכוּנוֹת בְּכָל יִבְנָאל. יִבְנָאל תְּהִפֵּף עֵיר גְּדוּלָה, וְזָכְרָנָה הֵיטֵב מָה אָמַרְתִּי לָכֵן בְּחַג הַפֶּסַח תַּש"ס, יִבְנָאל תְּהִיָּה עֵיר גְּדוּלָה שֶׁל יְרֵאִים וְחֲרָדִים לְדַבֵּר ה', יִהְיוּ לָנוּ עוֹד מִבְּנֵי קִבְעָה בְּגַנְיָם בַּפְּעוּטוֹן, בַּתְּלִמוּד תּוֹרָה, בְּבֵית-סֵפֶר, יִהְיֶה לָנוּ מִקְוֵה מִפְּאָר, בֵּית-הַכְּנֶסֶת מְכַבֵּד, יִשְׁיבָה עֲנֻקִית שֶׁל כְּמָה מְאוֹת בַּחוּרִים, מְדַרְשֵׁיהַּ עֲנֻקִית שֶׁל כְּמָה מְאוֹת בְּנוֹת, וְיִתְחַתְּנוּ וְיִהְיוּ אֲצֻלְנוּ רַק שְׂמֻחוֹת. אֲשֶׁרִי מִי שֵׁשׁ לוֹ הַסְּבָלְנוֹת לְחַפּוֹת וְלִרְאוֹת אֶת זֹאת! יִרְאוּ עֵינֵינוּ וְיִשְׂמַח לְבַנּוֹ וְתִגַּל נִפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתוֹ יִתְבָּרֵךְ.

לָכֵן אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלֶכֶן, רְאִינָה לְהִתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, תְּחַזְקֵנָה זֹאת זֹו, תְּעוֹרְנָה זֹו לְזֹו, תְּפַסְקֵנָה לְרַכֵּל זֹו עַל זֹו. כָּל גְּלוֹת מְצָרִים הִיָּתָה שְׂדַבְּרוּ רַע זֶה עַל זֶה, וְעֲלִינוּ לַעֲקוֹר אֶת זֹאת. וְזֹו כָּל עַבּוּדַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ — 'הַפֶּרֶד וּמְשָׁל', מִפְּרִיד בֵּין תּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם וְכָךְ רוּדָה בָּהֶם, כְּמָה וְכְמָה עֲשׂוֹת מְשַׁפְּחוֹת בֵּיבְנָאל, שְׂאֲמָרוּ לִי, שְׁהִיוּ שְׂבוֹת בְּתִשׁוּבָה, אִם לֹא הַרְשָׁע הַזֶּה, אָבֵל זֶה הַנְּסִיּוֹן שֶׁלָּנוּ. עֲלִינוּ לְהַבְדִּיל מֵרְשָׁע מֵרְשָׁע זֶה, וְלֹא לְהַסְתַּפֵּל בְּד' אֲמוּתָיו, כְּמוֹ שְׂאֲסוּר לְהַסְתַּפֵּל עַל צֵלֵב, כֵּן אֲסוּר לְהַסְתַּפֵּל עֲלָיו. אֵינְכֵן יְכוּלוֹת לְתַאֵר לַעֲצֵמְכֵן אִיזוֹ זִהְמָה הִיא זֹו!

הַמְּבַנִּים בַּמַּמ"ד רִיקִים, מִיבְּאִים יְלָדִים מִבְּחוּץ, וְאַחֲרֵים יֵשׁ לָהֶם בְּמִנְחָמָה, וְכֵאֵן בֵּית-סֵפֶר סְגוּר, שְׁנֵי מְבַנִּים סְגוּרִים, אֵינן יְלָדִים מִתּוֹשְׁבֵי הַמְּקוֹם, וּבְמִקּוֹם לְתַת לָנוּ אֶת הַמְּבַנִּים, אֲשֶׁר יֵשׁ לָנוּ יוֹתֵר מְשָׁלֵשׁ מְאוֹת יְלָדִים, הֵלֶךְ הַרְשָׁע מֵרְשָׁע הַזֶּה, וּמָסֵר אֶת זֹאת לְאַחֲרֵים, שְׂאִין לָהֶם יְלָדִים לְאַכְלֵס שָׁם. וְאַחַר שְׁלֹשָׁה בְּג"צִים, שְׁעָלוּ לִי עֲשָׂרִים וְאַחַת אֶלְף דוּלָר, קִבְּלָנוּ שִׁטָּח, וְהֵיכֵן? בֵּין הַבֵּית-עֲלָמִין לְבֵין הַמּוֹבֵלָה, שָׁם אָנוּ זְרוּקִים בְּקַרְאָנִים, עַד שְׁגַם

עכשו אָנו צַרִיכִים רחמים רבים, שלא יקחו לָנו אֶת הַקְרָאוֹנִים. אַזִּי
אָני שׁוֹאֵל אֶתְכֶן, הָאֵם אֵין זֶה צָלֵב, שְׁצַרִיכִים לִירֵק עָלָיו? ! הָאֵין זֶה
טמאה שְׁצַרִיכִים לְסֹלֵד מִמֶּנָּה? !

לזאת, הִבֵּה נִתְאַחַד יַחַד, הוּא רוֹצֵה לְרְאוֹת שְׂיִהְיוּ בִינֵינוּ
פְּרוּדִים וּמִחְלָקֵת, אָבֵל לֹא יִזְכֶּה לְרְאוֹת אֶת זֹאת. כָּל מֵה שְׁאֵנִי אוֹמֵר
עֲכָשׁוּ — נִרְשָׁם, כָּל מֵה שְׁרוּשְׁמִים — יִדְפֹּס, אֵינְנִי מִחְבִּיא אֶת
דְּבָרִי, זֶה יִהְיֶה מִפְּרֶסֶם בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ! בְּרוּף הוּא וּבְרוּף שְׁמוֹ,
אֵין לִי מֵה לְהִתְבַּיֵּשׁ עִם הַקְּהֵלָה שְׁלָנוּ! בּוֹדָאֵי יֵשׁ פֶּה וְשֵׁם מֵה
לְתַקֵּן, אָבֵל זֶה קְהֵלָה יָפֵה וְנִפְלְאָה מְאֹד, קְהֵלָה חֲסוּדָה, עוֹשִׂים חֲסֹד
זֶה עִם זֶה, הֵיכֵן נִשְׁמָע כְּדָבָר הַזֶּה, שְׁאֵשֶׁה צַרִיכָה לְלָדֵת, וְכֹלָם
נִרְתָּמִים לְעִזְרָתָה? ! פִּי בְּכָל מְקוֹם כְּשֶׁהָאֵשֶׁה מִחֲפֹשֶׁת עֶזֶר מִגִּיסְתָּה,
מֵאֲחוּתָה וְכוּ', הֵן מִתְחַמְּקוֹת בְּכָל מֵינֵי תְרוּצִים וְכוּ', כְּגוֹן: אָנִי
עוֹבְדָת, אָנִי מְטַפֶּלֶת וְכוּ', וְגָרִים בְּכַנְיָן אֶחָד כְּעֹשְׂרִים דִּירִים בְּעִירוֹת
הַגְּדוֹלוֹת, וְאֵין שְׂכָנָה שְׁתַּצִּיעַ עֲזָרָה, וּפֶה בְּכַנְאֵל, בְּרוּף הַשֵּׁם, כְּשֵׁישׁ
אֵיזוֹ שְׂמֻחָה, תּוֹפְסִים תְּכַף־וּמִיד אֶת הֵילָדִים, וְעוֹזְרִים בְּלֵב שְׂמִחָה,
כָּל אֶחָד רוֹצֵה לְהִשְׁתַּתֵּף בְּשְׂמֻחָה, אוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, כְּשֵׁישׁ אֵיזוֹ חוֹלָה,
אֵיזָה בְּקוֹר חוֹלִים יֵשׁ, אוֹ, חֵס וְשְׁלוֹם, כְּשֵׁישׁ אֵיזָה אָבֵל, אֵיזָה נַחֵם
אָבֵלִים יֵשׁ, דּוֹאֲגִים זֶה לְזֶה, אָנִי גֹאֵה אֶתְכֶן! הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּף־הוּא יֵשׁ
לוֹ נַחַת מִכֵּן, הַמְּשַׁכְּנָה בְּעִבוּדַת הַחֲסֵד, הַמְּשַׁכְּנָה בְּעִזְרָה לְעוֹר
לְזוֹלְתְּכֶן, הַמְּשַׁכְּנָה בְּשְׂמֻחָה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְחָה זֶה אֶת זֶה. וְאַבְקֵשׁ אֶתְכֶן
בְּכָל מֵינֵי בְּקִשׁוֹת, תִּשְׁמְרֵנָה מְאֹד מִלְּשׁוֹן הָרַע, רְכִילוֹת וְלִיצְנוּת. זֶה
עִבוּדַת הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, הַנְּחָשׁ. וְכֵן כְּתוּב בְּדִהַר (פִּינְחָס רִמּוֹ), שְׂהַסֵּמ"ךְ־
מ"ם רִכַּב עַל הַנְּחָשׁ, וְכָךְ פָּתַח אֶת חֲנוּהוּ, וְהִיא הַכְּשִׁילָה אֶת בְּעִלָּה
— אָדָם. וְלָכֵן צַרִיכִים לְהַפְרִיד מִהַסֵּמ"ךְ־מ"ם וְהַנְּחָשׁ, וְלַעֲזֹר
לְבַעֲלִיכֶן, לְחַזֵּק וְלַעֲזוֹד וּלְשִׂמְחָה אוֹתוֹ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּף־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִחֲפִלָּל בְּעַדְכֶן, שְׂיִהְיֶה לָכֵן חַג פֶּשֶׁר וְשִׂמְחָה וְנַחַת
מִהֵילָדִים, שְׁלוֹם־בֵּית, אֶהְבֶּה בְּבֵית, וְתַעֲזֹרְנָה זֶה לְזוֹ, וּפְרִנְסָה בְּשִׁפְעַה,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצִּלָּחָה מִן הַשְּׂמִים...

כט שעד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ד' דָּחַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יִקְרִי ...
נְרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ, וְגַם שְׁמַעְתִּי שְׁחַפְּשֵׁת אוֹתִי
אֶתְמוּל בְּשִׁבִיל הַדְרָשָׁה, אֵךְ, לֹא עָלִיכֶם, לֹא וְכִלְתִּי, כִּי שְׁכַבְתִּי
בַּמָּטָה עִם חַם גְּבוּהָ, וְגַם עֲכָשׁוּ אֲנִי לֹא מְרַגֵּישׁ טוֹב, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא יִשְׁלַח לִי רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ שָׁאֵר חוֹלֵי כָּל יִשְׂרָאֵל.

תוֹדָה רַבָּה עַל שְׁמִסְרָתְךָ אֶת הַמִּכְתָּבִים וְאֶת הַסֵּפֶר.

אוֹדוֹת מַה שִּׁשְׁאַלְתָּם, כָּל אֱלוֹ הַנְּשִׁים שְׁמַגְלַחֹת אֶת רְאִשֵׁיהֶן,
הֵן הוֹלְכוֹת עִם פֶּאֶה, כִּי הֵן מִתְבַּיְשׁוֹת לְלָכֶת רַק עִם מְטַפַּחַת, אֲבָל
יֵשׁ מִהַחֲרָדִיּוֹת שֶׁפֶן הוֹלְכוֹת עִם מְטַפַּחַת, וְלָכֵן הַטוֹב בְּעֵינֵיכֶם עֲשׂוּ,
הַעֲקֵר תִּתְחַזְּקוּ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
מִשְׁמַחוֹת.

אִם אֲשַׁתְּךָ מְגַלַּחַת שְׁעֵרוֹת רֵאשָׁה, הִיא לֹא צְרִיכָה לְלָכֶת
לְרוּפֵא, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִפְקֹד אֶתְכֶם בְּזֵרַע שֶׁל קִימָא, אֵל תִּדְאָגוּ!
הַעֲקֵר לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל
מַה שְּׁצְרִיכִים, כִּי הַתְּפִלָּה שְׁמַבְקָשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ עוֹלָה עַל הַכֹּל.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם חַג שְׂמֵחָ...

כט שעה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ד' דָּחַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שְׁיַחֲיוּ נִצְחָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, אֵךְ לֹא יְכִלְתִּי לְהַשִּׁיב לָכֶם

תִּכְרַח-וּמִיד, כִּי, לֹא עָלִינוּ, אָנִי שׁוֹכֵב עִם חַם גְּבוּהָ, יִשְׁלַח לִי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רְפוּאָה שְׁלֵמָה בְּתוֹךְ שְׁאֵר חוֹלֵי יִשְׂרָאֵל.

אודות הגמגום וכו', הַדְּבָר הַרְאֵשׁוֹן צְרִיכִים לְבַדֵּק בְּפִיִּת אִם
לֹא מְאִימִים עַל הַיְלָדִים, וְהַדְּבָר הַשְּׁנִי צְרִיכִים לְבַדֵּק אִם בְּתַלְמוּד
תוֹרָה הַמְלַמֵּד אֵינוֹ דוֹחֵק עֲלֵיהֶם, כִּי בְּדַרְךְ כָּלֵל גְּמִגּוּם בָּא רַק
כְּשֶׁמְלַחֲצִים אֶת הַיְלָד, וְכֵן הִרְבֵּה פְעָמִים הַיְלָד רוֹצֵה תְּשׁוּמַת-לֵב
אֲזוֹ צְרִיכִים לְהַעֲלִים עֵינָיו מִזֶּה, וְאִם זֶה לֹא יֵלֵךְ, צְרִיכִים לְגַשֵּׁת אֶל
רוֹפֵא מְמַחֶה שְׁמַתְמַחָה בְּזֶה, וְאֲנִי אֶת שְׁלֵי אַעֲשֶׂה, וְאֶתְפַּלֵּל עַל
יְלָדֵיכֶם, שְׁיִהְיוּ בְּרִיאִים בְּגוּפָם וּבְנַפְשָׁם, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת
טוֹבוֹת.

נוֹסֵף עַל כָּל צְרוּתִי וְתִלְאוֹתַי וְכוּ', יֵשׁ הוֹרִים שְׁשׁוֹלְחִים לִי אֶת
הַיְלָדִים לָפֶה, וְלֹא אֶכְפַּת לָהֶם מֵהַמְּצָב שֶׁל הַיְלָדִים שְׁלָהֶם,
וְגוֹרְמִים לִי הַזְּקוֹת גְּדוֹלִים.

מָה אֵמַר לָכֶם! אַתֶּם צְרִיכִים לִהְיוֹת גְּאִים עִם הַהֲתַנְהָגוֹת
שְׁלָכֶם, כִּי עַל-יְדֵי הַבֵּן מְכִירִים אֵיךְ הַהוֹרִים מְתַנְהָגִים, וְלִכֵּן אַתֶּם
צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְנַאֲוֹת עִם בְּנֵיכֶם ... גֵּרוֹ יֵאִיר, כִּי יֵשׁ יְלָדִים
פֹּה, שְׁאֵנִי רוֹאֶה בְּדִיוֹק אֵיךְ הַהוֹרִים מְתַנְהָגִים בְּפִיִּת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלַּתִּי שְׁאֵנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ דַרְכְּכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כּוּט שְׁעוֹ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי ה' דָּחַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' גִּסּוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיֶּקֶר לִי מְאֹד, תְּלַמִּידֵי יְקִירֵי ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂכָבָר

אָפּוּר כּט שׂעז בּנחל קסח

כּמָה מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ כְּתָבוּ לִי שְׂרוּאִים אֶצְלָךְ שְׁנוּי מְאֹד מְאֹד גְּדוֹל
בִּירְאֵת שָׁמַיִם וּבִהֲנֵהָגָה וְכוּ' וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! זֶה כָּל חַיּוּתִי, זֶה תְּקוּנָתִי, זֶה הָעֲנָג שְׁלִי, כּמָה אָנִי
מְצַפֶּה שֶׁהַתְּלִמִּידִים שְׁלַמְדוּ אֶצְלִי — יִתְנַהְגּוּ לְמוֹטֵב, וְאָנִי מְבַקֵּשׁ
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֹא יִהְיֶה לִי תְּלִמִּיד שֶׁפּוֹרֵק עַל וְכוּ' וַיּוֹצֵא
לְחוּץ וְכוּ', וּמְקַדִּיחַ תְּבַשְׂלוֹ בְּרַבִּים.

רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם לִהְיוֹת תְּמִיד
שְׂמֵחַ, וְתִלָּךְ דִּיקָא עִם פְּאוֹת אֲרָכִים וְעִם מְלָבוּשׁ חֲסִידִי, וּבְכַרְט
שֶׁאַתָּה שׁוֹחֵט, זֶה מְלֹאכֶת הַקְּדוּשׁ, וְאַתָּה צְרִיךְ לִהְיוֹת לְלֹכֵת בְּכָל יוֹם
לְמַקְוֶה, וְתְּמִיד תִּצְיֵר בְּעֵינֶיךָ, אֲשֶׁר גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֵין
שׁוּם מְצִיאוֹת בְּלִעְדֵי הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתְּמִיד תְּדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ,
וְכֵן תִּעֲוֹדֵד וְתִשְׂמַח אֶת כָּל גִּיּוֹסֶיךָ, תְּדַבֵּר אִתָּם רַק מִהַתְּכַלִּית, כִּי
בְּפְרוּשׁ גָּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הַדְּבָר יֵשׁ לוֹ כַּח גְּדוֹל מְאֹד.
צְרִיכִים רַק לְדַבֵּר אִתָּם וְהַדְּבָר פּוֹעֵל. וְלָכֵן רְאֵה לִהְיוֹת חֲזָק וְאַמִּיץ,
וּמְמַשׁ אֶתָּה נוֹפֵחַ בֵּי חַיִּים חֲדָשִׁים בְּכָל פְּעַם.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים שֶׁבְּעוֹלָם,
וְתְּמִיד תִּצְיֵר בְּדַעְתְּךָ אֵיךְ שֶׁהַכֹּל זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֹּל, כִּי
דוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, זֶה לְבוּשׁ לְגַבִּי הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, וְלָכֵן
אֲשֶׁרִי מִי שֶׁחֲזָק בְּאַמוּנָה בְּעַתִּים הַלָּלוּ, וְאֵז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לָךְ חַג שְׂמֵחַ...

כּט שׂעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישֵׁי ד' דְּחַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' גִּיסוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל אֱהוּבִי, יְדִידִי
הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נֵרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ עִם הַשִּׁיחוֹת.

מה אמר לך, ידידי היקר! את השיחות האלו אתה צריך לחלק בין הבחורים של תלמידי ישיבת "דמשק אליעזר", למען ישמעו וייראו וישמח לבם.

ובכלל רציתי מאוד, שתדבר אתם מדי פעם בפעם, ותשיח ותספר להם ספורים והתחזקות, כי בחורים צריכים הרבה התחזקות, אני לא צריך לספר לך דבר זה, שהוא מובן לכל. עלי לומר לך, שכל הענין של "היכל-הקדש", מבאר בלקוטי-מוהר"ן (חלק א', סימן נט), שהצדיק בונה "היכל-הקדש", היכ"ל גימטריה אדנ"י, שהוא הדבור, שצריך להיות קדש, כל הענין שלנו איך לחיות עם אשה בדרך ארץ, ואיך לחיות עם אנשים בדרך ארץ, ולא לריב אחד עם השני, אלא שיהיו בשלוח, ולהתמיד בלמוד התורה הקדושה, ולהתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא, ולהיות דבוק בחי החיים, מצד אחד להיות דבוק לגמרי באין סוף ברוך הוא, ולבטל את עצמו לגמרי אליו יתברך, עד שלא יראה שום דבר רק אלקות, אבל מצד שני צריכים להתחזק ולחזק את אחרים, ולחיות עם אנשים, ולהתנהג בנמוס ובדרך ארץ, וזה מה שאני משתדל להחדיר בתלמידים, והלואי שאזכה להגיע אל זה, כי לצערי הרב, קשה מאוד מאוד לעזר לבעל בחירה, הנה מדברים אתו, ונגסכם בדעתו שאני צודק, והנה הוא יוצא בחוץ, וכבר אחד מדבר אתו כל דבר אסור, וכבר רחמנא לצלן, מהפך את הקערה על פיה, ולכן אשרי מי שמחזיק מעמד.

ואני מאוד מאוד רוצה שתדבר עם התלמידים, ותחזקם ותעודדם ותשמחם, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שנשמע ונתבשר בשורות משמחות.

גא ונא ראה לכבד ולקור את אשתך, כי אני מצפה שיצא מכם זרע קדש, שאוכל להתפאר עמכם, אתם הילדים שלי!

המאחל לכם מועדים לשמחה...

כַּט שַׁעַח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ד' דְּחַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד, רַבִּי ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שְׁתַּחֲזֹק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְאֵל
תְּשַׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וְתִכְנֵס בְּבַחוּרִים שְׁלוֹמֵדִים אֶצְלְךָ יִרְאֵת שְׁמַיִם,
וְתִדְבֹר אִתָּם דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁבַעְרָב יִקַּח אוֹתָם הָאֲבָרָךְ ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, לְשַׁעַח וְחֻצִי, וְכָךְ לֹא
יִסְתַּוְּבָבוּ בְטָל.

פֹּה אֲנִי שׁוֹלַח לְהֵם מִכְתָּב, וְתִרְאֶה לְמִסַּר לְהֵם אֵת זֶה, וְתִקְרִיאוּ
גַם לְפָנֵיהֶם. הַעֲקֹר לְסִפּוּר לְיִלְדֵים סְפוּרֵי צְדִיקִים, לְעוֹרֵר אֵת לְבָבָם
אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב לְעוֹרֵר אֵת הַיִּלְדִים
לְעַבֹדֵת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמְּאַחֵל לְךָ מוֹעֵדִים לְשִׂמְחָה...

כַּט שַׁעַט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ד' דְּחַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל כָּל הַתְּלַמִּידִים הַלּוֹמְדִים אֶצְל רַבִּי ...
שְׁלִיט"א.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, אִם אַתֶּם רוֹצִים לְלַמֵּד אֶצְלִי אִתָּם
צְרִיכִים לְהִיּוֹת רְצִינָיִים, לְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם וּלְלַמֵּד ח"י פְּרָקִים
מִשְׁנֵיּוֹת, וּלְגַרֵס שְׁבַעַה דְּפִים גְּמָרָא, מְלַבֵּד הַשַּׁעוּר שְׁאִתֶּם לּוֹמְדִים
אֶצְל הַמְּגִיד שַׁעוּר שְׁלָכֶם בְּעִיּוֹן, אֲשֶׁר אֵת זֶה אֲנִי רוֹצֶה שְׁתַּחֲזֹרוּ
כְּמָה פְּעָמִים, כְּדִי שְׁתַּדְּעוּ הֵיטֵב הֵיטֵב אֵת הַשַּׁעוּר.

תִּכְרֶה וּמִיד בְּאֶסְרוּ חַג אֲנִי רוֹצֶה שְׁתִּתְקַבְּצוּ יַחַד עִם הָאֲבָרָה
הַיָּקָר ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְתִלְמָדוּ אִתּוֹ לַעֲת עָרֵב שְׁעָה וְחֻצִי, וּמִמָּשׁ
תִּגְרְמוּ לִי נַחַת רוּחַ גְּדוֹל עַל-יְדֵי-זֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שְׂאֵף אֶחָד
לֹא יִתְחַמֵּק, אֲלֵא כֻּלָּם יִתְקַבְּצוּ יַחַד וְיִלְמְדוּ, וְאִם אַתֶּם רוֹצִים לְבוֹא
אֵלַי תִּרְאוּ לְצִיַּת, כִּי אַחֲרַת לֹא אֶקַּח אֶתְכֶם.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ וּמְזַהֵר אֶתְכֶם, שְׂאֵל תִּתְחַבְּרוּ עִם חֲבֵרִים
רְעִים הַמְּנַבְּלִים אֶת פִּיהֶם וְכוּ', הֵם מְסַפְּנִים וְכוּ', הוֹלְכִים בְּטֹל, אֵין
לָהֶם לֹא תוֹרָה וְלֹא חֻקְמָה וְלֹא יְרֵאת שָׁמַיִם וְכוּ' וְרַחֲמָנוּת גְּדוֹלָה
עֲלֵיהֶם וְכוּ', וְלִכֵּן מָה אַתֶּם צְרִיכִים לְהִתְחַבֵּר אֲלֵיהֶם.

אֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׁתַּעֲשׂוּ אֶת רְצוֹנִי.

הַמְּאַחַל לָכֶם מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כט שפ.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ד' דְּחַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' גִּיסוֹן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי עִם הָאֲבָרָה ... גֵּרוּ יְאִיר, שֶׁהוּא יֵקַח כֹּל עָרֵב אֶת הַיְלָדִים
שֶׁל הַפֶּתָה שֶׁל ... גֵּרוּ יְאִיר, לְשַׁעָה אוֹ שְׁעָה וְחֻצִי, וּנְשַׁלֵּם לוֹ בְּעֵבֹר
זֶה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נֶצְרָה, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִסְתַּוְּבָבוּ בְּרַחוּב, וּבְפָרֵט בִּימֵי
הַקִּיץ, וּבְפָרֵט שֶׁהוּא אֲבָרָה עִם יְרֵאת שָׁמַיִם, וְאֲנִי רוֹצֶה שְׁיִתְחַדֵּר
בְּיְלָדִים יְרֵאת שָׁמַיִם, שֶׁלֹּא יְבוֹאוּ לְכֹאֵן כְּמוֹ עֲצִים יְבֹשִׁים וְכוּ', וְכֵן
יִזְהִיר אוֹתָם לֹא לְהִתְחַבֵּר עִם חֲבֵרִים רְעִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִצְלִיחַ לְסַדֵּר אֶת זֶה עַל הַצַּד הַיּוֹתֵר טוֹב.

הַיּוֹת שְׁקָרָה עֲתָה מַה שְׁקָרָה בְּאֶרֶץ, לִכֵּן אֲנַחְנוּ צְרִיכִים לְשַׁמֵּר
שְׁהַסְמָ"ךְ-מ"ם לֹא יִנְסֶה לְחַדֵּר לְתַחֲמוֹנֵנוּ, וְצְרִיכִים לְהַזְהִיר אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵינוּ, שֶׁלֹּא יִתְעַסְקוּ עִמּוֹ לֹא יְדַבְּרוּ אִתּוֹ, וְלֹא יִסְתַּכְּלוּ בְּד'
אֲמוּתָיו, וְכֵן לְהַזְהִיר אֶת הַיְלָדִים, כִּי הִרְשַׁע הַזֶּה רָשָׁע מְרָשָׁע, שׁוֹנֵא

ישראל, מוסר, ומי יודע מה הוא מבשל עלינו, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לו נפילה אחר נפילה, ולא יוציא את מזמותיו עלינו. המאחל לך מועדים לשמחה...

כט שפא.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי ד' דחל המועד פסח, כ' ניסן ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ומאד שמחתי לשמע הטוב מך, שהיה לך שפע לחג, יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד תבשרי לי בשורות משמחות, ותמיד תעזרי לי, הן בהפצה והן לעורר את נשות אנשי שלומנו, שיחזיקו את עצמם ביחד, אשר אין עוד דבר יותר חשוב מזה.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט שפב.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי ד' דחל המועד פסח, כ' ניסן ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך. ומאד רציתי שתתפסי את הבנות, ותלמדי אתן אמונת חכמים, ומי שאת מרגישה שהיא מסיטה נגד יבנאל, צריכים לגרש אותה תכף-ומיד, כי אנחנו לא ערי מקלט, לקחת ולקלט את כל מי שבא, אני רוצה רק בנות טובות ויראות, כדי שנוכל לחתן אותן סמוך לפרקן, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

הַעֲקָר רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְכֵן בְּאַמוּנַת חֻכְמִים, וּבְזִכּוֹת זֶה תִּרְאִי נְסִים נִגְלִים שִׁיעָשָׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כט שפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ד' דָּחַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה, הַלּוּמְדַת בְּמִדְרָשִׁית "בֵּית מִלְכָּה".

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אַל תִּפְחָדִי בְּעֵינֵי לְהִקִּים בַּיִת, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיַדֵּי יִתְּן לָךְ שְׁפֵעַ, וְאַתָּה לֹא צְרִיכָה לְהִסְתַּכֵּל עַל שְׂאִין לְכֶם כֶּסֶף, כִּי הַכֶּסֶף וְזָהָב בְּיַדֵּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִין צְרִיכִים לְהִתְבַּלְבֵּל, כָּלֵל וְכָלֵל לֹא, כִּי הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְנַהֵיג אֶת עוֹלָמוֹ, וְכֶסֶף לֹא צְרִיךְ לְהוֹוֹת מְנִיעָה בְּשִׁבִיל לְהִתְחַתֵּן, וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁיזְמִין לָךְ חֵתֵן יָרֵא שָׁמַיִם, וְתוֹכְלִי לְגוֹר בִּיבְנָאֵל, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

כט שפד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי ד' דָּחַל הַמוֹעֵד פֶּסַח, כ' נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אַתְמוֹל הִתְקַשְׁרֵתִי אֵלֶיךָ, וְלֹא הָיִיתְ בְּבִיתְךָ, רְצִיתִי לְדַבֵּר אִתְךָ כְּמָה עֲנִינִים, וְאִם יִרְצָה הַשֵּׁם, אֲחֵר הַחֹג גְּדַבֵּר. הִרְגַע קַבְּלֵתִי אֶת

אֲשֶׁר כַּט שֵׁפָה בְּנַחַל קַעֵא
הַסְּפָרִים "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת", חֶלֶק י', ו"אֲשֶׁר בְּנַחַל" חֶלֶק כ"ב,
ו"אוֹצֵר-הַקּוֹנְטְרָסִים" חֶלֶק כ'.

מָה אָמַר לָךְ! עוֹד לֹא רָאִיתִי סְפָרִים יָפִים כְּאֵלוֹ, יַעֲזוּר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּדְפִּיס עוֹד כְּהֵנָּה וְכַהֵנָּה, וְיִתְפַּשֵּׁט בְּכָל
תְּפוּצוֹת יִשְׂרָאֵל.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי שֶׁתִּדְפִּיס עִכְשָׁו פְּמוֹת גְּדוּלָּה שֶׁל קוֹנְטְרָסִים
עַל הָעֵינַיִם, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְקַחַת מִמֶּךָ עִכְשָׁו עֲשָׂרַת אֲלָפִים מִכָּל אֶחָד,
וְאֲשַׁלֵּם לָךְ בְּמִזְמָן כְּשֶׁאֲבוֹא.

הַבְּחוּרִים בָּאִים חֲזָרָה בְּעוֹד כְּשָׁבוּעַ וְחֲצִי, וְאוֹלֵי תוֹכֵל לְשַׁלַּח
דְּרָכָם.

הַעֲקָר רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, כִּי אֲנִי רוֹאֶה
שֵׁישׁ לָךְ כַּחוֹת עֲצוּמִים, מִמֶּשׁ לְהַפְּלִיא פְּלֵאֵי פְּלֵאִים, וּבִפְרֹט
ה"לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" וְה"אֲשֶׁר בְּנַחַל" — זֶה עוֹלָה עַל הַפֶּל, לְכֵן
תִּמְשִׁיךְ לְהַדְפִּיס כָּרֶךְ אַחֵר כָּרֶךְ.

הַמֵּאֲחַל לָךְ מוֹעֲדִים לְשִׂמְחָה...

רְצִיתִי לְדַעַת מָה קוֹרָה עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, הָאֵם הוּא חוֹשֵׁב לְעוֹד
לִי וְכוּ'?

כַּט שֵׁפָה.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצֵאֵי-חַג-הַפֶּסַח, כ"ב נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נֹצֵחַ.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת הַקּוֹנְטְרָס, וְנָה יֵצֵא מְאֹד מְאֹד יָפֵה. יַעֲזוּר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּזְכָּה הַקִּיץ הַזֶּה לְהַדְפִּיס הַרְבֵּה סְפָרִים.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שֶׁבְּקִיץ הַזֶּה נִגְמַר אֶת הַכָּרֶךְ הָרֵאשׁוֹן שֶׁל

"שפת הנחל", וכן את הסדור על-כל-פנים לימות החל, וכן עוד כרך או שנים של "אוצר הקונטרסים" מלבד ספרים אחרים.

העקר תתחזקו מאד, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, ששנזכה כל ימי חיינו להפיץ את אור רבנו ז"ל.

המאחל לכם קיץ בריא ושמח...

פה תקבלו את הרשימה שרצייתם.

כט שפו.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-חג-הפסח, כ"ב ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, לא כדאי לעשות רשימה כזו ולתלות את זה, כי הם סתם משחיתים ומשחיתים וכו', והם יכולים לשבור את זה בלי רחמנות, כי הם מפקרים, ואני צריך ללכת אתם בעדינות, בכפפות משי וכו' כי אני מכיר אותם, כי אם אדבר אתם ביד קשה, הם יכולים ללכת דוקא וכו', ואל תחשב שאין לי מזה צער ועגמת נפש, על-כל-פנים לדעתי, לא כדאי לתלות את זה, כי הם ישברו את השמשות של הלוח מודעות.

אין מלים להודות לך על כל מה שאתה עושה בשבילי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר, שאזכה לשמח תמיד בשמחתכם, ותראו הרבה נחת מהילדים.

המאחל לכם קיץ שמח ובריא...

כט שפז.

בעזרת השם יתברך, מוצאי-תג-הפסח, כ"ב ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֹהֲבָיו, תְּלַמִּידֵי
... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֵד אָנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּשְׁמַר שְׁלֵא יִחַבְּלוּ דְבָרִים
בְּמִקְוֵה כְּמוֹ בְּמוֹדְעוֹת וְכוּ', כִּי אִם מְחַבְּלִים, הַנּוֹק הוּא לֹא לִי ... גֵּרוֹ
יְאִיר, וְלֹא לִי ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲלֵא מְחַבְּלִים לִי, כִּי הַמִּקְוֵה שְׂיִכֵּת לִי,
וּמִשְׁכַּר הַמִּקְוֵה אֲנַחְנוּ מְשַׁלְּמִים גַּז וְחֶשְׂמֵל וְאַרְנוֹנָה וְשְׂפוּצִים, וְלִכְן
מִי שְׁלֵא מְשַׁלֵּם, הוּא גֹרֵם לִי הַפְּסָדִים, וּמִי שֶׁעוֹשֶׂה הַזְּקוֹת עוֹשֶׂה
לִי הַזְּקוֹת, וְלִכְן רְצִיתִי מְאֵד מְאֵד לְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּרְאֶה לְשַׁמֵּר שְׁלֵא
יִהְיוּ שׁוֹם חַבְּלוֹת בְּמִקְוֵה, וְתִכְתֵּב לִי אוֹ תִצְלַצֵּל אֵלַי, וְתוֹדִיעֵנִי מִי
מְחַבֵּל שֵׁם בְּדְבָרִים.

הִנֵּה עֲכָשׁוּ נִכְנַס קִיץ אֲרוֹךְ, רְאֵה לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמָּךְ "סֵדֵר הַיּוֹם"
וְכַךְ תִּצְלִיחַ, כִּי אִם עוֹשִׂים סֵדֵר — מְצַלִּיחִים, וְאִמְרָתִי שְׁבִשְׁבִיל זֶה
בְּהַתְחַלַּת הַהַגָּדָה יֵשׁ הַסִּימָנִים: "קִדְשׁ, וּרְחִץ, פְּרַפֵּס, יַחֵץ" וְכוּ', כִּי
זֶה הַסֵּדֵר מֵרֵאשִׁית מֵהַ יַעֲשׂוּ הַלַּיְלָה, כִּי אָדָם צָרִיךְ לַחְיוֹת עִם סֵדֵר,
וְלִרְשֵׁם לַעֲצֻמוֹ סֵדֵר.

הַקִּדְוֶשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתִּהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה וְדִירָה מִשְׁלֶךְ.

בְּהַזְדַּמְנוֹת הַרְאשׁוֹנָה רְצִיתִי מְאֵד שֶׁתִּרְשֵׁם בְּפְרוּיִקֵט הַחֲדָשׁ,
וְתִהְיֶה בְּקֶשֶׁר עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ קִיץ בְּרִיא וְשִׂמְחָה...

כט שפּח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר אחרי, כ"ג ניסן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּל־לִיּוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַיְוִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, שִׁישְׁמֹר מְאֹד עַל יַלְדָיו, שְׁלֹא יֵלְכוּ לְבַד לְמִקְוֵה בְּלִי לֹוִי שֶׁל הָאָבָא, וְאֶפְלוּ בַּחֹזֶר בֶּר־מִצְוֵה אֲסוּר לְהַנִּיחַ אוֹתוֹ לְבַד בַּמִּקְוֵה, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי מְנוּלִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְצָרִיכִים לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל הַיְלָדִים, כִּי הַדּוֹר פְּרוּץ מְאֹד, וְדִי לְחַפְּיָמָא.

וְדַבֵּר זֶה מִפְּרִסְמִים עֲכָשׁוּ בְּכֹל הַמִּקְוֵאוֹת בְּכֹל הָעוֹלָם, וְלִכְּן מֵאַחַר שְׁאַנִּי כָּל־כֶּף מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי בְּשִׁבִיל קִדְשַׁת וְטְהַרַת יַלְדֵינוּ, רְאוּ לְשִׁמּוֹר מְאֹד עַל יַלְדֵיכֶם, שְׁלֹא יֵלְכוּ לְבַד לְמִקְוֵה, וְכֵן לֹא תִתְּנוּ לַיְלָדִים שְׁלֹכֶם, שִׁיתְחַבְּרוּ אֶל חֲבֵרִים מְקַלְקָלִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, כִּי רַבִּים חֲלָלִים הִפִּילוּ חֲבֵרִים רַעִים, וְאֵל יִקַּל בְּעֵינֵיכֶם דְּבַר זֶה, כִּי זֶה מְשַׁחֵק עִם אֵשׁ!

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר, שְׁנֹזְכָה לַיְלָדִים קְדוּשִׁים וְטְהוּרִים בְּקִדְשַׁת הַבְּרִית, וְלֹא יִדְעוּ מַה זֶה חֲטָא.

הַמֵּאַחַל לְכֶם שְׁבַת שְׁלוֹם...

כט שפּט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר אחרי, כ"ג ניסן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי יְדִידֵי ... נְרוּ יְאִיר.

היום קבלתי מ... גרו יאיר, רשימה ארפה של פדיונות עם שמות, והוא אומר שאַת הַכֶּסֶף הַפְּקִיד בַּעֲמַתּוֹת בֵּית הַצַּדִּיק, בְּסוֹף שִׁבְעַת מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים ש"ח, וְלִכֵּן תּוֹרִיד אֶת זֶה מֵהַחֹב שְׂאֵנִי חֵיב לָךְ אֲלֵפִים וְחֲשַׁע־מֵאוֹת ש"ח, כִּי הַכֶּסֶף הַזֶּה הוּא כֶּסֶף פְּדִיוֹנוֹת.

אי אפֿשֿר לִלְכֹת עִם יָד חֲזָקָה, כִּי אִזּוּ יֵצֵא מִזֶּה קִלְקוּל גָּדוֹל, כֹּאֲשֶׁר תִּבִּין מֵעֲצָמָךְ, כִּכָּה חַיִּים, צָרִיכִים לְהִתְמוּדָד עִם מַה שֵּׁיִשׁ, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַעֲזֹר לָנוּ, שְׁנוֹכָה לְהַחֲזִיק מֵעַמָּד, וְלִבְנוֹת לְאִט לְאִט קַהֲלָה קְדוּשָׁה.

המאחל לך שבת שלום...

כּט שׁצ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסִדְרֵי אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאִד ... גְרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאִד מֵאִד שְׂמַחְתִּי שְׂפַתְכֶתּוֹת לִי מַה יֵשׁ לְתַקֵּן, וּדְבָרִים קְטָנִים כָּאֵלוּ אֲנִי מִכְרַח לְדַעַת, כִּי רַק הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יוֹדֵעַ כַּמָּה אֲנִי טוֹרַח, שְׂתַהֲיָה לָנוּ קַהֲלָה קְדוּשָׁה, קַהֲלָה שֶׁל חֶסֶד וְשֶׁל קִדְשָׁה וְשֶׁל צְנִיעוּת, וְזֶה לֹא הוֹלֵךְ קַל, כִּי עוֹבֵר מַה שְׁעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד, וְצָרִיכִים לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד לְכַף זְכוּת.

אוֹדוֹת הַפְּרֻכָּת, בּוֹדָאֵי אִם אַתָּה יְכוֹל לְאַרְגֵּן תּוֹרְמִים שִׁיתְרַמוּ פְּרֻכַת יָפָה, מַה טוֹב וּמַה נָּעִים, כִּי מַה שְׁיִכּוּלִים לְהַדִּיר וּלְפָאֵר אֶת בֵּית־הַכְּנֹסֶת, זֶה רְצוּי מֵאִד. מִי שֵׁיִשׁ לוֹ עֵינַיִם לְרֵאוֹת, רוֹאֵה אֶת הַהַפְּרֵשׁ בֵּין מִי שְׁגָר בִּיבְנָאֵל לְמִי שְׁגָר חוּץ לִיבְנָאֵל, וְאַפְלוּ שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שֵׁיִשׁ מִתְנַגְּדִים עַל זֶה, אֲבָל הָאֵמֶת עַד לְעֲצָמָה.

תּוֹרָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מֵאִד מֵאִד מֵצַפָּה וּמִקְוָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שֶׁהַכָּל

יְתֵהֶפֶךְ לְטוֹבָה, כְּמוֹ שְׂאֵמֶר רַבֵּנוּ ו'ל' (ע"ג מְשִׁיבַת הַנֶּפֶשׁ, סִמֵּן קלדר): "יֵשׁ עִנְיָן שְׁנֵתֵהֶפֶךְ הַכֹּל לְטוֹבָה".

הַעֲקָר שְׁצָרִיכִים לְהִתְחַזֵּק בְּיַחַד בְּאַהֲבָה, אַחֲוָה וְרַעוּת.

בְּעִנְיָן הָעֲשׂוּן, בּוֹדָאֵי אֲנִי מְקַפִּיד מְאֹד, וּפְהָ תִקְבֵּל מִכָּתֵב כָּלְלִי לְתֹלוֹת אֵת זֶה, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ.

כְּמוֹ-כֵן רָאָה לְחִזֵּק אֵת יְדִידֵנוּ ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׂבֻאַמֶּת הוּא עוֹשֶׂה עֲבוּדָה גַּפְלָאָה מְאֹד, אֲלֵא שֶׁהוּא חוֹשֵׁב שְׂפֹכֵר הַגִּיעַ עוֹלָם הַתְּקוּן, וְהַכֹּל מִכֶּרֶח כָּבֵד לְהֵיוֹת מִתְקֵן, וּבֻאַמֶּת אָנוּ רְחוּקִים מְאֹד מְאֹד מֵעוֹלָם הַתְּקוּן, וְלָכֵן צָרִיכִים לְלַכֵּת בְּכַפּוֹת מְשִׁי, וּבְפֹרֵט עִם הָאֲבָרְכִים הַצְּעִירִים, כִּי בְּעֵתִים הֵלְלוּ בּוֹדָאֵי יְכוּלִים לְאַבֵּד אֵת הַנֶּעֱרָר בְּקִלּוֹת, רַחֲמָנָא לְשׁוֹבָן, וְלָכֵן שְׂיָדוּן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, וְכֵן שְׂיָדוּן אֵת הָאֲבָרְכִים לְכַף זְכוּת, וְאִף שְׂאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁיֵּשׁ בְּלִבּוֹ עֲלֵיהֶם — מַה לְעֲשׂוֹת, כָּל אֲדָם צָרִיף לְעֲשׂוֹת לְעֲצֻמוֹ חֲשָׁבוֹן, מַה הֵייתִי עוֹשֶׂה אִם זֶה הֵיִתָּה הַבַּת שְׁלִי אוֹ הַבֵּן שְׁלִי, אֲזַ גַּם לֹא הֵייתִי רוֹצֵה שְׂיִלְכוּ אִתָּם בְּתַקָּף וְדִין, וְדִי לְחִכְיָמָא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחִיל לְךָ שְׁבַת שְׁלוֹם...

כט שצא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל יְדִידֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֵת כָּל הַמְּעַטְפוֹת הַרִיקוֹת עִם הַשְּׂמוֹת לְפִדְיוֹן גֶּפֶשׁ, וְכֵן קַבְלָתִי אֵת הַקַּבְלָה שֶׁהַפְּקֻדָּת שְׁבַע-מֵאוֹת וְאַרְבָּעִים שְׁקָל בְּעֵבוֹר דְּמֵי הַפְּדִיוֹנוֹת, וּבֻאַמֶּת בְּפֶעַם הַבָּאָה אִתָּה צָרִיף לְהוֹדִיעַ אֵת

זֶה לִידִידְנֹנוּ ר' ... שְׁאֵלוּ הֵם דְּמֵי פְדִיוֹנוֹת, כִּי אֵי אֶפְשֶׁר לְעַרְבֵב צְדָקָה בְּצְדָקָה.

בְּנֻדָּאֵי אֲנִי אֶעֱשֶׂה אֶת שְׁלִי לְהַתְפַּלֵּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָבֵל יֵשׁ כַּמָּה שְׁצַרִּיכִים רַחֲמֵי שָׁמַיִם מְרַבִּים מְאֹד מְאֹד, וְהֵם נִמְצְאִים בְּמִצְבַּב מְסַכֵּן מְאֹד מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אֲנִי אֶת שְׁלִי אֶעֱשֶׂה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּלֵם, וְיִמְתְּקוּ מֵעֲלֵיהֶם כָּל הַדֵּינִים, עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיּוֹן.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּיִתְרָה שְׁאֵת וּבְיִתְרָה עֵז, וְתִשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל דְּמֵי הַפְּדִיוֹן, כִּי תִהְיֶה לְאֵל, הַכֹּסֵף הוֹלֵךְ בְּעִבּוּר תְּלִמִידֵי חֲכָמִים עֲנִיִּים, שְׁלוֹמְדִים תּוֹרָה מִתּוֹךְ הַדְּחָק.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי שְׁאֲנִי מִבְקָשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ וּבְעַד אֶשְׁתֶּךָ וְיִלְדֶיךָ, שֶׁתְּצַלִּיחוּ בַחַיִּיכֶם. הַמְאַחֵל לְךָ שִׁבְתָּ שְׁלוֹם...

כּוּט שַׁצַב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְבֵי-שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֻדְרֵי אַחֲרֵי, כ"ג גִּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגְּרִים בְּ"יְבִנְאֵל עִיר בְּרִסְלָב", הַיּוֹנִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, לְהַזְהֵר מְאֹד לֹא לְעֲשׂוֹן (תַּיִ"מ מוֹהֲר"ן, סִימָן רַעג), כִּי רַבְּנוּ ו"ל הַקָּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְעֲשׂוֹן, וְעַל-כֵּן-פָּנִים מִי שְׁאִינֹו יָכוֹל לְהַתְּאַפֵּק וּמִכְרַח לְעֲשׂוֹן, שְׁלֵא יִעֲשֶׂן בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת וּבְבֵית-הַמִּדְרָשׁ וְלֹא בְּרַחֲבָה, כִּי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הָיוּ רַגִּילִים לֹאמֹר עַל דְּבַר זֶה אֶת הַפְּסוּק (אֶסְתֵּר ו, ח): "הִגַּם לְכַבּוֹשׁ אֶת הַמְּלָכָה עִמִּי בְּבֵית" וְגו', כִּי רַבְּנוּ ו"ל הַקָּפִיד מְאֹד מְאֹד לֹא לְעֲשׂוֹן בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְאִיךָ יָכוֹלִים לְהַעֲזִיז לְעֲשׂוֹן

בְּבֵית־הַמְדָּרֶשׁ הַנִּקְרָא עַל שֵׁם רַבֵּנוּ ו"ל, וְכֵן בְּרַחֲבָה וְכוּ', וַיְמַה קֹּרֶה לְבִסּוּף? שֶׁהִילָדִים לּוּמְדִים מִהַהוֹרִים, וּמְעַשְׂנִים מֵאַחֲרֵי הַגֵּב שֶׁל הַהוֹרִים, וּלְבִסּוּף בָּאִים בְּטַעֲנוֹת אֶל הַמְלַמְדִים וְאֶל הַהֲנַהֲלָה, וְלֹא יוֹדְעִים שֶׁהִילָדִים מַחְקִים אֶת הַהוֹרִים.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שֶׁתִּשְׁמְרוּ מְאֹד עַל הִילָדִים שְׁלָכֶם, לֹא לְהַנִּיחַ לָהֶם לְלַכֵּת לְבַד לַמְקוּהָ, אֲפֹלוּ אֵלּוּ שְׁבָגִיל בְּר־מְצוּהָ, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ כָּל מִינֵי מְגוּלִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְדִי לַחֲפִימָא, וְלָכֵן כָּל אָבָא שְׂיִלָּף עִם בְּנוֹ לַמְקוּהָ, וּבָשׂוּם פָּנִים וְאִפֵּן לֹא לְתַת לִילָדִים לְלַכֵּת לְבַד, וַיְמַה שֶׁפְּתוּב בְּשִׁלְחֹן עֲרוּף (אֲבוּ הַעֲזָרָה, סִימָן כג, סַעִיף ו'), שֶׁאֲסוּר לְאָבָא וּלְבֵן לְטַבֵּל בַּמְקוּהָ בִּיחָד, זֶה בְּתוֹף הַבּוֹר וְכוּ', אֲבָל לֹא בַּמְקוּהָ, שֵׁם אֵין שׂוּם אֲסוּר, וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם לְשֹׁמֵר עַל הִילָדִים, כִּי אֲנַחְנוּ לֹא נִתֵּן לִילָדִים לְהַפְגִּס לְבַד לַמְקוּהָ, כִּי מִזְהִירִים עֲכָשׁוּ בְּכָל הָעוֹלָם עַל גְּדֹל הַקְּלֻקּוּלִים שֵׁי"ש, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְאֲנִי רוֹצֵה שְׂיִקְיָם אֲצִלְנוּ (דְּבָרִים כג, טו): "וְהִיָּה מִחֲנֹךְ קְדוּשׁ" וְגו', וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ, שֶׁכָּל אָבָא יִשְׁמַר עַל הִילָדִים שְׁלוֹ, וְלֹא יִקַּח אֶת זֶה בְּקַלּוֹת.

מָאד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, שֶׁלֹּא יִסְתַּכְּלוּ בַּכּוּזָן שֶׁל הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַּח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, כִּי עֲכָשׁוּ הוּא מְשַׁחֵק עַל הַסְּפוּר שֶׁהִיָּה ב... וּבְאֵלוּ אֲנַחְנוּ רוֹדְפִים אֶת הַטְּמָא הַזֶּה, אֲנַחְנוּ לֹא צְרִיכִים לְהַתִּיחֵס אֵלָיו לְגַמְרֵי, וְלֹא צְרִיכִים לְהַסְתַּפֵּל עַל פְּרָצוּפוֹ הַטְּמָא, כְּמֵאֲמָרָם ו"ל (מְגִלָּה כח.): אֲסוּר לְאָדָם לְהַסְתַּפֵּל בְּצִלָּם דְּמוֹת אָדָם רָשָׁע, וּכְמוֹ שֶׁאֲסוּר לְהַסְתַּפֵּל עַל עֲבוּדָה זָרָה וּצְלָב, בֵּין אֲסוּר לְהַסְתַּפֵּל עָלָיו, וּבְכָלֵל לֹא לְהַתִּיחֵס אֵלָיו, אֵין לָנוּ שׂוּם שְׂיִכּוֹת אֶל הַטְּמָא הַזֶּה. מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַיְקָרִים, שֶׁכָּל אֶחָד וְאֶחָד, בְּלֵי שׂוּם יוֹצֵא מִן הַכְּלָל, יִגִּיד לְאִשְׁתּוֹ, שֶׁבַּיּוֹם רֵאשׁוֹן הַזֶּה, בְּשַׁעַת תְּשַׁע וָרֶבַע, שְׂבִיבֹאוּ לְעִזְרַת נָשִׁים, כִּי יֵשׁ לִי דְבָרִים נְחוּצִים לְדַבֵּר לְקִרְאָת הַקְּיִץ הָאָרוֹךְ, שֶׁנִּכְנָס וּבָא עָלֵינוּ לְטוֹבָה.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם שַׁבַּת שְׁלוֹם...

כּוּט שַׁצַּג

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מָאד ... נִרוּ יְאִיר.

בְּעֵינַי הַהוֹרִים וְכוּ', קָשָׁה מָאד לִילְדִים לְהִתְעַרֵב, וּבְכֹרֶט בְּמַצָּב
שֶׁלֹּף שְׁפַל-כֶּף עֵדִין וְכוּ', עִם כָּל זֹאת תִּגִּיד לְאַבִּיךָ חֵד מִשְׁמַעִית,
שְׂאֵסוּר לְחַלֵּל שַׁבַּת בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֵּן אֶפְלוּ עַל חֶשְׁבוֹן שֶׁל
שְׁלוֹם-בֵּית, כִּי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בָּא קֹדֶם, וְזֶה מוּבָא, עִם כָּל זֹאת
הֵכִי טוֹב לְהִבִּיא אֶת שְׁנֵיהֶם אֵלַי כְּשֶׁאֲשַׁבּוֹת בְּקִרְוֹב בְּיַבְנָאֵל, וְאֵנִי
מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְשַׁכְנֵעַ אֶת שְׁנֵיהֶם, שֶׁהֵפֵל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד
הֵכִי טוֹב...

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים אִם תִּדְבֵּר עִם חֵם לֵב דְּבוּרֵי אֱמוּנָה וְיִרְאַת
שָׁמַיִם, אֱמוּנַת חַכְמִים וְסִפּוּרֵי צְדִיקִים עִם אַחוּתְךָ, זֶה הֵיךְ מוֹעִיל
מָאד מָאד, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדֵּל וְגַם לְהִתְפַּלֵּל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי
מֵה שֶׁתְּפַלֶּה פּוֹעֵלֶת, שׁוֹם דְּבַר בְּעוֹלָם אֵינּוּ פּוֹעֵל.

אֵנִי מִבִּין הֵיטֵב אֶת כָּאֵב לְבָב, עִם כָּל זֹאת תִּדְעֵה לָךְ, שְׁזֶה
דְּבַר מָאד מָאד עֵדִין, אֲבָל צְרִיף לְהַצִּיל גְּרוּשִׁין.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלוֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שֶׁבֶת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר אַחֲרֵי, כ"ג נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד כָּאֵב לִי כָּל הָעֵינַן שְׁפַתְכֶתָּ
לִי וְכוּ', וְאֶשְׁתַּדַּל בְּחֻכְמָה לְתַקֵּן וּלְשַׁפֵּר אֶת מַה שְּׂאֲנִי יְכוּל לְתַקֵּן
וּלְשַׁפֵּר.

אוֹדוֹת הַבֵּית־סֵפֶר וְכוּ', עָלֶיךָ לְדַעַת, שְׂאֲנִיחֲנוּ צְרִיכִים לְהִתְמוֹדֵד
עִם הַמְּצִיאוֹת, וְזֶה מַה שְּׁיֵשׁ לָנוּ לְעַת עַתָּה, אֲנִי רוֹאֶה עֲתִיד גִּפְּלָא
לְמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, שְׂיִתְחַנְכוּ שָׁם כַּמָּה אֲלֵפֵי יְלָדִים, בְּעֶזְרַתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
וְאִף שְׂזֶה גִרְאָה כָּמוֹ חֵלוֹם, אֲבָל הַחֵלוֹם יִתְגַּשֵּׁם, אֲנִי מָאֵד מָאֵד
מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂנִזְנֶכָה לְעֵבֶר אֶת הַקִּיץ עִם הַבֵּית־סֵפֶר
הַכִּי טוֹב, וְלָתֵת לְבָנוֹת חֲנוּךְ הַכִּי טוֹב, עִם הַמּוֹרוֹת הַכִּי טוֹבוֹת שְׂיֵשׁ
לָנוּ, וְאִין לָנוּ יוֹתֵר מִמָּה שְּׁיֵשׁ לָנוּ, וְלִכֵּן עָלֵינוּ לְהִתְמוֹדֵד עִם הַכֹּל
וְכוּ', אֲנִי מִבֵּין הַיֵּטֵב אֶת כְּאֲבֹךָ וְצַעֲרֶךָ, הֵן בְּכָל־לֵיאוֹת וְהֵן בְּפִרְטִיּוֹת,
וְהֵן בְּפִרְטֵי פִרְטִיּוֹת, וְלִכֵּן צְרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהִשְׁבֵּר
בְּשׁוּם פְּגָמִים וְאִפְּן, כִּי בְּזֶה גִמְדוּת מַעֲלַת בֵּר יִשְׂרָאֵל — אִיךָ שְׂמַחְזִיק
מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר.

אִם תּוֹכְלִי לְעֲשׂוֹת הַתְּעוֹרוֹרוֹת בֵּין גְּשֵׁי אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂפֻלָּן
תְּבִאֲנָה בְּיוֹם רֵאשׁוֹן בְּלִילָה בְּשַׁעַה תְּשַׁע לְשַׁעוֹר — מַה טוֹב וּמַה
נְעִים, כִּי הַתְּחִיל עֲכָשׁוּ זְמַן קִיץ, וְצְרִיכִים הַרְבֵּה לְדַבֵּר מִזֶּה.

הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְּלָתִי
שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט שצה.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר אחרי, כ"ג ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בדברים כאלו מה שקורה עם ההורים, זה דבר עדין מאד מאד, ומאד מאד כואב הן לבן והן לבת, שלא נדע מצרות וכו', עם כל זאת אתה צריך לחזק ולעודד ולאמץ את אביך, וזו מצות עשה, כי אין עוד מצות עשה מלשמח אבא שבור, שעובר עליו מה שעובר. והעקר הוא רק דבורי אמונה, כי אין לנו בזה העולם רק את הקדוש-ברוך-הוא, ואם בני-אדם היו יודעים, שאין לנו בזה העולם רק את הבורא יתברך שמו, כבר היינו מיד נגאלים מכל צרותינו, אלא הבעיה, שהאדם, רחמנא לישוּבן, חושב שיש איזו עצה מלבד הקדוש-ברוך-הוא. ולכן אשרי מי שמחזיק מעמד ואינו נשבר משום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא בודאי יוציא אותך מהפח שנקלעת לזה, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

בענין הישיבה רציתי שיהיו רק בחורים טובים, אם יש איזה פגם לאיזה בחור, אין לו מקום אצלנו, אני לא צריך פסלת ביבנאל, וצריכים תמיד להגיד לבחורים בזו הלשון: "יבנאל אינה עיר מקלט", כי אני ממילא לא אחתן אותם אם הם פרועים, על הראשונים אנו מצטערים וכו', מה אנחנו צריכים? רק בחורים טובים, ותעמד על זה חזק מאד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לך שבת שלום...

כט שצו.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדש לסדר אחרי, כ"ג ניסן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, הֵרֵב ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַע הַטּוֹב מִמֶּךָ,
וּבִפְרָט שְׂמִסְרָתָ שְׁעוּרִים לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּחַל הַמוֹעֵד וּבְשַׁבָּת,
וּבְשִׁבְעֵי שָׁל פֶּסַח וְכוּ'.

מָה אָמַר לָךְ! אֵין אַתָּה יוֹדֵעַ מַה כִּתְּבָה, לָךְ בְּכִתְּבָה זֶה וְהוֹשַׁעְתָּ
אֶת יִשְׂרָאֵל, וְרִצִּיתִי שְׂתַמְשִׁיךְ בְּזֶה, כִּי צְרִיכִים לְלַמֵּד הַרְבֵּה הֶלְכוֹת,
וְהִיָּה טוֹב מָאד אִם הִיִּיתָ בָּא פַעַם בְּשַׁבּוּעַ בְּאַיְזָה יוֹם לְלַמֵּד עִם
הַמְדַרְשִׁיָּה שֶׁל הַנָּשִׁים הֶלְכוֹת, כִּי זֶה מָאד נִצְרָה, וְכֵן עִם אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כֹּל מַה שְּׂאַתָּה עוֹסֵק בְּשְׁלוֹם־בֵּית
בֵּין הַזּוּגוֹת הַצְּעִירִים, כִּי אֵין עוֹד דָּבָר חָשׁוּב אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ כָּמוֹ
לְעִשׂוֹת שְׁלוֹם־בֵּית בֵּין זּוּגוֹת צְעִירִים, שְׁעַכְשׁוּ מִתְחִילִים אֶת הַחַיִּים,
וְאַבְקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׂתַכְתֵּב לִי בְּדִיוֹק לְאִילוּ זּוּגוֹת לְכַתֵּב, וְלַעֲוֹדֵד אוֹתָם
וּלְשַׁמַּח אוֹתָם, וּלְחַזְקָם.

אוֹדוֹת בְּתֶךָ וּבְחִתְּנֶךָ, אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לוֹמַר לָךְ, כִּי לִי הוּא אָמַר,
שֶׁהוּא רוֹצֵה לְהַשְׂאֵר בְּיַבְנָאֵל, וְעַכְשָׁו אַתָּה כּוֹתֵב לִי אַחֲרָת, וְאִם־כֵּן
אֵינִי יוֹדֵעַ מַה לְהַגִּיד לָךְ.

בְּעִנְיַן הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, יִמַח שְׁמוֹ וְזָכְרוּ, בּוֹדְאֵי מַה טּוֹב וּמַה נָּעִים
לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ שְׁיַעֲזְבוּ אוֹתוֹ, וְלֹא יִסְתַּכְּלוּ בְּד' אַמּוֹתָיו,
כָּמוֹ עַל צֶלֶב וְעַבּוּדָה זָרָה, לְהַעֲלִים עֵינַי לְגַמְרֵי כָּאֵלוּ הוּא לֹא נִמְצָא.

אוֹדוֹת הַדִּירָה שְׁלָךְ, יַעֲזוּר הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׂתַצְלִיחַ דְּרָכְךָ

מה שיותר מהר בדירה החדשה, ואזכה להיות בתנפת הבית אצלה,
שתעשה ברב פאר.

המאחל לה שבת שלום...

כט שצז.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת קדש לסדר אחרי, כ"ג ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה נגיעו וירדפו אל אהובי, ידידי
הזקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראה לחזק את עצמך ביתר שאת וביתר עז, ושום דבר שבעולם
לא יוכל לשבר אותך, פי גדול אדוננו ורב להושיע, וצריכים בזה
העולם הרבה התחזקות, ואת כל זה מקבלים בספרי רבנו ז"ל, ולכן
הייתי מיעץ לה לעשות לעצמה קביעות ללמד בכל יום פסדרן
מ"אוצר-הקונטרסים" שעור אחד, ושעור שני שו"ת "אשר בנחל",
ותקבל חיות גדולה מאד מאד, העקר לעבד על נקדת השמחה,
ונחמינו הקדושים אמרו (פנחומא שמיני ב'): אין השמחה ממנת
לאדם, לא כל מי ששמח היום שמח למחר; ולכן ראה לחזק את
עצמך להיות בשמחה, ותצליח דרכך תמיד.

הרגל את עצמך לדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, פי אין עוד דבר
טוב כמו הדבור שמדברים אל הקדוש-ברוך-הוא, פי כל דבור
ודבור הוא הצלחה נצחית, הצלחה כזאת, שאין לתאר ואין לשער
כלל.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליח דרכך תמיד.

המאחל לה ברכה והצלחה מן השמים...

כט שצח.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב־שבת־קדוש לסדר אחרי, כ"ג ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגְיַעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מָה אָמַר לָךְ, יְדֵי הַיָּקָר! אָסוּר לָךְ לְהִיּוֹת בְּחַלִּישוֹת הַדַּעַת
כְּרָגַע, אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַזְכוּת שֶׁיֵּשׁ לָךְ בְּזֶה
שְׁאַתָּה מְפִיץ אֶת הַסִּפְרִים הַקְּדוּשִׁים שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, כִּי זוֹ מְמַשׁ הַצֵּלַת
נַפְשׁוֹת, בְּלִי שׁוּם גְּזָמָא, כִּי רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, עוֹבְרִים בַּדּוֹר הַזֶּה דְּבָרִים
כְּאֵלוֹ מְזַעְזָעִים, וְאֵי אֶפְשָׁר לְהַצִּיל אֶת הַנֶּעַר רַק עַל־יְדֵי סִפְרֵי רַבְּנוּ
ז"ל, וְלִכֵּן אֲשַׁרִּי וְאֲשַׁרִּי מִי שְׁעוֹסֵק בְּעֶסֶק הַקְּדוּשׁ וְהַנּוֹרָא הַזֶּה, וְלֹא
בְּחֻנָּם, שֶׁהַסֵּמ"ךְ־מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבָעוֹלָם, לְשִׁבַר אֶת
כָּל מִי שְׁעוֹסֵק בְּהַפְצָה, יְהִיָּה מְאִיזָה מְקוּם שְׁיִהְיָה, מִי שֶׁרַק רוֹצֵה
לְהַחֲלִישׁ אֶת הַזּוּלַת מְלֶה־פִיץ, זֶה כָּבֵר הַסֵּמ"ךְ־מ"ם, וְזֶה אֶצְלֵי בְּרוּר,
יְהִיָּה מִי שְׁיִהְיָה וְיִהְיָה אֵיף שְׁיִהְיָה, שְׁיִקְרָאוּ אוֹתוֹ צְדִיק וְכוּ',
שְׁיִקְרָאוּ אוֹתוֹ עוֹבֵד וְכוּ', זֶה הַכֹּל הִבֵּל וְדַמְיוֹן, כִּי רַחֲמָנָא לִישׁוֹבֵן,
הַפְּרִיצוֹת מֶה שְׁעַכְשׁוֹ בְּאַרְצֵנוּ הַקְּדוּשָׁה, זֶה אֵים וְנוֹרָא, מִי יוֹדֵעַ מֶה
יְהִיָּה בְּקִיץ הַזֶּה, כִּי הַעֲרֵב־רֵב הַכְּנִיסוֹ טְמָאִים מְטֵמָאִים, רוֹסִים
וְרוֹסִיּוֹת, שְׁקוּץ תַּעוֹב וְזֵהוּם, אוֹי לָהֶם וְאוֹי לְנַפְשָׁם, וְאוֹי לָהֶם לְנַעֲרֵי
עַם יִשְׂרָאֵל, שְׁצָרִיכִים לְהַסְתַּפֵּל בְּזֶה, וְלְהַכְּשֵׁל בְּפָגַם־הַבְּרִית, רַחֲמָנָא
לִישׁוֹבֵן, וְלִכֵּן אֵל תַּחֲלֵשׁ כְּרָגַע, אַדְרַבָּה רְאֵה בִּיתָר שְׁאֵת וּבִיתָר עוֹז,
לְהָקִים מְפִיצִים חֲדָשִׁים, וְהַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ.

נָא וְנָא הַדְּבֵק אֶת עֲצֻמָּךְ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה
הָעוֹלָם רַק אֶת הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְאַנְחָנוּ צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹחַ
עַל נַעַם חֻלְקָנוּ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחַל שָׁם חֻלְקָנוּ וְגוֹרְלָנוּ, וְלִבְקַשׁ מִמֶּנּוּ
יִתְבָּרֵךְ, שְׁנִזְכֶּה תָּמִיד לְשִׁמְשׁ אֶת רַבְּנוּ ז"ל, כִּי רַק זֶה מֶה שְׁיִשְׁאֵר
מֵאַתָּנוּ, מְלַבֵּד זֹאת הַכֹּל הַכֹּל וְרַעוּת־רוּחַ.

נא ונא שאל תחלש דעתך כרגע, ואף שאני יודע, שהרבה פעמים נדמה לך כאלו אבד מנוס ותקוה, עם כל זאת תדע, שגיה בעצמו הסמ"ך-מ"ם, שרוצה לשבר אותך לגמרי, ולכן אל תסתכל על זה בשום פנים ואופן, אתה צריך לראות להחזיק מעמד, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ולגדלתו אין חקר.

עכשו מדפיסים ששה קונטרסים חדשים על קדשת העינים, והיה טוב שינדפסו מזה פמות גדולה מאד, כדי שיצילו עם זה את נשמות ישראל.

המאחל לך שבת שלום...

כט שצט.

בעזרת השם יתברך, יום ששי ערב-שבת-קדש לסדר אחרי, כ"ג ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה אל אהובי, הבחור יניק וחכים ... גרו יאיר ויזרח.

מאד מאד אבקש אותך, שאל תעשן, כי רבנו ז"ל הזהירנו מאד לא לעשן (חיי-מוהר"ן, סימן רעג), וגם לי היתה תאוה כשהייתי בגיל צעיר לעשן, אך תכף-ומיד כששמעתי שרבנו ז"ל מקפיד לא לעשן, זרקתי את העשון לגמרי, ומאז ארבעים וחמש שנים לא נגעתי בסיגריה, ולכן אני מבקש אותך שגם אתה תפסיק לעשן.

מאד מאד אבקש אותך שתשמר על עצמך מאד שלא תתחבר עם חברים רעים, ראה להיכן הם הוליכו אותך?! ואם אתה רוצה שאני אחתן אותך בגיל צעיר, אתה צריך להראות דגמא שאתה בעל דרך ארץ ולא מתחיל עם אף אחד, אלא הולך עם לבוש חסידי ועם הפאות בחוץ, ואינך מתחצף לאף אחד וכו', ואין לך עסק עם ילדים קטנים, כך תקנה לעצמך שם טוב, ויהיה לי קל מאד לחתן אותך, ואני מאד מאד מבקש אותך, שתשמר מאד לא לנבל את הפה, ובכלל לא פדאי לך להתחבר עם הפתה של ר' ... גרו יאיר, כי אני רוצה שתראה דגמא שאתה כבר מתבגר, לכן תשתדל מאד

להתפלל בכל יום ערב ובקר וצהרים במנין דיקא, ואם תצית אותי, תראה שלא תתחרט, ואני מבטיח לך שיהיה לך רק טוב.

המאחל לך שבת שלום...

כט ת.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קדושים, כ"ה ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה אל אברכי הכולל "אור המאיר" ביבנאל "עיר ברסלב", הוי"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, אמן.

באתי בשורותים אלו אליכם: היות שמחר ביום שני מתחיל הכולל לזמן הקיץ, לכן אבקש אתכם מאד מאד לשמור את הסדרים, ולעשות כל מיני פעולות שבעולם שיהיו הד' אמות שלנו רק מקום תורה, והלמוד יהיה לאסוקי שמעתא אליבא דהלכתא, כי העקר הוא להוציא הלכה מכל הלמודים שלומדים. ובאמת רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן סא) שמכל הלמודים שאדם לומד, צריך להוציא לעצמו הנהגות ישרות ומשפטי אמת, ולזה זוכים על ידי אמונת חכמים, כי באמת אם אדם לומד תורה בקדושה ובטהרה, ומטה אָזְנוֹ אֶל הַתּוֹרָה כְּאִלּוּ שׁוֹמֵעַ אֶת זֶה עֲכָשׁוּ מִפִּי הַגְּבוּרָה, עַל־יְדֵי־זֶה מְאִירָה לוֹ הַתּוֹרָה בְּהָאָרֶז נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד. וזו היתה מדרגת הצדיקים, שלמדו תורה בקדושה ובטהרה, עד שזכו לברר הלכה ברוחה.

נא ונא תשתדלו שזר לא יכנס ביניכם, ותשמרו מאד על הד' אמות שלכם, שלא יהיה שם שום ליצן או מי שמבטל את הזמן.

אני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליחו בזמן הקיץ. והקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו דרככם תמיד.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט תא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קדושים, כ"ה ניסן ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק, פי הקדוש-ברוך-הוא גדול מאד, ואת לא צריכה לפחד משום דבר בעולם, הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שתמצאי בקרוב את בן זוגך ותתחתנו לשם שמים, ולא יחסר לכם שום דבר.

אודות שאת רוצה להכנס לגור עם אחותך, אם שניהם מסכימים — מה טוב ומה נעים, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא שתצליחי מאד.

העקר רק להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ואז טוב לך כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תב.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קדושים, כ"ה ניסן ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

את לא צריכה לדאג משום דבר, הקדוש-ברוך-הוא ישמר אותך ותהיי בריאה, עם כל זאת אם את רוצה ללכת ולעשות את הבדיקה וכו' — תעשי, אבל אני מבטיח לך שזה שום דבר, ואל תפחדי, והקדוש-ברוך-הוא יתן לך אריכות ימים ושנים טובות, ותהיי הכי מאשרת בחיים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁבְקָרוֹב מְאֹד תִּמְצָאֵי אֶת בֶּן זִוְגָךְ, אֵל תְּדַאֲגֵי!

וְהִיָּה טוֹב מְאֹד אִם אֶת יְכוּלָה לְדַבֵּר עִם הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר, בְּעֶנְיִן
הָאֲכַסְנִיָּה אֵיפֹה לְהִיּוֹת, עַד שֶׁנִּסְתַּדֵּר שְׂיִהְיֶה מְקוֹם לְבָנוֹת בְּמִדְרָשָׁה.

הַעֲקָר הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה גְּצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ
שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחִיל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ הָאָרוֹךְ, מְאֹד מְאֹד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת אֶת
הַדו"ח אֵיךְ שֶׁהִכֵּל מִסְתַּדֵּר בְּבֵית-סֵפֶר, יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁתְּמִיד תִּהְיֶה הַצְּלָחָה מְרַבָּה אֲצִלְנוּ, בְּיִדְאֵי צְרִיכִים הַתְחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה
בְּכָל פַּעַם, אֲבָל אֲסוּר לְהִשָּׁבֵר, אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אוֹדוֹת בְּעֵלְךָ וְכוּ', בְּיִדְאֵי הוּא צְרִיף לְנִסְעַת מֵה שְׂיִוִּתֵר מֵהָר
לְחוּץ לְאָרֶץ, כְּדֵי שֶׁעוֹד פַּעַם לֹא יַעֲקְלוּ לָכֶם אֶת הַדִּירָה, חֵס וְשְׁלוֹם,
וְאֲסוּר לְהִיּוֹת מִפְּקָר בְּעֶנְיָנִים אֵלָיו. אָנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא שֶׁהוּא יַצְלִיחַ.

אָשֶׁר כט תה — כט תו בַּנְחַל קפּט

רְאֵי לְכַתֵּב לִי יוֹתֵר פְּרָטִים בְּעֵינַי הַבֵּית-סֵפֶר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנָּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תה.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

אֲנִי אִישִׁית רְצִיתִי מְאֹד שֶׁתִּכְנַס בְּעֵינַי הַבְּשׂוּל לְקִיטְרִינְג, וְכֵן
תִּהְיֶה לָךְ פְּרֻנְסָה, וְלֵאנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִהְיֶה בְּזוּל, וְכֻלָּם יֵצְאוּ מְצֻלְחִים.

תִּדַע לָךְ, שֶׁהַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי
שֶׁמְחַזֵּק מֵעַמֵּד, וְאֵינּוּ נִשְׁבֵּר מִשׁוּם דָּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁנִּשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׂר תָּמִיד
בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַעֲקָר לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶה
הַצֹּלְחָה נְצַחִית, הַצֹּלְחָה כְּזוֹ שֶׁאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הָיָה
בְּנֵי-אָדָם יוֹדְעִים מַה זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הָיָה מְדַבְּרִים
כָּל הַיּוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, כִּי אֵין עוֹד דְּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תו.

בְּעֵזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲתֶיהָ.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ, אֶת צְרִיכָה לְדַעַת, שְׂפֹזָה הָעוֹלָם
צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת, כִּי עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׂעוֹבֵר
— צָרוֹת וְיִסּוּרִים וּמְרִירוֹת וְהִרְפָּתָקָאוֹת, וְאֲשֶׁרִי אָדָם שְׂמַחְזִיק
מֵעֲמֵד, וְזֶה הַדָּבָר הַכִּי קָשָׁה. וְלָכֵן רָאִי לְהַתְּחַזֵּק, וּבּוֹדָאִי יַעֲזֹר לָךְ
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

תַּעֲשֵׂי כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׂבַעֲוֹלָם לְלַמֵּד אֶת הַבְּנוֹת שֶׁל
הַמְּדַרְשָׁה, וְכֵן אֶת נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם אַמוּנָה,
וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂתַצְבְּרֵי הַרְבֵּה כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְאַחֲרֵי זֶה
תַּחֲזִיר לְבֵית-סֵפֶר, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְפָנָיו יְתָבְרָךְ, שְׂנִצְלִיחַ לְחַנּוּךְ אֶת
הַיְלָדִים שְׁלָנוּ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתָבְרָךְ, וְיִצְלִיחוּ מְאֹד בְּחַיִּים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תז.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יְתָבְרָךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... נְרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְשֹׁמֵר מְאֹד, שְׂיִהְיוּ רַק בְּחוּרִים רְצִינִיִּים, כִּי מִי שְׂאִינוּ
אוֹחֵז בְּלִמּוּד, אֲנִי לֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ לְגַמְרִי, כִּי "יִבְנֶאֱל אִינוּ מְקוֹם
מְקַלֵּט", אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂנוֹכַל לְהַקִּים תְּלַמִּידִים
יְקָרִים לְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צָעִיר.

רַק תַּתְּחַזֵּק, וְתִשְׁתַּדֵּל שְׂשׁוּם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוֹכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ,
כִּי מִי שְׂעוֹסֵק בְּצָרְכֵי צְבוּר — הַהֶכְרַח לוֹ לְעַבֵּר נְסִיוֹנוֹת קָשִׁים
שְׂשׁוֹבְרִים אוֹתוֹ מְכָל הַצְּדָדִים, וְלָכֵן רְאֵה לְהַתְּחַזֵּק, וְשׁוּם דָּבָר
שְׂבַעֲוֹלָם לֹא יוֹכַל לְשַׁבֵּר אוֹתְךָ.

אני מקווה להקדוש-ברוך-הוא שהישיבה שלנו תלך ברוח רבנו ז"ל.

אודות הנגונים וכו', בנדאי בליל שבת ובסעדה שלישית אנחנו שרים את כל השירים של אנשי שלומנו ששרים בזמירות של שבת, אבל אנחנו מוסיפים גם נגונים של אחינו מעדות המזרח, כי אני רוצה שישארו ביניהם.

העקר ביום חמישי, שיצאו כל הפחורים להפצה מרפזת, ושיהיה להם חלק בהוצאות בית-המדרש המרבים מאד — חשמל, מים וכו' וכו', וכן סוף כל סוף נקבל אשור על הבניה.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קדושים, כ"ה בניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל כלליות נשות אנשי שלומנו הקרים, "חסידיו ברסלב", הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הוני"ה עליהן ישרה שכינתו תמיד, וישמרן ויצילן מכל צרה וצוקה, מכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה בכל מעשה ידיהן, אמן.

הנה עתה נכנס קיץ ארץ, עלינו להתחזק יחד באמונה בהקדוש-ברוך-הוא. ידוע, שרבנו ז"ל מאד מאד הפליג בימי הקיץ, ואמר (שיחות-הר"ן, סימן קסג): מה טוב ומה נעים לטיל בחוץ בתוך הטבע, בין העשבים, ולדבר אל הקדוש-ברוך-הוא, שאז העשבים והאילנות משתוקקים להכלל בתפלה הזו; כי כשיהודי יוצא לשדה לטיל, ומדבר אליו יתברך, גם העשבים והעצים רוצים להכלל בתפלתו. ואמר רבנו ז"ל, שמי שיש לו עינים לראות, רואה איך הצמחים כוספים ליהודי, שיעבר ביניהם, וישיח בינו לבין קונו. ולכן הפליג רבנו ז"ל מאד במעלת ימי הקיץ, שאז יכולים הרבה

לְצֵאת בַּחוּץ לְשָׂדוֹת, וּלְהִתְבּוֹדֵד אֵלָיו יִתְבַּרְךָ. רוֹאִים אֶת הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא בְּמוֹ הַעֲיִנִים, רוֹאִים אֶת ה'הִטְבַּע' שֶׁהוּא גִימְטְרִיָּה 'אַלְקִים',
הַיֵּינוּ נוֹכְחִים לְרֹאוֹת שָׁגם אֶת הִטְבַּע הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִנְהִיג.

וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי הָאִשָּׁה שְׂזוּכָה לְהִתְבּוֹדֵד אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, וְזֶה נוֹתֵן
נִיחָא לְמַחֲזִין. הוֹלְכִים לְטִיֵּל עִם הַתִּינוּק אוֹ הַתִּינוּקָת, וּבֵינָן כֶּף
מְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְאִם הַיֵּלֵד צוֹרַח, לוֹמְדִים מִמֶּנּוּ אֵיךְ
צְרִיכִים לְצַרַח לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא: "אָבֵא, אָבֵא, וְכוּ", וְזוֹ
אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרְךָ; עֲלֵינוּ לְהַחְדִּיר בְּנוֹ אֲמוּנָה כָּל-כֶּף בְּרוּרָה
בְּבוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ, לִידַע וּלְהַרְגִישׁ שֶׁהוּא אָבִינוּ, וּמָה שְׁאֲנוּ צְרִיכִים,
נִבְקֵשׁ רַק מִמֶּנּוּ. כִּי אֵין לָנוּ אַף אֶחָד בְּעוֹלָם שֶׁיְכּוֹל לְעֲזָרְנוּ — רַק
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא! וְלִזֶּה זוֹכִים, כַּאֲשֶׁר יוֹצְאִים בַּחוּץ לְטִיֵּל,
וּמִתְבּוֹדְדִים לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים
אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, זֶה הַצְּלַחָה נְצַחִית, הַצְּלַחָה כּוֹז, שְׂאִין לְתֵאָר וְאֵין לְשַׁעַר
כָּלֵל, וְכָל דְּבוּר עוֹשֶׂה רֶשֶׁם בְּכָל הָעוֹלָמוֹת. וְאִם אִשָּׁה הִיְתָה יוֹדַעַת
מָה זֶה דְּבוּר לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, הִיְתָה חֲזוּקָה בְּזֶה מְאֹד.

לִכֵּן אֲבִקֵּשׁ אֶתְכֶן; הִנֵּה מִתְחִיל הַקִּיץ הַחֹם, תִּנְצֵלְנָה אֶת הַזְּמַן
הַיָּקָר הַזֶּה לְצֵאת בְּשָׂדֵה לְטִיֵּל עִם הַתִּינוּק, וּבֵינָן כֶּף לְדַבֵּר אֵלָיו
יִתְבַּרְךָ, אֲשֶׁר אִזּוּ מִגְבִּיִּים אֶת כָּל הִטְבַּע אֵלָיו יִתְבַּרְךָ, מְגַלִּים שֶׁהַכֵּל
זֶה אֱלֻקוֹת וְאֱלֻקוֹת זֶה הַכֵּל. אָבֵל אֵי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה, אֶלֶּא
עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (שְׁמוֹת יד, לא): "וַיֵּאֱמִינוּ בְּה'
וּבְמֹשֶׁה עַבְדּוֹ", שׂוֹאֲלִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (מְכִילֵתָא בְּשַׁלַּח): אִם
בְּמֹשֶׁה הָאֲמִינוּ, בְּה' לֹא כָּל שְׂפָן? אֶלֶּא אֵי אֶפְשֶׁר לְהַגִּיעַ לְאֲמוּנָה
בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֶלֶּא עַל-יְדֵי אֲמוּנַת חֲכָמִים; כִּי רַק חֲכָמֵי
יִשְׂרָאֵל הֵם הַמְּחַדְרִים בְּנוֹ אֲמוּנָה בְּבוֹרָא יִתְבַּרְךָ שְׁמוֹ.

וְלִכֵּן עֲלֵינוּ לְהִיֹּת חֲזוּקִים מְאֹד בְּאֲמוּנַת חֲכָמִים, וְלֹאֵל הֵם, אַף
פַּעַם לֹא הַיֵּינוּ מְגִיעִים לְאֲמוּנָה בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ
ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קכג), שְׁבַעַת קַבְּלַת הַתּוֹרָה הָיָה הַרְבֵּה
חֲכָמוֹת, שֶׁכָּל אֶחָד נִמְשָׁךְ אַחֲרֵיהֶן, כִּי הָיָה כָּל מִינֵי קַלְפּוֹת וּסְטָרָא
אַחֲרָא, שֶׁהִסִּיתוּ אֶת נַשְׂמוֹת יִשְׂרָאֵל נֶגֶד מֹשֶׁה רַבְּנוּ. הַסְּמ"ךְ-מ"ם

והנחש הם שלחמו נגד משה רבנו. וכתוב בזהר (פינחס ומו), שהסמ"ך-מ"ם והנחש ישנם בכל דור ודור, ורק משיח יוכל להכניעם. ובכל דור ודור הם מתנגדים על חכמי ישראל, חכמי התורה, וגורמים שתהיה כפירות ואפיקורסות; כי באמת נשמות ישראל קדושות מאד, ורוצות לשוב בתשובה שלמה, ומשתוקקות מאד מאד אל הקדוש-ברוך-הוא, אף דא עקא, שהסמ"ך-מ"ם והנחש הם אשר מסיתים ומדיחים נגד חכמי ישראל, צדיקי הדור הדבוקים בהקדוש-ברוך-הוא. ובכרע שהם מנתקים את נשמות ישראל ממש רבנו, על-ידי-זה נאכדת האמונה, רחמנא לצלן. ולכן עלינו להתחזק מאד באמונת חכמים, ואז נהיה בטוחים, שתהיה לנו אמונה בהקדוש-ברוך-הוא.

ולכן, עקר דבירכן צריך להיות הרבה באמונת חכמים, ולספר ספורים מצדיקי הדור, מחכמי ישראל, לקרא בספרי ספורי צדיקים, לספר לילדים מעשיות מצדיקים, וזו צריכה להיות עבודת האמא, שהיא נקראת: "עקרת הבית", עקר הבית. הרי כל החנוף הוא בידי האשה, כי היא תמיד בבית. ולכן אשרי האשה הקוראת הרבה ספורי צדיקים, ומרבה לעיין בגדלת חכמי ישראל, ואחר-כך מוסרת את זאת לילדים. כי אמא יש לה פחות הנפש בלתי מגבילים, להחדיר בילדיה אמונת חכמים. כי אם היא תמיד תדבר עמהם מגדלת הצדיקים, ותספר להם ספורי צדיקים, זה יכניס בהם תשוקה לחקות את הצדיקים, את חכמי ישראל. ולכן מצוה על כל אם לקרא ספורי צדיקים, ולהעביר את זאת לילדיה.

הנה אנו נמצאים עתה בימי ספירת העמר. מה הם ימים אלו? ימי מעבר — מיציאת מצרים, שזכינו אז לצאת מההזמה של המצרים וחרגנו בתשובה, ואנחנו עכשו עם פנינו קדימה — לקבל את התורה בשבועות. והנה יש לכל חוזרת בתשובה עליות וירידות, הנה בוערות החוזרות בתשובה, ומקבלות עליהן על מלכות שמים, וחפצות לעשות רצונו יתברך, ולקיים את מצוותיו, והנה הן נופלות בחזרה ומתקררות. ויש להן חלישות הדעת. לכן אומר האר"י הקדוש, שבמים אלו יש מחין עליונים — מחין דגדלות, ומחין

תחתונים — מחיזין דקטגנות. עליות ומורדות, אשר הן מרמזות על כף, שקשחוזרים בתשובה — יוצאים ממצרים, מהזהמה שעשינו עד כה, ואל נא נטעה את עצמנו, וכמו שרבנו ז"ל אמר (שיחות-הר"ן, סימן נא): את זה תקבלו ממני, שלא יטעה אתכם העולם, כי העולם מטעה מאד. עלינו לזכר היטב מה עשינו. הרי פלכן חוזרות בתשובה, עליכן לזכר היטב את עברכן, מה עשיתן בצעירותכן, בר מינן, דברים מגנים ומכערים, לא נזהרתן במה שאכלתן, לא הקפדתן על צניעות, ואפלו אלו הבאות מבתי חרדיים, גם-כן צריכות לשוב בתשובה, שלא נזהרו בלשון-הרע, רכילות וליצנות, לא נזהרו בברכות, לא הקפידו על קלה כבחמורה, אזי פלנו חוזרים בתשובה. והנה, כאמור, חוזרים בתשובה בחג הפסח, שאז יוצאים ממצרים, וכמו שאומרים חכמינו הקדושים: בכל דור ודור חייב אדם לראות עצמו, כאלו הוא יצא ממצרים. אזי אנו אוהזים ביציאת מצרים, ומתחילים לספור את הימים, וכל יום ויום סופרים ומונים, לרמוז, שאי אפשר להכנס בפעם אחת אל הקדשה, אלא אורך זמן, עוד יום ועוד יום, וישנן עליות וירידות, אבל אסור להשבר, ואם ממשיכים ומתחזקים הלאה והלאה, זוכים ומגיעים אל היעוד — שהוא חג השבועות, קבלת התורה.

וימי מעבר אלו נקראים: "ימי ספירת העומר", 'עמר' — זו מדה וצמצום. עמר שעורים — מדה של שעורים. הגויים חיים פחיות השדה, חיה מסתובבת ערמה, אוכלת כל אשר למראה עיניה, מתרועעת עם מי שנקרה בדרךה, אשר זו חית השדה. ואלו הם אמות העולם, ולכן אומרים חכמינו הקדושים (בבא מציעא קיד:): "אדם אתם", אתם קרויים אדם, ואין אמות העולם קרויים אדם. אצל גוי לא שיה צניעות. הגויים נטולים כל בושה, הסירו מעצמם כל גדר הצניעות, והולכים בפריצות אימה וכו', ובקשי מכסים עצמם, אשר זה ממש געל נפש, כדגמת חיות השדה שאין להן בגדים. אבל יהודי, יש לו 'עמר' — מדה, צמצום. מעלת אשה יהודיה, שהולכת בכסוי ראש, וזה חשוב מאד בעיניו ותברו, שמקפידה לילך בבגדים צנועים, לכסות מרפקיה, ברבייה, ורגליה,

שֶׁלֹא יֵרְאוּ שׁוֹם טַפַּח מִגְלָה בְּגוֹפָהּ. וְאִף שֶׁזֶה קָשָׁה, וּבִכְפָּרֵט
 כְּשֵׁרוּאִים בְּכָל הַסְּבִיבָה נְשִׁים פְּרוּצוֹת, וְהֵן לוֹעֲגוֹת וְשׁוֹחֲקוֹת וְכוּ',
 אָבֵל אָנוּ גְּאִים עִם הַצְּנִיעוֹת שֶׁלָּנוּ! אֲשֶׁה אֲסוּר לָהּ לְדַבֵּר עִם גָּבֵר
 בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, גָּבֵר אֵינוֹ רִשְׁאֵי לְהַכְנִס בֵּין נְשִׁים, חֵס וְשְׁלוֹם.
 אֲסוּר יְחוּד זֶה דְּאוֹרֵי־תָא! וְצָרִיכִים לְהַשְׁמֵר בְּזֶה מְאֹד מְאֹד, אֵין זֶה
 חֲמָרָה כָּלֵל וְעֵקֶר! אֲלֵא זֶהוּ אֲסוּר דְּאוֹרֵי־תָא, שְׁאֲסוּר לָהּ לְאֲשֶׁה
 לְדַבֵּר עִם גָּבֵר זֶר. וְזֶהוּ הַ'עֵמֶר' שֶׁלָּנוּ, הַצְּמִצּוֹם שֶׁלָּנוּ, כִּי יִהְיֶה יֵשׁ
 לוֹ מִדָּה וְכוּ'.

לְכֹן אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֹן, בְּאוֹ נִרְאָה דְּגִמָּא לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שִׁישׁ
 לוֹ נְשִׁים צְדָקְנִיּוֹת הַהוֹלְכוֹת בְּכִסּוּי רֹאשׁ מְדַקְדֵק, בְּאוֹ נִרְאָה
 לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂאֵין לָנוּ בְּכָלֵל שְׁעֵרוֹת, אֲזִי אֵין לָנוּ לְדַאֲג עַל
 גְּלוּי שְׁעַר, וּכְמוֹ שֶׁהַנְּשִׁים הַצְּדָקְנִיּוֹת עוֹשׂוֹת, שְׁמַגְלִחוֹת לְגַמְרֵי
 שְׁעֵרוֹת רֹאשׁוֹ, וְכִדִּי שֶׁלֹא תַתְּגַנֵּינָה בְּעֵינֵי בְּעֻלְיָהֶן — הוֹלְכוֹת בְּפֹאֶה,
 וּמִקְפִּידוֹת עַל טְהָרַת הַצְּנִיעוֹת וְכוּ'. וְכֵן נִזְהָר לְכַסּוֹת אֶת הַרְגְּלִים
 בְּגַרְבִּים, כִּי אֲסוּר לְאֲשֶׁה לְצֵאת בְּלֵא גַרְבִּים, וּמִכָּל שְׂכָן וְקַל וְחֹמֶר,
 שְׁאֲסוּר לְאֲשֶׁה לְדַבֵּר עִם גָּבֵר זֶר. וְאֲסוּר לְהִתְחַבֵּר עִם אֲשֶׁה, אֲשֶׁר
 מְדַבֵּרֵת עִם גָּבְרִים. וְלְדַאֲבוֹנְנוּ הָרַב, בְּכָל מְקוֹם יֵשׁ בְּעִיָּה זֶה. הִנֵּה
 בְּעֵלַת הַמַּכְלֵת, שֶׁהִיא בַּעֲצָמָה פְּרוּצָה, וַיֵּשׁ לָהּ דְּעוֹת מְשַׁקְצוֹת, אֵיךְ
 מִתֵּר לְקַנּוֹת בְּמַכְלֵת כְּזוֹ?! לֹא הֵייתִי מִמְּלִיץ לְכֹן לְקַנּוֹת שָׁם, וְלֹא
 לְהִתְקַרֵּב לְשָׁם. שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ מִזֵּה־יָרְנוּ מְאֹד בְּסִפְרֵי מִשְׁלֵי, לְהִתְרַחֵק
 מֵאֲשֶׁה פְּרוּצָה. וְעַל נִקְדָּה זֶה צְרִיכִים לְדַבֵּר בִּימֵי הַעֵמֶר, 'עֵמֶר',
 כְּאֲמוֹר, זֶה מִדָּה, לְרִמּוֹ שִׁיְהוּדֵי הוּא מְדוּד וּבַעַל צְמִצּוֹם, וְלֹא כָּל
 דְּבַר מִתֵּר לוֹ לַעֲשׂוֹת, יֵשׁ לָנוּ תוֹרָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הִזְהִירָנוּ בָּהּ
 מֵהַ מִתֵּר לַעֲשׂוֹת וּמֵהַ לָּאוּ, לְאֲשֶׁה אֲסוּר לִילֵךְ בְּפְרִיצוֹת, בְּכַגְדִּים
 בְּלִתֵּי צְנוּעִים, אֲשֶׁה מְכַרְחָה לִילֵךְ בְּכִסּוּי רֹאשׁ, שְׁעַר בְּאֲשֶׁה —
 עֲרוּהָ, וְדַבֵּר זֶה חֲמוּר בְּמְאֹד מְאֹד.

וְתִדְעָנָה לְכֹן, לְדַאֲבוֹנְנוּ הָרַב, כֹּל-כֶּף הַרְבֵּה נְשִׁים צְעִירוֹת
 נִפְטָרוֹת לְאַחֲרוֹנָה, וּמְחַפְּשִׁים — מָה חֲטָאוּנוּ?! מָה פִּשְׁעֵנוּ?! וְאֵין
 אִישׁ שָׁם עַל לֵב, שֶׁלֹא נִזְהָרִים בְּגַדְרֵי הַצְּנִיעוֹת! אֵין נִזְהָרִים בְּאֲסוּר

יחוד החמור; אסור לה לאשה לדבר עם גבר בשום פנים ואפן וכו', ואף שזה קרוב משפחה וכו', אסור לדבר עם ידיד של הבעל, עם גיס, עם שכן, בשום פנים ואפן. כי זה הביא לתקלות גדולות מאד. אסור להתיחד עם גיס וכדומה, אשר זהו עון חמור מאד. ובעבור זה, אלו הימים, ימי ספירת העמר נקראים 'עמר' — לשון מדה וצמצום, כי כשאתן חוזרות בתשובה, עליכן לדעת, שמה שעשיתן עד כה — הן בהיותכם רוקות, הן בהיותכן נשואות וכו', שעשיתן כל מיני הוללות ושחוק וכו' וכו', אם אתן רוצות להיות חוזרות בתשובה, עליכן לידע, שאין יותר פריצות! אין יותר יחוד עם גברים! אין יותר עשון סיגירות! נסתים הענני! יצאתן ממצרים, אשר חכמינו הקדושים אומרים (תורת כהנים אחרי יח): "כמעשה מצרים לא תעשו" — מלמד שמעשיהם של מצרים מקלקלין מכל העממין; אין יותר הפקר! אין יותר יחוד וכו'! כי אם אתן חוזרות בתשובה, עליכן לקבל על עצמכן את מדת הצניעות: צניעות הלשון, צניעות הבגדים.

בימי העמר קרו מקרים מוזעזעים. רבי עקיבא היה הרבי, גלה את הקדוש-ברוך-הוא, גלה את האהבה בין הבריות, ובמקום שהתלמידים יתחזקו באמונת חכמים, ולזלו ברבי עקיבא. ולבסוף מה ארע? מדוע אלו ימי אכל? כי לא נהגו תלמידי רבי עקיבא כבוד זה בזה, ולכן נסתלקו כלם — עשרים וארבעה אלף במספר (יבמות סב). ולכן דיקא בימים אלו אנו צריכים לתקן את המעות, ולהשתדל שתהיה אהבה בין אשה לרעותה. אתן מכרחות לקבל על עצמכן לאהב זו את זו ולעזר זו לזו. וכזה נתקן מה שקלקלנו בימי הספינה, שקלקלו תלמידי רבי עקיבא, ופגמו באמונת חכמים, ברבם, שהוא היה הצדיק, ובקש מתלמידיו: תכבדו זה את זה, ואיש את רעהו יעזרו, ומחמת שלא ציתו — נסתלקו. אנו שומעים מקרים מוזעזעים, גשים צעירות מקבלות, רחמנא לישזבן, את המחלה הפמארת, השם ישמר, מה שקורה היום, וכל אחת ואחת חוששבת — לי זה לא יקרה. אף אף אחד אינו בטוח. וממה באות כל הצרות? מלשון הרע, רכילות וליצנות, אין אהבה, לא אוהבים

זֶה אֵת זֶה. וְלִכֵּן בְּיָמַימ אֵלֹו צְרִיכִים לְתַקֵּן אֵת זֹאת, וְלִרְאוֹת שְׁתִּיהִי אַהֲבָה בֵּין הַבְּרִיּוֹת.

לִכֵּן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֵת כָּלִכֵּן, הַשְׁתַּדְּלָנָה מְאֹד לְאַהֲבֵךְ זֶה אֵת זֶה, וְזֶה יָבִיא לָכֵן שְׁמִחָה עֲצוּמָה, כִּי אֵין שְׁמִחָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּה, שְׂשִׁישׁ אַחֲדוֹת וְאַחֲדוֹת וְרַעוּת.

נָא וְנָא רְאִינָה כָּל נְשׁוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, הִנֵּה נִכְנָס קִיץ אָרֶץ, תַּתְּחִזְקֵנָה בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּצְאָנָה לְהַתְּבוֹדֵד בְּשִׁדָּה, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר שְׁמֵתְבוֹדְדִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — נִשְׁמַע וְנִתְקַבֵּל! תַּתְּחִזְקֵנָה בְּאַמוּנַת חֲכָמִים, וְתִדְעָנָה, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם מְסִית וּמְדִיחַ נֶגֶד הַצְּדִיק וְהַחֲכָם שְׁבַדוֹר, כִּפִּי שְׁאֲנוּ רוּאִים הַיּוֹם, אִיךְ שֶׁהַקְּלוֹת וְהַסְטָרָא אַחֲרָא נּוֹבְחִים וּמְסִיתִים נֶגֶד חֲכָמֵי יִשְׂרָאֵל, חֲכָמֵי הַתּוֹרָה, וְעֵלֵינוּ לְהַשְׁמִיר מֵהַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע הַזֶּה, שְׁמֵתְלוּצֵץ מֵהַצְּדִיק. וְצְרִיכִים לְהַתְּחַזֵּק בְּצַנִּיעוּת, וְלִלְכֹת בְּבִגְדִים צְנוּעִים, בְּכִסּוּי רֹאשׁ מְדַקְדָּק, וְלִשְׁמֹר מְאֹסוֹר יַחּוּד, כִּי אֲסוֹר לְאַשָּׁה לְדַבֵּר עִם גָּבֵר בְּשׁוּם פָּנִים וְאַפֵּן, אֵין עַל זֶה הַתֵּר, הֵן אֲשֶׁה לֹא תִפְנֵס בֵּין גָּבְרִים, וְהֵן גָּבֵר לֹא יִפְנֵס בֵּין נְשִׁים, וְרְאִינָה שְׁתִּיהִי אַהֲבָה בֵּינֵיכֵן, וְתַעֲזֹרְנָה זֶה לְזֶה, וְזֶה יָבִיא לָכֵן שְׁמִחָה. וְזוֹ נִקְרָאת 'יְצִיאַת מִצְרַיִם', שְׁאֲנוּ יוֹצְאִים מֵהַמִּצְרַיִם וְהַגְּלוּת, שֶׁהֵינּוּ עַד כּהַ בְּזִהְמַת הַמִּצְרַיִם, וְאֲנוּ מֵתְחִילִים לְסַפֵּר אֵת הַיָּמִים כְּדָרֶךְ אֲשֶׁה הַסּוֹפֶרֶת שְׁבָעָה יָמִים, כְּדֵי לְהַטְהֵר לְבַעֲלָהּ, כְּמוֹ-כֵן אֲנוּ סוֹפְרִים שְׁבָע פְּעָמִים שְׁבָע, לְטַהֵר עֲצַמּוֹ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא אָבִינוּ, שְׁנִזְכָּה לְקַבֵּל אֵת הַתּוֹרָה בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת.

אֲבַקֵּשׁ אֵת כָּלִכֵּן, שֶׁתִּשְׁמַעְנָה אֵת דְּבָרֵי אֵלֹו, וְתִקְיֵמְנָה אוֹתָם בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹרְכֵן בְּזִכּוֹת זֶה, שְׁנִזְכָּה כְּכֹר לְגֵאֲלָה הָאֲמִתִּית וְהַשְּׁלָמָה.

הַמֵּאחַל לָכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תַּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

בְּנֻדְאֵי אַתֶּם צְרִיכִים רֶכֶב, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שְׂיִהְיֶה לְכֶם רֶכֶב טוֹב, וַיִּהְיֶה לְכֶם שְׁפַע שֶׁתִּצְאוּ מִכָּל הַצָּרוֹת וְהַחֻבּוֹת.

אֵין מַלִּים בְּפִי לְהוֹדוֹת לְכֶם עַל כָּל מַה שְׁאַתֶּם עוֹשִׂים בְּשִׁבְלִי, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַעֲקֹר לֹא לְבַטֵּל אֶת הַזְּמַן הַיָּקָר עִם דְּמִיוֹנוֹת וְחֲזִיוֹנוֹת — מִי בְּרֵאשׁ, אָדָם צָרִיךְ לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא לְחַשֵּׁב מִי יוֹתֵר גָּדוֹל מִמִּי, וּמִי מִצְּלִיחַ יוֹתֵר מִמִּי, אֵין פֶּה לֹא גָדוֹל וְלֹא קָטָן, וְלֹא הַצְּלָחָה וְלֹא אֵי הַצְּלָחָה וְכוּ', בְּרַגַע שְׁאַדָּם דְּבוּק בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֵינוֹ רוֹצֵה רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעֲקֹר לַעֲשׂוֹת אֶת הַרְצוֹן שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תִּי.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל אֶהוּבִי, יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִמְתְּקוּ מִמֶּךָ כָּל הַדִּינִים עַל-יְדֵי פְּלֵא עֲלִיוֹן, וַיִּמְשִׁיךְ עָלֶיךָ הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁפַע גָּדוֹל, שְׁלֵא תִצְטָרֵךְ

בשום פנים ואפן להכנס בחובות, פי חובות זה לא בריא — לא בגשמיות ולא ברוחניות, וזה מבטל את האדם מלמוד התורה הקדושה.

כתבתי מכתב קללי לפולל, ומאד רציתי שבתוך הד' אמות שלכם, לא ימצא שום לץ וכו', או אחד שמבטל את הזמן, פי אם כבר לומדים, צריכים ללמד תורה לשמה, לשם אל עולם, ולא להתבלבל משום דבר.

הקדוש-ברוך-הוא יעזר, שגזקה להתבשר תמיד בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תיא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קדושים, כ"ה ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בודאי אתה צריך לנסע תכף-וימיד לחוץ לארץ, ולאסוף כסף למשפנתא ולהוצאה לפעל וכו', אל תהיה מפקר ואל תחפה כרגע, אלא תסע עוד מחר, פי אתה יודע, שאם לא תשלם משפנתא, יקחו לך את הבית, ולמה אתה צריך להיות מפקר כזה.

חסדי השם יתברך, אין לנו במה להתבייש עם הקהלה שלנו, ואף שהחבר שלך יצא וכו', תהלה לאל, על כל משפחה שתצא, אני מבטיח לך שעוד יפנסו עשרה אחרים, וכן מה שאתה כותב, שהיו מנינים אחר מנינים, אל תשפח שזה לא מדבר בירושלים או בבני ברק או באשדוד, זה מדבר באיזו מושבה קטנטנה, שבקשי

אָמור לְהִיּוֹת שֵׁם מַגֵּן אֶחָד או שְׁנַיִם בְּכָל בְּקָר, וּתְהִלָּה לְאֵל, אֲצִלְנוּ
הַמְּקוֹם תּוֹסֵס, וְעוֹד תִּרְאֶה פֶה עִיר גְּדוֹלָה עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל.

הַכָּפַל הַדְּבָר, תִּרְאֶה לְנִסְעַ עוֹד הַיּוֹם הַזֶּה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תיב.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַהוּבֵי, יְדִידֵי
וּתְלִמִּידֵי, הַצְּמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְבָבִי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גִּרוּ יָאִיר
וְיִזְרַח.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ קִדְּם הַחֵג, אֶף מֵרַב טְרֵדוֹתֵי וְלֹא
הִרְגַּשְׁתִּי טוֹב, לֹא יְכַלְתִּי לְהַשִּׁיבְךָ תַּכְף-וּמִיד כְּרִצוֹנְךָ.

רֵאָה לְחִזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, כִּי הָעֵקֶר זֶה
אַמוּנָה, וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לג): אֲצִל הָעוֹלָם אַמוּנָה
הוּא דְבַר קָטָן, וְאֲצִלֵי אַמוּנָה הוּא דְבַר גְּדוֹל, כִּי הָעֵקֶר הוּא אַמוּנָה,
וְצָרִיכִים לְחַפֵּשׁ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא בְּעֲצָמוֹ אִיפֶה אוֹחֲזִים בְּאַמוּנָה. וְלִכֵּן
אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֻמְצִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת
חֲזָק בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרַךְ, וְאִז תַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד. וְאִפְלוּ כָּל
הַחֲדוּשֵׁי תוֹרָה שְׁאַתָּה מְחַדֵּשׁ, זֶה צְרִיף לְהִיּוֹת מְקַשֵּׁר עִם אַמוּנָה, כִּי
הַאַמוּנָה זֶה אוֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְצָרִיכִים לְהַכְנִיס אֶת הָאוֹר
בְּכָלִים, אֲשֶׁרֵי מִי שְׁזוֹכֶה לְחַדֵּשׁ חֲדוּשֵׁי תוֹרָה בְּאַמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבַּרַךְ, כִּי סוּף כָּל סוּף יִמְיָנוּ כְּצֵל עוֹבֵר (תְּהִלִּים קמד, ד), וְאַנְחָנוּ פֶה,
וְסוּף כָּל סוּף אֲנַחְנוּ נִצָּא מִפֶּה, וְלִכֵּן אֲשֶׁרֵי אָדָם שֶׁחֲזָק בְּאַמוּנָה, וְאִז
טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים, כִּי בְּכָל רִגַע וְרִגַע שְׁאָדָם רַק חוֹשֵׁב מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ,
הוּא מְקַיֵּם מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל "וּדְבַקְתָּ בּוֹ".

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תיג.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קדושים, כ"ה ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת כָּל מִכְתָּבֶיךָ זֶה כָּבַר כַּמָּה פְּעָמִים, אֵךְ לְצַעֲרִי
הַרְבֵּ, הֵייתִי עִם חֵם גְּבוּהָ, לֹא עֲלִיכֶם, וְלֹא יִכְלָתִי לְהַשִּׁיבֶךָ.

הִנֵּה אֲנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ בְּכִרְפַת "מִזֵּל טוֹב" עַל הַלְדָת בְּתֶךָ, יַעֲזוּר
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּזְכֶּה לְגִדּוּלָה עִם כָּל יוֹצְאֵי חֲלָצֶיךָ, וְתִרְוַה
מֵהֶם רַב נַחַת דִּקְדוּשָׁה. רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מָה שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, כִּי מָה
אִתָּה יוֹדֵעַ מָה שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא רוֹצֵה מִמֶּךָ?! וּמָה אִתָּה יוֹדֵעַ
אֵיזָה נַחַת-רוּחַ יֵשׁ לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מִמֶּךָ, דִּיקָא מְכַל הַבְּלוּלִים
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ, וְאִתָּה מְדַבֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִתָּה
נִמְשָׁךְ אַחֵר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

וְלִכֵּן אֵל תְּהִיָּה בְטָלָן! תַּחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְעוֹד תִּרְאֶה נִסִּים נִגְלִים
שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תיד.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קדושים, כ"ה ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סֵלָה יִגְיֵעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבֶךָ.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְּנִים שְׁבַע עוֹלָם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם
צְרִיכִים הִרְבֵּה הַתְּחַזְּקוֹת.

אודות בְּנִית הַדִּירָה, אַל תִּפְחַד, מִמִּילָא כָּל הַשְּׂטִחַ יִהְיֶה שֶׁל
אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְאַתָּה תִּהְיֶה קְרוֹב אֶל "הַיְכָל־הַקֹּדֶשׁ", וְלִכֵּן אַל תִּהְסַס
כָּרְגַע, גַּם בְּעֲנִין הַבְּרָכָה וְכוּ', וּבְעֲנִין הַחֲלוּנִים וְכוּ', וּבְעֲנִין הַתּוֹמְרוֹת
שְׁלָהֶם וְכוּ', כִּי מִמִּילָא הַכֹּל יִהְיֶה לְבִסּוּף שֶׁל אֲנִשֵּׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

אודות שְׁאֲשַׁתֵּף רוּצָה לְלַכֵּת עִם פֶּאָה וְכוּ', הַטּוֹב בְּעֵינֶיהָ
תַּעֲשֶׂה, כִּי יֵשׁ הִרְבֵּה מִתִּירִים לְלַכֵּת עִם פֶּאָה, וּבִפְרָט אֲשֶׁה שְׁמַגְלַחַת
אֶת שְׁעָרוֹת רֵאשָׁה.

נָא וְנֹא הַדְּבִק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתָמִיד תִּדְבֹּר אֶל
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבִפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים
נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ.

הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבִּקְשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תטו.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יֵאִיר.
לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ בְּעֲנִין בְּנִית הַדִּירוֹת, וְתִרְאֶה בְּזֶה
הַצְּלַחַה גְּדוּלָה מְאֹד, הַעֲקֹר אַל תִּתְיַאֵשׁ בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, כִּי גְדוּל
אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, הַעֲקֹר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא הַתְּחַזְּקוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, כִּי הוּא יִתְבָּרַךְ
שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁחֻזַּק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

אני מאד מאד מבקש אותך, שבל יחסר לך יום אחד מבלי למוד
התורה הקדושה, כי זה רק מה שישאר מאתנו.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תטז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר קדושים, כ"ה ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אם אתם רוצים לקחת את היילד לפני גיל שבע כרצונו של
רבנו ז"ל, טוב מאד שבעלך יסע על חג השבועות.

אודות משיח וכו', אנחנו צריכים רק להכליל באין סוף ברוך
הוא, ולצפות ולקוות שזוכה להיות פלים להמשיך בנו את אור
שכינת עזו יתברך, ולא להתבלבל מתי תהיה הגאולה, ואיך תהיה
הגאולה, זה דברים שלא שייך בכלל אלינו, אנחנו צריכים רק להיות
דבקים בו יתברך, ואז טוב לנו כל הימים.

מה את חושבת שמשיח יגלה לעולם? רק את הקדוש-ברוך-
הוא וכו', ואת זה רבנו ז"ל מכניס בנו וכו', ולכן לא בחנם שאמר
רבנו ז"ל, שמה שמשיח יעשה טובות עם העולם, אני אעשה אתכם
עכשו, אלא ההפרש הוא, שעכשו יש בחירה, וכשיבוא משיח אז
כבר לא תהיה בחירה, ועל-פן לא כדאי לדבר מדברים כאלו, אלא
צריך לדבר רק מהקדוש-ברוך-הוא, ולשמח עם הקדוש-ברוך-הוא,
ולקים את המצוות שלו בשמחה עצומה, ואל תבלבלי את עצמך
משום בלבול, וזה בעצמו הגאולה, שיהודי זוכה לאמונה פשוטה
בו יתברך, ואז הוא לא צריך את אף אחד.

יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתהיה לכם הצלחה מרבה בכל
הענינים בבריאות השלמה, והצלחה בכל מעשי ידיכם.

הַעֲקֹר רַק לְהַתְחַזֵּק, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מְשׁוּם דָּבָר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ
וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תיז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַבַּחֲוֹר ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי מְקַבֵּל הַרְבֵּה תְלוּנוֹת עֲלֶיךָ וְכו', וְאַף שְׁאַתָּה מְצַדִּיק אֶת
עֲצָמְךָ, הַגָּה שְׂמֵעָתִי שְׂחַלְלֵת שַׁבָּת, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, עִם ... הָאֵם גַּם
זֶה שֶׁקָּר, אֲנִי מִזְהִיר אוֹתְךָ בַּפֶּעַם הָאַחֲרוֹנָה, וְאַחֲר־כֵּן אַתָּה תִצְטָרֵךְ
לְעֹזֵב אֶת הַמְּקוֹם לְגַמְרִי, זָכֵר כִּי הַזְּהִרְתָּ.

לְמָה לֹא תִקַּח אֶת עֲצָמְךָ בְּיַדֶּךָ, וְתַעֲזֹב אֶת הַשְּׂטִיּוֹת, אִם אַתָּה
רוֹצֵה לְהַצְּלִיחַ, רְאֵה לְבָרַח אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא אֶל בְּשֵׁר
וְדָם, וְתִפְסִיק כְּבָר עִם הַשְּׂטִיּוֹת שֶׁלֶךָ, זֶה בּוֹשֵׁה וְחָרָפָה, שְׂאֲנִי צָרִיךְ
כָּל-כֵּן הַרְבֵּה פְעָמִים לְכַתֵּב לָךְ.

אֲנִי מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַצִּיחַ אוֹתִי.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תיח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, כ"ה נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתַי אֶת מִכְתָּבְךָ קִדְּם הַחֹג, אֲבָל מְרֻב טְרָדוֹתַי הַרְבּוֹת,
וְגַם לֹא הָיִיתִי בְּקוֹ הַבְּרִיאוֹת, לֹא יִכְלֹתִי לְהִשְׁיבֶךָ תִּכְּף־וּמִיד בְּרָצוֹנְךָ.

מָה אָמַר לְךָ, יְדִידֵי הַיְקָר! צְרִיכִים לְדַבֵּק אֶת עֲצָמוֹ בּוֹ יְתַבְּרֶךָ,
וְתַמִּיד לְחֹשֵׁב בְּדַעְתּוֹ, אֲשֶׁר אֵין בְּלַעְדָּיו יְתַבְּרֶךָ כָּלֵל, וְהַפֵּל לְכָל
אֱלֻקוֹת גְּמוּר הוּא, וְכִפִּי שְׁאָדָם מְדַבֵּיק אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ, כֵּן הוּא מְצַלִּיחַ
יֹתֵר וְיֹתֵר. וְלָכֵן רָאָה לְהַחֲדִיר בְּעֲצָמָךָ אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יְתַבְּרֶךָ,
אֲשֶׁר אֵין דְּבַר מְבַלְעָדָיו יְתַבְּרֶךָ כָּלֵל, וְדַבֵּר גְּדוֹל וְדַבֵּר קָטָן אֵינּוּ
נַעֲשֶׂה מֵעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת הַמַּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, אֲשֶׁר־י מִי שְׂזוּכָה
לְהַגִּיעַ לְזֶה, וְאֵז עוֹלְמוֹ יֵרָאָה בְּחַיָּיו.

עֲלֶיךָ לְדַעַת, אֲשֶׁר כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל יָכוֹל לְהַגִּיעַ אֶל כָּל הַמְדַרְגּוֹת
שְׂבַע־עוֹלָם, אִם רַק יִתְבּוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְלָכֵן אֵל תִּהְיֶה
בְּטָלָן! תִּמְשִׁיף לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְתִצֵּא בְּכָל יוֹם אֶל
הַשְּׂדֵה, וְתַצַּעַק שָׁם קוֹלֵי קוֹלוֹת אֱלֹוֹ יְתַבְּרֶךָ — ע' קָלִין, כְּדִי
שְׁיִגְדוּ לְךָ הַמַּחֲזִין, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי־מוֹהֲרָן, חֶלֶק א',
סִימָן כ"א): כִּשְׁהַמַּחֲזִין הֵם בְּתַעֲלוּמוֹת, צְרִיכִים לְצַעַק הַרְבֵּה אֶל
הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְהַצְדִּיקִים הַקְדוּשִׁים הַדְּבוּקִים בּוֹ יְתַבְּרֶךָ
הַמְיַחֲדִים יַחֲוּדִים, צַעֲקוּ הַרְבֵּה אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, עַד שְׂזוּכּוֹ
שְׂנֻטְהָר הַמַּח מַחְשַׁבָה שְׁלֵהֶם, וְלָכֵן גַּם אַתָּה רָאָה לְצַעַק בְּכָל יוֹם
אֶל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעַל־יְדֵי־זֶה יִנְדַבֵּךְ מַחֲךָ, וְאֵז תִּנְּפָה לְיַחַד
יַחֲוּדִים קְדוּשִׁים, וְיִמְשֶׁךְ עֲלֶיךָ אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת וְדַבְּקוֹת הַבוֹרָא יְתַבְּרֶךָ
שְׂמוֹ, אֲשֶׁר־יך וְאֲשֶׁר־י חֶלְקֶךָ.

הַמַּאֲחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תיט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְּרֶךָ, יוֹם שְׁנֵי לְסִדְר קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל בַּחוּרֵי חֲמוּד
הַלּוֹמְדִים בִּישִׁיבַת "בֵּית שְׁלֹמֹה" אֲצֵל הַמַּגִּיד שְׁעוֹר ר' ... גְּרוֹ יְאִיר,
הַזֶּה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינָתוֹ תַמִּיד, אָמֵן.

מָאד מָאד אָנִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, עֲכָשׁוּ מִתְחִיל זְמַן הַקִּיץ, שְׁתַּמְיָדוּ מָאד בְּלִמּוּדִים וּבְמִדּוֹת טוֹבוֹת, וְאִז תּוּכְלוּ לָבוֹא אֵלַי, בְּעֶזְרַת ה' יִתְבָּרַךְ.

א. רְצִיתִי שְׁכָל תִּלְמִיד בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלָל, יְגַרֵס בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנוֹת.

ב. אָנִי רוֹצֵה שְׁכָל תִּלְמִיד יְגַרֵס בְּכָל יוֹם שְׁבַעַה דְּפִים גְּמָרָא. וְעַל שְׁנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלּוּ אָנִי מָאד מְקַפִּיד, כִּי אָנִי רוֹצֵה שְׁתַּסִּימוּ אֶת כָּל הַש"ס וְכֵן שִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה לְפָנַי שְׁאַתֶּם בָּאִים פּוּה.

ג. אָנִי מָאד רוֹצֵה שְׁתַּתְּפַלְלוּ בְּמַנְיַן דִּיקָא, וּבְפֶרֶט אֵלּוּ שְׁמַנְיָחִים תְּפַלִּין, וְיִזְהָרוּ לְלַקֵּת בְּכָל יוֹם לְמַקְוָה קָדָם הַנְּחַת תְּפַלִּין, וְיִזְהָרוּ לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיַן דִּיקָא.

ד. רְאוּ לְצִיַּת אֶת הַמַּגִּיד שְׁעוֹר שְׁלָכֶם, וְאָנִי רוֹצֵה מָאד שְׁתַּתְּחִילוּ לְהִיּוֹת בַּחוּרִים רְצִינִיִּים, וְאִז תּוּכְלוּ לָבוֹא לְלַמַּד אֶצְלִי מַה שְׂיִוְתֵר מֵהָר, אִם אֲשַׁמַּע מִהַמַּגִּיד שְׁעוֹר שְׁלָכֶם שְׁאַתֶּם מִשְׁתַּפְּרִים, אֲקַח אֶתְכֶם אֶפְלוּ קָדָם הַזְּמַן שֶׁהַגְּבִלְתִּי.

ה. אָנִי מָאד מָאד מְבַקֵּשׁ וּמְזַהֵר אֶתְכֶם, תִּשְׁמְרוּ מָאד לֹא לְהַתְּחַבֵּר עִם חֲבָרִים רְעִים, יֵשׁ שְׁנַיִם אוֹ שְׁלֹשָׁה חֲבָרִים רְעִים, שְׂאִינִם לוּמְדִים וְאִינִם מִתְּפַלְלִים וְכו', וּמִתְּנַהֲגִים בְּהַפְקָרוֹת גְּדוּלָה, וְזֶה מָאד מְצַעַר אוֹתִי, וְלָכֵן אָנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵל תִּתְּחַבְּרוּ אִתֶּם בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן, וְלֹא לְדַבֵּר אִתֶּם.

אָנִי מָאד מְקַוָּה שְׁתַּצִּיַּתּוּ אוֹתִי, וְאָנִי רוֹצֵה שְׁתַּעֲשׂוּ לִי נַחַת־רוּחַ גְּדוּל מָאד, וְתִקְדְּשׁוּ שֵׁם שְׁמַיִם בְּרַבִּים, וְיִרְאוּ עֲלֵיכֶם שְׁאַתֶּם זְרַע בְּרַךְ ה'.

אָנִי מָאד רוֹצֵה שְׁתִּלְמְדוּ בְּכָל עָרַב עִם ר' ... גְּרוּ יְאִיר, מִשְׁעָה שֵׁשׁ וְחֲצִי עַד שְׁמוֹנָה בְּעָרַב, וּמִמָּשׁ תִּגְרְמוּ לִי נַחַת גְּדוּל.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלֹתַי
שְׂאֵנִי מִבְּקֹשׁ וּמִתַּפְלִיל בְּעֵדְכֶם, שֶׁתַּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תכ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוּבֵי יְקִירֵי ...
נְרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רָצִיתִי, שֶׁתַּעֲשֶׂה חוּג "מִתְמִידִים" לִילָדִים שֶׁל כַּתַּת
ר' ... נְרוּ יְאִיר, בְּכָל עָרֵב, מְשַׁעֵה שֶׁשׁ וְחֹצֵי עַד שְׁמוֹנֶה, זֹאת אוֹמְרַת
עַד אַחַר עָרְבִית, כְּדֵי שֶׁהִילָדִים יִתְפַּלְּלוּ עָרְבִית בְּמִנְיָן, וּמִמֶּשׁ תִּגְרַם
לִי גַמְת־רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד, וְכֵן תִּקְבְּלוּ עַל זֶה שְׂכָר.

רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם, וּבְעֶקֶר בְּאֻמוּנָה
פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע וְלִהְיוֹדִיעַ וְלִהְיוֹדַע, שְׂאִין בְּלַעֲדֵיו יִתְבָּרַךְ
כָּלֵל, וְדָבָר גָּדוֹל וְדָבָר קָטָן אֵינוֹ נַעֲשֶׂה מַעֲצָמוֹ, אֲלֵא בְּהַשְׁגַּחַת
הַמֵּאֲצִיל הָעֲלִיּוֹן, וְצָרִיכִים לִהְיוֹת מְאֹד מְאֹד חֲזָקִים בְּזֶה, וְאֲשֶׁרִי
הָאָדָם שֶׁחֲזָק בְּאֻמוּנָה, שְׂאֵזוּ יַעֲבֹר אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּקִלּוֹת, כִּי בְּאֵמַת
עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד כָּל מִינֵי מְשַׁבְּרִים וְגִלִּים, וְאִי אֶפְשֶׁר לְהַחֲזִיק
מַעֲמַד, אֲלֵא עַל-יְדֵי אֻמוּנָה.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תכא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוּבֵי, יְקִירֵי ...
נְרוּ יְאִיר.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׁאַתָּה וְאַחֶיךָ ... גֵּרוֹ יֵאִיר, יַעֲזֹרוּ לִי לַעֲשׂוֹת
 חֻג "מִתְמִידִים" בְּעָרֵב מִשְׁעָה שֶׁשׁ וְחֻצֵי עַד שְׁעָה שְׁמוֹנֶה, בְּכַתֵּת ר' ...
 גֵּרוֹ יֵאִיר, וְהֵילָדִים יִלְמְדוּ בְּצוֹתָא כָּל מָה שְׁתַּבְּחָרוּ, וְתִסְפְּרוּ לָהֶם
 סְפוּרֵי צְדִיקִים, בְּאִפְּן שִׁיְהִיו גַּם בְּעֶרְבִית בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת, וְתַעֲשׂוּ לִי
 נַחַת רוּחַ גְּדוֹל מָאד.

רְאֵה לְחֻזֵּק אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת
 בְּשִׁמְחָה, כִּי הָעֶקֶר בְּזֶה הָעוֹלָם הוּא לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשִּׁמְחָה
 מְרַפֵּאת אֶת הָאָדָם — בֵּין בְּגִשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמִחְזֵק
 אֶת עֲצָמוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תַּכְב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁנֵי לְסֹדֵר קְדוּשִׁים, כ"ו נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
 מָאד ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכוּן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ. וּמָה שְׁאַתָּה רַק יָכוֹל לַעֲזֹר לְקַהֲלָה,
 אֲנִי מָאד מְבַרֵךְ אוֹתְךָ, הֵן בְּיִשְׁיבָה צָרִיךָ לְשִׁמּוֹר שְׁהַבְּחוּרִים לֹא יִזְרְקוּ
 וְכָל הַרְף הַחֲלוּנוֹת לְגִנָּה, וְהֵן כָּל מָה שְׁכָרוּךְ בְּשָׁנָה וְכוּ' תַעֲזֹר לִי,
 כִּי מָה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לְיִשְׁיבָה, אַתָּה עוֹזֵר לִי, כִּי הִישִׁיבָה זֶה הִישִׁיבָה
 שְׁלִי, וְכֵן מָה שְׁאַתָּה יָכוֹל לַעֲזֹר — תִּתְבָּרַךְ מִפִּי אֵל עֲלִיּוֹן.

אֲנִי מָאד מְעֲרִיךְ אוֹתְךָ, וְאֲנִי מָאד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה שִׁיְהִי
 גְּדֵר בְּגִנָּה, שְׁהֵילָדִים לֹא יִכְנָסוּ שָׁם, וְלִכֵּן הַתְּאוּרָה שְׁתַּעֲבֹד בְּלִילָה
 בְּעֵת שְׁהַנָּשִׁים יוֹרְדוֹת לְעֶזְרַת נָשִׁים, וְכֵן כָּל עֲזָרָה שְׁאַתָּה יָכוֹל לַעֲזֹר
 לִי לְרְאוֹת שְׁהַמְקוֹם יִהְיֶה מְצַחֵצַח, בְּזֶה אַתָּה עוֹזֵר לִי, וְיַעֲזֹר לָךְ
 הַקְּדוּשׁ־כְּרוּךְ־הוּא בְּזִכּוֹת זֶה, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשִׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תכג.

בעזרת השם יתברך, יום שני לסדר קדשים, כ"ו ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סָלָה נִגְיַעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי
... גֵּרוֹ יְאִיר.

מֵאֵד מְאֵד אֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּרְאֶה לְקַחַת אֶת זֶה בְּרִצְיָנוֹת,
הַלְמוּדִים לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים שֶׁל ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר בְּעָרְב, מְשַׁעָה שֵׁשׁ
וְחִצֵּי עַד שְׁמוֹנֶה, וְשִׁיתְּפִלְלוּ בְּיַחַד עֲרֻבֵית עִם אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, אֲנִי
יודֵעַ שֶׁבְּהִתְחַלָּה זֶה מְאֵד מְאֵד קָשָׁה, כִּי כָּל הַהִתְחַלּוֹת קָשׁוֹת, אֲבָל
אֲנִי מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּעֲבֹר עַל זֶה, צְרִיכִים לְהַחְזִיק
אוֹתָם חֲזָק, וְאֲנִי כּוֹתֵב לָהֶם מִכְּתָב, שֶׁאֲנִי לֹא אֶקְבֵּל אוֹתָם בְּשׁוֹם
פָּנִים וְאִפְּן, אִם הֵם לֹא יִצִּיתוּ אוֹתְךָ.

אוֹדוֹת ... גֵּרוֹ יְאִיר וְכוּ', אֲסוּר לָךְ לְהִתְבַּלְבֵּל, אִף שֶׁהוּא מְדַבֵּר
כָּל מִינֵי שְׁטִיּוֹת. וְאֵל תִּקַּח אֶל הַלֵּב אֶת מַה שֶׁקָּרָה.

ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, סֵפֶר לִי, שֵׁישׁ לָךְ חֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, הִנֵּה אֶת
הָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, אֲנִי לוֹקַח לְפָה, וְאֲנִי מְאֵד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּפְתְּרוּ כָּל הַבְּעִיּוֹת, רַק תַּחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאֵל תִּתְבַּלְבֵּל
מִשׁוֹם דְּבָר, תִּהְיֶה עֲקָשָׁן גְּדוֹל, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים עֲקָשָׁנוֹת
גְּדוֹלָה, וְמִי שֶׁהוּא עֲקָשָׁן — הוּא מְצָלִיחַ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי לְזִכּוֹת אֶת הַרְבֵּים — אֵין
עֲבוּדָה יוֹתֵר גְּדוֹלָה מִזֶּו. וְאָמַר הַחֲכָם: "הַסְּבֵרַת פָּנִים תַּחֲזִק אֶהְבֶּה",
אִם מְסִבִּירִים פָּנִים לְתַלְמִידִים; מִתְחַזְּקַת הָאֶהְבָּה בֵּין הַמְּשַׁפִּיעַ
לְמְשַׁפָּע, וּבֵין הַמְּשַׁפָּע לְמְשַׁפִּיעַ. וְלָכֵן רְאֵה לְקַחַת אוֹתָם בְּאֶהְבָּה,
וְלְהַסְבִּיר לָהֶם אֶת הַמַּעֲלָה לְבוֹא לְפָה לְלַמֵּד, וַיִּתְבַּגְּרוּ מֵהָר, וּבְגִיל
צְעִיר יִהְיוּ עֲצֻמָּאִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תכד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר קדושים, כ"ז ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכֵל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בִּיבְנֵי אֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְוֵ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים,
שְׁעַכְשׁוּ בִימֵי הַקִּיץ כְּדָאֵי לְצֵאת בִּשְׂדֵה וּבְהָר, וְלִהְתְּבוֹדֵד אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי בְּפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן, חֶלֶק
ב', סִימָן יא), אֲשֶׁר מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים לִהְיוֹת אִישׁ כְּשֶׁר בֵּין הַעֲשָׂבִים,
לִהְתְּבוֹדֵד בִּינֵיהֶם, שְׂאֵז מְעַלִּין אֶת כָּל הַבְּרִיאָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְזֶה גַם
בְּרִיא בְּגִשְׁמִיּוֹת, שְׂאֵדָם מְסֻתָּבֵב בִּשְׂדֵה וּבְהָר לְנֹשֶׁם אֲוִיר צֶחַת,
וּמְסֻתָּפֵל עַל הַשָּׁמַיִם, וּמְרַגֵּשׁ רַק רוּחַנִיּוֹת אֱלֹקוֹת, אֵיזָה נֶעֱם וְאֵהָבָה
זֶה! אֵיזָה שְׁקֵט נִפְשֵׁי זֶה! וּמְפַל שְׁפָן וְכָל שְׁפָן שְׂמֻדְבָּרִים אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲזִי אֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מְזֵה, כִּי אֲצִלוּ יִתְבָּרַךְ
מְאֹד מְאֹד חֲשׁוּבָה תְּפִלָּה, וּכְמֵאמָרָם ז"ל (תְּנַחֲמָא וִירָא): אָמַר לָהֶם
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְיִשְׂרָאֵל, הֲוִו זֵהִירִים בְּתְפִלָּה, שְׂאֵין מְדָה אַחֲרֵת
יָפָה הַיְמִנָה, וְהִיא גְּדוּלָה מְפַל הַקְּרַבְנוֹת, וְאֲפִלוּ אֵין אָדָם כְּדָאֵי
לְעֻנּוֹת בְּתְפִלָּתוֹ וְלַעֲשׂוֹת חֶסֶד עִמוֹ, כִּינּוֹן שְׂמֵתְפִלָּל וּמְרַבֵּה בְּתַחֲנוּגִים,
אֲנִי עוֹשֶׂה חֶסֶד עִמוֹ. רוֹאִים מְזֵה, אָף שְׂאֵדָם אֵינוֹ שְׂוֵה שְׂיַעֲנוּ לוֹ
בְּתְפִלָּתוֹ מְרַב חֶטָּאִים וְעוֹנוֹת, עִם כָּל זֹאת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְצַפֵּה
שְׂנַדְבָּר אֵלָיו. וְרַבְּנוּ ז"ל כָּל-כֶּף הַזֵּהִירָנוּ, וּבִקֵּשׁ אוֹתָנוּ שְׂנַדְבָּר בְּכָל
יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמוֹהֲרַנְיָת ז"ל סִפֵּר, שְׂמְכָל הַשִּׁיחוֹת
שָׂרַק דְּבַר רַבְּנוּ ז"ל וְגָלָה לָנוּ, תְּמִיד נִכְנָס בְּשִׁיחָה שֶׁל מְעֵלֵת הַתְּפִלָּה
וְהַתְּבוֹדָדוֹת, וְלִכְּנָן לְמָה לֹא תִתְבוֹדְדוּ בְּכָל יוֹם אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא?! חֲבָל עַל כָּל יוֹם וְעַל כָּל שְׂעָה וְעַל כָּל רְגַע שְׂיִכּוּלִים לְדְבַר
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ! כִּי יָבוֹא הַיּוֹם, שְׂנַצְטָרֵךְ לְצֵאת מְזֵה הָעוֹלָם, וְלֹא יוֹעִיל
שׁוּם דְּבַר, וְאֲזִי יִהְיֶה לָנוּ לְקַרְןָּן נִפְלְאָה כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂדְבָרָנוּ אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכְּנָן חֲבָל לְעַמֵּד וּלְפִטְפֹט אֶחָד עִם הַשָּׁנִי וְכוּ'

וכו', יותר טוב לדבר רק אליו יתברך, לשית ולספר את כל אשר עם לבבו אליו יתברך, ואז דיקא תראו נסים ונפלאות שיעשה עמכם הקדוש-ברוך-הוא.

מאד מאד אבקש אתכם, בימים אלו ימי ספירת העמר, להתחזק באהבת ישראל, ולאהב אחד את השני, פי תלמידי רבי עקיבא לא נהגו כבוד זה בזה, ולכן נפטרו בימים אלו (יבמות סב:), וכל זה בא להם מחמת פגם אמונת חכמים, פי הרי רבי עקיבא הוא שגלה "כלל גדול בתורה ואהבת לרעך כמוך", והם לא ציתו את רבם, ועל-ידי-זה נפטרו, רחמנא לישזבן. רואים מזה פשיש פגם אמונת חכמים, נופלים נפילה אחר נפילה, וירידה אחר ירידה וכו', ולכן צריכים להתחזק מאד מאד באמונת חכמים. והאריז"ל הזהיר מאד את תלמידיו, שיחזיקו את עצמם ביחד באהבה גדולה, וכן הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע, הזהיר את תלמידיו, שיחזיקו את עצמם ביחד באהבה גדולה מאד, פי הסמ"ך-מ"ם ארב עליו מאד, עם כל זאת אמר לתלמידיו: "כל זמן שאתם תחזיקו את עצמכם ביחד, הוא לא יוכל לי". וכן תלמידו המגיד הקדוש זי"ע, בא אליו הסמ"ך-מ"ם בעצמו, ואמר לו: "אני אנקם בילדיך, אם תמשיך לגלות את הקדוש-ברוך-הוא", ענה ואמר לו: "תן לי זמן ואשיבך", ונכנס אז אל תלמידיו, וספר להם מה שאמר הסמ"ך-מ"ם, והוסיף: "תאמינו לי, שאין לי כח כבר, אני איש חולני, ואם הוא יקח את עצמו גם על ילדי, מה אעשה?! ענו ואמרו תלמידיו: "רבי, אנחנו נחזיק את עצמנו ביחד, אז אין לכם מה לפחד", וכן ה"ה; שהחזיקו את עצמם מאד מאד ביחד באהבה גדולה מאד, חזר ואמר לסמ"ך-מ"ם: "אני לא מפחד ממך יותר". וכן הרב הקדוש הרבי ר' זושא זי"ע, שאל את אחיו הקדוש הרבי ר' אלימלך זי"ע: "תאמר לי, אחי, איך נעשה אצלך פל-כף הרבה מופתים?" ענה ואמר: "מפני שהכנסתי בין התלמידים שלי אהבה פזו, שיאהבו אחד את השני, וזה בעצמו עוזר לי לעשות מופתים".

רואים מזה מה זו אהבה בין התלמידים. וידוע, שרפנו ז"ל לפני שיצא מעיר ברסלב לעיר אומן להסתלק לעילא ולעילא, עמד

אֶצֶל הַמְּזוּזָה וְאָמַר (חיי-מוהר"ן, סימן קפז): "אם תִּחְזִיקוּ אֶת עַצְמְכֶם בַּיַּחַד, עוֹד תּוּכְלוּ לְהַמְשִׁיךְ אוֹתִי אֲלֵיכֶם". וְלִכְּן הַחֹב מִנַּח עַל כָּל אֶחָד מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְהַשְׁלִים אֶחָד עִם הַשְּׂנִי, וְלֹא לְרַכֵּל. אֶחָד עַל הַשְּׂנִי, וְדִקָּא עַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַמְשִׁיךְ אֶת רַבְּנוּ ו' לְבִינֵינוּ.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי הַשְּׂמִיחָה מִרְחֶבֶת אֶת הַדַּעַת, וְעַקֵּר הַשְּׂמִיחָה "שְׁלֵא עֲשֵׂנִי גוֹי", כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ו' ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן י'). וְנִרְאִיתִי הַיּוֹם אֶת רִשְׁעוֹת הַגּוֹיִים, אֲכֹזְרִים בְּאֲכֹזְרִיּוֹת כְּזוֹ בְּלִי טַפַּת רַחֲמָנוּת! וְלִכְּן עֲלִינוּ לְשִׂמְחָה, שְׂאִין לְנוּ חֵלֶק וְנִנְחֵלָה עִם גּוֹיִים. וְעֲלִינוּ לְבָנוֹת קְהֵלָה קְדוּשָׁה שְׁלֵא יִהְיֶה בִּינֵינוּ מְהַעֲרֵב-רַב, וְצָרִיכִים לְשֹׁמֵר מְאֹד מְאֹד שְׂמִיחָנוּ יִהְיֶה מִחֲנֵה קְדוּשָׁה, כַּמּוֹ שְׁכַתּוֹב (דְּבָרִים כג, טו): "וְהָיָה מִחֲנִיךְ קְדוּשָׁה".

וְאֲנִי מְאֹד מִבְּקֵשׁ אֶתְכֶם, שְׂאֵם אֶתֶם רוֹאִים אִיזָה תְּמָהוּנִי, אוֹ אִיזָה בַּר נֶשׁ מִפְּקַפֵּק, אוֹ אִינוּ שְׁפוּי בְּדַעַתוֹ, תִּכְרַח-וּמְיָד לְהוֹצִיאוֹ מִקְּהֵלָתֵנוּ, וְתִזְכְּרוּ אֲשֶׁר "יִבְנֵאל אִינָה עָרִי מְקַלֵּט", וְאֲנַחְנוּ צָרִיכִים מְאֹד לְשֹׁמֵר עַל יְלָדֵינוּ, כִּי הַיְלָדִים מְחַקִּים אֶת הַהוֹרִים, וְלִכְּן הַחֲנוּף מִתְּחִיל בְּבֵית, וְרִצִּיתִי מְאֹד מְאֹד, שְׁכָל אֲבָא יִשְׁמַר עַל פִּיו שְׁלֵא יִנְבֵּל אֶת פִּיו, כִּי אַחֲרֵיכֶּן יֵשׁ לוֹ טַעֲנוֹת לָמָּה הֵבֵן מִנְּבֵל אֶת פִּיו? כִּי הוּא מִנְּבֵל אֶת פִּיו! וּמֵהֵיכֵן לָמַד אֶת זֶה הֵבֵן אִם לֹא מֵהָאֲבָא?! וְכֵן בְּעֵינֵי עֲשׂוֹן סִיגְרִיּוֹת, אֲשֶׁר יְדוּעַ, שְׂרַבְּנוּ ו' לְהַקְפִּיד עַל זֶה מְאֹד, אֲזַ מָה אֶתֶם רוֹצִים מֵהַיְלָדִים שְׂהֵם מְעַשְׂנִים, אִם הֵם רוֹאִים אֶתְכֶם מְעַשְׂנִים.

וְכָל זֶה בָּא מִמְּחַמַּת עַצְבוֹת וּמְרָה שְׁחוּרָה, שְׂאֲזוּ אָדָם רַב עִם הַזּוּלָת, וְעוֹשֶׂה שְׁטִיּוֹת וּמְדַבֵּר שְׁטִיּוֹת, אֲבָל אִם הֵייתֶם תָּמִיד שְׂמִיחִים וְעֲלִיזִים, לֹא הָיָה לָכֶם פְּנָאֵי לְכָל הַשְׁטִיּוֹת הָאֵלוּ, הֵייתֶם יוֹצְאִים לְהַפְּצָה, הֵייתֶם יוֹצְאִים לְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם מְעַבֹּדַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְלִחְזֹק וְלַעֲזוּד וְלְשִׂמְחָה אוֹתָם, הָרִי עֲכָשׁוּ יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת מְאֹד גְּדוּלָה לְחֹזֵר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה, וְלִכְּן אֲשֶׁרִי וְאֲשֶׁרִי מִי שְׁהוּלָךְ בְּכָל יוֹם וְיוֹם לְהַפְּצָה, לְהַפִּיץ אֶת סִפְרֵי רַבְּנוּ ו' ל, וּבְכַרְטִיּוֹת אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים, שְׂהֵם תְּמַצִּית דְּבָרֵי רַבְּנוּ ו' ל וּמוֹהַרְנַ"ת ו' ל בְּדֶרֶךְ קַל וְנָעִים, אֲשֶׁר

מוֹשֵׁף אֶת הַלֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, שְׁאֲנִי מִבְּטִיחַ לָכֶם, שְׁאֲזוּ לֹא יִחְסַר לָכֶם כֶּסֶף בְּפִיס, תְּמִיד יִהְיֶה לָכֶם מַעוֹת בְּפִיס! וְיִדוּעַ, שְׂרַבְנוּ וְ"ל הַבְּטִיחַ לְתַלְמִידוֹ רַבִּי נִפְתָּלִי וְ"ל, שֶׁכָּל פַּעַם שֵׁיכְנִים אֶת הַיָּד לְכִיס — יִמָּצֵא כֶסֶף. "אֲנִי מִבְּטִיחַ — מִי שֵׁיִצֵּא לְהַפְצָה, תְּמִיד יִהְיֶה לוֹ בְּפִיס כֶּסֶף", וְזֶה בְּדוּק וּמְנֹסָה! הֶעָקָר לֹא לְהִיּוֹת עֶצְלָן. וְזֶה זְכוּי הַרְבִּים, שְׁאִין לְתָאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי הַיּוֹם יֵשׁ הַתְּעוֹרְרוֹת כְּזוֹ, שֶׁחֹטְפִים אֶת הַחֹכְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרַסִים, וְלִכֵּן אֲשֶׁרִי מִי שֵׁיִצֵּא לְ"הַפְצָה מְרֻכָּזָה" בַּיּוֹם שְׁנֵי בַּעֲבוּר מוֹסְדוֹתֵינוּ, וּבַיּוֹם חֲמִישִׁי בַּעֲבוּר הַחֹבוֹת וּבֵית-הַמִּדְרָשׁ שְׁנַבְנָה.

וּמָאֵד מָאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְשָׁמֵר עַל פְּשׁוּת הַמַּאֲכָלִים! כִּי בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, הֶעָרַב-רַב מִמְּלֵאִים אֶת הָאָרֶץ עִם טְרַפּוֹת וּנְבִלוֹת, כִּי יֵשׁ שׁוֹחֲטִים קָלִים וְרִיקִים וּפּוֹחֲזִים, וּמָה גַם יֵשׁ אֵיטְלִיזִים שֶׁהַבְּעָלִי בְּתִים הֵם מְחַלְלֵי שַׁבָּת, וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ לְקַנּוֹת אֶת הַבֶּשֶׂר שֶׁל הַשׁוֹחֵט שְׁלָנוּ ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, בְּהַשְׁגַּחַת הָאֲבָרָה ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, כִּי אֶפְלוּ אִם יֵשׁ שׁוֹחֵט הַגּוֹן, עִם כָּל זֹאת צְרִיכִים מִשְׁגִּיחַ, וְאִי אֶפְשָׁר לְבַטֵּחַ עַל אֵיזָה חֲלוּנֵי וְכוּ', אוֹ אָדָם שֶׁרַק עִכְשָׁו חֲזַר בְּתַשׁוּבָה, וְאִינוּ יוֹדֵעַ בֵּין יְמִינוֹ לְשִׁמְאֵלוֹ, בְּשִׁבִיל זֶה אֲנִי מָאֵד מִקְפִּיד שֶׁהַבֶּשֶׂר שֶׁיִּדְיִדְנוּ הַשׁוֹחֵט ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, שׁוֹחֵט, שִׁיְהִיָּה גַם בְּהַכְשֵׁר שֶׁל הָאֲבָרָה ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, וְאֶפְלוּ מָה שֶׁהוּא שׁוֹחֵט בַּעֲצָמוֹ, רְצִיתִי מָאֵד שֶׁהָאֲבָרָה ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, יִכְשִׁיר אֶת זֶה אוֹ בְּאֵי כַּחוֹ, וְכֵן נִהְיֶה בְּטוֹחִים, שְׁאֲנַחְנוּ נִזְהָרִים מִמָּה שְׁאֲנַחְנוּ אוֹכְלִים, כִּי כָּל הַיְלָדִים שֵׁיִצְאִים אַחֲרֵי-כֵן לְתַרְבוֹת רְעָה, זֶה בָּא רַק מִחֲמַת שְׁלֵא נִזְהָרִים בְּמַאֲכָלוֹת אֲסוּרִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, וְלִכֵּן אֲנִי מָאֵד מִבְּקֵשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, רְאוּ לְשָׁמֵר מָאֵד מָאֵד עַל מָה שְׁאַתֶּם אוֹכְלִים! וְכָל מוּצֵר וּמוּצֵר שְׁאַתֶּם קוֹנִים, מִכְּרַח לְהִיּוֹת בְּהַכְשֵׁר שֶׁל בֵּית-דִין צְדֵק מְפָרָסֵם לִירְאֵי הַשָּׁם.

מָאֵד מָאֵד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שֶׁתְּשָׁמְרוּ עַל נְשׁוּתֵיכֶם שֶׁתִּלְכְּנָה בְּצַנִּיעוֹת הָרְאוּיָה, וּבַפֶּרֶט כְּפוּי רֵאשׁ, כִּי שַׁעַר בְּאִשָּׁה עָרוּהָ (בְּרֻכּוֹת כד.); וּבִזְהַר מִחֲמִיר מָאֵד מָאֵד, עַד שְׁאֲמָרוּ, שֶׁקָּלְלָה תְּבוּאָה עַל הָאִשָּׁה שְׁרוּאִים אֶת שַׁעֲרוֹת רֵאשָׁה בַּחוּץ, וְזֶה גּוֹרֵם לְחִסְרוֹן הַפְּרָנְסָה וְצָרוֹת

וּמַחְלוֹת רָעוֹת בְּבֵית, וְכֵן צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר, שֶׁהָאִשָּׁה לֹא תֵלֵךְ עִם בְּגָדִים קְצָרִים וְצְמוּדִים וְכוּ', שֶׁזֶה נוֹרָא וְאִים, אֶפְנֵת הַגּוֹיִים.

וְעַל כָּלֵם אֲבָקֵשׁ אֶתְכֶם — תִּשְׁמְרוּ עַל יַלְדֵיכֶם! אֵל תִּקְחוּ אֶת זֶה בְּקִלּוֹת, כִּי הַיְלָדִים יוֹצְאִים לְתַרְבוֹת רָעָה רַק מִפְּנֵי שֶׁהַהוֹרִים לֹא מְסַתְּפְלִים עֲלֵיהֶם, וְלֹא נוֹתְנִים לָהֶם שׁוּם יַחַס.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵכֶם, שֶׁתִּהְיֶה לָכֶם פְּרִנְסָה בְּשִׁפְעַע, וְתִזְכּוּ לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם וְיוֹם תּוֹרָה, לְהִיּוֹת דְּבוּק בְּאֵל עֲלִיוֹן.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּכָה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ז נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ עִם הַבְּשׂוּרָה טוֹבָה, בְּעֵנֶיךָ הַבְּנֵק שְׂרוּצָה לְתַת מִשְׁפָּנְתָאוֹת לְזוּגוֹת הַצְעִירִים, וּמָה טוֹב וּמָה נְעִים, שֶׁתְּדַוֵּחַ תִּכְתֵּב-וּמְיָד לְיַדִּידְנֹו ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, וְלִידִידְנֹו ... גֵּרוּ יְאִיר, כִּי הֵם צְרִיכִים לְדַעַת אֶת זֶה, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁעֲכָשׁוּ יִתְחִילוּ לְכַנּוֹת דִּירוֹת לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּקֶצֶב מְהִיר מְאֹד.

תְּשׂוּאוֹת חֵן לָךְ עַל הַבְּשׂוּרָה הַטוֹבָה, וְאֲנִי מִבְּשׂוּר לָךְ בְּשׂוּרָה עוֹד יוֹתֵר טוֹבָה, שְׁבִנְךָ ... גֵּרוּ יְאִיר, מִתְמַיֵּד מְאֹד בְּלַמּוּד, וְלוֹמֵד בְּחֶשֶׁק נִפְלָא, וְהוּא מְצִיָּן מְאֹד. הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁתְּרוּוּ מִמֶּנּוּ רַב נַחַת דְּקַדְשָׁה.

עֲבְרוּ עָלַי שְׁנֵי יָמִים קָשִׁים מְאֹד, וְהַצְרַכְתִּי לְטַפֵּל בְּבַחוּרִים שֶׁשְׁלַחוּ אוֹתָם חֲזָרָה, וְהָיוּ בְּבֵית-סֵהָר, וְהַצְרַכְתִּי לְשַׁבֵּת אִתָּם כַּמָּה

שְׁעוֹת, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂיִזְכּוּ לַחֲזוֹר כַּמָּה שְׁיִוְתֵר מֵהַר
וּבְכִשְׁרוֹת.

פֶּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים מְאֹד מְאֹד נַחוּצִים, שְׁתַּמְסַר אֶת זֶה
לַיַּעֲדִם, וְכֵן מִכְתָּב כָּלְלִי לַתְּלוֹת בְּלוּחַ הַמּוֹדְעוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תּוּכוּ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ז נִסְכֵּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

שְׁמוּעָה שְׁמַעְתִּי, שְׁעוֹד פֶּעַם נַעֲשֶׂה פְצוּץ בֵּין הַזּוּג ... גֵּרוּ יְאִיר
וְאֲשֵׁתוֹ, וְלִכֵּן אִם אַתָּה יְכוֹל לְהַכְנִים אֶת עֲצָמְךָ לַעֲשׂוֹת שְׁלוֹם-בֵּית,
כִּי מְסַכְנִים, הֵם זוּג מְאֹד טוֹב, וְחָבֵל בְּשִׁבִיל שְׁטִיּוֹת, שְׂיָבֹאוּ
לְגֵרוּשִׁין, וּבִפְרֹט שְׁהִיא בְּהַרְיוֹן.

רְאֵה 'לְגַנְב' בְּכָל יוֹם כַּמָּה דְפִים גְּמָרָא, כִּי סוּף כָּל סוּף לֹא
יִשְׁאַר מֵהָאָדָם רַק מֵה שֶׁהוּא זוֹכֵה לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם, וְכֵן רְאֵה לְדַבֵּר
בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבִיבּוּר וְדְבִיבּוּר שְׁמַדְבְּרִים
אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְלָחָה נִצְחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר וְאִין לְשַׁעַר
כָּלֵל. וְכֵן תִּהְיֶה זֶהִיר לְהַתְּפַלֵּל בְּמַגְנֵן, וְאִזּוּ יִהְיֶה לָךְ דְּבַר שְׂבַמְגֵן —
פְּרִנְסָה בְּשִׁפְע.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תכז.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ז נִסְכֵּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הָרַב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, אַךְ מֵרַב טְרֻדוֹתֵי הָרַבּוֹת בְּיָמִים אֵלֶּה,
לֹא הָיָה לִי הַפְּנָאִי לְהַשִּׁיבָךָ תַּכְףּ-וּמְיָד.

בְּעֵינַי הַמְּכַלֶּת וְכו', הֵן הָרֵאשׁוֹנָה וְהֵן הַשְּׁנֵיָה, זֶה מְסַכֵּן מְאֹד,
כִּי נִשְׁוֹתִיהֶן הֵן מִמְּקָרוֹת, וְצָרִיךְ לְהִזְהִיר אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו,
שֶׁלֹּא יַעֲשׂוּ אִתָּן עֶסֶק, וְלֹא לְהַפְּגִס אִתָּן בְּדִין וּדְבָרִים, כִּי הֵן סֵתֶם
מְסִיתוֹת בְּעַקִּיפֵינָּהּ נִגְדַת הַיְהוּדוּת וְהַצְּנִיעוּת וְכו', וְהֵן פְּרוּצוֹת מְאֹד וְכו',
וְדִי לְחִפְיָמָא.

מָה טוֹב וּמָה נָעִים, אִם אַתָּה יָכוֹל לְלַמֵּד פֶּעַם בְּשָׁבוּעַ עִם נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו הַלְכוֹת, זֶה יִהְיֶה דְבָר גְּדוֹל מְאֹד.

בְּעֵינַי הָעֵרוּב וְכו', בְּוִדְאֵי תְדַבֵּר עִם ... תַּכְּנִס אֵלָיו בְּתַמִּימוֹת
וּפְשִׁיטוֹת, וְתַגִּיד לוֹ מָה הַבְּעָיָה, אֶל תַּכְּנִס אִתּוֹ בְּשׁוּם וְכוּחִים, וְתַגִּיד
לוֹ, שֶׁהָאֲדָמוּ"ר עֲדִין אוֹהֵב אוֹתוֹ, וְאֵינוֹ מְסִיחַ דַּעַת מִמֶּנּוּ, אֲבָל הַעֲקָר
שִׁיתְקַן לָנוּ אֶת הָעֵרוּב, כִּי חֲלוּל שֶׁבֶת זֶה דְבָר מְאֹד מְאֹד חָמוּר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד שֹׂמֵחַ, שֶׁאַתָּה קוֹפֵץ לְתַלְמוּד תּוֹרָה מִפֶּעַם לְפֶעַם,
וְאַתָּה מְדַבֵּר עִם הַיְלָדִים, וְהָיָה טוֹב מְאֹד, שֶׁתְּדַבֵּר גַּם עִם הַבַּחֲוָרִים,
לְחִזֵּק אוֹתָם וּלְעוֹרֵד אוֹתָם וּלְשַׂמְחֵם.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תכח.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוֹשִׁים, כ"ח נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בַּעֲנִין ה"שְׁפַת הַנַּחַל" וְכו', בְּנֻדְאֵי צָרִיךְ לְבַדֵּק הַיֵּטֵב, כִּי הַרְבֵּה
יָמִים וְלֵילוֹת לֹא יִשְׁנָתִי, עַד שֶׁזִּכִּיתִי לְחַבֵּר אֶת הַסֵּפֶר הַנִּפְלֵא הַזֶּה,
וְלִכְּנֹן צָרִיךְ לְהִגִּיהוּ טוֹב, כְּדֵי שֶׁלֹּא יִחְסְרוּ שׁוּרוֹת, וְאַתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין,
שֶׁאֲנִי מְאֹד מְאֹד טְרוּד בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְקָשָׁה לִי מְאֹד לְחַזֵּר אַחֵר
הַיִּשְׁנוֹת, כִּי בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יֵשׁ חֲדָשׁוֹת, וְלִכְּנֹן כְּדֹאֵי לְהִגִּיהוּ טוֹב,
וְאִפְלוּ שִׁיקַח יוֹתֵר זְמַן, הָעֵקֶר שֶׁלֹּא יִחְסֵר, חֵס וְשְׁלוֹם, כְּמֵה שׁוּרוֹת.

בַּעֲנִין ה"יִאֲרֻצִּיט" הֵרֵאשׁוֹן שִׁיּוּצָא לְאַמָּךְ, עָלֶיךָ הַשְׁלוֹם,
בְּשֵׁבֶת הַבָּאָה, בְּנֻדְאֵי טוֹב שֶׁתַּעֲשׂוּ מִנִּין בְּפָנָי עֲצֻמְכֶם, וְכֹךְ לֹא
תִצְטָרֵךְ לְהִתְבַּיֵּשׁ, וְתִתְחַלְקוּ עִם הַתְּפִלוֹת בֵּינֵיכֶם.

מִנְהַג יִשְׂרָאֵל, לְעֵלוֹת מִפְטִיר בְּשֵׁבֶת קֶדֶם ה"יִאֲרֻצִּיט", וְכֵן
לְהִתְפַּלֵּל מוֹסֵף, וְכֵן לְהִתְפַּלֵּל עֲרֵבִית שֶׁל מוֹצָאֵי-שֶׁבֶת-קֶדֶשׁ, אִךְ אֲנִי
נֹהֵג לְעֵלוֹת "מִפְטִיר" וּמִתְפַּלֵּל עֲרֵבִית בְּמוֹצָאֵי שֶׁבֶת, וְלֹא מוֹסֵף,
וְלִכְּנֹן הַטּוֹב בַּעֲיִנֶיךָ תִּבְחָר.

בַּעֲנִין הַבֵּית חֲרָשֶׁת וְכו', מֵה אַתָּה יָכוֹל לַעֲשׂוֹת, זֶה בְּיַדִּי
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּמֵה אַתָּה יָכוֹל לְהִתְעַרֵב בַּעֲנִינִים כְּאֵלוֹ, הַכֹּל כְּפִי
הַשֶּׁכֶל שֶׁל הָאֲחִים, אִם יִהְיֶה לָהֶם דַּעַת וְשֶׁכֶל לַעֲשׂוֹת חֲלוּקָה
בְּחַיֵּיהֶם, כִּי לְמֵה צָרִיכִים לְחַכּוֹת עַד שִׁיְהִיו מְרִיבוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם.

פֶּה תִקְבַּל עוֹד כְּמֵה קוּנְטְרָסִים שֶׁרְצִיתֶם שֶׁאֲגִיחַ, וְהֵם מְאֹד מְאֹד
נִפְלְאִים, וּמִי יִתֵּן, שֶׁתִּזְכְּרוּ לְהִרְפִּיֵס אֶת זֶה לְעֵלוֹי נְשִׁמַת הָאָמָא, עָלֶיךָ
הַשְׁלוֹם, כִּי זוֹ זְכוּת הַרְבִּים לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, וְתַעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת

שְׁבַע עוֹלָם שִׁידְפָּס, וְזוֹ עֲלִית נִשְׁמָה לְאִמְכֶם, עֲלֶיָה הַשְּׁלוֹם. וְתַעֲשֶׂה
עֲטִיפוֹת יְפוֹת הַמוֹשְׁכוֹת אֶת הָעֵינַן, כִּי זֶה מַה שְּׁגוֹרֵם שְׁבַנֵי אָדָם
לוֹקָחִים וְחוֹטְפִים אֶת זֶה.

הַיּוֹם הִזְיָה הַ"יֶאֱרָצִיִּיט" שֶׁל הָאֲבֵרָה הַיְקָר וְהַבְּלָתִי נִשְׁפָּח, זוֹכָה
וּמְזוֹכָה אֶת הָרַבִּים, ר' ... זְכוּרֵנוּ לְבָרְכָה, וְאִמְרָתִי קְדִישׁ אַחֲרָיו,
כְּאֲשֶׁר הִבְטַחְתִּי לוֹ בְּחַיָּו, שְׁאֲנִי אֲמַר בְּשִׁבִּילוֹ קְדִישׁ, כִּי לֵב יָדַע
מֵרַת נַפְשׁוֹ, וּבִכָּה לְפָנַי בְּבֵית-חֹלִים: מִי יִגִּיד אַחֲרָיו קְדִישׁ? וְאִמְרָתִי
לוֹ: אַל תִּדְאָג, אָנִי אֲגִיד קְדִישׁ, וּבְאֵמַת הִיְתָה פְּלִיאָה בְּעֵינַי שֶׁשְׁכַּחְתִּי
אֶתְמוֹל בְּלִילָה שְׁזָה הַ"יֶאֱרָצִיִּיט", וְהִנֵּה בַעַת הַתְּחַלַּת עֲרַבִּית, וְהִנֵּה
דְמוּתוֹ עוֹמֶדֶת לְפָנַי כְּמוֹ חַיָּה, וְתַכְף גּוֹכְרָתִי, וְכֹךְ הַחֲזוֹקְתִי אֶת
הַ"יֶאֱרָצִיִּיט" שְׁלוֹ. תִּהְיָ נִשְׁמָתוֹ צְרוּרָה בְּצִרוּר הַחַיִּים.

הַמֵּאֲחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תַּכְט

בְּצִוַּת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ח גֵּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יֶאִיר.

לְנִכוּן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת אֲמִירַת תְּקוּן חֲצוֹת, מְנַהֲגֵנוּ לוֹמַר גַּם בִּימֵי הַסְּפִירָה, וְכֵן
בְּלִיל שַׁבָּת וּבְלִיל יוֹם טוֹב אָנוּ אוֹמְרִים רַק תְּקוּן לְאָה, וּמְדַלְגִים עַל
שְׁנֵי הַמְּזוֹמְרִים: מְזוֹמֹר כ' וּמְזוֹמֹר נ"א, וְזֶה תְּקוּן גְּדוֹל מְאֹד, וְאִז
הוּא זְמַן גְּדוֹל וְרָצוּי בְּשָׁמַיִם לְהַתְּבוֹדֵד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְלִכֵּן
מַה טוֹב וּמַה נְעִים לְזִכּוֹת לוֹמַר בְּכֹל לִילָה תְּקוּן חֲצוֹת.

ח'צו'ת' רֵאשִׁי תְּבוּת: ת'אמר ח'צוֹת ו'יִתְגַּלָּה צ'דִיק, כִּי בַעַת
תְּקוּן חֲצוֹת צְרִיכִים הַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ שְׁיִתְגַּלָּה הַצְּדִיק, שֶׁהוּא הַחֵן
וְהַפָּאָר וְהִיפִי שֶׁל כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ, כְּמוֹבֵא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל

(לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן סז), וְלִכְּן אֲשֶׁרִי אָדָם שְׁזוּכָה לֹאמַר בְּכָל לַיְלָה סֵדֶר תְּקוּנָה חֲצוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

פֶּה תִקְבֵּל כַּמָּה מִכְּתָבִים גְּחוּצִים לְמִסְרָם לְיַעֲדָם.

כַּט תַּל.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ח נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... בְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְּתָבְךָ, עִם הַשִּׁיחוֹת שֶׁל הָאֲבִיר הַיָּקָר לִי מְאֹד וּבְלָתִי נִשְׁפָּח: ר' ... זְכָרוֹנוֹ לְבְרָכָה.

מָה אָמַר לָךְ! כָּל הַשִּׁיחוֹת שֶׁהוּא כָּתַב, הֵן מְדִיקוֹת עַד מְאֹד, כִּי הוּא הָיָה אִישׁ צְדִיק תָּמִים, זוֹכָה וּמְזוֹפָה אֶת הַרְבִּים, וְעוֹבֵד הַשֵּׁם גְּדוֹל, וּבַעַל שְׁמִירַת הָעֵינַיִם שָׂאִין דְּגֻמְתוֹ, וּבַעַל חֶסֶד, וְהָיָה מִתְמִיד בְּלִמּוּד, וְהָיָה בַּעַל מִתְבּוֹדֵד גְּדוֹל, וְעוֹלָה עַל הַכֹּל — כָּל יָמָיו הָיוּ שְׂרָשֶׁרֶת שֶׁל יְסוּרִים, וְלִכְּן הַשִּׁיחוֹת שֶׁלוֹ כְּלָן אֶמֶת, אֲבָל לֹא רְצִיטִי לַעֲת עֵתָה שִׁיִּדְפְּסוּ מִכַּמָּה טְעָמִים הַכְּמוּסִים, וְעוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד, וְלִכְּן אֶתָּה יָכוֹל לְהַעֲתִיק אֶת זֶה, אֲבָל לֹא לְהַדְפִּיס, עִם כָּל זֹאת פֶּה נִשֵּׁם צְרִיכִים לְהַגִּיחַ, אִם לֹא שְׁלֹטָה יְדֵי זָרִים בְּכַתֵּב יָד שְׁלוֹ.

דַּרְךְ אַגַּב, הַיּוֹם זֶה הִיאֲרָצִיט שְׁלוֹ, וְהַבְּטַחְתִּי לוֹ שְׂאֲנִי אֲגִיד אַחֲרָיו קְדִישׁ, בְּעֵת שֶׁהוּא הָיָה בְּבֵית-חֹלִים, וּבְכָה לְפָנַי שְׂאִין מִי שִׁיגִיד אַחֲרָיו קְדִישׁ.

אוֹדוֹת שְׂאֵלְתָךְ, שְׂאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק ב', סימן יח), שְׂפֵה־יּוֹם אֵין בַּעַל רוּח־הַקֹּדֶשׁ מִמָּשׁ לִידַע עֲתִידוֹת וְכוּ', זֶה הוֹלֵךְ עַל שְׂאָר צְדִיקִים שֵׁישׁ לָהֶם בְּחִינַת רוּח־הַקֹּדֶשׁ, אֲבָל בְּוֹדָאֵי רַבְּנוּ ז"ל

זְכָה לְמִדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה שֶׁרַק יְכוּלִים לְזַכּוֹת (וְאִין פֶּאן הַמְקוֹם לְהֶאָרִיךְ בְּזֶה).

בְּעֵינַי הַתַּעֲנִיּוֹת, רַבְּנוּ ו"ל הַקְּפִיד מְאֹד לֹא לְהִתְעַנּוֹת בְּשׁוּם פְּנִים וְאָפֶן, וְלִכְן עָלִינוּ לְשָׁמֹר וּלְקַיֵּם אֶת דְּבַרֵי רַבְּנוּ ו"ל.

בְּעֵינַי יְחוּס וְכוּ', בְּזֶה שֶׁאֲנַחְנוּ מְקַרְבִּים אֶל רַבְּנוּ ו"ל, זֶה הַיְחִוּס הַכִּי גְדוֹל שֶׁלָנוּ, וְאֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ.

בְּעֵינַי הַקּוֹנְטְרַס "חֲלוּקֵי הַנַּחֲל" וְכוּ', אַתָּה צָרִיךְ לְדַעַת, שֶׁלֹּא מִרְבֵּי רַב אֲשֵׁי חֲתִים עָלֶיךָ, וְדִי לְמַבִּינִי. לָנוּ אֵין אֶלָּא אֶת דְּבַרֵי רַבְּנוּ ו"ל וּמוֹהַרְנֵי תְּ ו"ל.

הַעֲקָר אֵל תְּבַלְבֵּל אֶת עֲצָמְךָ מִשׁוּם בְּרִיָּה שֶׁבְּעוֹלָם, אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה, שֶׁהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תלא.

בְּעֵזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ח גִּיטָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ.

זֶה פֶּלֶא גְדוֹל בְּעֵינַי, לָמָּה אַתָּה כּוֹתֵב שֵׁשׁ לְךָ חֲלִישוֹת הַדַּעַת, שֶׁאֲנִי לֹא מְשִׁיב לְךָ תְּכַף וּמִיד וְכוּ', אִם הָיִיתָ יוֹדֵעַ מָה עוֹבֵר עָלֶיךָ, אֵילוּ צָרוֹת וְיִסּוּרִים, צָרוֹת הַכָּלָל וְצָרוֹת הַפֶּרֶט וְכוּ' וְכוּ', הָיִיתָ דָן אוֹתִי לְכַף זְכוּת.

אוֹדוֹת ... גְּרוּ יְאִיר, בְּוַדָּאִי אֲנִי צָרִיךְ אוֹתוֹ שֶׁיִּשְׁמַר שֶׁהַבְּחוּרִים לֹא יִזְרְקוּ זָבֵל לַגָּנָה, וְלֹא יִלְכְּלוּ סְבִיב, וְלֹא תַהֲיֶה הַפְּקָרוֹת, אַתָּה

ו ... גֵּרוּ יֵאִיר, לֹא יְכוּלִים לַעֲמֹד עַל הַמְשָׁמֵר בְּכָל פַּעַם, וְלֹא יְכוּלִים שְׂתַהַיְהֶה הַפְּקָרוֹת, כַּמָּה מְשֻׁקְעִים בְּבִנְיָן, וְהַבְּחֹרִים לֹא מְבִינִים שְׁצָרִיכִים לְהַחְזִיק אֶת הַמָּקוֹם נְקִי, כִּי נְקִיּוֹת הַמָּקוֹם מַרְאֶה עַל נְקִיּוֹת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל, וְלָכֵן אֲנִי צָרִיךְ אוֹתוֹ, וְלֹא שְׂאֲנִי מִמַּעַט בַּפְּעִילוֹת שְׁלֶךְ, אֲנִי מְאֹד מַחְבֵּב אוֹתְךָ וּמְיַקֵּר אוֹתְךָ בְּעִבּוֹר הַיְשִׁיבָה שְׂאִתָּה מוֹסֵר אֶת נַפְשִׁי.

דְּרִיךְ אֲנִי אֶתְּךָ צָרִיךְ לְהִבִּין, שְׂזוֹ מְצָנָה גְּדוּלָּה מְאֹד לְקָרֵב אֶת כָּל בַּר יִשְׂרָאֵל אֲבָל לֹא אֶת מְשַׁעַע וְכוּ', כִּי כָּבֵר אָמַר רַבֵּנוּ ז"ל (שיחות-הר"ן, סימן טז), שְׂאֵת כָּלֵם יְכוּלִים לְרַפְּאוֹת אֲבָל לֹא אֶת מְשַׁעַע, כִּי הוּא אוֹמֵר שְׂאִתָּה מְשַׁעַע וְכוּ', עֵינַי שָׁם. וְלָכֵן אֲנִי צָרִיךְ רַק בְּחֹרִים רְצִינָיִים. וּמָה שְׂאִתָּה כּוֹתֵב, שְׂאֵלוֹ שְׂפִלְקָנוּ מִהַיְשִׁיבָה חֲזָרוּ לְסוּרָם וְנַעֲשׂוּ חֲלוּנִים, אִתָּה צָרִיךְ לְהִבִּין, שְׂיִבְנָאֵל אֵינָה מְקוֹם מְקַלֵּט, אֲנַחְנוּ צָרִיכִים לְשַׁמֵּר עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ.

הַיְשִׁיבָה שְׁלָנוּ צָרִיכָה לְהִיּוֹת שֶׁל בְּחֹרִים טוֹבִים, בְּחֹרִים רְצִינָיִים שְׂרוּצִים לְלַמֵּד, הֵן אֵמֶת שְׂאִתָּה צוֹדֵק, שְׂ... יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה, אֲבָל עַל זֶה בֵּית דִּין צָרִיךְ לְדַאֵג, כִּי זוֹ עֲבוּדָה שֶׁל בֵּית-דִּין, וְאֲנַחְנוּ לֹא בֵּית-דִּין.

וְהַעוּלָּה עַל הַכֵּל, הֵרִי אֶת הַבְּחֹר ... גֵּרוּ יֵאִיר, אִתָּה אֲמַרְתָּ לְסַלֵּק, וְלָמָּה אִתָּה בָּא בְּטַעֲנוֹת, שְׂעַכְשׂוּ יֵצְאוּ לְתַרְבוֹת רְעָה, מִפְּנֵי שְׂזָרְקוּ אוֹתוֹ מִהַיְשִׁיבָה, וְזֶה גַם מְגַלֶּה אֶת הַפְּנִימִיּוֹת שֶׁל הַבְּחֹר הַזֶּה, שְׂהִיָּה מְקַלְקֵל גַּם מִקֵּדָם, כִּי מִי שְׂחֹזֵר בְּתוֹשֻׁבָה בְּאֵמֶת, הוּא אֶף פַּעַם לֹא יִזְרַק אֶת הַיְהָדוּת עַל שׁוֹם דְּבָר וְכוּ', וְעַכְשׂוּ אֲנִי שׁוֹמֵעַ, שְׂגַם ... גֵּרוּ יֵאִיר, חֹזֵר לְסוּרוֹ, וְהֵאֵם בְּשִׁבִיל זֶה אֲנַחְנוּ מְכַרְחִים לְהַחְזִיק כָּל מִינֵי זָבָל, שְׂיִכְשִׁילוּ אֶת יְלָדֵינוּ בַּפְּגָם הַבְּרִית?! וְלָכֵן אִתָּה לֹא צָרִיךְ לְהַתְּבַלְבֵּל.

וְאֲנִי עוֹמֵד חֹזֵק עַל זֶה, שְׂאֲנִי לֹא רוּצָה בְּחֹרִים מְפַקְפְּקִים בַּיְשִׁיבָה שְׁלָנוּ, כִּי לֹא כְּדָאֵי כָּל הַיְשִׁיבָה, אִם הֵם יִכְשִׁילוּ אֶת הַיְלָדִים הַקְּטָנִים שְׁלָנוּ.

רָאָה לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמָךְ בֵּיתָר שְׂאֵת וּבֵיתָר עוֹ בְּעִבּוּדַת הַשֵּׁם
 יִתְבָּרַךְ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְיָה, שְׁנוֹנָה לְהַקִּים גְּדוּד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
 יֵרָאִים וְשְׁלָמִים, וַיֵּצֵא מֵאֶתְנוּ קְדוּשׁ שֵׁם שָׁמַיִם.

הַעֲקָר אֶל תַּחֲלֵשׁ דַּעְתָּךְ מִמְּנִי, אֶלֶּא תְדוּן אוֹתִי לְכַף זְכוּת, כִּי
 דָם לְבִי נִשְׁפָּךְ כַּמַּיִם, וְאִם הִיִּיתָ יוֹדֵעַ אֶת גְּדֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ
 שֵׁשׁ לִי מִכַּמָּה צְדָדִים, הִיִּיתָ דָן אוֹתִי לְכַף זְכוּת תָּמִיד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרֻכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תלב.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ח נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרֻכָּה אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם.

מָה אָמַר לָכֶם! עַד עַכְשָׁו אֲנִי יְכוּל לְהַרְגִיעַ אֶת עֲצָמֵי מֶרֶב
 הַכָּאֵב וְהַצַּעַר שֵׁשׁ לִי מִמָּה שֶׁקָּרָה, וְכִלִּי רַעְדָה וְצַעַר וְעַגְמַת נַפְשׁ,
 יַעֲזוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהֵם יוֹכְלוּ לְחַזֵּר לְכָאֵן מֵהַ שְׁיֹתֵר מֵהָר,
 וְלֹא נִצְטָרַךְ שְׁיִסְתּוֹכְבוּ מִיִּשְׁיבָה לִישִׁיבָה, מֵהַ שְׂאֲנִי רוֹאֶה אֶת
 הַגְּזַעְנוֹת שֵׁשׁ לְצַעֲרָנוּ הָרַב עֲדִין בֵּין עַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁלֹּא יִכְנִיסוּ
 לִישִׁיבוֹת טוֹבוֹת בַּחוּרִים, רַק מִפְּנֵי שֶׁהֵם מַעֲדוֹת הַמְזוּרָח — בּוֹשָׁה
 וְחֶרְפָּה, אוֹי לְאֲזָנִים שֶׁכָּךְ שׁוֹמְעוֹת, וְאוֹי לְעֵינַיִם שֶׁכָּךְ רוֹאוֹת, וְזוֹ
 סִבַּת הַגְּלוּת, וְעַד שֶׁלֹּא יִשְׁלִימוּ עִם יִשְׂרָאֵל זֶה עִם זֶה, הֵם יְכוּלִים
 לְצַעֵק יוֹמָם וְלַיְלָה ... וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה לֹא יוֹעִיל, וְלֹא בַּחֲנָם שְׂאֲמָרוּ
 חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים, שֶׁקֶדֶם בִּיאַת הַמְּשִׁיחַ הַהֶכְרַח שֶׁיָּבֹא אֵלָיו
 הַנְּבִיא, כִּי הוּא יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם בְּעוֹלָם, כִּי בְּלִי שְׁלוֹם אֵין גְּאֻלָּה.

פּה תִּקְבְּלוּ כַּמָּה מִכְתָּבִים נְחוּצִים. וְהִהְיֶה לְקֶצֶר מְרֹב צַעַר
וְעִגְמוֹת נַפֶּשׁ, וְאַהֲיָה אֶתְכֶם בְּקֶשֶׁר יוֹתֵר מֵאַחֵר.

הַמֵּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תּלג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבְעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ח נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תִּלְמִידֵי
... גֵּרוֹ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי עִם ר' ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא אָמַר, שִׁישְׁתַּדֵּל לְהַשִּׁיג לָךְ
מִלְּגָה, כָּל חֲדָשׁ שֶׁתִּלְמַד בְּכוּלָּל, וּבְכֹאמַת תִּדְעֵה לָךְ, שֶׁעֲכָשׁוּ הוּא הַזְּמַן
הַכִּי טוֹב לְהִתְעַלּוֹת בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, כַּמֵּאֲמָרָם ז"ל (פְּסוּחִים
קִיב): לּוֹמֵד תּוֹרָה בְּטִהְרָה — נוֹשֵׂא אֱשֵׁה, וְאַחֲר־כֵּן לּוֹמֵד תּוֹרָה.
וְלִכֵּן זֶהוּ הַזְּמַן שֶׁאַתָּה צָרִיךְ לְהִכְנִיֵס אֶת עֲצֻמְךָ בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר
עַד לְלַמֵּד תּוֹרָה בְּתִשׁוּקָה עֲצוּמָה וּבְאַהֲבָה גְּדוּלָּה, וְתִהְיֶה מְסֻדֵּר עִם
הַזְּמַנִּים, לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם מִקְרָא — חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם, מִשְׁנֵה
— אִם תִּזְכֶּה ח"י פְּרָקִים מְשֻׁנּוּת אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי עַל-יְדֵי-זֶה
הוֹרְגִים אֶת הַיֶּצֶר הָרַע, וְהַעֲקֹר לְלַמֵּד הַרְבֵּה גְּמָרָא רִש"י וְתוֹסְפוֹת,
וְלִהְיוּצִיא לְעֲצֻמוֹ סְכוּמִים לְהִלָּכָה, כִּפִּי שֶׁמִּצִּין בְּעֵין מִשְׁפָּט, שֶׁמִּצִּין
אֶת הַרְמַב"ם טוֹר וְשִׁלְחַן עֲרוּף, וְעַל כָּלֵם — תִּלְמַד הַרְבֵּה טוֹר בֵּית
יוֹסֵף וְשִׁלְחַן עֲרוּף, וְאִם תּוּכַל לְקַחַת אֵינִה אַבְרָהָּ חֲדָשׁ שֶׁעֲכָשׁוּ
הַתַּחֲתוֹן, כְּמוֹ ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְכֵן ... גֵּרוֹ יְאִיר, מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, כִּי
בְּזֶה שְׁלוֹמִידִים עִם חֲדָשִׁים, וּמְסֻבִּירִים לָהֶם אֶת הַלְמוּד, בְּזֶה נִחְקַק
הַלְמוּד בְּמִלְמַד. וְלִכֵּן מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, שֶׁתִּלְמַד עִמָּהֶם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּצְלִיחַ מְאֹד, הַעֲקֹר
תִּכְנִיֵס אֶת עֲצֻמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, בְּקִדְשָׁה וּבְטִהְרָה, וְכֵן
תִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן אֶת הַשְּׁלֹשׁ תְּפִלוֹת, וְתִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא, וּמְאֹד מְאֹד לֹא רְצִיתִי שֶׁתִּצָּא מִיִּבְנָאֵל, כֵּן אַתָּה יְכוּל לְהִתְבּוֹדֵד
בֵּין הַהָרִים, וְלֹא רוֹאֵה שׁוֹם דְּבַר רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ וּבְעֵד אֲשֶׁתְּךָ, שֶׁהַכֹּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת,
וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תלד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ח נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמָאֵד מָאֵד שְׁמַחְתִּי לְשִׁמוֹעַ הַטּוֹב
מִמֶּךָ.

רְצִיטִי מָאֵד, שְׁאַתָּה וְהַחֲבֵר שְׁלָךְ ... גֵּרוּ יְאִיר, שְׁתִּלְמְדוּ
בְּחִבּוּתָא בְּכֹל יוֹם בְּכוּלָל, עִם הָאֲבֵרָה תְּלַמְדִי הַיְקָר לִי מָאֵד ... גֵּרוּ
יְאִיר. וְכָךְ תּוֹכְלוּ לְהַתְעַלּוֹת בַּתּוֹרָה, וְאֲנִי מָאֵד מָאֵד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ,
שְׂאֵל תְּאַרַח אֶת אַחִיךָ לְבֵיתְךָ, וְדִי לְמַבִּין.

וְאוֹדוֹת אַחוֹת אֲשֶׁתְּךָ, אִם זֶה לֹא מִפְרִיעַ לְךָ, טוֹב שְׁתַּתְּאָכְסֵן
אֶצְלָךְ, וְכָךְ לֹא יִשְׁעִמֶם לְאֲשֶׁתְּךָ לְהִיּוֹת שֵׁם לְבַד, אֲבָל אִם תִּפְרִיעַ
לְךָ לְפִרְטִיּוֹת שְׁלָךְ, אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִסָּס לְהַגִּיד אֶת זֶה.

הַעֲקֵר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצָמְךָ, לְלַמֵּד בְּכֹל יוֹם מִקְרָא, מְשֻׁנָּה,
גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — הַלְכָה, וּמִכָּל לַמּוֹד וְלַמּוֹד תְּלַמֵּד
קֶצֶת, כְּמוֹ שְׁאָמַר רַבֵּנוּ ז"ל: 'מֵעַט גַּם-כֵּן טוֹב'.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תלה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ח נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

אָשֶׁר כּוּט תּלוּ בְּנַחַל רַכָּה

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, רְצִיתִי מְאֹד שְׂאֵת תְּמַסְרֵי אֶת
הַסְּפָרִים, אֵל תַּחֲכִּי עַד שְׂיָבֹא מִיִּשְׁהוּ, אֲלֵא אֶת תְּמַסְרֵי אֶת זֶה, וְזֶה
הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שְׂיִלְךָ וְיִגִיעַ אֲלֵיהֶם מִה שְׂיִוְתֵר מֵהַר, וְלִכֵּן אִם אֶת
רוּצָה לַעֲשׂוֹת אֶת רְצוֹנִי, תִּקְחֵי אֶת הַסְּפָרִים תִּכְףּ-וּמְיָד וְלִמְסֵר אוֹתָם,
וְלֹא לַחֲכוֹת עַד שְׂמִיִּשְׁהוּ יִזְכִּיר אֶת עֲצָמוֹ, וּבְאֶמֶת רְצִיתִי מְאֹד שְׂזֶה
יִהְיֶה עוֹד קָדָם חַג הַפֶּסַח, וְהִנֵּה אֲנִינּוּ עוֹמְדִים כְּכֹר בְּרֹאשׁ-חֲדָשׁ
אִיר.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׂבַעוֹלָם, אִין זֹו עֲצָה לְהַמְשִׁיף
אֶת עֲצָמְךָ אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, זֶה רַק יִהְרָס לָךְ אֶת הַבְּרִיאוֹת,
וּכְבָּר לְמַדָּת שְׂבֹזָה הַעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחַזְקוֹת, וְלֹא לִפְלַל בְּדַעְתּוֹ
בְּכֹל יוֹם מִחֲדָשׁ.

נָא וְנָא אֵל תְּבַלְבְּלֵי אֶת עֲצָמְךָ, כִּי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְנַהִיג אֶת
עוֹלָמוֹ, וְאָדָם אִינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת שׁוּם תְּכַנְיּוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תּלוּ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ח נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יְצַלִּיחַ אֶת דְּרָכְכֶם, וְיִהְיֶה לָכֶם שְׂפַע פְּרִנְסָה,
וְלֹא תִצְטָרְכוּ לְבְרִיּוֹת.

אִין אֶת יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲרֻכָה שְׂאִנִּי מְעַרִיף
אוֹתְךָ, בְּזֶה שְׂאֵת לוֹמְדָת עִם הַבְּנוֹת, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׂתַחַנְכִי אוֹתְךָ בִּירְאֵת שְׂמִים וּבְאֶמוּנַת חֲכָמִים, וְנִזְכָּה לְחַתֵּן אוֹתְךָ
בְּגִיל צְעִיר מְאֹד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תלז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד רְצִיתִי, שְׂאֵתָה תִשָּׂאֵר עִם הַמְקוּוֹה, כִּי אֵין מִי שִׁיטְפֵל
בְּזָה כְּמוֹךְ.

וּבְעֵינַי שֶׁהֲצַעַפְתָּ לְעִשׂוֹת מַכְלַת, תִּאֲמִין לִי, מִי שִׁיכְנֹס בְּזָה תִהְיֶה
לוֹ רַק הַצְּלָחָה, אֲבָל אֶתָּה צְרִיף לְהַכִּין שְׁנֵי דְבָרִים: א. שֶׁהַכֹּל יִהְיֶה
רְשָׁמִי, וְלֹא לְהַסְתַּבֵּךְ עִם הַחֹק שֶׁל מַס הַכְּנָסָה, וְאֵת זֶה בְּנִקְל לְבָרֵר
אִיךְ וּמָה וְאֵימַת. ב. תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ גֵּדֵר שְׂאֵתָה לֹא נוֹתֵן קְרָדִיט יוֹתֵר
מִמֵּאֲתִים ש"ח, כִּי אַחֲרֶת, רַחֲמָנָא לְצַלָּן, יְכוּלִים לִפְשֹׁט רֶגֶל בְּלִי שׁוּם
רַחֲמָנוּת, וְאֵת זֶה אֲנִי מַכְרֵח לְהַגִּיד לָךְ, וְאִם אֶתָּה יְכוּל לְסַדֵּר אֶת
שְׁנֵי הַדְּבָרִים הָאֵלוּ, תִּהְיֶה לָךְ רַק הַצְּלָחָה, כִּי אֲנִישִׁי שְׁלוֹמֵנוּ יִקְנוּ
אֶצְלָךְ. וּבְכֻלֵּל שְׂמֵעֵתִי דְבַת רַבִּים עַל שְׁתֵּי הַמַּכּוּלוֹת שְׁלֹא כְּשׁוֹרָה.
וְלִכֵּן אֲנִי מַחֲפֵשׁ, שֶׁתִּהְיֶה לְאֲנִישִׁי שְׁלוֹמֵנוּ מַכְלַת מְשֻׁלָּנוּ.

הַעֲקָר אֵל תִּפְחָד, וְתִדַּע שֶׁהַכֹּל זֶלְךָ בְּהַצְּלָחָה גְּדוּלָה מְאֹד, וְאִם
תִּהְיֶה עֶקְשׁוֹן גְּדוּל תַּצְּלִיחַ, וְיִהְיֶה לָךְ לְהַתְּפָרְגַס בְּכַבוֹד, וְגַם תּוּכַל
לְפָרְגַס כְּפָה מִיִּלְדִיךָ, כִּי יֵשׁ בְּזָה הַרְבֵּה רְנוּחִים, אִם יוֹדְעִים אִיךְ
לְהַנְהִיג מַכְלַת.

הַקְּדוּשׁ-כְּרוּף-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקָשׁ וּמִתְּפִלָּל בְּעִדְךָ, שֶׁתַּצְּלִיחַ דְּרַכְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תלח.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קדושים, כ"ט ניסן ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, ראי לחכות עם הבדיקת דם לשבוע, בין כך תקומי קדם אור היום, ותגידי בקול שיר השירים, שרבנו ז"ל אמר, שזו סגולה לרפואה שלמה.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם. והקדוש-ברוך-הוא, השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעד בתיך, שתבריא לגמרי, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תלט.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קדושים, כ"ט ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד, אהובי, תלמידי ... גרו יאיר.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להתעלות ביתר שאת וביתר עז ביראת שמים שלמה, ותקפיד מאד ללכת בכל יום למקוה, ותקבע עתים לתורה, והקדוש-ברוך-הוא יעזר לך, שתתעלה מעלה מעלה, ועל-ידי-זה במשך הזמן תוכל להיות גם-כן שוחט בקהלתנו.

העקר התפלל במנין ערב ובקר וצהרים, אשר אין עוד דבר גדול מזה, כי כל מי שונכנס לבית-הכנסת בעולם הזה, נכנס לבית-הכנסת בעולם הבא (ירושלמי ברכות לו.), וצריכים תמיד לזכור, שהקדוש-ברוך-הוא צופה ומביט ומסתפל עלינו, כי אנחנו צריכים

אותו, וְסוֹף כָּל סוֹף אֲנַחְנוּ חוֹזְרִים רַק אֵלָיו, וְלִישׁוּעָתוֹ אָנוּ מְקוּיִם
וּמְצַפִּים תְּמִיד.

רְאֵה לְהִתְבוּדָד לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְדַבֵּר לְשִׁיחַ וּלְסַפֵּר לְפָנָיו
יְתַבְרַךְ אֶת כָּל אֲשֶׁר עִם לְבָבְךָ, וְאִם תִּהְיֶה חֲזֵק בְּזֶה, אָז טוֹב לְךָ כָּל
הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תמ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יְתַבְרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵלַי יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ.

אֵל תִּירָא וְאֵל תַּחַת מְשׁוּם דְּבַר, כִּי לֹא יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת לְךָ שׁוּם
דְּבַר, הָעֵקֶר חֲזֵק וְאַמֵּץ, וְאֵל תִּפְחַד מְשׁוּם דְּבַר, וְאִז תִּרְאֶה נְסִים
נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאַפְלוּ שְׂאַתָּה צָרִיךְ לְהַפְגִּים
ל... אַתָּה תִּמְשִׁיךְ לְהַפִּיץ אֶת הַקּוֹנְטְרָסִים שָׁם, הֵן לְגַבְרִים וְהֵן
לְנָשִׁים, וְחֻכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (אֲבוֹת ג, ה): כָּל הַמְקַבֵּל עָלָיו עַל
תּוֹרָה, מְעַבִּירִין מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל דִּרְךָ אֶרֶץ; הָעֵקֶר רְאֵה
לְהִתְבוּדָד הַרְבֵּה אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵל תִּפְחַד מְשׁוּם דְּבַר, כִּי
גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאַנִּי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְפָנָיו יְתַבְרַךְ,
שְׁנֹשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

רְאֵה לְקַבֵּעַ לַעֲצֻמָּךְ שְׁעוּרִים בַּתּוֹרָה הַקְדוּשָׁה: מְקַרָּא, מְשֻׁנָּה,
גְּמַרָּא, מְדַרְשׁ, כִּי הַד' לְמוֹדִים הָאֵלוּ הֵם כְּנֶגֶד הַד' עוֹלָמוֹת, אֲשֶׁרֵי
מִי שְׁחֲזַק בְּזֶה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...

כט תמא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קדושים, כ"ט ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וְכַל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוֹבֵי, תְּלַמִּידֵי
... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה, שֶׁהֵילָדִים יִהְיוּ נֹעֲשִׂים יוֹתֵר רְצִינָיִים, וְתַחֲדִיר
בָּהֶם יֵרָאֵת שְׁמִים שְׁלֵמָה, בְּאִפְּן שִׁיְהִיוּ כָּלִים לְקַבֵּל אֶת הָאֲמוּנָה
הַקְּדוּשָׁה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת. הָעֵקֶר אֵל
תִּפְחָד, תִּהְיֶה עֲקֻשָׁן גָּדוֹל, וְאִזּוֹ תֵּעָבֵר עַל הַכֹּל, לֹא צְרִיכִים לִפְחָד
מִשׁוּם דְּבָר.

בְּעִינֵי רִשׁוּם בְּפִרוּיָקֵט הַחֲדָשׁ, לְדַעֲתִי, כְּדֹאֵי לָךְ, וְתִהְיֶה לָךְ
דִּירָה מְשֻׁלָּךְ, זֶה לֹא מְדַבֵּר בְּכֶסֶף רַב, אֲלֵא בְּתִשְׁלוּמִים כָּל חֲדָשׁ,
וְאֲנִי מֵאֲמִין שֶׁתּוֹכֵל לַעֲמֹד בְּזֶה, לַעֲת עֲתָה תִּכְנַס לְדִירָה שֶׁל יְדִידֵנוּ
... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאֵל תִּהְיֶה פְּרָגֵעַ, וְאִם אֲתָה צְרִיךְ מִכְּתָב מִמֶּנִּי, שְׂאֲנִי
עֹרֵב שֶׁתִּשְׁלֵם, אֲנִי תִּכְףּ-וּמִיד אֶכְתֹּב לוֹ.

הָעֵקֶר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמָּךְ, בְּכֹל מִינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם, וְאֵל
תִּפְחָד מִשׁוּם דְּבָר, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים עֲקֻשָׁנוֹת גְּדוֹלָה מְאֹד מְאֹד
עַל כָּל פֶּרֶט וּפְרֵט בַּחַיִּים, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי
טוֹב, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרִכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תמב.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֵל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי יְדִידֵי הַיָּקָר
לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יָאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

הַעֲקָר רְאֵה לְחִזּוֹק אֶת עֲצֻמְךָ בְּכֹל מִינֵי אַפְגָּנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוֹם
דָּבָר שֶׁלֹּא יוּכַל לְהַחֲלִישׁ אֶת דַּעְתְּךָ, וְאַתָּה צְרִיף לְזִכּוֹר, שְׁאַדָּם צְרִיף
לְהִיּוֹת בְּטֵל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, וְאִזּוּ אִף פַּעַם הוּא אֵינוֹ
יְכוּל לְהַשְׁבֵּר, כִּי בְשֵׁאָדָם בְּטֵל וּמִבְטָל אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, אִזּוּ
אֵינוֹ רוֹאֵה מִשׁוֹם דָּבָר רַק אֶת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וְלִכֵּן רְאֵה לְהִיּוֹת חִזּוֹק
וְאַמֵץ מְאֹד בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאִזּוּ תִצְלִיחַ דִּרְכְּךָ תָּמִיד.

מְאֹד מְאֹד אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ שֶׁתִּכְנִיס רַק בַּחֲוָרִים טוֹבִים וַיִּרְאֵי
הַשָּׁם, אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְקַחֵת בַּחֲוָרִים שְׁסֻתָּם מְסֻתוֹבָבִים וְלֹא
עוֹשִׂים כְּלוֹם.

רְאֵה לְהַחֲזִיק מֵעַמְדָּה, שְׁשׁוֹם דָּבָר בְּעוֹלָם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ.

מָה אִמַר לְךָ! צְרִיכִים לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל גְּקֻדַּת הָאַמוּנָה הַקְּדוּשָׁה,
לְהַאֲמִין שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא מְחִיָּה וּמְחִיָּה וּמְקִיָּה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמִיּוֹת אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ,
וְאֲנִי מְכַרְח לְהַגִּיד לְךָ, שֶׁבְּאַמוּנָה צְרִיכִים לְסַלֵּק אֶת הַדַּעַת וְהַשְׁכָּל
לְגַמְרֵי לְהִיּוֹת פְּתִי, וְזוֹ שְׁלֵמוֹת הָאַמוּנָה, לְדַעַת שְׁאִין לִי שׁוֹם שְׁכָל,
וְזֶה מַה שֶׁרָצָה רַבֵּנוּ ז"ל מֵאַתָּנוּ, שְׁאַנַּחְנוּ לֹא יוֹדְעִים כְּלוֹם, רַק לְדַבֵּר
אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, וְאִף שֶׁנִּדְמָה לְאָדָם, שְׁאִין מִי שְׁשׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ,
מָה אֲכַפֵּת לוֹ, אֲנִי צְרִיף לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, וְלֹא אֲכַפֵּת לִי
שׁוֹם דָּבָר, וְאֲנִי רוֹאֵה אֱלֻקוֹת, שׁוֹמֵעַ אֱלֻקוֹת, הוֹלֵךְ עַל אֱלֻקוֹת, אוֹכֵל
אֱלֻקוֹת וְכוּ' וְכוּ', כִּי אָדָם צְרִיף לְהִיּוֹת כָּל-כָּף בְּטֵל וּמִבְטָל אֶל
הַקְּדוּשׁ-בְּרוּף-הוּא, עַד שֶׁלֹּא יִרְאֵה גַם אֶת עֲצָמוֹ, כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ

ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א', סימן נה); וְלִכְּנֵן אֵל תִּחְלֹשׁ דַּעְתָּךְ מִשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם, יִהְיֶה אִיךְ שְׂיִהְיֶה וְיִהְיֶה מֵה שְׂיִהְיֶה, אֲשֶׁרִי מִי שְׁמַחְזִיק מִצְמַד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

מָאד מָאד רְצִיתִי, שְׁתַּקַּח רַק בַּחוּרִים טוֹבִים בִּישִׁיבָה, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂיִבְנֹאֵל תִּהְיֶה מְקוֹם מְקַלֵּט, הֵן אֲמַת חָבֵל מָאד מָאד עַל הַתְּלַמִּידִים, אֲבָל אֲנַחְנוּ לֹא יְכוּלִים לְקַלְקֵל יְלָדִים טוֹבִים בְּשָׂבִיל אַחֲרִים, וְאֲנִי מְקַנֶּה שְׂאֵתָה מִבֵּין אֶת זֶה.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תמג.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִסָּן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר. הַעֲקָר תִּהְיֶי חֲזָקָה מָאד מָאד, וְשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלָם לֹא יוּכַל לְשַׁבֵּר אוֹתָךְ, וְאִז תִּצְלִיחִי בְּחִינָךְ.

פֶּה תִקְבְּלִי מִכְּתָב בְּעִבּוּר אַחוֹתָךְ ... תַּחֲיָה. וְאֲנִי מָאד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף הַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב. הַעֲקָר בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים לְהַחְזִיק מִצְמַד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, וְאֲשֶׁרִי הָאֵשֶׁה שְׁמַחְזִיקָת וּמַעוֹדְדָת וּמְשַׁמַּחַת נָשִׁים אַחֲרוֹת, וְזֶה מָאד מָאד חָשׁוּב בְּעֵינֵי הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תמד.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קדושים, כ"ט ניסן ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

לדעתי, אל תתגרשי, אלא תתני שהרב שמטפל אתכם ימשיך
בטפול, ונשמע ונתבשר בשורות משמחות תמיד.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע בתפילתי
שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי בדרך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תמה.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר קדושים, כ"ט ניסן ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל ידי ה'קור לי
מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך. ונסיתי כמה פעמים להתקשר אליך,
וזה לא עבר וכו'.

בנדאי תקח את האברך ... גרו יאיר, בשביל להכין את הילדים
לבר-מצוה, ובכך תהיה לו פרנסה, וגם תהיה טובה לילדים, וכן
את ידידנו ר' ... גרו יאיר, בנדאי תקח אותו חזרה, כי אנחנו צריכים
לראות לראג על החנוף, שיהיה ברמה גבוהה.

נא ונא תראה לנצל את כחותיך בענין המועצה, ותלך אתם

קְשׁוּחַ, וְאִם יִצְטָרְכוּ עוֹרְף־דִּין נִקַּח עוֹרְף־דִּין, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, שְׁנִצְלִיחַ לְקַבֵּל אֶת הַמַּגִּדֵּל בִּיבְנֵאֵל, וּבְהַמְשִׁיךְ הַזְמַן נַעֲשֶׂה מִזֶּה יְשִׁיבָה "דְּמִשְׁק אֲלִיעֶזֶר".

הַעֲקָר תַּהֲיֶה חֲזָק וְאֵל תִּשָּׁבֵר מִשׁוּם דְּבַר, וְאִז טוֹב לָךְ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תּמוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט נִיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלִם שְׁשׁוּם דְּבַר שְׁבַעֲוֹלִם לֹא יוּכַל לְשִׁבֵּר אוֹתְךָ, הֵן אֲמַת שְׁמַנְסִים אֲתֶכֶם בְּנִסְיוֹנוֹת קְשִׁים וּמְרִים, עִם כָּל זֹאת עַקֵּר גְּדֵלֶת בֵּר יִשְׂרָאֵל, כְּשִׁמְחֻזִּיק מִעֲמֵד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר. וְלָכֵן רְאוּ לְהִתְחַזֵּק מִעֲמֵד, וְלֹא תִשָּׁבְרוּ מִשׁוּם דְּבַר. וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, שְׁצַרִּיךְ לְסַלֵּק אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל לְגַמְרִי, וְלְהֵאֱמִין בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְעַל־יְדִיָּנָה תַּצְּלִיחוּ דְרַכְּכֶם תָּמִיד.

נֹא וְנֹא הִרְגִּילוּ אֶת עַצְמְכֶם לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלַחָה נִצְחִית, הַצְּלַחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֵאָר וְאִין לְשַׁעַר כָּלָל.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תמוז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט גִּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

אֲנִי חוֹשֵׁב שֶׁתַּתְּחִיל לְלַכֵּת עַל זֶה, וְזֶה יָבִיא לְךָ פְּרֻנְסָה וְגַם לִילְדֵיךָ, כִּי מִכְּלַת הַיּוֹם זֶה פְּרֻנְסָה בְּרוּחַ, וְלָכֵן תַּחֲשֹׁב בְּכוּוֹן זֶה. אֲבָל שׁוֹב פֶּעַם אֲנִי מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁאַל תַּעֲזוֹב אֶת הַמְּקוֹה, כִּי מֵאֲז שֶׁעֲזַבְתָּ אֶת הַמְּקוֹה, הַכֹּל הָיָה מְהֵרָה, כְּשֶׁאַתָּה מַחְזִיק בְּזֶה, הַכֹּל הוֹלֵךְ עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

תְּשׁוּאוֹת חֵן לְךָ עַל שֶׁמְסַרְתָּ אֶת הַמַּכְתְּבִים לִיעֲדָם, כִּי הֵם הָיוּ מְאֹד נְחוּצִים.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תמוז.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, כ"ט גִּיסָן ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֶהוֹבִי, תְּלַמִּידִי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁחֲזַרְתָּ לְתַלְמוּד-תּוֹרָה, וְהַכֹּל מִתְּנַהֵל עַל מֵי מְנוּחוֹת, וּבַעֲזָרְתוֹ יִתְבָּרַךְ תַּצְּלִיחַ בְּזִמְנֵי הַקִּיץ הַזֶּה, הַבָּא עָלֵינוּ לְטוֹבָה, וּבַפְּרָט שְׁלֵעַת עָרֵב יֵשׁ כַּפֶּתֶת מִתְּמִידִים, נוֹכַח לְהַצְּלִיחַ עִם הַיְלָדִים בְּיוֹתֵר.

הַעֲקֹר רְאֵה לְחִזֵּק אֶת הָאֲחִים ... שִׁיטְפְּלוּ עִם הַיְלָדִים, וְלִתֵּת

אֲשֶׁר כַּט תַּמֵּט בְּנַחַל רַלָּה
לָהֶם פְּרָסִים, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לָנוּ הַרְבֵּה
נַחַת מֵהִילָדִים.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תַּמֵּט.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קֹדֶשׁ לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, א' דְּרֹאשׁ-חֹדֶשׁ אִיר
ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי, יְדִידֵי ...
נְרוּ יְאִיר וְיִזְרַח לְנִצָּח.

אֵין מְלִים בְּפִי לְהוֹדוֹת לָךְ עַל זֶה שְׂיִצְאָתָּ לְהַפְצֶה מְרַכְּוֹת בְּעִבּוֹר
בְּנֵין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּלְשַׁלֵּם אֶת חוֹבוֹתֵינוּ.

יַעֲזֹר לָךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂתַמִּיד תִּתְבָּרַךְ מִמְעַן הַבְּרָכוֹת,
וְלֹא תִצְטָרֵךְ לְהַגִּיעַ לְהִלְוָאוֹת מִבְּנֵי אָדָם, אֲלֵא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יִשְׁפִיעַ עָלֶיךָ שְׁפַע בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיד.

רְאֵה לְהַדְבִיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתִדַּע שֶׁהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מְחִיָּה וּמְהִיָּה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח,
חַי, מְדַבֵּר, הֵם עֲצָם עֲצָמֵי חַיּוֹת אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ, וְאָדָם צָרִיךְ
לְהַכְנִיס אֶת עֲצָמוֹ כְּל-כֶּף בְּאַמוּנָה הַקְדוּשָׁה, עַד שֶׁלֹּא יִרְאֶה וְלֹא
יִשְׁמַע וְלֹא יִבִּין שׁוּם דְּבָר, אֲלֵא רַק יִתְבוֹנֵן עַל הָאֲלֵקוּת שֵׁשׁ בְּכָל
דְּבָר וְדְבָר, וְאִם תִּרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ בְּעִבּוּדָה הַקְדוּשָׁה הַזֶּה, תִּרְאֶה נִסִּים
נִגְלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי כָּל שְׂאָדָם מְבַטֵּל אֶת
עֲצָמוֹ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, נִמְשָׁךְ עָלָיו אוֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּהֶאֱרָה
נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד.

רְאֵה לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבִוֹר וְדְבִוֹר
שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ — זֶה הַצְלָחָה נְצִחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאֵין
לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כְּלָל, וְאִם בְּנֵי-אָדָם הֵיוּ יוֹדְעִים מֵה זֶה לְדַבֵּר אֶל
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לֹא הֵיוּ מְדַבָּרִים עִם בְּשׂוֹר וְדָם, כִּי חָבַל עַל אֵלוֹ

הדבורים שְׁמֵדְבָרִים אֶל בְּשׂוֹר וְדָם, שְׂיִכּוּלִים לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלַפְעַל הַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת. וְלָכֵן רָאָה עֲכָשׁוּ לְהִתְחַזֵּק לְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַעֲקָר תִּתְחַזֵּק לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, וְתִרְקֹד מְרַב שִׂמְחָה, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּזְכֶּה לְיִשׁוּב הַדַּעַת, וְתִשְׁתַּדֵּל מְאֹד שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם בֵּינָךְ לְבֵינִי עֲצֻמָּה, וְתִהְיֶה מְיֻשָּׁב בְּדַעְתָּךְ, וְאֵל תִּרְדֹּף אֶת שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם, רַק תִּסְתַּפֵּל עַל הַטּוֹב שֶׁיֵּשׁ בְּכָל אֶחָד וְאֶחָד.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לְךָ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כט תנ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׂשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת-קִדְשׁ לְסִדְרֵי קְדוּשִׁים, א' דְּרֵאשׁ-חֹדֶשׁ אֲיָר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָתִי לְשִׁמְעַת שְׂיִצְאָת לְהַפְּצָה מְרִפּוֹת בְּעִבּוֹר בְּנִין בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וְלִשְׁלֹם אֶת חוֹבוֹתֵי, יַעֲזֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁלֵא תִצְטָרְכִי אֶף פַּעַם לְלוֹוֹת מִבְּשׂוֹר וְדָם, אֶלֶּא הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁפִיעַ לְךָ שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיךָ.

הַעֲקָר רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְלְדַבֵּר הַרְבֵּה אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִבְקֶשׁ מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ כָּל מֵה שְׂצָרִיכִים, וְאִם הֵייתָ יוֹדַעַת מֵה זֶה תְּפִלַּת אִשָּׁה בְּשָׂמִים, וְאִיךָ הִיא מְקַבֵּלֶת וּמְרַצָּה מְאֹד מְאֹד, הֵייתָ עוֹסֶקֶת בְּזֶה בְּכָל יוֹם וְיוֹם, כִּי אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב תְּפִלָּה שֶׁל אִשָּׁה שׂוֹמְעָתָה קְרוּבָה וּמְצוּיָה, אֲשֶׁרֶי הָאִשָּׁה שְׂבוּכָה בְּכָל יוֹם וְיוֹם אֵלֶיךָ יִתְבָּרַךְ.

אֲשֶׁר כַּט תְּנֵא בְּנַחֵל רְלוּ
וּמְאֹד מְאֹד אֲבִקֵּשׁ שְׁתַּתְּפְּלִי גַם עָלַי וְעַל זִוְגָתִי תַחֲיָה, שְׁתַּהֲיָה
לְנוּ בְּרִיאוֹת הַשְּׁלֵמָה.

הַמְּאַחֵל לָךְ שֶׁבַת שְׁלוֹם...

כַּט תְּנֵא.

בְּעִזְרוֹת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, מוֹצְאֵי-שֶׁבַת-קֹדֶשׁ לְסֹדֵר קְדוֹשִׁים, ב' דְּרָא-שֶׁחֶדֶשׁ אִיר
ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי יְנִיק וְחַפִּים
... גְּרוּ יָאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

בְּחֹר צְעִיר צְרִיף לְדַעַת, שֶׁהֶעֱקַר הוּא הַסֹּדֵר, אִם עוֹשִׂים לְעֶצְמָם
סֹדֵר אֲזִי מִצְּלִיחִים, וְלִכֵּן עֲכָשׁוּ מִתְחִיל זְמַן הַקִּיץ, תְּסַדֵּר לָךְ סֹדֵר
מָה אַתָּה רוֹצֵה וְאֵל מָה אַתָּה שׁוֹאֵף.

א. רְאֵה לְהִזְהַר מְאֹד לְלַכֵּת לַמְּקוֹה בְּכֹל יוֹם חֶק וְלֹא יַעֲבֹר קֹדֶם
הַתְּפִלָּה.

ב. תַּתְּפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחֵה, עֶרְבִית מִתּוֹךְ
הַסֹּדֵר דִּיקָא לְאֵט לְאֵט, בְּתַמִּימוֹת וּבְפְשִׁיטוֹת גְּמוּרָה.

ג. אֶת הַשְּׁעוֹר שֶׁל הַיְשִׁיבָה תַּחֲזוֹר עָלָיו פְּעָמִים אֵין מְסַפֵּר, עַד
שְׁיִהְיֶה שְׁגוּר עַל פִּיךָ.

ד. תַּעֲשֶׂה לְעֶצְמְךָ שְׁעוֹר כְּסֹדֵרן בִּשְׁ"ס, וְתִמְשִׁיף דָּף אַחַר דָּף
עַד שְׁתִּזְכֶּה לְסִיִּם אֶת הַשְּׁ"ס כְּמָה פְּעָמִים.

ה. תִּשְׁתַּדֵּל לֹא לְהַסְתַּכֵּסֵךְ עִם שׁוֹם בְּחֹר, וְאֵל תִּתְעַרֵּב בְּשׁוֹם
פּוֹלִיטִיקָה שֶׁל שְׁקָר, עֲכָשׁוּ זֶה הַזְּמַן שֶׁלְּךָ! כִּי לֹא כְּדָאִי לְהַתְּבַלְבֵּל
מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוֹלָם. וְרַבְּנוּ ז"ל אָמַר (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת תְּשׁוּבָה, סִימָן
עג): הַעֲבוּדָה שְׁאֵדָם עוֹבֵד אֶת הַשֵּׁם בְּבַחֲרוּתוֹ, כֹּל יוֹם עֲרַכּוּ יִקָּר

משנים רבות של עבודה לעת זקנותו, ולכן ראה לנצל עכשו את ימי הנעורים שלך.

ו. אל תסתובב ברחובות, כי הפריצות זה איום ונורא.

ז. העקר תהיה בשמחה, ואל תבלבל את עצמך מהעבר, תמיד תסתפל קדימה, וזה צריך להיות מורה דרך לך לכל החיים, ואם תתנהג בצורה כזו רק תעלה ותצלית.

המאחל לך שבוע טוב...

כט תנב.

בעזרת השם יתברך, מוצאי־שבת־קדש לסדר קדושים, ב' דראש־חדש אפר
ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל אהובי, ידידי
היקר לי מאד ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

בגיל צעיר כזה לא צריך לדבר עם ילדים, רק להחליף נושא
וזהו, ודי למבין.

הם התחילו ללמד פרק רביעי ממסכת סנהדרין. אני מאד מקנה
להקדוש־ברוך־הוא, שבנך יוכל כבר לחזור לפה ולהשאר פה, כי
אתה רואה שלא כדאי לקחת בכל פעם הביתה, יותר קל שההורים
יבואו לבקר את הילדים, מאשר הילדים יבקרו את ההורים, כי
אחרת יהיו בעיות, ואף שאני יודע שזה קשה, בסוף הכל זה שלש
שנים, אז מה? לקח לי כמה ימים להתאושש, ממה שראיתי ומה
שידעתי וכו', מה שעבר על ... וכו', שהם בעצמם לא ידעו, כי הם
היו במצב של סכנה וכו', ולכן זה לא היה כל־כך פשוט, וזה לקח
לי את המוח לגמרי, כי סוף כל סוף זו אחריות שלי.

אֲשֶׁר כט תנג — כט תנד בנחל רלט

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, בְּזִכּוֹת הַפֶּחַד שֶׁהִיָּה לִי, שִׁמְתִּקוּ כָּל הַדְּינִים.

המאחל לך שבוע טוב...

כט תנג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, מוֹצְאֵי-שִׁבְת-קִדְשׁ לְסֵדֶר קְדוּשִׁים, א' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה אֶל ... גְּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁבְקָרוֹב מְאֹד תּוּכַל לְחַזֵּר פֶּה וּלְלַמֵּד, אֵל תְּדַאֵג.

הַשְּׁבוּעַ הַתְּחִילוּ לְלַמֵּד פֶּרֶק רְבִיעִי, וְאֲנִי מְקַנֶּה שֶׁתִּלְמַד עִם הָאֲבִירָה ר' ... גְּרוּ יְאִיר, וְכָךְ לֹא יִחַסֵּר לְךָ מִהַלְמוּד.

הַעֲקֵר תִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן בְּכָל יוֹם, עָרֵב וּבֹקֵר וְצֹהֲרַיִם, וְגַם תִּתְמַיֵּד לְלַמֵּד בְּכָל יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת וְשִׁבְעָה דְפִים גְּמָרָא, וְכֵן תִּלְמַד בְּכָל יוֹם חֲמֵשׁ רִש"י עִם הַתְּרַגּוּם מִפְּרִשְׁת הַשְּׁבוּעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁבְת הַבָּאָה לְשִׁבּוֹת בִּיבְנָאֵל, וְעַד אֲזוּ, אֲנִי מְקַנֶּה שִׁיסְתַּדֵּר שֶׁתּוּכַל לְחַזֵּר כַּמָּה שְׁיֹתֵר מֵהֵר.

המאחל לך שבוע טוב...

כט תנד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אַהֲבֹבִי, יְדִידִי הַיָּקָר לִי מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

זֶה זְמַן רַב שְׁאֲנִי רוֹצֶה לְכַתֵּב לָךְ, אֶף מְרַב צְרוּתִי וְטְרֵדוֹתִי וְחוֹבוֹתֵי הַמְּעִיקִים לִי, דַּחֲפָתִי מִיּוֹם לְיוֹם.

אֵין אַתָּה יְכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַחֶסֶד חֲנָם שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה אִתִּי בְּזֶה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי לְהַשִּׁיג אֶת הַכְּרִטִּיסִים לְנִסְעַ מֵהָכָא לְהֵתָם וּמֵהֵתָם לְהָכָא, כִּי לוֹלִי זֹאת לֹא הִיִּיתִי יְכוֹל לָבוֹא לְאַרְצֶנּוּ הַקְּדוּשָׁה מְרַב הַחוֹבוֹת שְׁמְעִיקִים לִי. וְלִכֵּן תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ מְאֹד מְאֹד עַל זֶה שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִי לְהַשִּׁיג אֶת הַכְּרִטִּיסִים, וְכָל נִסְיָעָה וּנְסִיָעָה שְׁאֲנִי נוֹסֵעַ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל, זֶה רַק בְּזִכְרוֹתָךְ, כִּי אַחֲרַת לֹא הִיָּה לִי שׁוּם אֲפָשְׁרוֹת, כִּי אֲנִי נִמְצָא בְּמִצַּב כְּסָפִי מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, וְלִכֵּן תְּשׁוּאוֹת חֵן לָךְ עַל זֶה.

נָא וְנָא רְאֵה לְשִׂמְחָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי בְּאַמַּת אָדָם צְרִיף לְשִׂמְחָה בְּהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲפֹלוּ שְׁאֵין בּוֹ כְּלוּם צְרִיף לְמַסֵּר אֶת נַפְשׁוֹ עַל נִקְדַּת הַשְּׂמִיחָה, וּבְאַמַּת כָּל הַחֲטָאִים וְהַעֲוֹנוֹת שְׁאָדָם חוֹטֵא לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּבַכְּרִט בְּפָגַם-הַבְּרִית, זֶה בָּא רַק מִחֲמַת חֶסֶד וְהַשְּׂמִיחָה, כְּמוֹבָא בְּדַבְּרֵי רַבְּנּוּ ז"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קסט), שְׁפָגַם הַבְּרִית בָּא מֵהַקְּלָפָה הַנִּקְרָאת עַל שֵׁם יִלְלָה, וְאִם אָדָם שְׂמִיחַ, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּעֶצְמוֹ שׁוֹמֵר אוֹתוֹ, שְׁלֵא יָבוֹא לְיַדֵּי פָגַם הַבְּרִית, וְלִכֵּן רְאֵה לְשִׂמְחָה וּלְשִׂמְעָה כְּלִי זֶמֶר, וְעַל-יַדֵּי-זֶה תִּנְצַל מִפָּגַם הַבְּרִית.

רְאֵה לְהַדְּבִיק אֶת עֲצָמְךָ בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְתַמִּיד תִּחְשַׁב שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִתָּךְ, עִמָּךְ וְאַצְלָךְ, וְהוּא מְחִיָּה אוֹתָךְ, כִּי הוּא הוֹלֵךְ בָּךְ, וְהוּא מְסַתְּפֵל בָּךְ, וְהוּא מְדַבֵּר בָּךְ, וְהוּא נוֹשֵׂם בָּךְ וְכוּ' וְכוּ', וְלִכֵּן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעְעוֹלָם לְהִיּוֹת שְׂמִיחַ, וְתִרְגְּלֵל אֶת עֲצָמְךָ לְתַת תּוֹדָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל כָּל הַחֶסֶד חֲנָם שְׁעוֹשֶׂה עִמָּךְ. וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שְׂתַּחֲזִיק מֵעַמְדָּה, וְאֵל תִּשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבַר, כִּי בְּאַמַּת עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵה שְׁעוֹבֵר — צְרוּת וְיִסּוּרִים וּמְכַאוּבִים רְעִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזִיק מֵעַמְדָּה. אַתָּה צְרִיף לְדַעַת, שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרְחֻמָּן, וְהוּא אוֹהֵב אוֹתָךְ וּמְצַפֶּה רַק שֶׁתְּדַבֵּר אֵלָיו, וְאֲפֹלוּ שְׁאֲנִי יוֹדֵעַ שְׁעוֹבְרִים עָלֶיךָ מִשְׁבְּרִים וְגוֹלִים כְּאֵלוֹ, שְׁנֹדְמָה לָךְ כְּאֵלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתַקְוָה מִמָּךְ, וּכְאֵלוֹ אֵין לָךְ כְּבָר

שום תועלת בחיים, תדע לך, שהכל דמיון, פי הקדוש-ברוך-הוא רוצה רק את הטוב ממך, והוא תפץ ומתבונן רק שתחזר אליו, אשרי מי שמחזיק מעמד, ואז טוב לו כל הימים.

אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שתשבות ביבנאל אצלי בשבוע הבא שבת פרשת בהר.

תשואות חן לך על שאתה עוזר לי להשיג את הפרטיסים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תנה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמר, כי איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל אהובי, תלמידי ... גרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה אמר לך! קשה לי לענות לך על שאלתך וכו', אבל זאת אמר לך, שאביך, גרו יאיר, נמצא במצב מאד מאד קשה, הוא מסבב בחובות עצומים, ועומד לפני שבר עצבים, הוא פשוט לא יכול להתחזק שלשה ילדים עם שכירות, עד שקרה שביליל שבת הוא סגר את עצמו בחדר, והוא לא יכול יותר להמשיך, ולכן אני חושב, שהיה טוב מאד, אם היית יוצא ושוכר לעצמך דירה, וכך תוריד את העל מאביך, כי הוא יתמוטט לגמרי, חס ושלום, סוף כל סוף הוא בשר ודם, ולב זה רק חתיכת בשר, וגם זה יכול להתפוצץ, חס ושלום, ולכן, לדעתי, צריכים לרחם עליו.

הקדוש-ברוך-הוא עזר לך עד עכשו, שעברת את החיים והצלחת, מה אתה צריך להתבלבל יותר מזה, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא שתצליח, ובפרט אם תלך בדרך שלך, תהיה לך דירה משלך, ולא תצטרך טובות מאף אחד.

הַעֲקֹר רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעוֹלָם, וְשׁוּם דְּבָר לֹא יוּכַל לְשֹׁבֵר אוֹתָהּ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תנו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֶהוּבֵי תְלִמִידֵי יַקִּירֵי ... גְרוֹ יֵאִיר.

רְאֵה לְהִתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן דִּיקָא בְּכָל יוֹם, כִּי זֶה דְּבָר גְּדוֹל מְאֹד מְאֹד לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשֵּׁלֶשׁ תְּפִלוֹת בְּמִנְיָן, עִם כּוּבַע עֲלִיּוֹן וּמַעִיל עֲלִיּוֹן, כְּמוֹ שְׂרָאִית אֶצְלָנוּ, וְאֵל תְּפִנֵּס לְבֵית-הַכְּנֶסֶת סְתָם עִם חֲלֻצָה וּבְלֵי כּוּבַע עֲלִיּוֹן, כִּי לְבֵית-הַכְּנֶסֶת צְרִיכִים לְהַפְּנִס בְּדַרְךָ אֶרֶץ.

נָא וְנָא רְאֵה לְרַחֵם עַל אֲבִיךָ, גְרוֹ יֵאִיר, כִּי הוּא הוֹלֵךְ לְהִתְמוּטֵט לְגַמְרֵי, וּבִשְׁבֹּת זוֹ סָגַר אֶת עֵצְמוֹ בְּחֻדְרָא, כִּי הוּא לֹא יָכוֹל לְהִמְשִׁיךְ יוֹתֵר, וְהִרְחַמְנוּת מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה עֲלָיו, וְלִכְּן אִם אִתָּה יָכוֹל לְהִסְתַּדֵּר בְּלַעֲדָיו, תִּקְנִים בְּזֶה מְצוּהָ מְאֹד מְאֹד גְּדוֹלָה, כִּי הוּא לֹא יָכוֹל לְהִמְשִׁיךְ, וַיֵּשׁ עֲלָיו עַל חוֹבוֹת גְּדוֹלִים מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְּךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תנו.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אָמר, ב' איר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיְרַדְפוּ אֶל אֶהוֹבֵי תַלְמִידֵי,
יְקִירֵי ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אָנִי מְאֹד מְאֹד שִׂמְחָה, שֶׁהִתְחִיל מִחֲדָשׁ הַכּוֹלָל "אוֹר הַמְּאִיר",
זֶה הַכּוֹלָל שֶׁלָּנוּ לְפָנֵי הַצְּהָרִים, וְהַכּוֹלָל שֶׁל עָרֵב נִקְרָא "אוֹר הַגְּנוּז",
וְלִכְּן בּוֹדְאֵי אָנִי אֶעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיבֹאוּ אֶל הַשְּׁעוּרִים,
וְדַבֵּר גְּדוֹל אֶתָּה עוֹשֶׂה.

בְּעֵינֵי הַיְלָדִים, אָנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנָּה לַעֲשׂוֹת עִכְשָׁו הַתְּעוֹרְרוֹת
בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שִׁיקְחוּ אֶת הַיְלָדִים בְּיָדֵים, כִּי לֹא יְכוּלִים שִׁיְהִיו
בְּהַפְקָר.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מֵינֵי אֲפָנִים שֶׁבְּעוֹלָם בְּאֻמוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יִתְבָּרֵךְ, וְתִרְגִּיל אֶת עֲצָמְךָ לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

רְאֵה לְהִתְמַיֵּד בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאַל יִחַסֵּר לְךָ יוֹם אֶחָד
מִבְּלֵי לִמּוּד מְקָרָא, מְשָׁנָה, גְּמָרָא, מְדֻרָשׁ, וְאָנִי מְאֹד מְקַנָּה לְהַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּתְעַלֶּה בְּתוֹרָה וּבִירְאָת שְׁמַיִם, וְלֹא תִצְטָרֵךְ אִף פַּעַם
לְצִאת מִיבְנָאֵל, כְּדֵי שְׁלֹא תִצְטָרֵךְ לְרֹאוֹת וּלְהִסְתַּפֵּל עַל הַזָּבֵל שִׁישׁ
בְּחוּץ.

מְאֹד אֶהְיֶה לְךָ אֶסִיר תּוֹדָה אִם תִּכְתֵּב לִי מִפַּעַם לְפַעַם דּו"ח
מֵה שְׁקוּרָה בְּקַהְלָה, כִּי אָנִי צָרִיךְ לְדַעַת אֶת זֶה.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תנח.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אָמֹר, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הָרַב ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמֵחָתִי לְשִׁמְעַ דְּוִ"חַ
מִמֶּךָ, מְזֵה שְׂאֵתָה מִדְּבַר אֶל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וְכֵן אֶתָּה מְעוֹרֵר
אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בְּעִנְיַן הַהִפְקָרוֹת שֵׁשׁ בְּשֵׁתֵי הַמְּכּוֹלוֹת, שְׂשֵׁתֵי
הַנְּשִׁים הֵן סֵתֶם מִפְּקָרוֹת, וְצָרִיךְ מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מֶהֵן, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹכַל לִפְתַּח מִכְּלַת מְשָׁלְנוּ.

אוֹדוֹת הָעֲרוּב, רְאֵה לְתַפְסֵ אֶת ... וְלַעֲמֹד עָלָיו חֲזֵק, כִּי אֵיךְ
שְׁהוּא יֵשׁ בּוֹ עֲדִינַן קִצָּת יִרְאֵת שָׁמַיִם, וְחִבָּל.

בְּעִנְיַן הַגָּדֵר, אֲנִי אֲדַבֵּר עִם ר' ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

רַק חֲזֵק וְאַמֵץ, וִרְאֵה לְחַזֵּק אֶת הַיְלָדִים בְּלַמוּד תּוֹרָה, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנוֹזְכָה לְהַקִּים דוֹר שְׁלָם שֶׁל יִרְאֵי ה',
וְנִצְלִיחַ אִתָּם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלֵחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תנט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אָמֹר, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיֵעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אָהוּבֵי, תִּלְמִידֵי
... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת שְׂשֵׁאֲלָתָ שְׂאֵתָה רוֹצֵה לִפְתַּח מִכְּלַת וְכוּ', בְּוֹדָאֵי אִם

תוכל לעשות זאת, תהיה לך פרנסה בשפע, אבל אתה צריך שני תנאים: א. לא לתת בהקפה יותר ממאתים עד שלש-מאות שקל, כי אחר-כך חס ושלום, תבוא לידי פשיטת רגל. ב. תברר אודות מס הכנסה, כדי שלא תסתבך. אבל בכלליות הצעתי את זה כבר לכמה מאנשי שלומנו, אשרי מי שיקח את זה בידיים, ותהיה לו פרנסה בשפע, אל תדאג.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תס.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמר, ב' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל האברך היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שתלך עם הילדים בתקיפות אבל עם אהבה.

מה טוב ומה נעים, אם תתחיל ללמד עם הילדים בעיון רב מסכת תענית, עד ארוחת הצהרים, ואחר ארוחת הצהרים, שאז יגרסו ח"י פרקים משניות ושבעה דפים גמרא.

אין לך להתבהל מהורים, אלא אם יהיה להם טענות, תשלח אותם אל ר' ... גרו יאיר, או אלי, אני נותן לך את כל הגבוי.

ראה להתחזק מאד מאד ואל תפחד, כי יש לך עבודה קדושה מאד מאד, להחזיר בילדים אמונה פשוטה בו יתברך, ולתן להם חיות. ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתצליח מאד עם הילדים, אני דוקא רוצה שתלך בתקיפות, אבל עם אהבה, וכך תצליח.

ראה לכתב לי, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שתצליח דרךך תמיד.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תסא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי יְשִׁיבַת
 "בֵּית שְׁלֹמֹה", הַלּוֹמְדִים אֶצֶל ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, הַיּוֹנִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה
 שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּאֵתִי לְבַקֵּשׁ אֶת כָּל הַתַּלְמִידִים, מִי שְׂרוּצָה לָבוֹא אֵלַי אַחַר
 הַבְּרִי-מְצוּהָ, צָרִיף לְצִיַּת אֶת הַמַּגִּיד שְׁעוֹר שְׁלָכֶם, חֵד מְשֻׁמְעִית. א.
 כָּל בְּחוֹר מַגִּיל בְּרִי-מְצוּהָ מְכַרַח לְלַכֵּת לַמְּקוֹה לְפָנַי הַתְּפִלָּה. ב. עַד
 אַרוּחַת צְהָרִים אָנִי רוּצָה שְׁתַּלְמְדוּ גְמָרָא "תַּעֲנִית" בְּעִינֵי רַב עִם
 מְפָרְשִׁים. ג. אַחַר אַרוּחַת צְהָרִים, אָנִי רוּצָה שְׁתַּגָּרְסוּ שְׂבָעָה דְפִים
 גְמָרָא וְח"י פְּרָקִים מְשֻׁנְיֹת, וְגַם מֵהַזְמַן הַפְּנוּי שְׁלָכֶם. אִם תִּקְיָמוּ
 אֶת כָּל זֶה, אֶקַּח אֶתְכֶם אֶצְלִי, וְתַלְמְדוּ פֶה אֶצְלִי וְתַצְלִיחוּ מְאֹד, אֲבָל
 מִי שְׁלֹא יִצִּית, לֹא אֶקַּח אוֹתוֹ בְּשׁוּם פְּנִים וְאֶפֶן.

אָנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ, אֵיזָה בְּחוֹר וְתַלְמִיד שְׂיִתְחַצֵּף נֶגֶד הַמַּגִּיד
 שְׁעוֹר, יִצְטָרֵף לְלַמֵּד בְּטַבְרִיָּה, כִּי אֶצְלָנוּ לֹא יִהְיֶה לוֹ מְקוֹם.

אָנִי מְאֹד מְקַוֶּה שְׁתַּצְיָתוֹ אוֹתִי.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תסב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שְׂיִחְיוּ.

הִנֵּה הַמְּלַמֵּד ר' ... גֵּרוּ יְאִיר, מְאֹד מְתַלוֹנֵן עַל הַבֵּן שְׁלָכֶם,
 שֶׁהוּא בָּא מְאַחַר וְכוּ', וְנִעְדָּר לְיוֹם שְׁלֹם וְכוּ', וְאַתֶּם עִם הַסְּפוּרִים
 שְׁלָכֶם פֶּה רוּצָה לְהַתְּאָבֵד וְכוּ', אֵילוּ מְלִים אֵלוּ? ! לִי אַתֶּם מְסַפְּרִים

שְׁזָה יֵלֵד עֲלוּי, וּפֹה אַתֶּם מְדַבְּרִים כִּי? ! אֲנִי בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפֶּן לֹא אֶקַּח אֶת הַיֵּלֵד אִם הוּא לֹא יִשְׁתַּפֵּר, אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצֶּעִר שֵׁישׁ לִי מִבְּנֹכֶם ... גֵּרוּ יְאִיר, אֲנִי מִחֲזִיק אוֹתוֹ מִמָּשׁ, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁחַס וְשָׁלוֹם יִתְקַלְקַל, הַיֵּלֵד אֵינוֹ לוֹמֵד, אֵינוֹ מִתְפַּלֵּל, חֶלְמָן וְכוּ' וְכוּ', וְאִף פַּעַם לֹא אִמַּרְתִּי לָכֶם דְּבַר זֶה, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְצַעַר אֶתְכֶם, אֲבָל אִם כָּבֵר מִתְחִילִים לְצַעַר אֶת הַמְּלַמֵּד ... גֵּרוּ יְאִיר, הִהְכַּרְח לְסַפֵּר לָכֶם אֶת הַמְּצִיאוֹת.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שֶׁהִפֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תסג

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרָא אָמֵר, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נֹצֵחַ.

אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הָאֵהָבָה שֵׁישׁ לִי אֲלֵיכֶם, וְלִהְפֹךְ כְּשֵׁישׁ בֵּינֵיכֶם מְרִיבוֹת וְאֵי הִבְנוֹת, אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֵל הַצֶּעִר וְהַעֲגַמַת נֶפֶשׁ שֵׁישׁ לִי, וְלִכֵּן אֲנִי מֵאֵד מֵאֵד מִבְּקַשׁ אֶתְכֶם, רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְאִף פַּעַם שְׁלֹא תִתְנַכְחוּ, וּבְזֶה תִּלְוִיָּה כָּל הַצֹּלְחַתְכֶם — בֵּין בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לֹא לְרִיב אִף פַּעַם, אֲסוּר לְהוֹצִיא אֶת הַעֲצָבִים אֶחָד עַל הַשְּׁנַי, אֲדַרְבָּה, צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי אִפְנוּיִם שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וּלְשִׂמְחָה אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי.

... גֵּרוּ יְאִיר! חֲכַמֵּינוּ הַקְּדוּשִׁים אוֹמְרִים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אֲשֶׁה — בַּעֲלֵה מְשִׁמְחָה; אַתָּה מְכַרְח לְשִׂמְחָה אֶת אֲשֶׁתְּךָ! וְזוֹ מְצֻנָה גְּדוּלָה מֵאֵד, וּכְשֶׁאַתָּה נִכְנָס בַּעֲצָבִים, צֵא לְהַר, וְשֵׁם תַּצְעַק אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא קוּלֵי קוּלוֹת, וְעַל-יְדֵי-זֶה יִזְדַּכֵּךְ מִחֶךָ, וְלֹא תִתְנַפֵּל עַל אֲשֶׁתְּךָ.

... תַּחֲיָהּ! חַכְמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (תָּנָא דְבֵי אֱלֹהֵינוּ רַבָּה, פְּרָשָׁה ט'):
 אִיזוּהִי אִשָּׁה כְּשֶׁרָה? הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ; רֹאֵי לְדוֹן אֶת בַּעַלְךָ לְכַף
 זְכוּת, וְאֶת צְרִיכָה לְהַכִּין, כְּשֶׁאֶת מְאֵימַת שְׂאֵת בּוֹרַחַת הַבֵּיתָהּ, אֵין
 אֶת יְכוּלָה לְצַפּוֹת שֶׁהוּא יִלְוֶה אוֹתָךְ עִם הַמְזוֹנְדוֹת... וּמִזֶּה יוֹצְאוֹת
 הָאֵי הַבְּנוֹת בֵּינֵיכֶם, תְּדוּנֵי אוֹתוֹ לְכַף זְכוּת, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
 לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַפֶּל יִסְתַּדֵּר, וְתַעֲבְרֵי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקַלּוֹת,
 וְתוֹלִידֵי בְּקַלּוֹת, וְתִשְׁמְחוּ יַחַד.

עֲלֵיכֶם לְזַכֵּר, אִם תִּהְיֶינָה בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְשִׂמְחָה, תִּגְרְמוּ לִי
 נַחַת-רוּחַ גָּדוֹל, וְלִהְפֹּךְ, חֵס וְשָׁלוֹם, לְהִפְךָ.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׂאֲנִי
 מִבְּקֶשׁ וּמִתְפִּלָּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרָכְכֶם תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תסד

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי אָמֹר, ב' אֵינִי הִתְשׂוּס.

שָׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָהּ.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ. אֵין אֶת צְרִיכָה לְפַחַד מִשׁוֹם דְּבָר,
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לְךָ רְפוּאָה שְׁלֵמָה, רְפוּאָת הַנֶּפֶשׁ וּרְפוּאָת
 הַגּוּף, וְאֵין לְךָ מָה לְפַחַד כָּלֵל, כִּי גָדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי
 מִתְפִּלָּל לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁלֹּא תִצְטָרְכֵי לְעַבֵּר שׁוֹם טְפוּלִים
 וְשׁוֹם דְּבָר, וְתִהְיֶי בְּרִיאָה.

הַמְּאַחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תסה.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי אָמֹר, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... גֵּרוּ יְאִיר וַיִּזְרַח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּךָ, בּוֹדְאֵי תֵלֶךְ עַל הַדִּירָה, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַנְיָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, אֶתָּה
לֹא צְרִיךְ לְפַחַד מְשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַע עוֹלָם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ,
וְעוֹד נִרְאָה יְשׁוּעוֹת גְּדוֹלוֹת שִׁיעֵשָׂה עִמָּנוּ הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַק חֲזַק וְאַמֵץ, וְתִתְבּוֹדֵד בְּכֹל יוֹם אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵז
טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תסו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדְרֵי אָמֹר, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מְכַתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶתְכֶם שֶׁתְּשַׁלְּמוּ
בֵּינֵיכֶם, כִּי אֵין עוֹד דְּבַר שֶׁמְגַרֵּשׁ אֶת הַשְּׂכִינָה מִן הָעוֹלָם כְּמוֹ
הַמְרִיבוֹת בְּבֵית, כִּי חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אָמְרוּ (סוֹטָה יז): אִישׁ וְאִשָּׁה
זָכוּ — שְׂכִינָה בֵּינֵיהֶם, לֹא זָכוּ — אֵשׁ אוֹכְלָתָם, כִּי אֲצֵל הָאִישׁ יֵשׁ
י' וְאֲצֵל הָאִשָּׁה יֵשׁ ה', שְׁזָה שְׁמוֹ יִתְבָּרַךְ יְהוָה, וְכִינֵן שָׂרְבִים נִשְׁאָרִים
רַק א"ש וְא"ש, שֶׁאֶחָד שׁוֹרֵף אֶת הַשְּׂנִי, וְלִכְּן רְאוּ לְכַבֵּד אֶחָד הַשְּׂנִי,
וְרַק כִּף תְּצַלִּיחוּ בַּחַיִּים.

... גֵּרוּ יְאִיר! אֶתָּה צְרִיךְ לְדַעַת, הַתְּחַתְּנֵת עִם אֲשֶׁתְּךָ, אֵז עֲלִיךָ
לְהִיּוֹת הַרְבֵּה עִם אֲשֶׁתְּךָ, וְאֶתָּה צְרִיךְ לְשַׂמַּח אוֹתָהּ, כִּי כִּף אָמְרוּ
חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים (רֵאשׁ הַשְּׁנָה ו): אִשָּׁה בַעֲלָה מְשַׂמְחָה.

ובן ... תחיה! עליך לזכור, שחכמינו הקדושים אומרים (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה; ואם תקימו כל אחד ואחד את מאמרו ו"ל ששך אליו, על-ידי-זה יהיה לכם שלום-בית אמתי, ותכבדו ותיקרו אחד את השני, ותאהבו אחד את השני, שזה הרצון של הקדוש-ברוך-הוא, ועל זה דבר אתנו המון רבנו ו"ל, וגלה לנו בפרוש (שיחות-ה"ן, סימן רסג, רסד), שהסמ"ך-מ"ם עושה כל מיני פעולות שבעולם לשבר את השלום-בית, כדי לפגם את הזוג בחטאים ועוונות, ולכן ראוי מאד לכבד וליקר אחד השני, ועל-ידי-זה תצליחו דרככם תמיד.

נא ונא תפסיקו לריב, ותפסיקו להתנכח, אלא תמשיכו את עצמכם אל הקדוש-ברוך-הוא, ואם תהיו חזקים בזה, תבוא עליכם פרנסה בשפע.

אני מאד מאד רוצה, ששניכם תכתבו לי תכף-ומיד מכתב, אם קבלתם את דברי, ואם השלמתם ביניכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט תסז.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמר, ב' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי ה'יקר לי מאד ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אתה צריך להבין, כי אדם צריך למסור את נפשו תמיד בשבילו יתברך, ולזה לא כל אחד זוכה, רק מי ששוקד על דלתות ספרי רבנו ו"ל ימים ושנים, עד שננסכם אצלו, אשר אין שום מציאות בלעדיו יתברך כלל.

בודאי מה שאמר רבנו ו"ל בספר-המדות, לשאל עצה מזה

שְׁלוֹמֵךְ סִתְרֵי תוֹרָה וְכוּ', סוֹבֵב פְּשׁוּטוֹ כְּמִשְׁמָעוֹ — מִי שֶׁבָקִי
בְּחֻמַּת הַקְּבֵלָה, וְזֶה זְעִירֵי אֵינוֹן, אֶפְלוּ בֵּין אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, וּמִכָּל
שָׁפֵן אֶצֶל הָעוֹלָם, וְצָרִיכִים הִרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
לְדַעַת לְמִי לְשָׂאֵל שְׂאֵלָה, כִּי יְכוּלִים לְשַׁלַּח אוֹתוֹ לְשִׂאֵל תַּחֲתִית
וּמִתַּחֲתֵיו.

בְּעֵינֵי קִדְשֵׁי הַמִּחְשָׁבָה, אָדָם צָרִיךְ לִהְיוֹת בְּטֵל וּמִבְטָל אֶל
הָאֵין סוֹף בְּרוּךְ הוּא, עַד שֶׁלֹּא יִרְאֶה לְפָנָי מִרְאֵה עֵינָיו רַק אֲמַתַּת
מְצִיאֹתוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְיִהְיֶה בְּטֵל בְּכָל הַרְגָּשׁוֹתָיו אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וְאֵז הוּא
זוֹכֵה לְשִׁמְעַ כְּרוּזִים מִהַשָּׁמַיִם עַל-יְדֵי קִדְשָׁה וַיְחֻדִים שְׁמִיחֵד.

עֲלִיךְ לְדַעַת, שֶׁהַצְּדִיק עוֹלָה מְעַלָּה מְעַלָּה מְעַלָּה, וְאַחֲרֵיכֶּךָ יוֹרֵד
מִטָּה מִטָּה לְהַגְבִּיחַ אֶת בְּנֵי-אָדָם מִהַשָּׂאֵל תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵיו,
וְאַחֲרֵיכֶּךָ הוּא חוֹזֵר וְעוֹלָה מְעַלָּה מְעַלָּה, וְאַחֲרֵיכֶּךָ הוּא עוֹד פְּעַם
יוֹרֵד מִטָּה מִטָּה, כְּדֵי לְהַגְבִּיחַ נְשָׁמוֹת, וְאַחֲרֵיכֶּךָ עוֹלָה עוֹד פְּעַם
מְעַלָּה מְעַלָּה, וְזֶה מֵה שְׁמוּבָא בְּדִבְרֵי רַבֵּנוּ ו'ל' (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק
א', סִימָן סד), שֶׁהַצְּדִיק צָרִיךְ לְהַכְנִס דִּיקָא בְּסִפְרֵי מֵינוֹת וְכוּ' וְכוּ', כְּדֵי
לְהַגְבִּיחַ אֶת אֱלוֹ שְׁנֵפְלוֹ לְמָקוֹם שְׁנֵפְלוֹ, וּכְמוֹ-כֵן רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן,
בְּנֵאוֹף וְכוּ' וְכוּ', וְעַל-כֵּן צָרִיכִים לְשַׁמֵּר מְאֹד מְאֹד לֹא לִפְלֵ בְּשִׂאֵל
תַּחֲתִית וּמִתַּחֲתֵיו, כִּי יְכוּלִים בְּנִקְל לְאַבֵּד אֶת שְׁנֵי הָעוֹלָמוֹת, וּבְפָרֵט
עֲכָשׁוּ בְּקִיץ, שְׁבוּעַר הַיָּצָר הָרַע מְאֹד מְאֹד, צָרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשַׁמֵּר
אֶל מִי מִתַּחֲבָרִים, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַצִּילֵנוּ מִנוֹאֲפִים כְּכִלְכִּים, כִּי
מְאֹד מְאֹד מִתְגַּבֵּר הַיָּצָר הָרַע בְּעֵתִים הַלְלוּ בְּנֵאוֹף, וְצָרִיכִים לְבַקֵּשׁ
אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לִהְיוֹת שְׁמוֹר מִכָּל מִינֵי חֲטָאִים וְעוֹנוֹת.

אַתָּה צָרִיךְ לְתַת תוֹרָה וְהוֹדָאָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁזִכִּיתָ
לְאִשְׁתְּ חֵיל, שֶׁהִיא אוֹהֶבֶת אוֹתְךָ, וְרוֹצֶה לִהְיוֹת אִתְךָ וְכוּ', מֵה הֵייתָ
עוֹשֶׂה, אִם אֲשַׁתְּךָ לֹא הֵייתָ רוֹצֶה לְהַסְתַּפֵּל עֲלֶיךָ, וְלֹא הֵייתָ רוֹצֶה
לְדַבֵּר אִתְךָ, כְּאֲשֶׁר מְצוּי דְבַר זֶה, וְעוֹד דְּבָרִים שֶׁלֹּא יְכוּלִים לְכַתֵּב
עַל הַפֶּתַח, וְדֵי לְחַפְימָא. וְהִנֵּה אֲשַׁתְּךָ מְכַבֶּדֶת אוֹתְךָ, אַתָּה צָרִיךְ
לִהְיוֹת הֵכִי מְאֹשֵׁר.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתִּזְכֶּה לְפַעַל אֶצֶל רַבֵּנוּ ו'ל' מֵה

שְׁאַתָּה צְרִיף לַפְּעַל, רַק תִּשְׁמַר עָלֶיָּהּ מְאֹד, כִּי בַעַת הַהֲרִיזוֹן צְרִיכִים לִשְׁמַר עַל הַטְּלָטוּלִים וְהַנְּסִיעוֹת.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאַנִּי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תסח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹד, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מְאֹד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

פֶּה תִקְבַּל בְּפֶה מִכְתָּבִים נְחוּצִים לְמִסַּר אוֹתָם לִיעֲדָם.

אִם יֵשׁ אֶפְשָׁרוֹת לַעֲשׂוֹת גָּדֵר סָבִיב הָאוֹלָם, שְׁהִילָדִים לֹא יִטְפְּסוּ — הָיָה טוֹב מְאֹד.

דְּבַרְתִּי עִם ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְהוּא אָמַר לִי, שְׁבִנְךָ ... גֵּרוֹ יְאִיר, יְכוּל לְקַבֵּל בְּקָלוֹת וַיְזַה, כִּי לֹא פָּסְלוּ אוֹתוֹ, וְלִכֵּן אָנִי חוֹשֵׁב שְׁפָדְאִי לְהַתְחִיל מִחֲדָשׁ לְבִקֵּשׁ וַיְזַה, וְהוּא בְּנֹדְאִי יְקַבֵּל, אֲבָל תִּדְעֵ, שְׁשֵׁם מִפִּירִים הֵיטֵב הֵיטֵב אֶת הַפְּרָצוּפִים שֶׁל הַיְלָדִים, וְאֵל תְּחִיָּה בְּאֲשָׁלְיוֹת, כִּי הֵם עוֹד לֹא רָאוּ בַחֲוָרִים יְלָדֵי חֲמוֹד כְּאֵלוֹ.

הַעֲקָר רְאֵה לְהַתְחַזֵּק, וְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׁתַּצְלִיחַ בְּכָל דְּרָכְךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תסט.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמר, ב' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל ידי היקר לי מאד, צמוד בפנימיות לבבי לטוב כל הימים, הרב ותיק וחסיד, איש חי רב פעלים ר' ... גרו יאיר ויזרח.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה ששמחתי עם מכתבך, כי הרי נפשי קשורה בנפשך, ואני מאד מעריך אותך במה שאתה עושה.

אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, להיות שבוע הבא ביבנאל, ולשבות בשבת פרשת בהר, ואני אהיה בל"ג בעמר פדרפי במרון.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל המעלה של מי שזוכה לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות, וזה מזכך ומטהר את נשמתו מאד, והלואי שכל התלמידים היו לוקחים לעצמם בזמן הפנוי לגרס בכל יום ח"י פרקים משניות בכל יום, כי על-ידי-זה הורגים את היצר הרע, בפרט עכשו בימי הקיץ, שבווער היצר הרע מאד, ויש לבחורים נסיונות קשים וכו', עקר העצה לשבר את היצר הרע — על-ידי למוד ח"י פרקים משניות.

אודות שפתבת במחלקת רבי אליעזר ורבי יהושע וכו', עוד לפני שלושים שנה חברתי חבר גדול על המחלקת ביניהם בכל הש"ס, על-פי דברי רבנו ז"ל (לקוטי-מוהר"ן, חלק א, סימן ז), שרבי אליעזר הוא ראשי תבות (ישעיה סד, ג) ע"ן ל'א ר'אתה אלהים זולתך יעשה, ורבי יהושע ראשי תבות: יקומון הקיצו ורננו שיוכני ע'פר, שזו מדרגת הצדיק — מצד אחד הוא עולה למעלה למעלה, ומדבק את עצמו באין סוף ברוך הוא, ועולה בכל פעם מעלה מעלה, ומצד שני הוא יורד למטה מטה להגביה את

כָּל הַנְּשָׁמוֹת הַנְּפוּלוֹת, שָׁזָה אֱלֹהֵי עֵינָיו, שְׁעוּלָה מְעֵלָה מְעֵלָה מְעֵלָה, עֵינָן לֹא רָאָתָה אֱלֹהִים זְוִילָתָךְ יַעֲשֶׂה, וְאַחֲר־כֵּן יוֹרֵד מִטָּה מִטָּה מִטָּה, שְׁיִוָּרֵד לְכָל מְקוֹמוֹת הַמְּטַנְּפִים, וְזֶה נִקְרָא צְדִיק, שְׂאוּחֻז לְמַעְלָה וּלְמַטָּה, וְהִבֵּן.

לְצַעֲרֵי הָרֵב נַעֲלֵם מִמֶּנִּי כָּל הַחֲבוּר, וְחָבַל שָׁזָה לֹא נִשְׁאַר בַּמַּחְשָׁב, כִּי אִזְ עַדִּין לֹא הָיָה הַמַּחְשָׁב.

הַעֲקָר רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהַרְבִּיץ תּוֹרָה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תע.

בַּעֲזֵרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל תַּלְמִידֵי יִשְׁיַבַת "נַחַת רִיח", בְּנִשְׂיֵאוֹת הָרֵב הַגָּאוֹן רַבִּי ... שְׁלִיט"א, הַיְוִי"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

בְּנֵי וְתַלְמִידֵי, אֶהוּבֵי וַיְדִידֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַעֲקָר הוּא שִׁמְחָה לְרִקְדָּה בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, וְלֹא לְדַחּוֹת אֶת הַשִּׁמְחָה מִיוֹם לְיוֹם, כִּי כֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (תַּנְחוּמָא שְׁמִינֵי ב'): אֵינן הַשִּׁמְחָה מִמְתַּנְּת לְאָדָם, לֹא כָּל מִי שִׁשְׁמַח הַיּוֹם — שִׁמַּח לְמָחָר; וְעַקֵּר הַשִּׁמְחָה — שְׁזַכִּינוּ לְהַבְּרָאוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנוּ גוֹי. עֲלֵיכֶם לְדַעַת כִּי רַק זֶה יִגְלָה מִ'שִׁיח', שֶׁהוּא אוֹתִיּוֹת יִשְׁמַח', כִּי מְשִׁיחַ יִכְנִיס גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּכָל בֵּר יִשְׂרָאֵל, עַד שֶׁכָּל אֶחָד יִשְׁמַח בְּשִׁמְחָה אֵין סוֹפִית, וְלִכְּן רְאוּ לְשִׁמַּח, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִמְשִׁיךְ עֲלֵיכֶם שִׁמְחָה עֲלֵאָה, כִּי כֵּן כָּתוּב בַּזֹּהַר (תַּצְנוּה קפד): חֲדוּה דְּבַר נֶשׁ מְשִׁיךְ לְגַבִּיּה חֲדוּה אַחֲרָא עֲלֵאָה, אִם אָדָם שִׁמַּח בְּזֶה הָעוֹלָם, נִמְשַׁכַּת עֲלָיו שִׁמְחָה מְלַמְעֵלָה.

מָאד מָאד הֵייתִי מְבַקֵּשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּתְּפִּלְלוּ בְּחַיּוֹת וּבְקוּל כָּל

הש'לש תפלות: שחרית, מנחה, ערבית, ואחר כל תפלה ללכת
ברקודים, שזה המתקת הדינים.

הייתי מציע ברשות רבכם, אם אתם יכולים לגרס בזמן הפנוי
ח"י פרקים משניות, אז הייתם מרגישים ספוק נפשי פנימי, כי למוד
משניות מקרב את הגאולה, כמאמרם ו"ל (ויקרא ובה, פרשה ו, סימן
ג): אין הגליות מתקבצות אלא בזכות משניות.

ומובא במדרש תלפיות, אשר אשר בן יעקב יושב על פתחו
של גיהנום, ומי שלומד משניות, הוא אינו מניח אותו להפנס,
והחיד"א בספרו 'מדבר קדמות' מביא רמז מהפסוק (בראשית מט, כ):
"מאשר שמנה לחמו", ש'מ'נה' אותיות מ'ש'נ'ה'.

ובאמת כשאדם לומד בכל יום משניות, הוא מוציא את נפשו
מהשואל תחתית שנפל בו, כמו שכתוב (תהלים ל, ד): "הוי"ה
העלית מן ש'אול נ'פשי", ראשי תבות: מ'ש'נ'ה', כי על-ידי למוד
משנה מעלים את הנפש מהשואל. ולכן ראו להתמיד בלמוד
משניות, ומי יתן, שכל תלמיד ותלמיד יזכה לסיים בכל יום ח"י
פרקים משניות, ועל-ידי-זה יהרג את יצרו הרע.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני
מבקש ומתפלל בעדכם, שתצליחו ברככם תמיד, ונשמע ונתבשר
אצלכם בשורות משמחות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט תעא.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמר, ב' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... נרו יאיר.

לנכון קבלתי את מכתבך.

מה שאפה שואל, איך ללמד עם הילדים ומה ללמד, זה אני

מִשְׁאִיר בְּיַדְךָ, וְאֲנִי רוֹצֵה הָעֵקֶר שֶׁהַיְלָדִים לֹא יִסְתּוֹכְבוּ עַל הָרְחוּבוֹת,
תִּמְשֶׁךְ אֶת לִבָּם עִם סְפוּרִים, סְפוּרֵי חֻכְמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים, וְסְפוּרֵי
צְדִיקִים, כְּדֵי לְהַעֲסִיק אוֹתָם שְׁלֹא יִסְתּוֹכְבוּ בְּטֵל בַּחוּצוֹת.

רק תִּתְחַזֵּק כִּי הַיְלָדִים הֵם הַעֵינִים שְׁלִי, וְכִמוֹ שֶׁהָאָדָם שׁוֹמֵר
עַל הַעֵינִים שְׁלוֹ, כֵּן אֲנִי רוֹצֵה לְשׁוֹר עַל הַיְלָדִים, וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ,
צָרִיף מְאֹד מְאֹד לְשׁוֹר עַל הַיְלָדִים עִם מִי הֵם מִתְחַבְּרִים, וְלִכֵּן
תִּכְנִיס בָּהֶם יְרֵאת שָׁמַיִם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַם שְׁכָרְךָ, שְׁתִּזְכֶּה
לְמֵצָא זְוֹנָג טוֹב, זְוֹנָג מִן הַשָּׁמַיִם, וְהַכֵּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תעב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ.

לְנִכּוֹן קִבְּלַתִּי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אוֹדוֹת אַחוֹתְךָ, כְּבָר כְּתִבְתִּי לָהּ מִכְתָּב, לְדַעַתִּי, הָרַב שֶׁמִּטְפֵּל
בְּעֵינַי שְׁלוֹם-בֵּית, שְׁיִמְשִׁיף לְטַפֵּל בְּזֶה, עִם אַרְבַּעַה יְלָדִים וְחִמִּישֵׁי
בְּיַדְךָ לֹא כְּדֵאי לְהַתְגַּרֵּשׁ בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֶּן, וְחָבִיב הַשְּׁלוֹם אֲצִלוֹ
יִתְבָּרַךְ, וְלִכֵּן אֲנִי נוֹטֵה לַעֲשׂוֹת כָּל מַה שֶׁבִּיכְלַתִּי, הָעֵקֶר שְׁיִהְיֶה
שְׁלוֹם.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׁאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׁתַּצְלִיחֵי דְרַבְּךָ תְּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תעג.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיַּי אֶפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי סוּף כָּל סוּף אַחַר
הַרַע יָבֹוא הַטּוֹב, וְתִהְיֶה לְךָ פְּרֻנְסָה בְּשִׁפְעַ, אֵל תִּדְאָגִי, הַעֲקֵר אֵל
תַּהֲיִי מִמְרַמְרַת וְכוּ' וְכוּ', רַק לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְאַצְלוּ יִתְבָּרַךְ לֹא חֲסֻרוֹת יִשׁוּעוֹת.

אוֹדוֹת הַבְּנוֹת וְכוּ', תִּזְהִירִי אוֹתָן מְאֹד מְאֹד, שְׁזֹר לֹא יִתְעַרַב
בְּשִׂדּוּכִים, שְׁזֹה לֹא יִשְׁדָּךְ אֶת זֶה, וְזֶה לֹא יִשְׁדָּךְ אֶת זֶה וְכוּ', כִּי
אַחֲר־כֶּךָ יִהְיֶה סְפוּר כְּמוֹ הָאִי מְטְרוֹנִיתָא, שְׁשִׁדְכָה אֶלְךָ בְּלִילָה אַחַד,
וְלִמְחַרְת לְזֶה הִיָּתָה חֲסֻרָה עֵינַי, וְלְזֶה הִיָּתָה חֲסֻרָה יָד, וְלְזֶה הִיָּתָה
חֲסֻרָה רֶגֶל (עֵינַי וַיִּקְרָא וּבָה, פְּרָשָׁה ח', סִימָן א')... וְלָכֵן תִּגִּידִי לְבְנוֹת, הִנֵּה
אֲנִי בָּא שְׁבוּעַ הַבָּא, וּבַעֲזֶרֶת ה' יִתְבָּרַךְ, נְצַלִיחַ לְסֵדֶר הַכָּל עַל הַצֵּד
הַכִּי טוֹב.

תִּמְשִׁיכִי לְלַמֵּד אֶתְּן הַלְכוֹת וְאַמוּנַת חַכְמִים, וְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא
יְצַלִיחַ אֶת דְּרָכֶךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תעד.

בַּעֲזֶרֶת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבֶךָ עִם הַדּוּ"חַ אוֹדוֹת הַבֵּית־סֶפֶר.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שסוף כל סוף יש לבנות מורות שיש להן סבלנות, והן לא מקפידות ולא מלחיצות את הבנות, כי באמת חנוף זה לא משחק ולא פרנסה, אלא זה מקצוע הכי קדוש, וצריכים לשמר מאד מאד לא לקחת אשה שמוציאה את העצבים על הבנות, אם היא צריכה פרנסה, שתחפש פרנסה אחרת, אבל לא יכולים לקחת על חשבון הבנות.

העקר להכניס בבנות יראת שמים שלמה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אתכם.

תחזיקי מעמד, והקדוש-ברוך-הוא לא יעזב אותך בשום פנים ואפן.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפילתי שאני מבקש ומתפלל בעדך, שתצליחי דרכך תמיד, ונזכה ונתבשר בשורות משמחות.

המאחל לך בברכה והצלחה מן השמים...

כט תעה.

בעזרת השם יתברך, יום ראשון לסדר אמו, ב' איר ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך, לדעתי, תציתי את האמא, כי מצות כבוד אם זה מאד מאד חשוב, ואני בא עוד שבוע לארץ, ואז נדבר בפרטיות ממה שיש לך לספר לי, אבל אל תדאגי, הכל יבא על מקומו בשלום, אסור להתבלבל משום דבר, רק ראי מאד ללכת בכגדים צנועים, ולהתנהג כבת ישראל הכשרה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תעו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֵר, ב' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל הַיְקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִיָּנִי אֶפְנִים שְׁבַעוּלָם, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צְרִיכִים רַק לְהִתְחַזֵּק בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד בְּזֶה הָעוֹלָם צָרוֹת וַיְסוּרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְעַקֵּר הַכֹּל הוּא שְׂמֻחָה — לְהִשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי הַשְׂמֻחָה מֵרַחֲבַת הַדַּעַת, וְדִיקָא עַל-יְדֵי שְׂמֻחָה יְכוּלִים לְעַבֵּר עַל הַכֹּל. וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהִחְזִיק מֵעַמֵּד וְלֹא לְהִשְׁכַּר, וְאֵז טוֹב לָךְ בְּזֶה וּבְכָא כָּל הַיָּמִים.

אֲנִי מֵאֵד מְקוּוֶה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַתָּר הָרַע יָבוֹא הַטּוֹב, שְׁעוֹד תִּרְאֶה הַרְבֵּה דְבָרִים יָפִים בְּחַיִּיךָ, רַק חֲזוּק וְאַמֵּץ עִם כָּל נִקְדָּה וְנִקְדָּה טוֹבָה שְׂיֵשׁ בָּךְ, וְעַל-דִּי-זֶה תַצְלִיחַ דְרַבְרָךְ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם ...

כט תעז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֵר, ב' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיְקָר לִי מֵאֵד, צְמוּד בְּפִנְיָמִיּוֹת לְכִבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּמֵאֵד מֵאֵד שְׂמֻחָתִי לְשִׂמְעַ הַטּוֹב מִמֶּךָ.

הַעֲקֵר תִּשְׁתַּדֵּל לְהִיּוֹת בְּשְׂמֻחָה, וְאַל תִּכְנַס בְּשׂוֹם וּכְוָחִים עִם אַף אֶחָד, רַק תְּבוֹא לְהִתְפַּלֵּל בְּכָל יוֹם עָרֵב וּבֹקֵר וְצַהֲרִים בְּבֵית-

הַכְּנֻסָּת, אֲשֶׁר הוּא דְבַר גְּדוֹל מְאֹד, וְאִם הִיָּה אָדָם יוֹדֵעַ מַעֲלַת הַבָּא לְבֵית־הַכְּנֻסָּת, הִיָּה בָּא בְּכָל יוֹם וַיּוֹם.

הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּה לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תעח.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח.

מְאֹד מְאֹד רְצִינִי, שְׂתַכְתְּבוּ לִי אִיךְ אַתֶּם מְסַתְּדָרִים, וְאִיךְ שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וְאִיךְ אַתֶּם מַחְזִיקִים מַעֲמָד, וּמִמָּשׁ תְּחִיו אוֹתִי.

נָא וְנָא תִשְׁתַּדְּלוּ שְׂיִהְיֶה בֵּינֵיכֶם תָּמִיד שְׁלוֹם וְאַהֲבָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא יַצְלִיחַ אֶת דְּרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תעט.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיִחִיו נְצַח.

מְאֹד מְאֹד רְצִינִי שְׂתַכְתְּבוּ לִי אִיךְ אַתֶּם מְסַתְּדָרִים, וְאִיךְ אַתֶּם מַתְחַזְּקִים יַחַד, וְאִיךְ שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, וּמִמָּשׁ תְּחִיו אוֹתִי, כִּי נִפְשִׁי קְשׁוּרָה בְּנַפְשְׁכֶם, וְאִנִּי מְאַחַל לָכֶם, שְׂיִהְיֶה לָכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים.

הַעֲקָר תַּתְחַזְקוּ, וְאֵל תִּשְׁכְּרוּ מִשׁוּם דְּבַר, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנֵינוּ וְרַב
לְהוֹשִׁיעַ, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּיָדָיו לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תפ.

בַּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִאשׁוֹן לְסֵדֶר אָמֹר, ב' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... נִרוּ יְאִיר.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדוֹל הַצַּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שֵׁישׁ
לִי, שְׂאֲנִי לֹא רוֹאֶה אוֹתְךָ כָּל-כָּף הַרְבֵּה זְמַן, זָכוֹר גַּם תִּזְכֹּר, כַּמָּה
מְסֻרְתֵי אֶת נַפְשִׁי עֲבוּרְךָ, כַּמָּה הַשְּׁפֵלְתִי אֶת עֲצָמֵי וְכו', וְנִכְנַסְתִּי
לְעִזְרַת נָשִׁים, לְמִצָּא לָךְ בֵּת זוּג, אֲשֶׁר דְּבַר זֶה אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא
הָיָה עוֹשֶׂה, אֲנִי עָשִׂיתִי הַכֹּל כְּדֵי שְׁתַּתְחַתֵּן, כִּי לְבִי הָיָה קְרוּעַ לִי"ב
קְרָעִים, שְׁהִיִּית לְבַד גְּלִמּוּד וְזָרוּק וְכו' וְכו', וְעַכְשָׁיו זֶה עֵידֶן וְזַמְנַיִם
שְׁלֹא פָגַשְׁתִּיךָ, וְאֲנִי לֹא שׁוֹמֵעַ מִמֶּךָ, אַתָּה לֹא יָכוֹל לְתַאֵר אֶת הַצַּעַר
וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ שֵׁישׁ לִי.

וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ אוֹתְךָ, רֵאֵה לְהִתְחַזֵּק, וְתִרְאֶה לְשִׁמַּח
מְאֹד, וְתַעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים שְׁבַעֲוֹלָם, לְחִזּוֹר עִם אֲשֶׁתְךָ לִיבְנֵאֵל,
וְכֹלֵם יִקְבְּלוּ אוֹתְךָ בְּסִבָּר פְּנִיִם יְפוֹת, וְרִצִּיתִי שְׁתַּחֲזוֹר עוֹד לְפָנָי ל"ג
בְּעֵמֶר, כִּי שְׁבוּעַת הַבָּא אֲנִי מְגִיעַ לְאַרְצֵנוּ הַקְדוּשָׁה, וְרִצִּיתִי לְרֵאוֹת
אוֹתְךָ.

רֵאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אֲפָנִים שְׁבַעֲוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי
עַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, הוּא רַק שִׁמְחָה, וְלָכֵן לֹא בְּחִנָּם שָׂרַבְנוּ
ו"ל הַזְהִירָנוּ כָּל-כָּף עַל מִצְוֹת הַשִּׁמְחָה, כִּי אֵי אֲפָשָׁר לְעִבֹר אֶת זֶה
הָעוֹלָם בְּלִי שִׁמְחָה, וְעוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד כָּל-כָּף הַרְבֵּה מִשְׁבָּרִים
וְגַלִּים, וְאֲשֶׁרִי מִי שִׁמְחִזִּיק מִצְמֵד, וְלָכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת
שְׁבַעֲוֹלָם, לְחִזּוֹר מֵה שְׁיֹתֵר מֵהָר לִיבְנֵאֵל, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר

לך, שְׁתַּזְכֶּה לְהַתְעַלּוֹת בְּתוֹרָה וַיִּרְאֵת שְׁמַיִם, וְתִהְיֶה דְבוּק בְּחַי הַחַיִּים
בו יִתְבַּרְךָ, וְתִתְמַיד בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְאֵז טוֹב לְךָ כָּל הַיָּמִים.

וְשָׁלוֹם לְזוֹגְתְּךָ ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְכַבֵּד אֶת בְּעֵלְךָ, כִּי כִּן אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים: אִיזוֹ הִיא
אִשָּׁה כְּשֶׁרָה, הַעוֹשֶׂה רְצוֹן בְּעֵלָהּ (תָּנָא דְבֵי אֱלִיהוּ רַבָּה, פְּרָק ט'), וְתַחֲיוּ
בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, כִּי רַבְּנוּ ז"ל, הִזְהִירָנוּ עַל זֶה בְּיוֹתֵר,
וְאָמַר, שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְשֹׁפֵר אֶת
הַשְּׁלוֹם-בֵּית, כְּדֵי לְהַכְשִׁיל בְּעוֹנוֹת חַמּוּרִים, וְלָכֵן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי
מְאֻמְצִים שְׁבַע עוֹלָם, שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם-בֵּית בְּיַנְיָכֶם, וְאֵנִי מְאֹד מְאֹד מְקוּהָ,
שֶׁתַּחֲזְרוּ לִיבְנָאֵל כַּמָּה שְׁיוֹתֵר מֵהָר.

הַמְּחַפָּה לְבוֹאֲכֶם בְּשִׂמְחָה...

כט תפא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסִדּוֹר אָמַר, ב' בְּאִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת נְשׁוֹת
אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרִסְלָב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר
בְּרִסְלָב", הַזֵּה עָלֶיְהֶן יִשְׁרָה שְׁכִינָתוֹ תָּמִיד, וַיִּשְׁמְרֵן וַיִּצִּילֵן מִכָּל
צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וַיִּשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְּלַחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה
יְדֵיהֶן, אָמֵן.

חֲסִדֵי הַשֵּׁם יִתְבַּרְךָ, שְׁזַכֵּינוּ לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוּ ז"ל, וְזוֹ הַשְּׂמִחָה
הַכִּי גְדוֹלָה שְׁלָנוּ. וְכֵן אָנוּ זוֹכִים פַּעַם בְּשָׁבוּעַ לְדַבֵּר מִרַבְּנוּ ז"ל, שְׁזֶה
דְּבַר גְּדוֹל מְאֹד. וְרוֹאִים אֵיךְ שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹבֵד חֲזָק בְּמְאֹד מְאֹד
כְּדֵי שְׁלֹא נִדְבַר יַחַד עַל-כָּל-פָּנִים שְׁעָה בְּשָׁבוּעַ. וְרַבְּנוּ ז"ל אוֹמַר
(סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת צְדִיק, סִימָן נה): טוֹב לְבַלּוֹת זְמַן רַב בְּשִׁבְלֵי שְׁעָה אַחַת
שֶׁיִּתְקַרֵּב אֶל הַצְּדִיק; הֵלֵא עַד שְׁבָאִים וּמִתְקַבְּצִים לְשְׁעָה אַחַת לְשִׁמְעַ
מִדְּבוּרֵי רַבְּנוּ ז"ל, וְעַד שֶׁהוֹלְכִים, לֹקְחֵן זְמַן, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה חִלְשׁוֹת
הַדַּעַת, "חֲשַׁבְנוּ שֶׁיְהִיָּה בְּזְמַן וַיִּסְתַּיֵּם בְּזְמַן, וְהִנֵּה גַּמְשֵׁךְ" וְכוּ', עַם

כָּל זֹאת אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל, שְׁטוֹב לְבָלוֹת זְמַן רַב, בְּשָׂבִיל שְׁעָה אַחַת לְשִׁמְעַת אֶת דְּבוּרֵי הַצְּדִיק; כִּי סוֹף כָּל סוֹף מָה יֵשׁ לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם, אִם לֹא רַבְּנוּ ז"ל! רַבְּנוּ ז"ל מִחֲדִיר בְּנוֹ אֱמוּנָה בַּהֲקִדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וּבְלִי אֱמוּנָה אֵין לָנוּ כְּלוּם! כִּי הֶעֱקַר זֶה אֱמוּנָה. רַבְּנוּ ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן לג): עַל-יְדֵי אֱמוּנָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִסְלַח לָךְ עַל עֲוֹנוֹתֶיךָ; כְּלָנוּ אֵין פְּגִינָה יְפוֹת כָּלֵל, כְּלָנוּ צְרִיכִים לְתַקֵּן אֶת מַעֲשֵׂינוּ, עֲשִׂינוּ הַרְבֵּה שְׁטִיּוֹת בַּחַיִּים, וְעַכְשָׁו אָנוּ חוֹזְרִים בְּתַשׁוּבָה. וְעַל מָה עָלִינוּ לְחֹזֵר בְּתַשׁוּבָה? עַל פְּגַם הָאֱמוּנָה, שְׁאֵינְנָה חִזְקָה אֲצִלָּנוּ, פְּגַם אֱמוּנָה הוּא פְּגַם כָּל הַתּוֹרָה. כְּמוֹ שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים קיט, פו): "כָּל מִצְוֹתֶיךָ אֱמוּנָה", כָּל הַמִּצְוֹת צְרִיכוֹת לְהֵבִיא אֶת הָאָדָם לְאֱמוּנָה; וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אֱמוּנָה, סִימָן כב): הַפֶּשַׁע שֶׁל הָאָדָם מִכְּנִיס כְּפִירָה לְאָדָם; אָדָם חוֹטֵא, בַּר מִיָּנִן, וְלִכְלָנוּ אֵין, לְצַעֲרָנוּ הַרַב, עֶבֶר כָּל-כֶּף טוֹב, וְהִנֵּה זְכִינוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, אִיזוֹ זְכוּת זוּ! וְרַבְּנוּ ז"ל מִכְּנִיס בְּנוֹ אֱמוּנָה, כְּמוֹ שְׁאוֹמֵר (לְקוּטֵי מוהר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ו'), שְׁעַל-יְדֵי הַצְּדִיק — זוֹכִים לְאֱמוּנָה. וְאִם יֵשׁ לְאָדָם אֱמוּנָה, מִמֵּילָא יֵשׁ לוֹ שְׂמֻחָה, כִּי אֵין עוֹד שְׂמֻחָה כְּשִׂמְחַת הָאֱמוּנָה. וְלִכֵּן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׂמֻחָה, סִימָן א'): כְּשִׂאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה, זֶה סִימָן שֶׁלְּבוֹ שְׁלָם לְאֵלֶקְיוֹ. כִּי כְּשִׁעוֹשִׂים מִצְוָה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׂמְחָה, מְגַלִּים אֶת טַהַר לְבָבָנוּ, שְׁאֵינְנוּ עוֹשִׂים אֶת זֹאת מִחֲמַת שְׂמִיכָרַחִים, אֲלָא מִפְּנֵי שְׂאוּהֵבִים אֶת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ. וְלִכֵּן שְׂמֻחָה וְאֱמוּנָה, אֱמוּנָה וְשִׂמְחָה עוֹלוֹת בְּקִנְיָה אַחַד; כְּשִׂאָדָם מֵאֲמִין שֶׁהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא, וְאֵין בְּלַעֲדָיו נִמְצָא, אֵין עוֹד שְׂמֻחָה גְדוֹלָה יוֹתֵר מִזוֹ. וּבִבְאֻמַּת יֵשׁ לָנוּ בְּמָה לְשִׂמַח, שְׁאָנוּ עִם יִשְׂרָאֵל קְדוֹשִׁים וְטַהוֹרִים, בְּנֵינוּ יִתְבָּרַךְ.

הֲלֹא רוֹאִים אֶת אֶפְנַת הַגּוֹיִים, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, שֶׁהוֹלְכוֹת פְּרוּצוֹת בְּלִי בּוֹשָׁה כָּלֵל, כְּמוֹ חִיּוֹת, בְּהִמָּה אֵינָה מִתְבַּיֶּשֶׁת לִילָף וְלַהֲסִתּוֹכֵב בְּרִישׁ גְּלִי בְּלִי בְּגָדִים, כֶּךָ רַחֲמָנָא לְצִלּוֹ, הֵם הַגּוֹיִים, לִכֵּן אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּבֹא מִצִּיעָא קִיד'): "אָדָם אֲתָם", אֲתָם נִקְרָאִים אָדָם, וְאֵין אֲמוֹת הָעוֹלָם נִקְרָאִים אָדָם; אֵין הֵם בְּנֵי-אָדָם.

לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הָעֶרְב־רַב שֶׁנִּתְעַרְבוּ בֵּינֵינוּ מִהַגּוֹיִים, אֵינָם מְזַרְעֵי יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל אֵלֹהֵי שֶׁהֶעֱבִירוּ עַל הַדַּת אֶת עַם יִשְׂרָאֵל, אֵינָם יְהוּדִים. וְכַתוּב בַּזֶּהר, שֶׁהַגְּלוּת הָאֲחֵרוֹנָה תִּהְיֶה גְלוּת הַכִּי קָשָׁה, גְּלוּת הָעֶרְב־רַב. מִיָּבֵאִים גּוֹיִים וְגוֹיֹת מְכַל הָעוֹלָם לְבוֹלְלָם בֵּין נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. וְלְצַעֲרֵנוּ הָרַב, לוֹמְדִים מֵהֶם אֶת אַפְנֵת הַגּוֹיִים, עַד שֶׁהִפְלִ פְּתוּחַ בְּלִי שְׂמִיךְ שֶׁל בּוֹשָׁה, מִסְתַּוְּבָבוֹת נָשִׁים פְּרוּצוֹת בְּלִי שׁוּם כְּלָמָה וְכוּ', וְלִכֵּן יֵשׁ כָּל־כָּף הַרְבֵּה אֲסוּנוֹת, רַק מִחֲמַת הַצְּנִיעוּת שֶׁפָּרְקוּהָ לְגַמְרִי, עַל־כֵּן שׁוֹמְעִים נָשִׁים צְעִירוֹת הַנְּחָלוֹת בְּמַחְלַת הַסְּרִטוֹן, וְחֲמָנָא לִישׁוֹבָן, אוֹ יְלָדִים צְעִירִים, אֲבָרְכִים צְעִירִים נִסְתַּלְקִים, וּמוֹתִירִים יְתוּמִים וַיתוּמוֹת וְכוּ', וְשׁוֹאֲלִים מַה זֶה וְעַל מַה זֶה, וְהַכֵּל מִחֲמַת פָּגַם הַצְּנִיעוּת. בְּלַעַם הַרְשָׁע יָדַע, שֶׁאִם רוֹצֵה לְהַכְשִׁיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, צָרִיךְ לְהַכְשִׁילָם בְּנֵאוּף, וְכָךְ אָמַר לְבָלֵק: אֱלֹקֵיהֶם שֶׁל אֱלֹהֵי שׁוֹנָא זְמָה (סִנְהֶדְרִין צג).

לְזַאת אֲנִי פּוֹנֶה אֲלֵיכֶן, וְאַבְקֵשׁ אֶתְכֶן, הִבֵּה נִתְחַזַּק בְּאַמוּנָה בְּהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְזֶה יָבִיא לָנוּ שְׂמִחַת הַחַיִּים, שֶׁנִּשְׂמַח עִם הַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא. וְזֶה יָבִיא לָנוּ הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל, שֶׁהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא נִמְצָא פֹה אֲתָנוּ, עִמָּנוּ וְאַצְלָנוּ, וּמִסְתַּכֵּל עֲלֵינוּ, וְאֵז נִקְיָם אֶת הַפְּסוּק (דְּבָרִים כג, טו): "וְהָיָה מִחֲנֹךְ קְדוּשׁ", שֶׁמִּחְנָה עִם יִשְׂרָאֵל יִהְיֶה קְדוּשׁ, וְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל תִּלְכְּנָה בַצְּנִיעוּת, וּמֵיִתֵּר לְצִיָּן שְׁלֵא תִלְכְּנָה פְּרוּצוֹת, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲלֵא אִף הַחֲרָדִיוֹת לְדַבֵּר ה', צְרִיכוֹת לְהַקְפִּיד שֶׁהַבְּגָד יִהְיֶה אֲרוֹךְ, בְּאִפְּן שֶׁיִּכְסֶה אֶת הַבְּרַכְּיִים, וְלֹא צַר אוֹ צְמוּד וְכוּ', וְהַחֲלָצָה תִכְסֶה אֶת הַמְּרַפֵּק, וּמִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁהַשְּׁעָרוֹת לֹא תִתְגַּלְיֶנָה, כִּי אוֹמֵר הַזֶּהר (ח"ג קכח): שֶׁהַקְלָלָה תְּבוּא עַל אִשָּׁה שֶׁנִּתְגַּלְלוֹת שְׁעָרוֹתֶיהָ, וְכָל הַצְּרוֹת בְּאוֹת עַל אִשָּׁה כְּזוֹ, אֲשֶׁר זֶה כָּל־כָּף חֲמוּר, שְׂאִין לְתֵאָר וּלְשַׁעַר כָּלֵל. הָעֶרְב־רַב הַכְּנִיסוּ קְרִירוֹת בְּעַם יִשְׂרָאֵל בְּכִלְיֹת, וּבֵינָן נִשׁוֹת יִשְׂרָאֵל בְּפִרְטִיּוֹת, שֶׁיִּהְיֶה הַכֵּל פְּתוּחַ, נָשִׁים תִּסְתַּוְּבָנָה וְתִפְטַפְטְנָה עִם גְּבָרִים וְכוּ', אֲשֶׁר זֶהוּ עוֹן חֲמוּר לְאִשָּׁה לְדַבֵּר עִם גְּבָרִים. וּבְפִרְט אִשָּׁת אִישׁ אֲסוּר לָהּ לְדַבֵּר עִם גְּבָר זָר, וּלְגָבֵר אֵין שׁוּם הִתֵּר לְהִסְתַּוְּבַב בֵּין נָשִׁים, בְּקִשְׁי רַב הִתִּירוּ לְחַכְמֵי יִשְׂרָאֵל גְּדוּלֵי הַדוֹר, שֶׁיִּדְרְשׁוּ דְרָשׁוֹת לְנָשִׁים. וְכָל הַהִתֵּר זֶה רַק מִפְּנֵי

זכות הרבים, כדי להציל את נשות ישראל, שלא תפשלנה בעברות, ותו לא. גבר אסור לו לדבר עם אשה זרה, לאשה אסור לדבר עם גבר זר! חכמינו הקדושים מספרים (ערוכין נג:) על אשתו של ר' מאיר, שבא אליה ר' יוסי הגלילי, ורק אמר כמה מלים יתרות, הוא שאל היכן לילך וכו', ענתה לו: גלילי שוטה, למה אתה מרבה בדברים?! כל-כף חמור שאשה תדבר עם גבר. אסור יחוד זה דאורייתא; לגיס אסור להיות בבית עם הגיטה פשבעלה איננו בבית, לאשה אסור להיות בבית עם גיטה, אם אחותה איננה בבית, זהו אסור חמור וכו', ועלולים להשבר בתים וכו' וכו', ולכן צריכים להזהר ולהשמר מאד על הצניעות, צניעות הבגדים, צניעות הדבור, שזהו יסוד גדול בעם ישראל.

אני חוזר על כך מדי שבוע בשבוע, פי, לצערנו הרב, הערב-רב עושים פרצות בנשמות ישראל, מאד קשה לחצות פכיש מבלי להפשל בראיות אסורות, נשים פרוצות מסתובבות, ואינן שמות על לב, שנכנסות במלכות, פי מסלקות את השכינה, פי השכינה אינה נמצאת במקום נאוף, ואם נמצאים כבר בתוך מלכות, לא יכולים לצאת, ובמקדם או במאחר ישלמו על זה מחיר כבד.

לזאת אבקשכן, סוף כל סוף זכינו להתקרב לרבונו ז"ל, רבנו ז"ל מכניס בנו אמונה, שנדע שהקדוש-ברוך-הוא נמצא אתנו, עמנו ואצלנו, וכאשר אנו חזקים באמונה, אנו שמחים ועליזים, אשר זו השמחה הכי גדולה, שברוך השם, אנו מאמינים בבורא יתברך שמו, ונבראנו מזרע ישראל. ולכן אנו צריכים מאד לשמר על הצניעות.

חכמינו הקדושים אומרים (במדבר רבה, פרשה א', סימן ג'): אשה שמצנעת עצמה, אפלו היא ישראלית, ראויה היא שתנשא לכהן ותעמיד כהנים גדולים; לא כל אחד זוכה להעמיד כהן גדול, אבל אשה ההולכת בצניעות, תזכה שיצאו ממנה כהנים גדולים. רואים היום משפחות מבתים הכי טובים, והילדים שלהם יוצאים לתרבות רעה, רחמנא לישזבן, וההורים מורטים שערות ראשם: "למה זה

מגיע לי, שהבן שלי יקח סמים, רחמנא לצלן, או הבת שלי תהיה מפקרת, רחמנא לצלן, מה עשיתי, מה חטאתי, מה עוונותי?!" ואף אשה לא שמה על לב, שהיא אשמה. כי אם רואים את שערות ראשה, היא גורמת צרות לילדיה. וזה דבר חמור ביותר, ואין זו חמרה פלל וכלל, כי שער באשה — ערוה (ברכות כד.), ואם הזהר מקלל את האשה שרואים שערות ראשה, כיצד איננו מפקחים מהקללה הזו? בשביל זה הנשים הצדקניות, נשות ישראל החרדיות מגלחות שערות ראשן. אין להן שער, וממילא לא באות אף פעם לידי גלוי שער. ומכאן ההתור לילך בפאה, כדי שלא תתגנינה וכו', אבל צריכות להשמר, שגם הפאה לא תהיה פרוצה ולא ארפה יתר על המדה, ושלא תראה כשער. ויש שחובשות כובע על הפאה, או מטפחת על הפאה וכו', ובאמת פאה בעצמה היא כובע בדמות שער, ואת שערות ראשה של האשה אין רואים, כי היא מגלחת. והנה עושים מהטפל — עקר ומתעקר — טפל, ואומרים שפאה אסור לחבש, ומטפחת חובשים על שער, ולבסוף המטפחת מחליקה ונתגלות השערות. ולכן צריכים לא להסתפל על אף אחד, ולא להתבלבל מאף אחד, ולעשות הכל, ובלבד שלא יתגלה השער בחוץ, כי זה פוגע בלדינו.

ידוע, אם אשה מתנהגת בצניעות — יש ברכה בתוך הבית, ואמר שלמה המלך (משלי יד, א): "חכמת נשים בנתה ביתה ואולת בידיה תהרסנו". אשה המתנהגת בצניעות — בונה את ביתה, כי בעל רוצה אשה מסורה אליו לגמרי. וזה יסוד בצניעות; על האשה לידע, שאין לה רק את בעלה, כי כף אומרים חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות ט): אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלא שכינה. וכן אומרים חכמינו הקדושים (סוטה יז): איש ואשה זכו — שכינה שרויה ביניהם, אצל האישה יש י', ואצל האשה יש ה', שזהו — י"ה, שמו יתברך. ואם, חס ושלום, מוציאים את הקדוש־ברוך־הוא מהבית, נותר אש ואש, ושורפים זה את זה. לדאבוננו, ישנם בתיים שאין שם שלום־בית, והטעם הראשון לכך — מחמת שלא קבלו חנוכה איך להתנהג זה

עם זה, לא הבעל עם האשה ולא האשה עם הבעל, וממילא באים לידי מחלוקות ומריבות, ופוחים וקטטות, עד שנשפר הבית, בר מינו, הבעל אינו יודע איך לדבר עם אשתו, והאשה אינה יודעת איך לדבר עם בעלה. זה מדבר על חמותו וחמיו, וזו מדברת על חמותה ועל חמיה, ובאמת זהו אסור גדול מאד, כי אסור לדבר על ההורים של הצד השני, ואף שמציקים לכם, וזה טבעי שחמות תשנא את בלתי, וכך אמרו חכמינו הקדושים (שבת כו.), שפלה וחמותה אינן משתוות וכו', כי החמות חושבת שבאה הפלה ולקחה את בנה וכו', ולכן צריכים לנהג בשתיקה, ולא להתריס בפני הבעל: אמך דברה עלי כף וכף וכו', כי בודאי אם היא תדבר על הוריו, הוא יפתח פיו וינבלו על הוריה. ולכן אשה פקחית צריכה להשמר מאד לא לדבר על הורי בעלה, אף שהיא צודקת וכו' בטענותיה, אבל לא פדאי לדבר את זאת בפני בעלה, ואף שהוא יודע הכל, אבל כששומע מאשתו — זה כואב לו. כי כמו שכואב לכן כשמדברים על הוריו, כמזכין כואב לבעל כשתדברנה על הוריו, וצריכים להשמר בזה מאד. שלום-בית הוא היסוד בחנוף הילדים, אם רואים הילדים שהאב מתפרץ על האם ולהפוך, איך אתן רוצות שהם יגדלו אחר-כך?! הלא הם נעשים מבהלים ומפחדים וכו'! ובפרט אם מגביהים ידים, שמו שמים! היכן נשמע בדבר הזה? זה מנהג גויים, הגויים משתפרים, עד שהבעל מגביה ידיו ומכה את אשתו, ואם הגוייה גם-כן שכורה ויש לה כח, היא משיבה מנה אחת אפים — זה שיף לגויים, אבל לא אצל עם ישראל, שהם חלק אלוך ממעל, וצריכים לחיות באהבה ובהבנה הדדית, ולעזר זה לזה, הלא כתוב (ויקרא יט. יז): "הזכר תזכיר את עמיתך ולא תשא עליו חטא". אם עשה לכן הבעל איזה עול, תדברנה אליו בנעם, מדוע עשית לי דבר כזה וכו' וכו'. ואל תאמרנה שהוא קשוח מאד ולא ישמע וכו' וכו', צריכים תמיד לנסות.

וכאן המקום לעזר, יעיד הקדוש-ברוך-הוא, שאני מוכן לעזר לכלכן, אם יש לכן, חס ושלום, איזו בעיה בשלום-בית, אבקשכן

שְׁתַּכְּף־וּמִיד תַּצְלַצְלָנָה אֵלַי וְתוֹדַעְנָה לִי, וַיַּעַן שְׁקֶשֶׁה לְהַשִּׁיג אוֹתִי דָרָךְ הַטְּלָפוֹן, תַּשְׁלַחְנָה פֶקֶס תַּכְּף־וּמִיד, וְאֶשְׁתַּדֵּל בְּכֹל מִיַּי אֶפְנִים שְׁבַע־עוֹלָם לְהַחְזִיר אֶת הַשְּׁלוֹם לְבֵיתְכֶן; כִּי 'שְׁלוֹם' זֶה שְׁמוֹ שֶׁל הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא, וְהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא אָמַר (שַׁבָּת קטז): "יִמְחָה שְׁמִי עַל הַמַּיִם, הַעֲקֹר שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ לְאִשָּׁה". וְלָכֵן תַּכְתֵּב־נָה לִי אִם יֵשׁ אִיזוֹ בְּעֵינָי, אָבֵל אֵל תִּשְׁפַּחְנָה לְכַתֵּב אֶת שְׁמֶכֶן לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, שְׁאֲדַע לְמִי לַעֲנוֹת. וְאֶשְׁתַּדֵּל בְּכֹל מִיַּי אֶפְנִים לַעֲזוֹר לָכֵן, כִּי יֵשׁ מְקָרִים שְׁלֹא מִשְׁתַּיִם, אֲשֶׁר זֶה בָּא מִחֶסֶר יְדִיעָה, מִחֶסֶר הַכּוֹנֵה וּלְמַדָּה, שְׁלֹא יוֹדְעִים כִּיצַד לְהַתְנַהֵּג, כִּי, לְצַעֲרֵנוּ הָרַב, חָיו חַיֵּי חִילוּנִיּוֹת עַד כֹּה, גָּדְלוּ בֵּין חִילוּנִים, וְהֵם מִסְכָּנִים, הַעֲרַב־רַב הַעֲבִירוּ אוֹתָם עַל הַדָּת. כִּי כָּל עֲנִין הַעֲרַב־רַב — לְדַמּוֹת לְגוֹיִים, בַּר מִיָּנָן. אִימָתִי שְׁמַעְנוּ דְבַר כְּזֶה, שְׁתַּהֲיֶה הַפְּקָרוֹת בֵּין נָשִׁים לְבַעֲלֵיהֶן?! יְדַעוּ תְּמִיד, שֶׁהָאִשָּׁה יוֹשֶׁבֶת בְּבֵיתָהּ בְּצַנִּיעוּת, וּמְגַדֶּלֶת אֶת הַיְלָדִים, וְשִׁמְחָה וְשִׁשׁוֹן בְּבֵיתָהּ, כְּמוֹ שְׁכַתוּב (תְּהִלִּים קכח, ג): "אֶשְׂתֶּךָ כְּגִפְּן פּוֹרִיָּה בְּיִרְכַּתִּי בֵּיתְךָ, בְּנִידָךְ כְּשִׁתְּלִי זֵיתִים סָבִיב לְשִׁלְחָנְךָ". אִיזָה נַעַם לְרֵאוֹת בֵּית חֵם! וּלְצַעֲרֵנוּ הָרַב, הַבֵּית נַעֲשֶׂה הַפְּקָר, הָאֵב אֵינוֹ מִתְעַנֵּין בִּילְדָיו, הָאֵם אֵינָה מִתְעַנֵּינָה בִּילְדֶיהָ, הַעֲקֹר שִׁיעֲזָבוּ אוֹתָם וַיִּסְתּוֹכְבוּ בְּרַחֲוֹבוֹת.

אִתָּן יוֹדְעוֹת אֵילוּ נָסִים נְגָלִים יֵשׁ לְיְלָדִים, שְׁלֹא נִדְרָסִים תַּחַת הַגְּלִגְלִים?! כִּפְּהַ פְּעָמִים בְּקִשְׁתִּי, שְׁלֹא יִרְכְּבוּ עַל הַכְּבִישׁ בְּאוֹפְנִים, פַּעַם אֶסְרֹתִי לְגַמְרִי אֶת הָאוֹפְנִים, אָבֵל אָמְרוּ שְׂזוֹ גִזְרָה, שְׂאִין הַצְּבוּר יָכוֹל לַעֲמֹד בָּהּ, כִּי הַיְלָדִים רוֹצִים לְהַתְּפַרֵּק, וּבְכֹאֲמַת מַגִּיעַ לָהֶם, אָבֵל שְׁלֹא יִרְכְּבוּ עַל הַכְּבִישׁ, אֶלָּא בְּחִצְרוֹת. הַרְאִיתֶן בְּעָרִים אַחֲרוֹת שֶׁהַיְלָדִים רוֹכְבִים בְּכְבִּישִׁים בְּאוֹפְנִים?! הֲלֹא יָכוֹלִים לְהַדְרִס כָּל רַגַע, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וּכְבַר קָרָה פֹּה אֶסוֹן לְפָנַי כְּפֹה שְׁנַיִם, שִׁילְד נִסַּע בְּיְרִידָה בְּמַהֲירוֹת לַעֲבֹר הַכְּבִישׁ הָרֵאשִׁי, וְנִדְרַס לְמוֹת, רַחֲמָנָא לִישׁוֹבָן. הֵיכָן הַהוֹרִים?! יְלָדִים צְרִיכִים לְדַעַת, שִׁישׁ מִשְׁגַּ שֶׁל: "לֹא". וְאִף שִׁיעֲצֹקוּ וַיִּצְחוּ, לֹא קָרָה דְבַר, בְּוִדְאֵי אֶסוּר לְהַתְּאַכְזֹר עַל הַיְלָדִים, אָבֵל כְּשִׁרְוֹאִים יֵלֵד אוֹ יִלְדָה מְסוֹבְבִים אֶת כְּפַתּוֹר הַגּוֹ,

ומבעירים אש, ומכניסים אצבעותיהם, לא תתנו להם מפה וכו'?!
כמו־כן בענינים אחרים, שלדעתכן אינם חיוביים וכו'.

אני מאד מקנה להקדוש־ברוך־הוא בקיץ הזה הפא עלינו
לטובה, להכניס עצמי ביתר שאת וביתר עז בחנוף הפנים שלנו,
בחנוף הבנות שלנו, ובודאי יש המון דברים לתקן, ותאמינו לי,
שבכל העולם המצב קשה מאד, שלא יספרו לכם, שבמקומות
אחרים יותר טוב וכו', כי לדאבונו, המצב אים ונורא. אבל בטורם
גלף לתקן את העולם, הבה נתקן את הד' אמות שלנו, את הקהלה
שלונו, את הילדים שלנו, אנו רוצים לראות נחת מהם וכו'.

יסוד היהדות — אחדות ואהבה. איזה נעם וערכות פשוטים
מתקבצות יחד, מתאספות בצותא, בודאי אסור לרכל זו על זו וכו',
ומכל שכן שאסור לשרט זו את זו בחרב הלשון. כשאשה מדברת
ברבים — אסור לבישה ברבים, אם יש מה להעיר לה, יש לעשות
זאת בהצנע. תקנתי לכן ליל שמחה, והקדוש־ברוך־הוא יעזר,
שכבר תוכלנה לעשותו באולם השמחות וכו', אבל אסור לערוך
בקרת מזו על זו וכו', בקרת זה סטרא אחרא, זה שריטות בצפרנים,
אסור להכאיב לאשה. אני מאד רוצה שתהיה ביניכן אחדות ואהבה,
תעזרנה זו לזו.

היה בין אנשי שלומנו יהודי בשם ר' אהרן מקובליטש, שהיה
איש שמח ושמח את אנשי שלומנו, אף שהיה עני מרוד, שרעב
ללחם, אבל הכניס בביתו שמחה עצומה, עד שאשתו גם היתה
שמחה וכן בנותיו. פשיש שמחה יש גדלות המחין, הרחבת הדעת.
ישן כל־כף הרבה נשים הסובלות מבעליהן, באות לליל שמחה
לצאת קצת להתרענן, להיות בשמחה, ולפתע קמה איזו אשה
צדקת, ומתחילה להוכיח ולערוך בקרת: "למה את עושה כן?"
וכו'?! רבנו ו"ל אומר (לקוטי מוה"ר, חלק א', סימן לב): השמחה
צריכה להיות כל־כף חזקה, שתפנס לרגלים, שיתחילו לרקד מרב
שמחה, כי שמחה מביאה להרחבת הלב.

ולכן אני רוצה שתקדנה ותשרנה. ועתה בימי ספירת העמר,

אַסור לְשִׁמְעַע מוֹסִיקָה, אַבֵּל יְכוּלִים לְשִׁמְעַע שִׁירִים בְּלִי מוֹסִיקָה, וְהַעֲקָר — לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה. וּבְרַגַע שְׂנַמְצָאִים בְּשִׁמְחָה, מְשִׁמְחִים אֶת הַבַּעַל וְהַיְלָדִים. וְאֵינְכֶן יְכוּלוֹת לְתַאֵר גְּדֹל זְכוּתְכֶן בְּזוֹה. בּוֹדְאֵי אֶתְּן מְצַפּוֹת שְׁבַעֲלִיכֶן יִשְׁמַח אֶתְכֶם, אַבֵּל אֶתְּן שׁוֹכְחוֹת שְׁגַם עָלָיו עוֹבְרִים מְשַׁבְּרִים וְגַלִּים, וְלִכֵּן אֶתְּן תְּקַחְנָה אֶת הַעֲנִינִים, תְּתַפְּשֶׁנָּה אֶת הַהֲגָה בְּיָדִים, הַיְיִנָּה פְקָחוֹת וְתַנְהַגְנָה אֶת הַבַּיִת בְּדֶרֶךְ שִׁמְחָה.

אַשְׁתּוֹ שֶׁל ר' אֶהְרֹן קוֹבְלִיטְשֶׁער בִּקְשָׁה פֶּעַם מִבַּעֲלָהּ: הֲלֹא אַתָּה מִתְבוֹדֵד בְּכָל יוֹם, אֲזִי תִתְפַּלֵּל עַל בְּנוֹתַיִנוּ שֶׁתְּהִיָּה לָהֶן פְּרִנְסָה, וְלֹא תִסְבְּלָנָה חֲרַפַּת רָעַב כְּמִנּוּ. עָנָה וְאָמַר לָהּ: עַל פְּרִנְסָה לֹא אֶתְפַּלֵּל, כִּי כִפִּי שְׂנֻקְבַע לָהֶן לְמַעַלָּה — כֶּף תְּתַפְּרִינְסָנָה, אוּלָם תְּפַלּוּתִי עָלֶיהֶן, שֶׁתְּהִיִּינָה נְשִׁים כְּשֵׁרוֹת וְצַנוּעוֹת, וְתִלְכְּנָה בְּדֶרֶךְ הַתּוֹרָה, וְתִזְכְּינָה לְבַעֲלִים טוֹבִים, וְאִזּוּ בְּאַמַּת לֹא תִחַסְרֶנָּה דְבָר, וּבְאַמַּת כֶּף אֶרֶע.

אַתְּן יוֹדְעוֹת מַה זֶה חֶסֶד לְגַמֵּל זוֹ עִם זוֹ?! כָּל הָעוֹלָם עוֹמֵד רַק עַל חֶסֶד, כְּמוֹ שֶׁפְּתוּב (תְּהִלִּים פט, ג): "עוֹלָם חֶסֶד יִבְנֶה". סִפְרָה אַשְׁתּוֹ שֶׁל ר' אֶהְרֹן מִקוֹבְלִיטְשׁ ז"ל, הֲלֹא הוּא הִיָּה תְּמִיד שִׁמְחָה, וְהִיכֵן שֶׁהִיָּתָה חֲתָנָה שֶׁל עֲנִיִּים — הֲלֹךְ וְשִׁמְחָה, וְכֵלָם בָּאוּ לְרֵאוֹתוֹ וְכוּ', וְאַצֵּל הַעֲשִׂירִים לֹא רָצָה לְלַכֵּת, וְשִׁאֲלוּהוּ לָמָּה? וְאָמַר: שָׁם יֵשׁ בְּשָׂר וְדָגִים וּמוֹסִיקָה, וַיֵּשׁ מִי שִׁישְׁמַח אוֹתָם, אַבֵּל עֲנִיִּים גְּלַמּוּדִים אֵינִן לָהֶם כְּלוּם! אוֹתָם אֲנִי הוֹלֵךְ לְשִׁמְחָה. וּפֶעַם אַחַת הִיָּתָה חֲתָנָה שֶׁל זוג עֲנִיִּים, וְהַתְּגַנְבָּה לְאַזְנָיו שְׁמוּעָה, שֶׁלְּזוּג אֵינִן אֶפְלוּ לָחֵם וְדָג מְלוּחַ לְהַנִּיחַ עַל הַשֶּׁלְחָן לְכַבּוֹד הַקְּרוֹוָאִים. וְתַכְּף־וּמִיד ר' אֶהְרֹן נָחַם אוֹתָם: אַל תִּדְאָגוּ, בְּלִילָה יְהִיָּה לָכֶם שְׁפַע, וְשִׁאֲלוּ: אַבֵּל מִי יִרְצָה לְבוֹא אֵלֵינוּ? וְעָנָה: אַל תִּדְאָגוּ, כְּלָם יְבוֹאוּ וְכוּ', וְהוֹצִיא כְּרוֹז בְּעִירָה: "הַלִּילָה תִרְאוּ רְקוּדִים כְּאֵלוּ, שֶׁלֹּא רְאִיתֶם מִימֵיכֶם". וְהַכְרִיז אֶת זֹאת בְּכָל בֵּיתֵי הַכְּנִסְיּוֹת, שֶׁהַלִּילָה ר' אֶהְרֹן עוֹמֵד לְהִרְאוֹת מִשְׁהוּ מִיַּחַד. וְכָל הַעֲבִירָה בָּאָה, וְרֵאוּ חֲתָן וְכֵלָה, וְהַתְּבוֹנְנוּ, שֶׁאֵינִן עַל הַשֶּׁלְחָן כְּלוּם, וְתוֹף דְּקוֹת מְסַפֵּר, כָּל אֶחָד הִבִּיא מִשְׁהוּ, עַד שֶׁהַשֶּׁלְחָנוֹת נִתְמַלְאוּ כָּל טוֹב וְכוּ' בְּשִׁפְעַ רַב, וּבָאוּ אֲנָשִׁים, נְשִׁים וְנָרְף, לְשִׁמְחָה בְּשִׁמְחַת הַחֲתָן וְהַכֵּלָה. לָמָּה לֹא יְהִיָּה אֶצְלָנוּ דְבָר כְּזוֹה,

שְׁתַּהֲיָה אֲהָבָה וְאַחֲוָה וְרַעוּת וְכוּ', אָבֵל אֵל תִּדְקַרְנָה זוֹ אֵת זוֹ בְּלִשׁוֹנְךָ, אֵל תִּמְתַּחֲנָה בְּקִרְתָּ עַל זוּלַתְּךָ. חֲכָמֵינוּ הִקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (בְּבֹא מְצִיעַא נח:): הַמְּלַבֵּין פְּנֵי חֲבֵרוֹ בְּרַבִּים, אֵין לוֹ חֵלֶק לְעוֹלָם הַבָּא.

אַבְקֵשׁ מְאֹד מְאֹד אֵת כְּלָכְךָ, תִּשְׁמְרָנָה מֵה שְׂאֲתָן אוֹכְלוֹת, אֵל תִּכְנַסְנָה בְּבֵית מוֹצְרִים שְׂאֵין עֲלֵיהֶם הַכָּשֶׁר טוֹב, וּמֵהוּ הַכָּשֶׁר טוֹב? מִבְּד"ץ שֶׁל יִרְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ, בְּד"ץ לְמַהְדְּרִין מִן הַמַּהְדְּרִין. אָבֵל סֵתֵם הַכָּשֶׁר רַבְנוֹת — חֵס וְשְׁלוֹם מְלֶאכְלוֹ, שֶׁהֲלֹא אָנוּ יוֹדְעִים הַיָּטֵב מִי הֵם. בָּאוּ נִסְתַּפְּל עַל ה'תְּכַשִּׁיט' שְׁלָנוּ פֹה בִּיבְנָאֵל. הָאֵם הֵינּוּ אוֹכְלִים מִהַכָּשֶׁרוֹ? בּוֹדָאֵי לָאוּ. הִנֵּה יוֹשְׁבַת בֵּינֵינוּ אִשָּׁה אַחַת, הִיא יְכוּלָה לֹאמַר וּלְהַעֲיֵד, הִיא עֹבְדָה בְּמֵאֲפִיָּה שְׂתַחַת הַשְּׂגָחַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, וְהִיא הַעֲרִיָּה כַּמָּה הַעֲרוֹת: "פֹּה יֵשׁ תּוֹלְעִים בְּקִמַּח, כָּאֵן צְרִיכִים לְהַפְרִישׁ חֲלָה" וְכוּ', וְתַכְךָ כְּשֶׁפִּתְחָה אֵת הַפֶּה, לֹא אַרְךָ יוֹתֵר מֵעֶשְׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת וּפְטָרָה. זֶה הַהַכָּשֶׁר הַיּוֹם שֶׁל הַרְבֵּנוֹת, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבְן, אֲנִי אוֹמֵר תְּמִיד: אֵיךְ הִיוּ יְכוּלִים לְהַעֲבִיר עַל הַדַּת אֵת אַחֲנֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵעֲדוֹת הַמְזוֹרַח? הֲלֹא יְדוּעַ, שֶׁהֵם יוֹתֵר חֲזָקִים בְּאֻמוֹנָה מִהַאֲשַׁכְּנֻזִים? עִם כָּל זֹאת אֵיךְ הֵעֲבִירוּ אוֹתָם עַל הַדַּת? אֵלֹא הִקִּימוּ אֵת הַרְבֵּנוֹת מִטַּעֲמִים, וְהַסְפְּרָדִים הֵם תְּמִימִים, וְלִמְדוּ אוֹתָם, שֶׁהֲלֹא אֲסוּר לְדַבֵּר עַל רַב, וְלִרְב מִתֵּר לַעֲשׂוֹת מֵה שְׂרוּצָה, וְאֲסוּר לְדַבֵּר עַל כֹּהֵן, כִּי מַעֲשֵׂיו קֹדֶשׁ קִדְשִׁים (וּבּוֹדָאֵי זֶה נִכּוֹן, אָבֵל הַשְּׂאֵלָה אֵיזָה 'רַב')... וְלֹא הַבְּנֵיתִי אֵת זֹאת עַד שֶׁהֲגַעְתִּי לִיבְנָאֵל, אֲזִי הַבְּנֵיתִי מֵה זֶה 'רַבְנוֹת', וְרַק עַל-יְדֵי-זֶה הֵעֲבִירוּ עַל הַדַּת. וְלִכֵּן אַבְקֵשְׁכֵן לֹא לְהַכְנִיס שׁוּם מוֹצֵר שְׂאֵין עֲלָיו הַכָּשֶׁר מִבֵּית-דִּין צְדָק מִהְדְּרִין מִן הַמַּהְדְּרִין, הַמְפָּרְסֵם לִירְאֵי הַשֵּׁם וְחוֹשְׁבֵי שְׁמוֹ. בְּעֻנֵן בְּשׂוֹר, אֲיַנְגִּי אוֹכְלֵ שׁוּם בְּשׂוֹר, אֵלֹא אִם אֲנִי מִפִּיר אֵת הַשׁוֹחֵט, וְכֹךְ אֲנִי נוֹהֵג. יֵשׁ לִי כָּאֵן שׁוֹחֵט שְׁשׁוֹחֵט בְּאִפְּן פְּרֻטִי בְּעֵבוּרִי, אֲנִי מְשַׁלֵּם פִּי שְׁלֹשָׁה וְכוּ'. וּבְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל אֲנִי אוֹכְלֵ רַק מִשְׁחִיטַת ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, וְלִקְחָנוּ עֲכָשׁוּ מִשְׁגִּיחַ ר' ... גְּרוֹ יְאִיר, שֶׁהוּא הַמְּכַשִּׁיר וְכוּ', כִּי יִשְׁנֵן שְׂאֵלוֹת רַבּוֹת בְּהַכָּשֶׁר, בְּנִקְוֹר וְכוּ', וְלִכֵּן צְרִיךְ שִׁיְהִי עוֹד אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם וְכוּ'.

אֲזִי מְאֹד מְאֹד אַבְקֵשׁ אֶתְּךָ, תִּשְׁמְרָנָה מֵה שְׂאֲתָן אוֹכְלוֹת,

הילדים יוצאים לתרבות רעה, רק מפני שאוכלים כל מיני מוצרים בלי הכשר, ואל תחשבנה שממתק אינו צריך הכשר, כי בנדאי צריך להקפיד בממתקים במאד מאד, כי יכול להיות בזה שמן חזיר, רחמנא לישזבן. שמן של שפנים, השם ישמר. לכן צריכים להשמר בזה מאד.

אבקש מאד את כלכן, הבה נתחזק יחד באמונת חכמים, שזה יסוד התורה. כתוב (שמות יד, לא): "ויאמינו בה' ובמשה עבדו", שואלים חכמינו הקדושים (מכילתא בשלח): אם בה' האמינו, במשה לא כל שפן? אלא אי אפשר להגיע לאמונה בה', רק על-ידי משה, שהוא הצדיק. ולכן עלינו להתחזק מאד מאד באמונת חכמים, ולדבר תמיד מאמונת חכמים, ומה אנו רואים? שהערב-רב לוועגים מחכמי ישראל. תראו איזה פה פתחו על הרב ... שליט"א, ומה אמר?! 'שיאמרו 'ארור', ומה בכך?! הרי כתוב בתורה (דברים כו, כו): "ארור אשר לא יקים את התורה הזאת", התורה כבר קללה, וכן פשעם ישראל ונכסו לארץ ישראל, עמדו על הר עיבל ונאמרו שם הקללות בלשון: 'ארור' — מי שיעבר על התורה, ארור מי שימנע תורה מעם ישראל, ותראו איזה רעש הערב-רב עשו. ולכן אסור לנו להתפעל מזה, עלינו להתחזק באמונת חכמים. החכמים יודעים מה שהם עושים, וכל אשר אומרים זה על-פי התורה. ולכן צריכים להתחזק בזה מאד.

ואבקש את כלכן, תתחזקנה באמונת חכמים! תספרנה ספורי צדיקים בבית, תכנסנה בביתכן ספרונים של ספורי צדיקים, במקום להביא הפיתה עתונים ושאר מרעין בישין, תבאנה ספרי מעשי צדיקים, שישמעו בבית שירים של זמרים חסידיים, יראי ה', שישמעו בבית דברי התחזקות של חכמי ישראל, הבית צריך להיות מלא אמונת חכמים, וכך תזכינה לילדים טובים.

עכשו אבקשכן מאד מאד, יש הרבה שטוענות שאין להן פרנסה. לרבנו ז"ל הנה תלמיד בשם: ר' נפתלי. ורבנו ז"ל ברכו, שאימתי שיכניס את היד לכיס — תמיד ימצא שם כסף. אני ברכתי

אַת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ: מִי שִׁילַךְ לַהֲפָצָה, תָּמִיד יִכְנִיס יָדוֹ לְכִיסוֹ,
 וַיִּמְשַׁמֵּשׁ שָׁם הַרְבֵּה כֶּסֶף וְכוּ'. לָכֵן אָנִי אוֹמֵר גַּם לָכֵן: צִאֲנָה לַהֲפָצָה,
 וַיְהִיָּה לָכֵן תָּמִיד כֶּסֶף בְּכִיס. אִשָּׁה יֵשׁ לָהּ כַּחוֹת הַנֶּפֶשׁ בְּלִתֵּי רִגְלִים,
 אִף אֵינְכֶן יוֹדְעוֹת מִכַּחֲכֶן, בְּרוּךְ הַשֵּׁם, עֲנִין הַחוֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים
 כָּל־כָּף נִכְנָס בְּעַם יִשְׂרָאֵל, שְׁחוֹטָפִים אֶת זֹאת, רוֹצִים חֲדָשׁ. לְזֹאת
 אֲבַקֵּשׁ אֶת כָּלְכֶן, אַל תְּהִיֵּינָה בְּטִלְנִיּוֹת, צִאֲנָה לַהֲפָצָה, וּמִי שֶׁקִּשָּׁה
 לָהּ כָּל יוֹם, עַל־כָּל־פָּנִים בְּיוֹם שְׁנֵי יוֹצְאִים לַהֲפָצָה מִרְכּוֹת בַּעֲבוּר
 הַמוֹסְדוֹת, אֲשֶׁר יוֹדֵעַ שְׁאֵנוּ נִמְצְאִים בְּמַצֵּב קִשָּׁה מְאֹד, כִּי הִרְשַׁע
 רוֹצֵה רַק לְסַגֵּר אֶת תְּלַמּוּדֵי תוֹרָה וּבִתֵּי סֵפֶר בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, וְסַגְרוּ
 אֶת כָּל הַבְּרָזִים, בְּכָל הַמְּקוֹמוֹת יִשְׁנֵם תּוֹמְכִים, אֲצַלְנוּ אֵינן כְּלוּם!
 אִם לֹא נִדְאָג לִילְדֵינוּ, מִי יִדְאָג לָהֶם?! לָכֵן בְּיוֹם שְׁנֵי יוֹצְאִים
 לַהֲפָצָה בַּעֲבוּר הַמוֹסְדוֹת, בְּיוֹם חֲמִישֵׁי יוֹצְאִים בַּעֲבוּר בְּנֵית הָאוּלָם
 שְׁמַחוֹת, שְׁהַעֲרִבִי, יַמַּח שְׁמוֹ, בָּרוּחַ בְּטַעֲנָה שְׁפָשֵׁט אֶת הַרְגֵל, וְהַפְסִיד
 לִי, כִּידוּעַ, הַמּוֹן כֶּסֶף, וְאָנִי מְאֹד אֲסִיר תוֹדָה לְמִי שֶׁעוֹזֵר לִי. כִּמְהָ
 מְשֻׁפְטִים וְעוֹרְכֵי דִינִים וְכֹסְפִים נִשְׁפְּכוּ לִי לְשׂוֹא, כְּכֹר חֲשַׁבְנוּ שְׁנוּכַל
 לְהַתְּחִיל וְכוּ', וְשׁוּב יֵשׁ מְנִיעוֹת וְכוּ', אֲבָל לְבִסוּף אָנִי מִבְּטִיחֲכֶן,
 שְׁיִהְיֶה הַבֵּית־הַפְּנֹסֶת פָּאָר וַיִּפִּי. וְלָכֵן עַל־כָּל־פָּנִים פְּעַמִּים בַּשְּׁבוּעַ
 תְּצִאֲנָה לַהֲפָצָה, וּבַפֶּרֶט שֶׁהֵנָּה נֹזֶפֶה בְּעוֹד שְׁבוּעִים לְ"ג בַּעֲמֵר,
 שְׁבָאִים יוֹתֵר מִחֲצֵי מְלִיּוֹן יְהוּדִים אֶל הַהָר הַקְּדוֹשׁ בְּמֵרוֹן, מְקוֹם
 מְנוּחַתוֹ שֶׁל הַתְּנַא הַקְּדוֹשׁ רַבִּי שֶׁמְעוֹן בֶּר יוֹחָאִי, אַל תִּתְּבַלְשֵׁנָה
 וְתַפְצְנָה, אַל תִּסְתַּכְּלֵנָה עַל אַף אֶחָד. יֵשׁ צְמֵאוֹן גְּדוֹל וּבַפֶּרֶט בֵּין
 הַנֶּעֱר, אִם הֵייתֶן יוֹדְעוֹת כִּמְהָ תִּלּוֹת חֲזוֹרוּ בְּתִשׁוּבָה בְּזִכּוֹת
 הַקּוֹנְטְרָסִים, וּבַפֶּרֶט הַקּוֹנְטְרָסִים הַשְּׂיִכִים יוֹתֵר לְנִשְׁיִם: בֵּית יִשְׂרָאֵל,
 חֲכָמוֹת נְשִׁים, גְּרוֹת שַׁבָּת, שַׁבָּת שְׁלוֹם, וּבַפֶּרֶט הַקּוֹנְטְרָסִים שֶׁהַכִּינוּ
 לְ"ג בַּעֲמֵר: סִגְלַת ל"ג בַּעֲמֵר, יְמֵי סְפִירַת הָעֵמֶר וְכוּ' וְכוּ', וְעַכְשָׁו
 מִדְּפִיסִים עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה קוֹנְטְרָסִים חֲדָשִׁים, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה
 שְׁמַכְנִיסָה גַם הַקְּדָשָׁה, הֵן לַחַיִּים, הַבַּעַל, הָאִשָּׁה וְהַיְלָדִים, שְׂוֹז זִכּוֹת
 הַרְבִּים מְאֹד גְּדוֹלָה, וְהֵן הוֹרִים וְקָרוֹבֵי מִשְׁפָּחָה שְׁכָבֵר הִלְכוּ
 לְעוֹלָמָם, אֵיזוֹ זִכּוֹת זוֹ בַּשְּׂמִים, כְּשֶׁמְזַכְרִים אֶת שְׁמוֹתָם עַל
 הַחוֹבְרוֹת וְהַקּוֹנְטְרָסִים, הֲלֹא כָּל יְהוּדֵי הַשָּׁב בְּתִשׁוּבָה עַל־יְדֵי־זֶה,
 זֶה לְזִכּוֹתָם. לָכֵן אֲבַקֵּשְׁכֶן, אִם אַתֶּן יְכוּלוֹת לְהַנְצִיחַ שְׁמוֹת, וְכֵן

לְשַׁדֵּל אַחֲרֵים לְהַנְצִיחַ, וְכֵן לְהִבִּיא הוֹרָאוֹת קָבֵעַ, יֵשׁ הַמּוֹן עוֹד לְהַדְפִּיס: סְדוּר תְּפִלָּה לְיָמֵי חַל וְלִימּוֹת הַשְּׁבֵת, יִשְׁנֵם הַמּוֹן סְפָרִים. וְהַעֲקָר אֵל תַּתְּבַיְשָׁנָה לְצֵאת לְהַפְצָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִתֵּן לְכֵן שְׁפַע כְּפוּל, עַל שְׁאֲתָן מַחְזִירוֹת בְּתִשׁוּבָה נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, הַרוּצוֹת לְשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה וְאִינָן יוֹדְעוֹת אִיךָ. כִּי אַחֲרֵי שְׁשׁוּמְעוֹת הַרְצָאוֹת וְכוּ' מִמְרָצִים, אַחֲרֵי-כֵן צְרִיכוֹת הַתְּחִזְקוֹת, אֲזִי הִנֵּה בְּרוּךְ הַשֵּׁם, בְּקוֹנְטְרָסִים יֵשׁ לָנוּ הַרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת.

וְלָכֵן רְאִינָה לְצֵאת לְהַפְצָה וְאֵל תַּתְּבַיְשָׁנָה. שְׁיִהְיֶה הַפְתָּגָם הַזֶּה שְׁגוּר עַל פִּיכֵן: "זֶה בְּשִׁבְלֶךָ מִתְּנָה, תַּתְּנָה מִשְׁהוּ לְצִדְקָה". אִינְכֵן הוֹלְכוֹת לְקַחַת כֶּסֶף וְכוּ', אֲתָן מַחְלָקוֹת יְהוֹמִים לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲתָן הַעֲשִׂירוֹת הַכִּי גְדוּלוֹת, וְיֵשׁ לְכֵן תִּיק מְלֵא יְהוֹמִים, כָּל קוֹנְטְרָס זֶהוּ יְהוֹם הַמְּאִיר אֶת הַנִּשְׁמָה, וְאֲתָן נִגְשׁוֹת לְכָל אִשָּׁה וְכוּ', וְנוֹתְנוֹת לָהּ קוֹנְטְרָס, הֲלֵא בְּזֶה שְׁאֲתָן נוֹתְנוֹת שְׁפַע רוּחֵנִי, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשִּׁיב לְכֵן שְׁפַע גְּשָׁמִי.

אַבְקָשְׁכֵן, הַחֲזוֹקְנָה עֲצָמְכֵן בְּיַחַד, תַּעֲזוּרְנָה זֹ לָזוּ, וְהַכְּפַל הַדְּבָר, אִם יֵשׁ לְמִשְׁהֵי אִיזוֹ בְּעֵינָה אוֹ צְרָה, חַס וְשְׁלוֹם, אֵל תְּהַסְסֵנָה לְכַתֵּב לִי תַכְף-וּמִיד פֶּאקֶס, אֲבָל תַּכְתִּבְנָה אֶת שְׁמְכֵן, שְׁאֲדַע לְמִי לַעֲנוֹת תִּשׁוּבָה, וְאֲקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁתּוֹכְלֵנָה לְבִשׁוּר לִי רַק בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

וּלְבִסוּף אַבְקָשׁ אֶת כְּלָכֵךְ, תַּתְּפַלְלֵנָה בְּשִׁבְלֵי וּבְשִׁבִיל אִשְׁתִּי, כִּי שְׁנִינּוּ צְרִיכִים יִשׁוּעָה גְדוּלָה, הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׁחַדֵּשׁ אִירָ שֶׁהוּא חַדֵּשׁ רְפוּאָה, רְאִשֵׁי תִבּוֹת אִי"ר: אֲנִי יְיָ ר'וֹפְאֵךְ" (שְׁמוֹת טו, כו), שְׁנִזְכָּה לְבְרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה, וְאוֹדָה לְכֵן עַל הַתְּפִלוֹת שְׁאֲתָן מִתְּפַלְלוֹת בְּעִבְרֵינוּ, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת טוֹבוֹת. אֲנִי מְקַנְהָ לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּשִׁבוּעַ הַבֵּא לְשִׁבוֹת בְּשִׁבְתַּת בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל.

הַמְּאֵחַל לְכֵן בְּרַכָּה וְהַצְּלַחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּפּב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמֵר, ד' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם.

בְּשֶׁהֵיֶאֱרָצִיט יוֹצֵא בְּשַׁבָּת, יֵשׁ שְׁעוּלִים לְקָבֵר בְּעֶרְב שַׁבָּת, וַיֵּשׁ
שְׁעוּלִים בְּיוֹם רֵאשׁוֹן, וְזֶה לֹא מְשֻׁנָּה.

סְעֵדָה עוֹשִׂים בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת. לְאִשָּׁה מִתָּר לְעֵלוֹת לְקָבֵר בְּיוֹם
הַזְכָּרוֹן, וְאִין בְּנֵה שׁוֹם חֻשָּׁשׁ.

אֲנִי מִכְרַח לְהַגִּיד לָכֶם, שְׁאַתֶּם בְּעֶצְמְכֶם לֹא יוֹדְעִים מָה אַתֶּם
עוֹשִׂים, כִּי גִדְל זְכוֹת הַרְבִּים שְׁיוֹצֵא מִתַּחַת יְדְכֶם זְעִירִין אִינוֹן בְּדוֹר
הַזֶּה שְׁזוֹכִים לָזֶה, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים אִיזָה נַחַת רוּחַ אַתֶּם גּוֹרְמִים
לְאִמָּא בְּשָׁמַיִם, הֵייתֶם רוֹקְדִים בְּכָל יוֹם, וְלִכֵּן אֵל תְּשִׁימוּ לֵב מָה
שְׁהַמְשַׁפְּחָה צוֹחֲקִים וְלוֹעֲגִים מִכֶּם, מָה לָכֶם וְלָהֶם?! זֶה פְּשוּט
מִצְחִיק אִיךָ שְׁאַנְשִׁים לֹא מִתְבַּיְשִׁים, בְּחָרוּ לְעֶצְמָם מִקָּל עִם עֲנִיבָה
וְכוּ' וְקוֹרִים אוֹתוֹ רַבִּי, הֵאֵם זֶה לֹא מִצְחִיק, הֲרִי אֲבָרְכִים כָּאֱלוֹי יֵשׁ
לְמֵאוֹת וְאַלְפִים בְּכוֹלָלִים וְיוֹתֵר מִכְּשָׂרִים וְכוּ', וְהֵם מְסַפְּנִים סוֹבְלִים
דְּחֻקוֹת וְעֲנִיּוֹת וְכוּ', וְלֹאֲבָרְךָ הַזֶּה שְׁקוֹרִים רַבִּי, זוֹרְמִים עָלָיו כְּסָפִים
עַל יְמִין וְעַל שְׁמַאל, וּמִי מְדַבֵּר מִכְּבוֹד וְכוּ' וְכוּ', וּמִי בְּרֵאשׁ? כָּל
מְשַׁפְּחָתְכֶם. וְלִכֵּן אֲנִי לֹא מִבִּין לְמָה אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת בְּחִלְיִשׁוֹת
הַדַּעַת?! לְמָה אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת שְׁבוּרִים?! אַתֶּם צְרִיכִים לְהִיּוֹת
הַכִּי מְאֹשְׂרִים שְׁיֵשׁ לָכֶם זְכוֹת כְּזוֹ! וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְּקֵשׁ מִכֶּם,
שְׁלֹא יִכְנַס בְּכֶם אִיזָה אָרֶס שֶׁל דְּבוּרֵיהֶם הַרְעִים, כְּדִי שְׁלֹא תִחְלַשׁ
דַּעַתְכֶם, אִף אֶחָד אִינוֹ תוֹפֵס וְאִינוֹ קוֹלֵט שְׁיִבּוֹא הַיּוֹם שְׁגָם הוּא
יִצְטָרְךָ לְמוֹת וְכוּ', וְגַם עָלָיו יִצְטָרְכוּ לְהַגִּיד קְדִישׁ, וְגַם הוּא יִקְבֵר,
וּמָה שְׁנַעֲשֶׂה שָׁם וְכוּ' וְכוּ' רַק יוֹדַע תַּעֲלוּמוֹת יוֹדַע, וְלִכֵּן אֲנִי לֹא
מִבִּין מָה יֵשׁ לָהֶם כָּל-כָּף לְצַחֵק מִחֲסִידוֹת בְּרִסְלָב? בְּרוּךְ הַשֵּׁם,

האור של רבנו ז"ל הולך וכובש את כל העולם כּלוּ, אִם־כֵּן רוֹצִים
 ואם לא רוֹצִים, ואם אֶפְלוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לא רוֹצִים, זֶה לא יוֹעִיל
 לָהֶם, אור רבנו ז"ל יִכְבֵּשׂ אֶת כָּל הָעוֹלָם כְּלוּ לְאֵט לְאֵט, בְּרֹדְאֵי זֶה
 לא יְכוּל לְלַכֵּת בְּפַעַם אַחַת, מִפְּנֵי כַּמָּה טַעֲמִים כְּמוֹסִים.

וְלָכֵן רָאוּ לְשַׁמַּח אֶת עַצְמָכֶם, וְאֵל תַּחֲיוּ תַּחַת לְחַצִּים וְחִלְשׁוֹת
 הַדַּעַת, כִּי כְּפִי שְׂאֲנֵי רוּאָה אֶתְּהָ וְאֶחֱיךָ, יַעֲשׂוּ לָכֶם כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת
 שְׁבַע־עוֹלָם לְהַרְחִיק אֶתְכֶם מֵהִירָשָׁה עִם כָּל מִינֵי טַעֲנוֹת וּמַעֲנוֹת וְכוּ',
 וְזֶה אֶצְלִי בְּרוּר.

וּתְרָאוּ מֵה שְׁעוֹשִׁים עִם ... שְׂיַחֲיוּ, הֵם עוֹשִׂים טוֹבָה לְהִיּוֹת
 תָּמִיד עִם הַסַּבָּא, וּכְשֶׁבָּאִים לְשַׁבֵּת זוּרְקִים אוֹתָם כְּמוֹ כְּלָבִים עִם
 הַדְּבָרִים שְׁלָהֶם, וּמָה אַתֶּם חוֹשְׁבִים שְׂאִין לָהֶם חִלְשׁוֹת הַדַּעַת? יֵשׁ
 לָהֶם צַעַר גָּדוֹל מְזֵה, אֲבָל מִסִּכָּנִים, מֵה יַעֲשׂוּ? אִין לָהֶם אֶפְלוּ דִינְרָה
 מִשָּׁל עַצְמָם.

וְעַכְשָׁו תַּתְּחִיל לְהִבִּין אֵיזָה גִּס בְּתוֹךְ גִּס הָיָה, שְׂצִיפָּה אוֹתִי וְכוּ'
 וְכוּ', וְכוּר תִּזְכֹּר אֵיךְ שְׁלַחְצַתִּי עֲלֶיךָ וְדַחַקְתִּי אוֹתְךָ וְכוּ', שְׂאֵל תִּהְיֶה
 בְּטָלָן, כִּי אִם זֶה הָיָה הַיּוֹם, הָיִיתָ עַדִּין נִשְׁאָר בְּאוֹתוֹ חוּר בְּכַנֵּי בְּרַק.

וְלָכֵן אֵל תַּחְלֵשׁ דַּעְתְּכֶם, אַתֶּם עוֹסְקִים בְּדְבָרִים שְׂמַצִּילִים אֶת
 כָּלִל יִשְׂרָאֵל, כְּלֵי שׁוּם גְּזֵמָא כָּלִל, וְאֲנִי מֵאֵד מְקוּוֹה לְהַקְדוּשׁ־בְּרוּךְ־
 הוּא, שְׂסוּף כָּל סוּף כָּלֵם יִתְקַרְבוּ אֶל רַבְּנוּ ז"ל.

נָא וְנָא אֵל תַּחְלֵשׁ דַּעְתְּכֶם וְתַתְּחַזְּקוּ, וְאִין לָכֶם מֵה לְדַאג, וְכָל
 מֵה שְׂאַתֶּם עוֹשִׂים בְּשִׁבִיל רַבְּנוּ ז"ל — זוּ זְכוּת הַרְבֵּים לְדוּרֵי
 דוֹרוֹת, אֲשֶׁרִיכֶם וְאֲשֶׁרִי חֲלַקְכֶם.

הַהִכָּרַח לְקַצֵּר.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תפג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, ד' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה נִגְיָעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גִּירוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעְעוֹלָם, וְאַל תִּשְׁבֵּר מִשׁוֹם
דְּבַר, זֶה דְּבַר גְּדוֹל מָאֵד מָאֵד לְקָרֵב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וּבִפְרֹט אַחַר הַשׁוֹאָה
הַרוֹחֲנִית שֶׁקָּרְתָּה לָעַם יִשְׂרָאֵל, שֶׁהֶעֱרַב-רַב הַתְּפֹשֵׁטוּ עַל נַשְׁמוֹת
יִשְׂרָאֵל, וְעָקְרוּ מִלְיוֹנִים נַשְׁמוֹת קְדוֹשׁוֹת וְטָהוֹרוֹת מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
וְטָמְאוּ אוֹתָם בְּכֹל מִיָּנִי שְׁקוּץ, תַּעֲוֹב וְזוּהִים שֶׁל נְאוּף, זֶה דְּבַר גְּדוֹל
מָאֵד לְקָרֵב נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל — הֵן הַבְּנִים וְהֵן הַבְּנוֹת, וְשְׁלוֹחֵי מִצְוָה
אֵינָן נְזוּקִים, וְלִכֵּן אַתָּה יְכוֹל לְקָרֵב בְּנוֹת, וְאַל תִּפְחַד, רַק תִּדְבֵּר
דְּבוּרֵי אַמוּנָה וְהַשְׁגָּחָה פְּרֻטִית, וְתִחַזֵּק וְתַעֲוִיד אוֹתָן, וְאֵין לָנוּ מָה
לְמַכֵּר — רַק רוֹחֲנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת, אֵין לָנוּ שׁוֹם שְׂיֻטָּה, שׁוֹם דְּרָךְ,
אַנְחָנוּ מְגַלִּים רַק אֶת הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא נִמְצָא וְאֵין בְּלַעֲדָיו
נִמְצָא, וְזֶה כָּל הַלְמוּד הַעֲמַק שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל.

אוֹדוֹת הַפְּאֻבִים שְׂיִשׁ לָךְ וְכוּ', לְדַעֲתִי, זֶה רַק גִּזְיִם, וְיֵשׁ לְקִנּוֹת
טְבִלְיוֹת נֶגֶד זֶה, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִשְׁלַח לָךְ רְפוּאָה שְׁלָמָה, אַל
תִּפְחַד וְאַל תִּדְמִין כְּבָר דְּמִיוֹנוֹת כְּאֵלוּ מִי יוֹדֵעַ מָה זֶה.

הַעֲקֵר רְאֵה לְבִטֵּל אֶת עֲצָמְךָ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְאֵנִי מָאֵד מָאֵד מְקוּהָ
לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַכִּי טוֹב, הַעֲקֵר אַל
תִּפְחַד.

נָא וְנָא תִכְנִיס שְׁמִחָה בְּתַלְמִידִים, וְאֵנִי רוֹצֵה רַק תַּלְמִידִים
רְצִינְיִים, בְּלִי שׁוֹם לִיצְנוּת, כִּי אֵנִי רוֹצֵה לְהַעֲמִיד גְּדוּד עוֹבְדֵי הַשֵּׁם.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תפד.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אמור, ד' איר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... תַּחֲיָה.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ראי להתחזק ולחזק את נשות אנשי
שלומנו, ובפרט את התלמידות שבמדרשת "בית מלכה".

אודות אחותך, אני מאד נוטה שיהיה שלום-בית, כי אם יש
כבר ארבעה ילדים והחמישי בדרך, צריכים לעשות כל מיני פעולות
שבעולם שיהיה שלום-בית, ושתמשיך ללכת לרב איפה שהיא
הולכת, והקדוש-ברוך-הוא יעזר שיהיה שם שלום-בית.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תפה.

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אמור, ד' איר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַהוּבֵי דִידֵי הַיְקָר
לִי מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

אין אתה יכול לתאר ולשער את גדל השמחה שיש לי, שיצאת
להפצה מרכזת בעבור מוסדותינו. יעזר הקדוש-ברוך-הוא, שתמיד
ימשך עליך שפע ברכה והצלחה בכל מעשה ידיך.

גא ונא ראה להתחזק באמונה פשוטה בו יתברך, ובפרט
בעתים הללו, שאנו רואים שהערכ-רב עקרו מליונים נשמות ישראל
מהקדוש-ברוך-הוא, וטמאו אותם בכל מיני טמאות של גאוף,
רחמנא לישזבן, ומלאו את כל הארץ עם כפירות ואפיקורסות,
ודיקא בדור הזה נשלח רבנו ז"ל אלינו, כדי להעלות ולהגביה את
נשמות ישראל חזרה אליו יתברך, ולהחזירם בתשובה שלמה. ולכן

רֵאָה לְהַפְיִץ אֶת אֹר רַבּוּנוּ ז"ל, וְלֹא לְהַתְפַּעֵל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי גָדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְכֵן תַּעֲשֶׂה כָּל מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׁבַעֲוֹלָם לְקָרֵב אֶת כָּל יְהוּדֵי אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, עִם מִי שְׂאֵתָה רַק פּוֹגֵשׁ תִּדְבֹּר אֹתוֹ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרֵךְ, לָנוּ אֵין רַק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְחִזְרָה בְּתִשׁוּבָה זֶה רַק אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלֹא אֶל בֶּשֶׂר וְדָם, וְזֶה צְרִיכִים לַחֲקֹק הַיֵּטֵב הַיֵּטֵב בְּדַעְתּוֹ, וּכְשֶׁאָדָם יוֹדֵעַ אֶת זֶה, אָז הוּא מְצַלִּיחַ מְאֹד דַּרְכוֹ.

נָא וְנָא הַרְגֵּל אֶת עֲצֻמָּךְ לְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֱלֹיו יִתְבָּרֵךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאֵין לְתֹאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלָל, כִּי הַדְּבוּר הוּא כְּלִי הַשְּׁפַע, כַּמּוּבָא בְּדַבְרֵי רַבּוּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן לד), וְכִפִּי רַבּוּי הַדְּבוּרִים שְׂאָדָם מְדַבֵּר אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִמְּשִׁיבַּ עַל עֲצָמוֹ יוֹתֵר וְיוֹתֵר שְׁפַע, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמִּתְבּוֹדֵד עֲצָמוֹ אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּכָל יוֹם, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

רֵאָה לְמַסֵּר אֶת נַפְשְׁךָ לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הַשְּׂמִחָה הִיא הַרְפוּאָה בֵּין בְּגַשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וְזֶה כָּל-כֶּף קֶשֶׁה לְאָדָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי הוּא תָּמִיד נִמְשָׁךְ אַחֵר הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוּת, וּבִכְפֻרְט כְּשֶׁאָדָם יֵשׁ לוֹ כְּסוּפִים וְרִצּוֹנוֹת שֶׁל הֶבֶל לְהִיּוֹת בַּעַל מְדַרְגָּה אוֹ בַּעַל הַשְּׂגָה, צְדִיק, מְקַבֵּל, לְמַדָּן, גְּאוֹן, רַב וְרַבָּנָן וְכוּ', אָז הוּא נִשְׁבֵּר כְּשֶׁרוּאָה שְׂגָה לֹא הוֹלֵךְ לוֹ, אָבָל אִם אָדָם אֵינוֹ רוֹצֵה כְּלוּם רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הוּא מְצַלִּיחַ דַּרְכוֹ מְאֹד. כִּי אָדָם צָרִיךְ לְהִשְׁתַּקֵּק תָּמִיד לְהִיּוֹת אִישׁ פְּשׁוּט, וְלַעֲבֹד אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּתַמִּימוֹת וּבְכַפְשִׁיטוֹת, וְלֹא לְרִצּוֹת שׁוּם מְדַרְגָּה בַּעֲוֹלָם, רַק לְהַשִּׁיג אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְזֶה בְּעֲצָמוֹ הַמְדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, וּכְשֶׁאָדָם בָּא לְמְדַרְגָּה זֶה שְׂאֵינוֹ רוֹצֵה שׁוּם דְּבָר רַק אֶת הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אָז אֵף פַּעַם הוּא לֹא יִפֹּל בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וְלֹא יִתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי הִנֵּה הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אֹתוֹ, עִמּוֹ וְאֶצְלוֹ, וּבְכָל תְּנוּעָה וְתַנּוּעָה שֶׁם אֲלוֹפוֹ שֶׁל עוֹלָם, וּמָה יֵשׁ לוֹ לְהִתְבַּלְבֵּל. וְלָכֵן רֵאָה לְהִתְחַזֵּק, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּוֵדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אוֹתָךְ, אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְכַנְּסֵי דְבָרִים אֲלוֹ בְּתוֹךְ לְבוֹ, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדֶךָ, שֶׁתְּצַלִּיחַ דְּרָכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תפו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, ד' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲוִיָּה.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי הוֹדְעָה, שֶׁיִּצְאָת עֲבוּר הַצֵּלַת הַמוֹסְדוֹת שְׁלָנוּ, יַעֲזֹר
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּתְרַחַב לָכֶם בֵּין בְּגַשְׁמִי וּבֵין בְּרוּחָנִי, וַיְהִיֶּה
לָכֶם רַק טוֹב כָּל הַיָּמִים.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק וּלְדַבֵּר עִם נָשִׁי אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ דְּבוּרֵי אָמוּנָה
וְהַשְׁגָּחָה פְּרָטִית, כִּי הָעֵקֶר לְדַבֵּר הַרְבֵּה מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי
מְאֹד מְקוּיָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ שֶׁתְּצַלִּיחִי, וְתַעֲבִרֵי אֶת הַפֶּל בְּשִׂמְחָה
עֲצוּמָה, כִּי בְּזֶה הָעוֹלָם צָרִיכִים לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תפז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, ד' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל כָּלִּיּוֹת אֲנָשִׁי
שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב",
הַיְיִ"ה עֲלֵיהֶם יִשְׂרָה שְׂכִינְתוֹ תָּמִיד, אָמֵן.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אֶת אֲנָשִׁי שְׁלוֹמָנוּ הַיְקָרִים, לְשִׁמֵּר הַיּוֹם עַל
עֲצָמָם וְעַל הַיְלָדִים, שֶׁלֹּא תִהְיֶה לָהֶם שׁוּם שְׂיִכוּת אֶל הַחֲיִנְגָּאוֹת שֶׁל
הָעַרְב־רַב, כִּי לְצַעֲרָנוּ הַרַב, בַּיּוֹם הַזֶּה הָעֵבְרִי עַל הַדַּת מְלִיוֹנִים
מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהַתִּירוּ עֲרִיּוֹת בְּפִרְהֶסְיָהּ, וְלֹא בַחֲנָם, שֶׁהֵם יִצְאוּ

במלחמת חרמה נגד ערוצי הקדש, כי זה להם עצם בגרון, שאחינו בני ישראל מעדות המזרח חוזרים בתשובה, ולכן אני מאד מאד מתפלא על שעדין נמצאים בינינו אנשים שהולכים במקומות תועבה כגון "גני התערוכה" בתל אביב, מקור הזמה והפריצות, היתכן שאנחנו לומדים כל-כף הרבה דברי אמונה להאמין בהקדוש-ברוך-הוא, שהוא מנהיג את עולמו בתוסד וברחמים, בצדק ובמשפט, איך יכולים להתיר לעצמו לשמח בחיגנות של הערב-רב? ! ואני מאד מאד מקפיד על דברים כאלו.

מפני המסירות של הסמ"ך-מ"ם אנחנו צריכים לקחת את הילדים להרים, ולהתבודד עמם, ולספר להם ספורי צדיקים, כי אוי ואבוי אם יתפסו אותנו לומדים תורה בתלמוד-תורה ובבית-ספר, כי מיד יסגרו לנו אותם, ואת זה הרשע מרשע אינו מספר לבדציי"ם וכו', ומפל שכן לא לרבנות, ימח שמו וזכרו, שהוא מוסר ומלשין, אוי לו ואוי לנפשו, ואוי לעוזרים לטמא מטמא הזה, וצריכים לקיים (דברים ז, כו): "שקץ תשקצנו ותעב תתעבנו כי חרם הוא", לא להסתפל על הפרצוף הטמא שלו, כמו שאסור להסתפל על עבודה זרה וצלב, וכל הצרות שאנחנו סובלים זה רק מהרשע מרשע הזה.

אבל אני מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שעל-ידי אמונה פשוטה שתהיה בינינו, שנאמין רק בהקדוש-ברוך-הוא, ונתבודד רק להקדוש-ברוך-הוא, ונחזיק את עצמנו ביחד עם שעורי תורה, ונחדיר בילדינו אמונה, נזכה שיהיה לנו חלק בגאולה, כי כף כתוב בזהר (זהר חדש, פרשת נח), שאפלו בי כנישתא חדא יתאספו יחד, ויחזיקו את עצמם ביחד באמונה פשוטה בו יתברך, על-ידי-זה תהיה הגאולה. ולכן אני מאד מבקש את כל אנשי שלומנו, באו ונחזיק את עצמנו ביחד, שיהיה לנו חלק בגאולה.

נא ונא ראו לשמר על ילדיכם, אסור להפקיר את הילדים, וכמו שאדם שומר על העינים שלו, ואם נכנס בעין אפלו גרגר אחד של חול כבר משתגע, ואינו יכול לראות, וזולגות לו דמעות (אשר מה

זֶה? סוף הכל גִּרְגָר אָחַד. עִם כָּל זֹאת הָעֵינַן דּוֹמְעֵת, וְאֵינּוּ יָכוּל לְהִסְתַּפֵּל, וְהוּא מְשַׁפֵּשֵׁף אוֹתָהּ כָּל הַזְּמַן, כִּי וַיּוֹתֵר מִזֶּה צְרִיכִים לְהִיּוֹת חֲשׁוּבִים בְּעֵינֵינוּ יְלָדֵינוּ, שֶׁהֵם הָעֵינַיִם שֶׁלָּנוּ, שְׂאֵפְלוּ גִרְגָר אָחַד שֶׁל כְּפִירוֹת וְאִפְיֻקוּרְסוֹת יַגַּע בָּהֶם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים כָּבוֹד לְשִׁפּוֹ דְמָעוֹת. וְהִנֵּה אֲנִי רוֹאֶה הוֹרִים "אֲדִישִׁים" לְגַמְרִי, לֹא אֲכַפֵּת לָהֶם עִם מִי הַיְלָדִים מִתְחַבְּרִים, וְאָרִים אֶת קוֹלִי וְאֶצְעֵק בְּקוֹל גָּדוֹל: "מָה אַתָּה עוֹשֶׂה עִכְשָׁו בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת מְעַטָּף בְּטָלִית וְתַפְלִין, וּמִתְפַּלֵּל בַּפִּנָּה שְׁלֶךְ, בְּשַׁעַה שֶׁהַיְלָד שְׁלֶךְ מִסְתּוֹכֵב בַּחוּץ עִם חִילוּנִים, אֵיךְ הַמְצַפּוֹן לֹא הוֹרֵס אוֹתָךְ?! אֵיךְ הָעֵינַיִם שְׁלֶךְ לֹא דּוֹמְעוֹת?! וְלָכֵן אֵל תְּהִיּוּ נְאִיבִים תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם בְּשִׁבִיל יְלָדֵיכֶם, כִּי זֶה הַיְסוּד אֲצִלְנוּ — חֲנוּף הַבָּנִים וְהַבָּנוֹת.

וְלָכֵן אֲנִי מְבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכֶּלֶל, שְׁמְרוּ מְאֹד עַל יְלָדֵיכֶם, וְאֵל תְּבוֹאוּ אַחֲרֵי-כֵן בְּטַעֲנוֹת עַל הַמְלַמְדִים כְּאֵלוּ הֵם אֲשֵׁמִים, וְאֲנִי מְכַרַח לְהַגִּיד לָכֶם, הֵם לֹא אֲשֵׁמִים, אַתֶּם אֲשֵׁמִים! כָּל אָבָא צְרִיף לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלוֹ — עַל הַבָּנִים וְעַל הַבָּנוֹת, וְאֵם הוּא אֵינּוּ שׁוֹמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלוּ, הוּא מְפַקֵּר, אֲכֹזֵר וְרוֹצֵחַ, בְּלִי שׁוֹם גְּזֵמָא! אֵין תְּרוּץ שֶׁל אֵין לִי זְמַן, בְּדִיוק כְּמוֹ שְׂאָדָם שׁוֹמֵר עַל הָעֵינַיִם שְׁלוּ, כִּי צְרִיף לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים שְׁלוּ, וְאֵפְלוּ יוֹתֵר מִזֶּה, כִּי רַק זֶה מַה שִׁישְׂאָר מִכֶּם.

אֵל תִּקְפִּידוּ עָלַי שְׂאֲנִי מְדַבֵּר כָּל-כֵּף חֲרִיף, כִּי הוֹלֵךְ לִי בַחַיִּים, שִׁיִּצְמַחוּ מִקְהַלְתָּנוּ יְלָדִים קְדוּשִׁים וְטַהוֹרִים, וְלִבְסוּף כַּמָּה הוֹרִים בַּיּוֹם הַזֶּה וְהַנִּמְקָהר הַזֶּה סוֹחֲבִים אֶת הַיְלָדִים לְמִקּוֹמוֹת הַמְטַנְפִים כְּגוֹן "גְּנֵי הַתַּעְרוּכָה" בְּתֵל אַבִּיב, מְקוֹם פְּרִיצוֹת, אַבִּי אַבוֹת הַטְּמָאָה, אוֹ אֵל שְׁפַת הַיָּם, עוֹשִׂים חִינּוּת וְכוּ' וְכוּ'.

אוֹי לָנוּ שְׁכָל זֶה עֲלָתָהּ בְּיָדֵינוּ, שְׁבִיּוֹם הַמֵּר וְהַנִּמְקָהר הַזֶּה מְרָדוּ בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְהַעֲבִירוּ עַל הַדַּת מְלִיוּנִים מֵאֲחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, הַתִּירוּ עֲרִיּוֹת בְּפִרְהֶסְיָה, כְּאֲשֶׁר כָּלְכֶם יוֹדְעִים אֶת זֶה, וְלָכֵן הַיּוֹם הַזֶּה צְרִיף לָנוּ לְהִיּוֹת יוֹם תְּפִלָּה, יוֹם שֶׁל צְדָקָה וּגְמִילוּת חֲסָדִים, יוֹם שֶׁל לְהַפִּיץ אֶת אוֹר רַבְּנוּ ז"ל בְּעוֹלָם, אֲבָל לְשֹׁמֵר עַל הַיְלָדִים.

מָאד מָאד אַבְקֶשׁ אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, תַּחֲדִירוּ בְּעֶצְמְכֶם
אֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וּתְדַבְּרוּ אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל
דְּבוּר וְדְבוּר שֶׁמְדַבְּרִים אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא — זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית,
הַצְּלָחָה כְּזוֹ שְׂאִין לְתֵאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל, זֶה הַמַּתָּנָה הַכִּי יָפָה
שֶׁקִּבְּלָנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל — לְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֵדְכֶם, שְׂיִהְיֶה לְכֻלָּם שְׁפַע בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה בְּכֹל
מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶם, נַחַת מִהִילָדִים, וּלְחַתֵּן אוֹתָם בְּגִיל צְעִיר, וּפְרִינְסָה
בְּרוּחַ.

הַכּוֹתֵב וְהַחוֹתֵם בְּצַעַר גָּדוֹל...

כט תפח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, ד' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה אֶל ... שְׂיַחֲיוּ.

מָאד מָאד אָנִי מְאֻכָּזֵב מִכֶּם מִמָּה שֶׁעֲשִׂיתֶם, הוֹצֵאתֶם אֶת
יְלָדֵיכֶם מִהַתְּלִמּוּד תּוֹרָה לְשִׁלְשָׁה יָמִים, וּבִשְׁבִיל מָה? בְּשִׁבִיל לְלַכֵּת
לְתַל-אָבִיב לְגַנֵּי הַתְּעֵרוּכָה, וּמָה רוֹאִים שָׁם? כָּל מִינֵי זָבָל וְטִנְפֹת,
וּמָה אַתֶּם רוֹצִים אַחֲרֵי-כֵן שֶׁהִילָדִים שְׁלָכֶם יִגְדְּלוּ? אִיזוֹ שִׁמְחָה יֵשׁ
הַיּוֹם?! בְּזֶה שֶׁהֶעֱבִירוּ עַל הַדַּת אֶת כָּל אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שֶׁעָלוּ
מִכָּל אֶרְצוֹת יְעוּדוֹת הַמְּזֻרָח? אוֹ שֶׁחֲמָסוּ וְרָמְסוּ וְדָרְסוּ עַד לְעַפְרָ אֶת
אַחֲיֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יוֹצְאֵי תִימָן, עַד שֶׁעָשׂוּ מֵהֶם עֲבָדִים לְעֲבָדִים וְכוּ',
זֶה הֵיא הַשְּׂמִחָה? וּמִי הַתִּיר לָכֶם לְקַחַת גַּם אֲבָרְכִים תְּמִימִים, שְׂיִלְכוּ
לְהִסְתַּפֵּל עַל כָּל הַזָּבָל.

לְזֹאת צוִיִּיתִי אֶת הַמְּנַהֵל, שְׁלֵא יִקְבְּלוּ אֶת הַיְלָדִים שְׁלָכֶם חֲזוּרָה
עַד יוֹם רֵאשׁוֹן, הַתְּלִמּוּד-תּוֹרָה זֶה לֹא הֶפְקָר, וּבִכְפֻרְטִיוֹת יִשִּׁיבַת "בֵּית
שְׁלֵמָה" שְׁזֶה מְכִינָה לְבוֹא לִישִׁיבָה שְׁלָנוּ, זֶה בְּנֻדָּי וּבְנֻדָּי לֹא
הֶפְקָר, אִיךָ אַתֶּם רוֹצִים שֶׁ"הַעֲלוּי" שְׁלָכֶם יִצְלִיחַ אֲצֻלָּנוּ?! אִם הוּא

מסתפל על כל הזבל והזבלון, על השקוץ, תעוב, זהוים וערם, שיש בגני התערוכה?! הלא יש לי פה הרבה בעיות עם הבן שלכם ... גרו יאיר, בקשי מתפלל, בקשי לומד, אני רק מחזיק אותו, כי אני יודע, שאם אני שולח אותו חזרה, אתם מאבדים ילד, לכן אני מאד מאד מתפלא עליכם, אחר-כך אתם עוד באים בטענות על המלמדים, שהם לא בסדר.

הכפל הדבר, עשיתם עולה גדולה מאד, ואני לא מקבל חזרה את הילדים עד יום ראשון, וזה ענש, ואם תוציאו עוד פעם בלי רשות, תצטרכו לשלח את הילדים למוסדות בטבריה.

המאחל לכם דעת ושכל...

כט תפט

בעזרת השם יתברך, יום שלישי לסדר אמר, ד' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ידי היקר לי מאד ... גרו יאיר.

מה אמר לך! קבלתי הרבה תלונות על הבחור ... גרו יאיר, וגם אני דברתי אתו, ונתנדע לי שהוא סף הכל בגיל ארבע-עשרה וחצי, ולכן אני רוצה מאד לבקש אותך, מהיום והלאה בשיבת "דמשק אליעזר", לא להכניס בחור פחות מגיל שש-עשרה, כי עד גיל שש-עשרה, הם צריכים להיות בחנוף חובה, ולמה לנו את הצרה הזו, וכן במדרשית "בית מלכה", אני גם-כן לא רוצה לקחת לפני גיל שש-עשרה, כדי שלא נסתבך עם החק, אני אף פעם לא הסתבכתי עם החק, ואני לא אסתבך עם החק, ואין לי עסק אתם. אני אמרתי לבחור ... שילך עוד היום, כי שמעתי הרבה ספורים לא יפים עליו, ודי למבין. אני לא צריך זבל כזה בין אנשי שלומנו, אני רוצה שיקים: "והיה מחניף קדוש" וגו' (דברים כד, טו).

נא ונא ראה לחזק את עצמך בכל מיני אפנים שבעולם, כי

גְּדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּהֲיֶה מְאֹד שְׂמֵחַ, כִּי הַשְּׂמֵחָה הִיא רְפוּאָה לְכֹל — בֵּין בְּגוֹשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחָנֵי, כָּל הַצְּרוּת שֶׁהָאָדָם סוֹבֵל, הֵן רַק מִחֲמַת חֶסֶד הַשְּׂמֵחָה, וְלִכְּנַת תְּעֻבַד עַל מִדַּת הַשְּׂמֵחָה, וְתִלְךָ בְּכֹל יוֹם בְּרִקּוּדִים, וְאֵל תִּסְתַּפֵּל עַל שׁוֹם דְּבַר, וּבְזוֹה שְׁתַּהֲיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ — תִּצְלִיחַ.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תצ.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, ד' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי מֵאֵד ... גֵּרוֹ יְאִיר.

דְּבַרְתִּי הַיּוֹם עִם הַבַּחוּר ... גֵּרוֹ יְאִיר, וְאָמַרְתִּי לוֹ, שְׂתַּכְּף-וּמְיָד עוֹד הַיּוֹם שִׁיֵּצֵא מִיְּבִנְאֵל, כִּי שְׂמֵעֵתִי דְבַת רַבִּים עָלָיו, שְׂמִסְתוֹבֵב בֵּין וְכוּ', וְדִי לְמִבִּין, וְהַיֵּלֵד הַזֶּה מְסַכֵּן מְאֹד, וּבְכֹלֵל לֹא יִדְעֵתִי שֶׁהוּא סֶף הַכֹּל בְּגִיל אַרְבַּע-עֶשְׂרֵה וְחֲצִי, וְאֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אֲתָכֶם מֵהַיּוֹם וְהַלָּא, לֹא לְקַחַת לִישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֱלִיעֶזֶר" פְּחוֹת מְגִיל שֶׁ-עֶשְׂרֵה, אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִסְתַּבֵּף עִם הַחֶק, עַד גִּיל שֶׁ-עֶשְׂרֵה יֵשׁ חֲנוּף חוֹבָה, וְאֲנִי לֹא מְעַנֵּן לְהִסְתַּכְּסֵף עִם הַרְשָׁעִים וְהַעֲרֹב-רַב בְּשׁוֹם פְּנִים וְאִפֹּן, לְכֹן אֲנִי מֵאֵד מִבְּקֶשׁ אוֹתְךָ, מֵהַיּוֹם וְהַלָּא לֹא לְקַחַת יְלָדִים מִתַּחַת לְגִיל שֶׁ-עֶשְׂרֵה, וְאִף שֶׁאֲנִי יוֹדֵעַ שֶׁזֶה פְּקוּחַ נֶפֶשׁ, אֲבָל גַּם קַהֲלַתְנוּ תַּחַת פְּקוּחַ נֶפֶשׁ. וְכֵן בְּמִדְרָשְׁיָה "בֵּית מִלְכָּה", לֹא רְצִיתִי לְקַחַת מִתַּחַת לְגִיל שֶׁ-עֶשְׂרֵה, כְּדִי לֹא לְהִסְתַּכְּסֵף עִם הַחֶק.

רְאֵה לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִינֵי אִפְנִים שְׂבַעוּלִים, וְתַכְנִיס בִּילָדִים אֲמוּנַת חֲכָמִים, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר שְׂתַּצְלִיחַ בְּכֹל מִינֵי אִפְנִים שְׂבַעוּלִים.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תצא.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, ד' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

הִנְנִי מְבַרֵךְ אוֹתְךָ עַל יוֹם הַהִלָּדֶת שְׁלֹךְ, תַּתְחַזְּקִי מְאֹד, וְאֲנִי מְאֹד
מְקַוֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבִקִיץ הַזֶּה תַּתְחַתְּנִי, יֵשׁ לִי חֵתָן טוֹב
בְּשִׁבְלֶךָ, יֵרָא שָׁמַיִם, וְתִצְלִיחִי.

הַעֲקֹר לֹא לְדָאג, פִּי הַדְּאָגוֹת מְכֻלוֹת אֶת הָאָדָם, וְצָרִיךְ לִהְיוֹת
תְּמִיד בְּשִׂמְחָה.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תצב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, ד' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֲהוּבֵי דִידִי וְקִירֵי
... גֵּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁהֵיִלֵּד ... גֵּרוּ יְאִיר, יִקַּח אֶת הַחֲבִילוֹת
שְׁלוֹ, וְעוֹד הַיּוֹם יֵצֵא מִיְּבִנְאֵל, כִּי אֲנִי לֹא צָרִיךְ אוֹתוֹ פֹּה, וְכֵן אִם
רַק יִכְנָס אֵיזָה טַפּוּס מְפַקֵּק בֵּין אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ, צָרִיכִים לְהוֹצִיא
אוֹתוֹ תַּכְף-וּמְיָד.

הַמְּאַחַל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תצג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שְׁלִישִׁי לְסֵדֶר אָמוֹר, ד' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד ... גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

עֲדִין אֵינִי יוֹדֵעַ לְאֵן אָנִי מִגִּיעַ, כִּי בַּפְּרָטִים לֹא פְתוּב, וְלִכֵּן
תִּשְׁאַל אֶת ... גְּרוֹ יְאִיר, כִּי אָנִי לֹא יְכַלְתִּי לְתַפֵּס אוֹתוֹ הַיּוֹם.

בְּעֵינַי הַיֶּלֶד הַפְּרוּעַ וְכו', אָנִי מִקְנָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַיּוֹם
יִסְלְקוּ אוֹתוֹ מִיְבֻנְאֵל, וְטוֹב שֶׁפְתַבְתָּ לִּי, כִּי קַבְלָתִי הִרְבֵּה תְלוּנוֹת
עָלָיו, וּבְאַמַּת פְּלֵא בְעֵינַי, לְמָה הֵם הַכְנִיסוּהוּ לִישִׁיבָה, כִּי אָנִי לֹא
רוֹצֵה בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפֵּן, שִׁיְהִיו בִּישִׁיבָה בַּחוּרִים מִתַּחַת לְגִיל
שֶׁשֶׁעֶשְׂרֵה.

פֹּה תִקְבַּל כַּמָּה מִכְתָּבִים נְחוּצִים לְמָסֹר אוֹתָם לִיעֲדָם. אִם לֹא
תִמְצָא אֶת ... תִּמְסֹר אֶת זֶה לְאִשְׁתּוֹ.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תצד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אָמוֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מָאֵד, ר' ... גְּרוֹ יְאִיר.

מָאֵד מָאֵד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂאֵל תִּכְנִים אֶת הַבֵּן שֶׁל ... גְּרוֹ יְאִיר,
עַד יוֹם רֵאשׁוֹן, כִּי אָנִי רוֹצֵה לְקַנֵּס אֶת הַיֶּלֶד וְגַם אֶת הַחֹרִים, שִׁיְדַעוּ
שֶׁהִישִׁיבָה וְהַתְלַמוּד תּוֹרָה שְׁלָנוּ אֵינָם הַפְקָר, לֹא יְכוּלִים לְהוֹצִיא אֶת
הַיֶּלְדִים מִתִּי שְׂרוּצִים וּמִתִּי שֶׁמִּתְחַשֵּׁק, וּבַפְּרָט לְחִינְגוֹת שֶׁל

החלונים, ולא אכפת לי שום תרופים, עד יום ראשון לא תקבל אותו.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, כי עבודתך עבודת הקדש, ובוזה שאתה לומד עם הילדים אמונה ותורה ויראת שמים, בזה מעלתך גדולה מאד בשמים, ואתה צריך מאד מאד להיות חזק בזה, והקדוש-ברוך-הוא בודאי לא יעזב אותך.

אני מאד מאד מבקש אותך, שתלך עם הילדים בדרך של "שמאל דוחה וימין מקרבת" (סוטה מז.), מצד אחד תלך אתם קשות, ומצד אחד תלך אתם באהבה, תלמד אתם עד ארוחת צהרים שעור בעיון גמרא תענית, ואחר ארוחת צהרים שייגרסו הרבה פרקים משנה ודפים גמרא, העקר תספור להם ספורי צדיקים המושכים את הלב.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תצה.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמו, ה' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו ויירדפו אל אהובי, תלמידי ... גרו יאיר.

מאד מאד אני מבקש אותך, שעד יום ראשון לא תכניס את הילדים של ... גרו יאיר, כי אני רוצה שידעו, שזה לא הפקר בתלמוד תורה שלנו, ולא יכולים לצאת ולבוא מתי שרוצים, וזה חד משמעית.

ראה להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, ואל תשבר משום דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע, ואני מאד מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שגנזפה לחנך את ילדינו ביראת שמים, ונפריד אותם מתחברים לא טובים.

נָא וְנָא רְאֵה לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, כִּי עֲבוּדַת
הַקִּדְּשׁ בְּכַתְּףִי יִשְׂאוּ, אֲנִי יוֹדֵעַ שְׁזֶה בָּא מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, עִם כָּל זֹאת
עָלֶיךָ לְדַעַת, כִּי שְׂכָרְךָ גָּדוֹל מְאֹד, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת
תְּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תּצוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מְכַתְּבֶךָ.

וְאִין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֻלַּת הַשְּׁמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאֲנִי
שׁוֹמֵעַ דִּין וְחֻשְׁבוֹן מְשֻׁמַּח מֵהַ שְׁקוּרָה בְּבֵית-סֵפֶר.

אוֹדוֹת ה'... וְכוּ' שְׁכַתְּבֵת לִי, בְּנֻדָּאֵי אַתָּה צְרִיכָה לְהַעֲמִיד אוֹתָהּ
עַל הַמְּקוֹם, וּלְהַסְבִּיר לָהּ, שְׁלֹא שִׁיךְ לְדַבֵּר אֶל בָּנוֹת בְּגִיל כֹּזֶה
מְדַבְּרִים כְּאֵלוֹ וְכוּ'.

הַעֲקֵר רְאֵי לְחֻזֵּק וּלְעוֹדֵד וּלְשִׁמַּח אֶת הַמּוֹרוֹת, שֶׁהֵן עוֹשׂוֹת
עֲבוּדַת הַקִּדְּשׁ, וּמְאֹד מְאֹד מְשֻׁמְחוֹת אוֹתִי, יַעֲזוֹר הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁתַּמִּיד תְּשֻׁמְחֵנִי אוֹתִי, כִּי מֵהַ נִשְׂאָר לִי בְּזֶה הָעוֹלָם? רַק לְחַנּוּךְ אֶת
בְּנֵי וּבָנוֹת יִשְׂרָאֵל בְּתוֹרָה וּבִירְאַת שָׁמַיִם.

רְאֵי לְהַתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְאֲנִי מְאֹד מְקַוֶּה
לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר תְּמִיד בְּשׁוּרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תצז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתָּבְךָ.

רְאִי לְהִתְחַזֵּק בְּכֹל מִיָּנִי אֲפָנִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לְךָ, שֶׁתִּמְיֵד תִּהְיֶי שִׂמְחָה וְעֵלִיזָה, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁתִּהְיֶי בְּאַהֲבָה עִם בְּעֵלְךָ וְתִתְרַצֵּי לוֹ וְכוּ' וְכוּ', וְתִשְׁתַּדְּלִי מְאֹד שִׁיְהִיָּה שְׁלוֹם בְּבֵית בִּינֵיכֶם, כִּי אִישׁ וְאִשָּׁה זָכוּ — שְׂכִינָה בִּינֵיהֶם, לֹא זָכוּ — אֲשׁ אוֹכְלֹתֶם (סוּטָה יז); וְלִכְּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִיָּנִי פְעֻלוֹת שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת שְׂמֵחִים וְעֵלִיזִים, וְלִכְבֹּד אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.

אוֹדוֹת הַמְּדַרְשָׁה "בֵּית מַלְכָּה", אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְקַחַת בְּנוֹת מִתַּחַת לְגִיל שֶׁש־עֶשְׂרֵה, כִּי עַד אֲז הוּא גִיל חֲנוּךְ חוֹבָה, וְלִכְּן כָּל אֵלּוּ שְׁעָדִין לֹא הִגִּיעוּ לְגִיל הַזֶּה, שִׁיִּסְעוּ הַבֵּיתָה וַיַּחֲכוּ, עַד שִׁיִּגְמְרוּ אֶת הַשָּׁנָה בְּעוֹד חַדָּשׁ, כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִסְתַּבֵּךְ בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפֵּן עִם הַחֵק.

הַעֲקֹר תִּהְיֶי שִׂמְחָה וְעֵלִיזָה, וְתִשְׁמְרִי מְאֹד מְאֹד עַל הַבְּרִיאוֹת שְׁלֹךְ, כִּי זֶה מְאֹד מְאֹד חָשׁוּב.

רַק תִּדְבְּרִי מְאֻמוּנָה וְאֻמוּנַת חַכְמִים, וּבְנָה תַצְלִיחִי כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

הַמֵּאֲחֵל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תצח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל ... שִׁיְחִיו.

אָשׁוּר כּוּט תּצוּט בְּנַחַל רִצָּא

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּמָאד מָאד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטּוֹב מִכֶּם.

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם להיות בשמחה, כי רבנו ז"ל אמר (לקוטי מוה"ר"ן, חלק ב', סימן כד), כי השמחה היא רפואה לכל — בין בגשמי ובין ברוחני, לכן אל תפנסו בלחצים, ואל תפחדו משום דבר, תדביקו את עצמכם באין סוף ברוך הוא, ותדברו רק דבורי אמונה והשגחה פרטית, ושלא יהיה לכם עסק עם אף אחד, ותרוו רב נחת מהילדים שלכם, ואני מאד מקנה, שפנכם ... גרו יאיר, יגדל צדיק ועובד ה', רק תהיו תמיד בשמחה, ותראו לכבד אחד את השני. חכמינו הקדושים אמרו (ראש השנה ו): אשה — בעלה משמחה; ולכן אתה, אהובי, ידידי, יקירי ... גרו יאיר, תשמח את אשתך. וחכמינו הקדושים אמרו (תנא דבי אליהו רבה, פרק ט'): איזוהי אשה כשרה? העושה רצון בעלה; ולכן את ... תחיה, ראי לעשות רצון בעלך, וביחד תחיו באהבה ובהבנה הדדית, ועל-ידי-זה תזכו שהשכינה תשרה ביניכם, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פרק ט'): אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלא שכינה, ולכן השכינה תשרה בתוך ביתכם, ויהיה לכם רק כל טוב בחייתכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כּוּט תּצוּט

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רִבִיעִי לְסֵדֶר אָמור, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... שִׂיחֵי נֶצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם.

ראו להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, והעקר שיהיה ביניכם שלום ואהבה גדולה, כי אצלו יתברך מאד מאד חשוב כשיש שלום-בית, ותשמרו מאד מאד לכבד אחד את השני, ולא לגרש את

השכינה, ואני מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא, שתשמרו על טהרת המשפחה, ותדקדקו על כל ההלכות שבתורה, ובזכות זה יתן לכם הקדוש-ברוך-הוא פרנסה בשפע, ולא יחסר לכם שום דבר.

רבנו ז"ל אומר (ספר-המדות, אות כעס, סימן כג): על-ידי כעס מגרה על עצמו דינים; חס ושלום, אם תהיו בכעס, תמשיכו על עצמכם דינים ועונשים קשים ומרים, ומה אתם צריכים את זה?!

ולכן תעשו כל מיני פעלות שבעולם, שתהיה בתוך הבית אורה של סבלנות ושקט, ועל-ידי-זה תצליחו בחייכם.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט תק.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמו, ה' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

מאד מאד אני שמח, שסוף כל סוף החלטתם לחזור ליבנאל, אתם לא יכולים לתאר ולשער את גדל האהבה שיש לי אליכם, ואני מתפלל תמיד עליכם, שיהיה לכם שלום-בית ואהבה אמיתית, ותכבדו אחד את השני, כי כך אמרו חכמינו הקדושים (ירושלמי ברכות, פרק ט): אי אפשר לאיש בלא אשה, ואי אפשר לאשה בלא איש, ואי אפשר לשניהם בלא שכינה, ובמקום שהשכינה נמצאת — שם הברכה מצויה; ולכן תעשו כל מיני פעלות שבעולם שיהיה שלום ואהבה ביניכם.

עליכם לזכור, שרבנו ז"ל אמר (ספר-המדות, אות ישועה, סימן ט): קדם שעושה הקדוש-ברוך-הוא נס לאדם, האדם הזה נופל לרעה, והכל לפי גדל הנס; ולכן מאחר שנפלתם ברע כזה, שהיה ביניכם אי הבנות ומריבות, אני מקנה שעכשו תהיה לכם ישועה גדולה

אֲשֶׁר כַּט תְּקַא בְּנַחַל רִצְג
מָאד, וְלִכְן תַּחֲזִיקוּ מֵעַמְד, וְתִרְאוּ נְסִים וְנִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּכֶם
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצֹּלֶחַה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּקַא.

בְּעִזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֵר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלַח גִּיעֵנו וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שִׁיחִיו.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מַכְתְּבָכֶם.

אַתֶּם לֹא יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַצֶּעַר וְהַעֲגַמַת נַפְשׁ
שִׁישׁ לִי בְּזֶה שְׁאַתֶּם רַבִּים אַחַד עִם הַשָּׁנִי, הֲרִי אַתֶּם מְגֹרְשִׁים אֶת
הַשְּׂכִינָה מֵהַבַּיִת.

אַתָּה ... גִּרוּ יְאִיר, צָרִיף לְהַבִּין, שְׂאִי אִפְשָׁר לְלַכֵּת בְּיַד חֲזָקָה
וּבְיַד קָשָׁה לְאִשָּׁה, וְאִפְלוּ שְׁיִהְיֶה מֵה שְׁיִהְיֶה, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ
הַקְדוֹשִׁים (יְבָמוֹת סג): זָכָה — עוֹזְרָתוֹ, לֹא זָכָה — כִּנְגָדוֹ; הָאִשָּׁה
תְּלוּיָה רַק בַּבַּעַל, כִּפִּי שֶׁהַבַּעַל מְתַנְהֵג — כָּךְ הָאִשָּׁה מְתַנְהֵגַת; וְלִכְן
אֵל תִּלְּךָ בְּאַכְזָרִיוֹת עִם אִשְׁתְּךָ.

וְאַתָּה ... תַּחֲזִיחַ, עֲלִיף לְהַבִּין, שְׂלֹא צְרִיכִים לְהַתְנַפֵּל עַל הַבַּעַל,
רַק לְלַכֵּת בְּעַדִּינּוֹת וּלְהַסְבִּיר אַחַד לַשָּׁנִי, כִּי בְּדַרְכֵי נַעַם פּוֹעֲלִים יוֹתֵר
מֵהַכֹּל, וְלִכְן אֲנִי מָאד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם, תַּעֲשׂוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיכֶם, כִּי בְּזֶה
תִּמְשִׁיכוּ אֶת הַשְּׂכִינָה בְּתוֹךְ בֵּיתְכֶם, כִּי אֵין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֲלֵא
בְּמָקוֹם שִׁישׁ שֵׁם שְׁלוֹם. וְלִכְן תִּמְסְרוּ אֶת נַפְשְׁכֶם לְהִיּוֹת רַק בְּשְׁלוֹם
וְאַהֲבָה, וְאֲנִי מָאד מָאד מְתַחַנֵּן אֲלֵיכֶם, אִם אַתֶּם לֹא תִתְקַנּוּ אֶת
מַעֲשֵׂיכֶם, לְבִסוּף תִּצְטָרְכוּ לְהַתְגַּרֵּשׁ, וּמִי יִסְפֹּל? וְכוּ' וְכוּ', וְחָבֵל
מָאד מָאד. וְלִכְן רְאוּ לְהַתְחַזֵּק בְּאַמוּנָה, שְׁזֶה יְבִיא אֶתְכֶם לְסִבְלָנוֹת,
כְּמוֹכָא בְּדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֵק א', סִימָן קנ"ה).

הַגִּיּוֹלוּ אֶת עֲצָמְכֶם לְדַבֵּר אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כֹּל דְּבוּר

וּדְבוּר שְׁמִדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זוֹ הַצְּלָחָה נִצְחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׁאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל. וְתַפְעִילוּ מוֹזִיקָה, בְּאִפְּן שְׁתִּהְיוּ רְגוּעִים. וְרַבְּנוּ ו'ל אָמַר (סִפְר־הַמִּדּוֹת, אוֹת שְׁמֵחָה, סִימָן ג'): בְּרַבּוֹת הַשְּׂמֵחָה נִתְחַזַּק כַּחַ הַשְּׂכָלִי, וְהַמְּאָכֵל וְהַמְּשִׁתָּה הֵם סְבוֹת גְּדוּלוֹת לְשִׂמְחַת הַלֵּב, וְלִהְרַחֵיק הָעֲצָבוֹת וְהַדְּאָגוֹת; וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִיַּי פְּעֻלוֹת שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה, וְזֶה יִרְגִיעַ אֶתְכֶם.

הַמְּאָחַל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

אֲנִי מְאֹד רוֹצֶה, שְׁתַּכְתְּבוּ לִי שְׁנֵיכֶם מִכְתָּב, שֶׁהַכֹּל הַסֹּתֵדֵר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב.

כט תקב.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְּלֵתִי אֶת מִכְתְּבְּכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַת הַטּוֹב מִכֶּם.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד רוֹצֶה, שְׁבְּבִיתְכֶם יִשְׂרָה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִכֵּן תִּשְׁתַּדְּלוּ לְהִבִּין אֶחָד אֶת הַשְּׁנַי, וְלִהְיוֹת סְבָלְנִים עִם הַיְלָדִים, וְסְבָלְנִים אֶחָד עִם הַשְּׁנַי, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד שְׁבְּבִית תְּהִיָּה אֲוִירָה שֶׁל שְׂמֵחָה, כִּי אִין הַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה אֶלָּא בְּמִקּוֹם שְׂמֵחָה, וּבְמִקּוֹם שֶׁהַשְּׂכִינָה שׁוֹרָה — שֵׁם הַבְּרַכָּה מְצוּיָה. וְלִכֵּן רְאוּ מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזַּק יַחַד, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּנֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

הַרְגִּילוּ אֶת עֲצַמְכֶם לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְסַפֵּר לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא כָּל מָה שְׂאַתֶּם צְרִיכִים וְכָל מָה שְׁעוֹבֵר עֲלֵיכֶם, הַכֹּל תְּבַקְּשׁוּ רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ, כִּי רַק הוּא יִתְבָּרַךְ יָכוֹל לַעֲזֹר

אֲשֶׁר כט תקג — כט תקד בַּנְחַל רצה

לְכֶם, וְאִם תִּהְיוּ חֲזֻקִים בְּזֶה, תִּרְאוּ נִסִּים נִגְלִים שִׁיעֵשָׂה עִמָּכֶם
הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקג.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גְּרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁלֵא תִקְבַּל לְתַלְמוּד תּוֹרָה עַד יוֹם
רֵאשׁוֹן הַבָּא אֶת יְלָדֵי ... גְּרוּ יְאִיר, כִּי אֲנִי רוֹצֵה לְהַעֲנִישׁ אוֹתְם,
שִׁידְעוּ שֶׁהַתַּלְמוּד-תּוֹרָה וְהַבֵּית-סֵפֶר שְׁלָנוּ אֵינוֹ הַפֶּקֶר, לֹא יִכּוּלִים
לְהוֹצִיא אֶת הַיְלָדִים אֵימְתֵי שְׂרוּצִים, וּלְהַבִּיא אוֹתְם אֵימְתֵי שְׂרוּצִים,
וּבִפְרֹט שִׁיּוּצָאִים לְחִינּוּא שֶׁל הַבֵּל, נִגְמַר הַסְּפוּר, מִי שֶׁאֵינוֹ רוֹצֵה
לְלַכֵּת כְּפִי הַתְּקֻנוֹת שְׁלָנוּ — שִׁיעֵצֵא מִיַּבְנְאֵל, וְיִחַפֵּשׂ לְעֲצָמוֹ קֵהֵלָה
אַחֲרָת.

אִם יֵשׁ אֵילוּ חֲדָשׁוֹת — תִּרְאֶה לְכַתֵּב לִי.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל ... שִׁיחִיו נִצַּח.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבֵכֶם, וּמְאֹד מְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׂמְעַ הַטוֹב
מִכֶּם, וּבִפְרֹט שְׂאֵתְם מְתַפְלְלִים עָלַי, יַעֲזֹר הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַתְּפִלוֹת יִתְקַבְּלוּ לְרַחֲמִים וּלְרִצּוֹן לְפָנַי אֲדוֹן כָּל, כִּי אֲנִי צָרִיךְ
לְהַרְבֵּה יְשׁוּעוֹת.

... גֵּרוּ יָאִיר! אֲנִי מְקַנְהָה שְׁהֵי־לָד ... גֵּרוּ יָאִיר עֲזֹב אֶת יְבִנְאֵל,
וְאִם לֹא, תִּשְׁתַּדְּל בְּכָל מַחִיר לְהוֹצִיא אוֹתוֹ מִפֶּה, אֲנִי לֹא צָרִיךְ יְלָדִים
שׁוֹבְבִים, וְכֵן מְרַנְנִים עָלָיו וְכוּ' וְכוּ', וְזֶה רַק מֵה שֶׁחָסַר לָנוּ...

אֵין מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל שְׁאַתָּה עוֹזֵר לִידִידְנוּ ר' ... גֵּרוּ יָאִיר,
שֶׁהוּא פָּשוּט מוֹסֵר אֶת נַפְשׁוֹ בְּעֵבֹרִי, וְאִם אַתָּה יְכוּל לְאַרְגֵּן
שֶׁתְּבֹאנָה בְּמָה נְשִׁים לְנִקּוֹת אֶת הַדִּינָה, אֲהִיָּה לָךְ אֲסִיר תּוֹנָה, כִּי
אֲנִי לֹא רוֹצֶה בַּחֲוָרִים שֶׁיָּבֹאוּ וַיַּעֲשׂוּ שְׁמָה הָרַס כְּדַרְכָּם שֶׁל בַּחֲוָרִים.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְכֶם, שֶׁתְּצַלִּיחוּ דְרַכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקה.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֻדֵּר אָמֵד, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיְרַדְפוּ אֵל ... שִׁיחִיו נְצַח.

לְנִכּוֹן קַבְּלָתִי אֶת מַכְתְּבְּכֶם, וּגְדֵל הַשְּׂמִחָה שֶׁהִיָּתָה לִי — אֵין
לְתָאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, כִּי אַתֶּם חֻקּוֹקִים בְּלִבִּי תָּמִיד לְטוֹב כָּל
הַיָּמִים, וְתָמִיד אֲנִי מִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם — שֶׁתְּצַלִּיחוּ בַּחַיִּיכֶם, וְנִשְׁמַע
וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק יַחַד בְּאַהֲבָה וּבְהִבְנָה הַדְּדִית, וְתַעֲזְרוּ אֶחָד
לְשֵׁנִי, כִּי זֶה הַבְּרַכָּה הִכִּי גְדוּלָה — כְּשֶׁאִישׁ וְאִשָּׁה מְבִינִים אֶחָד אֶת
הַשְּׁנִי וְעוֹזְרִים אֶחָד לְשֵׁנִי, וְאֵין עוֹד דְּבַר יוֹתֵר יָפָה בַּחַיִּים כְּמוֹ שְׁלוֹת
הַנֶּפֶשׁ בַּבַּיִת.

נָא וְנָא הִרְגִילוּ אֶת עַצְמְכֶם לְדַבֵּר אֵל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנְהָה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ, שֶׁאֲשַׁמַּע תָּמִיד מִכֶּם בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

אני מאד מחכה בכל יום למכתב מכם, וממש תחיוני — אם תכתבו לי בפרטיות הכל.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקו.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמו, ה' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, ומאד מאד שמחתי לשמע הטוב מכם.

ראו לאהב אחד את השני, ותשתדלו מאד שיהיה ביניכם שלום-בית, כי רבנו ז"ל רצה מאד, שנשמר על השלום בבית, כי שלום הוא שמו של הקדוש-ברוך-הוא (שבת ו), ואני מאד מבקש אתכם, שאף פעם לא יהיו ביניכם אי הבנות ומריבות, חס ושלום, אלא תמיד תשתדלו שיהיה ביניכם הבנה הדדית וכבוד הדדי, ובזה תגמרו לי נחת גדול וגם להקדוש-ברוך-הוא.

נא ונא תשמרו מאד לא לאכסן אורחים. ובפרט את ... גרו יאיר, אל תכניס את האח שלך בתוך הבית, ודי לחכימא.

אני מאד מאד מקנה להקדוש-ברוך-הוא להיות בשבת הפאה ביבנאל, ואז נדבר באריכות.

המאחל לכם ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקז.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמור, ה' איר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגְיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֵל ... שְׁיִחִיו נִצַּח.

מָאד מָאד אַבְקֶשׁ אֶתְכֶם, שְׁתַּחֲוּוּ בְיַחַד בְּשָׁלוֹם וְאַהֲבָה, וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ יֹאמֶר חֲזֹק.

וּחְכַּמְנוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (ירוּשְׁלָמִי בְרָכוֹת, פָּרָק ט'): אִישׁ וְאִשָּׁה זְכוּ — שְׂכִינָה בְיַנְיָהֶם; וּכְשֶׁם שְׂאֵי אֶפְשֶׁר לְאִישׁ בְּלֹא אִשָּׁה, כִּף אִי אֶפְשֶׁר לְאִשָּׁה בְּלֹא אִישׁ, וְאִי אֶפְשֶׁר לְשִׁנְיָהֶם בְּלֹא שְׂכִינָה; וְלִכֵּן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי מַאֲמָצִים שְׁבַעוּלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵין הַשְּׂמִחָה שׁוֹרָה אֶלָּא בַּמָּקוֹם שְׂמִחָה.

... גֵּרוּ יֹאִיר! אַתָּה צָרִיף לְתַת מְנוּחָה לְאַשְׁתְּךָ, שְׁתַּסַּע לְהַרְגִיעַ אֶת עֲצָמָהּ, וְאַל תִּלְחִיץ אוֹתָהּ בְּשׁוֹם פָּנִים וְאַפֵּן, צְרִיכִים לְדוֹן תְּמִיד אֶת הָאִשָּׁה לְכַף זְכוּת, וְאַנִּי מָאד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְכֶם רַק טוֹב בְּחַיִּים. הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלוּ לְחִיּוֹת בְּיַחַד בְּאַהֲבָה וְהַבְנָה הַנְּדִידִית, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּצְלִיחוּ בְּחַיִּיכֶם.

אַנִּי מָאד מְקַנָּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְשִׁמַּע אֶצְלָכֶם תְּמִיד רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמָּחוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֵנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל עֲלֵיכֶם, שְׁתַּצְלִיחוּ תְּמִיד.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקח.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמור, ה' איר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָהּ.

לנכון קבלתי את מכתבך.

ראי להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם, פי בודאי הקדוש-ברוך הוא יודע מה שעובר עליך, תמשיכי להתפלל, ותזכי להפקד בזרע של קימא.

אודות השָׁרף וכו', את יכולה לקחת את זה ולא לדאג, והקדוש-ברוך הוא יעזר, שהכל יסתדר על הצד הכי טוב.

אל תדאגי, הקדוש-ברוך הוא מנהיג את עולמו בתוסד וברחמים, בצדק ובמשפט, ויש הרבה דברים שאנחנו לא מבינים, ואסור להכנס בשום לחצים, ולכן ראי לשמח ולשמח את נשות אנשי שלומנו, והעקר אל תבלבלי את עצמך מאף אחד בעולם, כי גדול אדוננו רב להושיע, ועוד תראי נסים נגלים שיעשה עמך הקדוש-ברוך הוא, העקר להחזיק מעמד ולא להשבר, ואני מאד מאד מקווה לפניו יתברך, שתשמעי בשורות משמחות.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקט.

בעזרת השם יתברך, יום רביעי לסדר אמר, ה' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה יגיעו וירדפו אל ... שיחיו נצח.

לנכון קבלתי את מכתבכם, כל הצרות והיסורים והמרירות שעוברים עליכם, זה רק מחמת חסרון השמחה, פי אם הייתם תמיד בשמחה, אף פעם לא היו צרות ויסורים בביתכם. ובאמת אמר רבנו ״ל (ספר-המדות, אות שמחה, חלק ב', סימן א)״: מי ששמח תמיד — הוא מצליח; ולכן תשתדלו מאד, שתהיה שמחה בבית, ואם תהיה בבית אורח של שמחה, הילדים לא יהיו במתח, והם יגדלו בריאים בנפשם ובשכלם.

אתם צריכים לדעת, אשר חסר הרגיעות זה בא מחסרון

הַשְּׂמֵחָה, וְלִכְּנָן תַּעֲשׂוּ כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת רַק בְּשִׂמְחָה,
כִּי הָעֶקֶר הוּא שְׂמֵחָה, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂאִינוֹ מְטַעֵה אֶת עַצְמוֹ וְהוּא תָּמִיד
בְּשִׂמְחָה.

בְּדֶרֶךְ כָּל מִתְנַהֲגִים כֶּן — אִם הֵילֵד נוֹלַד עַד רֹאשׁ הַשָּׁנָה,
מְקַדְּמִים לַעֲשׂוֹת חֻלְקָה בְּל"ג בְּעֶמֶר, וְאִם הֵילֵד נוֹלַד מִפּוֹרִים,
מְחַפִּים כָּבֵר עַד ל"ג בְּעֶמֶר, וְלִכְּנָן אַתֶּם יְכוּלִים לַעֲשׂוֹת חֻלְקָה לְבִנְכֶם
בְּל"ג בְּעֶמֶר.

הָעֶקֶר תִּשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד מְאֹד לֹא לְרִיב בֵּינֵיכֶם, וְאִז תִּרְאוּ בְּרָכָה
וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיכֶם.

הַמְּאַחַל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּקִי

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיִּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תְּחִיָּה.

לְנִכּוֹן קַבְלַתִּי אֶת כָּל מַכְתְּבֵיךָ.

רְאֵי לְחִזּוֹק אֶת עַצְמְךָ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְאִף שְׂאֵנִי יוֹדֵעַ שְׁלֵהֲגִיעַ
לְשִׂמְחָה זֶה בָּא לְאָדָם מְאֹד מְאֹד קָשָׁה, כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הוּא מְקוֹר
הַעֲצָבוֹת, וְשׁוֹבֵר אֶת הָאָדָם, וְרוֹצֵה שְׂאָדָם תָּמִיד יְסַבֵּל סָבֵל גְּדוֹל,
עִם כָּל זֹאת תַּעֲשִׂי כָּל מִינֵי מְאַמְצִים שְׁבַעוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְתִהְיֶי
רְגוּעָה, וְאֵל תִּלְחִיצֵי אֶת בְּעַלְךָ, כִּי מְסַכֵּן, מַה הוּא חַיִּב עַל כָּל מַה
שְׁעוֹבֵר עָלֶיךָ.

אֵל תִּהְיֶי שְׂבוּרָה, הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא זָכָה אוֹתְךָ עִם בְּעַל טוֹב
וְעִם יְלָדִים, וְאִף שֶׁהֵם שׁוֹכְבִים, אֲבָל סוּף כָּל סוּף הֵם יִהְיוּ צְדִיקִים
וְצַדִּיקָנִיּוֹת, זְכָרֵי הֵיטֵב כְּשֶׁהֵיית עוֹד רוֹנָה, וּבְכִית יוֹמָם וְלַיְלָה שְׂאֵת
רוֹצֵה לְהִתְחַתֵּן, וְחִשְׁבָת כְּאִלוֹ אֲבָד מְנוּס וְתִקְנָה מִמֶּנּוּ, שְׂאִף פַּעַם
לֹא תִתְחַתְּנִי, וְהִנֵּה הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לְךָ בְּעַל וְיְלָדִים חֲמוּדִים,

ובזה את צריכה להודות ולהלל ולשבח את הבורא ותברך שמו.

ובאמת אדם צריך להרגיל את עצמו להודות להקדוש-ברוך-הוא, כי העקר הוא תודה והודאה לפניו ותברך על כל החסד הנם שעשה עמך, וזה ישפיע עליך על להבא, כי אם אדם מרגיל את עצמו להודות ולהלל להשם ותברך, אזי נמשכות עליו ישועות.

בנדאי רציתי שאת תמסרי את הספרים וכו', אף מה לעשות, בכל דבר קטן שאני רוצה לעשות, עומד הסמ"ך-מ"ם לארכו ולרחבו למנע ולעכב, ויש לי כל-כך הרבה עגמת נפש מאנשים שמספכים אותי וקרובים אלי, כפיכול, דיקא מהם יש לי הרבה עגמת נפש וצער וחלישות הדעת, אף לה' התשועה, שסוף כל סוף אחר הרע יבוא הטוב.

הקדוש-ברוך-הוא השומע תפלות ישראל, ישמע תפלתי שאני מבקש ומתפלל בעדכם, שיהיה לכם רק טוב כל הימים.

המאחל לך ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקיא

בעזרת השם ותברך, יום רביעי לסדר אמר, ה' איר ה'תש"ס.

שלום רב אל ... תחיה.

לנכון קבלתי את מכתבך.

אין את יכולה לתאר ולשער את גדל הצער שיש לי מפל החובות שנקלעת בהם, אני מתפלל להקדוש-ברוך-הוא, שירחיב לך, ושיהיה לך טוב כבר בחיים, ושתראי כבר אור ונחת בחיך.

העקר תשמרי מאד מאד מחובות, כי החובות הורסים את האדם לגמרי, אני מאד מקווה להקדוש-ברוך-הוא, שיהיה לכם

מְהִיכֵן לְשֵׁלֶם, הַעֲקֹר תַּחֲזִיקִי מֵעַמֵּד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר, וְאִזּוּ תִרְאִי נִסִּים
נִגְלִים שִׁיעֲשֶׂה עִמָּךְ הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

וְשֵׁלוֹם לִידִידֵי ... גֵּרוֹ יְאִיר.

מָאד מָאד אֲבַקֵּשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתִּמְסַר אֶת כָּל הָעֲנִינִים שֶׁל הַכֶּסֶּפִּים
לְאִשְׁתְּךָ, וְתִשְׁמַר מִלְּתֵת צִדִּיקִים, כִּי זֶה דְבַר מְסֻכָּן, כִּי כָּל צֶ'ק שֶׁאֵין
עָלָיו כְּסוּי, אַחֲר־כֵּן תּוֹבְעִים אוֹתוֹ בְּמִשְׁפָּט, וְלִכֵּן אֵל תִּהְיֶה חֲכָם
בְּעִנְיָיִךְ, לֹא כִּדְאִי לְהִסְתַּבֵּךְ עִם הַחֵק, כִּי אַחֲר־כֵּן יִכּוּלִים לְשַׁבֵּת
בְּבֵית-סֵהֶר. וְלִכֵּן הִיִּיתִי מִיַּעַץ לָךְ, שֶׁתִּמְסַר אֶת כָּל עֲנִינֵי הַכֶּסֶּפִּים
לְאִשְׁתְּךָ, וְהַכֵּל יִהְיֶה כְּשׁוֹרָה.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקיב.

בְּעִזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שֵׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סֵלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדִידֵי הַיָּקָר לִי
מָאד, הֵרֵב ... גֵּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מַכְתְּבְּךָ, וּמָאד מָאד שֶׁמְחַתִּי לְשִׁמְעַת הַטּוֹב
מִמָּךְ.

תִּמְשִׁיךְ לְנִדְגָד ל' ... בְּעִנְיַן הָעֲרוּב, כִּי חֲבָל שְׂוֵה לֹא יִהְיֶה עֲרוּב
לְכָל הַדַּעוֹת.

בְּעִנְיַן הַמַּכְלֵת שֶׁל ... אַתָּה צָרִיךְ לְהַפְגִּס אֵלָיו, וְלְהַזְהִירוֹ חַד
מִשְׁמַעִית, כִּי אִם הוּא לֹא יִפְסִיק מִלְּהַתְגַּרוֹת בְּאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, אֲאַסֵּר
לְקִנּוֹת אֲצִלוֹ, וְזֶה לֹא יוֹעִיל שׁוּם דְבַר, וְלִכֵּן תִּתֵּן לוֹ אֲזַהֲרָה אַחֲרוֹנָה,
וְאֲנִי מִבְּקֵשׁ אוֹתָךְ, שֶׁתּוֹךְ עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע שָׁעוֹת תּוֹדִיעַ לִי אֶת
הַתּוֹצְאוֹת, כִּי אַחֲרַת עוֹד בְּעָרֵב שַׁבָּת אֲאַסֵּר לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו לְקִנּוֹת

אָפּוּר כּט תּקײג בּנחל שג
אָפּוּר, כּי לא נתן שְׁגַעַל נֶפֶשׁ כֹּזֵה יתְגַרֵּה בְנֵשׁוֹת אֲנָשׁי שְׁלוֹמֵנו
וּבְכַנּוּתֵינוּ.

תּאִים עָלֵינוּ, שֶׁהִקְהִילָהּ לא תִּפְנֹס לְקִנּוּת אָפּוּר, אִם הוּא לא
יִפְסִיק בְּתַעֲלוּלָיו וּבְמַעֲלָיו.

הַעֲקֹר רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָהּ, וְאִין לִי מְלִים לְהוֹדוֹת לָךְ עַל כָּךְ
שֶׁאַתָּה עוֹזֵר לִי בְּעִנְיֵי הַקְּהֵלָה, יַעֲזֹר הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שְׁיִתְרַחֵב לָךְ
בְּרוּחָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת גַּם יַחַד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלֶחַ מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּקײג.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֵר אָמוֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נְרוֹ יֵאִיר.

שְׁלַחְתִּי מִכְתָּב לְרַב ... נְרוֹ יֵאִיר, וְהוּא יִזְהִיר אוֹתוֹ פֶּעַם אַחֲרוֹנָה,
וְאִם זֶה לא יוֹעִיל, אֲנִי אֶאָסֵר לְכֹל אֲנָשׁי שְׁלוֹמֵנו לְהִפְנֹס בְּחִנּוּת שְׁלוֹ,
אֲנַחְנוּ לא צְרִיכִים לְפַחַד מִשׁוּם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם, אֲנַחְנוּ צְרִיכִים
לְרֹאוֹת מַה שְּׁטוֹב לְקַהֲלָתֵנוּ, וְאֲנִי מְאֹד רוֹצֵה שְׁיִקָּים בְּמַחְנֵנוּ (דְּבָרִים
כג): "וְהָיָה מִחֲנֵךְ קְדוּשׁ".

תְּמַשִּׁיף לְתַת שְׁעוּרִים — הֵן לְבָנִים וְהֵן לְבָנוֹת, כּי אִין עוֹד
דְּבַר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה מְלַקְרֵב אֲנָשִׁים, נְשָׁמוֹת קְדוּשׁוֹת אֵל הַקְּדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֵׁשׁ לוֹ חֵלֶק בְּזֶה, כּי הָעֶרְב־רַב נִתְקוּ מְלִיוֹנִים
יְהוּדִים מִחִיק הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רָאָה לְחֹזֵק אֶת עֲצָמָהּ בְּכֹל מִינֵי אָפְנִים שְׁבַעוּלָם, וְשׁוּם דְּבַר
בְּעוּלָם לא יוֹכֵל לְשַׁבֵּר אוֹתָהּ, כּי גְּדוֹל אֲדוֹנֵנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנֵּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁבַקְרוּב מְאֹד תִּרְאֶה נְסִים נְגָלִים
שְׁיַעֲשֶׂה עִמָּךְ.

רְצִיתִי מְאֹד, שֶׁהֵן בִּישִׁיבַת "דְּמֶשֶׁק אֲלִיעֶזֶר", וְהֵן בְּמִדְרָשׁת
 "בֵּית מִלְכָּה", שֶׁלֹּא יִכְנסוּ תַלְמִידִים וְתַלְמִידוֹת לְמַטָּה מִגִּיל שֶׁשׁ-
 עֶשְׂרֵה, כִּי עַד אִזּוֹ זֶה חֲנוּךְ חוֹבָה, וְאֲנִי לֹא רוֹצֶה לְהִסְתַּכֵּסֶף עִם הַחֹק,
 כִּי מֵה לָּנוּ עִם הַצָּרָה הַזֹּאת, וְכָל אֱלוֹ שֶׁלְמַטָּה מִהַגִּיל הַזֶּה, צָרִיכִים
 לְשַׁלַּח אוֹתָם חֲזָרָה עַד שִׁיְהִיו בְּגִיל הַזֶּה, וְדִי לְחַפְיָמָא.

הַעֵקֶר רָאָה לְמִשְׁפָּךְ אֶת עֲצֻמָּךְ אֱלִיוֹ יִתְבָּרֵךְ, אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֵךְ
 מִחַיָּה וּמִהוּיָה וּמִקְיָם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כְּלָה, וְדוּמָם, צוּמָח, חֵי, מְדַבֵּר,
 הֵם עֲצָם עֲצָמִיוֹת חַיּוֹת אֲלֵקוּתוֹ יִתְבָּרֵךְ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁדְּבוּק בּוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 שְׂאֵז עוֹלָמוֹ יִרְאֶה בְּחַיָּיו.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקיד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם רְבִיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׁפִיחֵיו נֹצַח.

לְנִכּוֹן קִבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְכֶם, אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת
 גְּדֹל הַשְּׂמִחָה שֶׁיֵּשׁ לִי, שְׂאֲנִי רוֹאֶה שְׂאֵתֶם שְׂמִחִים וְעֹלִיזִים וּמְכַבְּדִים
 זֶה אֶת זֶה, וְלִהְפֹּךְ אֵין אַתֶּם יְכוּלִים לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הָעֲגָמַת
 נַפְשׁ וְהַצָּעַר, שְׂאֵתֶם גּוֹרְמִים לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, בְּשַׁעַה שְׂאֵתֶם
 רַבִּים בִּינֵיכֶם, כִּי כָּךְ אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (סוֹטָה יז.): אִישׁ וְאִשָּׁה
 — שְׂכִינָה שְׂרוּיָה בִּינֵיהֶם, וְכִשְׂרָבִים, מוֹצִיאִים אֶת הַשְּׂכִינָה מִהַבֵּית,
 וְנַעֲשֶׂה א"ש א"ש, וְשׁוֹרְפִים אֶחָד אֶת הַשְּׁנִי. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְזֹהִיר
 אַתְּכֶם, שְׂמֵהִיוֹם וְהַלָּאָה אֵל תְּרִיבוּ בְּשׁוּם פְּנִים וְאִפְּן, אֲלֹא תַעֲשׂוּ כָּל
 מִינֵי מֵאֲמָצִים שְׂבַעוֹלָם, שִׁיְהִיָּה בִּינֵיכֶם שְׁלוֹם וְאַהֲבָה.

רְאוּ לְהַתְּבוּדָד הַרְבֵּה אֵל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וּלְבַקֵּשׁ מִמֶּנּוּ
 יִתְבָּרֵךְ כָּל מֵה שְׂאֵתֶם צָרִיכִים, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

אֲשֶׁר כַּט תִּקְטוּ — כַּט תִּקְטוּ בְּנַחֵל שֶׁה

חִזְקוּ וְאַמְצוּ מְאֹד, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ, אֲנִי מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתִּמְשִׁיכוּ לְכָתֹב לִי, וּמִמָּשׁ תַּחֲיוּ אוֹתִי.

הַמֵּאחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תִּקְטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְשִׂמְחָה מְאֹד עַל נֵעֵם חֻלְקֶךָ, עַל אֲשֶׁר בְּנַחֵל שָׁם גּוֹרְלֶךָ,
וְאֵת יוֹדְעַת מִרְבְּנוּ ז"ל, שֶׁזוֹ הַשִּׂמְחָה הִכִּי גְדוֹלָה, אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ
אוֹתְךָ, שֶׁתִּלְמְדִי עִם הַבְּנוֹת, וְכֵן עִם נְשׂוֹת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, כִּי אֵין עוֹד
דָּבָר יוֹתֵר גְּדוֹל מִזֶּה — מְלַדְבֵּר דְּבוּרֵי אָמוּנָה לְפָנַי נְשׂוֹת אַנְשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ, וְזוֹ שִׂמְחָה גְדוֹלָה בְּשָׂמִים כְּשִׂמְדְּבָרִים מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעֶדְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תִּקְטוּ.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְּלֹתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וּכְבֹר כְּתִבְתִּי מִכְתָּב לְאִשְׁתְּךָ, וְאֲנִי
מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצַּד הַיָּמִי טוֹב.

רְאֵה לְחִזְקֵךְ אֶת עֲצָמְךָ בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבָעוּלָם, וְאֵל תַּהֲיָה

שְׁבוּר, אֵלָא תִּשְׁתַּדֵּל לְמַצָּא בְּךָ נְקֻדּוֹת טוֹבוֹת, וּבְזֵה תִּצְלִיחַ לְעֵבֶר
עַל הַכֹּל. רַבְּנֵי ז"ל לְמַד אוֹתָנוּ, שְׂאָדָם צָרִיף לְדוֹן אֶת עֲצָמוֹ לְכַף
זְכוּת, וְלֹא לְהַמְשִׁיף אֶת עֲצָמוֹ אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת, אֲשֶׁרֵי מִי
שִׁחֲזַק בְּזֵה, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּקִיז.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... נִרוּ יְאִיר.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתַּתְּנֶהג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ גְּדוֹל, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ, וּכְכֹל שְׁתַּתְּנֶהג בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ,
תִּקְבֵּל שֵׁם טוֹב, וְכָךְ תּוּכַל לְהִתְחַתֵּן בְּקָלוֹת.

הַרְגֵּל אֶת עֲצָמְךָ לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת: שַׁחֲרִית, מְנַחָה,
מַעֲרִיב — בְּמִנְיַן דְּיָקָא, וְעַל-יְדֵי-זֶה תִּרְאֶה נְסִים וּנְגִלִים שְׂיַעֲשֶׂה עִמָּךְ
הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. הַעֲקֵר תִּתְפַּלֵּל מִתּוֹךְ הַסְּדוּר וּבְכוֹנֵה, וְהַקְדוּשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שְׁתַּצְלִיחַ דְּרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצְּלַחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּקִיח.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרַכָּה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֵל ... שְׂיַחֲיוּ נִצַּח.

לְנִכּוֹן קְבִלְתִּי אֶת מַכְתְּבְּכֶם. וּמְאֹד שְׂמַחְתִּי לְשִׁמְעַ הַטוֹב מִכֶּם.

יַעֲזֹר הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁתִּהְיֶה לָכֶם הַצְּלַחָה בֵּין בְּגַשְׁמִיּוֹת
וּבֵין בְּרוּחָנִיּוֹת, וְתַצְלִיחוּ לְגַדֵּל אֶת בְּתָכֶם, וְכֵן שְׂיִהְיֶה לָכֶם תָּמִיד
שְׂמָחָה בְּבֵית, וְתִשְׁתַּדְּלוּ מְאֹד לֹא לְהִתְנַפֵּחַ, וּמְכַל שְׂפֵן לֹא לְרִיב, כִּי

אֲשֶׁר כַּט תְּקִיט — כַּט תִּקַּב בְּנַחֵל שׁוּ

צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשֹׁמֵר מִמְרִיבוֹת, וְזֶה לֹא מְבִיא שׁוּם דְּבַר, רַק הוֹרֵס אֶת הָאָדָם בֵּין בְּגִשְׁמֵי וּבֵין בְּרוּחֹנֵי, וְאֲשֶׁר מִי שֶׁמְחֻזֵּק מֵעַמֵּד, וְאִז טוֹב לוֹ כָּל הַיָּמִים.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תְּקִיט.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רַבִּיעִי לְסֵדֶר אָמֹר, ה' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֶל ... תַּחֲתֶיהָ.

לְנִכוּן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

רְאֵי לְהִתְאַזֵּר בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוֹת, כִּי צְרִיכִים הֵרֵבָה סְבָלָנוֹת בְּזֶה הָעוֹלָם, וּבִפְרָט בְּעֵנִין שְׂדוּכִים צְרִיכִים הֵרֵבָה סְבָלָנוֹת, וְלֹא לְדַחֵק אֶת הַשְּׁעָה, כִּי כָּל הַדוּחֵק אֶת הַשְּׁעָה — הַשְּׁעָה דוּחֵקָתוֹ.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקַנֶּה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֹּל יִסְתַּדֵּר עַל הַצֵּד הַכִּי טוֹב, וּבִשְׂכּוּעַ הַבָּא אֵהִיָּה בִּיבְנָאֵל, וְאֲנִי מְקַנֶּה לְשִׁמְעַ רַק בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת אֲצַלֶּךְ.

הַמֵּאחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תִּקַּב.

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אָמֹר, ו' בְּאִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל כָּלֵלִיּוֹת נְשׁוֹת אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, "חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב", הַגֵּרִים בִּיבְנָאֵל "עִיר בְּרֶסֶלֶב", הַזֵּה עֲלֵיהֶן יִשְׁרָה שְׂכִינָתוֹ תָּמִיד, וְיִשְׁמְרֵן וְיִצִּילֵן מִכָּל צָרָה וְצוּקָה, מִכָּל נֶגַע וּמַחֲלָה, וְיִשְׁלַח בְּרָכָה וְהַצְלָחָה בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדֵיהֶן, אָמֵן.

חֲסִידֵי הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, שְׁאַנְחֵנוּ זוֹכִים עוֹד לִילָה לְדַבֵּר מִרְבֵּנוּ ו"ל,

על אף גִּדְלֵהּ הַמְּנִיעוֹת שֵׁשׁ בָּזָה, כִּי הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם מִפְּחַד מְאֹד מֵרַבְּנוּ ו"ל, וְלִכֵּן זֶה צְרִיכָה לְהִיּוֹת לָנוּ זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד, שְׁאֵנוּ זֹכִים לְדַבֵּר מֵרַבְּנוּ ו"ל, וּבְרַגַע שְׂאֵדָם מִדַּבֵּר מֵרַבְּנוּ ו"ל, נִכְנָסֶת בּוֹ תְּשׁוּקָה עֲצוּמָה אֶל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

רַבְּנוּ ו"ל גִּלָּה לָנוּ (מַעֲשֵׂה מִהֲזָבוּב וְהַעֲכָבִישׁ בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת), שֶׁקִּדְּם שְׂיִרְדָּה נִשְׁמָתוֹ לְזֶה הָעוֹלָם, הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם עָשָׂה רַעַשׁ בַּשָּׁמַיִם, שְׂאֵם הַנְּשָׁמָה הַזֶּה תִּרְדַּ, אֵינִן לוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת, כִּי יִדַע הַיֵּטֵב גִּדְלֵהּ נִשְׁמַת רַבְּנוּ ו"ל, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ו"ל יַחֲדִיר אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה בְּעַם יִשְׂרָאֵל, יַחֲדִיר, אֲשֶׁר אֵינִן שׁוֹם יֹאוֹשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל. וְלִכֵּן אָמַר, שְׂאֵינִן לוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת. וְאָמְרוּ לוֹ, שֶׁהַנְּשָׁמָה הַזֶּה מִכְרַחֵה לְרִדְתָּ, וְאַתָּה תִּלְךָ וְתִמְצָא לָךְ עֲצָה, וְהִלְךָ וְחִזַּר עִם אֵיזָה זִקְן וְצַחֲקוֹ וְכוּ', וְזֶה הָעֲצָה שֶׁל הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם, שְׂיִצְחֲקוּ מִכָּל דִּבְרַר רַבְּנוּ ו"ל.

הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲזָרְנוּ, שְׁאֵנוּ יוֹדְעִים מֵרַבְּנוּ ו"ל, זֶה לָנוּ זְכוּת גְּדוּלָה מְאֹד, עִם כָּל זֹאת אֵנוּ רוֹאִים, שֶׁהַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְּעֻלוֹת וּמְנִיעוֹת, הָעֹקֵר לְהַפְרִיעֵנוּ בָּזָה. וּבִפְרָט נִשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁזֶה הָיָה חֲשׁוֹב מְאֹד בְּעֵינֵי רַבְּנוּ ו"ל. וְכָךְ אָמַר פֶּעַם לְאַנְשֵׁי: לָמָּה אֵינְכֶם עוֹשִׂים אֶת כָּל נִשְׁוֹתֵיכֶם לְחִסְדוֹת? ! כִּי רַבְּנוּ ו"ל רָצָה מְאֹד, שֶׁהַנְּשִׁים תִּקְבְּלֶנָה דַּעְתּוֹ, כִּי כָּל דִּבְרַר רַבְּנוּ ו"ל, זֶה תְּמִימוֹת עֲמֻקָּה מְאֹד, עֲמֻק עֲמֻק מִי מִצְּאֵנוּ, הַתְּמִימוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, אֵינִן יְכוּלִים לְהִסְבִּיר. אֲשֶׁה בְּדֶרֶךְ כָּלֵל הִיא תְּמִימָה מְאֹד, וְלִכֵּן הִיא כְּלִי לְקַבֵּל בּוֹ אֹר רַבְּנוּ ו"ל יוֹתֵר מִגָּבֵר, כִּי גָבֵר הוּא חֲכָמוֹלוֹג, כְּמוֹ-כֵן אֲנִי רְגִיל לוֹמֵר, שְׂאֲחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמְּזֻרָח, הֵם כְּלִים הַרְבֵּה יוֹתֵר טוֹבִים לְקַבֵּל אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל מֵאַחִינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָאֲשֻׁכְנָזִים, כִּי אֵלוּ מַעֲדוֹת הַמְּזֻרָח הֵם תְּמִימִים בְּיוֹתֵר, וְלִכֵּן הֵם יְכוּלִים לְקַבֵּל אֶת אֹר רַבְּנוּ ו"ל, לַעֲמַתֶּם הָאֲשֻׁכְנָזִים חֲכָמוֹלוֹגִים: "מִי אֹמֵר כֶּךָ, וְלָמָּה כֶּךָ, אֹוִלֵי אַחֲרֵת?! " בְּשַׁעֲה שֶׁהַהֲתַקְרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ו"ל צְרִיכָה לְהִיּוֹת בְּתְּמִימוֹת, בְּלֵי שׁוֹם חֲכָמוֹת.

מוֹהֲרַנְ"ת ו"ל קִדְּם הַסְּתַלְקוֹתוֹ קַבֵּל וְאָמַר: שְׂאֲמַר שְׁלֵא הַתְּפִלָּלְתִּי מִסְּפִיק — אֵינִי יְכוּל, כִּי הַתְּפִלָּלְתִּי הַרְבֵּה, שְׂאֲמַר שְׁלֵא

לְמַדְתִּי מִסְפִּיק — אֵינִי יָכוֹל, כִּי לְמַדְתִּי הִרְבָּה מְאֹד, שֶׁאִמְר שְׁלֹא
 כְּתַבְתִּי מִסְפִּיק — אֵינִי יָכוֹל, כִּי מוֹהֲרֵנִי ז"ל הִתְפַּלֵּל כָּל הַיּוֹם,
 וְלָמַד כָּל הַיּוֹם, וְכָתַב חֲדוּשֵׁי תוֹרָה כָּל הַיּוֹם. וְהִיָּה הַפְּלֵא וְפְלֵא אֵיךְ
 אָדָם אֶחָד יָכוֹל לַעֲשׂוֹת כָּל-כֶּף הִרְבָּה בְּזִמְנוֹ — גַּם לְהִתְפַּלֵּל, גַּם
 לְהִתְבוֹדֵד, גַּם לְדַבֵּר עִם אַנְשִׁים מִמֶּנּוּ יִתְבַּרְךָ, אֲבָל סִים וְאָמַר: מִי
 יוֹדֵעַ אִם זְכִיתִי לְצִאת חוֹבַת הַתְּמִימוֹת שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל; כִּי הַתְּמִימוֹת
 שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל זֶה "עֵמֶק עֵמֶק מִי יִמְצְאוּנוּ", וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
 (לְקוּשֵׁי-מוֹהֲרֵנוּ, חֵלֶק א', סִימָן קכג): קִדְּם קִבְּלַת הַתּוֹרָה הָיָה עִם יִשְׂרָאֵל
 חֲכָמִים מְאֹד בְּכָל מִינֵי חֲכָמוֹת שֶׁל אַמּוֹת הָעוֹלָם, הִגִּיעַ הַזְּמַן שֶׁל
 קִבְּלַת הַתּוֹרָה, הֵם זָרְקוּ אֶת הַחֲכָמוֹת שֶׁלָּהֶם, לְכֵן כְּתוּב (דְּבָרִים לב,
 ו): "עַם נִבָּל וְלֹא חָכֵם", אוֹמֵר הַתְּרַגּוּם: "עֲמָא דְקַבִּילוּ אוֹרֵיָתָא וְלֹא
 חֲכִימוּ", זֶה עִם כְּזֶה שֶׁזָּרְקוּ אֶת הַחֲכָמוֹת שֶׁלָּהֶם, וְכֶךָ קִבְּלוּ אֶת
 הַתּוֹרָה, אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל: כֶּךָ צְרִיכָה לְהִיֹּת הַהִתְקַרְבוּת אֶל רַבְּנוּ ז"ל,
 בְּלִי שׁוּם חֲכָמוֹת. אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר מִשְׁהוּ: זֶהוּ זֶה! אִם רַבְּנוּ ז"ל
 בִּקֵּשׁ אוֹתָנוּ שְׁנִיחָה בְּשִׂמְחָה בְּכָל יוֹם, עָלִינוּ לְמִסֵּר נַפְשָׁנוּ לְהִיֹּת
 בְּשִׂמְחָה, וְאֵל יִשְׂאֵל אָדָם: "אֵיךְ אֲנִי יָכוֹל לְהִיֹּת בְּשִׂמְחָה, כְּשֶׁעוֹבֵר
 עָלֵי צָרוֹת וְיִסּוּרִים, מְרִירוֹת, מְכַאוּבִים וְחִלְשׁוֹת הַדַּעַת מֵעֲצָמֵי
 וּמְאַחֲרִים, יֵשׁ לִי חוֹבוֹת?!" כִּי אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר: "מִצְוָה גְּדוּלָה
 לְהִיֹּת בְּשִׂמְחָה תָּמִיד", כֶּךָ צְרִיךְ לְהִיֹּת!

וְכֶךָ נִהְיָו אַנְשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ חֲסִידֵי בְּרִסְלָב בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שֶׁהָיוּ
 תָּמִיד שְׂמֵחִים, אַף שֶׁהָיוּ עֲנִיִּים מְרוֹדִים, אֲבָל תָּמִיד הָיוּ שְׂמֵחִים
 וְרוֹקְדִים וְכוּ', בְּכָל בֵּית-הַכְּנֶסֶת בְּפוֹלְגֵינָה רִקְדוּ בְּכָל יוֹם כְּבִשְׂמֵחַת
 תּוֹרָה, עַד כְּדֵי כֶּךָ, שֶׁכְּפוֹלְגֵינָה גָּרוּ יוֹתֵר מִמְּלִיּוֹן שׁוּמְרֵי תּוֹרָה
 וּמִצְוֹת, יִרְאִים וְאַנְשֵׁי מַעֲשֵׂה, הָיוּ הֵמוֹן צַדִּיקִים לְפָנָי הַשׁוֹאֵה,
 וְהָעֲנִיּוֹת וְהַדַּחְקוֹת הָיָה מִמֶּשׁ אִים וְנוֹרָא — לֹא בִּשְׂר וְלֹא דָגִים, רַק
 תְּפוּחֵי אֲדָמָה בְּקָשִׁי הָיוּ בְּהִשָּׁג יָדָם, וְרַב רַבָּם הִסְתַּכְּבוּ נְכָאִים, כִּי
 בְּנֻדָּאֵי כְּשֶׁהֲרָעַב מִצִּיק, הִצְעֵר גְּדוּל וְחֵיִי הָאָדָם קָשִׁים מִנְּשֵׂא,
 וְכִמְאָמְרָם ז"ל (שְׁמוֹת רַבָּה, פְּרָשָׁה לא, סִימָן יד): אֵלוּ נִתְקַבְּצוּ כָּל יִסּוּרֵי
 לְצַד אֶחָד, וְהָעֲנִיּוֹת לְצַד אֶחָד, הָעֲנִיּוֹת מְכַרְעַת לְכָלֵן; עוֹלְלִים
 וְיוֹנְקִים מִבְּקָשִׁים טָרֶף וְאִין, אֵיזָה צַעַר זֶה?! אַף-עַל-פִּי-כֵן בְּכָל בְּתִי

הַפְּנִסְיוֹת שֶׁל חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב רָקְדוּ, כָּאִלוּ הָיוּ הַעֲשִׂירִים הַגְּדוֹלִים
 בְּיוֹתֵר, וְהָיוּ נִכְנָסִים אֲנָשִׁים זָרִים גַּם-כֵּן לְהִתְבַּשֵּׁם מִן הַשְּׂמֵחָה,
 וּלְקַבֵּל קֶצֶת תַּקְוָה בַּחַיִּים, וְדָבָר זֶה רָאוּ מִשְׁפָּךְ כָּל הַדּוֹרוֹת, שֶׁהִיָּתָה
 שְׂמֵחָה עֲצוּמָה בְּקֶרֶב חֲסִידֵי בְּרֶסֶלֶב, וְלָמָּה? כִּי רַבְּנוּ ז"ל צָוָה לְהִיּוֹת
 בְּשְׂמֵחָה עֲצוּמָה, וְעַל-כֵּן אֵין חֲכָמוֹת, שְׂמֵחִים וְעַלְיָזִים! כִּי בְּאֵמֶת
 מַה תְּרוֹיַח אִם תִּהְיֶה בַּעֲצָבוֹת וּבְדַפְּאוֹן? ! תַּפְסִיד הַרְבֵּה! כִּשְׂאָדָם
 בַּעֲצָבוֹת וּבְמָרָה שְׂחוּרָה, כָּל חַיָּו מְמַרְמְרִים. אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
 (סֵפֶר-הַמְּדוּת, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן כ"א): עַל-יְדֵי שְׂמֵחָה, תַּפְסִיט הַמֶּחַ נִתְגַּדֵּל;
 הֵינּוּ שְׂיֵשׁ לְאָדָם גְּדוּלוֹת הַמַּחֲזִין. וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן,
 חֶלֶק ב', סִימָן י'): כִּשְׂאָדָם שְׂמֵחַ, יֵשׁ לוֹ יִשׁוּב הַדַּעַת, וּכְשְׂאָדָם בַּעֲצָבוֹן
 — הוּא מְבַלְבֵּל; וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר-הַמְּדוּת, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן
 ב'): מִחֲמַת שְׂמֵחָה — נִפְתָּח הַלֵּב. כִּשְׂאָדָם שְׂמֵחַ, לְבוֹ פְתוּחַ, וְהוּא
 חוֹשֵׁב אַחֲרָת. וְלִכֵּן מַחֲשַׁב"ה זֶה אוֹתִיּוֹת: בְּשְׂמֵחָה, מִי שֶׁתָּמִיד
 בְּשְׂמֵחָה, יָכוֹל לְהוֹלִיךְ מַחֲשַׁבְתּוֹ כַּרְצוֹנוֹ. וְכֵן אוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל
 (סֵפֶר-הַמְּדוּת, אוֹת שְׂמֵחָה, סִימָן ג'): בְּרַבּוֹת הַשְּׂמֵחָה נִתְחַזַּק כַּח הַשְּׂכָלִי,
 וְהַמְּאָכֵל וְהַמְּשִׁתָּה הֵם סִבָּה גְּדוֹלָה לְשְׂמֵחַת הַלֵּב, וּלְהַרְחִיק הַעֲצָבוֹת
 וְהַדְּאָגוֹת; הָאֵכֵל נִתְעַפֵּל יוֹתֵר טוֹב. וְאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲרָן,
 חֶלֶק ב', סִימָן כ"ד), שְׂאֵפְלוֹ חֲכָמֵי הַרוֹפְאִים אוֹמְרִים, שְׁכָל הַמַּחְלוֹת
 וְהַחֲלָאִים רָעִים הַבָּאִים לְאָדָם, הֵם רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הַשְּׂמֵחָה, אִם
 אָדָם תָּמִיד שְׂמֵחַ, אַף פֶּעַם לֹא יִהְיֶה חוֹלֵה, כִּי הַמַּחְלוֹת נִדְבָקוֹת
 בְּאָדָם כִּשְׂהוּא עֲצוּב, אֲזִי כָּל דָּבָר קָטָן שׁוֹבֵר אוֹתוֹ, וּבְכַרְגַּע שְׂגוּפוֹ
 נִשְׁבֵּר — נַעֲשֶׂה חוֹלֵה. וְלִכֵּן אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר, שְׂצָרִיכִים לְהִיּוֹת
 בְּשְׂמֵחָה, זֶהוּ חֵק שְׂצָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה!

וְכֵן הַתְּנַהֲגוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּלֵי חֲכָמוֹת. כִּי אִם רַבְּנוּ ז"ל אָמַר,
 שְׂצָרִיכִים לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, לֹא שׂוֹאֲלִים: לָמָּה לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה? ! אֵיךְ
 אֲנִי יָכוֹל לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה? ! הֲלֹא יֵשׁ לִי בַּעַל רֶשַׁע הַמַּקְנִיט וּמִשְׁפָּיל
 אוֹתִי, יֵשׁ לִי יְלָדִים הַמְּצַעְרִים אוֹתִי, אֵינִי יָכוֹל לְהַשְׁתַּלֵּט עֲלֵיהֶם, יֵשׁ
 לִי דְאָגוֹת בְּפִרְנֶסָה, הַבְּרִיאוֹת שְׁלִי אֵינָה בְּשִׁלְמוֹת וְכוּ' וְכוּ', אֵךְ אֵינִי
 יוֹדֵעַ, רַבְּנוּ ז"ל אָמַר לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה, אֲנִי צָרִיךְ לְהִיּוֹת בְּשְׂמֵחָה! זוֹ
 נִקְרָאת שְׁלֵמוֹת הַהִתְקַרְבוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל. וּבְאֵמֶת אוֹמְרִים חֲכָמֵינוּ

הַקְדוּשִׁים: לֹא כָּל מִי שֶׁשָּׁמַח הַיּוֹם — שָׁמַח לְמַחֵר, כִּי אֵין הַשְּׂמֵחָה מִמֶּתְנַת לְאָדָם. לְכֵן הִיְסוּד אֶצֶל רַבְּנֵי ו"ל זֶה שְׂמֵחָה, לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה — לְשִׂמַּח אֶת עַצְמוֹ, לְשִׂמַּח אֶת אַחֵרִים, וְזוֹ הַמְצָנָה הַגְּדוּלָּה בְּיוֹתֵר, וּבְרַגַע שְׂאָדָם בְּשִׂמְחָה, כָּל חֲיָיו כְּכֹר הוֹלְכִים אַחֲרֵת לְגַמְרִי, אֲבָל טֹבֵעַ הָאָדָם לְהַמְשִׁיךְ רַק אֶל הַעֲצָבוֹת וְהַדְּפָאוֹן, כָּל מָה שְׂאָדָם יַעֲשֶׂה פְעֻלוֹת לֵהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, הַעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת יִמְשִׁיכוּ אוֹתוֹ חֲזָרָה, כְּמוֹ שְׂאוֹמֵר רַבְּנֵי ו"ל (לְקוּטִי-מוֹהֲר"ן, חֶלֶק א', סִימָן קפ"ט): עֵקֶר נְשִׁיכַת הַנְּחָשׁ הוּא עֲצָבוֹת וְעֲצָלוֹת. כִּי אֵיךְ תּוֹפֵס הַנְּחָשׁ אֶת הָאָדָם? עַל-יַדֵּי שְׂמֵכְנִיס בּוֹ דְּפָאוֹן וְעֲצָבוֹת.

וּבְיוֹתֵר מְכַנִּיס אֶת הַעֲצָבוֹת בְּאִשָּׁה. אֲבָל אִם אִשָּׁה מְצִיַּתָּת אֶת רַבְּנֵי ו"ל, וְהִיא שְׂמֵחָה וּמְשִׂמַּחַת אֶת בַּעְלָהּ, אֵין עוֹד אִשָּׁה יוֹתֵר מִשְׂפָּלַת מִזֵּו. וּבְאֵמַת חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים אוֹמְרִים (רֵאשׁ הַשָּׁנָה ו'): אִשָּׁה — בַּעְלָהּ מְשִׂמַּחָה; הַבַּעַל צָרִיךְ לְשִׂמַּח אֶת הָאִשָּׁה, אֲךָ מָה לַעֲשׂוֹת אִם הַבַּעַל שָׂבוּר, רְצוּץ, מְדַכָּא, עֲצָבָנִי, מְשִׁפֵּל, עַד שְׂאֵין לוֹ בְּטַחֲוֹן עֲצָמִי, עֹזֵב אֶת עַצְמוֹ לְגַמְרִי, אֲזִי אִשָּׁה מִשְׂפָּלַת צָרִיכָה לְחַזְקוֹ. וּבְשִׁבִיל זֶה אָמַר הַחֲכָם מִכָּל הָאָדָם (מִשְׁלֵי יד, א'): "חֲכָמוֹת נָשִׁים בְּנִתָּה בֵּיתָה, וְאוֹלֵת בְּיַדֶּיהָ תִּהְרַסְנֵנוּ"; אִשָּׁה פָקַחַת יְכוּלָּה לְבַנוֹת אֶת בֵּיתָה, וְאִשָּׁה אוֹלֵת הוֹרַסַת אֶת בֵּיתָה. בְּוֹדָאֵי צָרִיךְ לֵהִיּוֹת שֶׁהַבַּעַל יַחֲזִק אֶת הָאִשָּׁה וַיִּשְׂמַח אוֹתָהּ, אֲבָל מָה לַעֲשׂוֹת, אִם אֵין זֶה כֶּף? אֲזִי עַל הָאִשָּׁה לֵהִיּוֹת יוֹתֵר פָּקַחִית, וּצְרִיכָה הִיא לְחַזֵּק אֶת בַּעְלָהּ, אֶת הַיְלָדִים. בָּאוֹת אֵלַי נָשִׁים בְּטַעֲנָה: "אֲנִי צְרִיכָה לַעֲשׂוֹת הַכֹּל? בַּעֲלֵי יַעֲזֹב אֶת עַצְמוֹ, וַיְהִיֵּה מִיֵּאֵשׁ, וְאֲנִי צְרִיכָה לְשִׂמְחוֹ וּלְשִׂמַּח אֶת הַיְלָדִים, וְלֵהִיּוֹת עֵקֶרֶת הַבַּיִת וְלַעֲשׂוֹת אֶת כָּל הַמַּטְלוֹת וְכוּ', וְכִי אֲנִי מִפְּלֹדָה? גַּם אֲנִי בְּשֵׁר וְדָם" וְכוּ' וְכוּ'!

הֵן אֵמַת שֶׁהַצֶּדֶק עִמָּהֶן, אֲךָ יֵשׁ כָּלֵל בַּחַיִּים: "הִיֵּה חָכָם וְאֵל תִּהְיֵה צוֹדֵק". עַל-יַדֵּי צֶדֶק לֹא תִגִּיעַ לְשׁוֹם מְקוֹם. כְּדָגְמַת אָדָם הַנוֹסֵעַ בְּרֶכֶב, לוֹ יֵשׁ רַמְזוֹר יָרֵק — מִתָּר לוֹ לְנִסְעַ, לְזוּלְתוֹ יֵשׁ רַמְזוֹר אָדָם — אֲסוּר לוֹ לְנִסְעַ. וְהֵנָּה זוּלְתוֹ עוֹבֵר עַל הַחֹק וְנוֹסֵעַ בְּאָדָם, אִם אָדָם רוֹצֵה לֵהִיּוֹת צוֹדֵק, אֲזִי יִנְסַע בְּיָרֵק, וַיִּגְרַם לְתֵאֵנָה וְכוּ', וַיִּכְנַס הוּא בְּזוּלְתוֹ אוֹ זוּלְתוֹ בּוֹ, אֲבָל אִם הוּא חָכָם, אֲזִי אִפְלוֹ שְׁלוֹ

מִתָּר לְנִסְעַ, וּלְזוּלְתוֹ אָסוּר, אַבְל הוּא יַעֲצֹר אֶת הַרְכָּב וְלֹא יִנְסַע, יִהְיֶה חֲכָם וְלֹא צוֹדֵק, כִּי אִם הֵהוּא אֵינְנוּ שְׁפוּי בְדַעְתּוֹ וְנִשְׁתַּבֵּשׁ עָלָיו שְׁכָלוֹ, שְׁיִנְסַע בְּאָדָם, אַבְל אֲנִי לֹא אֶסַע וְאֶמְנַע אֶסוּן. כִּי בְזֵה הָעוֹלָם צְרִיכִים חֲכָמָה — רָאשֵׁי תְבוֹת: "חִיְלוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ"; לְכֵן "אֲשֶׁה יִרְאֵת הַשֵּׁם הִיא תִתְהַלֵּל", אִם יֵשׁ אֲשֶׁה שְׁיֵשׁ לָהּ יִרְאֵת שְׁמִים, זֶה הֵהָלוֹל שְׁלָהּ, זֶה עַקֵר הַשִּׁבְחָ שְׁלָהּ. מַה זֶה יִרְאֵת הַשֵּׁם? "חִיְלוּ מִלְּפָנָיו כָּל הָאָרֶץ" — רָאשֵׁי תְבוֹת: חֲכָמָה. זֶה הַחֲכָמָה הַגְּדוֹלָה בְּיוֹתֵר — לְפָחוּד רַק מִהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֶזֶר לְכָלֶכֶן, שְׁאֵתָן יוֹדְעוֹת מִצְדִּיק קְדוּשׁ כְּזֶה. רַבְּנוּ ו"ל אֹמֵר (סֵפֶר-הַמְדוּת, אוֹת שְׁמֻחָה, סִימָן טז): מִי שְׁמַפְרִסֵם אֶת הַצְדִּיק — זוֹכֵה לְשְׁמֻחָה; אִם תְּפָרְסֵמֶנָה אֶת הַצְדִּיק — תִּתְהַיֵּנָה בְּשְׁמֻחָה. אֵינְכֵן יוֹדְעוֹת לְהַעֲרִיף אֶת הַחֶסֶד חֲנָם שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֹשֶׂה אֵתָנוּ! וְהִנֵּה אֵתָן חוֹשְׁבוֹת: אָנוּ גְרוֹת בְּאִיזוֹ פְּנֵה נְדִחַת, בְּיַבְנָאֵל. אַף הַשֵּׁם יִשְׁמַר, מַה שְׁקוֹרָה בְּעִירוֹת גְּדוֹלוֹת, כַּמָּה מְקָרִים מְגִנִים הָיוּ בִירוּשָׁלַיִם, בְּאֲשִׁדוֹד, בְּבִנְיָ בְרַק, אֲשֶׁר יָפָה לָהֶם הַשְׁתִּיקָה. בְּנִדְאֵי פֶה בְּיַבְנָאֵל צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְשִׁמּוֹר עַל הַיְלָדִים שְׁלָנוּ. וְאֲנִי בָּא בְּטַעֲנָה לְאֹבוֹת וְלֹאמָהוֹת — צְרִיכִים לְשִׁמּוֹר עַל יְלָדֵינוּ! כָּל הוֹרָה הֵהֲכִרַח לוֹ לְשִׁמּוֹר עַל יְלָדָיו. הַמּוֹרָה בְּבֵית-סֵפֶר עוֹשֶׂה מְסִירוֹת נִפְשׁ לְמַעְלָה מִיְכֻלְתָּהּ, הַמְלַמְדִים עוֹשִׂים לְמַעְלָה מִכַּחוֹתֵיהֶם, מַה גַּם שְׁאִין לָהֶם שׁוֹם הַכְנָסָה, מְקַבְּלִים טַפִּין טַפִּין, לְכָל הַמוֹסְדוֹת יֵשׁ עֲשִׂירִים תּוֹרְמִים וְתוֹמְכִים, וְלָנוּ אֵין כְּלוּם! וְהִנֵּה אֵלוֹ יְלָדֵיכֵן, בְּזֶה שְׁאֵתָן יוֹצְאוֹת בְּיוֹם שְׁנֵי לְהַפְצָה מְרַכְּזָת בְּעִבוּר הַמוֹסְדוֹת, אֵתָן מִחֲזִיקוֹת אֶת הַמוֹסְדוֹת, וְזֶה בְּעִבוּרְכֵן! אֵינְכֵן עוֹשׂוֹת טוֹבָה לְאַף אֶחָד, אֲלֹא לְעֲצָמְכֵן, לְיְלָדֵיכֵן! בְּזֶה שְׁאֵתָן יוֹצְאוֹת בְּיוֹם חֲמִישִׁי, אֵתָן עוֹזְרוֹת, שְׁיִהְיֶה הַמְכָנָה שֶׁל בֵּית-הַמְדָרֵשׁ שְׁלָנוּ. אֵתָן יוֹשְׁבוֹת עֵתָה כְּאֵן, בְּצַפִּיפוֹת רַבָּה, בַּחֶסֶר אֲוִיר, יֵשׁ נָשִׁים הָעוֹמְדוֹת, וְיִשְׁנָן הַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַקְרָקַע, אוֹ נִמְצְאוֹת בַּחוּץ, אֵין מְקוֹם, כִּי הָאוֹלָם נִסְגָר. מִחַר עֲלִינוּ לְפָנוֹת לְעוֹרֵף-דִּין, וְזֶה עוֹלָה מְמוֹן רַב, עוֹמְדִים לְקַחַת לָנוּ כַּמָּה קְאִרְנָאִים מִהַתְלַמּוּד-תּוֹרָה וּמִבֵּית-סֵפֶר, הַיּוֹדְעוֹת אֵתָן עַל כֵּךְ? אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁלֹא! אֵתָן יוֹדְעוֹת שֶׁהוֹצְאוֹת הַחֲשֵׁמֶל בְּבֵית-

הַכִּנְסֶת הַגִּיעוּ לַחֲמֶשֶׁת אֲלָפִים ש"ח? ! חֲשׁוֹבֵן הַמַּיִם בַּמְקוֹה גְּבֵהּ
מְאֹד ! וּבִזְהָ שְׂאֵתָן יוֹצְאוֹת בְּיוֹם חֲמִישִׁי בַעֲבוּר בֵּית-הַכִּנְסֶת לְשֵׁלֶם
אֶת הַחֹבוֹת, אֲנִי נוֹתֵן לָכֵן תּוֹדָה וְהוֹדָאָה. אֵתָן עוֹזְרוֹת לִי מְאֹד !
אֲבָל אֵתָן שׁוֹכְחוֹת, שְׂזָה גַם בְּשִׁבְלִיכֵן. וְהִנֵּה אָנוּ רוֹאִים, שְׁפָל שְׁבוּעַ
זֶה פּוֹחַת וְהוֹלֶף, בַּמְקוֹם שְׁנֹדַע, שְׂאָף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצֶה לְעוֹרְנוּ, וְאֵין
לָנוּ אֶלָּא אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְאִם לֹא נִקַּח אֶת עֲצָמָנוּ בְּיַדֵּינוּ, לֹא יִהְיֶה
לָנוּ, אִם לֹא נִגְיַע לְהַפְרָה זֶה — לֹא נִצְלִיחַ. בַּמְקוֹם שְׁבָכָל שְׁבוּעַ
יִצְאוּ שְׁנֵי אוֹטוֹבוֹסִים — הֵן בְּיוֹם שְׁנֵי וְהֵן בְּיוֹם חֲמִישִׁי, אֲזֵי בַקְשִׁי
יוֹצֵא אוֹטוֹבוֹס אֶחָד בְּיוֹם שְׁנֵי, וּבְיוֹם חֲמִישִׁי רִבַּע אוֹטוֹבוֹס,
וְאַחֲר־כֵּן יֵשׁ טַעֲנוֹת, לְמָה אֵין לָנוּ אוֹלָם, הֲלֹא הִיִּיתֵן צְרִיכוֹת כָּלִכֵּן
לְשִׁבֶת בְּאוֹלָם עִם מִזְגָּן, וְשִׁיְהִיָּה לָכֵן מְקוֹם מְרוּחַ, מְקוֹם לְשִׁבֶת
לְכֻלָּם, אֲבָל הַכַּל תְּלוּי בְּכֵן !

וְלָכֵן אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת כָּל נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, תְּעוֹרְרֶנָּה אֶת
הַגְּבָרִים שְׁיִצְאוּ בְּיוֹם שְׁנֵי בַעֲבוּר הַמוֹסְדוֹת וּבְיוֹם חֲמִישִׁי בַעֲבוּר
בֵּית-הַמְדַרְשׁ וּבֵית-הַכִּנְסֶת וְהַמְקוֹאוֹת שְׁלָנוּ, וְכֵן סוֹף כָּל סוֹף נוֹכַל
לְהִזִּיז עֲנִינִים, וְלִהְתַּחִּיל לִבְנוֹת אֶת בֵּית-הַכִּנְסֶת הַגָּדוֹל. וְהִנֵּה שׁוֹב
מִתְחִילִים מִשְׁפָּטִים וְכוּ', אֲבָל אֲנִי בְּטוֹחַ שְׁנִצְלִיחַ, אִם כָּלִכֵּן תִּצְאָנָה
וְכוּ' וְכוּ'. וְיִמָּה גַם, שְׁיַעֲזוֹר לָכֵן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁיִהְיֶה לָכֵן תְּמִיד
כֶּסֶף בַּפִּיס, יִהְיֶה לָכֵן פְּרֻנְסָה, וְלֹא תִזְדַּקְקָנָה לְטוֹבוֹת.

אֲבַקֵּשׁ מְאֹד מְאֹד אֶת נְשׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ, יַעַן שְׁזָכִינוּ לְהִתְקַרֵּב
אֶל רַבְּנוּ ו"ל, רַבְּנוּ ו"ל רָצָה כָּל-כֵּף שְׁנִתְקַרֵּב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שְׁנִדְבַר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵין תְּפִלָּה יוֹתֵר רְצוּיָה אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ
כִּתְפִלַּת הָאִשָּׁה, שְׁמִדְבַרְתָּ אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּלֵב אֲמֵת, בְּלֵב פְּשׁוּט, בְּלֵב
נִשְׁבָּר, וְהִדְמַעוֹת מְצוּיּוֹת, זֶה עוֹשֶׂה רָשָׁם מְאֹד גָּדוֹל בְּשָׂמִים. כָּל מָה
שְׂאֵתָן צְרִיכוֹת תְּבַקֵּשְׁנָה אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, רַבְּנוּ ו"ל כָּל-כֵּף
הַזֶּהִיר אוֹתָנוּ: אֵל תִּתְיַאֲשׁוּ, כָּל צָרְכֵכֵן תְּבַקֵּשְׁנָה רַק מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ,
מָה קוֹרָה לְבִסוּף? בַּמְקוֹם לְהִיּוֹת תְּמִימוֹת וּשְׂמֵחוֹת, מָה אֵתָן
עוֹשׂוֹת? אֵתָן בַּעֲצָבוֹת, אֵינְכֵן מְדַבְּרוֹת אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֲרִי
רַבְּנוּ ו"ל רָצָה שְׁנִהְיֶה תְּמִיד שְׂמִחִים, שְׁהָאִשָּׁה תִּהְיֶה שְׂמִיחָה וְעַלִּיזָה,
תְּמִיד לְהִתְבּוֹדֵד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא וְלִבְקָשׁוֹ יִתְבָּרַךְ, וּבַמְקוֹם

להיות בשמחה ולהתפלל אליו יתברך, אָנוּ עֲצוּבִים, שְׂבוּרִים, רְצוּצִים, רְבִים בְּבֵית. וְלִכֵּן הָאִשָּׁה צְרִיכָה לְהִיּוֹת פְּקֻחִית, שְׂתֵהִיָּה 'יְרַאת הַשָּׁם', וְאִזּוּ 'הִיא תִתְהַלֵּל'. אִם הָאִשָּׁה הִיא יְרַאת שָׁמַיִם, יֵשׁ לָהּ מַה לְהִתְהַלֵּל, לְהוֹדוֹת וּלְהִלֵּל וּלְפָאֵר אֶת הַבּוֹרֵא יִתְבָּרֵךְ שְׁמוֹ. וְלִכֵּן עֲזוּרְכֵן הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁנֹכְנִסְתֵּן לְגוּר בִּיבְנָאֵל, הֵינָהּ בְּבִחִינַת 'אִשָּׁה יְרַאת הַשָּׁם', תִּשְׁתַּדְּלָנָה מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק בְּשִׂמְחָה, וּתְשַׁמְחֶנָּה אֶת בְּעַלְיֶכֶן, אֶת הַיְלָדִים, תִּשְׁתַּדְּלָנָה מְאֹד שְׂתֵהִיָּה אֲוִירָה שֶׁל שִׂמְחָה, וְאִזּוּ תִחַיֶּינָה חַיִּים טוֹבִים וְעֲרִבִים.

אֲנִי יוֹדֵעַ, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד קָשָׁה לָכֵן, אֲבָל אִם לֹא תִהְיֶינָה פְּקֻחוֹת וּתְקַבְּלָנָה אֶת דְּבָרֵי, תִסְתַּבְּכְנָה יוֹתֵר וְיוֹתֵר. לָכֵן הֵינָה חֲכָמוֹת וְלֹא צוּדְקוֹת, וְכִמּוֹ שְׂצָרִיף לְצִיַּת אֶת עֲנִיַּן הַשִּׂמְחָה, כִּף צָרִיף לְצִיַּת בְּתַפְלָה, וְכִמּוֹ הַתַּפְּלָה וְהַשִּׂמְחָה, כִּף צָרִיף לְהִיּוֹת בְּהַפְּצָה. יֵשׁ לָכֵן כַּח גְּדוֹל מְאֹד! לְהַפִּיץ, וְזֶה יָבִיא לָכֵן שְׁפַע. וּמַה גַּם שָׂרְבֵנוּ וְ"ל אֲוִיר (ספֶר-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, סִימָן טו): כְּשִׁתְּשַׁמַּח אֶת הַצְּדִיק, תּוּכַל לְעַבֵּד אֶת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשִׂמְחָה.

הִנֵּה מַגִּיעַ ל"ג בְּעֶמֶר, הַהֲלוּאָ שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, הַחֲתָנָה שֶׁל רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאֵי, אֲשֶׁר אָנִי מְקוּוֶה לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁכַלְנוּ גַּלְיָה אֶל הַחֲתָנָה שֶׁל הַתַּנָּא הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה. קָרוֹב לְחֻצֵי מַלְיוֹן יְהוּדִים בָּאִים לְשָׂם, וְאֲשָׁרֵי מִי שָׂבָא אֶפְלוּ רַק לְכַמֵּה דְקוֹת, לוֹמֵר: "רַבֵּי שְׁמַעוֹן, מְזַל טוֹב! בְּאִתִּי לְבַקְשָׁךְ, שְׂתֵהִיָּה לִי לְמַלְיָן יִשְׂרָאֵל בְּשָׁבִילִי, בְּשָׁבִיל בְּעַלִּי, בְּשָׁבִיל יְלָדֵי, שְׂהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יִרְחַם עָלַי, יִשְׁפִיעַ עָלַי בְּרִיאוֹת, פְּרֻנְסָה, יְרַאת שָׁמַיִם, הַצְּלָחָה בְּכָל הָעֲנִינִים". לְכָל אֶחָד מֵאֲתָנּוּ יִשְׁנֶה רְשִׁימָה אַרְבָּה מַה לְבַקֵּשׁ מֵרַבֵּי שְׁמַעוֹן, וְהִנֵּה יֵשׁ שָׂם חֻצֵי מַלְיוֹן יְהוּדִים, כֵּן יִרְבוּ, לְמַה שְׂכָל אִשָּׁה לֹא תִקַּח חֲבִילָה קוֹנְטְרָסִים וְתַפִּיץ, אֵל תִּתְבַּיִשְׁנָה, מַה יֵשׁ לָכֵן לְהַתְבַּיֵּשׁ? ! אַדְרָבָה, לָנוּ יֵשׁ יְהִלּוּמִים, וְאָנוּ מְחַלְקִים אֶת הַיְהִלּוּמִים לְנִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, זֶה עוֹשֶׂה מְהַפְּכָה גְדוֹלָה, נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל חוֹזְרוֹת בְּתִשׁוּבָה בְּזָכוֹת זֶה, וּמַה גַּם שְׂתַחַזְרְנָה עִם שְׁפַע.

וְלִכֵּן רְצִייתִי שְׂכָל אִשָּׁה תִקַּח בְּל"ג בְּעֶמֶר חֲבִילָה שֶׁל קוֹנְטְרָסִים

וּתְפִיץ, וְלֹא לְהַתְּפַעֵל מֵאַף אַחַד, לְפָרְסֵם אֶת רַבְּנוּ ז"ל בְּמַסִּירוֹת
נֶפֶשׁ הַכִּי גְדוֹלָה, לְפָרְסֵם אֶת הַצַּדִּיק. אֵין לָנוּ מִה לְהַתְּבַיֵּשׁ, אֵינְכֶן
יְכוּלוֹת לְתַאֵר וּלְשַׁעַר גְּדֹל הַפְּעֻלוֹת שֶׁתְּפַעֲלֶנָּה, עַל-יְדֵי הַקּוֹנִטְרָסִים
וְהַחֹבְרוֹת שֶׁל ל"ג בְּעֶמֶר, לָמָּה לֹא לְהַפְּיִצֵם? ! רַבְּנוּ ז"ל אָמַר פַּעַם
לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנו: אֲנִי רוֹצֵה שֶׁתִּגִּידוּ וּתְפָרְסֵמוּ לִילְדֵיכֶם מִה קָרָה פֶּה!
וּמוֹהַרְנֵי"ת ז"ל קֹדֶם הַסְּתַלְקוֹתָיו דִּבֶּר צְוָאָה לְפָנָי אֲנִשֵׁי שְׁלוֹמֵנו,
וְאָמַר: הַעֲבֹדָה שֶׁלְכֶם יִהְיֶה יְפוּצוֹ מֵעֵינֹתַיִךְ חוּצָה, לְהַפְּיִץ אֹרֶךְ רַבְּנוּ
ז"ל בְּעוֹלָם. וְלִכֵּן אַל תִּתְּבַיֵּשׁנָה וּתְפַצְּנָה, וְכִף תִּהְיֶינָה עֲסוּקוֹת; פֶּה
יִהְיֶה לְכֵן לִיל שְׂמֻחָה, שֶׁתְּשֻׁמְחָנָה זֶה אֶת זֶה, פֶּה תִתְּבַדְּדֶנָּה
לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, תִּלְכְּנָה לְקַבְּרוֹת צַדִּיקִים, וּתְבַקְּשֶׁנָּה הַרְּבֵה אוֹתוֹ
יִתְּבַרֵךְ, בְּזִכְרוֹת הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר בְּאַרְץ הַמָּה, וּפֶה תְּפַצְּנָה, תִּהְיֶינָה
נְשׁוֹת יִרְאוֹת ה', אֲזוּ יִקְרִים: 'אֲשֶׁה יִרְאֵת הַשֵּׁם הַיָּא תִתְּהַלֵּל', יִהְיֶה
לְכֵן מִה לְהַתְּהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַבּוֹרָא יִתְּבַרֵךְ שְׁמוֹ.

אֲבָל יְסוֹד הָאֲשֶׁה זֶה צְנִיעוּת, אוֹי לָהּ לְאֲשֶׁה, שְׂאִינָה הוֹלֶכֶת
בְּצְנִיעוּת, אוֹי לְאֲשֶׁה שֶׁהוֹלֶכֶת בְּגִלּוּי שַׁעַר, אוֹי לְאֲשֶׁה שְׂאִינָה הוֹלֶכֶת
בְּכִסּוּי רֹאשׁ. וְזֶה לְשׁוֹן הַזֶּהָר (נְשֵׂא קַח): תּוֹנֵבָא לִיְתִי עַל הַהוּא בְּר
נֶשׁ דְּשִׁבְק לְאִינְתָתָה דִּיתְחַזִּי מִשַּׁעֲרָא דְרִישָׁא לְבַר [קָלְלָה תְּבֵא עַל
אָדָם שְׂמַנִּיחַ אֶת אֲשֶׁתוֹ שִׁירָאוּ שַׁעֲרוֹתֶיהָ בַּחוּץ]. וְדָא הוּא חַד מְאִינוֹן
צְנִיעוּתָא [וְזֶה אַחַד מֵהַצְּנִיעוּת שֶׁל הַבֵּית], וְאַתְתָּא דְאַפִּיקַת מִשַּׁעֲרָא
דְרִישָׁא לְבַר לְאַתְתָּקְנָא בֵּה [וְאֲשֶׁה שְׂמוּצִיָּאָה אֶת שַׁעֲרוֹת רֹאשָׁהּ
בַּחוּץ, כְּדִי לְהַתְּנָאוֹת בְּהֵן], גְּרִים מִסְכְּנוּתָא לְבֵיתָא, וְגְרִים לְכַנְהָא
דְלֹא יִתְחַשְׁבוֹן בְּדָרָא, וְגְרִים מְלָה אַחְרָא דְשִׁרְיָא בְּבֵיתָא [גּוֹרְמַת
עֲנִיּוֹת לְתוֹךְ הַבֵּית, וְגּוֹרְמַת שֶׁהַבְּנִים שְׁלָהּ לֹא תִהְיֶה לָהֶם חֲשִׁיבוּת
בְּדוֹר, הֵינּוּ לֹא יִלְמְדוּ תוֹרָה, וְיִהְיוּ פוֹרְקֵי עַל, רַחֲמֵנָא לְצִלָן, וְגּוֹרְמַת
שֶׁהַשְּׂדִים וְהַרוֹחוֹת יִהְיוּ בְּבֵית]. מָאן גְּרִים דָּא? [מִי גּוֹרֵם כָּל הַצְּרוֹת
הַלְלוּ?] הַהוּא שַׁעֲרָא דְאַתְחַזִּי מְרִישָׁה לְבַר [אֵלוֹ הַשַּׁעֲרוֹת שְׂרוּאִים
בַּחוּץ], וּמַה בְּבֵיתָא הַאִי, כָּל שְׁכָן בְּשׁוּקָא [וּמַה אִם בְּבֵית אֲסוּר
לְלַכֵּת בְּגִלּוּי רֹאשׁ, עַל אַחַת כְּמָה וְכְמָה בְּרַחוּב, שְׂאֲסוּר לִילָף בְּגִלּוּי
רֹאשׁ], וְכָל שְׁכָן חֲצִיפוּתָא אַחְרָא [כְּשֹׂאֲשֶׁה חֲצוּפָה בְּדַבְרִים אַחֲרִים],
וְהוֹלֶכֶת עִם בְּגַד שֵׁישׁ בּוֹ שֹׁסַע מְשֻׁנֵי צַדִּי הַגּוֹף כְּאַפְנַת הַגּוֹיִים, אוֹ

מעל הברכים, או אשה הולכת עם שמלה צמודה שרואים כל עצם ועצם, או הולכת עם חלצה שקופה, זו נקראת חציפוח. ואנו רואים עתה, שנשים הולכות כמעט בערם ומכשילות את הגברים, וזורקות עצמן וכו' וכו', ואינן יודעות, שיום אחד, רחמנא לישזבן, מה יכול לקרות להן. ואנו מתפללים, שהקדוש-ברוך-הוא יחזיר את כל נשות ישראל בתשובה. ומה יש לקנא בהן?! הלא אשה ההולכת בפריצות ובחציפוח, ענשה גדול מנשא, שמכשלת גברים על ידה. כי אשה צריכה לילך בצניעות! וזכרנה היטב את הפתוב בשלחן ערוך: מה שמתר בבית — אסור בחוץ, ישנם דברים שצריכים להיות בהצנע וכו', ובחוץ זו פריצות לעשותם וכו'.

לכן אבקש מאד את נשות אנשי שלומנו, הבה היינה 'אשה יראת השם היא תתהלל', שיהיה לכן במה לשבת ולהלל עצמן להקדוש-ברוך-הוא. אני מאד מקנה שבקלה שלנו הנשים תלכנה בצניעות הכי גדולה, אשר זה גורם ברכה בבית, ילדים יראי ה', זה גורם בריאות בבית, זה גורם עשירות בבית, זה גורם שלום בבית, זה גורם נחת בבית. אשה אסור לה לדבר עם גבר זר, אשה אסור לה להתיחד עם גבר, זה עון חמור.

ועתה אני בא ומבקש את כלכן; שמועה התגנבה לאזני, שיש שתי מכולות ביבנאל, והנשים שם מאד פרוצות, ובמכלת אחת גם בעל המכלת פרוץ מאד, ועם כל אשה ואשה הנכנסת הוא מתלוצץ, קורץ בעיניו, או אומר בדיחות של גאוף, רחמנא לצלן, אתן יודעות שזה אסור חמור מאד! ואם לא די בזה, אזי לאחרונה שמעתי, שיש חדשות שעכשו נכנסו לגור ביבנאל, וקונות בשר מתנובה במכלת של מחלל שבת. ראשית, אני מכרח לומר לכן חד משמעית: הרמב"ם אומר (פרק ל' בהלכות שבת, הלכה טו): מי שמחלל שבת, יש לו דין של גוי! לצערנו הרב, באשר הקרובים במשפחה עדין מחללי שבת, יש להם דין של גוי, ואם יהיה יין על השלחן, ויכנסו ויגעו בו, צריכים לשפכו, כי זה יין נסוף, הייתן קונות בשר של גוי, חס ושלום?! גוי יתן לכן בשר שפנים וכו' לאכל! מה זאת אומרת לאכל בשר תנובה בהכשר הרבנות, שזה בודאי טרפה! הכשר

רַבּוֹת זֶה הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, הֵייתָן אוֹכְלוֹת אֶת הַבֶּשֶׂר שֶׁל הַטָּמא מְטָמא
 הַזֶּה? ! זֶה טְרֵפָה! כָּל-כֶּף אָנִי מִבְּקֵשׁ אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו: תִּקְנוּ אֶת
 הַבֶּשֶׂר שֶׁל ר' ... גְּרוּ יְאִיר, אֵינְנִי אוֹכֵל שׁוֹם בֶּשֶׂר, אֲלֵא מִשְׁחִיטָתוֹ,
 וְאִם אֵין לִי — אֵינְנִי אוֹכֵל בֶּשֶׂר! אֶפְשֶׁר לְהִתְקִים בְּלֵא בֶּשֶׂר, יֵשׁ
 מֵה לְאָכֵל וְכוּ', גַּם פֹּה בְּאַרְצוֹת-הַבְּרִית יֵשׁ לִי שׁוֹחֵט פְּרָטִי, שְׁאֲנִי
 אוֹכֵל רק מִשְׁחִיטָתוֹ. וְאִם אֵין מִסְפִּיק שׁוֹיֵק שֶׁל הַבֶּשֶׂר שֶׁל ... תִּקְנִינָה
 רק בֶּשֶׂר שֶׁל בֵּית-דִּין-צָדֵק מְהֵרִין מִן הַמְהֵרִין.

כִּמָּה אָנִי מִתְחַנֵּן לְנָשִׁים הַצְעִירוֹת, אֲתָן יוֹדְעוֹת מֵה זֶה גּוֹרֵם
 כְּשֶׁלֵּא הוֹלְכִים בְּצִנִּיעוֹת? ! הִנֵּה בְיוֹם שֵׁשִׁי עָרַב שֶׁבֶת, קָרְתָה תְּאֵנַת
 דְּרָכִים, שֶׁהָיוּ שֵׁם שְׁנֵי אֲבָרְכִים וְיָלַד, וְהָיוּ יְכוּלִים לְהִהַרֵּג בְּמִקּוֹם,
 וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עֲשֶׂה לָהֶם גַּס — לְשִׁלְשֶׁתָם. חֲכָמֵינוּ הַקְדוּשִׁים
 אוֹמְרִים (נִדָּה לא.): לְעוֹלָם אֶפְלוּ בְּעַל הַגַּס אֵינוֹ מְפִיר בְּגוֹסוֹ; הִרְכַּב
 נִמְעָף לְגַמְרִי. תִּתְאָרוּ לָכֵן, רִכַּב מְעוֹף, וְשִׁלְשָׁה אֲנָשִׁים שֶׁהָיוּ בְּפָנִים
 יֵצְאוּ עִם מַכּוֹת בְּלִבָּד, הַגַּס שְׁדֵי קִשׁוֹת, אֲבָל יֵצְאוּ בְּרִיאִים, הֲלֵא הָיוּ
 יְכוּלִים לְהִתְרַסֵּק לְגַמְרִי, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא חָמַל עֲלֵיהֶם; כִּי סוּף
 כָּל סוּף שִׁלְשֶׁתָם לְמָדוּ אֶצְלֵי פֹה בִּ"הֵיכַל-הַקֹּדֶשׁ", כִּמָּה דְּמַעוֹת אָנִי
 שׁוֹפֵף עַל כָּל תַּלְמִיד וְתַלְמִיד — רק הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יוֹדֵעַ. וְמִי
 יוֹדֵעַ אִם הַתְּאֵנָה לֹא אֲרַעֶה לָהֶם, בְּשִׁבִיל שְׁנִשְׁוִתֵיהֶם לֹא הוֹלְכוֹת
 בְּצִנִּיעוֹת כְּמוֹ שְׂרָצִיתִי, כְּפִי רְצוֹן הַתּוֹרָה. כִּמָּה דְּמַעוֹת בְּכִיתִי
 וְשִׁפְכִיתִי, שֶׁהַבְּנוֹת שְׁלֵנוּ שְׁלוֹמְדוֹת בְּבֵית פִּיגָא תִּצְלַחְנָה, שֶׁתִּהְיֶינָה
 לָנוּ בְּנוֹת יְרֵאוֹת ה', אֲתָן יוֹדְעוֹת בְּאִיזוֹ סִכְנָה נִכְנַסְתִּי לְחַתָּן בְּנִיכָן
 וּבְנוֹתֵיכָן? ! הֲלֵא הַסֵּמ"ךְ-מ"ם פֶּתַח עֲלֵי תִיק, וְיֵשׁ לוֹ חֲתִימוֹת שֶׁל
 אֵין סֵפֶר רַבָּנִים וְכוּ', וְאֶף-עַל-פִּי-כֵן הִשְׁלַכְתִּי נַפְשִׁי מִנְּגִיד לְעִשׂוֹת
 טוֹבָה לְיַלְדֵיכֶם. וּמֵה מְשַׁלְמִים לִי בַחֲזָרָה? עֲגַמַת נַפְשִׁי! שְׁבוּעַ אַחַר
 שְׁבוּעַ עֲלֵי לְבַקֶּשְׁכֶּן עַל צְנִיעוֹת, וְלֹא כֵּלָן מְצִיָּתוֹת.

רַבּוֹת ז"ל בְּקֵשׁ תְּמִיד, כְּשֶׁנִּזְכִּיר אוֹתוֹ בַּתְּפִלָּה, שְׁנִקְרָא אוֹתוֹ עַל
 שֵׁם הָאָמָא: רַבִּי נַחֲמָן בֶּן פִּיִּיגָא, בְּדֶרֶךְ כָּלֵל קוֹרְאִים אָדָם אַחַר
 הַהִסְתַּלְקוֹת עַל שֵׁם הָאָבָא, וְלָמָּה רָצָה רַבּוֹת ז"ל שִׁיקְרָאוּהוּ עַל שֵׁם
 אָמוֹ? ! אֲלֵא רַבּוֹת ז"ל סֵפֶר לָנוּ: בְּשַׁעֲה שְׁאָמוּ הַצְדָּקָת מֵרַת פִּיִּיגָא
 עֲלֶיהָ הַשְּׁלוֹם, הֵייתָה מְעַבְרַת עִמּוֹ, כָּל יוֹם וְיוֹם יֵצְאָה לְצִיּוֹן

הבעל-שם-טוב הקדוש, ובכֹּתהּ שֶׁהוֹלֵד הִזָּה שְׁנוּשֵׁאת, יִהְיֶה צְדִיק. וּכְשֶׁנוֹלֵד רַבְּנוּ ז"ל, תִּכְף כְּשִׁיצָא לְאוּר הָעוֹלָם, נִטְלָה אֶת יָדוֹ וְחִבְּשָׁה כַּפָּה לְרֵאשׁוֹ, וְשָׁמְרָה עָלָיו כְּעַל בַּבֶּת עֵינָהּ. וְכָל יוֹם יוֹם לְקַחָהּ אֶת הָעֵרִיסָה וְשָׁמָּה עַל צִיּוֹן הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְּדוֹשׁ זי"ע. וְכָף יִשְׁבָּה וּבִכְתָּהּ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַיֵּלֵד הִזָּה יִהְיֶה צְדִיק. אִזּוּ יֵשׁ לְכֵן פֶּלֶא, כִּי־צַד זָכָה רַבְּנוּ ז"ל לְהַגִּיעַ לְמָה שְׁזָכָה?! כִּמָּה דְמַעוֹת אִשָּׁה צְרִיכָה לְבַפּוֹת, שְׁבָנָה וּבִתָּה יִהְיוּ שְׁמוּרִים מִחֶטָּא?! וּבַפֶּרֶט בְּדוֹר הַזֶּה, שֶׁהוּא דוֹר פְּרוּץ?! צְרִיכִים לְהַפְרִיד אֶת יְלָדֵינוּ, שְׁלֹא יִתְחַבְּרוּ עִם חִילוּנִים בְּשׁוּם פָּנִים וְאִפְּן. יֵשׁ אֶחָד אוֹ שְׁנַיִם שְׁבָרְחוּ מֵאִתָּנוּ, הַהוֹרִים הָיוּ אֲדִישִׁים, אִזּוּ צְרִיכִים שְׁבָנוֹתֵינוּ לֹא תִתְחַבְּרָנָה עִם בְּנוֹתֵיהֶן, כִּי עֲלוּלִים לְלַמֵּד מֵהֶם רַע, רַע לוֹמְדִים בְּנֶקֶל מְאֹד. וְכֵן אֶת הַבָּנִים צְרִיכִים לְשָׁמֵר הֵיכֵן הֵם מְסֻתוֹבְבִים.

וְכֵאֵן הַמָּקוֹם לְעוֹרֵר אֶת כָּל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ; כִּמָּה תְּאֻנּוֹת דְּרָכִים הָיוּ?! לְמָה לֹא נִזְהָרִים כִּי־צַד נוֹהֲגִים?! לֹא לְנוֹהֵג בַּפְּרָאוֹת! אֲנִי אֲמַרְתִּי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂאֵם יִמְצְאוּ אֶחָד הַנוֹהֵג בַּפְּרָאוֹת, יִמְסְרוּ אֶת מִסְפֵּר הָרֶכֶב לְמִשְׁטָרָה! כִּי הַנוֹהֵג בַּפְּרָאוֹת, הוּא רוֹצֵחַ! וְצְרִיכִים לְמְסֹרוֹ, שְׁלֹא יִהְיֶה מִיִּשְׁהוּ. תִּרְאוּ מַה קָרָה בְּאַשְׁדּוֹד, רַחֲמָנָא לִישׁוּבָן, טַנְדֵר דְרַס יָלֵד וְכוּ', נִהַג בְּלַתִּי זְהִיר צְרִיף לְעַבֵּד בְּכִיּוּב, וְלֹא לְנוֹהֵג וְכוּ', וְצְרִיכִים לְהַכְנִיסוֹ בְּמֵאָסָר, אִם אֵינְנוּ אֶחָרָאֵי עַל מַעֲשָׂיו, נִהַג צְרִיף לְטַל עַל עַצְמוֹ אֶחָרִיוֹת! מְכוּנִית הִיא פְּלִי מִשְׁחִית, וְצְרִיכִים לְהַשְׁמֵר וּלְהַזְהֵר.

לְזֹאת אֲבַקֵּשׁ מְאֹד אֶת כָּלְכֵן! הִנֵּה אֲנוּ נִמְצָאִים בִּימֵי הָעֶמֶר, חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים אוֹמְרִים, שְׁנַפְטָרוּ אִזּוּ תַלְמִידֵי רַבִּי עֲקִיבָא, עַל שְׁלֹא נִהַגוּ כְּבוֹד זֶה בְּזֶה, לֹא כְּתוּב שֶׁהֲרֵגוּ אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי, לֹא כְּתוּב שֶׁהִכּוּ זֶה אֶת זֶה, אֲלֵא שְׁלֹא נִהַגוּ כְּבוֹד וְכוּ'. עֲלִינוּ לְרֵאוֹת לְכָל הַפְּחוֹת, שְׂאִשָּׁה תִתֵּן כְּבוֹד לְזוּלָתָהּ. שְׁמַעְתִּי לְאַחַרְוֵנָה, שִׁישְׁנָן כִּמָּה נָשִׁים, שְׁתַּמִּיד כְּשֶׁנִּכְנְסוֹת בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ — נַעֲשֶׂה רִיב וְקִטְטָה, הֵן מוֹתַחוֹת בַּקֶּרֶת וְכוּ' וְכוּ', בְּמָקוֹם לְשִׁמְחַ וְכוּ' וּלְשִׁמְחַ, הֵן תַּמִּיד מְחַרְחָרוֹת רִיב, וּמְעִירוֹת: "לְמָה זֶה כָּף, וְלְמָה זֶה כָּף" וְכוּ'?! לְמָה לְבַלְבֵּל אֶת לַיִל הַשְּׁמֵחָה?! מִי שְׂאִינָה יְכוּלָה לְשַׁלֵּט עַל פִּיהָ, תַּעֲשֶׂה

טובה ולא תבוא! ברוך השם, הקהלה שלנו אני גאה בה! אין קהלה כזו בכל העולם. בודאי זה קשה לנו, דיקא כשאנו נכנסים למצבים קשים ומחזיקים מעמד, הנה סוגרים תלמודי תורה, ואנו מחזיקים מעמד — זו השמחה שלנו! זה העתיד שלנו, וכזה אנו צריכים להיות גאים.

ולכן אבקש מאד מאד את כל נשות אנשי שלומנו, באנה תחזקנה עצמכן ביחד, לא לערוך בקרת זו על זו! כל אחת יש לה חבילת צרותיה, באנה להתחזק, לא באנו לקבל 'שריטות' מאשה אחרת וכו' וכו'. בליל שמחה ראינה לשמח זו את זו, ואקנה להקדוש-ברוך-הוא, שבקרוב מאד תוכלנה לחזר לאולם השמחות, ושם תשמחנה, ולא כמו עתה, שאתן באיזה מקלט וכו'. אקנה מאד להקדוש-ברוך-הוא שתכף-ומיד אחר ל"ג בעמר יתחיל להיות הליל שמחה באולם השמחות. הגיע הזמן שלא נפחד! הבעל-שם-טוב הקדוש זי"ע אמר: סגלה לרשעים — להראותם, שלא מפחדים מהם, אם לא נסתדר תוך כמה שבועות, שיעזבו אותנו בבית-הספר העלוב שהשליכו אותנו ליד בית העלמין, אני אמר לכן להפגס למתנ"ס, ואז תראינה כיצד יתחילו לפחד וכו', ונראה להם, שאיננו מפחדים מהם, מפסים אנו משלמים וארנונה ומים — זה טוב להם!?! ומה נותנים לנו כתמורה? פח זבל! ועוד בשתפות עם שנים שלשה אנשים, בזה יקנו אותנו?! אם גלף באחדות ובאהבה ונעזר זה לזה, ונגלף בצניעות ובגאות עם הצניעות — נצליח! ברוך השם, שאנו יהודים נוהגים בצניעות. וכמו שאומרים חכמינו הקדושים: "אדם אתם" — אתם קרויים אדם, ואין אמות העולם קרויים אדם; מי שהולך בצניעות — זה נקרא אדם. מי שהולך חשוף — הוא כחיה, ככלב, כבהמה, שהולכת בלא לבוש, ואינה מתביישת. ברוך השם, אנו יהודים מאמינים בהקדוש-ברוך-הוא, וצריכים לילך בצניעות. אם נחזיק עצמנו ביחד, אין לנו לפחד מאף אחד.

אקנה שכל אשר דברתי יפגס בלבכם, ותהיה אהבה ביניכן, כמו שאמר רבנו ז"ל: העולם ראוי שיתמהו על גדל האהבה שיהיה ביניכן. תשתדלנה שתהיה אהבה ואחדות אצלכן, ותחזקנה זו את

זו. אם יש אשה קנטרנית וכו', נרחיק אותה מאתנו, מספיק דקירות והשפלות! והעקר — לשמר פינו לא לנבלו. ובפרט בפני הילדים, אני מאד מקפיד על דברים כאלו. מה שעבר — עבר, מאד הקפדתי שנסעו לגני התערוכה לראות את חניגות הערב-רב, אבל מה דהוה הוה, מהיום והלאה אני רוצה להראות להקדוש-ברוך-הוא, שיש לנו קהלה קדושה, שנוכל להתפאר לפני מלך המשיח — בוא תראה, קהלה שיושבת חוץ לישוב ומחכים לך, מתנהגים בצניעות, ומגדלים את הילדים בקדושה ובטהרה. יעזר הקדוש-ברוך-הוא שאזכה לחתן את ידיכן.

ולבסוף אבקש את פלכן! תבקשו רחמים רבים בעבורי ובעבור אשתי, ותהיה הברכה וההצלחה בכל מעשה ידיכן. ואהיה לכן אסיר תודה.

המאחל לכן ברכה והצלחה מן השמים...

כט תקכא.

בעזרת השם יתברך, יום חמישי לסדר אמו, ו' איר ה'תש"ס.

שלום וברכה וכל טוב סלה גיעו וירדפו אל "התאחדות האברכים", תלמידי היקרים, הגרים ביבנאל "עיר ברסלב", הו"ה עליהם ישרה שכינתו תמיד, אמן.

אין אתם יכולים לתאר ולשער את גדל הצער והעגמת נפש שיש לי, שאחר הגיעות והטרחות שטרחתי אתכם לחתונכם, שיבוא איזה ריק ופוחז, ויקח אתכם אל "גן שעשועים", באיזה תרוץ שרק לא יהיה, אפלו תרוץ של פרנסה, הרי המקום הוא מקום זמה ותועבה, ובפרט מה עושים שמה? חוגגים את החינגא של העבודה זרה של הערב-רב, שהעבירו על הדת מליונים מאחינו בני ישראל.

זכרו היטב פמה וכמה ימים ולילות, שבועות וחדשים, במסירות נפש דברתי אתכם דבורי אמונה והשגחה פרטית, וגליתי

לְכֶם אֶת עֲצוֹת רַבְּנֵינוּ וְלֹא אִיף שְׁצַרִּיכִים לְהִתְחַזֵּק וּלְהִתְחַזֵּק מֵעַמְד, וּלְבַסּוֹף כָּל הַדְּבוּרִים הוֹלְכִים לְרוּחַ.

מִדּוּעַ לֹא תִישָׁבוּ אֶת עֲצֻמְכֶם, סוֹף כָּל סוֹף כְּבָר זְכִיתֶם לְהִתְחַתֵּן, וְכִמָּה מִסִּירוֹת נֶפֶשׁ הַיְתָה לִי עַד שְׁחַתַּנְתִּי אֶתְכֶם, וּבְכַמָּה סִבְנוֹת נִכְנַסְתִּי, וְכִמָּה תְּפִלוֹת שְׁפַכְתִּי, וְכִמָּה דְּבוּרִים דִּבַּרְתִּי אֶתְכֶם, וְהַכֵּל לְכֹל שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם-בֵּית בֵּינֵיכֶם, וְשִׁתְּחַזִּיקוּ מֵעַמְד, וּלְבַסּוֹף יָכוֹל לָבוֹא אֵיזָה "רוּחַ", וְיוֹלִיף אֶתְכֶם שׁוֹלָל.

נָא וְנָא רְאוּ לִישָׁב אֶת עֲצֻמְכֶם הֵיטֵב מֶה נִשְׁאָר מֵהָאָדָם — אִם לֹא תוֹרָה וּתְפִלָּה, כִּי יִמִּינוּ כְּצֵל עוֹבֵר, וְאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (בְּרֵאשִׁית רַבָּה, פֶּרֶשׁה צו, סִימָן ב'): "כְּצֵל יְמִינוּ עַל הָאָרֶץ" — הַלְוֹאֵי כְּצֵלוֹ שֶׁל כְּתָל, אוֹ כְּצֵלוֹ שֶׁל אֵילָן, אֵלָא כְּצֵלוֹ שֶׁל עוֹף בְּשָׁעָה שֶׁהוּא עָף; הִגָּה יוֹם וְהִגָּה לַיְלָה, וְהִגָּה הַכֹּל פּוֹרֵחַ, אֵף אֶחָד בְּעוֹלָם לֹא פִתַּב חוּזָה עִם הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהוּא יִגְמַר אֶת הַשְּׂבָעִים שָׁנָה, אֲשֶׁר דּוֹד הַמֶּלֶךְ אוֹמֵר (תְּהִלִּים ז): "יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ בָּהֶם שְׂבָעִים שָׁנָה", וְאָמַר רַבְּנֵינוּ ו'ל' (לְקוּטֵי-מוֹתֵר"ו, חֶלֶק ב', סִימָן סא), אֲשֶׁר הַשְּׂבָעִים שָׁנָה זֶה גַם-כֵּן כְּרַבֵּעַ שָׁעָה, וְלוֹ יִצִּיר אָדָם, שֶׁכֵּן יִחְיֶה שְׂבָעִים שָׁנָה, הֲרִי זֶה פּוֹרֵחַ כְּמוֹ רַבֵּעַ שָׁעָה, וְחָבַל עַל כָּל רִגַע וְרִגַע, אוֹ שְׁצַרִּיכִים לְעַבֵּד וּלְהִבְיֵא פְּרִינְסָה, אוֹ שְׁצַרִּיכִים לְלַמֵּד תּוֹרָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד טוֹב מִלְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה, וּמִי שְׁלוּמֵד תּוֹרָה מִתְעַשֵּׂר, וְזוֹרְקִים עָלָיו כֶּסֶף, וְלֹא חָסַר לוֹ שׁוּם דָּבָר, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (עֲבוּדָה זָרָה יח): כָּל הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה, הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עוֹשֶׂה לוֹ חֲפָצָיו. וְכֵן (שֵׁם): כָּל הַעוֹסֵק בַּתּוֹרָה — נִכְסָיו מְצַלִּיחִים לוֹ. אוֹ שְׁמַדְבָּרִים אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר שְׁמַדְבָּרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זֶה הַצְּלָחָה נְצִיחִית, הַצְּלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין לְתַאֵר וְאֵין לְשַׁעַר כָּלֵל, וְאִם הֵייתֶם יוֹדְעִים מֶה זֶה לְדַבֵּר אֵל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הֵייתֶם מִפְּסִיקִים לְגַמְרֵי לְדַבֵּר עִם בְּנֵי-אָדָם, כִּי הַדְּבוּר בְּטֵל הוֹרֵס אֶת הָאָדָם לְגַמְרֵי.

זְכְרוּ הֵיטֵב מֶה שְׁאָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוֹשִׁים (פְּתוּחוֹת נט): הַבְּטָלָה מְבִיאָה לִידֵי זָמָה וְלִידֵי שְׁעָמוּם — שְׁגָעוֹן; וְכֵן אָמְרוּ (אֲבוֹת דְּרַבִּי נַחֲמָן, פֶּרֶק יא): אֵין אָדָם מֵת אֵלָא מִתּוֹךְ הַבְּטָלָה; כְּשֶׁאָדָם אֵין לוֹ מֶה

לַעֲשׂוֹת, מְשַׁעֲמֵם לוֹ, עַד שֶׁמִּבְקֵשׁ לְמוֹת, וְכָל זֶה בָּא מִחֲמַת הַבְּטָלָה. וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶתְכֶם — רְאוּ לְקַחַת אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְתִשְׁמְרוּ אֶת עֲצֻמְכֶם מְאֹד מְאֹד מִמוֹשֵׁב לְצִיִּים, כִּי כִּף אָמְרוּ חֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים (אָבוֹת, פָּרָק ג'): שְׁנַיִם שְׂיוֹשְׁבִים וְאֵין בֵּינֵיהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה, הָרִי זֶה מוֹשֵׁב לְצִיִּים; שְׁנֵי אֲנָשִׁים יוֹשְׁבִים אַחַד לְיַד הַשְּׁנַיִ, וְלֹא עוֹשִׂים שׁוּם דְּבָר, אֲבָל מֵאַחַר שֶׁאֵין בֵּהֶם דְּבָרֵי תוֹרָה כָּבֵר, זֶה מוֹשֵׁב לְצִיִּים. וּמִכָּל שֶׁפֶן וְכָל שֶׁפֶן כְּשֶׁמְדַבְּרִים דְּבָרִים בְּטָלִים, וּסְתָם פֶּטְפוּטֵי שְׁטִיּוֹת וְכוּ' וְכוּ', בּוֹדָאֵי זֶה מוֹשֵׁב לְצִיִּים, וּבְמוֹשֵׁב לְצִיִּים שֶׁם מוֹשֵׁב הַקְּלָפוֹת; וְלִכֵּן אֲנִי מְאֹד מְאֹד מִבְקֵשׁ אֶת כְּלַכְּם, שֶׁתִּרְאוּ לְקַחַת אֶת עֲצֻמְכֶם בְּיַדְכֶם, וְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בּוֹדָאֵי לֹא יַעֲזֹב אֶתְכֶם.

נָא וְנָא רְאוּ לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַע עוֹלָם, וְתִרְאוּ מְאֹד לְשִׁמּוֹר שְׁזָר לֹא יִכְנַס בֵּינֵיכֶם, וְאֲנִי מְאֹד מְאֹד מְקוֹנֶה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, לְרְאוֹת אֶצְלַכֶם נַחַת, כִּי אַתֶּם חֲקוּקִים בְּפִנְיַמְיוֹת לְבַבִּי לְטוֹב כָּל הַיָּמִים.

הַמְּאַחַל לְכֶם בְּרַכָּה וְהַצְּלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּט תּקכּב.

בְּצִוְרַת הַשָּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסִדֵּר אָמֵר, ו' אִיֵּר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

רְאֵי לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אִפְנִים שְׁבַע עוֹלָם לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, כִּי עַקֵּר הֵהֱתַחֲזָקוֹת זֶה שִׁמְחָה, שְׁצָרִיכִים לְשִׁמַּח שְׁזַכֵּינוּ לְהַבְּרָאוֹת מְזַרַע יִשְׂרָאֵל, וְלֹא עֲשֵׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאָרְצוֹת, וַיֵּשׁ לָנוּ תוֹרָה וּמִצְוֹת, וְלִכֵּן אֶת צְרִיכָה מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וּבְכִפְרֵט שְׂאֵת הוֹלָכַת לְהִתְחַתֵּן.

עֲלִיךָ לְדַעַת, שְׂאֵשָׁה פְּטוּרָה מֵהַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת, הִיא מְחַיֶּבֶת לְהַגִּיד בְּרִכּוֹת וּקְרִיאַת שְׁמַע, אֲבָל לֹא יוֹתֵר, וְלִכֵּן אֵין לָךְ מֵה לְהִתְבַּלְבֵּל וְלִפֹּל בְּדַעְתְּךָ, שְׂאֵת לֹא יְכוּלָה לְהִתְפַּלֵּל אֶת הַשְּׁלֵשׁ

תְּפִלוֹת, הַעֲקֹר הַרְגִילִי אֶת עֲצֻמָּךְ, שְׁפֹל מֵה שְׁאֵת צְרִיכָה תִּבְקָשִׁי
מִמְּנוֹ יִתְבָּרֵךְ, כִּי הוּא יִתְבָּרֵךְ מִחַיָּה וּמְהֵרָה וּמְקַיֵּם אֶת כָּל הַבְּרִיאָה
כְּלָה, וְהַכֹּל זֶה אֱלֹקוֹת וְאֱלֹקוֹת זֶה הַכֹּל, וְצְרִיכִים לְהַחְזִיק מֵעַמֵּד עַל
כָּל מֵה שְׁעוֹבֵר עַל הָאָדָם.

הַעֲקֹר תִּשְׁתַּדְּלִי לַעֲשׂוֹת מְצוּוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, וְלִהְתַּחַן
וְלִחְזֹק אֶת אַחֲרֵים, וְלִקְיִים אֶת הַמְצוּוֹת בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְאָמַר רַבְּנוּ
י"ל (סִפְרֵי-הַמִּדּוֹת, אוֹת שִׂמְחָה, סִימָן א'): כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מְצוּוֹה בְּשִׂמְחָה,
בְּיָדוּעַ שְׁלֵבוֹ שָׁלֵם עִם אֱלֹקָיו; וְלִכֵּן צְרִיכִים לַעֲשׂוֹת אֶת הַמְצוּוֹת
בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, וּבִכְפָּרֵט אֶת, שְׁאֵת עוֹמֵד לְהִתְחַתֵּן.

מֵה טוֹב וּמֵה נְעִים, אִם תִּלְמְדִי אֶת הַהֲלָכוֹת שֶׁל טְהָרַת
הַמְשַׁפָּחָה, שְׁזֶה מְאֹד מְאֹד נְחוּץ, כִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גּוֹבְלִים בְּכָרַת,
וְכֵן תִּלְמְדִי הַלְכוֹת שְׁבֹת וְכִשְׁרוֹת.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלְתִּי שְׁאֲנִי
מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שֶׁתְּצַלִּיחֵי דְרַכְךָ תָּמִיד.

הַמֵּאחֲלֵ לְךָ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקכג.

בְּעִזְרוֹת הַשָּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֵר אָמֵר, ו' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבְרָכָה וְכֹל טוֹב סְלָה יִגִּיעוּ וְיִרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי תִלְמִידֵי ...
גְּרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלֵתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

פֹּה תִקְבַּל מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַבְרָכִים, וְאֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ,
שֶׁתִּשְׁתַּדְּלִי לַעֲשׂוֹת אֲצִל ... גְּרוֹ יְאִיר עֲתָקִים, וְלִמְסֹר אֶת זֶה לְכָל
אַבְרָךְ, כִּי מְאֹד מְאֹד כּוֹאֵב לִי, אִיךָ שְׁפֹל הִיגִיעָה וְהַטְרַחָה שְׁיִגְעָתִי
וְטְרַחֲתִי עִם הָאַבְרָכִים יָמִים וְשָׁנִים, זֶה יִלְךְ לְרוּחַ, עַל-יְדֵי אֵיזָה רִיק

ופוּחוּז וכו', כִּי מִי שְׁמִסְגֵּל לַעֲשׂוֹת דְּבָרִים כְּאֵלוֹ, אֶצְלִי הוּא לֹא יוֹתֵר מִקֵּל וְרִיק, הֵייתִי מַעֲדִיף שְׁיַעֲזֹב אֶת הַקְּהֵלָה מֵה שְׁיִיתֵר מֵהָר.

רָאָה לְהִתְחַזֵּק בְּכָל מִינֵי אַפְנִים שְׁבַעֲוֹלָם, וְעֲלִיף לְדַעַת, שְׁהַנְסִינֹת הֵם קָשִׁים וּמְרִים, וְעַל כֵּן אֶחָד וְאֶחָד עוֹבֵר בְּזֶה הָעוֹלָם הַרְבֵּה נְסִינֹת קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחְזִיק מֵעַמֵּד, וְאִינוּ נִשְׁפָּר מִשׁוּם דָּבָר, כִּי הַדְּבָר הַיְחִידִי שֵׁישׁ לָנוּ וְקָרוֹב וְסָמוּךְ לָנוּ זֶה הַדְּבָר, לְדַבֵּר תְּמִיד אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְרַבְּנוּ ו"ל אָמַר (לְקוּטִי-מוֹהַר"ן, חֵלֶק א', סִימָן עח), אֲשֶׁר הַדְּבָר נִקְרָא אִם הַבְּנִים, וּכְמוֹ שֶׁהָאֵם לֹא נִגְעָלֶת, וְהוֹלֶכֶת עִם הַתֵּינוֹק אֶפְלוּ בְּמִקְוֹמוֹת הַמְטַנְפִים וּמְכַבְּסֵת אוֹתוֹ וְכו', כִּן הַדְּבָר נִקְרָא אִם הַבְּנִים, וְהוֹלֵךְ עִם הָאָדָם אֶפְלוּ בְּמִקְוֹמוֹת הַמְטַנְפִים, וְלָכֵן הָיוּ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים אוֹמְרִים, שְׂרָאוּי לָנוּ מְאֹד מְאֹד לְהוֹדוֹת וּלְהַלֵּל וּלְשַׁבַּח אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא עַל הַחֶסֶד שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ, שֶׁזְכִּינוּ לְקַבֵּל מִרַבְּנוּ ו"ל אֶת הַמַּתְנָה שֶׁל הַתְּבוּדָה, אֲשֶׁר אֵין עוֹד דְּבָר חָשׁוֹב מִזֶּה. וְלָכֵן אֲנִי מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, אֵל תִּפְּל בְּחִלְשׁוֹת הַדַּעַת, וּבְכָל קְהֵלָה יֵשׁ יְרִידוֹת וְעֲלִיּוֹת, אֲבָל אֶצְלָנוּ מִחֲמַת שְׁאַנְחָנוּ רוֹצִים כָּל-כָּף לְהִיּוֹת דְּבוּקִים בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְרוֹצִים לְהִגִּיעַ אֶל גְּלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרַגָּה הַכִּי גְבוּהָה, לֹא בְּחִנָּם שְׁהִסְמֵ"ךְ-מ"ם אוֹרֵב עָלֵינוּ מְאֹד.

וְלָכֵן רָאָה לְהִתְחַזֵּק מְאֹד, וְאֵל תִּפְּל בְּדַעַתְךָ כָּלֵל, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׁסוּף כָּל סוּף אַחַר הָרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שֶׁבְּכָל פַּעַם תִּשְׁלַח לִי דו"ח מֵה קוֹרָה עִם הָאֲבָרְכִים, וּמֵה קוֹרָה בְּקֵהֵלָה, כִּי דְבָרִים כְּאֵלוֹ אֲנִי מְכָרַח לְדַעַת כְּאֲשֶׁר תִּבִּין מֵעֲצָמָךְ.

נָא וְנָא אֵל תִּחַלֵּשׁ דַּעַתְךָ כְּרַגַע, כִּי גְדוֹל אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנְהָ לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁהַכֵּל יִתְהַפֵּף לְטוֹבָה.

הַמֵּאחַל לְךָ בְּרַכָּה וְהַצֵּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקכד.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אֲמֹר, ו' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אֱהוֹבֵי, תִּלְמִידֵי
... גֵּרוֹ יֵאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ, וְאִין לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר אֶת גְּדֹל
הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׁלִקְחָתָ אֶת עֲצָמְךָ בְּלִמּוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, וְאִתָּה
לֹא מִבְּלָבֵל אֶת עֲצָמְךָ מִשּׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, וְדִקָּא עַל-יַד־זֶה
תַּצְלִיחַ, וְאִנִּי מְאֹד מְאֹד מְקַוֶּה לְהַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שְׂיִהְיֶה לְךָ מֵה
שְׂיִוִּתֵר פְּרֻנְסָה, כְּדֵי שְׂתִהְיֶה לְךָ חֲרוּת לְלַמֵּד תּוֹרָה.

גַּא וְנָא תִקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוּרִים כְּסִדְרָן, בְּמִקְרָא — שְׁלֵא יִחְסֹר
לְךָ שְׁבוּעָה אֶחָד מִבְּלֵי לְלַמֵּד חֲמֵשׁ וְרִשׁ"י עִם הַתְּרַגּוּם, כְּמוֹ שְׂהַרְגִּילָתָ
אֶצְלִי, וְכֵן תַּעֲשֶׂה לְעֲצָמְךָ שְׁעוּר בְּמִשְׁנֵיּוֹת, וְאִם תּוּכַל לְלַמֵּד בְּכֹל
יוֹם ח"י פְּרָקִים מִשְׁנֵיּוֹת — אִין לְמַעְלָה מִזֶּה, כִּי זֶה נוֹתֵן סְפוּק
נִפְשֵׁי לְאָדָם. וְהַעוֹלָה עַל הַכֹּל — תִּרְבֶּה לְלַמֵּד גְּמָרָא כְּסִדְרָן, אֲשֶׁר
אִין עוֹד טוֹב מִלְּמוּד גְּמָרָא, וְכֵן תִּקְבַּע לְעֲצָמְךָ שְׁעוּר בְּטוֹר בֵּית יוֹסֵף
עִם שְׁלִחָן עֲרוּף בְּעִיּוֹן, וּמִלְּבַד זֹאת תִּלְמַד שְׁעוּר פְּשׁוּט כְּסִדְרַת הַשְּׁלִחָן
עֲרוּף מִחֲבֵר רַמ"א, כְּדֵי שְׂתִהְיֶה רְגִיל בְּזֶה, כִּי ה' בֵּית-יוֹסֵף חֲבֵר אֶת
הַשְּׁלִחָן עֲרוּף, וְחָלַק אֶת זֶה לְשָׁלְשִׁים יוֹם, כְּדֵי לְסִימּוֹ בְּכֹל חֹדֶשׁ,
כִּי מוּבָא בַּהַקְדָּמָה הַרְאֵשׁוֹנָה שֶׁל הַשְּׁלִחָן עֲרוּף (זֶה עוֹד לְפָנַי
שְׁנַצְטֵרֵף הַרַמ"א אֶל הַשְּׁלִחָן עֲרוּף), וְאִנְחִנּוּ הַלּוּאִי שְׁנַגְמֹר אֶת הַד'
חֲלָקֵי שְׁלִחָן עֲרוּף מִחֲבֵר רַמ"א פַּעַם בְּשָׁנָה.

אֶל תִּסְתַּכַּל עַל שׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעֲוֹלָם, אִין לְךָ שׁוֹם עֵסֶק עִם אִף
אֶחָד, וְאֶל תִּחְלַשׁ דְּעַתָּךְ כְּשִׂאתָה רוּאָה סְתָם אֲבָרְכִים שְׂמִסְתּוֹכְבִּים
וְלֹא עוֹשִׂים שׁוֹם דְּבָר, כִּי גַם פֶּה הֵם לֹא עֲשׂוּ שׁוֹם דְּבָר, זְכֹר כְּפֹה

מוֹסֵר אֶמְרָתִי לָהֶם, אֲשֶׁר (אֵיכָּה ג): "טוֹב לִגְבוֹר כִּי יִשָּׂא עַל מְנוּעָרָיו", וְכָל אֵלוֹ שִׁצִּיתוּ אוֹתִי, אֵינָם מִתְחַרְטִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, וּמִכָּל שָׁפָן שֶׁלֹּא יִתְחַרְטוּ בְּעוֹלָם הַבָּא, וְלִכֵּן אַתָּה לֹא צָרִיךְ לְהִסְתַּפֵּל עַל אִף אֶחָד, וְאֲנִי מְאֹד מְקַנֵּה לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא שִׁתְּצִית אוֹתִי, תִּתְפַּלֵּל בְּמִנְיָן בְּכֹנֶנֶה גְדוֹלָה מִתּוֹךְ הַסְּדוּר דִּיקָא, וְכֵן תִּתְבוּדֵד לְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְתִהְיֶה תָּמִיד שְׂמֵחַ, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר, שְׂאֲשַׁתֵּךְ תַּעֲבֹר אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת וְתוֹלִיד, וְעוֹד מַעֲט תִּהְיֶה אֲבָא, וְעַד שִׁתְּסַתּוּבֵב, תִּהְיֶה כְּבָר סְבָא, וְעַל-כֵּן רְאֵה לְהַזְדַּרֵּז מְאֹד, הַעֲקֹר לְלִמּוּד הַרְבֵּה, וּמִי יִתֵּן שִׁתּוּכַל לְלַמֵּד אֶת הַחֲמִשָּׁה-עֶשֶׂר שְׁעוּרִים שֶׁקִּבַּעְתִּי זֶה יָמִים וְשָׁנִים לְתַלְמִידֵי "הַיְכַל-הַקֹּדֶשׁ".

הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׂאֲנִי מִבְּקֶשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שִׁתְּצַלִּיחַ דִּרְכָּךְ תָּמִיד.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כַּט תַּקְכָּה

בְּעֶזְרַת הַשָּׁם יִתְבַּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֻדְרֵי אָמֹר, ו' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תְּחִיָּה.

אֵין אַתָּה יְכוּלָה לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֶׁיֵּשׁ לִי בְּזֶה שֶׁאַתָּה עוֹזֶרֶת לְבַעֲלֶךָ לְלַמֵּד תּוֹרָה, וּבִזְכוּת זֶה הִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שִׁתְּהִי בְּרִיאָה, וְתַעֲבֹרִי אֶת הַהֲרִיזוֹן בְּקִלּוֹת, וְתִלְדִי בְּקִלּוֹת, וְתִהְיִי אִמָּא בְּרִיאָה, וְהִקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא יַעֲזֹר לָךְ, שֶׁבְּבֵית שְׁלֹכֶם יִשְׁמַע תָּמִיד קוֹל תּוֹרָה וְקוֹל שְׂמֵחָה, וְנִשְׁמַע וְנִתְבַּשֵּׁר אֲצִלְכֶם תָּמִיד בְּשׁוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת.

הַמֵּאחַל לָךְ בְּרַכָּה וְהַצֹּלְחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כט תקכו.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם חֲמִישִׁי לְסֵדֶר אָמֵר, ו' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם רַב אֵל ... תַּחֲיָה.

לְנִכּוֹן קִבְּלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֶת לֹא צְרִיכָה לְהִתְבַּלְבֵּל, כִּי כֶּן הוֹלֵךְ כָּל הַרְיוֹן, וּבִפְרֹט הַרְיוֹן
רֵאשׁוֹן וְכו', שְׁנֵה בָּא עִם כְּאֲבִים וְלִחְצִים וּפְחָדִים, וְאֶת לֹא צְרִיכָה
לְהִשָּׁבֵר, וְאֲנִי מִכְּטִיחַ לָךְ, שְׁתִּלְדִי בְּקִלּוֹת וְהַכֵּל יַעֲבֹר, וְתִהְיֶי אִמָּא
בְּרִיאָה, רַק לֹא לְבִלְבֵּל אֶת עֲצֻמְךָ מִשׁוֹם דְּבָר, תִּרְאֵי רַק לְשִׂמְחָה, כִּי
רַבְּנוּ ז"ל אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹתֵרֵן, חֶלֶק ב', סִימָן כד), שְׁהַשְׂמִיחָה הִיא רְפוּאָה
לְכָל — בֵּינָן בְּגִשְׁמֵי וּבֵינָן בְּרוּחָנִי; אֲנִי כָּל-כֶּן שְׂמִחָה, שְׁהִנֵּה אֶת אִמָּא
לְיֶלֶד בֶּן שְׁנָה, וְהִנֵּה עוֹד מְעֻט תִּלְדִי עוֹד פְּעַם, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׁהַכֵּל יַעֲבֹר בְּקִלּוֹת.

הַעֲקֹר תִּתְחַזְקִי וְתִגְוַחֲחֵי הַרְבֵּה, וְתִתְהַיֵּה לָךְ דִּירָה וְרִכָּב מְשֻׁלָּכִים,
שְׁלֹא תִצְטָרְכוּ טוֹבוֹת מִשׁוֹם בְּרִיָּה שְׁבַעוּלָם.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

וְשְׁלוֹם לְבַעֲלֶךָ ... גֵּרוּ יֵאִיר.

אֲנִי מְאֹד מְאֹד מְבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׁתִּשְׁמֹר עַל הַבְּרִיאוֹת שֶׁל אִשְׁתְּךָ,
וְשִׁתְּנוּחַ הַרְבֵּה, וּבְזֶה תִּגְרַם לִי נִחְתָּרוּחַ גְּדוֹל מְאֹד.

הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הַשׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע תְּפִלָּתִי שְׁאֲנִי
מְבַקֵּשׁ וּמְתַפְּלֵל בְּעֵדְכֶם, שְׁתִּצְלִיחוּ דְרָכְכֶם תָּמִיד.

הַמֵּאֲחֵל לָכֶם בְּרָכָה וְהַצְּלִיחָה מִן הַשָּׁמַיִם...

כּוּט תַּקְכוּז.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם שֵׁשִׁי — עֶרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֹדֵר אָמֹר, ז' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל יְדֵי הַיָּקָר לִי
מְאֹד, הֵרַב ... גֵּרוּ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קַבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

מְאֹד מְאֹד נִזְדַּעְזַעְתִּי, שֵׁשׁ שְׁקוּנִים בְּשֵׁר אֶצֶל ... בְּהַכְּשֵׁר
הַרְבֵּנוּת, קָדָם כֹּל, דְּבַר יְדוּעַ שְׁזָה טְרַפָּה וַיִּנְבְּלָהּ, וְדָבַר שְׁנִי, הָרִי
הַמוּכָר הוּא מְחַלֵּל שַׁבַּת, וְאִיךָ אֲנָשִׁים יְכוּלִים לְהַגִּיעַ לְשִׁפְלוּת כְּזוֹ.

רְצִיתִי מְאֹד, שְׁלַפְנֵי קְרִיאַת הַתּוֹרָה תִּכְרִיז בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת הַזֶּה
בְּבִקְרָה וְהֵן בְּמִנְחָה, אֶת חֲמֹר הָאֲסוּר שֶׁל אֲסוּר גְּבֻלוֹת וּטְרַפּוֹת, וְשֶׁאֵינִי
מְאֹד מְאֹד מְקַפֵּיד עַל זֶה, וְאִם אֵין מְסַפִּיק שְׁוִיק בְּשֵׁר מִהֵרַב ... גֵּרוּ
יְאִיר, נִשְׁתַּדֵּל לְשׁוּק יוֹתֵר, זֶה לֹא מִכְרָח לְהִיּוֹת הַשְׁוִיק דְּרָךְ אַחַד,
יְכוּל לְהִיּוֹת דְּרָךְ כַּמָּה, הָעֵקֶר לְשִׁמּוֹר מְאֹד, וְאִם דְּוִקָא רוֹצִים לְקַנּוּת
בְּשֵׁר אַחֵר, אֲנִי מִכְרָח לְהַגִּיד לְכֶם מֵה שֶׁאֵינִי הִיִּיתִי עוֹשֶׂה, אִם לֹא
הִיָּה לִי שׁוֹחֵט פְּרָטִי, לֹא הִיִּיתִי אוֹכֵל בְּשֵׁר! וּמִי שֶׁכֵּן רוֹצֶה לְאָכֵל
בְּשֵׁר יֵשׁ בְּדוּ"ץ מִהַדְרִין מִן הַמְּהַדְרִין, שְׁעַלֵּיהֶם יְכוּלִים לְסַמֵּךְ בְּמֵאָה
אַחוּז, כִּי הֵם יְהוּדִים יְרֵאִים וְשְׁלָמִים וְזִהִירִים בְּמַצּוֹת יוֹתֵר מִכָּלֵם,
וְדִי לְחַפְיָמָא.

בְּעֵינֵי הַפְּרָאוֹת שֶׁל הַנְּסִיעָה, אֲנִי אֶרְאֶה לְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי
שְׁלוֹמֵנוּ.

אֵין אִתָּה יְכוּל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמֵחָה שֵׁשׁ לִי, שְׂאִתָּה
מְדוּחַ לִי כֹל מֵה שֶׁקוֹרָה בְּקַהֲלָה, כִּי פְּשׁוּט אִם לֹא נַעֲמַד עַל
הַמְּשֻׁמֵּר, רַחֲמָנָא לִישְׁזַבֵּן, לְהִיכֵן גְּדַרְדַּר, וְחֲכָמֵינוּ הַקְּדוּשִׁים אָמְרוּ
(בְּמִדְבַר רַבָּה, פְּרָשָׁה כֹּא, סִימָן ב'): כְּשֵׁם שֶׁפְּרָצוּפֵיהֶם שׁוֹנִים — כֶּף

אָפֶשֶׁר כט תקכח בנחל שכט

דעותיהם שונות; אי אפֿשֶׁר לִישֵׁב אֶת כָּל המוחות, כָּל זְמַן שְׁאֲדָם
חַי, יֵשׁ לוֹ כַח בְּחִירָה גְדוֹל — אִם לְטוֹב אִם לְהַפֵּךְ.

המאחל לך שבת שלום...

כט תקכח.

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ, יוֹם שְׁשֵׁי עָרְב־שַׁבַּת־קֹדֶשׁ לְסֵדֶר אָמֵר, ז' אִיר ה'תש"ס.

שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכָל טוֹב סָלָה יִגִיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל אַהוּבֵי, יְדִידֵי
הַיֶּקֶר לִי מְאֹד ... נְרוֹ יְאִיר.

לְנִכּוֹן קִבְלָתִי אֶת מִכְתָּבְךָ.

אֵין אַתָּה יָכוֹל לְתַאֵר וּלְשַׁעַר אֶת גְּדֹל הַשְּׂמִיחָה שֵׁישׁ לִי, שְׂאִתָּה
מִבָּשֶׁר לִי בְּשׂוֹרוֹת מְשֻׁמְחוֹת, אִיךָ שֶׁהֵבֵן שְׁלֶךְ מִתְמִיד בַּתּוֹרָה, תְּגִיד
לוֹ שְׂיַחֲקָה אֶת אַחִיו ... נְרוֹ יְאִיר, שְׁגַם־כֵּן לומד טוֹב, וַיֵּשׁ לוֹ
כְּשֵׁרוֹנוֹת טוֹבִים.

בְּנֻדָּאֵי אֲנִי רוֹצֶה לְהַכְנִיס רוּחַ שֶׁל תּוֹרָה, וּלְהוֹצִיא אֶת הָאִוִּירָה
שֶׁל הַלִּיצְנוּת, אֲבָל אַתָּה יודע שְׁזֶה לֹא קָל, כִּי רַחֲמָנָא לְצִלָּן, תְּמִיד
בְּאִים אֲנָשִׁים מִבְּחוּץ, וּמְקַרְרִים אֶת הָאֲבָרְכִים, וְצָרִיכִים לְטַכֵּס עַל
זֶה עֲצָה, כִּי זֶה הָעֵתִיד שְׁלֵנוּ. אֲנַחְנוּ לֹא צָרִיכִים אֶת הַסְּמ"ך־מ"ם
מִכְּפָנִים.

מְאֹד מְאֹד אֲבַקֵּשׁ אוֹתְךָ, שְׂתִכְתֵּב לִי תִכְף־וּמִיד כְּשִׂאתָה רוֹאֶה
מִשֶּׁהוּ מוֹזֵר בְּקַהֲלָה וְכוּ', אוֹ מִמִּישֶׁהוּ וְכוּ', שְׂכַבֵּר תּוֹדִיעַ לִי, כִּי אֲנִי
מִכְּרַח לְדַעַת כָּל פֶּרֶט וּפְרָט, וְאִינִי יָכוֹל לְתַת שְׂתַהֲיָה הַפְּקָרוֹת
בְּקַהֲלָתְנוּ, וְלֹא בְּשִׁבִיל זֶה יִצְאֵנוּ לְמַדְבָּר, אֲלֵא כְּדֵי שְׂיִהִיו יְלָדֵינוּ
שְׂמוֹרִים מִהַחֲטָא. אֲנִי לֹא צָרִיךְ שְׂיִהִיָה בֵּינֵנוּ הֶרַע וְהַטְּנַפֶּת שְׂבַעֲיָרוֹת
הַגְּדוֹלוֹת.

הַקְּדוּשׁ־בְּרוּךְ־הוּא הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁמַע בְּתַפְלָתִי
שְׂאֵנִי מִבְּקֵשׁ וּמִתְפַּלֵּל בְּעַדְךָ, שְׂתַצְלִיחַ דְּרַכְךָ תְּמִיד.

אַל תִּשְׁפַּח לְדַבֵּר בְּכָל יוֹם אֶל הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר
וְדְבוּר שְׂמֵדְבָרִים אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, זוּ הַצְלָחָה נְצַחִית, הַצְלָחָה כְּזוֹ, שְׂאִין
לְתֹאֵר וְאִין לְשַׁעַר כָּלֵל.

הַמֵּאֲחֵל לָךְ שַׁבַּת שְׁלוֹם...

בְּרִיךְ רַחֲמָנָא, שְׂזַכְנוּ לְסִיַּם אֶת כָּל הַחֲבוּר הַנִּפְלֵא הַזֶּה, וְהוּא כְּרִךְ
קכ"ג יִזְכְּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְסִדֵּר עֲכָשׁוּ לְדָפוּס אֶת כְּרִךְ קכ"ד לְהַגְדִּיל
תּוֹרָה וּלְהַאֲדִירָהּ.

אָנָּה ה' הוֹשִׁיעָה נָא, אָנָּה ה' הַצְלִיחָה נָא.

תָּכֵן הָעֲנִינִים

חֶלֶק קַבֵּג

ג פֶּתַח דְּבָר כֹּתֵב

ה הַקְדָּמָה

יא כֹּתֵב רִיד

יִוָּרָה לְהַמְשִׁיף לְחֹנֶף אֶת יְלָדֵי הַפֶּתַח, וְלִלְהַב לִבָּם לַעֲבוֹרַת הַשֵּׁם וְיִרְאַת שָׁמַיִם, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִזְכָּה לְהַקִּים דֹּר עֹבְדֵי ה'.

יב כֹּתֵב רִטו

יִוָּרָה לִילָף בְּכָל יוֹם קֶדֶם הַתַּפְּלָה לַמְקוֹה, וְלִהְתַּפְּלֵל הַשְּׁלֹש תַּפְּלוֹת בְּמַגִּין, וְלִקְבֹּעַ עֵתִים לַתּוֹרָה.

יג כֹּתֵב רִטז

יִרְגִיעַ הַמְּנַהֵלֶת שְׁלֹא תִתְפַּעַל מִהֲתַנְהֲגוֹת שֶׁל אֶחָד הַהוֹרִים. וְזֶה חֶלֶק מִהַעֲבוֹדָה, שְׁצָרִיכִים לְסַבֵּל עַל-בּוֹנוֹת וּשְׁפִיכוֹת דָּמִים כְּשֶׁעוֹסְקִים בְּצָרְכֵי צָבוֹר.

יד כֹּתֵב רִיז

יִוָּרָה לְחַדֵּל מִדַּמְיוֹנוֹת שְׂוֵא, וְהָעֵקֶר לְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיָדִים וְלִהְיוֹת רְצִינִי.

יז כֹּתֵב רִיח

יִפְּלִיג בְּמַעֲלַת הַפְּצָה, אֲשֶׁר זֶה מְבִיא אֶת הַגְּאֻלָּה, וְלִכֵּן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹמֵד עַל כֶּף לְשֹׁבֵר אוֹתָנוּ, כִּי כִּנְגֵד הַתַּפְּשֻׁטוֹת הַקְּדוּשָׁה, מִתַּפְּשֻׁטַּת הַטְּמֵאָה.

טו כֹּתֵב רִיט

יִחְזַק בְּבִטְחוֹן עֲצָמֵי, וְלִדְבַר דְּבוּרֵי אֲמוּנָה, וְאוֹדוֹת הַבֵּן יִנְעֵץ לְחִזְקוֹ וְלַעֲוֹדָדוֹ וְלִשְׂמֵחוֹ, וְלִתֵּן לוֹ הַרְבֵּה חֵם, וְאוֹדוֹת פְּרִנְסָה הָעֵקֶר בְּטַחֲוֹן וְהַרְבֵּה לְבַקֵּשׁ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ.

טז כֹּתֵב רִכ

יִחְזַק מְאֹד שְׁלֵא לְהִתְפַּחַד כָּלָל, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְאִזּוֹ זוֹכִים לְנַסִּים.

- טז** **כט רכא**
 יִבְקֹשׁ שְׁלֵא לְקַחַת לֵלֵב אֶת הָעֵלְבוֹנוֹת, הָעֶקֶר לְהַמְשִׁיךְ בְּעִבּוּדָה וְלֹא
 לְהִתְפַּעֵל מִשׁוּם דְּבָר.
- יז** **כט רכב**
 יִבְהִיר שְׁזָהוּ מֵאֲמַר רַבְּנוּ ז"ל: מִי שֶׁשׁוֹכַח עִם הַצַּדִּיק, הָרִי זֶה כְּמוֹ
 שֶׁהִתְעַנָּה שְׁבַע פְּעָמִים מִשְׁבַּת לְשַׁבַּת.
- יח** **כט רכג**
 יִבְהִיר, אֲשֶׁר עֲכוּב הִגְאָלָה זֶה מִפְּאֵת שְׁנֵאת חֲנָם, וַיַּעֲוֹרַר עַל שְׁלוֹם-בֵּיתוֹ,
 וְלָדוֹן אֶת הַבַּעַל לְכַף זְכוּת.
- יח** **כט רכד**
 יִקְוֶה לְהַצְלִיחַ בְּמִשְׁמִתְנוּ הַקְּדוּשָׁה לְגִלוֹת וּלְפָרְסָם אֶת אֲמַתַּת מְצִיאֹתוֹ
 יִתְבָּרַךְ, וַיִּרְגִּיל לְהִתְבּוֹדֵד אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.
- יט** **כט רכה**
 יוֹרֵה לְנַהֵג עִם הַבְּנוֹת כְּפִי גִילָן, לְחַבֵּעַ מֵהֵן הַתְּנַהֲגוֹת בּוֹגְרָת, וְאִם יֵשׁ
 אֵיזָה קוֹץ, צְרִיכִים לְעַקְרוֹ.
- כ** **כט רכו**
 יִיַּעֵץ אֹדוֹת הַשְּׂדוּף, וַיֵּאחַז הַצְּלָחָה גְּדוּלָה, וַיַּעֲוֹרַר עַל שְׁעוֹר בִּ"אֲשֶׁר
 בְּנַחַל" כְּסִדְרָן, וְלִהְרַבּוֹת בְּתַפְלָה וְהִתְבּוֹדוּת, אֲשֶׁר זֶה עָקַר הַהַצְּלָה בְּזֶה
 הָעוֹלָם.
- כ** **כט רכז**
 יַעֲוֹרַר שְׁלֵא לְהַקְפִּיד עַל הַבַּעַל, וְלֹא לְקַבֵּל לְשׁוֹן-הָרַע עָלָיו וְכו', וְהָעֶקֶר
 — לְזַכֵּר הַנְּסִים וְהַנְּפִלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּהֶם הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא.
- כא** **כט רכח**
 יוֹרֵה לְחַזֵּק עֲצָמוֹ בְּכָל הַפְּחוֹת, כִּי כְּפִי רַבּוּי הִירִידוֹת שְׁעוֹכְרוֹת עַל כָּל
 אֶחָד, צְרִיכִים כָּל פְּעַם הַתְּחַזְּקוֹת חֲדָשָׁה.
- כב** **כט רכט**
 יִבְקֹשׁ לְסַיֵּם לְנַגֵּד אֶת כָּל הַקּוֹיִנְטְרָסִים עַל קִדְשַׁת הָעֵינִינִים, כְּדִי לְהַדְפִּיסָם
 מִה שִׁיּוֹתֵר מֵהֵר, כִּי בְּעֵתִים הֵלְלוּ זֶה מִמָּשׁ פְּקוּחַ נֶפֶשׁ לְהַצִּיל אֶת גְּשְׁמוֹת
 יִשְׂרָאֵל.
- כג** **כט רל**
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקֹשׁם לְהִיּוֹת בְּאַחְוָה וְרַעוּת,

וַיִּבְהִיר שִׁישְׁנו עֵתָה פְּרוּיֵקט דִּירוֹת חֲדָשׁ, וּכְדַאי לְהַתְיַעַץ רַק עִם הַגְּבָאִים
הַמִּפְקָדִים עַל זֶה, כְּדֵי שְׁלֹא יִרְמוּ אוֹתָם. וַיַּעֲזֹר עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה וְאַהֲבַת
יִשְׂרָאֵל, כִּי כָּל הַגְּלוּת הִיא מַחֲמַת שְׂנֵאת חַגִּים, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת
הַהִתְבוֹדְדוּת, אֲשֶׁר זֶה הַמַּתְנֶה הַכִּי יִפֶּה שְׂקַבְלָנוּ מִרְבֵּנוּ וְ"ל, וְזֶה נִשְׂאָר
לְאָדָם לְנִצָּח, וְכֵן מַעֲלַת קְבִיעַת עַתִּים לַתּוֹרָה, אֲשֶׁר בְּזֶה מִמְּשִׁיכִים עַל
עֲצָמָם אוֹר וְזִיו וְחַיּוֹת הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

כט רלא

יִחֲזַק מְאֹד לֹא לְהַתְבַּלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר, וְלִהְיוֹת מְעֻמָּד וְלִהְסַתְדֵּר עִם כָּל
אֶחָד וְאֶחָד, וְהַעֲקֹר לְהִיּוֹת תְּמִיד בְּשִׂמְחָה, כִּי אֵין לָנוּ בְּזֶה הָעוֹלָם רַק
הַבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

כט רלב

יִבְקֹשׁ לְמַסֵּר אֶת הַמַּכְתָּבִים לִיעָדָם.

כט רלג

יִוָּדָה לְנִמְצָן עַל עֲזָרְתּוֹ, וַיִּרְגְּלוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר וְדְבוּר
הוּא הַצְּלָחָה נְצִיחִית, וְכֵן עַל לְמוֹד 'שְׁנַיִם' מִקְרָא וְאֶחָד תַּרְגוּמֵם וְתַפְלָה
בְּמַגִּין.

כט רלד

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת מַצּוֹת צְדָקָה וְחֶסֶד, וְכֵן גְּדֹל הַעֵת רִצּוֹן שֶׁל הַדְּלָקַת גִּירוֹת,
וְאֲשֶׁרִי אִשָּׁה שְׂשׂוּפֹכֶת אִזּוּ דְּמַעוֹת לְבַקֵּשׁ כָּל צְרֻכֶיהָ.

כט רלה

יַעֲצֵן אוֹדוֹת שְׁפוּץ הַדִּירָה וְכו', וַיִּבְקֹשׁ אֶת הַנִּמְצָן לְקַחַת בְּיָדוֹ אֶת
הַקִּיטְרִינְג.

כט רלו

יִוְכִיחַ אֶת הַנִּמְצָן בְּתוֹכַחַת אַהֲבָה, שִׁישְׂתַּנֶּה וַיִּחְזֹר בּוֹ מִהִדְרָדְרוֹתוֹ,
וַיִּלְבִּישׁ עַל עֲצָמוֹ יִרְאֵת שְׁמַיִם כְּפִי שְׁהִיְתָה לוֹ, וַיִּלְךְ כְּאִישׁ יִשְׂרָאֵלִי כְּשֶׁר
וְכו'.

כט רלז

יִבְהִיר, אֲשֶׁר הַהִפְצָה הִיא תְּקוּן עַל הַכֹּל, כִּי בְּזֶה שְׂמִשְׁיבִים אֶת נַשְׂמוֹת
יִשְׂרָאֵל בְּתַשׁוּבָה, הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מוֹחֵל עַל כָּל הָעוֹנוֹנוֹת.

כט רלח

יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַהִפְצָה, אֲשֶׁר הִיא כְּתָרִים בְּפָנֵי טְמֵאת הָעַרְב־רַב, כִּי כְּנִגּוּד
קָלַפַּת בְּלָעָם — שְׁהִיא הַפְּרִיצוֹת, עֲקָר הַתְּקוּהָ זֶה רַק סִפְרֵי רַבְּנוּ וְ"ל.

- לב** **כט רלט**
 יוֹרָה לְהוֹדִיעַ לַחֲנִיּוֹת, שָׁאֵם לֹא יִמְכְרוּ דְרָכָנוּ אֶת הַחֶמֶץ, לֹא נוּכַל לְקַנּוֹת
 מֵהֵם אַחַר הַפֶּסַח, כִּי אֵינָנו סוֹמְכִים עַל מְכִירַת הַסֶּמֶךְ-דִּמְ"ם.
- לג** **כט רמ**
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת שְׁלוֹם-בַּיִת, וְעַל-יְדֵי כְבוֹד הָאִשָּׁה זוֹכִים לְפָרְנֶסָה, וַיּוֹרָה
 עַל קְבִיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה, אֲשֶׁר זֶה מִמְשִׁיף לְאָדָם שֹׁפֵעַ בְּרָכָה וְהַצְלָחָה
 בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדָיו.
- לד** **כט רמא**
 יִבְאָר, אֲשֶׁר אִם רוֹצִים לְהַנְהִיג קְהֵלָה צְרִיכִים לִילֵף עִם כָּל אֶחָד כְּפִי
 הָרֹאשׁ שְׁלוֹ, וְלֹא לִילֵף רֹאשׁ בְּרֹאשׁ, וְעַל-יְדֵי הַכְנָעָה וְהַתּוֹרָה מְצַלִּיחִים.
- לה** **כט רמב**
 יוֹרָה הַנְּחִיּוֹת טְכָנִיּוֹת אֵיךְ לְסַיֵּם אֶת הַגְּמוּר סְבִיב הָאוֹלָם וְכוּ', וְהַעֲקֹר
 לְהַתְחִיזק וְלְהַתְחִיזק מִצְמֵד כְּנֶגֶד הַסְּתוֹת הַסֶּמֶךְ-דִּמְ"ם שְׁאֵינּוּ נֹחַ כְּרָגַע, וְכָל
 רְצוֹנוֹ לְבַטֵּל אֶת הַקְּדוּשָׁה.
- לו** **כט רמג**
 יוֹרָה לְהַתְחִיזק אַף שְׁנוּפְלִים, כִּי 'שְׁבַע יַפְל צְדִיק וְקָם', אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר
 — לַעֲשׂוֹת בְּכָל פַּעַם הַתְּחִלָּה חֲדָשָׁה וְלְהַתְחִיזק מִחֲדָשׁ.
- לז** **כט רמד**
 יִחִזַּק עַל שְׂמִיחָה וְלִשְׂמִיחַ אֶת אַחֲרִים, אֲשֶׁר אֵין מִצְוָה גְּדוּלָה מְזוּן.
- לח** **כט רמה**
 יִקְנֶה לְהַדְפִּיס כָּבֵר אֶת כְּרֹךְ א' שֶׁל "שִׁפְת הַנְּחִל", וְכֵן לְהַדְפִּיס אֶת כָּל
 הַקּוֹנְטְרָסִים עַל קְדוּשַׁת הָעֵינַיִם, וַיֵּאחֲל רְפוּאָה שְׁלֵמָה.
- לט** **כט רמו**
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יִחִזְקוּם לְהַזְהִיר מִהַסְּתוֹת
 הַסֶּמֶךְ-דִּמְ"ם, וְלִידַע שְׁאֲסוּר לְסַמֵּךְ עֲלָיו בְּשׁוּם אִפְסָן, כִּי הוּא מִפְקָר
 לְגַמְרֵי, וְעַל בְּצַע כֶּסֶף יִמְכֹּר חֲזִיר בְּהֶכְשָׁרוֹ, וְלִכְּן גַּם עַל חֲנוּת שְׂמוּכָרַת
 דְּרָכּוֹ אֶת הַחֶמֶץ, אֵין לְסַמֵּךְ, וְאֵין לְקַנּוֹת שֵׁם אַחַר הַפֶּסַח מוּצָרִים, כִּי
 זֶהוּ חֶמֶץ שֶׁעָבַר עֲלָיו הַפֶּסַח.
- לע** **כט רמז**
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְנִשְׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יִבְהַיְרָם הֵיטֵב מֵהֵי
 מִשְׂמָעוֹת 'שִׁבְת הַגְּדוּל', וְלִמָּה נִקְרָאת כֶּךָ, וַיַּעֲוֹרְרֵן לְשִׂמְחַת מְאֹד עַל

שְׂזוּכוֹת לְנִקּוֹת אֶת הַבַּיִת לְפָסַח, אֲשֶׁר כָּל יְגִיעָה וְטַרְחָה נִבְרָאִים מִזֶּה מִלְּאֲכִים, אֶךְ צְרִיכִים לְשָׁמֵר לֹא לְהִתְפָּרֵץ עַל הַיְלָדִים, וְכֵן לִרְאוֹת הַיֶּכֶן הֵם מִסְתּוֹכְבִים בִּימֵי "בֵּין הַזְּמַנִּים", כִּי חֲנוּךְ הַיְלָדִים זֶה בְּבֵת עֲנִינּוּ, וְיִזְרָה לְהַקְפִּיד מְאֹד עַל הַצְּנִיעוּת, אֲשֶׁר זֶה הָעֵקֶר בְּבֵת יִשְׂרָאֵל.

כט רמח מד

יִבְקֹשׁ לְשָׁמֵר עַל הַבֵּן בְּבֵת עֲנִינִים, שֶׁפֶל הַהִשְׁקָעָה שֶׁהִשְׁקִיעַ בּוֹ לֹא תִלְךָ לְאֵבוֹד, וַיֵּאחַל רַב נַחַת.

כט רמט מה

יִזְדֶּה לְנִמְעַן עַל עֲזָרְתּוֹ, וְיִתְנָה צַעֲרוֹ, שִׁישְׁנֵם הוֹרִים שְׂאִין אֲכַפֶּת לָהֶם מִיְלָדֵיהֶם, וְחָבַל מְאֹד, כִּי צְרִיף לְעַקֵּב אַחַר הַחֲנוּךְ, אֲשֶׁר הַיְלָדִים הֵם בְּבֵת עֲנִינּוּ.

כט רנ מו

יִבְאָר, אֲשֶׁר אֵין לָנוּ אֵלָא אֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים, וְרַק אוֹתוֹ עֲלִינוּ לְבִקְשׁ, וְהוּא בְּוֵדָאִי יַעֲשֶׂה נְסִים וְנִפְלְאוֹת.

כט רנא מו

יִחֲזַק אֶת הַשׁוֹחֵט, שְׁלֹא יִשְׁכַּר מִרְעַת הַסֶּמֶךְ"ד-מ"ם, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְהַפְּרָנְסָה הִיא בְיַדִּי הַבּוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ.

כט רנב מז

יֵאחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה, וַיִּבְקֹשׁ לְעוֹרֵר אֶת הַבְּנוֹת לְעוֹר תַּחֲלָה בְּבֵית לְאֵמָא, אֲשֶׁר זֶה מְצוּהָ הַכִּי גְדוֹלָה, וְאַחַר-כֵּן אִם אֵין מַה לַּעֲשׂוֹת יוֹצְאִים לְעוֹר לְמִשְׁפָּחוֹת בְּרוּכוֹת וְכוּ'.

כט רנג מח

יִבְאָר דְּכָרֵי רַבְּנוּ ז"ל שֶׁאָמַר, שְׁבַשְׁבוּעוֹת הָעֵקֶר לְהִיּוֹת עַר, וּבְהוֹשִׁיעָא רַבָּה הָעֵקֶר לומר הַרְבֵּה תְהִלִּים וְתַפְלוֹת.

כט רנד מט

יְדַבֵּר מִכֶּף שֶׁהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְשַׁנֶּה עֵתִים וּמַחֲלִיף הַזְּמַנִּים, שֶׁבְּחוּץ לְאַרְץ יִרְדַּ שְׁלֵג גְדוֹל, וּבְאַרְץ יִשְׂרָאֵל יֵשׁ חֶם גְדוֹל.

כט רנה נ

מִכְּתָב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יִבְקֹשׁ לְעוֹר וּלְפָנוֹת אֶת הַזֶּבֶל שִׁישׁ בְּרַחֲבַת בֵּית-הַמִּדְרָשׁ, וּבְכֻלָּל זֶה יִבְקֹשׁ אֶת כָּל אֶחָד לְדָאג שֶׁהִד' אֲמוֹתָיו יִהְיוּ נְקִיִּים בְּרוּחָנִיּוֹת.

- נא** **כט רנו**
 יִבְקֹשׁ לְהַעֲבִיר אֶת הַמַּכְתָּבִים לְיַעֲדָם, וְכֵן לִתֵּן הַצֶּק בַּעֲבוּר הַבֶּשֶׁר
 לְאַבְרָכֵי הַכּוֹלָל, וַיִּבְקֹשׁ לַעֲשׂוֹת לוֹ הַחֲשׁוֹבֹן כַּמָּה חָיִב בַּמַּכְלֵת וְכוּ', כִּי
 כָּל רְצוֹנוֹ לְצִאת מִזֶּה הָעוֹלָם בְּיַדִּים נְקִיּוֹת.
- נב** **כט רנז**
 יוֹרָה שְׁלֵא לְהַתְגַּרֵּשׁ, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר זֶה חֲמוּר מְאֹד, וְהַמְזַבֵּחַ מוֹרִיד
 עָלָיו דְּמָעוֹת, וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת כְּבוֹד הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר בְּזָכוּתָהּ כָּל הַפֶּסֶף
 וְהַפְּרָנְסָה.
- נג** **כט רנח**
 יִבְקֹשׁ לְדַאֵג לִבְנֵי בַעֲבוּר תְּפִלִּין דְּרַבְנֵנוּ תָּם, כִּי חָשׁוּב לְהַנִּיחָם מֵהַבְּרִי
 מְצֻנָּה, וְזוֹ סִגְלָה גְדוֹלָה לְיִרְאַת שָׁמַיִם.
- נד** **כט רנט**
 יִיעֵץ בְּעִנְיַן הַשְּׁהוּת אֲצֶל הַהוֹרִים בְּפֶסֶח וְכוּ', וַיִּפְלִיג בְּמַעֲלַת הָאֱמוּנָה,
 לְרֵאוֹת בְּעִינֵי הַשָּׂכֵל אֶת הָאֱלֻקוֹת הַמַּחֲיָה אֵת כָּל פֶּרֶט וּפְרֶט, וְלֹא לִפְחַד
 מִשׁוּם בְּרִיָּה כָּלֵל.
- נה** **כט רס**
 יִבְקֹשׁ לְפָנוֹת אֶת הַזָּבֵל מֵרַחֲבַת בֵּית־הַמִּדְרָשׁ, אֲשֶׁר זֶה מְסַפֵּן מְאֹד, וַיַּחֲזֹק
 לְהַמְשִׁיךְ בַּעֲבוּרֵת הַקִּדְשׁ שֶׁל "קֶרֶן הַדְּפָסָה", כִּי זוֹ זְכוּת גְּדוֹלָה.
- נו** **כט רסא**
 יִקְנֶה מְאֹד לְהַצְלִיחַ בְּעִנְיַן הַדִּירוֹת, הָעֵקֶר לֹא לְהַתְבַּלְּבֵל מֵאַחֲרֵים.
- נז** **כט רסב**
 יִנַּחֵם הַנְּמַעֲנֵת עַל פְּטִירַת אָבִיהָ בְּאִמְצַע הַשְּׁבַע־בְּרָכוֹת, וַיַּחֲזֹק מְאֹד אֶף
 שֶׁהַשְּׂמִחָה נִהְפְּכָה לְתוּגָה, וְהָעֵקֶר לַעֲשׂוֹת הַרְבֵּה מְצוּוֹת לְזָכוּתוֹ, וְזֶה
 לְעֵלִית נִשְׁמָתוֹ.
- נז** **כט רסג**
 יוֹרָה בַּעַל לַחֲזֹק אֶת אִשְׁתּוֹ עַל פְּטִירַת אָבִיהָ, וְלִהְרַבּוֹת בְּדַבּוּרֵי אֱמוּנָה
 וּבִשְׂחוֹן, וּכְכֹל שְׂמֻגְלִים יוֹתֵר אֱמוּנָה, כֵּן מְצַלִּיחִים יוֹתֵר.
- נז** **כט רסד**
 יִבְאֵר, אֲשֶׁר מִי שְׂרוּצָה לְלַמֵּד, לֹא שִׁיף אֲצֵלוֹ מְקוּם, אֲלֹא בְּכֹל מְקוּם
 הוּא יִמְצָא אֶת הַשֵּׁם יְתִבְרַךְ, וּבְפֶרֶט בְּיַבְנָאֵל, שֶׁהוּא מְקוּם שְׂקֵט, וְאֶפְשָׁר
 לְהַתְעַלּוֹת בּוֹ בְּרוּחָנִיּוֹת לְאִין עֵרֶף.

- נח** **כט רסה**
 יוכיח הנמנען שאינו מתנהג בדרך ארץ, ונקפיד עליו — מהיכן למד
 הנהגות כאלו, והעקר להיות דבוק בהשם יתברך, ולדבר ממנו כל הזמן.
- נט** **כט רסו**
 יספר רצונו לחבר קונטרס: "התנגדות על ברסלב", בעבור כל המקרבים
 החדשים, שעובר עליהם נסיונות, ומסיתים אותם אפלו מתוך אנשי
 שלומנו להתרחק, חס ושלום.
- סא** **כט רסז**
 ייעץ בענין הדירות, שפדאי ללכת על זה, ויבאר שצריך איש אמין
 שיטפל בזה, והעקר להתחזק בכל מיני אפנים שבעולם.
- סא** **כט רסח**
 יאחל "מזל טוב" לחתנת הבן, ורב נחת ודורות ישרים מברכים.
- סב** **כט רסט**
 יברך את החתן והפלה הנ"ל בבנין עדי-עד ושלום-בית אמתי והצלחה
 בכל.
- סג** **כט רע**
 יעורר על תפלה במנין ולמוד משניות, אשר מזכך את הנשמה, וייעץ
 אודות כנישת דירה בפרויקט החדש.
- סג** **כט רעא**
 יפליג במעלת העוסק בצרכי צבור, ויחזקו ויאמצו שלא ישבר משום
 דבר, כי גדול אדוננו ורב להושיע.
- סה** **כט רעב**
 יודה לנמנען שמתעסק בשלום-בית, ועוסק בהשלמה בין זוגות, ויבקשו
 גם לדרש לאנשי שלומנו בשבת את הלכות הפסח.
- סה** **כט רעג**
 יבקש לסדר לרב לדרש את הלכות החג בשבת הגדול, וישמח מאד על
 שתושבי המקום רוצים את שחיטת הנמנען.
- סו** **כט רעד**
 מכתב כללי לאנשי שלומנו הנקרים, בו יביע את שמחתנו שזכינו
 להתקרב אל רבנו ז"ל, ויחזק על מדת האחדות, ולהחזיר החובות
 שחייבים, ולשמר על השלום-בית, ובפרט שבזכות כבוד האשה —

תָּכֵן הַעֲנִינִים

הַבְּרָכָה מְצוּיָה, וַיִּבְקֹשׁ לְהוֹדוֹת לְפָנָיו יְתִבְרַךְ, שְׂזַכִּינוּ לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ
וְ"ל, שֶׁהַשְּׂפִיעַ לָנוּ שְׂפַע גְּדוֹל כָּל־כֶּף, וְעַתָּה אָנוּ צְרִיכִים שְׂיִמְשֵׁךְ עָלֵינוּ
שְׂפַע גְּדוֹל בְּרוּחָנִיּוֹת.

כט ערה

יִזְהִיר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, שְׂיִשְׁמְרוּ עֲצָמָם וְאֶת יְלָדֵיהֶם לֹא לְהִתְקַרֵּב
לְסִמָּ"ךְ־מ"ם, וְלֹא לְהִתְפַּתּוֹת מְלִשׁוֹנוֹ הַחֲלַקְלָקָה, כִּי כָּל מִטְרָתוֹ לְהִסִּיר
מִדְּרָךְ ה', רַחֲמָנָא לְצַלָּן.

כט רעו

יִוְרָה לְתִלוֹת אֶת הַמִּכְתָּב הַכְּלָלִי בְּלוּחַ הַמוֹדְעוֹת, וַיִּבְהִיר נְחִיצוֹת הַעֲנִיָּן,
כְּדִי לְהַמְלִיט מִהֶסְתּוֹת הַסִּמָּ"ךְ־מ"ם.

כט רעז

יִבְאָר, אֲשֶׁר בְּזַהַר הָעוֹלָם צְרִיכִים מְאֹד מְאֹד לְהִתְחַזֵּק, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְּקוֹת
הֵיא הַדְּבָקוֹת בּוֹ יְתִבְרַךְ.

כט רעח

יִחַזֵּק מְאֹד לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה, אֲשֶׁר הֵיא רְפוּאָה לְכָל, וְכֵן לְדַבֵּר אֵלָיו
יְתִבְרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבִיּוֹר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית.

כט רעט

יִסְפָּר הַשְּׂתַדְּלוּתוֹ בְּעִבּוֹר אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ לְצַרְכֵי הַחֵג, וְכֵן בְּעִבּוֹר כָּל
הַבְּחוּרִים הַנִּמְצָאִים אֲצֵלוֹ, וְאֵלוֹ לְעַצְמוֹ עֲדִין לֹא דָּאֵג לְצַרְכֵי הַחֵג.

כט רפ

יִחַזֵּק הַנִּמְצֵן עַל סִבְלוֹ שֶׁל הָאֲבָא, אִךְ יִרְאֶה לְהִתְנַחֵם בְּזַהַר שְׂזַכְּהוּ לְהִיּוֹת
עַל צִיּוֹן רַבְּנוּ וְ"ל, וַיִּבְזְכּוֹת הַזֶּה עָלָיו לְשִׂמְחָה מְאֹד מְאֹד.

כט רפא

יִיעֵץ לְרַכֵּשׁ דִּינָה מְרוֹחֶת, כִּי זֶה מְצִיָּאָה גְּדוֹלָה מְאֹד, וְגַם בְּעִתֵּיד יִהְיֶה
נִתָּן לְמִכְרָה בְּמַחִיר רַוְחֵי מְאֹד.

כט רפב

יִחַזֵּק בְּמִדַּת הַסְּבָלָנוּת, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, כִּי כֶּף הֵם הַחַיִּים, שְׂעַל
כָּל אֶחָד עוֹבֵר מֵה שְׂעוֹבֵר, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמַחֲזִיק מִעֲמֵד.

כט רפג

יִפְלִיג בְּמַעַלַת הַמְּשַׁמַּח אֶת אַחֲרִים, אֲשֶׁר זֶה יִקָּר מְאֹד בְּעֵינָיו יְתִבְרַךְ,
וַיִּבְזְכּוֹת הַשְּׂמִחָה הַזֶּה, תְּמַשֵּׁךְ עַל הָאָדָם שְׂמִחָה מְלִמְעָלָה.

כט רפד עה
 יִיעֵץ בְּהִצְעַת שְׂדוּף, שֶׁהֶעֱקַר לְבַדֵּק אֶת מַדּוֹת הַבַּחֲזוֹר, מִלְּבַד אֲשֶׁר לְרֹאוֹת
 שְׁמֵקֶפִיד עַל הַלְכוֹת קָלָה כְּבַחֲמוֹרָה.

כט רפה עו
 יוֹרָה לְהַתְּיָשֵׁב בְּיִשׁוּב הַדַּעַת בְּעִנִּין שְׂדוּכִים, וּלְבַקֵּשׁ הַרְבֵּה מֵאֲתוֹ יִתְבָּרַךְ,
 וְלֹא לְנַהֵג בַּפְּוִיזוֹת.

כט רפו עו
 יוֹכִיחַ הַנִּמְעָן עַל שְׁלוֹם־בֵּיתוֹ, וְשָׁלֵא יִהְיֶה רִיב בֵּינוֹ לְבִינָה, כִּי הֶעֱקַר
 אֶצֶל רַבּוֹנוֹ ז"ל זֶה שְׁלוֹם וְהַכְּנָה הַדָּדִית וְדַרְךְ אַרְץ בַּבַּיִת עִם הָאִשָּׁה.

כט רפז עז
 יַפְלִיג בְּמַעֲלַת הַדְּפַסַּת הַ"לְקוּטֵי־הַלְכוֹת", וְכֵן הַ"אֲשֶׁר בְּנַחֲל", אֲשֶׁר
 הַסְּפָרִים הִלְלוּ יַחֲיוֹ אֶלְפֵי וְרַבְּבוֹת נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.

כט רפח עח
 יוֹרָה הֶעֱקַר עַל כְּבוֹד הַדָּדִי וְהַכְּנָה מִשְׁתַּמְּתָה, אֲשֶׁר זֶה כָּל הַשְׂמִיחָה שְׁלוֹ,
 שְׂזוּג חַיִּים בְּשְׁלוֹם וּבְשִׁלוּהַ וּבְרַגְעַ, וְאִישׁ אֶת רַעְהוּ יַעֲזֹרוּ.

כט רפט עט
 יִבְאָר, שֶׁכָּל הַפְּרוּיָקֵט דִּירוֹת שֶׁהִתְחִיל עִמָּה, זֶהוּ גַם בְּתוֹךְ גַּם, וְהֶעֱקַר
 לְהַתְּחַזֵּק וּלְצִיָּת.

כט רצ פ
 יוֹרָה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, וְהַשִּׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, אֲשֶׁר אִם הָיָה
 בְּגִי־אָדָם יוֹדְעִים גְּדֹל הַמַּעֲלָה הַזֶּה — הָיָה עוֹסְקִים בָּזֶה כָּל הַיּוֹם.

כט רצא פא
 יִבְהִיר מַעֲלַת הָאָדָם אֲשֶׁר הוּא דְבוּק בְּהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וְאִינוֹ מְסִיחַ דַּעַת
 כְּרַגַּע מִמֶּנּוּ יִתְבָּרַךְ.

כט רצב פב
 יוֹרָה לְהַתְּחַזֵּק, וְלֹא לִפְלֵ בְרוּחַ, כִּי עָקַר גְּדֻלַּת בֵּר יִשְׂרָאֵל, שְׂזוּכָה לְהַתְּחַזֵּק
 מִצְמָד.

כט רצג פג
 יִחַזֵּק עַל שְׁלוֹם־בֵּית וְעַל שְׂמִיחָה וְהַדְּבוּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

- כט רצד** פג
 יבֹאֵר, אֲשֶׁר הַחַיִּים מְלֵאִים נְסִיווֹת קָשִׁים, וְצָרִיךְ לְהַגִּיל אֶת עֲצֻמוֹ
 בְּמַדַּת הַסְּבִלְנוּת, וְלֹא לְהִתְמַלֵּא טְעוֹת עַל כָּל אֶחָד וְאֶחָד.
- כט רצה** פה
 יוֹרָה לְדוֹן אֶת כָּל אֶחָד לְכַף זְכוּת, אֲשֶׁר זוֹ הַמְּדַרְגָּה הַכִּי עֲלִיוֹנָה.
- כט רצו** פה
 יבְהִיר, אֲשֶׁר מִי שֶׁמְשַׁחֵית רְכוּשׁ צְבוּרִי, רְכוּשׁ הַזּוּלָּת, אֵין עַל זֶה שׁוּם
 מַחִילָה כָּלֵל וּכְלָל.
- כט רצז** פו
 יוֹרָה לְהִבְהִירוֹ מֵה אַרְע בְּעֲנִינֵי הַמְשַׁכְּרֵת שֶׁל ... וְהוּא לֹא אָמַר שׁוּם דְּבָר
 בְּעֲנִינֵי הַפְּחַתֵּת הַתְּשֻׁלוּם.
- כט רחצ** פז
 יוֹרָה שְׁלֵא לְהִתְבַּלְּבֵל מִרְעַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, כִּי כָּל זֶה מִחֻמַּת שְׂרוּאָה
 שֶׁקָּרַב סוּפוֹ, וּבִפְרָט עֲתִיד גְּדוֹל מְצַפֶּה לִּיבְנָאֵל, שֶׁיִּכְנָסוּ לְגוּר פֶּה אֶלְפֵי
 מְשַׁפְּחוֹת, עִם מוֹסְדוֹת לְמוֹד עֲנֻקִּיִּים, וּבֵית-מְדַרְשׁ גְּדוֹל, וְזֶה לְצִנְיָנִים
 בְּעֵינֵי הַשֵּׁטֶן, וְלִכְן עֵינָיו לְטַשׁ וְשָׁנוּי חֶרֶק.
- כט רצט** פח
 יִפְלִיג בְּמַעֲלַת הַתּוֹדָה וְהוֹדָאָה לְבוֹרֵא עוֹלָמִים עַל כָּל הַטּוֹבוֹת שְׁעוֹשֶׂה
 עִמּוֹ, וְזֶה שְׁעֲשׂוּעַ עוֹלָם הַבָּא.
- כט ש** פט
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְאִשָּׁה, וַיִּבְהִיר, כִּי פְרוּיֶקֶט הַדִּירוֹת שְׂאֹזֵל עִתָּה,
 הִיָּה מְצִיאָה גְּדוֹלָה, וְלִכְלֵל הַפְּחוֹת יֵשׁ לְהַשְׁתַּדֵּל לְהַרְשֵׁם לְפְרוּיֶקֶט הַבָּא.
- כט שא** פפ
 יבְהִיר לְנַמְעֵן חַד מְשַׁמְעֵית, שְׂאֵם לֹא יִשְׁנֶה אֶת דְּרָכּוֹ בְּבֵיתוֹ כְּלָפֵי אִשְׁתּוֹ,
 אֵין לוֹ מֵה לַעֲשׂוֹת בְּקַהְלָה. כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד מְאֹד עַל שְׁלוֹם-בֵּית,
 וְאֵם אֵינוֹ יָכוֹל לְהִתְאַזֵּר בְּמַדַּת הַסְּבִלְנוּת וְהַרְנֵעַ, אֲלֵא יוֹצֵא מִכְּלִיו מֶרֶב
 כְּעַס, אֵין מְקוֹמוֹ אֲצִלָּנוּ.
- כט שב** צ
 יִשְׁבַּח הַנַּמְעֵן שֶׁמְלַמֵּד הַלְכוֹת הַפֶּסַח אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנו, וּבִפְרָט אֵלוֹ
 הַחֻזְרִים בְּתִשׁוּבָה, אֲשֶׁר אֵינִם יוֹדְעִים אֵיךְ לְהִתְנַהֵג, וְזֶה צָרִיךְ הַשְּׁעָה
 לְלַמֵּד עִמָּהֶם הַלְכוֹת.

- כט טג** ינחם הנמָעַנָת שְׁתַּחֲזֹק מְאֹד, כִּי הַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא הוּא אָבִיהָ, וּבּוֹדֵאֵי לֹא יַעֲזֹבָנָה.
- כט דש** יקָוֶה לְהַמְתַּקַּת הַדִּינִים מֵעַל הַנְּמָעָן וּבְנֵי בֵיתוֹ, וַיִּמְשְׁכוּ עָלָיו בְּרָכָה וַרְחָמִים רַבִּים.
- כט שה** יוֹדֶה לְנִמְעָן עַל הַמְּעוֹת בְּעִבּוּר קִמְחָא דְפִסְחָא לְכַמְּה מִשְׁפָּחוֹת מֵאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ, וַיְבָרְכוּ, שְׁעַל-יְדֵי רַבּוּי הַצְּדָקָה, יִזְכֶּה לְשִׁפְעַ.
- כט שו** יוֹכִיחַ הַנְּמָעָן לְמַנַּע רַגְלָיו מִמְקוֹמוֹת שְׁלִילִים, וְלִהְזַהֵר עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן וַקְבִיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה.
- כט שז** יוֹכִיחַ הַנְּמָעָן לְהַתְּנַהֵג בִּירְאֵת שָׁמַיִם וְלַקְחַת עֲצָמוֹ בִּידָיו, כְּפִי שְׁהִיָּה לְאוֹת וּלְמוֹפֵת בְּעֵבֶר.
- כט שח** יִבְקֹשׁ לְמִסֵּר הַמִּכְתָּבִים לַיַּעֲדָם, וַיְבָאֵר, אֲשֶׁר בָּזָה הָעוֹלָם צְרִיכִים הַרְבֵּה הַתְּחֻזָּקוֹת, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׁמַחֲזִיק מֵעַמֵּד.
- כט שט** מִכְּתָב כָּלֵלִי לְנִשּׁוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוּ בִּיבְנָאֵל, בּוֹ יִבְהִיר מִשְׁמַעוֹת חַג הַפִּסְחָא, שֶׁהוּא זָכָר לִיצִיאַת מִצְרַיִם, וְחֵיב כָּל אֶחָד לְרִאוֹת עֲצָמוֹ כְּאֵלוֹ הוּא יֵצֵא מִמִּצְרַיִם, הֵינּוּ בְּכֻלָּל זֶה כָּל הַצְּמֻצוּמִים וְהַמְרִיבוֹת, הַשְּׁנֵאָה וְהַמְחַלְקֵת — זֶה הַחֲמִץ וְהַגְּלוּת, וְעַלִּינוּ לְרִאוֹת לְצֵאת מִזֶּה, וְלִשְׂרֹף אֶת כָּל זֹאת. וַיִּפְלִיג בְּגִדְלַת לַיִל הַסֶּדֶר, אֲשֶׁר הוּא זְמַן מְסַגֵּל מְאֹד, וְלִכְּן רְאוּי אֲזִי לְהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה וּבְסִבְלָנוֹת גְּדוֹלָה, וּבְכֻלָּל יִזְהִיר מְאֹד עַל עֲגִינֵן הַצְּנִיעוּת, וּשְׁמִירָה עַל חַנוּף הַיְלָדִים, אֲשֶׁר הֵם בְּבַת עֵינֵינוּ.
- כט שי** יִבְהִיר, אֲשֶׁר צְרִיכִים לְדוֹן לְכַף זְכוֹת אֶת כָּל יְהוּדֵי, אֲפִלּוּ גִבּוֹב, אִף עַל אֶחָד אֵין מְלַמְדִין זְכוֹת, וְהוּא: עַל הַמְּסִית.
- כט שיא** יוֹכִיחַ אֶת הַנְּמָעָן, שְׁפָגַע בְּרִכּוּשׁ צְבוּרֵי, אֲשֶׁר זָהוּ עוֹן חַמוּר מְאֹד, וַיִּבְקֹשׁוּ לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר קָלְקַל.

- כט שיב** קג
 יִדְרֹשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְתִכְן הַנִּזְק שֶׁעָשָׂה, וַיִּשְׁתּוּמֵם עָלָיו, אִיךָ יִתְכַן שֶׁעָשָׂה
 דְּבַר שְׁטוּת כְּזֶה, וְאִין זֶה מִתְּאִים לְאַפּוֹ.
- כט שיג** קד
 יִבְהִיר, שֶׁהַעוֹסֵק בְּצִרְכֵי צְבוּר, הֵהֲכִיחַ לוֹ לְסָבֵל יְסוּרִים. וַיִּבְאֵר דְּבָרֵי
 רַבְּנֵינוּ וְ"ל שְׁאָמַר, שְׂיִכּוֹל לַעֲשׂוֹת מֵאֲתָנּוּ צְדִיקִים כְּמָהוּ, וְזֶה שֶׁיָּדָגַם עִתָּה,
 אִם מְבֻטְלִים אֶת הַדַּעַת וְהַשְׂכָּל לְגַבֵּי הַצְּדִיק, וְשׁוֹמְעִים בְּקוֹלוֹ.
- כט שיד** קו
 יֵאָחַל "מִזֵּל טוֹב" לְרַגֵּל הַכְּנִיסָה לְדִירָה הַחֲדָשָׁה, וַיֵּאָחַל רַב נַחַת, וְשִׁיחָה
 הַבַּיִת בֵּית וְעַד לְחַכְמִים, וְלִזְכֹּר אֶת הַנִּפְלְאוֹת שֶׁעָשָׂה עִמָּנוּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ.
- כט שטו** קז
 מִכְּתָב כְּלָלִי לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּיִבְנָאֵל, בּוֹ יִבְהִיר, אֲשֶׁר עָקַר הַחֲמִץ הוּא
 חֲמוּץ הַמַּחַ וְהַלֵּב, הַעֲצָבוּת, הַשִּׁנְאָה וְהַקְּנָאָה, הַגְּנָבָה וְהַגְּזֵלָה, וַיֵּשׁ
 לְרֵאוֹת לְשֶׁרֶף אֶת הַחֲמִץ הַזֶּה וְלִהְשִׁיב אֶת הַגְּזֵלוֹת, וְכֵן לְדוֹן זֶה אֶת זֶה
 לְכַף זְכוּת, וּלְפָיִס אֶחָד אֶת הַשָּׁנִי.
- כט שטז** קח
 יֵאָחַל רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְבֵן, וְרַב נַחַת דְּקָדְשָׁה.
- כט שיז** קט
 יִזְכִּיחַ הַנִּמְעָן שֶׁהַחַל לַעֲשׂוֹן, וַיִּזְרְהוּ לְחַדֵּל מִיָּד, וְכֵן לְשָׁנוֹת אֶת מַעֲשָׂיו
 בְּכָלֵל, אַחֲרַת יִצְרָף לְסַלְקוֹ מִהַיְשִׁיבָה.
- כט שיח** קט
 יוֹרָה עַל נִקְדַּת הַשְּׂמֻחָה, וּבְזִכּוּתָהּ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ? הֵא בְּעֶזְרָה.
- כט שיט** קי
 יִבְהִיר לְנִמְעָן, שֶׁלֹּא יִהְיוּ לוֹ נְקִיפוֹת מְצָפוֹן, שֶׁלֹּא עָשָׂה אֶת הַסֵּדֶר
 לְקַבּוּצַת פּוֹרְקֵי עַל, אֲלֵא נֹתֵר עִם מִשְׁפַּחְתּוֹ, כִּי זֶה מַה שֶׁהִיָּה צְרִיף
 לַעֲשׂוֹת.
- כט שכ** קיא
 יִדְבַר מְרֻצָּנוּ לְהַרְחִיב אֶת הַגְּבוּלוֹת בְּיִבְנָאֵל, וְלִהְרַבּוֹת הַמִּשְׁפָּחוֹת, עַד
 שְׂיִקְיָם בָּנוּ: וְכֹאֲשֶׁר יַעֲנוּ אוֹתוֹ — כֵּן יִרְבֶּה וְכֵן יִפְרֹץ.
- כט שכא** קיא
 יִבְקֹשׁ לְעוֹרֵר אֶת אַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ חֲמַרְת נְגִיעָה בְּכִסְפֵי צְבוּר וּבְכֻוֹשׁ

הַזוּלָת, אֲשֶׁר זֶהוּ גִזֵּל גָּמוּר, וְאֵין עַל זֶה מַחִילָה, וַיִּחַזַּק הַנִּמְעָן עַל כַּחוֹתָיו
הַגְּדוּלִים לְהַחֲדִיר אֲמוּנָה וְתוֹרָה בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

כט שכב קיב

יִוְרָה לְנִמְעָן לְתַקֵּן אֶת מַה שֶּׁשָּׁחַת, וְלְהַרְבּוֹת בְּמַדַּת הַסְּבִלְנוּת לֹא לְהִיּוֹת
קַפְדָּן כְּלִפֵּי אִשְׁתּוֹ.

כט שכג קיג

יִצְטַעַר מְאֹד בְּהַתְנַהֲגוֹת הַחֶתֶן, וּבִפְרֻט שְׂכָל מַגְמַתוֹ לְהוֹצִיא תְּלִמִּידִים
בְּעַלֵּי דָרֶךְ אֶרֶץ וּבְעַלֵּי תוֹרָה וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם וְכוּ', וְעַל זֶה הוּא מְתַיַּעַז
בְּמִסְרֵירוֹת נַפְשׁ מִמֶּשׁ.

כט שכד קיד

יִוְכִיחַ אֶת הַחֶתֶן עַל הַתְנַהֲגוֹתָיו, וַיִּבְקֶשׁוּ לְשִׁנוֹת דְּרָכּוֹ הַנְּלוּזָה, וְלִשׁוֹב
לְהַתְנַהֵּג כְּפִי שְׁנֵהֵג בְּהִיּוֹתוֹ בִּישִׁיבָה, וְכֵן לְגֵרָם קִדּוּשׁ הַשֵּׁם וְלֹא לְהַפְדּוּ.

כט שכה קטו

יִוְרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר רַבְּנוּ ז"ל הִקְפִּיד עַל כֵּן מְאֹד.

כט שכו קטז

יִוְרָה לְנִמְעָן לְבַקֵּשׁ סְלִיחָה, כְּדִי לְמַנַּע אֶת הַגֵּט, וְהַעֲקֹר לְהַשְׁמֵר הַלְּאָה
לֹא לְנַהֵג בְּפָרְאוֹת, אֲלֵא לְהִיּוֹת וְתָרֵן בְּבֵית, וְאֵז מִצְּלִיחִים.

כט שכז קטז

יִשְׁבַּח הַנִּמְעָן שֶׁהִלֵּךְ לְפָנָיו אֶת חֲמִיו וְחַמּוֹתָיו, וַיּוֹדֶה לוֹ עַל הַשְׂמִחָה
שֶׁנִּפְח בּוֹ עַל כֵּן שְׁנֵהֵג בְּדָרֶךְ הַשְּׁלוֹם.

כט שכח שיח

יִבְקֶשׂ אֶת הַנִּמְעָן לְטַל עַל עֲצָמוֹ אֶת הָאֲחֻרְיֹת עַל הָאוֹטוֹבוּס שִׁיּוּצָא
לְהַפְצֶה וְכוּ', וְהַעֲקֹר שִׁירָאָה לְהַתְחַזֵּק, כִּי מִצְּפִים לוֹ דְּבָרִים יָפִים.

כט שכט שיח

יִקְוֶה שֶׁעַד שֶׁמִּגִּיעַ לְאֶרֶץ, הַכֹּל יִהְיֶה גָּמוּר, וְהַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק, כִּי גְדוּל
אֲדוּנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ.

כט של קיט

יִבְהִיר שְׂאֵפְשֵׁר לְאָכַל אֶת הַבֶּשֶׂר מִשְׁחִיטַת ... אֲלֵא שְׂכִשׁוּחִים הַרְבֵּה,
רְצוֹנוֹ לְהַעֲמִיד עוֹד וְעוֹד מִשְׁגִּיחַ מְעַלְיוֹ, וַיּוֹדֶה לְנִמְעָן עַל כֵּן הַחֶסֶד .
שְׁעוֹשֶׂה עִמּוֹ.

- כט שלא** קב
 יקוּהוּ שֶׁהֵבֵן יִנְצַל בְּשִׁרְוֹנוֹתָיו בְּקִרְשָׁה, וַיֵּאחַל רַב נַחַת.
- כט שלב** קב
 יִמְנֶה אֶת הַנִּמְעָן בְּאַחְרָאֵי עַל פְּרוּקֵט הַדִּירוֹת, וְשִׁירָאָה לְצֵאת בְּמַחֲרָ
 טוֹב בְּשִׁבִיל אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמָנוּ שֶׁהֵם עֲנִיִּים גְּדוֹלִים.
- כט שלג** קכא
 יַעֲוֹר עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבַּרֵךְ, וְלֹהֵת־חֶזֶק מְאֹד מְאֹד, כִּי עַל כָּל אֶחָד עוֹבֵר
 מֵהַ שְׁעוֹבֵר, וְאֵין עֲצָה אַחֲרֵת רַק הַתְּחַזְּקוֹת.
- כט שלד** קכב
 יִסְפֹּר רְצוֹנוֹ שִׁיִּזְכֶּה לְגַמֵּר אֶת הָאוֹלָם שְׂמֵחוֹת וְהַבֵּית-מִדְרָשׁ, וְכֵן יִהְיֶה
 מְבֻנֶה עֵנֶק לִישִׁיבָה וְחִדְרֵי שְׁנָה לְבַחֲוָרִים, וּמִקוּהוּ וְכוּ' וְכוּ'.
- כט שלה** קכג
 יִבְרַךְ אֶת הַנִּמְעָן בְּ"חַג שְׂמֵחַ", וַיִּתְחַזֵּק מְאֹד, שְׂזָכוֹת רַבּוֹתָיו תִּגְן עָלָיו
 מִכָּל הַתְּלָאוֹת, וְיָבִיא לוֹ תְּשׁוּבָה אֶת הַסֵּפֶר "זְכוֹת אָבוֹת".
- כט שלו** קכד
 יִבְרַךְ אֵינָה רַב בְּרַכַּת "חַג שְׂמֵחַ", וַיֵּאחַל לוֹ שֶׁפַע רוּחֲנֵי וְגִשְׁמֵי, וְרַב
 נַחַת מִכָּל יוֹצְאֵי חֻלְצֵיו. וְיָבִיא לוֹ תְּשׁוּבָה אֶת הַסֵּפֶר "זְכוֹת אָבוֹת".
- כט שלז** קכה
 יִבְרַךְ אֶת הָעוֹסְקִים בְּהַדְּפַסַּת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים, וַיִּבְקֹשׂם לְהַקְדִּישׁ בְּכָל
 יוֹם גַּם בְּעִבּוֹר שׁו"ת "אֲשֶׁר בְּנַחַל", כִּי יֵשׁ הַמוֹן מִכְּתָבִים, וְרְצוֹנוֹ לְהַגִּיעַ
 כָּבֵד לַתְּאֲרִיף שֶׁל הַיּוֹם, וְשִׁיֵּצֵא כָּרֶךְ כָּל שָׁבוּעַ.
- כט שלח** קכז
 יֵאחַל בְּרַכַּת חַג לְהַגְאֹן ... וַיִּבְרַכוּ בְּאַרְיִכוֹת יָמִים, וְלֹהֵמְשִׁיף לְנַהֵל עֲדָתוֹ,
 וְלִפְסֵק הַלְכוֹת לְכָלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל.
- כט שלט** קכח
 יֵאחַל לְרַב שִׁיתְרַבָּה גְּבוּלוֹ בְּתַלְמִידִים, וַיִּתֵּן לוֹ תְּשׁוּבָה סֵפֶר "זְכוֹת
 אָבוֹת".
- כט שמ** קכו
 יִשְׂבַח הַנִּמְעָן שְׁבוּרַח מִפְעַם לְפַעַם אֶל צִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְרַגִּיל לְהַשְׁתַּטַּח
 עַל קְבֻרוֹת צַדִּיקִים, כִּי בְּמָקוֹם גְּנִיזָתָם יֵשׁ אֲוִיר הַנַּח וְהַזָּף, וְהַתְּפִלָּה מְאֹד
 מְקַבֶּלֶת וּמְרַצָּה בְּשָׂמִים שָׁם.

כט שמא קכח
 יודה על העזרה לאנשי שלומנו בעבור צרכי הפסח, ויאחל, שהזכות
 הזו תגן על בני המשפחה מכל רע.

כט שמב קכט
 יאחל "חג שמח" לנמען, ושיזכה לרב נחת מכל יוצאי חלציו, ולהאריך
 ימים על ממלכתו.

כט שמג קכט
 יאחל לרב, שיזכה לחזות בנעם השם, ויאיר בו אור אין סוף ברוך הוא
 בקביעות.

כט שדמ קל
 יעורר שלא להתפעל מהחרופין והגדופים של הערב־רב, אלא העקר
 להתחזק בהשם ובתורתו.

כט שמה קלא
 יאחל "מזל טוב" על פתיחת בית־המדרש שיהיה תל תלפיות לתורה
 ויראת שמים.

כט שמו קלא
 יאחל לרב שיזכה לחוג את החג בשמחה ובטוב לבב, וירבה גבולו
 בתלמידים.

כט שמו קלב
 יקוה שימתקו ממנו כל הדינים, ויזכה לגור בצנתא בארץ הקודש, ויעריך
 את פעלו של הנמען בעבורו.

כט שמח קלג
 יבהיר, אשר כל מה שאמר לפני שנים אודות יבנאל שתהיה עיר גדולה,
 הנה זה מתחיל להתקיים, ועוד יפנסו אלפי משפחות לגור שם, על אפם
 וחתם של כל מתנגדינו, ויחזק מאד, כי גדול אדוננו ורב להושיע.

כט שמת קלג
 יעורר לפקח את העינים, שלא ירמו אותנו, ובאמת, כשאדם מתבודד
 אליו יתברך, נפתח לו המוח והדעת לגמרי, ואשרי מי שאינו מטעה
 עצמו.

- כט שנ** קלד
יעזר על שלום־בית והבנה הַדְּדִית, וְשֶׁהַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוא גִּיּוֹר בִּינֵיהֶם,
וְתַמִּיד יִסְתַּכְּלוּ עַל רוּחַנִיּוֹת חַיּוֹת אֱלֻקוֹת הַמְּחַיֶּה אֶת הָעוֹלָם.
- כט שנא** קלה
יְבָאָר, אֲשֶׁר כָּל רְצוֹנוֹ לְבָנוֹת קִהְלָה הִהוּלַכְתָּ עַל־פִּי דְרָכֵי רַבְּנוּ ז"ל
וְעֲצוּתָיו הַקְּדוֹשׁוֹת, וְלִכְן כּוֹאֵב לוֹ מְאֹד כְּשֶׁשׁוֹמֵעַ מִיִּשְׁהוּ שְׂאִינוֹ מִתְּנַהֵג
כְּרְאוּי, וְאִם אֵינוֹ מְשַׁנֶּה דְרָכָיו, אֵין לוֹ מְקוֹם בְּקִהְלָה.
- כט שנב** קלו
יֵאֱחָל לְנַמְעֵנֵת בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה וְאַרְיִכוֹת יָמִים וְנַחַת דְּקִדְשָׁה, בְּזִכּוֹת
שְׁעוֹסֶקֶת בְּתַקְתוּק הַסְּפָרִים וּבַהוֹצָאָתָם לְאוֹר.
- כט שנג** קלז
יְקוּהָ מְאֹד שֶׁהִסְתּוֹת הַסֵּמ"ך־מ"ם לֹא תִתְקַבְּלֶנָה עַל לֵב הַגְּדוֹלִים, וּבְכַפְרֵט
שִׁיקְבְּלוּ אֶת הַסֵּפֶר "זִכּוֹת אָבוֹת" שְׁחַבֵּר, אֲזִי יִתְהַפֵּף הַכַּל לְטוֹבָה.
- כט שנד** קלז
יִפְלִיג בְּחַבּוּר הַסֵּפֶר "יְלֻקוּט יוֹסֵף", וַיֵּאֱחָל וַיְכַבֵּר.
- כט שנה** קלח
יִשְׁבַּח יְפִי הַסֵּפֶר "הַלְכָה בְּרוּרָה" שְׁחַבֵּר הַנִּמְעָן, וַיְבָרְכוּ בְּכָל מְלִי
דְּמִיטָב.
- כט שנו** קלח
יִוְדָה לְנַמְעָן עַל עֲזָרְתוֹ בְּעַבּוּר מוֹסְדוֹת הַלְמוּד, וַיֵּאֱחָל בְּרִיאוֹת הַשְּׁלָמָה.
- כט שנט** קלט
יְבַקֵּשׁ אֶת הַנִּמְעָן לְדַבֵּר לְאַנְשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ בְּעֲנִין אַחַדוֹת וְאַהֲבָה, כִּי כָּל
רְצוֹנוֹ שֶׁהַקִּהְלָה תִּהְיֶה רַק עַל־פִּי דַעַת רַבְּנוּ ז"ל, וְשֶׁלֹּא יִהְיֶה כָּל מִיּוֹ
קוֹצִים וְדַרְדָּרִים וְכַדוּמָה.
- כט שנח** קמ
יֵאֱחָל עַל הָאֲרֵת הָאוֹר אֵין סוּף תַּמִּיד, הַעֲקָר לֹא לְפַחַד מְשׁוּם בְּרִיָּה, כִּי
גְּדוֹל אֲדוּגְנוֹ וְרַב הַהוֹשִׁיעַ.
- כט שנט** קמ
יְבַהִיר, שְׂצָרִיכִים לְהַכִּין כְּבֹר אֶת הַמְּקוֹם, וְכֵן יְבַקֵּשׁ לְהַתְּעַסֵּק בְּעֲנִין
הַמְּקַהְלָה שֶׁל הַיְלָדִים.

כט שס קמא
 יאחל הרחבה בגשמיות וברוחניות, העקר להתחזק בכל מיני אפנים, פי גדול אדוננו ורב להושיע.

כט שסא קמא
 יבהיר, אשר מי שמדבק עצמו בהשם יתברך, יראה נסים ונפלאות, והעקר להתחזק תמיד בעת שחשך וירידה, ואז זוכים לדברים יפים.

כט שסב קמב
 יבאר, אשר כל עם ישראל סובלים מהסמ"ך-מ"ם והנחש, ורק הגואל האחרון שהוא משה יכניע אותם.

כט שסג קמג
 יוכיח הנמען שנגע בכספי צבור, ויבהירו שאין על זה מחילה, ולכן יראה לתקן המעות.

כט שסד קמד
 יאחל "חג שמח" והצלחה במשימת הנמען, שהוא שלוחא דרבנן.

כט שסה קמה
 ישבח הנמען שעוסק בקרוב נשמות ישראל אליו יתברך, ויתן לו תשורה ספר "זכות אבות".

כט שסו קמז
 יחזק הנמען שימשיך לגלות ולפרסם את הקדוש-ברוך-הוא, אף שהסמ"ך-מ"ם אורב עליו לבטלו.

כט שסז קמח
 יפליג במעלת הנמען שעוסק בזכוי הרבים, אשר אצלו יתברך זה חשוב ביותר, לגלות ולפרסם את אמתת מציאותו יתברך לכל עם ישראל.

כט שסח קמט
 יודה לנמענת שסיעה בהפצה מרכזת, ויאחל לה בזכות זה בריאות והרחבת הדעת.

כט שסט קמו
 יורה לילך בעצת הרופאים, ולא לחשש כלל, ולקבל על עצמם איזו מצוה לקיים, ויבדאי תהיה לדה קלה ובשורות טובות.

כט שע קמז
 ישמח על קניית הדיירה, ועל התעסקות בכולל וכו', ויבשר רצונו לבנות
 כולל נוסף לתלמידי חכמים ומורי הוראה.

כט שעא קמח
 יאחל שיתהפך הכל לטובה, כדברי רבנו ז"ל, ולא להתבלבל משום
 דבר.

כט שעב קמח
 יוכיח בעל שמפה את אשתו, אשר אין זו דרפנו, ויזהיר גם את האשה
 שלא תשיב מלחמה חזרה, והעקר שישנו דרכם הרעה, אחרת לא יוכלו
 להמשיך לחיות ביחד.

כט שעג קמט
 מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו, בו יחזקן על מדת השמחה בכל
 מצוה ומצוה שעושים, ובעקר לשמח בזה 'שלא עשני גוי', ונבראנו
 מזרע ישראל קדושים וטהורים, שומרים שבת, מרבים בצדקה וחסד
 וכו', וכן לשמח את הבעל, ולהרחיב דעתו, אשר אין למעלה מזה
 בשלום-בית, וזה תפקיד האשה, כי בחכמתה יודעת היאף לנט את
 הבית וכו', ויפליג מאד במעלת התפלה של האשה בעת הדלקת גרות,
 אשר הוא עת רצון גדול בשמים.

כט שעד קסג
 יתנצל שלא הרגיש בטוב, ויענה תשובה אודות תגלחת באשה וכו',
 ויאחל זרע של קמא.

כט שעה קסג
 ייעץ אודות גמגום אצל ילדים, אולי בבית מאימים עליהם, או בתלמוד
 תורה המלמד דוחק עליהם, כי גמגום בא מלחץ, ולעתים מרצון
 לתשומת-לב, ולכן צריך להעלים עין מזה, ואם זה לא חולף, לילך
 לרופא ממחה.

כט שעו קסד
 ישבח איזה תלמיד שהשתפר ביראת שמים ובדרך ארץ, ויחזקו
 להמשיך הלאה להתחזק בתורה ובאמונה, ואז טוב לו כל הימים.

כט שעז קסה
 יבקש לדבר עם הבחורים בישיבת "דמשק אליעזר" דבורי התחזקות

וְאִמּוֹנָה, וְלַעֲזוּדָם וְלִשְׁמֹחַם מְאֹד, כִּי בַחֲזוֹרִים צְרִיכִים הִרְבֵּה הַתְּחִזְקוֹת,
אֲשֶׁר בְּזֶה שְׁמֵרוֹמָמִים וּמְשַׁבְּחִים אוֹתָם, הֵם מִתְּעַלִּים עוֹד יוֹתֵר.

כט שעה קסז
יִבְקֹשׁ לְהַקְרִיא לְבַחֲזוֹרִים מִכְּתָב שְׁכַתָּב בְּעִבּוּרָם, וַיַּעֲזוֹר לְסַפֵּר לָהֶם
סְפוּרֵי צְדִיקִים וְלַעֲזוֹר לְבָבָם אֶל הַשֵּׁם יְתָבָרָךְ.

כט שעת קסז
יִנְחָה אֶת הַבַּחֲזוֹרִים לְהִתְמַיֵּד בְּכָל יוֹם בַּח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוּיֹת, וְלִגְרֵס דְּפִי
גְמָרָא, מִלְּבַד הַשְּׁעוֹר הַקְּבוּעַ שְׁלוֹמָדִים אֲצֵל הַמַּגִּיד שְׁעוֹר בְּעִיוֹן,
וְעַל-יְדֵי-זֶה יַעֲשׂוּ לְפָנָיו נַחַת רוּחַ.

כט שפ קסח
יִבְאָר רְצוֹנוֹ שֶׁהָאֲבָרָךְ ... גֵּרוֹ יְאִיר, יִלְמַד כָּל עָרֵב עִם הַיְלָדִים, כְּדֵי שְׁלֹא
יִסְתַּוְּבָבוּ אִזּוּ בְּרַחֲבוּת, וּבִפְרָט בִּימֵי הַקִּיץ וְכו', וַיִּזְהֵר שְׁלֹא לְהִתְעַסֵּק
עִם הַסֵּמ"ך-מ"ם, וְלֹא לְהִתְקַרֵּב לְד' אֲמוֹתָיו. כִּי הוּא רִשָּׁע מְרִשָּׁע, מוֹסֵר,
שׂוֹנֵא יִשְׂרָאֵל וְכו', וּבּוֹדָאֵי תַהֲיֶה לוֹ לְבִסּוּף גַּפְלָה אַחַר גַּפְלָה.

כט שפא קסט
יִשְׁמַח בְּשִׂמְחַת הַנִּמְעָנָה שֶׁהִיָּה לָהּ שְׁפַע לְחַג, וַיֵּאֱחָל לָהּ שֶׁתִּמְיֵד תְּבַשֵּׁר
בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת, וְתִסְיַע בְּמָה דְאֶפְשָׁר.

כט שפב קסט
יִבְאָר רְצוֹנוֹ, שֶׁהַבְּנוֹת שְׁלוֹמָדוֹת בְּבֵית-סֵפֶר תַּהֲיִינָה סֵלֶת נְקִיָּה, בְּנוֹת
טוֹבוֹת וַיִּרְאוֹת שְׁמִים, שֶׁתִּקְמָנָה בְּתִים לְתַפְאָרָה.

כט שפג קע
יִרְגִיעַ שְׁלֹא לְחַשֵּׁשׁ לְהִקָּים בֵּית, וְחִסֵּר מְמוֹן אִינוֹ צְרִיף לְהוֹוֹת מְנִיעָה.

כט שפד קע
יִפְאָר הַדְּפִסַּת סְפָרֵי "לְקוּיֵי-הַלְכוֹת" וְ"אֲשֶׁר בְּנַחֲל" וְ"אוֹצֵר
הַקּוּנְטְרָסִים", וַיּוֹרָה לְהַמְשִׁיף בַּהַדְּפָסָה בִּיתֵר שְׂאֵת וּבִיתֵר עוֹז.

כט שפה קעא
יִבְאָר רְצוֹנוֹ לְהַדְפִּיס הַקִּיץ הַזֶּה הִרְבֵּה סְפָרִים וְקוּנְטְרָסִים, הַעֲקֵר לְהִתְחַזֵּק
וְלְהַפְיֵץ אֶת אוֹר רַבְּנוֹ ז"ל כָּל הַחַיִּים.

כט שפו קעב
יּוֹרָה שְׁלֹא לַעֲשׂוֹת רְשִׁימָה וְלַתְלוֹתָהּ וְכו', וַיּוֹדָה לְנִמְעָן עַל כָּל פְּעֻלָּיו.

- כט שפז** קעג
יבִקֵּשׁ לְשָׁמֹר שְׁלֵא יִחְבְּלוּ בַּמִּקְוָה, וַיִּוְרָה לַעֲשׂוֹת לַעֲצֻמוֹ סֵדֶר הַיּוֹם, וְכָף
מִצְלִיחִים.
- כט שפח** קעד
מִכְּתָב לְכַלְלִיּוֹת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ, בּוֹ יַעֲוֹרְרֵם שְׁלֵא לְתַן לִילָד לִילָף לְבַד
לַמִּקְוָה בְּלִי לוֹוֵי שֶׁל הָאָבָא, וְלֹא לְהַקֵּל בְּדַבָּר זֶה, וְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
יַעֲזֹר, שְׁנוּזָה לִילָדִים קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים.
- כט שפט** קעד
יִבְהִיר, שְׂאֵי אֶפְשָׁר לִילָף בְּיַד חֲזָקָה בְּקֵהֳלָה, וּבַעֲזוּרַתוֹ יִתְבָּרַךְ, נִזְכָּה
לְבָנוֹת קֵהֳלָה קְדוּשָׁה אֵט אֵט וּלְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד.
- כט שצ** קעה
אוֹדוֹת הַפְּרֻכָּת, יִבְקֵשׁ אִם אֶפְשָׁר לְאַרְגֵּן תּוֹרְמִים וְכוּ', וְהַעֲקֹר לְהַתְחַזֵּק
בְּכָל מִינֵי אֶפְנִים, כִּי גְדוֹל אֲדוֹנָנוּ וְרַב לְהוֹשִׁיעַ, וְנִקְפִּיד מְאֹד עַל עֲנִין
הַעֲשׂוֹן, וְהַעֲקֹר לִילָף עִם הַנַּעַר בְּכַפּוֹת שֶׁל מְשִׁי, כִּי בַּעֲתֵים הִלְלוּ
יְכוּלִים בְּנִקָּל לְאַבֵּד אוֹתוֹ.
- כט שצא** קעו
יֵאָשֶׁר קִבְּלַת הַמַּעֲטוֹת עִם הַשְּׁמוֹת לְפָדְיוֹן, וַיִּבְהִיר שְׂעִיעֶשֶׂה אֵת שְׁלוֹ
לְהַתְּפַלֵּל לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ עַל כָּלֵם, שְׂמִיתָקוּ מֵהֶם כָּל הַדֵּינִים.
- כט שצב** קעז
מִכְּתָב כְּלָלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַיְקָרִים, בּוֹ יִבְקֵשׁם שְׁלֵא יַעֲשִׂנוּ, אֲשֶׁר זֶה
הֵיזָה רְצוֹן רַבָּנוּ ז"ל, וְכֵן שְׁלֵא יִנְיַחוּ לִילָדִים לִילָף לְבַד לַמִּקְוָה, אֲשֶׁר זֶה
מִסְכָּן מְאֹד בַּעֲתֵים הִלְלוּ.
- כט שצג** קעט
יִבְהִיר, שְׂבַעֲנִין הַהוֹרִים קֶשֶׁה מְאֹד לִילָדִים לְהַתְּעַרֵּב וְכוּ', וַיִּבְקֵשׁ אִם
אֶפְשָׁר לְהַבִּיאֵם אֵלָיו כְּשִׁיחֵיהָ בִּיבְנָאֵל, וַיִּוּכַל לְשַׁכְנֵעַם לְטוֹב וּלְמוֹטָב.
- כט שצד** קפ
יִבְאָר שְׁרוּאָה עֲתִיד גַּפְּלָא לְמוֹסְדוֹת שְׂמִיתָחֲנוּכוֹ שֶׁם אֶלְפֵי יִלְדִים, וְלִכְן
צְרִיף לְהַתְחַזֵּק וּלְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד, וְלֹא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל.
- כט שצה** קפא
יִרְגִיעַ בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה לִידַע שְׂאִין עֲצָה מְלַבֵּד הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְרַק
הוּא יְכוּל לְגַאֲלָנוּ מִכָּל צְרוּתֵינוּ, וְאֲשֶׁרֵי מִי שְׂמִיתָחֲזִיק מֵעַמֵּד וְאִינוּ נִשְׁבֵּר.

קפב **כט שצו**
 יחזק הנמצען להכיר בכחו, ולהמשיך למסר שעורים לאנשי שלומנו,
 אשר זה נצרך מאד.

קפג **כט שצז**
 יעורר על התחזקות, ולא להשבר משום דבר, כי גדול אדונינו ורב
 להושיע, ואת כל זה מקבלים בספרי רבנו ז"ל, ולכן ראוי לעשות שעור
 בהם, ואז מקבלים חיות גדולה מאד.

קפד **כט שצח**
 יחזק מפיו שלא לפל בחלישות הדעת, כי זכותו אין לתאר ואין לשער,
 וזו הצלת הנער ממש.

קפה **כט שצט**
 יורה שלא לעשן כלל, ולהתרחק מחברים רעים, ולהתנהג כראוי ובדרך
 ארץ.

קפו **כט ת**
 מכתב לאברכי הפולל "אור המאיר", בו יבקשם לשמר על הסדרים,
 שיהיו הד' אמות שלנו רק מקום תורה, ולא לתת לשום זר או ליצן
 להכנס בינינו.

קפז **כט תא**
 ירגיע שלא לפחד כלל, ובקרוב ימצא בן הזוג, ויתחתנו לשם שמים.

קפז **כט תב**
 יורה לנמנע שלא לדאג כלל, כי השם יתברך ישמר אותה, ותזכה
 לאריכות ימים בבריאות השלמה.

קפח **כט תג**
 יאחל מציאת הזוג בקרוב, העקר לא לדאג.

קפח **כט תד**
 ישמח לקבל את הדו"ח מהנעשה בבית-ספר, ויאחל הצלחה במוסדות,
 ויעץ שהבעל ינסע לחוץ לארץ.

קפט **כט תה**
 ייעץ להכנס בענין הבשול לקיטרינג וכו', ויבהיר, כי החיים מלאי
 נסיונות, ואשרי מי שמחזיק מעמד, ואינו נשבר כלל.

- כט תו** קפט
 יבאר, אשר בזה העולם צריכים הרבה התחזקות, ואשרי המחזיק מעמד.
 ויורה ללמד את הבנות במדרשה וכן את נשות אנשי שלומנו אמונה,
 אשר אין למעלה מזה.
- כט תז** קצ
 יורה לשמר שיהיו רק בחורים רציניים, פי יבנאל אינה מקום מקלט
 לכל המי ומי.
- כט תח** קצא
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו יחזקן על אמונה והתבודדות אליו
 יתברך, ודיקא בימי הקיץ, שיוצאים לטייל בשדה, חשוב לנצל אז את
 הזמן ולשית עמו יתברך, אשר זו הצלחה נצחית שאין כמותה. ולאמונה
 אי אפשר להגיע אלא על-ידי אמונת חכמים, אשר החכמים הם
 מחזירים בנו אמונה בהקדוש-ברוך-הוא, ולכן זו צריכה להיות עבודת
 האם: לספר לילדים ספורי צדיקים מחכמי ישראל וכו', וזה יכניס בהם
 תשוקה לחקות את הצדיקים, ויחזק מאד על צניעות האשה, ואסור גלוי
 שער באשה, ולהרבות באהבת הבריות, ולרחק משנאת חנם, ודיקא בימי
 העמר, שצריכים אז לתקן את פגם תלמידי רבי עקיבא.
- כט תט** קצב
 יורה שלא לבטל את הזמן עם דמיונות מי יותר גדול ממי וכדומה, פי
 ברגע שאדם דבוק בו יתברך, אינו רוצה רק אותו יתברך. והעקר לעשות
 רצונו יתברך.
- כט תי** קצג
 יאחל המתקת הדינים ושפע גדול, ויעורר שלא ימצא בכולל שום ליץ
 או בטלן אשר אינו לומד תורה כראוי.
- כט תיא** קצד
 ישבח את הקהלה הנפלאה ביבנאל, אשר היא לשם דבר, והמקום תוסס
 מתורה ויראת השם.
- כט תיב** ר
 יחזק מאד על מדת האמונה, אשר זה העקר, ובכל רגע שאדם רק חושב
 ממנו יתברך, מקים מצות עשה של "ודבקת בו".
- כט תיג** רא
 יאחל "מזל טוב" להלדת הבת, ויאחל רב נחת, ויחזק מאד לא לפל

ברוחו מִפֶּל הָעוֹבֵר עָלָיו, כִּי דִיְקָא זֶה עוֹשֶׂה נַחֲת־רוּחַ לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ,
שֶׁמִּדְבַּק עֲצָמוֹ מֵתוֹךְ כָּל הַבְּלֹבָלִים בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

כט תיד **רא**

יִבְהִיר אוֹדוֹת מְקוֹם הַדִּירָה שְׁאִין לְחַשֵּׁשׁ כָּלָל, שְׁנֵה סְמוּךְ לְחִילוּנִים וְכוּ',
כִּי בְּמִילָא הַכֹּל יִהְיֶה לְבִסוּף שֶׁל אֲנָשִׁי שְׁלוֹמְנוּ. וְיִתִּיר לִילֵךְ בְּפֶאֶה,
וּבִפְרָט אִם מְגַלְחִים אֶת הַשָּׁעַר, וְיוֹרֶה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ.

כט תטו **רב**

יִוְרֶה לְהַמְשִׁיךְ בְּעֵנִין בְּנִית הַדִּירוֹת וְכוּ', הָעֵקֶר לֹא לְהִתְיַאֵשׁ, וְיִרְגִּיל
לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, הַשּׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת כָּל פֶּה.

כט תטז **רב**

יִיעֵץ לְקַחַת הַבֵּן לְפָנָיו גִּיל שֶׁבַע לְצִיּוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְיִבְאֵר אוֹדוֹת מְשִׁיחַ,
שֶׁהָעֵקֶר עָלֵינוּ לְהַכְלִיל בְּאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִתִּי תַהֲיֶה
הַגְּאֻלָּה. וּבִאֲמַת כָּל הַגְּלוּי שֶׁל מְשִׁיחַ זֶה מֵה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל מְכַנִּים בְּנוֹ עֲתָה,
וְהַפְּרָשׁ הוּא, שֶׁעֲתָה יֵשׁ בַּחֲיִירָה, וְכִשְׂיָבוֹא מְשִׁיחַ, אִז כָּבֵר לֹא תַהֲיֶה
בַּחֲיִירָה.

כט תיז **רג**

יִזְכִּיחַ בַּחֲוֵר עַל שֶׁחָלַל שַׁבָּת וְכוּ', וְיִבְאֵרוּ בְּאֵר הַיֵּטֵב, שְׂאִם רְצוֹנוֹ לְדוֹר
עֲמָנוּ, עָלָיו לְשׁוֹב בְּתַשׁוּבָה וְלְקַחַת עֲצָמוֹ בְּיַדְיוֹ וְלְהַשְׁתַּנּוֹת, אַחֲרַת
יִצְטָרֵךְ לְעֹזֵב אֶת הַמְּקוֹם.

כט תיח **רד**

יִוְרֶה עַל הַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לִידַע שְׁאִין דָּבָר נַעֲשֶׂה בְּלַעֲדָיו יִתְבָּרַךְ כָּלָל,
וּבֵר יִשְׂרָאֵל יְכוֹל לְהַגִּיעַ לְכָל הַמְּדַרְגּוֹת שֶׁבְּעוֹלָם, אִם רַק יִתְבוֹדֵד אֶל
הַקְּדוֹשׁ־בְּרוּךְ־הוּא.

כט תיט **רד**

מְכַתֵּב לְבַחֲוֵרֵי יִשְׂיֵבַת "בֵּית שְׁלֵמָה", בּוֹ יִחַזְקֵם עַל הַתְּמִדָּה בְּלִמּוּד —
מְשֻׁנָּה וּגְמָרָא, וְלְהַקְפִּיד לְהַתְּפַלֵּל בְּמַנְיָן, וְלְרַחֵק מִחֲבֻרָה רָעָה, וּבְזֶה
יִקְדְּשׁוּ שֵׁם שְׁמַיִם בְּרַבִּים, וְיַעֲשׂוּ לוֹ נַחֲת־רוּחַ גָּדוֹל מְאֹד.

כט תכ **רה**

יִוְרֶה לְעֲשׂוֹת חוּג "מִתְמִידיִם" לְאַחַת מִפְּתוֹת הַיְלָדִים בְּכָל עָרֵב, וְיִחַזֵּק
מְאֹד בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בּוֹ יִתְבָּרַךְ, כִּי עוֹבֵר עַל כָּל אֶחָד מִשְׁבָּרִים וְגִלִּים,
וְאִי אֶפְשָׁר לְהַחֲזִיק מֵעַמֵּד אֲלָא עַל־יַדֵּי אֲמוּנָה.

כט תכא רז

יחזק מאד על מדת השמחה, אשר היא רפואה לאדם — בין בגשמי ובין ברוחני.

כט תכב רח

ישבח הנמצאן שעוזר לו בשיבה להשיג על הכחורים שיתנהגו פראוי, ויורהו לתקן כמה תקונים — גדר בגנה, ענין התאורה, נקיון המקום שיהיה מצחצח.

כט תכג רט

יבקש לקחת ברכינות את הענין ללמד עם התלמידים של אחת הכתות בשעות הערב, ושיתפללו אז במנין וכו', ויחזק שלא לפל בחלישות הדעת, ולא להתבלבל משום דבר.

כט תכד רי

מכתב כללי לאנשי שלומנו הגרים ביבנאל, בו יחזקם על התבודדות ושיחה בינו לבין קונו בין העשבים דיקא, שאז מעלים את כל הבריאה, ומרגישים רוחניות אלקות, אשר אין נעם ותענוג יותר מזה. ויפליג במעלת התפלה וההתבודדות, שעל ידה זוכים לנסים ונפלאות. ויורה דיקא בזמנים אלו של ספירת העמר להתחזק באהבת חנם, ולרחק מלשון הרע ורכילות, ולהדבק במדת השמחה המרחבת את הדעת, ויפליג במעלת ההפצה, ויזהיר על פשרות המאכלים, ובפרט להשיג איזה בשר אוכלים, כי אחרת זה פוגם בגפש, ויורה על צניעות האשה.

כט תכה ריד

ישמח בפשורה הטובה, שהבנק רוצה לתן משפנתאות לזוגות הצעירים וכו', וימסר דרישת שלום מן הבן הלומד אצלו, שהוא מתמיד ומצליח מאד.

כט תכו רטו

יבקש לעשות שלום בית אצל איזה זוג, שרק בשביל שטיות הם רבים וכו', ויורה להתמיד בתורה הקדושה, ולהתפלל במנין.

כט תכז רטז

יזהיר את אנשי שלומנו מן המכולות, אשר המוכרות שם מסיתות נגד היהדות והצניעות. ויבקש ללמד עם נשות אנשי שלומנו הלכות פעם בשבוע, וכן לבקש מן האחראי לתקן את הערוכ, אשר זה חמור מאד.

כט תכח ריז

יורה להגיה היטב את ה"שפת הנחל", ובענין הנאצייט של האם, אפשר לעשות מגן לבד כל האחים, ולהתחלק עם התפלות. וישלח עוד כמה קונטרסים להדפיסם, ובפרט לעלוי נשמת האמא, אשר זו זכות הרבים לדורי דורות.

כט תכט ריח

יבהיר בענין תקון חצות אימתי ומה אומרים, ואשר זה זמן גדול להתבודד אליו יתברך. וצריכים לבקש אז הרבה שיתגלה הצדיק, שהוא החן והיפי של כל העולם כלו.

כט תל ריט

יאשר קבלת השיחות של האברך ר' ... ו"ל, ויבהיר פי מה שכתב — זה מדיק מאד, והוא היה איש צדיק ותמים, זוכה ומזכה הרבים וכו', וכל השיחות שכתב הן אמת, אך עוד חזון למועד להדפיסן.

כט תלא רכ

יתפלא מדוע לא דנים אותו לכף זכות, שאינו עונה תכף על כל מכתב, כי יש עליו טרדות הפלל וצרות הפרט וכו'. ויבהיר מדוע לקח את ... שישגיח על הבחורים שיתנהגו כראוי וכו'. ויבהיר שזו מצוה לקרב כל בר ישראל, אבל לא משגע, ויבנאל אינו מקום מקלט, וצריכים לשמר את הילדים שלנו.

כט תלב רכב

יתנה צערו, שאין מכניסים בחורים בשיבות, מפני שהם מעדות המזרח, ולא בתנם, שקדם ביאת המשיח ההכרח שיבוא אליהו הנביא, שהוא יעשה שלום בעולם, כי בלי שלום אין גאולה.

כט תלג רכג

יבהיר לאברך צעיר, שעמה הזמן הטוב ביותר להתעלות בלמוד התורה הקדושה — נושא אשה, ואחר-כך לומד תורה, ויורהו להתמיד בכל חלקיה ומכמניה, ולהתפלל במגן, ולהתבודד אל הקדוש-ברוך-הוא.

כט תלד רכד

יורה ללמד חברותא עם אחד החברים הטובים וכו', וייעץ לגבי האח והאחות וכו', והעקר — להתחזק בלמוד מקרא, משנה, גמרא, מדרש והלכה, ומכל למוד ללמד קצת, פי מעט גם-כן טוב — כלשון רבנו

- כט תלה** רכד
 יוֹרָה לְמַסֵּר אֶת הַסְּפָרִים לַיַּעֲדָם, וַיַּחֲזֵק לְצֵאת מִן הָעֲצָבוֹת וְהַעֲצָלוֹת,
 וְלֹא לִפְל בְּדַעְתּוֹ כָּלֵל.
- כט תלו** רכה
 יֵאָחַל שְׁפַע בְּפִרְנֶסָה, וַיִּשְׁבַּח הַנְּמַעֲנַת שְׁלוֹמֵדַת עִם הַבְּנוֹת אַמוֹנֵת חֲכָמִים
 וַיִּרְאֵת שָׁמַיִם.
- כט תלוז** רכו
 יִבְקַשׁ לְהַמְשִׁיךְ לְטַפֵּל בְּעֲנִינֵי הַמִּקְנָה, וְאוֹדוֹת פְּתִיחַת חֲנוּת מַכְלֵת, יִתֵּן
 אֶת בְּרַכְתּוֹ לְהַצְלָחָה.
- כט תלח** רכז
 יוֹרָה לְהִמְתִּין עִם הַבְּדִיקַת דָּם לְשָׁבוּעַ, וְלוֹמַר שִׁיר הַשִּׁירִים בְּקוֹל, שְׁוֹי
 סִגְלָה לְרִפּוּאָה שְׁלֵמָה.
- כט תלט** רכז
 יַחֲזִיק לְהַתְּעָלוֹת בִּירְאֵת שָׁמַיִם שְׁלֵמָה, וְלִהְיֵה פִיד עַל טְבִילָה בַּמִּקְנָה כָּל
 יוֹם, וְקָבִיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה, תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, וְהַתְּבוֹדָדוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין
 קוֹנוֹ.
- כט תמ** רכח
 יוֹרָה שְׁלֵא לִירֵא וְלֹא לִפְחֹד כָּלֵל, וְכִבֵּר אֲמָרוֹ חַוִּיל: כָּל הַמִּקְבֵּל עָלָיו
 עַל תּוֹרָה, מַעֲבִירִין מִמֶּנּוּ עַל מַלְכוּת וְעַל דֶּרֶךְ אֲרָץ. וַיַּחֲזֵק עַל הַתְּבוֹדָדוֹת
 וְקָבִיעַת עֵתִים לַתּוֹרָה.
- כט תמא** רכט
 יַחֲזִיק לְהַחֲדִיר בְּיַלְדִים יִרְאֵת שָׁמַיִם, שִׁיחָיו כְּלִים לְקַבֵּל בָּהֶם אֶת הָאֲמוּנָה
 הַקְּדוּשָׁה, וַיִּיעֵץ לְהַרְשֵׁם לְפְרוּיָקֵט, כְּדֵי שֶׁתְּהִיָּה לוֹ דִּירָה מְשֻׁלוֹ, וַיַּחֲזֵק
 מְאֹד לֹא לְהַתְּבַלְבֵּל מִשׁוּם דְּבָר.
- כט תמב** רל
 יַחֲזִיק מְאֹד לְהַחֲזִיק מִעֲמֵד וְלֹא לְהַשְׁבֵּר כָּלֵל, וְכִשְׂאֲדָם בְּטֵל וּמִבְטָל אֶל
 הָאֵין סוּף בְּרוּף הוּא, הוּא מִחֲזִיק מִעֲמֵד בְּכָל הָעוֹבֵר עָלָיו. וּבְאֵמַת
 צְרִיכִים לְעַבֵּד הַרְבֵּה עַל נִקְבַּת הָאֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְעַקֵּר שְׁלֵמוֹתָהּ —
 לִידַע שְׁלֵי אֵין שׁוּם שֶׁכֵּל כָּלֵל.
- כט תמג** רלא
 יַחֲזִיק מְאֹד שְׁלֵא לְהַשְׁבֵּר מִשׁוּם דְּבָר, וַיִּוֹרָה לִתֵּן מִכְּתָב לְאַחוֹת, וְאַשְׁרֵי
 מִי שֶׁמְחַזְּקַת וּמַעוֹדֶדַת אַחֲרוֹת בְּזֵה הָעוֹלָם.

כט תמד רלב
 יִיעֵץ שְׁלֵא לְהִתְגַּרֵּשׁ, אֶלֶּא לְהִמְשִׁיךְ בְּטַפּוּל אֶצֶל הָרַב שֶׁהוֹלְכִים אֵלָיו.

כט תמה רלב
 יִמְלִיץ לְקַחַת אֶת הָאֲבִירָה ... בְּשִׁבִיל הַכְּנַת הַיְלָדִים לְבֵר-מִצְוָה, וְכִף תִּהְיֶה לוֹ פְּרִנְסָה וְגַם טוֹבָה לַיְלָדִים, וַיִּיעֵץ לְנַצֵּל אֶת הַכַּחוֹת בְּעֵנִין הַמוֹעֵצָה, וְלִילֵךְ עִמָּהֶם בְּתַקִּיפוֹת.

כט תמו רלג
 יוֹרָה לְהִתְחַזֵּק וְלֹא לְהִשְׁבֵּר כָּלֵל, עַל אִף הַנְּסִיווֹת הַקָּשִׁים שֶׁעוֹבְרִים, וְעַקֵּר הַהִתְחַזְקוֹת הוּא אֲמוּנָה פְּשוּטָה, לְסַלֵּק הַדַּעַת לְגַמְרֵי, וּלְהֶאֱמִין בַּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ.

כט תמוז רלד
 יִיעֵץ לְפִתּוּחַ מַכְלֵת, אֲשֶׁר זֶה יָבִיא לוֹ וְלִיְלָדָיו פְּרִנְסָה בְּרוּחַ.

כט תמה רלד
 יִקְוֶה שֶׁהַנְּמַעֵן שָׁב לְעִבּוּדָתוֹ בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, וְהַכֵּל מִתְנַהֵל בְּשׂוֹרָה, וַיּוֹרָה לְחַזֵּק אֶת הָאֲחִים וְכו' בְּטַפּוּלָם בַּיְלָדִים.

כט תמט רלה
 יוֹרָה לְנַמְעֵן שֶׁיֵּצֵא לְהַפְצָה, וַיּוֹרָהוּ לְהַדְבִּיק עֲצָמוֹ בּוֹ יִתְבָּרַךְ, לְהִתְבּוֹנֵן וּלְרֵאוֹת אֶת הָאֱלֻקוֹת שֵׁישׁ בְּכָל דְּבַר, וְכֵן לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר כָּל דְּבוּר הוּא הַצְּלָחָה נְצַחִית גְּדוּלָה מְאֹד, וַיִּחַזְקוּ עַל שְׂמִחָה, שֶׁעַל יְדֵהּ זוֹכִים לְיִשׁוּב הַדַּעַת.

כט תנ רלו
 יִחַזֵּק לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וּלְבַקְשׁוֹ כָּל אֲשֶׁר צָרִיךְ, וּמַעֲלַת תְּפִלַּת הָאִשָּׁה בְּשָׂמִים — אֵין לְתַאֵר וּלְשַׁעַר כָּלֵל, אֲשֶׁרִי הָאִשָּׁה שְׂבוּכָה בְּכָל יוֹם אֵלָיו יִתְבָּרַךְ.

כט תנא רלז
 יִתֵּן סֵדֶר מְסֻדָּר לְבַחּוּר צָעִיר: טְבִילָה בַּמְקוֹה קֹדֶם הַתְּפִלָּה, לְהִתְפַּלֵּל הַשְּׁלֵשׁ תְּפִלוֹת בְּמַנְיָן, לְחֹזֵר עַל הַשְּׁעוּר שֶׁל הַיְשִׁיבָה, לְעִשׂוֹת שְׁעוּר כְּסֻדְרָן בְּש"ס, לֹא לְרִיב עִם שׂוֹם בַּחוּר, וְלֹא לְהִסְתּוֹכֵב בְּרוּחוֹבוֹת, וְהַעֲקֹר — לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, וְלֹא לְהִתְבַּלְבֵּל מִהַעֲבֵר, וְאִם יִתְנַהֵג כֵּן — יַעֲלֶה וַיִּצְלִיחַ.

- כט תנב** רלח
 יִיעֵץ בְּעֵינָיו חֲנוּף הַיְלָדִים, וַיִּקְוֶה שֶׁהֵבִין יוֹכַל לַחְזוֹר לִפְנֵי וּלְהַשְׁאֵר לְלַמֵּד
 אֶצְלוֹ, וְעֵדִיף לְהַבְאֵ שְׁהַהוֹרִים יָבֹאוּ לְבַקֵּר אֶת הַיְלָדִים וְלֹא לְהַפְּוֹ.
- כט תנג** רלט
 יוֹרָה עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, וְהַתְמַדָּה בַח"י פְּרָקִים מְשֻׁנוֹת, וְשִׁבְעָה דְּפִי
 גְּמָרָא, וְלַמּוֹד חֲמֵשׁ וְרִש"י עִם הַתְּרַגּוּם בְּכָל יוֹם.
- כט תנד** רלט
 יוֹדָה לְנִמְעָן שְׁעוֹזֵר לוֹ לְהַשִּׁיג הַכְּרִטִּיסִים לְנִסְעַ מֵהָכָא לְהֵתָם וְכו',
 וַיַּעֲזֹר עַל הַשְׁמִיחָה בּוֹ יִתְבַרֵךְ, כִּי כָּל הַחֲטָאִים בָּאִים מִחַמַּת חֲסָרוֹן
 הַשְׁמִיחָה, וְלָכֵן הָעֶקֶר לְהַגְדִּיל עֲצֻמוֹ לְתַן תּוֹדָה לְהַשֵּׁם יִתְבַרֵךְ עַל שְׁמִיחָה
 אוֹתוֹ וְעַל כָּל הַחֲסָד חָנָם שְׁעוֹשֶׂה עִמוֹ.
- כט תנה** רמא
 יוֹרָה לְנִמְעָן לְשֹׁכֵר לוֹ דִּירָה, וְלִהְסִיר הָעַל הַפְּכָד מֵהָאֵב, וַיֵּאחַל הַצְּלָחָה
 גְּדוֹלָה.
- כט תנו** רמב
 יִחְזַק עַל תְּפִלָּה בְּמִנְיָן, וְעַם כּוֹבֵעַ וּמְעִיל עֲלִיוֹן, כִּי צָרִיכִים לְהַפְּנִס
 לְבֵית־הַכְּנֶסֶת בְּדֶרֶךְ אֶרֶץ.
- כט תנז** רמג
 יִשְׁמַח מְאֹד שֶׁהַתְּחִיל מִחֲדָשׁ הַכּוֹלָל "אוֹר הַמַּאִיר", וַיַּעֲשֶׂה הַתְּעוֹרְרוֹת
 בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ לְקַחַת אֶת הַיְלָדִים בְּיָדֵים, וַיִּחְזַק בְּאַמוּנָה פְּשוּטָה
 וּבִשְׂיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנוֹ, וּבְהַתְמַדַּת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
- כט תנח** רמד
 יִשְׁמַח מְאֹד, שֶׁהִנְמָעָן מְעוֹרֵר אֶת אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ וּנְשׁוֹתֵיהֶן בְּעֵינָיו
 הַהִפְקָרוֹת שֵׁשׁ בְּשֵׁתֵי מְכוּלוֹת, וְלִהְשָׁמֵר מֵהֶן מְאֹד. וַיּוֹרָה בְּעֵינָיו הָעָרוֹב
 לְסִדְרוֹ, וַיִּחְזַק אֶת הַיְלָדִים בְּלַמּוֹד הַתּוֹרָה, שְׁנֹזְפָה לְהַקִּים דוֹר שְׁלָם שֶׁל
 יִרְאֵי הַשֵּׁם.
- כט תנט** רמד
 יִחְזַק יְדֵי הַנְּמָעָן הַרוֹצֵה לְפִתּוֹחַ מְכַלָּת, וַיֵּאחַל לוֹ פְּרִנָּסָה בְּשִׁפְעַ, וַיִּיעֵץ
 לוֹ כְּפָה דְּבָרִים.
- כט תס** רמה
 יוֹרָה לִילֵף עִם הַיְלָדִים בְּתַקִּיפוֹת — מְחַד וּבְאַהֲבָה — מֵאִידָה, וְלַלְמֵד
 עִמָּהֶם בְּעִיּוֹן מִסְכַּת תְּעִנִּית, וְאַחֲר־כֵּן יִגְרְסוּ מְשֻׁנוֹת וּגְמָרָא.

- כט תסא** רמו
מכתב כללי לתלמידי ישיבת "בית שלמה", בו יתן להם כמה כללים:
לילך למקנה לפני התפלה, ללמד גמרא תענית בבקר. אחר הצהרנים
לגרס גמרא וח"י פרקים משניות, ואם יציתו, יוכל לקחתם ללמד אצלו.
ויגנה מאד את מדת החציפות, אשר איננה בנמצא במקומנו.
- כט תסב** רמו
יתנה צערו ממה שעובר עליו מילדי הנמצן, ויורהו להשיג על חנוכס,
אחרת לא יוכל לקבלם.
- כט תסג** רמו
יורה על שלום-בית וכבוד הדי, אשר זה עקר ההצלחה. הבעל צריך
לשמח את האשה, ולהזהר לא להוציא עצביו עליה, והאשה צריכה
לעשות רצון בעלה, ולדונו לכף זכות.
- כט תסד** רמח
יאחל רפואה שלמה, ולא לפחד כלל, כי גדול אדונונו רב להושיע, ולא
יצטרכו שום טפולים.
- כט תסה** רמט
ייעץ לילך על הדירה, ויורה על תפלה והתבודדות.
- כט תסו** רמט
יורה לזוג להשלים ביניהם, ולא לצער את השכינה, לבעל יורה לשמח
את אשתו, ולאשה — לעשות רצון בעלה, וכך יזכו לשלום-בית אמתי.
- כט תסז** רנ
יבהיר, כי אדם צריך למסר עצמו תמיד בעבורו יתברך, וזאת —
על-ידי ששוקד בספרי רבנו ז"ל ימים ושנים, ויזהיר הרבה לבקשו
יתברך את מי לשאל שאלה, כי לא כלם ראויים, ויורה בענין קדשת
המחשבה — הכיזר.
- כט תסח** רנב
יתן הוראה לעשות גדר סביב האולם, וכן יורה לעשות ויזה לבן, והעקר
— להתחזק בהשם יתברך.
- כט תסט** רנג
יצריך הנמצן בכל אשר עושה בעבורו, ויחזקו על למוד ח"י פרקים

מִשְׁנִיּוֹת, וּלְעוֹרֵר בְּזֶה אֶת הַתְּלַמִּידִים, וְזֶה הוֹרֵג אֶת הַיָּצָר הַרַע הַבּוֹעֵר בוֹ.

כט תע רנד

מִכְּתָב כָּלְלִי לְתַלְמִידֵי יְשִׁיבַת "נַחַת רוּחַ", בוֹ יִחְזַקְם עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה כְּכֹל יוֹם וַיּוֹם, וְלֹא לְדַחְוָתָהּ לְמַחֵר וְכוּ', וְכֵן לְהַתְּפִלֵּל בְּקוֹל וּבַחֲבִיּוֹת, וְלִגְרַם בְּזִמְן הַפְּנוּי ח"י פְּרָקִים מִשְׁנִיּוֹת, אֲשֶׁר זֶה מְקַרֵּב אֶת הַגָּאֹלָה.

כט תעא רנה

יִוְרָה לְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד עִם הַיְלָדִים סְפוּרֵי צְדִיקִים וְאַמוּנַת חֻכְמִים, כְּדֵי לְהַעֲסִיקֵם שְׂלֵא יִסְתַּכְּבוּ בְּרַחֲוִכּוֹת, כִּי בְּאַמַּת הַיְלָדִים הֵם הָעֵינִים שְׁלֵנוּ, וְצָרִיךְ לְשָׁמֹר עֲלֵיהֶם כְּכַבַּת עֵינֵינוּ.

כט תעב רנו

יִוְרָה בְּעֵנֵן הָאָחוֹת שְׂלֵא תִתְגַּרֵּשׁ, חַס וְשְׁלוֹם, וּבִפְרֻט שֵׁישׁ כְּמָה יְלָדִים . וְכוּ', וְלְהַמְשִׁיךְ לְטַפֵּל אֶצֶל הַרַב שֶׁהִלְכוּ אֵלָיו, כִּי הָעֵקֶר שֶׁיְהִיָּה שְׁלוֹם, וְזֶה חֻבִּיב מְאֹד אֶצְלוֹ יִתְבָּרַךְ.

כט תעג רנז

יְבַהִיר, כִּי אַחַר הַרַע יְבוֹא הַטּוֹב, וְלִכֵּן אֵין לְהִיּוֹת מְרִירָה אֲלֵא שְׂמִחָה וְעֲלִיָּזָה. וְלְהַמְשִׁיךְ לְלַמֵּד עִם הַבְּנוֹת הַלְּכוֹת וְאַמוּנַת חֻכְמִים.

כט תעד רנא

יְשַׂמַּח מְאֹד בְּזֶה שֶׁהַבְּנוֹת זְכוּ לְמוֹרוֹת בְּעֲלּוֹת סְבָלוֹת וְאַרְךָ רוּחַ, כִּי חֲנוּף זֶה עֲבוֹדַת קֹדֶשׁ, וְלֹא סֵתֵם פְּרֻנְסָה, וְאוּי לְמוֹרָה שְׂמוּצִיָּאָה עֲצֻבִיָּה עַל הַבְּנוֹת, אֲשֶׁר אֵינָה מִתְּאִימָה לְמִקּוֹם עֲבוֹדָתָהּ.

כט תעה רנב

יִוְרָה לְצִיַּת אֶת הָאִמָּא, כִּי כְבוֹד אִם הִיא חֲמוּרָה מְאֹד, וְהָעֵקֶר לִילֵךְ בְּצִנִּיעוֹת כְּכַת יִשְׂרָאֵל כְּשֶׁרָהּ.

כט תעו רנט

יִוְרָה לְהַתְּחַזֵּק מְאֹד עַל אֵף שֶׁעוֹבֵר צְרוֹת וַיְסוּרִים, וְאַשְׁרֵי הַמְּחֻזֵּק מִצְמֵד, וְזֹאת הָעֵקֶר עַל־יְדֵי שְׂמִחָה, אֲשֶׁר מְרַחֲבַת אֶת הַדַּעַת.

כט תעז רנא

יִחְזַק עַל מַדַּת הַשְּׂמִחָה וְהַתְּפִלָּה בְּמִנְיָן, וְלְהַרְגִּיל עֲצֻמוֹ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, אֲשֶׁר אֵין לְתֹאֵר מַעֲלַת זֶה הָעֲנִיָּן.

כט תעח רס
 יחזק על שלום ואהבה, והשם יתברך יצליח דרכם.

כט תעט רס
 יבקש לכתב לו כיצד מסתדרים, ואיך מתחזקים ביחד, וכזה יחיו אותו
 ממש.

כט תפ רסא
 יחזק אברך שמשר נפשו לחתן אותו, ועתה לא שמע ממנו מזה זמן,
 ויורהו לשוב ליבנאל, ויבדאי יתקבל בסבר פנים יפות, והעקר להיות
 בשמחה דבוק בחי החיים בו יתברך.

כט תפא רסב
 מכתב פללי לנשות אנשי שלומנו, בו יחזקן על גדל המעלה בהתקרבות
 אל רבנו ז"ל, אשר מחדיר בנו אמונה בו יתברך, ובלי אמונה אין כלום!
 ועל-ידי אמונה זוכים לשמחה, כי הן עולות בקנה אחד, ויחזק על מדת
 הצניעות באשה, אשר אין צורך לזה, ועל-ידי צניעות זוכים לילדים
 קדושים וטהורים, ולברכה ולשפע בבית, ויחזק מאד על חנוף הילדים,
 ולהראותם דגמא אישית חיובית, ואז יחפו את ההורים ויתנהגו פראוי,
 ויפליג במעלת אחדות ואהבת הבריות ועשית חסד זו לזו, כי "עולם
 חסד יבנה", ולהתחזק באמונת חכמים ולספר ספורי צדיקים בתוף
 הבית, אשר זה משפיע מאד לטובה על הילדים.

כט תפב ערה
 יפליג במעלת המדפיסים, ויורה להם שלא לפל ברוחם עקב בזיונות
 ועלבונות מצד המשפחה, וגדל זכות הרבים שלהם, ועירין אינון בדור
 הנה זוכים לזה, ונה עקר הנחת-רוח שגורמים לאמא בשמים. ולכן
 העקר להתחזק ולהחזיק מעמד.

כט תפג רעז
 יפליג במעלת קרוב רחוקים, ובפרט אחר השואה הרוחנית שגורמו
 הערב-רב, אין למעלה מזה — מלגלות דבורי אמונה והשגחה פרטית
 לעם ישראל.

כט תפד רעח
 יורה להמשיך לחזק את הפלמידות במדרשה, וימליץ אודות האחות
 לראג לשלום-בית ולא להפך.

כט תפה רפ

יִוְדָה לְנִמְעַן שְׂיָצֵא לְהַפְצֵה מְרֻבֹּת, וַיַּחֲזִקוּ בְּאִמּוֹנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ יִתְבַּרֵּךְ,
וּלְגִלּוֹת וּלְהָאִיר אֶת אוֹר רַבְּנוּ וְיִלְבַּד בְּקֶרֶב כָּל יְהוּדֵי, וְלִדְבַר עִם כָּל אֶחָד
בֶּן מִמֶּנּוּ יִתְבַּרֵּךְ, וַיַּעֲזֹר עַל הַתְּבוּדוֹת וְשִׁמְחָה.

כט תפו רפ

יֵאָחַל שְׂפַע גָּדוֹל וְכָל טוֹב בְּזָכוֹת הַיְצִיָּאָה לְהַצֵּלַת הַמּוֹסְדוֹת, וַיַּחֲזֹק מְאֹד
לְדַבֵּר עִם הַנְּשִׁימִים אִמּוֹנָה וְהַשְּׂגָחָה פְּרָטִית, וְהַעֲקָר לֵהִיּוֹת בְּשִׁמְחָה.

כט תפז רפ

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ הַגָּרִים בְּיַבְנָאֵל, בּוֹ יִזְהָרִם לְשָׁמֵר עַל עֲצָמָם
וְעַל יְלִדֵיהֶם שְׁלֵא תִהְיֶה לָהֶם שׁוּם שְׂיָכוֹת אֶל חִינְגָאוֹת הָעַרְב־רַב וְכוּ',
וְלִקְחַת אֶת הַיְלָדִים לְהָרִים וְלִלְמַד עִמָּהֶם שָׁם, כִּי מִפְּנֵי מְסִירוֹת
הַסְּמ"ך־מ"ם אֶסוּר לִיְלָדִים לְלַמֵּד בְּבֵתֵי הַחֲנוּף בְּיוֹם זֶה, מִפְּנֵי חֲקֵי
הַמְדִינָה וְכוּ'. וַיַּעֲזֹר מְאֹד עַל חֲנוּף הַיְלָדִים אֲשֶׁר הֵם בְּבֵת עֵינֵינוּ,
וּמְחַקִּים אֶת הַחֲרִיבִים, וְלִכֵּן עַל הַחֲרִיבִים לְהוֹת דְּגָמָא אִישִׁית חַיִּיבִית, וְכָךְ
יִזְכוּ לְנִחַת דְּקַדְשָׁה.

כט תפח רפג

יִקְפִיד מְאֹד עַל מְשַׁפְּחָה שְׁנוּטְלָה בְּנִיָּה לְמִקּוֹם זָכָל וְטֻנְפַת וְכוּ', וְחִנְגָאוֹת
הָעַרְב־רַב, וַיִּוְרָה לְהַעֲנִישׁ אֶת הַיְלָדִים לְכַמָּה יָמִים וְכוּ', וְאִם מַעֲשֶׂה זֶה
יִשְׁנֶה, יִצְרָכוּ לְהוֹצִיָּאם מִמוֹסְדוֹת הַלְמוּד.

כט תפט רפד

יִוְרָה שְׁלֵא לְהַכְנִיס בַּחֲוָרִים לִישִׁיבָה פְּחוֹת מְגִיל שֶׁש־עֶשְׂרֵה, וְכֵן בְּנוֹת
בְּמִדְרָשָׁיָה, וַיַּחֲזֹק עַל מִדַּת הַשְּׁמִחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכָל.

כט תצ רפה

יִסְפֹּר שְׂדִבֵּר עִם הַבְּחוּר ... וְצִנְהוּ לְעוֹב אֶת יַבְנָאֵל, וַיִּוְרָה שׁוֹב שְׁלֵא
לְהַכְנִיס בַּחֲוָרִים מִתַּחַת לְגִיל שֶׁש־עֶשְׂרֵה לִישִׁיבָה וְכוּ'.

כט תצא רפו

יֵאָחַל וַיְבַרֵּךְ לְיוֹם הַהַלְדָּת, וַיִּקְוֶה לְנִמְעָנָת, שְׂתִקִּים בֵּית בְּקִיץ הַזֶּה עִם
חֲתָן יִרָא שְׁמַיִם.

כט תצב רפו

יִוְרָה לְהוֹצִיא אֶת הַיְלָד ... תִּכְרַךְ מִיַּבְנָאֵל, וְלִהְיוֹת תְּמִיד שְׁלֵא יִכְנָסוּ
טְפוּסִים מִפְּקָפְקִים בֵּין אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמֵנוּ.

- כט תצג** רפז
יִבְקֶשׁ לְמַסֵּר הַמִּכְתָּבִים לְיַעֲדָם, וַיִּזְהֵיר שׁוֹב לְבֹדֵק הַיֵּטֵב אֶת מִי מְכַוְּנִים לְיִשִּׁיבָה.
- כט תצד** רפז
יִוְרָה לְהַעֲנִישׁ אֶת הַיֶּלֶד שֶׁהִשְׁתַּתֵּף בְּמִקְוֹת לֹא נְאוֹתִים, וַיַּחֲזֵק מְאֹד בְּעִבּוּדַת הַחֲנוּף, אֲשֶׁר הִיא עִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ.
- כט תצה** רפח
יִקְוֶה לְחַנּוּף אֶת הַיְלָדִים בְּיִרְאַת שָׁמַיִם וְעִבּוּדַת הַשֵּׁם, וַיִּלְהַרְחִיקֵם מִמְּחַבְרִים רָעִים. וַיַּחֲזֵק עַל מַעַלַת הַמְּלַמֵּד, אֲשֶׁר שָׁכְרוּ גְדוֹל מְאֹד.
- כט תצו** רפט
יִשְׁמַח מְאֹד עַל הַדוֹ"חַ מִהַנְּעֻשָׁה בְּבֵית-הַסֵּפֶר, וַיִּוְרָה לְחֻזֵק וּלְעוֹדֵד אֶת הַמּוֹרֹת, אֲשֶׁר עוֹשׂוֹת עִבּוּדַת הַקֹּדֶשׁ, כִּי חֲנוּף בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל לְצִנִּיעוֹת וַיִּרְאַת שָׁמַיִם — זֶה הַיְסוּד בְּעַם יִשְׂרָאֵל וּבְהַמְשַׁכְּיוֹתוֹ.
- כט תצז** רצ
יַחֲזֵק עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה, וְהַבְּנָה הַדְּרִית בֵּין בְּנֵי הַזּוּג, וְאוֹדוֹת הַמְּדַרְשָׁה, וַיִּוְרָה שְׁלֹא לְקַחַת בְּנוֹת מִתַּחַת לְגִיל שִׁשְׁ-עֶשְׂרֵה, כִּי זֶהוּ הַחֵק, וְאֵינּוּ רוֹצֵה לְהַסְתַּבֵּךְ עִמוֹ.
- כט תצח** רצ
יַחֲזֵק עַל מִדַּת הַשְּׂמִיחָה וְהַדְּבָקוֹת בּוֹ יִתְבָּרֵךְ, וַיֵּאֱחָל נַחַת מִהַיְלָדִים, וַיִּוְרָה לְבַעַל לְשַׂמַּח אֶת אִשְׁתּוֹ, וְלֹאשֶׁה — לַעֲשׂוֹת רְצוֹן בְּעִלְיָה, וְעַל-יַדֵּי-זֶה יִזְכּוּ שֶׁהַשְּׂכִינָה תִשָּׁרָה בְּבֵית.
- כט תצט** רצא
יִוְרָה עַל שְׁלוֹם-בֵּית, וְדִקְדוּק בְּהַלְכוֹת הַתּוֹרָה וְטָהֳרַת הַמְּשַׁפָּחָה, וּבִזְכוּת זֶה יִזְכּוּ לְפָרְנִסָה בְּשִׁפְעַ, וְהַעֲקָר לְבָרַח מִמִּדַּת הַפֶּעַס, וְלִדְאֵג לְאַוִירָה שֶׁל סְבֻלָּנוֹת וְשִׁקָּט, וְעַל-יַדֵּי-זֶה זֹכִים לְהַצְלִיחָה.
- כט תק** רצב
יִשְׂמַח עַל שֶׁהִנְמַעְנִים הַחֲלִיטוֹ לְחֹזֵר לְיִבְנָאֵל, וַיַּעֲוֹרֵר עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְאַהֲבָה אֲמִתִּית, וּבְנֵדָאֵי יִזְכּוּ עִתָּה לִישׁוּעָה גְדוֹלָה, וַיִּרְאוּ נְסִים נְגָלִים.
- כט תקא** רצג
יִתְנֶה צַעֲרוֹ, עַל שֶׁבְּנֵי זֶה רַבִּים בְּיַנְיָהֵם, וַיִּבְאֵר לְבַעַל, שֶׁעָלָיו לִילֵף

בְּרַכּוֹת וְלֹא בְּיַד חֲזָקָה, וְהָאִשָּׁה צְרִיכָה אִף הִיא לִילֵף בְּדַרְכֵי נַעַם
וְעֲדִינּוֹת, וְכֵן תִּשְׁרֶה בִּינֵיהֶם הַשְּׂכִינָה.

כט תקב רצד

יִוְרֶה עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְהִבְנָה הַדְּדִית, וְלִהְיוֹת סְבָלָנִים לִילְדִים, וְלִדְאָג
לְאוֹרְהָ שֶׁל שְׂמֻחָה בְּבֵית, אֲשֶׁר אִזּו הַשְּׂכִינָה תִּשְׁרֶה בְּבֵית.

כט תקג רצה

יִוְרֶה לְמַלְמֵד לְהַעֲנִישׁ אֶת הַיְלָדִים שֶׁהִלְכוּ לְחַנּוּאוֹת הָעֶרְב־רֵב, אֲשֶׁר אִין
זֶה כְּפִי הַתְּקֵנוֹת שֶׁלֵּנוּ.

כט תקד רצה

יִבְקֹשׁ לְוֵדֵא שֶׁהֵילֵד ... עֹזֵב אֶת יְבֻנְאֵל, כִּי הוּא כְּקוֹץ וּמִהֵנָּה סְפָנָה, וְיִוְדֶה
לְנִמְעֵץ עַל עֲזָרְתּוֹ וְכוּ'.

כט תקה רצו

יִחֲזַק מְאֹד עַל הִבְנָה הַדְּדִית, אֲשֶׁר זֶה הַבְּרִכָּה הַכִּי גְדוֹלָה, וְאִין דְּבַר יָפֵה
יִתֵּר מִשְׁלוֹת הַנְּפֹשׁ, וְיִרְגִיל עַל הַדְּבוּר אֱלִיו יִתְבַּרֵּךְ.

כט תקו רצו

יַעֲזֹרֵר עַל שְׁלוֹם-בֵּית, אֲשֶׁר זֶה הֵיךְ רְצוֹן רַבְּנוּ ז"ל, וְהַשְּׁלוֹם הוּא שְׂמו
שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבַּרֵּךְ, וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְדֹאָג שְׂשֻׁמו יִתְבַּרֵּךְ יִהְיֶה בְּתוֹךְ הַבֵּית.

כט תקז רצז

יִחֲזַק עַל שְׁלוֹם-בֵּית וְשְׂמֻחָה, וְלִדוֹן אֶת הָאִשָּׁה תְּמִיד לְכַף זְכוּת,
וְעַל-יְדִיָּוָה יִזְכּוּ לְהַצְלָחָה.

כט תקח רחצ

יִרְחִיק מִן הַלְּחָצִים וְהַדְּאָגוֹת, אֲלֵא לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלָה אֱלִיו יִתְבַּרֵּךְ, וּבְוֵדֵאֵי
יֹשִׁיעַ וְיַעֲשֶׂה נִסִּים נִגְלִים.

כט תקט רצט

יְבַהִיר, שְׁכַל הַצְּרוֹת וְהַיְסוּרִים הֵם רַק מִחֲמַת חֲסְרוֹן הַשְּׂמֻחָה, וּכְמֵאֵמֶר
רַבְּנוּ ז"ל: מִי שֶׁשָּׂמַח תְּמִיד — הוּא מְצַלִּיחַ; וְלִכֵּן הָעֵקֶר לְהַשְׁרוֹת אוֹרְהָ
וְגִוּעָה, וְאִזּו מְצַלִּיחִים בְּכָל מַעֲשֵׂה יְדִיָּהֶם.

כט תקי ש

יִוְרֶה לְעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי מְאֲמָצִים לְהִיוֹת בְּשְׂמֻחָה, כִּי הַסֵּמֶ"ךְ-מ"ם הוּא
מְקוֹר הָעֲצָבוֹת, וְרוּצָה שְׂאָדָם יִסְבֵּל סֵבֵל, וְעֵקֶר הַמַּעֲלָה לְצֵאת מִן
הַמְּרִירוֹת וְלִהְיוֹת בְּשְׂמֻחָה.

- כט תקיא** שא
 ישפתף בצער הנמענת לאור החובות שנקלעה אליהם, ויאחל לה אור
 ונחת בחייה, והעקר להשמר מחובות, אשר הורסים את האדם.
- כט תקיב** שב
 יבקש את הנמען להזהיר חד משמעית את בעל המפלת, שאם לא יפסיק
 להתגרות באנשי שלומנו, יזרה שלא לקנות אצלו.
- כט תקיג** שג
 יזרה להמשיך לתן שעורים לנשמות ישראל, ולקררן אליו יתברך, ויחזק
 מאד שלא להשבר משום דבר שבעולם כלל.
- כט תקיד** דש
 יבאר לבני זוג, שאין עוד שמחה גדולה לפניו יתברך פשחים בשלום
 ובהבנה הודית, ולהפך — איזה צער גורמים לשכינה, פשרכים
 ומתופחים, ויחזק על התבודדות ושיחה בינו לבין קונו.
- כט תקטו** שה
 יזרה לנמענת לשמח על אשר בנחל שם חלקה וגורלה, ויבקשה לדבר
 עם הבנות והנשים דבורי אמונה והשגחה, אשר אין למעלה מזה
 בשמים.
- כט תקטז** שה
 יחזק שלא להשבר כלל, אלא למצא בעצמו נקדות טובות, ולדון עצמו
 לכף זכות.
- כט תקיז** שו
 יזרה להתנהג בדרך ארץ, שפך קונים שם טוב, וירגיל על התפלות
 במנין בכונה ומתוך הסדור ניקא.
- כט תקיח** שו
 יאחל הצלחה בגשמי וברוחני, ונחת מן הבת, והעקר שלא לריב
 ולהתופח, אשר לא מביא לשום דבר.
- כט תקיט** שז
 יזרה להתאזר במדת הסבלנות, אשר היא נחוצה מאד בזה העולם,
 ובפרט בענין שדוכים, העקר לא לדחק את השעה.
- כט תקכ** שז
 מכתב כללי לנשות אנשי שלומנו, בו תבאר מעלת התקרבותנו לרבנו

תִּכְן הָעֲנִינִים

ו"ל, אֲשֶׁר מַחְדִּיר לְכֹלָם אֲמוּנָה פְּשׁוּטָה, וְאֲשֶׁר אֵין שׁוּם יְאוּשׁ בְּעוֹלָם כָּלֵל, וְלִכֵּן הַסֵּמ"ךְ-מ"ם וְגִנְדָא דְלִיה פֿל-כָּךְ מַתְנַגְדִּים עַל רַבְּנוּ ו"ל וְעוֹשִׂים כָּל מִינֵי מְנִיעוֹת לְבַל יִתְקַרְבוּ אֵלָיו. אַף אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְסַלֵּק שְׂכָלוֹ וְדַעְתּוֹ, וְרַק כֶּף יָכוֹל לִקְבֹּל אֶת הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנוּ ו"ל, שֶׁהוּא תְּמִימוֹת עֲמָקָה מְאֹד. רַבְּנוּ ו"ל מְלַמְּדֵנוּ אֶת מַעְלַת הַשְּׂמֵחָה, וְלִהְיֹרֵחַ עֲצָמוֹ לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה, אֲשֶׁר הִיא עֵקֶר הַרְפוּאָה לְאָדָם, וְכָל הַחַיִּים הוֹלְכִים בְּצוּרָה אַחֲרֵת כְּשֶׁשְּׂמֵחִים וְעֲלִיזִים, וַיִּפְלִיג בְּמַעְלַת הַתְּפִלָּה וְהַתְּבוּדוֹת, וּבִפְרָט תְּפִלַּת הָאִשָּׁה, אֲשֶׁר הִיא בְּתִמְיָמוֹת וּבְלֵב נִשְׁבֵּר, וְדַמְעוֹתֶיהָ מְצִיּוֹת, תְּפִלָּתָה עוֹשֶׂה רֶשֶׁם גְּדוֹל בְּשָׁמַיִם. וַיַּעֲרֹר עַל צְנִיעוֹת הַבְּגָדִים וְאֶסוּר גְּלוּי שַׁעַר, אֲשֶׁר זֶה חֲמוּר מְאֹד, וְלִילְךָ בְּאַהֲבָה וּבְאַחֲדוּת וְעֲזָרָה לְזוּלַת, אֲשֶׁר אֵין לְמַעְלָה מִזֶּה.

כט תקכא שכ

מִכְתָּב כָּלְלִי לְאַבְרָכִים, בּוֹ יִתְנֶה צַעֲרוֹ מִכֶּף שֶׁהִלְכוּ לְמִקְוֹמוֹת חִינְגָאוֹת הָעַרְב־רַב, וַיּוֹכִיחֵם תּוֹכַחַה מְגֵלָה, אֲשֶׁר מֵה נִשְׁאָר מִן הָאָדָם אִם לֹא תוֹרָה וַתְּפִלָּה, וְהַעֲקָר לְבֵרַח מִמְּקוֹם לְצִים, וְלִנְצֹל הַזְּמַן הַיָּקָר לְטוֹב אֲמַתִּי וְנִצְחִי, כִּי הַבְּטָלָה הִיא אִם כָּל חֲטָאֵת.

כט תקכב שכב

יִחְזַק עַל שְׂמֵחָה, וּבִפְרָט שְׁלֵא עֲשֵׂנוּ גוֹי כְּגוֹיֵי הָאֲרָצוֹת, וַיֵּשׁ לָנוּ תוֹרָה וּמִצְוֹת, בְּכֵן עֲלִינוּ לְקִיָּמָם בְּשִׂמְחָה עֲצוּמָה, כְּמֵאֲמַר רַבְּנוּ ו"ל: כְּשֶׁאָדָם עוֹשֶׂה מִצְוָה בְּשִׂמְחָה, בְּיָדוּעַ שְׁלֵבוֹ שְׁלָם עִם אֱלֹקָיו.

כט תקכג שכג

יִחְזַק מְאֹד לִידַע שֶׁהַנְּסִיווֹת בְּזֶה הָעוֹלָם קָשִׁים וּמְרִים, וְאֲשֶׁרֵי מִי שֶׁמְחִזִּיק מִעֲמֵד וְאֵינוֹ נִשְׁבֵּר. וַיִּפְלִיג בְּמַעְלַת הַתְּבוּדוֹת, שֶׁהִיא הַמַּתְנָה הַיָּקָרָה שֶׁקְּבִלְנוּ מִרַבְּנוּ ו"ל.

כט תקכד שכד

יַעֲרֹר עַל לְמוּד הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה שְׁעוֹרִים כְּסִדְרָן, וְתְּפִלָּה בְּכּוֹנֶה, וְשִׂמְחָה גְּדוֹלָה.

כט תקכה שכו

יִשְׂבַּח אִשָּׁה שֶׁמְסִיעַת לְבַעֲלָהּ לְלַמַּד תּוֹרָה, וַיֵּאֱחָל לָהּ בְּזִכּוֹת זֶה לְדָה קָלָה וּבְרִיאוֹת וְכָל טוֹב.

כט תקכו שכז

יִחְזַק עַל נְקֻדַּת הַשְּׂמֵחָה, אֲשֶׁר הִיא רְפוּאָה לְכֹל, וַיֵּאֱחָל לְדָה קָלָה. וּבִקְשׁ אֶת הַבְּעַל לְשֹׁמֵר עַל בְּרִיאוֹת אִשְׁתּוֹ, וּבְזֶה יִגְרַם לוֹ נַחַת-רוּחַ.

כט תקכו שכח

יִדְעוּע שְׂאֲנָשִׁים אֵינָם מְקַפִּידִים וְקוֹנִים בְּשֵׁר שְׂאִינוּ מְהַדְרִין וְכו', וַיִּבְקֶשׁ
לְהַכְרִיז בְּבֵית-הַכְּנֶסֶת חֹמֶר אֲסוּר גְּבֻלוֹת וּטְרֵפוֹת וְכו'.

כט תקכח שכט

יִשְׁמַח מְאֹד בְּהַתְקַדְמוֹת הַבֵּן בְּלְמוּד, וַיִּבְקֶשׁ לְעַדְכָנוּ אֶת הַקּוֹרוֹת
בְּקַהְלָה, כִּי כָּל רְצוֹנוֹ לְהַקִּים קַהְלָה קְדוֹשָׁה וּטְהוֹרָה שְׂמוּרָה מִחַטָּאִים.

הספר הקדוש הזה נדפס
לרפואתו השלמה וחיזוק בריאותו המלאה
של כ"ק מורנו ורבנו מאיר דרכים ומורה נתיבות
לבן של ישראל עמוד צלותהון דעמא קדישא
עטרת תפארת ישראל

הגה"צ

רבי אליעזר שלמה בן מלכה

שליט"א

יארץ השי"ת ימיו בטוב ובנעימים בבריות גופא ונהורא
מעליא עד לביאת גאו"צ בב"א

המברכים ומאחלים

המתעסקים בקדשים בסידור והדפסת ספריו הקדושים

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יחיאל בן שלומצה

מרים בת אסתר גיטל

הקדוש ברוך הוא יעזור להם שירווי רוב נחת

דקדושה מכל יוצאי חלציהם

ויתרחב להם בגשמיות וברוחניות

ויצאו מכל החובות

ויהיה להם פרנסה בניקל ובהרחבה

ויזכו להדפיס את כל חלקי שו"ת אשר בנחל

אשר עדיין נמצאים בכתב יד

וכן את כל ספרי

הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

בתכלית ההידור והיופי

בעבור שהחפץ בעילום שמו נדב סכום הגון להדפסת

הספר הקדוש הזה לזכותם.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שלמה ברוך בן רבקה

וזוגתו ריסא בת מרים

בעבור שלא חשך עמל ויגיעה רבה עד שיצא

הספר כלול בהדרו כמתכנותו בפאר ויופי

שלום בהגהות. במראי מקומות ובמפתחות

השם יתברך יהיה בעזרו שיזכה לרוות נחת

מכל צאצאיו שילכו בדרך התורה והיראה

ויאריך ימים בבריות גופא ונהורא

מעליא ומזונא רויחי

וילדיהם

מינדל, שמריהו, אהרן, ברכה, חיה גיטל, פיגא,

נתן צבי, בילא, יוסף שלום, אפרים פישל.

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים מינדל

חנה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

רפאל צבי בן מרים

שפרה מרים בת שבע

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

משה בן מרים

חיה בינה בת פרידה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אליעזר שלמה בן מרים

חיה גולדא בת חוה גיננדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירווי
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יצחק בן מרים

מינרל בת ריסא

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

ישראל אריה בן מרים

מנוחה נחמה בת רבקה

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

דבורה פייגא בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
וירוו מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם יהושע העשיל בן
מרים

יפה שינדל בת נעטיל מרגלית

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

אברהם בן מלכה

לאה בת מרים

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם,

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
ולהתקרב לרבנו הק' וירוו
מהם הוריהם

רוב נחת דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

שרה בת מרים

הקב"ה יעזור שתצליח ברו"ג
ובכל מעשה ידיהם

ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך
וירוו מימנה הוריה רוב נחת
דקדושה אמן

הספר הקדוש הזה נדפס לזכות

יעל בת רינה

שתהיה בריאה וחזקה ברמ"ח
אבריה ושס"ה גידיה וחמישה
חושים מכל הבחינות ברחמים
גמורים מידו יתברך לבדו
בזכות וכח רבינו נחמן בן פיגא
אמן

הספר הקדוש נדפס לזכות

רבקה בת יעל

בהודיה והלל להשם ית' שמו
שזכינו לראות ישועות גדולות
זכות התרומה לספר הקדוש
אשר בנחל כהבטחת כ"ק
הגה"צ מוהרא"ש שליט"א

הספר הקדוש הזה נרפס לזכות

רחל בת שפרה מרים, משה בן שפרה מרים, גניה בת חיהגולדה, רבקה רויזא בת חיה
לאה בת שפרה מרים, אברהם בן שפרה בינה, ישראל אריה בן חיה בינה, חיים מאיר בן
מרים, חנה בת שפרה מרים, יעקב בן חנה, חיה בינה, שולמית שלומצה בת לאה, אליהו
שלומית שלומצה בת חנה, נחום זאב בן יהושע בן לאה, רבקה דבורה בת לאה, רחל
חנה, ישראל אריה בן חנה, רבקה בת חנה, פייגא בת לאה, חנה בת מנוחה נחמה, משה בן
דבורה רייזל בת חיה גולדה, שלומית יפה שיינדל, רעיה רחל בת יפה שיינדל, מאיר
שלומצה בת חיה גולדה, מיכל צבי בן יפה שיינדל, ברכה בת מיינדל

הקב"ה יעזור שיצליחו ברו"ג ובכל מעשה ידיהם ויזכו לבריאות ואריכות ימים
ושנים טובות לעבודתו יתברך ולהתקרב לרבונו הק' וירוו מהם הוריהם רוב נחת
דקדושה אמן.

הספר הקדוש הזה נרפס לכבודו של מלך מלכי המלכים הקדוש
ברוך הוא

רבנו של של עולם מלוך על כל העולם כולו בכבודוהנשא על
כל הארץ ביקרך והופע בהדר גאון עוזיך על כל יושבי תבל ארציק
יודע כל פעול כי אתה פעלת ויבין כל יצור כחי אתה יצרתו ויאמר
כל אשר נשמה באפוהו"ה אלוקי ישראל מלך ומלכותו בכל
משלה

בזכות רבינו נחמן בן פייגא זיע"א במהרה בימנו וברחמים אמן
ואמן

סוד ה' ליראיו ובְרִיתוֹ לְהוֹדִיעֵם
זֶה שְׁמוֹ נֶאֱחָה לוֹ

תְּקוּן הַכֶּלֶלִי

תְּקוּן נוֹרָא וְנִפְלָא מְאֹד מְאֹד לְכֻלְלִיּוֹת הַחֻטָּאִים
וְהוּא פָּגַם הַבְּרִית, רַחֲמָנָא לְעֻלָּן

*

וּמְסַגֵּל מְאֹד גַּם לְפִרְנֶסָה וּלְהַצְלָחָה
בְּכֹל הָעוֹנִינִים בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרוּחֵי חַיִּים
אֲשֶׁרֵי מִי שִׁיאֲמָרֵם בְּכֹל יוֹם

*

יִסְדוּ, תְּקַנּוּ, גָּלוּ וְצִוְהוּ לְפִרְסָמוֹ לְכֹל יִשְׂרָאֵל.
רַבְּנֵי הַקְּדוֹשׁ וְהַנוֹרָא אֹר הַגְּנוּז וְהַצְּפוּן
בוֹצִינָא קְדִישָׁא עֲלָאָה, אֲדוּנְנוּ, מוֹרְנוּ וְרַבְּנוּ

רַבֵּי נַחֲמָן מִבְּרֶסְלַב, זְכוּתוֹ יִגַן עֲלֵינוּ

*

הוֹבָא לְדָפוּס עַל-יְדֵי

חֲסִידֵי בְּרֶסְלַב

עִיה"ק יְרוּשָׁלַיִם תּוֹבֵב"א

טוב לומר זאת לפני אמירת העשרה מזמורים:

הריני מקשר עצמי באמירת העשרה מזמורים אלו לכל הצדיקים האמתיים שבדורנו, ולכל הצדיקים האמתיים שוכני עפר, קדושים אשר בארץ המה, ובפרט לרבנו הקדוש צדיק יסוד עולם נחל נובע מקור חכמה, רבנו נחמן בן פיגא, זכותו יגן עלינו, שגלה תקון זה.

לכו נרננה ליהוה נריעה לצור ישענו: נקדמה פניו בתודה בזמירות נריע לו: כי אל גדול יהוה ומלך גדול על כל אלהים:

קודם שיתחיל תהלים יאמר זה:

הריני מזמן את פי להודות ולהלל ולשבח את בוראי לשם יחוד קדשא בריך הוא ושכינתה בדחילו ורחימו על-ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל:

טז * מכתם לדוד שמרני אל כי-חסיתי בך:
 ב אמרת ליהוה אדני אתה טובתי בל-עליך:
 ג לקדושים אשר-בארץ המה ואדירי כל-חפציי-
 בם: ד ירבו עצבותם אחר מהרו בל-אסיד
 נספיהם מדם ובל-אשא את-שמותם על-שפתי:
 ה יהוה מנת-חלקי וכוסי אתה תומיך גורלי:
 ו חבלים נפלוי לי בנעמים אף-נחלת שפרה עלי:
 ז אברך את-יהוה אשר יעצני אף-לילות יפרוני
 כליותי: ח שויתי יהוה לנגדי תמיד כי מימיני
 בל-אמוט: ט לכן א שמה לבי ויגל כבודי אף-
 בשרי ישכן לבטח: י כי א לא-תעזב נפשי לשאול
 לא-תתן חסידך לראות שחת: יא תודיעני ארח
 חיים שבע שמחות את-פניך נעמות בימינך
 נצח:

לב א לְדוֹד מִשְׁכִּיל אֲשֶׁר־י נְשׁוּי־פֶשַׁע כְּסוּי חֲטָאָה:
 ב אֲשֶׁר־י אָדָם לֹא יַחֲשֵׁב יְהוָה לוֹ עֶז וְאֵין
 בְּרוּחוֹ רַמְיָה: ג כִּי־הֶחֱרַשְׁתִּי בְּלוֹ עֲצָמַי בְּשִׂאֲנָתִי
 כָּל־הַיּוֹם: ד כִּי | יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יָדָךְ נְהַפְּךָ
 לְשִׁדְי בְּחַרְבֵּנִי קִיץ סָלָה: ה חֲטָאֲתִי אֹדְרִיעָךְ וְעוֹנֵי
 לֹא־כִסִּיתִי אִמְרָתִי אֹדָה עָלַי פֶּשַׁעִי לִיהוָה וְאַתָּה
 נִשְׂאָתָּ עֵז חֲטָאֲתִי סָלָה: ו עַל־זֹאת יִתְפַּלֵּל
 כָּל־חֹסֵיד | אֱלֹהֶיךָ לְעֵת מַצָּא רַק לְשִׁטְף מִיָּם רַבִּים
 אֱלֹהֵי לֹא יִגִּיעוּ: ז אַתָּה | סִתַּר לִי * מַצַּר תַּצַּרְנִי
 רַגְלִי פִּלְט תְּסוּבְּנֵי סָלָה: ח אֲשַׁפִּילְךָ | וְאוֹרְךָ
 בְּדַרְךָ־זוֹ תִלְךָ אִיעֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי: ט אֶל־תִּהְיוּ |
 כְּסוּס פֶּפֶרֶד אֵין הַבֵּן בְּמַתְגַּוְרָסָן עֲדִיו לְבָלוֹם
 בַּל קָרַב אֱלֹהֶיךָ: י רַבִּים מְכֹאזְבִּים לְרָשָׁע וְהַבּוֹטֵחַ
 בִּיהוָה חֶסֶד יִסּוּבְּנּוּ: יא שִׂמְחוּ בִיהוָה וְגִילוּ
 צַדִּיקִים וְהִרְנִינוּ כָּל־יִשְׂרָאֵל־לֵב:

מא א לְמַנְעֵחַ מִזְמוֹר לְדוֹד: ב אֲשֶׁר־י מִשְׁכִּיל אֶל־
 דָּל בַּיּוֹם רָעָה יִמְלִטְהוּ יְהוָה: ג יְהוָה | יִשְׁמְרֵהוּ
 וַיַּחֲיֵהוּ וְאֲשֶׁר בְּאֶרֶץ וְאֶל־תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ אִיבִיו:
 ד יְהוָה יִסְעֲדֵנוּ עַל־עַרְשׂ דָּוִי כָּל־מִשְׁכְּבוֹ הַפִּכָת
 בְּחִלּוֹ: ה אֲנִי־אִמְרָתִי יְהוָה חֲנֻנִי רַפָּאָה נַפְשִׁי
 כִּי־חֲטָאֲתִי לָךְ: ו אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ רַע לִי מָתִי יָמוּת
 וְאָבַד שְׁמוֹ: ז וְאִם־בָּא לְרֹאוֹת | שְׂוֹא יִדְבַר לְבוֹ

(* אחר אתה סתר לי — צריך להפסיק מעט (עיין בלקו"מ ח"א סי' ריג)

יִקְבֹּץ אָוֶן לוֹ יֵצֵא לַחוּץ יִדְבֵּר: ^ח יַחַד עָלַי יִתְלַחֲשׁוּ
 כָּל־שִׁנְאֵי עָלַי | יַחֲשֹׁבוּ רָעָה לִּי: ^ט דְּבַר־בְּלִיעַל
 יִצוּק בּוֹ וְאֲשֶׁר שָׁכַב לֹא־יוֹסִיף לְקוּם: ^י גַּם־אִישׁ
 שְׁלוּמִי | אֲשֶׁר־בָּטַחְתִּי בּוֹ אוֹכַל לַחֲמִי הַגְּדִיל עָלַי
 עֵקֶב: ^{יא} וְאַתָּה יְהוָה תִּנְנֵי וְהַקִּימֵנִי וְאַשְׁלֶמְהָ לָּהֶם:
^{יב} בְּזֹאת יִדְעֵתִי כִּי־חָפְצָת בִּי כִּי לֹא־יִרְעֵ אִיבִי
 עָלַי: ^{יג} וְאַנִּי בְּתַמִּי תִּמְכַּת בִּי וְתַעֲיִבֵנִי לְפָנֶיךָ
 לְעוֹלָם: ^{יד} בָּרוּךְ יְהוָה | אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל מִהָעוֹלָם
 וְעַד־הָעוֹלָם אָמֵן | וְאָמֵן:

מב ^א לְמַנְעַח מִשְׁפִּיל לְבַנְי־קִרְחָ: ^ב כְּאִיל תִּעְרַג
 עַל־אֲפִיקֵי־מַיִם בֵּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֲלֶיךָ אֱלֹהִים:
^ג עֲמָאָה נַפְשֵׁי | לְאֱלֹהִים לְאֵל חָי מָתִי אָבוֹא
 וְאַרְאֶה פָּנֵי אֱלֹהִים: ^ד הִיִּתְה־לִּי דְמַעְתִּי לָחֶם יוֹמָם
 וְלַיְלָה בְּאָמַר אֵלַי כָּל־הַיּוֹם אֵיחָ אֱלֹהֶיךָ: ^ה אֵלֶּהָ
 אֲזַכְּרָה | וְאַשְׁפֹּכָה עָלַי | נַפְשֵׁי כִּי אָעֵבֵר | בְּסֶךְ
 אֲדִידִם עַד־בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל־רִנָּה וְתוֹדָה הַמּוֹן
 חוֹנֵנִ: ^ו מִה־תִּשְׁתַּוְּחָחִי | נַפְשֵׁי וְתַהֲמִי עָלַי הוֹחֲלִי
 לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנֵנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנִינוּ: ^ז אֱלֹהֵי עָלַי
 נַפְשֵׁי תִשְׁתַּוְּחַח עַל־כֵּן אֲזַכְּרֶךָ מֵאַרְצֵ יִרְדֵּן
 וְחַרְמוֹנִים מִהַר מְצַעֵר: ^ח תְּהוֹם־אֶל־תְּהוֹם קוֹרָא
 לְקוֹל עֲנֹרֶיךָ כָּל־מִשְׁבְּרֶיךָ וְגִלְיָךָ עָלַי עֲבְרוּ:
^ט יוֹמָם | יִצְוֶה יְהוָה | תְּסִדּוּ וּבְלִילָה שִׁירָה עִמִּי
 תִּפְלָה לְאֵל חַיִּי: ^י אֲזַכְּרָה | לְאֵל סְלַעֵי לָמָּה

שְׂכַחְתָּנִי לְמַה־קָּדַר אֱלֹהִים בְּלַחֵץ אוֹיֵב: * בְּרַעַח |
 בְּעַצְמוֹתַי חֲרַפּוֹנִי צוֹרְרֵי בְּאִמְרָם אֵלֵי כֹל־הַיּוֹם
 אֵיךְ אֱלֹהֶיךָ: י מַה־תִּשְׁתַּחֲוֶהֶי | נַפְשִׁי וּמַה־תִּתְּהַמֵּי
 עָלַי הוֹחִילֵי לְאֱלֹהִים כִּי־עוֹד אוֹדְנוּ יְשׁוּעַת פָּנָי
 וְאֱלֹהֵי:

נט * לְמַנְעַח אֶל־תִּשְׁחַח לְדוֹד מִכְתָּם בְּשִׁלַּח
 שְׁאוּל וַיִּשְׁמְרוּ אֶת־הַבַּיִת לַהֲמִיתוֹ: ב הַצִּילֵנִי
 מֵאִיֵּבִי | אֱלֹהֵי מִמֵּת־קוֹמְמֵי תִשְׁנַבְּנֵי: ג הַצִּילֵנִי
 מִפְּעֵלֵי אֶזְרָא וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי: ד כִּי הִנֵּה
 אָרְבוּ לְנַפְשִׁי יָגוּרוּ עָלַי עֲזִים לֹא־פִשְׁעֵי וְלֹא־
 חֲטָאתֵי יְהוָה: ה בְּלִי־עֵז וְרַעֲיוֹן וַיִּכְוָנוּ עוֹרָה
 לְקַרְאתִי וּרְאָה: ו וְאַתָּה יְהוָה־אֱלֹהִים | צְבָאוֹת
 אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל הִקְיַצָּה לְפָקֵד כֹּל־הַגּוֹיִם אֶל־תַּחֲזֹן
 כֹּל־בְּגָדֵי אֶזְרָא סָלָה: ז יִשׁוּבוּ לְעָרְבֵי יַחְמוּ כַּפְּלָב
 וַיִּסּוּבּוּ עִיר: ח הִנֵּה | יַבִּיעוֹן בְּפִיהֶם חֲרָבוֹת
 בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם כִּי־מִי שָׁמַע: ט וְאַתָּה יְהוָה תִּשְׁחַק־
 לָמוֹ תִלְעַג לְכָל־גּוֹיִם: י עֵזוּ אֱלֹהֵיךָ אֲשֶׁמְרָה כִּי־
 אֱלֹהִים מִשְׁנַבְּנֵי: יא אֱלֹהֵי חֲסָדֵי יְקַדְּמֵנִי אֱלֹהִים
 יִרְאֵנִי בְּשׂוֹרְרֵי: יב אֶל־תַּחְרֹגִם | פֶּן־יִשְׁכַּחוּ עַמִּי
 הַנִּיעְמוּ בְּחִילְךָ וְהוֹרִידְמוּ מִגִּנְנוּ אֲדָנָי: יג חֲטָאת־
 פִּימוֹ דְּבַר־שִׁפְתֵימוֹ וַיִּלְכְּדוּ בְּגֹאוֹנָם וַיִּמְאַלְהוּ
 וּמִכַּחַשׁ יִסְפְּרוּ: יד כִּלָּה בְּחִמָּה כִּלָּה וְאִינְמוֹ וַיִּדְעוּ
 כִּי־אֱלֹהִים מוֹשֵׁל בַּיַּעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ סָלָה:

טו וַיִּשְׁבוּ לָעֶרֶב יַהֲמוּ כַּכֶּלֶב וַיִּסּוּבּוּ עִיר: טז הַמָּה
 יִנְיֵעוֹן לֶאֱכֹל אִם-לֹא יִשְׁבְּעוּ וַיְלִינוּ: יז וְאֲנִי |
 אֲשִׁיר עֹדָה וְאַרְיֵן לְבַקֵּר חֲסֵדְךָ כִּי-הָיִיתָ מְשֻׁבָּב לִי
 וּמְנוּס בַּיּוֹם צַר-לִי: יח עֲזֵי אֱלֹהֶיךָ אֲזַמְּרָה כִּי-אֱלֹהִים
 מְשֻׁבָּבֵי אֱלֹהֵי חֲסֵדֶי:

עז * לְמַנְצַח עַל- יְדוּתוֹן לְאַסָּף מְזֻמּוֹר: ב קוֹלִי *
 אֶל-אֱלֹהִים וְאַעֲעֻקָה קוֹלִי אֶל-אֱלֹהִים וְהֶאֱזִין
 אֵלַי: ג בַּיּוֹם צָרָתִי אֲדַנֵּי דָרְשָׁתִי יָדַי | לִילָה נִגְרָה
 וְלֹא תִפּוֹג מֵאַנְהָה הִנָּחֵם נַפְשִׁי: ד אֲזַכְּרָה אֱלֹהִים
 וְאַהֲמִיָּה אֲשִׁיחָה | וְתַתְּעִיֵּף רוּחִי סָלָה: ה אַחֲזָתָה
 שְׁמֵרוֹת עֵינַי נִפְעַמְתִּי וְלֹא אֲדַבֵּר: ו חֲשַׁבְתִּי יָמַיִם
 מִקֶּדֶם שָׁנוֹת עוֹלָמִים: ז אֲזַכְּרָה נְגִינָתִי בַלְיָלָה
 עַם-לִבְבִי אֲשִׁיחָה וַיַּחַפֵּשׂ רוּחִי: ח הֶלְעוֹלָמִים
 יִזְנַח | אֲדַנֵּי וְלֹא-יִסֹּף לְרִצּוֹת עוֹד: ט הָאִפֶּס לְנִצַּח
 חֲסֵדוֹ נָמַר אָמַר לְדָר וְדָר: י הַשָּׁכַח חֲנוּת אֵל
 אִם-קָפִץ בְּאֵף רַחֲמָיו סָלָה: יא וְאָמַר חֲלוּתִי הִיא
 שָׁנוֹת יָמַיִן עֲלִיוֹן: יב אֲזַכּוֹר מַעֲלָלֵי-יְהוָה כִּי-אֲזַכְּרָה
 מִקֶּדֶם פְּלִאָדָה: יג וְהִגִּיתִי בְּכָל-פִּעְעֻלְךָ וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ
 אֲשִׁיחָה: יד אֱלֹהִים בִּקְדָשׁ דִּרְכָךָ מִי-אֵל גָּדוֹל
 בְּאֱלֹהִים: טו אַתָּה הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא הוֹדַעְתָּ בְּעַמִּים
 עוֹדָה: טז גִּאֲלָתָה בְּזֹרוּעַ עַמְּךָ בְּנִי-יַעֲקֹב וַיּוֹסֶף סָלָה:
 יז רָאוּךָ מַיִם | אֱלֹהִים רָאוּךָ מַיִם יַחֲלִלוּ אֵף יִרְגְּזוּ

(* באמרוך אל אלהים תכווין המילוי כזה אל"ף למ"ד אל"ף למ"ד ה"י יו"ד מ"ם

תהמות: יח זרמו מים | עבות קול נתנו שחקים
 את־חצציה יתהלכו: יט קול רעמך | בגלגל האירו
 ברקים תבל רגזה ותרעש הארץ: כ בים דרפך
 ושבילך במים רבים ועקבותיך לא נדעו:
 כא נחית כצאן עמך ביד־משה ואהרן:

צ א תפלה למשה איש־האלהים אדני מעון אתה
 היית לנו בדר ודר: ב בטרם | הרים ילדו
 ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד־עולם אתה אל:
 ג תשב אנוש עד־דבא ותאמר שובו בני־אדם:
 ד כי אלה שנים בעיניך כיום אתמול כי יעבר
 ואשמורה בלי־לה: ה זרמתם שנה יהיו בפקר
 כחציר יחלף: ו בפקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש: ז כי־כלינו באפך ובחמתך נבהלנו:
 ח שתה עונותינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט כי
 כל־ימינו פנו בעברתך פלינו שנינו כמו־הנה:
 י ימי־שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת |
 שמונים שנה ורהבם עמל ואון פי־גז חיש ונעפה:
 יא מי־יודע עז אפך וכיראתך עברתך: יב למנות
 ימינו בן הודע ונבא ללב חכמה: יג שובה יהוה
 עד־מתי והנחם על־עבדיך: יד שבענו בפקר
 חסדך ונרננה ונשמחה בכל־ימינו: טו שמחנו
 כימות עניתנו שנות ראינו רעה: טז יראה אל־
 עבדיך פעלך והדרך על־בניהם: יז ויהי | נעם

אֲדַנִּי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ
 וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

קה א הודו ליהוה קראו בשמו הודיעו בעמים
 עלילותיו: ב שירו-לו זמרו-לו שיהו בכל-
 נפלאותיו: ג התהללו בשם קדשו ישמח לב א
 מבקשי יהוה: ד דרשו יהוה ועזו בקשו פניו
 תמיד: ה זכרו נפלאותיו אשר-עשה מפתיו
 ומשפטי-פיו: ו זרע אברהם עבדו בני יעקב
 בחיריו: ז הוא יהוה אלהינו בכל-הארץ
 משפטיו: ח זכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף
 דור: ט אשר כרת את-אברהם ושבועתו לישחק:
 י ויעמידה ליעקב לחק לישראל ברית עולם:
 יא לאמר לד אהן את-ארץ-כנען חבל נחלתכם:
 יב בהיותם מתי מספר כמעט וגרים בה:
 יג ויתהלכו מגוי אל-גוי מממלכה אל-עם אחר:
 יד לא-הניח אדם לעשקם ויזכה עליהם מלכים:
 טו אל-תגעו במשיחי ולנביאי אל-תרעו:
 טז ויקרא רעב על-הארץ כל-מטה-לחם שבר:
 יז שלח לפניהם איש לעבד נמפר יוסף: יח ענו
 בכבל רגלו ברזל באה נפשו: יט עד-עת
 בא-דברו אמרת יהוה צרפתהו: כ שלח מלך
 ויתירהו משל עמים ויפתחהו: כא שמו אדון
 לביתו ומשל בכל-קנינו: כב לאסר שריו בנפשו

וּזְקַנְיוּ יַחֲפִים: כג וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל מִצְרַיִם וַיַּעֲקֹב נָר
בְּאֶרֶץ־חָם: כד וַיִּפֹּר אֶת־עֲמוּ מָאֵד וַיַּעֲצֵמָהּ
מִצְרָיו: כה הִפְךָ לִבְּם לְשֵׁנָא עֲמוּ לְהַתְנַפֵּל בְּעַבְדֵי־וֹ:
כו שָׁלַח מֹשֶׁה עֲבָדָו אֶהֱרֹן אֲשֶׁר בָּחַר־בוֹ: כז שָׁמַר־
בָּם דְּבַר־י אֶתְוֹתָיו וּמִפְתִּים בְּאֶרֶץ חָם: כח שָׁלַח
חֹשֶׁךְ וַיַּחֲשֹׁךְ וְלֹא־מָרוּ אֶת־דְּבָרוֹ: כט הִפְךָ אֶת־
מִימֵיהֶם לָדָם וַיָּמַת אֶת־דָּגְתָם: ל שָׂרַץ אֲרָצָם
צִפְרֹדַעִים בְּחֻדְרֵי מַלְכֵיהֶם: לא אָמַר וַיָּבֵא עָרֹב
כְּנִים בְּכָל־גְּבוּלָם: לב נָתַן גְּשָׁמֵיהֶם בְּרֹד אִשׁ
לְהַבּוֹת בְּאֲרָצָם: לג וַיֵּךְ גַּפְנֹם וּתְאֵנֹתָם וַיִּשְׁפֹּר עֵץ
גְּבוּלָם: לד אָמַר וַיָּבֵא אֲרָבָה וַיִּלַּק וַאֲיִן מִסְּפָר:
לה וַיֹּאכַל כָּל־עֵשֶׂב בְּאֲרָצָם וַיֹּאכַל פְּרִי אֲדָמָתָם:
לו וַיֵּךְ כָּל־בְּכוֹר בְּאֲרָצָם רֵאשִׁית לְכָל־אוֹנָם:
לז וַיּוֹצִיאֵם בְּכֶסֶף וְזָהָב וַאֲיִן בְּשִׁבְטָיו כּוֹשֵׁל:
לח שָׁמַח מִצְרַיִם בְּצֵאתָם כִּי־נִפְל פַּחַדָם עֲלֵיהֶם:
לט פָּרַשׁ עֲנָן לְמִסְדָּךְ וְאִשׁ לְהֹאִיר לַיְלָה: מ שָׁאֵל
וַיָּבֵא שָׁלוֹ וְלֶחֶם שָׁמַיִם יִשְׁבִּיעֵם: מא פָּתַח צִוֵּר
וַיִּזְוְבוּ מַיִם הָלְכוּ בַּעֲצוֹת נָהָר: מב כִּי־זָכַר אֶת־
דְּבַר קִדְשׁוֹ אֶת־אֲבִרְהָם עֲבָדָו: מג וַיּוֹצֵא עֲמוּ
בְּשִׁשּׁוֹן בְּרָנָה אֶת־בְּחִירָיו: מד וַיִּתֵּן לָהֶם אֲרָצוֹת
גֹּזִים וַעֲמַל לְאֻמִּים יִירָשׁוּ: מה בְּעֵבּוֹר | יִשְׁמְרוּ
חֻקָּיו וְתוֹרֹתָיו יִנְעֲרוּ הַלְלוּ־יָהּ:

קלז * על־גֵּהֲרוֹת | בְּבַל שָׁם יִשְׁבְּנוּ גַם־בְּכִינוּ
 בְּזָכְרֵנוּ אֶת־צִיּוֹן: ב על־עֲרָבִים בְּתוֹכָהּ תִּלְיֵנוּ
 בְּנִרוֹתֵינוּ: ג כִּי שָׁם שְׁאַלְנוּ שׁוֹבֵינוּ דְּבַר־יִשְׂרָאֵל
 וְתוֹלְלֵינוּ שְׂמֵחָה שִׁירוּ לָנוּ מִשִּׁיר צִיּוֹן: ד אִיךְ נָשִׂיר
 אֶת־שִׁיר־יְהוָה עַל אֲדָמַת נֶכֶד: ה אִם־אֶשְׁכַּח
 יְרוּשָׁלַם תִּשְׁכַּח יְמִינִי: ו תִּדְבַק לְשׁוֹנֵי | לְחַפֵּי
 אִם־לֹא אֶזְכְּרֵי אִם־לֹא אֶעֱלֶה אֶת־יְרוּשָׁלַם עַל
 רֹאשׁ שְׂמֵחָתִי: ז זָכֹר יְהוָה | לְבָנֵי אָדָם אֵת יוֹם
 יְרוּשָׁלַם הָאֲמָרִים עָרוּ | עָרוּ עַד הַיְסוּד בָּהּ:
 ח בַּת־בְּבַל הַשְּׂדוּדָה אֲשֶׁרִי שִׁישְׁלֵם־לָךְ אֶת־
 גְּמוּלָךְ שְׂגֻמְלֶת לָנוּ: ט אֲשֶׁרִי | שִׁיאֲחֹז וְנִפֵּץ אֶת־
 עַלְלִיךְ אֶל־הַפְּלֵעַ:

קנ * הַלְלוּיָהּ | הַלְלוּ־אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ הַלְלוּהוּ בְּרִקְיעַ
 עִזּוֹ: ב הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרָתוֹ הַלְלוּהוּ בְּרֹב גְּדֻלוֹ:
 ג הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ שׁוֹפָר הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וּכְנֹר:
 ד הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֹל הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעִגְבִּ:
 ה הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי־שָׁמַע הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:
 ו כֹּל הַנְּשָׂמָה תְהַלֵּל יְהוָה הַלְלוּיָהּ:

אחר שסיים תהלים יאמר זה:

מי יתן מציון ישועת ישראל בשוב יהוה שכבות עמו יגל יעקב ישמח ישראל:
 ותשועת צדיקים מיהוה מעוזם בעת צרה: ויעזרם יהוה ויפלטם ויפלטם
 מרשעים ויושיעם כי חסו בו: